St. Gnanasambandhar's
TIRUMURAI THE SECOND

Translated by
Sekkizhār Adi-p-Podi
Dr. T. N. Ramachandran

C.S.S.

St.Gnanasambandhar's

TIRUMUṞAI THE SECOND

Translated by

Sekkizhār Adi-p-Podi

Dr.T.N.Ramachandran

SAINT SEKKIZHĀR SCHOOL OF SAIVA SIDDHANTA

5-D Selvam Nagar

Thanjavur-613 007

2017

Publication Details

1. **Title of the Book:** St.Gnanasambandhar's Tirumurai the Second – [Text with Translation]
2. **Translator:** Sekkizhār Adi-p-Podi Dr.T.N.Ramachandran
3. **Subject:** Saivite Canonical Work
4. **Copyright:** Translator
5. **Publisher:** Saint Sekkizhar School of Saiva Siddhanta
5-D Selvam Nagar
Thanjavur-613 007
6. **Size:** Crown 1/4
7. **Edition:** January 2017
8. **Paper used:** Maplitho
9. **No of Pages:** 590+44
10. **Distributor:** Akaram,
No.1 Nirmala Nagar,
Thanjavur-613 007.
11. **Printer:** Meera Fine Arts
Sivakasi
12. **Type Setting:** S.Anandan
Mobile No. 9176654935
ananthashwin10@gmail.com
13. **Price:** ₹ 1000/-

CONTENTS

1. Preface 3
2. Dedication 7
3. Gracias 8
4. Introduction 9
5. Text and Translation 21
6. Glossary 554
7. Index First Lines 565
8. Supplement: The articles by Dr.Kudavayil Balasubramanian, *D.Litt*

PREFACE

THE NONPAREIL GREATNESS OF THE SAIVITE HYMNODISTS

The Saivite Four , namely Tirugnānasambandhar , Tirunāvukkarasar, Nampi Ārūrar and Mānickavāchakar were twin-born with divine afflatus. They were, both singers and saints. Their lives were spent in pilgrimages. They never carried with them the sheaves of cadjan leaves and styluses. In fact they never inscribed their outpourings on palm-leaves. Their worshipful followers inscribed their hymns and songs and solemn strain on cadjan leaves punctiliously then and there. So, the multifoliate splendour of their hymns breathes a wonder of wonders dovetailed with unexampled uniqueness. The hymns sung by Tirunavukkarasar during his solitary journey towards Kailas, were made available through the instrumentality of Siva's grace.

It is with trepidation one should cultivate their psalms. To essay to translate these into any other tongue is blasphemy stiricto sensu. Yet, we who are but dilettantes, unashamedly take efforts to translate these, hoping that Siva, in His infinite mercy, will be pleased to not only forgive us but bless us also.

Tirugnānasambandhar is hailed as the very son of Siva , by courtesy . Tirunāvukkarasar toiled and moiled for several decades and was eventually blessed by Siva who conferred on him the title: 'Lord of language.'

Nampi Ārūrar was Siva's own companion , who privileged by his singular status, on occasions, deviated from the ordained way and suffered for his violations. He met with condign punishment from Siva who did not however forsake him.

Mānickavāchakar's utterances are rubies of the purest ray serene . His are bone-melting verses. It is thanks to accumulated punya one is born as a Tamiḻan. Alas, many of us are blind to our blessed fortune. Of the four yugas, the present one known as Kali (the Iron Age) is the worst. This peradventure, accounts for our culpable negligence. Moreover, the Ānava mala innate in us plays its fierce role causing our spiritual myopia.

St.Sambandhar's hymns are soused in bhakti. It is bhakti that stands a bhakta in good stead making him proof against the slings and arrows of phenomenal life. Bhakti, be it known, is Sivan-given. It gets actuaised in servitorship. More importantly, true beatitude is gained by serving the servitors of Siva. The devotee is poised in a fine frenzy which is a blessing conferred on him by Siva who is hailed as the Mad One par excellence . St.Mānickavāchakar hails Siva as *Perum Pitthan*. We gain *perum pitthu* when we gain at-one-ment with Siva-Sakti. This frenzy defies description. It is ineffable. Yet it is experienceable.

On translating the Tamil̲ hymns, I have recorded my views in my works, namely the translations of Tirumurai the First and Tirumurai the Seventh.

The Saivite Four were grammarians of a superior order. We should remember that the Tami̲l genius delights to revel in the subtleties of grammar. Many genres of prosody abound in Tami̲l poesy. In this context, I place before you the significant observations of T.Issac Tambyah- the translator of the verses of Tāyumānavar . He says: "He (Tāyumānavar) is the most melodious of the great poet-mystics of Tamil̲akam. Kant in metre would be an uncouth experiment, Spinoza, or Hume, or Herbert Spencer, or Berkeley, or Haeckel in verse is simply unthinkable."

In my opinion, Tirugnanasambandhar excels Tāyumānavar in melody and is far superior to him. This fact is acknowledged by Tāyumānavar himself. Borrowing the words of Tambyah, I will say with aplomb that Sambandhar has clothed the stern facts of the philosophy of the Vedas and the Saiva Āgamas in words the fascination of which never flags. It is not merely the elegance of language, the exquisite grace of diction, the musical inflow and infitting of syllable into syllable, and line into line that charm and captivate attention. There is something more. His words speak from the heart to the heart. The appeal is through the senses to the soul, from the aesthetic to the spiritual. Even a mere description of a natural occurrence by our Saint gives us hints in words which haunt us for ever. A portion of a verse on Dharmapuram runs thus:

> "சங்கு கடல்-திரையால் உதையுண்டு, சரிந்து, இரிந்து
> ஓசிந்து, அசைந்து, இசைந்து சேரும் வெண் மணல் குவை மேல்
> தங்கு கதிர்(ம்) மணி நித்திலம் மெல் "இருள் ஒல்க நின்று,
> இலங்கு ஒளி(ந்) நலங்கு எழில்--தருமபுரம் பதியே."

My feeble translation of the above runs as follows.

> "His dwelling is at Dharmapuram made bright
> by the pearls--whose light chases the soft murk away--
> yielded by chanks which, wafted by waves,
> totter, scatter, fluster, faulter and eventually
> muster to the top of the white sand-dune."

The works of the Saivite Four and saints like unto them submit to a severe rule of cirumpscription. In Tamill̲ works Kūr̲iyatu Kūr̲al (கூறியது கூறல்) that is, reiterating what is iterated, is a blemish. It must be seldom resorted to by a writer, and in particular, a genuine poet. However, this blemish does not attach to descriptions of God. Siva is portrayed as the One whose throat is blue, as the One who gutted with fire the Tiripura, as the One who is concorporate with His Consort, as the One whose mount is a Bull, as the One who is unknowable to Brahma and Vishnu and as the One who goes abegging with a skull for His alms-bowl, as the One who dances in the pyre of crematory, as the One who is adorned with a carapace and the tusks of the hog, as the One who punished Ravana and yet granted to him, a sword as well as longevity of life, as the One who kicked Death to death, as the One who devastated the sacrifice of Daksha, as the One who punished the participants of that sacrifice etc . These descriptions recur frequently .

Other descriptions should not occur in sacred writings . Maugre such severe resctriction , Gnānasambandhar and others like him , have composed hymns the charm of which is immatchable. These restricted descriptions have to be honoured always. Why? In my humble opinion, the right answer is supplied by Mahamuni Milton. He says: "Our safest way is to form in our minds such a conception of God, as shall correspond with His delineation and representation of Himself in the sacred writings. For, granting that both in the literal and figurative descriptions of God, He is exhibited not as He really is, but in such a manner as may be within the scope of our comprehension; yet we ought to entertain such a conception of Him, as He condescending to accommodate Himself to our capacities, has shown that He desires we should conceive. For it is on this very account that He has lowered Himself to our level, lest in our flights above the reach of human understanding and beyond the word of scriptures, we should be tempted to indulge in vague cogitation and subtleties."-- The Christian Doctrine.

The Vedas use the nomenclature Kavi who is both poet and seer. Tirugnānasambandhar is a Kavi. His words are mantras. They must constitute our meditation.

Old age is telling upon me. However owing to the insistence of my sponsor who always chooses to remain anonymous, I undertook this arduous translation. I know my translation is pallescent and inadequate. Yet even this will be of help to beginners.

Deo volente, I will continue to translate the Tirumurais to justify my share of sunshine and earth.

Dr.T.N.Ramachandran

DEDICATION

This volume is dedicated to the sponsor who always chooses to remain anonymous.

GRACIAS

I thank sincerely my spnsor who eke sponsored my translations of the Seventh and Ninth Tirumurais. I thank my friend Thiru.R.Subbarayalu who went through the proof and compiled the Index to the First Lines of the Second Tirumurai.

I thank Dr.Kudavayil Balasubramanian, the author of the three valuable articles constituting the supplement which enhances the value of this edition. The photographs too were supplied by him.

AN INTRODUCTION

The Tamil Saiva Siddhanta tradition, distinctively, acknowledges the superiority of saintly over theoretic life acclaiming child saints and saint-seers in the roles of Founder of faiths, Initiator of a lineage of preceptors and Inaugurator of sacred institutions. The saint combining true insight into the nature of what is with love for humanity is alone the exemplar of sanctity and its archetype can be none less than God Himself.

The depiction of the motif of God as the originator of teaching traditions is a common place of Hindu mythology, folklore and iconography. One such image, and of special relevance for the Saiva Hindu tradition, is of the 'southern-faced form'. Tamil devotional writings are replete with references to 'boy under the banyan tree' instructing older men well-versed in the lore of the Veda into its mystery (*'maṛai'*) "showing by His sheer presence as fullness beyond the reach of the word, beyond all the Vedas, the true nature of what is as it is, and saying it through the eloquent mode of non-saying." (*Tiruviḷaiyāṭal Purāṇam,* 13). Another such image is of the ever youthful God, Murugan, the Tamil God *par excellence*, whose mode of instruction is through a 'gesture' of silence, with 'one arm bent chestwise and another showing with the garland' (*Tirumurukāṟṟuppaṭai,* lines 112,113). He is also the 'son' as iconography depicts it, whom God the Father deigns to have as the preceptor instructing into his ears the mystic meaning of *praṇava*-- the Alpha and the Omega of the Veda, of which even the God of Creation was unaware.

The very posture of teaching, indeed, is indicative of knowing what is true on the one hand and of love and a concern that knows no condition save only that of a readiness to receive. It is the component of love that motivates sharing, transmission or communication be it through words spoken and /or songs sung musically or even through a music of silence . The 'teacher' always incarnates an aspect of God Himself . His bi-modality represented in lyrics and Purā ṇic lore as the eternal feminine, the creative logos by which all created order is as it is, and is also destined for the goal of 'de-creation' at the appropriate time through a due ripening of love and knowledge. (The true Guru, says Abhinavagupta, is Sakti.)

2.1. The word saint or saintly (derived from the Latin in *sanctus* representing the Greek *hagios* and the Hebrew *gadosh*) specially when applied as adjective to persons and, by transference, to their sayings suggests—as commentators interpreting the Tamil expression 'tiru' as importing loveliness and as desirable for the discernful demonstrate, the union of the two elements essential to man's highest end, viz., love and understanding. The sage, saint and musical poet whose name is a favourite household term as well as, perhaps, the dearest to the Saiva Siddhānta tradition is known by a title , interpretively rendered 'the saint who became one through association with sacred Gnosis'. *Ñāṉacampanthar* is a proper and a descriptive name, the adjectival equivalent of the saintly or sacred applied alike to gnosis and to the person and the name was acquired significantly after the saint was "breast-fed" into wisdom or gnosis by Mother divine.

The picturesque description of the event of 'breast-feeding' given by the Hagiologist deserves attention: "Mother divine, (none other than a representation of the active mode by which Divinity makes itself infinitely accessible to the needy), moved by the cry of the child, feeds him with the milk from her breast 'blending it with Gnosis in a bowl of gold'." Two ideas seem suggested by this unique fusion of symbolism and literal meaning. The originating source of saving knowledge remains intrinsically transcendent even in the very act of descending to the level of the recipient: There is no literal breast-feeding except obliquely through, as it were, a golden feeding bottle. (The virgin Mother is of breasts unsuckled by the creature.) Secondly, the description of the 'sweet ambrosia' of milk as blended with gnosis suggests that wisdom whether it be as pertaining to learning or of the kind that transcends all learning and is realised immediately as non-dual Awareness, originates from and in fact partakes of the very being of Mother divine as eyes partake of the rays of the sun.

2.1.1. The description given of the coming to be of the state of gnosis on the part of the blessed child-saint runs thus:

> Godly wisdom that generates the sanctity of a spontaneous contemplation of the feet of God (symbolic of His knowledge and will), a wisdom whose rise on the side marks a total eradication of birth (and mortality), a wisdom that is peerless as coincident with all learned art and a wisdom about Truth itself so rare of comprehension all this did Campanthar, the prince of the 'austerity' (of devotion) did then attain.

Exegetes debate whether the enumeration here is of the different dimensions of one self-identical gnosis or whether the reference is to two kinds of gnosis complementary and yet distinct as illumination of mind through texts and study is distinct from intuitive realization. The latter element which serves to distinguish a saint from the merely wise, nevertheless comes with a claim also to encompass learned wisdom in such wise as the mind is not able to unravel. The point is in whichever way taken a three year old child becomes the saint through the blessing of sacred gnosis and his singing, of the rapturous songs of Tevāram, 'litanies of prayer' in praise of God, then and during the short period of the remaining thirteen years of his earthly life, bespeaking musical inspiration, power of invention, artistic taste, poetical fervor as well as a manifest richeness of realization fully justify his description by the name of 'one whose utterances are of a mouth never without the drip of milk, never quite weaned from breast-milk.'

2.1.2. Campanthar's poetical effusions, not strictly composed in the manner of human literary compositions, have all the authority and the sanctity of the Vedic revelation, in his own estimation as well as in that of the tradition. "In my speaking, His speech hath verily come to expression" is the recurrent refrain of one of his decads (Tiru Ilambaiyamkō ṭṭūr). God's language, celebrated by the generality of Hindu theological thinking as the 'anonymous' source of gnosis, makes itself heared typically in and, indeed, as a human language. Campanthar's hymns are the occasions of miracles literally as well as in the metaphorical sense. They are illustrative of the mystical significance of true prayer: It is a mode of experience in which God is experienced, not as a psychic phenomenon (the customary sense of religious experience) but as a response in which the word comes to expression.

"When one is rid of a sense of I 'do' and also thereby of the very sense of I, then and only then the deed thus disowned becomes His deed. He verily discloses himself thereby" comments a later text apparently explaining the meaning of miracles like bringing the dead back to life, etc., attributed to Campanthar and others. The disciple of the author of the aforementioned text elucidates it more relevantly by reference to what is at stake here, viz., the mode or instrumentality of speaking, which brings to pass such miraculous occurrences: They are quite unlike 'our modes', says he with cryptness (*Tirukkaḷiṟṟuppaḍiyār,* 12). The intentionality and, therefore, also the speaking must become in response, 'oned', so that it can be said that it is I and yet not I but He that really acts or speaks. The response or reception is also, preeminently, part of 'revelation'.

2.1.3. There is no systematic expression in Śaiva Siddhanta of acknowledging a twofold scriptural tradition and of two religious languages , Sanskrit and Tamil as in Śrīvai ṣṇavism. But one may say that there is a more unequivocal according of precedence as instrinsically more urgent to personal revelation through direct experience, and consequently therefore, also to Tamil, as the medium of sacredness, the locution in Tamil itself *per se* coming to be viewed as the revealed word. Śaiva Śiddhānta in the form in which it is formulated in the *Civañānapōtham* of Meykaṇṭār and his spiritual lineage is chiefly inspired by this type of revelation . It is in the light of the evidence of the Tēvāram genre of revelation , the Tamil Śaiva Siddhānta tradition seeks to coordinate Veda itself, of the Veda and the Āgama and of the divergent accounts of the knowledge sections of the Āgamas themselves.

Recognition of this type of revelation , therefore, is the pre -supposition in the Śaiva Siddhāntin's estimation, underlying the Vedas and the Śaivāgamas. The latter are impersonal and timeless embodiments of intuitions but avowedly as mediated by word. But personal revelation is intuitive experience 'blended synthetically with word', as it describes itself. *Śruti* is what is heard but *anubhava* is direct insight. The latter is a kind of seeing . The Veda and the Āgama are knowledge but at one remove. Strictly, they are not knowledge but the method of knowledge. They initiate knowledge but personal revelation is knowledge itself. *Sivasya samavetā yā sakthir jñānātmikā amalā, saiva jñānam iti proktam sābdam tadanumāpakam* (*Pauṣkara Āgama*, 1,7). Personal revelation as historically understood *ā la* Campanthar and other saints, is a demonstration that bestowal of revelation is received only in the context of *mokṣa* and also, conversely, that *mokṣa* occurs only within the context of a correlation of revelation. The dawn of saving knowledge which alone is the means for *mokṣa* (*'jñānān muktih'*) it itself in principle co-incident with the advent of *mokṣa*. The words of Campanthar, otherwise, cannot be viewed as revelatory.

2.1.4. It is evident that in the instance of Campanthar we are dealing with a child endowed with musical, interpretative and creative gifts and, more, with all learning worldly and spiritual, grammar, prosody, and poetics across the board of Tamil and Sanskrit alike, and with the entire gamut of sacred literature in these languages. And these endowments show themselves in so finished a manner so early in life-- in fact almost in infancy and before even learning to read or write, makes the case all the more exceptional. Western scholarship studies the phenomena of infant prodigies subjecting them to investigation and comparing the different personalities, e.g., of Mozart, Hayden, Schubert, Chopin and others, having regard to their capacities, their development, etc., and with the object of assessing the importance of many events in the complicated course of development of the artist. But seldom does it confront a similar case in the sphere of spiritual achievement, of an infant prodigy exemplifying a life of spirit. Even if Campanthar's 'compositions' are taken as mere works of art-- some of his 'decads', paradoxically, those contextual to the miracles of recalling back to life the deceased or the dead (according to the Hagiologist's account) are also apparently love poems, pure and simple; like in the case of the *Tirukkōvaiyār*, they are, one cannot fail to note, tender, powerful, placid, passionate and joyful. This alone can distinguish him from most 'infant prodigies' for these in their first creative phase at any rate are, as it has been observed, almost always monotonous in their portrayal of emotion lacking in richness and variety.

Moreover, the fact that musical talent should appear at such an early age prompts scholars to surmise that musical invention stands in less close relation to experience and practice than creative activity in the other arts, and above all in science. Music is nourished from within and external experience lends very little to it, for neither its form nor its substance stands in any close relation to the sensual world or the objects of sensual experience. This independence explains why creative musical talent is not in close connection with the other mental faculties. It is like in the case of a genius for mathematics who feeds upon an entirely independent and peculiar source. Anyone who is acquainted with Campanthar's poems even as mere musical compositions, will need no proof of the manner in which he differs from this estimation of infant prodigies. The talent for composition shows itself in infancy along with the power of interpretation from the very inception of the poet's career of singing. Creative abilities, utterances of creative gift in relation to the seen world and the socalled unseen one, clothing them alike in vividest sensuous imagery, are *co-incidentally* manifest along with artistically technical capabilities which are thought to have closest relation to emotional and instinctive life and less related to intellectual development in the proper sense. From the point of view of evolutionary thinking, it surely must be looked upon as an exception, where in the case of a child we see musical thoughts already taking form and becoming musical units of high order, at a time when his creative powers ought still to be subservient to his bodily and mental evolution.

For the self-interpretation of the tradition itself which views it as a'religious fact'-- all revelations are religious facts for the religions concerned, this presents no serious problem. There is such a thing as the maturity of aging of the souls of men which does not have to synchronise with the maturity in terms of chronological age in any one life-span. Old head on young shoulders and grey-haired old men who are irresponsible and impetuous are commonplace phenomena. The gift of understanding without learning, of being blessed while still in pre-natal state are conceived not simply as possibilities but as realities of religious life. "Even when I had not been formed visibly in the womb He entered my frame and stayed in heart, shaped my ideation and entered my flesh making my soul His own with mercy," sings Māṇikkavācakar.

2.2. About Campanthar himself it will not suffice to refer to the doctrine of re-incarnation and the fact that the doctrine, if nothing else, at least in mythic terms represents, viz., the independent variability of the aging of soul and the aging of the body counted in years. For the problem to be explained in his case is how he could come by wisdom in his very infancy with no preparation or previous history leading to it. Various are the 'theological' explanations that are given, all admittedly of a non-rational nature, though intelligible as expressions of a numinous sense and explaining numinous occurrences.

The view that comes closest to the perspective of faith in its characteristic Śaiva Hindu form is the one which looks upon the saintly not simply as the image of ideal life but as 'supernatural'. Campanthar was 'chosen' before he was born. (The author of a recently published translation of the *Periyapurāṇam* propounds the thesis cogently taking his cue from Sri Ramakrishna's admission of the category of men belonging to *Īśvara Koṭi* coming into the midst of the humans.) Already a perfected soul, Campanthar was made to descend into the condition of human natality to sanctify the human condition itself steering it to its destined goal. "You made me, me who never would taste the waters of Lethe, through a ploy of obfuscation ('*maiyal seytu*') to take birth on this earth," thus sings the saint himself in a mood of hesitantly accepting his being chosen for the mission.

A more exuberant interpretation is that Campanthar was the Tamil God Murugan himself, his 'incarnation', as it were, sent in response to a prayer for a 'son' of Murugan's stature of wisdom and charisma to provide the much needed face-lift for the Vedic way of life. The latter (not the same as Vedic orthodoxy) was valued against an imminent threat of erosion, as the condition which alone could render possible and rationalize a cult of devotion to God and the Godly. The event of 'breast-feeding' of Campanthar by Mother divine finds its echo in the account of the birth of Murugan as narrated in the *Kanda Purānam* and likewise Campanthar's visit of the various shrines of South India and recitals of improvisations for the benefit of the hearing of God the Father present in the sanctum recalls Murugan's posture of 'instructing the

Father' to which reference was made. (This view was as old as the medieval Tamil poets Oṭṭakkūttar and St .Aruṇagiri, and had its vigorous defendants in the beginning of this century like Alalasundaram Pillai, Somasundaranayakkar and Chokkalingam Chettiar.)

At the other end of the spectrum stands the conservative view which contemplates the phenomenon of Campanthar as involving no special election from above, but is only a case of spiritual ascent open as a cumulative result of performance in many births of 'austerity'. By this term is meant not austere acts performed for securing some goals but acts consecrated unequivocally to the service of God as ends in themselves. Śiva-dharma though performed with no thought of 'fruits', is, nevertheless, fruitful of the imperishable result of 'gnosis' (*Civañāṉapōtham* 8.1. In the Commentary on this reference , the great Civaña ṉayogin refers to the case of Campanthar). His advent into gnosis apparently without preparation of the pursuit of *caryā*, etc., should lead one to the presumption that Campanthar was already a 'mature' (not perfected) soul already accomplished in the paths of *caryā*, etc., and was ripe for gnosis as he was born.

Campanthar's opening verse includes the line:

> He ('ivaṉ', literally, he that is close by) is our mighty lord , who hath made the famous shrine of Brahmāpuram his dwelling , who bestowed grace in response to worship and prayer rendered in former days.

One can take the saint as possibly referring to his past lives even though the lines do not spell out who it was that rendered worship and prayer in former days , either the saint or Brahmā the creator God, in answer to whose supplication (according to the *sthala Purāṇa* account) God chose to make Brahmāpuram His abode . The expression 'bestowed grace', theologically speaking, could only mean ‘unveilment’, i.e., gnosis, and therefore, in all likehood, autobiographical referring to the event of breast-feeding.

All these explanations appear plausible through support from the words of the saint himself. The issue that they all grapple with seems to be whether a saint is born or made. The more muted account which looks for a doctrinal warrant for its justification concludes that a saint is definitionally ‘made’ essentially through the ‘descent’ of divine grace whether in continuation of the happenings in the even tenor of one’s life, in one’s present birth or in apparent discontinuity with it. Grace’s Descent, admittedly, is discontinuous, theologically speaking, with its antecedents, though in a manner of speaking, it is described as the terminus or arrival point of a spiritual journey. The other explanations look for a more adequate account, even if the letter of the doctrine, strictly fails to provide a warrant for the a-typical nature of the saint under consideration. What is a-typical about Campanthar is that his saintly utterances are not merely a species of sacred literature but normative as revelation. It is on the basis of its acknowledgement that the tradition becomes formed and later , re-creates the doctrine from its Śaivāgma foundations into an existentially oriented Śaiva Siddhānta.

3. The dating of Campanthar rests on the contemporaneity of Mạhendra Varma Pallava of the early seventh century A .D., and Tirunāvukkarasar, the other Śaiva saint whose interactions with both the Pallava king and Campanthar are integral to the episodes narrated by Sēkki ḻār (11th century A.D.) in his hagiological account of the sixtythree Śaiva saints. The historical findings of the late Professor Sundaram Pillai stand relatively unassailed as veritable milestones in the history of Tamil literature (the author’s title of his easy). On independent grounds also one can say the Tēvaram hymns must have been quite in vogue several centuries before the period of the Chola King Parāntaka of the early tenth century , who made endowments for Tēvāram recitation

in temples. Sundaram Pillai himself rests his case on Śaṅkara's reference to *Drāvidasisu* in his *Soundarya Lahari* and takes Śaṅkara's date, not implausibly, as the late 7th century.

Campanthar's poems are compiled in three books of the Śaiva canonical writings, '*Tirumuṛai*', which are twelve in number. Campanthar's 'history' fills the second section of the Great Legendary Hagiology (*Periyapurāṇam*), the twelfth Book, representing in terms of finality and all-encompassing character, like the Upanisads in relation to the Veda, the 'end' of the Śaiva canon. Campanthar's account is given in 1256 quatrains or 5000 lines of exquisite poetry often woven with the very utterances of the saint under study . Sēkkilār exegetes, not in infrequently, their meaning with rare insight thus providing guidelines of the interpretation of and for a continuous tradition. In the total collection of Tēvaram hymns 'composed' by the three Apostle saints (*mūvar*) of the tradition, 384 'decads' (*patikam*) are ascribed to Campanthar consisting of eleven quatrains each (4158 verses in all), the eleventh 'insignia verse' containing, *interalia*, the poet's self reference not by first person pronoun but in third-person nominative often couched in significant descriptive terms. The latter are singled out in the narration of the *Periyapurāṇam* and named as 'the holy epilogue of benediction', (*tirukkaṭaikkāppu*) a term that extended to name the entire corpus of Campanthar's poems.

Contributed by Prof.Krishna Sivaraman to Prof.P.S.Somasundaram's ***'Tirujñanasambandhar'.***

in temples. Sundaram Pillai himself reset his case on Sankara's reference to *Dravida-sisu* as the *Saundarya Lahari* and takes Sankara's date, not implausibly, as the ninth century.

Campanthar's poems are compiled in three books of the Saiva canonical writings, *Tirumurai*, which are twelve in number. Campanthar's history fills the second section of the Great Legendary Hagiology (*Periyapuranam*), the twelfth Book, representing in terms of finality and all-encompassing character, like the Upanisads in relation to the Veda, the 'end' of the Saiva canon. Campanthar's account is given in 1256 quatrains or 5000 lines of exquisite poetry which weaves with the very utterances of the saint under study. Sekkilar exegetes, not infrequently, their meaning with rare insight thus providing guidelines in the interpretation of and for a continuous tradition. In the total collection of Tevaram hymns composed by the three Apostle Saints (*muvar*) of the tradition, 384 'decads' (*patikam*) are ascribed to Campantar consisting of eleven quatrains each (4158 verses in all), the eleventh 'insignia verse' containing, generally, the poet's self reference not by first person pronoun but in third-person nomenclature often couched in significant descriptive terms. The latter are singled out in the [illegible] of the [illegible] and named as 'the holy epilogue of benediction' (*tirukkataikkappu*) a term that extended to name the entire corpus of Campantar's poems.

Contributed by Prof.[illegible] [illegible] Prof.P.S.Somasundaram's *Tirujnanasambandar*.

திருஞானசம்பந்தர் அருளிய
தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்
இரண்டாம் திருமுறை
Tirugnānasambandhar's
TIRUMURAI THE SECOND

1.திருப்பூந்தராய் இந்தளம்
வினாவுரை
1. TIRUPPŪNTHARĀI
INTERROGATIVE VERSES

1. செந்நெல் அம் கழனிப் பழனத்து அயலே செழும்
புன்னை வெண் கிழியில் பவளம் புரை பூந்தராய்
துன்னி, நல் இமையோர் முடி தோய் கழலீர்! சொலீர்--
பின்னுசெஞ்சடையில் பிறை பாம்புஉடன் வைத்ததே?

O God entempled in Pūntharāi dight with fields where flourish
sennel, are gardens beyond which grow stately *punnai* trees
which are like the spread of coral on a white sheet of cloth!
It is here, at Your ankleted feet, the goodly Devas
foregather and place their crowns in worship.
O God, deign to tell me why You sport on Your plaited,
ruddy, matted hair the crescent moon, close to a snake? 1

2. எற்று திண் திரை ஏறிய சங்கிணொடு இப்பிகள்
பொன்-திகழ் கமலப் பழனம் புகு பூந்தராய்ச்
சுற்றி, நல் இமையோர் தொழு பொன்கழலீர்! சொலீர்--
பெற்றம் ஏறுதல் பெற்றிமையோ?--பெருமாணிரே!

O God entempled in Pūntharāi, where chanks and shells
riding the lucid waves of the main arrive at
the fields where flourish lotus flowers, bright as gold!
O God, it is here the goodly Devas foregather and adore
Your auric and ankleted feet.
Pray, tell me, if it becomes Your nature to ride a (mere) bull! 2

3. சங்கு செம்பவளத்திரள் முத்து அலை தாம்கொடு
பொங்கு தெண்திரை வந்து அலைக்கும் புனல் பூந்தராய்,
துங்க மால்களிற் றின்உரி போர்த்து உகந்தீர்! சொலீர்--
மங்கை பங்கமும் அங்கத்தொடு ஒன்றிய மாண்புஅதே?

The lucid and upsurging waves of the sea throw on the shore
chanks, ruddy coral and pearls, at Pūntharāi,
endowed with the wealth of water.
O God, You, of yore, excoriated the mighty
and huge tusker and mantled Yourself in its skin.
You are entempled in Pūntharāi in delight great.
You are concorporate with Your Woman.
Please enlighten the majesty, of this, Your deed. 3

4. சேம வல் மதில் பொன் அணி மாளிகை சேண் உயர்
பூ மணம் கமழும் பொழில் சூழ்தரு பூந்தராய்,
சோமனும்(ம்) அரவும் தொடர் செஞ்சடையீர்! சொலீர்--
காமன் வெண்பொடி ஆகக் கடைக்கண் சிவந்ததே?

Pūntharāi is girt with strong, protecting walls;
ornate and auric mansions abound here;
it is rich in gardens of suaveolent flowers.

O God, You are entempled in this urbs.
On Your ruddy matted crest rest the crescent and the serpent.
The corner of Your eye turned rubescent
to reduce to cinders Manmata.
Deign to tell me why You did this. 4

5. *பள்ளம் மீன்இரை தேர்ந்து உழலும் பகுவாயன*
புள்ளும் நாள்தொறும் சேர் பொழில் சூழ்தரு பூந்தராய்,
துள்ளும் மான்மறி ஏந்திய செங்கையினீர்! சொலீர்--
வெள்ள நீர் ஒரு செஞ்சடை வைத்த வியப்புஅதே?

Herons with mouths agape wing in the sky to prey upon the fishes
in the deep pools; it is indeed their quotidian routine to rest
on the trees in the gardens of Pūntharāi where O God, You
who hold in Your roseate hand the leaping fawn, are entempled.
Please tell me why You blocked the flood of Ganga
to hold it so wondrously in Your ruddy matted hair. 5

6. *மாது இலங்கிய மங்கையர் ஆட, மருங்குஎலாம்*
போதில் அம் கமலம் மது வார் புனல் பூந்தராய்,
சோதி அம் சுடர்மேனி வெண் நீறு அணிவீர்! சொலீர்--
காதில் அம் குழை சங்கவெண்தோடு உடன் வைத்ததே?

In Pūntharāi endowed with the wealth of water
beautiful damsels dance in its forums.
It is dight with pools teeming with lovely lotus flowers
from which melis seeps out; it is here, O God,
You who are bedaubed with the radiant white ash, are entempled.
In one ear You wear a *kuzhai* and in the other an argent *todu* wrought of chank.
Why so? Do deign to enlighten me. 6

7

7. This verse is not extant.

8. வருக்கம் ஆர்தரு வான் கடுவ(ன்)னொடு மந்திகள்
தருக் கொள் சோலை தரும் கனி மாந்திய பூந்தராய்,
துரக்கும் மால்விடை மேல் வருவீர்! அடிகேள்! சொலீர்--
அரக்கன் ஆற்றல் அழித்து அருள் ஆக்கிய ஆக்கமே?

In Pūntharāi the male monkey group gets companied
with the female monkeys and eat in joy, the fruits
from the trees of the garden, and feel satiated.
Such, indeed is Pūntharāi, where, O God, You
reveal Yourself as *riding* Your mount, the Bull who is Vishnu.
You did, of yore, do away with the Rākshasa's skill
and then mercifully deigned to restore it.
Wherefore did You do so? Please enlighten me. 8

9. வரி கொள் செங்கயல் பாய் புனல் சூழ்ந்த மருங்குஎலாம்
புரிசை நீடு உயர் மாடம் நிலாவிய பூந்தராய்,
சுருதி பாடிய பாண் இயல் தூ மொழியீர்! சொலீர்--
கரிய மால், அயன், நேடி உமைக் கண்டிலாமையே?

In Pūntharāi girt with walls and dight with
lofty storeyed mansions, are pools where *Kayal-s*
streaked red, leap and gambol.
O God, You chant the Vedas and articulate
pure and melodious words like unto those
of sacred songs. You are entempled here.
You stood beyond the ken of Brahma and Vishnu who
went in quest of You. Tell me why You did so. 9

10. *வண்டல் அம் கழனி(ம்) மடை வாளைகள் பாய் புனல்*
புண்டரீகம் மலர்ந்து மதுத் தரு பூந்தராய்,
தொண்டர் வந்து அடி போற்றிசெய் தொல்கழலீர்! சொலீர்--
குண்டர் சாக்கியர் கூறியது ஆம் குறி இன்மையே?

In Pūntharāi are fields rich in loam; in its sluices *Vālai-s* leap about;
in its pools blow flowers of lotus that supply melis.
It is in this urbs, O God, You are entempled
hailed and adored by devotees and servitors. O Ancient One
decked with anklets, wherefore do You suffer Jains and Buddhists
to calumniate You? Please enlighten me. 10

11. *மகர வார்கடல் வந்து அணவும் மணல் கானல்வாய்ப்*
புகலி ஞானசம்பந்தன், எழில் மிகு பூந்தராய்ப்
பகவனாரைப் பரவு சொல்மாலைபத்தும் வல்லார்
அகல்வர், தீவினை; நல்வினையோடு உடன்ஆவரே.

Gnānasambandhan of Pukali close to the sea in which sword fish
and shark thrive, and which is dight with many a littoral garden,
has hailed the God of the lovely Pūntharāi
with a garland of ten hymns.
They that become valiant in these will stand freed
from evil karma; eke'll they come by good karma. 11

இந்தளம்

௨.திருவலஞ்சுழி

வினாஉரை

2. TIRUVALANCHUL̲I

Interrogative Verses

12. விண்டு எலாம் மலர(வ்) விரை நாறு தண் தேன் விம்மி,
வண்டுஎலாம் நசையால் இசை பாடும் வலஞ்சுழி,
தொண்டுஎலாம் பரவும் சுடர் போல் ஒளியீர்! சொலீர்--
பண்டுஎலாம் பலி தேர்ந்து ஒலிபாடல் பயின்றதே?

Flowers blow and their suaveolence gets wafted;
To quaff the nectar of these flowers,
borne by penchant, bees arrive thither and bombilate musically.

Such gardens engird Tiruvalanchul̲i where servitors
foregather to hail its God whose effulgence
is wrought of rays incarnadine.
O God, in the past, You went singing mellifluously
to obtain alms (from door to door).
Deign to tell me the reason for Your mendicancy. 1

13. பாரல் வெண்குருகும் பகுவாயன நாரையும்
வாரல் வெண்திரைவாய் இரை தேரும் வலஞ்சுழி,
மூரல் வெண்முறுவல் நகு மொய் ஒளியீர்! சொலீர்--
ஊரல் வெண்தலை கொண்டு உலகு ஒக்க உழன்றதே?

O God, Your smile reveals Your argent teeth; You are entempled in
Valanchul̲i where the long-necked and white storks
and the herons with their mouths agape,
wing in quest of prey in the white wavelets of the running river.

You are of the form of intense effulgence.
Your crest is decked with a chaplet of white skull,
    and You go about seeking alms everywhere.
Please tell me the reason for Your loitering. 2

14. கிண்ண வண்ணம் மல்கும் கிளர் தாமரைத் தாது அளாய்
வண்ண நுண்மணல்மேல் அனம் வைகும் வலஞ்சுழி,
சுண்ணவெண் பொடிக்கொண்டு மெய் பூச வலீர்! சொலீர்--
விண்ணவர் தொழ, வெண்தலையில் பலி கொண்டதே?

In Valanchuli, swans revel in the pollen of red
    lotus flowers that blow cup-like and then rest
    on the beautiful and white spread of nice sands.
Here in this polis, O God whose frame is coated with
    the white and powdery dust of ash, You are entempled.
Adored by the supernals, You go about seeking alms as though
    it were melis, in a white skull. Deign to tell me why You do so. 3

15. கோடுஎலாம் நிறையக் குவளை(ம்)மலரும் குழி
மாடுஎலாம் மலிநீர் மணம் நாறும் வலஞ்சுழி,
சேடுஎலாம் உடையீர்! சிறுமான்மறியீர்! சொலீர்--
நாடுஎலாம் அறியத் தலையில் நறவு ஏற்றதே?

Its sides are full of pits whence blow the flowers of *Kuvalai*
    in all places breathing incense into the water at Tiruvalanchuli.
You are entempled here in all Your glory.
You display in Your hand a fawn. While so, why do
    You go begging for alms in Your begging-bowl, the skull,
    even as the whole world doth witness it?
Pray, tell me why You do so. 4

16. கொல்லை வேனல் புனத்தின் குரு மா மணி கொண்டு போய்,
வல்லை நுண் மணல்மேல் அன்னம் வைகும் வலஞ்சுழி,
முல்லைவெண் முறுவல் நகையாள் ஒளியீர்! சொலீர்--
சில்லை வெண்தலையில் பலிகொண்டு உழல் செல்வமே?

Swans pick up colourful gems from the woodland like unto *mullai*
region and in all celerity move on to the realm dight with soft sand
and thither rest in Valanchuḻi where You are entempled
concorporate with Uma who smiles with Her white teeth.
O God, Your form is of sheer effulgence; You roam
about seeking alms in a picayune white skull.
Do You consider this, Your opulence? Please tell me. 5

17. பூசம் நீர் பொழியும் புனல்பொன்னியில் பல்மலர்
வாசம் நீர் குடைவார் இடர் தீர்க்கும் வலஞ்சுழி,
தேசம் நீர்; திரு நீர்; சிறுமான்மறியீர்! சொலீர்--
ஏச, வெண்தலையில் பலி கொள்வது இலாமையே?

You, the Radiant God of Valanchuḻi, annul the troubles of those
who bathe in the water of the flooding Kāviri laden with
fragrant flowers, on the goodly day ruled by the star Pūsam.
You hold in Your hand a comely little fawn.
Why do You pursue mendicancy seeking alms
in a white skull, dispraised by many. Please tell me
if this is owing to Your lack of the wherewithal! 6

18. கந்தமாமலர்ச் சந்தொடு கார் அகிலும் தழீஇ,
வந்த நீர் குடைவார் இடர் தீர்க்கும் வலஞ்சுழி,
அந்தம் நீர், முதல் நீர், நடு ஆம் அடிகேள்! சொலீர்--
பந்தம் நீர் கருதாது, உலகில் பலி கொள்வதே?

O Noble One, You are the beginning, the middle and the end.
You annul the troubles of those who bathe in the Kāviri
that flows rolling in its current incense-breathing
flowers great, sandalwood and black eaglewood trees.
You are entempled in Valanchul̲i. Not considering
the bondage it'll engender, why do You solicit alms? Please tell me. 7

19. தேன் உற்ற நறுமாமலாச் சோலையில் வண்டுஇனம்
வான் உற்ற நசையால் இசை பாடும் வலஞ்சுழி,
கான் உற்ற களிற்றின்(ன்) உரி போர்க்க வல்லீர்! சொலீர்--
ஊன் உற்ற தலை கொண்டு, உலகு ஒக்க உழன்றதே?

At Valanchul̲i, the great gardens abound in melliferous flowers;
borne by a penchant to sip nectar here arrive bees galore
and melodise lofty music.
You flayed the skin of the murderous tusker of the jungle
and mantled Yourself in its skin.
Why do You roam about everywhere toting a skull
to which flesh is still sticking? Please tell me. 8

20. தீர்த்தநீர் வந்துஇழி புனல் பொன்னியில் பல்மலர்
வார்த்த நீர் குடைவார் இடர் தீர்க்கும் வலஞ்சுழி,
ஆர்த்து வந்த அரக்கனை அன்று அடர்த்தீர்! சொலீர்--
சீர்த்த வெண்தலையில் பலி கொள்வதும் சீர்மையே?

You who are entempled in Valanchul̲i, annul the troubles of those
who strew flowers aplenty on the holy water of the Ponni
and then bathe in it. Of yore, deeming his hauteur
as puissance great when Ravana created an uproar You quelled him.
Does it square with Your renown to seek alms in
Your famous white skull? Please enlighten me. 9

21. உரம் மனும் சடையீர்! விடையீர்! உமது இன் அருள்
வரம் மனும் பெறல் ஆவதும்; எந்தை! வலஞ்சுழிப்
பிரமனும் திருமாலும் அளப்ப(அ)ரியீர்! சொலீர்--
சிரம் எனும் கலனில் பலி வேண்டிய செல்வமே?

Glorious indeed is Your matted hair; You ride the Bull.
O Sire, You are entempled in Valanchuli where prayers,
with ease, come by Your graceful boons!
You are beyond the ken of Brahma's and Vishnu's.
Why do You solicit alms in a skull--Your begging bowl.
Does it, indeed, constitute Your opulence? Do tell me. 10

22. வீடும் ஞானமும் வேண்டுதிரேல், விரதங்களால்
வாடின் ஞானம் என் ஆவதும்? எந்தை வலஞ்சுழி
நாடி, ஞானசம்பந்தன் செந்தமிழ்கொண்டு இசை
பாடு ஞானம் வல்லார், அடி சேர்வது ஞானமே.

If you are after Gnosis and Deliverance, know that Gnosis is not
gained through the pursuance of body-wilting *Vratas*.
Fare forth to our Father's Valanchuli and thither
adore the sacred feet of those who recite musically
the salvific hymns of Gnanasambandhan.
This alone truly confers Gnosis. 11

3. திருத் தெளிச்சேரி இந்தளம்
வினா உரை
3. TIRUTTHEḶICCHĒRI
Interrogatory Verses

23. பூ அலர்ந்தன கொண்டு முப்போதும் உம் பொன்கழல்
தேவர் வந்து வணங்கும் மிகு தெளிச்சேரியீர்!
மே வரும் தொழிலாளொடு கேழல்பின் வேடன் ஆம்
பாவகம்கொடு நின்றதுபோலும், நும் பான்மையே?

O God of Teḷicchēri! At Your auric and ankleted feet the Devas
foregather to adore them during the three
divisions of the day with well-blown flowers.
With Uma whose deeds are, for others, impossible
of performance, You were out to hunt the hog,
assuming the guise of a forester. Does this at all
square with Your nature? Please enlighten me. 1

24. விளைக்கும் பத்திக்கு விண்ணவர் மண்ணவர் ஏத்தவே,
திளைக்கும் தீர்த்தம் அறாத திகழ் தெளிச்சேரியீர்!
வளைக்கும் திண் சிலைமேல் ஐந்துபாணமும் தான் எய்து,
களிக்கும் காமனை எங்ஙனம் நீர் கண்ணின் காய்ந்ததே?

O God entempled in Teḷicchēri where abounds holy water
to bathe in which the terrestrials and the celestials
do throng and come by bhakti!
How did You smite with the fire of Your eye
Manmata who sped on You a pentad of flowery arrows, rejoicingly?
Please enlighten me. 2

25. வம்பு அடுத்த மலர்ப்பொழில் சூழ, மதி தவழ்
செம்பு அடுத்த செழும் புரிசைத் தெளிச்சேரியீர்!
கொம்பு அடுத்தது ஓர் கோல விடைமிசை, கூர்மையோடு
அம்பு அடுத்த கண்ணாளொடு மேவல் அழகிதே?

O God, You are entempled in Teḷichēri girt with
flowery gardens whence wafts suaveolence, as well as
walls wrought of copper.
Wherefore do You with Your Consort whose eyes are
sharp as arrows, ride on the horned and beautiful Bull?
Please enlighten me. 3

26. கார் உலாம் கடல் இப்பிகள் முத்தம் கரைப் பெயும்
தேர் உலாம் நெடுவீதி அது ஆர் தெளிச்சேரியீர்!
ஏர் உலாம் பலிக்கு ஏகிட, வைப்புஇடம் இன்றியே
வார் உலாம் முலையாளை ஓர்பாகத்து வைத்ததே?

At Teḷicchēri You are entempled where nimbi sail
over the main; its waves shore up oysters
and pearls; this urbs is dight with long streets where chariots ply.
Is it owing to Your inability to provide a place
for dwelling unto Your Consort whose breasts
are covered by a breast-band, that You are
concorporate with Her? Please tell me. 4

27. பக்கம் நும் தமைப் பார்ப்பதி ஏத்தி முன் பாவிக்கும்
செக்கர் மா மதி சேர் மதில் சூழ் தெளிச்சேரியீர்!
மைக் கொள் கண்ணியர் கைவளை மால் செய்து வெளவவே,
நக்கராய் உலகு எங்கும் பலிக்கு நடப்பதே?

O God, You are entempled in Teḷicchēri girt with
great walls grazed by the ruddy moon.
Is it to enchant the young lasses whose eyes
are touched with khol and wean from them their bangles
that You go about nude everywhere?
Please enlighten me. 5

28. தவள-வெண்பிறை தோய் தரு தாழ்பொழில் சூழ, நல்-
திவள மா மணி மாடம் திகழ் தெளிச்சேரியீர்!
குவளை போல் கண்ணி துண்ணென, வந்து குறுகிய
கவள மால்கரி எங்ஙனம் நீர் கையின் காய்ந்ததே?

You are the God of Teḷichēri on the crest of whose
    gardens of thick foliage the white moon rests;
    its storeyed mansions are dight with bright gems of purest ray serene.
You flayed with Your hands the puissant tusker
    that consumed large handfuls of rice aplenty
    and strode towards You with intent to kill You,
    at which Uma whose eyes are lily-like, quaked.
Tell me the reason for this, Your deed. 6

29. கோடு அடுத்த பொழிலின் மிசைக் குயில் கூவிடும்
சேடு அடுத்த தொழிலின் மிகு தெளிச்சேரியீர்!
மாடு அடுத்த மலர்க்கண்ணினாள் கங்கை நங்கையைத்
தோடு அடுத்த மலர்ச் சடை என்கொல் நீர் சூடிற்றே?

You are the God of Teḷicchēri teeming with ramiferous
    gardens whence *koels* coo; here flourish glorious craftsmen.
You sport on Your matted crest petalled *kovvai*
    flowers as well as Ganga-- the damsel of flower-like eyes.
Please tell me why You did so. 7

30. கொத்து இரைத்த மலர்க் குழலாள், குயில்கோலம் சேர்
சித்திரக் கொடி மாளிகை சூழ் தெளிச்சேரியீர்!
வித்தகப் படைவல்ல அரக்கன் விறல்-தலை,-
பத்து,-இரட்டிக் கரம், நெரித்திட்டது, உம் பாதமே?

Uma's hair is decked with bunches of flowers laid open by buzzing bees;
    assuming the form of a *koel*, She adores You at Teḷicchēri which is
    dight with mansions which are fastened to picturesque flags.
You pressed with Your foot and annulled the skill of the Asura,
    the wielder of wondrous weapons,and crushed his ten mighty heads.
Did You not act so? Deign to enlighten me. 8

31. கால் எடுத்த திரைக்கை கரைக்கு எறி கானல் சூழ்
சேல் அடுத்த வயல் பழனத் தெளிச்சேரியீர்!
மால் அடித்தலம், மா மலரான் முடி, தேடியே
ஓலம் இட்டிட, எங்ஙனம் ஓர் உருக் கொண்டதே?

O God, You are entempled in Teḷicchēri which is dight with littoral gardens;
here dash to the shore the hands of the main
which are its billows, agitated by the wind.
Here are farmlands in the fields of which the drove of *cale*-fish sports.
Tirumāl and the one who is ensconced on the Lotus went in quest of
Your feet and crown, in vain and wailed aloud (seeking refuge).
How was it that You grew beyond their ken
in Your cosmic form? Please explicate to me this. 9

32. மந்திரம் தரு மா மறையோர்கள், தவத்தவர்,
செந்து இலங்கு மொழியவர், சேர் தெளிச்சேரியீர்
வெந்தல் ஆகிய சாக்கியரோடு சமணர்கள்--
தம் திறத்தன நீக்குவித்தீர்; ஓர் சதிரரே?

You, O God, are the peerless Strategist and You
are entempled in Teḷicchēri where dwell the reciters
of the Vedic mantras, tapaswis and women
whose words are melodious like the *paṇ Sentu*.
Sākhyas whose hue is dark as the singed wood
and Samaṇas propagate but pseudo concepts.
You caused Your devotees stand distanced far away from these.
Explicate to me, this, Your ruse. 10

33. திக்கு உலாம், பொழில் சூழ், தெளிச்சேரி எம் செல்வனை,
மிக்க காழியுள் ஞானசம்பந்தன் விளம்பிய
தக்க பாடல்கள்பத்தும் வல்லார்கள், தட முடித்
தொக்க வானவர் சூழ இருப்பவர், சொல்லிலே.

On the opulent One of Teḷicchēri girt with gardens
in all the directions, Gnānasambandhan
of glorious Kāḻi sang these appropriate hymns.
Truly speaking, they that are valiant to recite these,
will flourish amidst the supernals who are bedecked with lofty crowns. 11

4. திருவான்மியூர் இந்தளம்
வினா உரை

4. TIRUVĀṈMIYŪR
Interrogatory Verses

34. *கரை உலாம் கடலில் பொலி சங்கம் வெள்இப்பிவன்*
திரை உலாம் கழி மீன் உகளும் திரு வான்மியூர்,
உரை உலாம் பொருள் ஆய் உலகு ஆள்உடையீர்! சொலீர்--
வரை உலாம் மடமாது உடன் ஆகிய மாண்புஅதே?

O God, You are entempled in the well-renowned Tiruvāṉmiyūr in whose
beach, shells and white chanks of the main arrive and roam
about, thanks to the waves that bear them to the shore.
In its wave-tossed creeks fishes roll and sport.
You are the celebrated Supreme Ens that rules the universe.
Tell me what may the majestic mystery be in Your
being concorporate with Himavant's Daughter!. 1

35. *சந்து உயர்ந்து எழு கார் அகில் தண் புனல் கொண்டு, தம்*
சிந்தைசெய்து அடியார் பரவும் திரு வான்மியூர்,
சுந்தரக்கழல்மேல் சிலம்பு ஆர்க்க வல்லீர்! சொலீர்--
அந்தியின்(ன்) ஒளியின் நிறம் ஆகிய வண்ணமே?

With sandalwood, dark eaglewood and holy water Your devotees adore
You and are poised in meditation. You wear on Your right knee
a heroic anklet (Kazhal) and on Your left foot, an anklet (silampu);
even as these resound You are entempled in Tiruvāṉmiyūr.
What may the reason be for Your ruddy hue
like unto the crepuscular sky? Please tell me. 2

36. கான் அயங்கிய தண்கழி சூழ் கடலின் புறம்
தேன் அயங்கிய பைம்பொழில் சூழ் திருவான்மியூர்,
தோல் நயங்கு அமர் ஆடையினீர்! அடிகேள் சொலீர்-
ஆனை அங்க(வ்) உரி போர்த்து, அனல்ஆட உகந்ததே?

O God, You are entempled in Tiruvāṉmiyūr
in which are situate a sylvan stretch and cool creeks.
Abutting its main are melliferous gardens.
O Noble One, You are clad in a tiger-skin. Wherefore did You
mantle yourself in the flayed skin of a tusker and why
do You, in delight great, dance in flame? Please enlighten me. 3

37. மஞ்சு உலாவிய மாட மதில் பொலி மாளிகைச்
செஞ்சொலாளர்கள் தாம் பயிலும் திரு வான்மியூர்,
துஞ்சு அஞ்சு இருள் ஆடல் உகக்க வல்லீர்! சொலீர்--
வஞ்ச நஞ்சு உண்டு, வானவர்க்கு இன் அருள் வைத்ததே?

O God, You are entempled in Tiruvāṉmiyūr over whose
lofty and storeyed mansions bright clouds sail.
It is here wielders of salvific words flourish. During the dark
midnight when all entia sleep You enact Your dance valiantly.
You quaffed the murky venom and blessed the Devas with *amrut*.
Please tell me, why You did so! 4

38. மண்ணினில் புகழ் பெற்றவர் மங்கையர்தாம் பயில்
திண்ணெனப் புரிசைத் தொழில் ஆர் திரு வான்மியூர்,
துண்ணெனத் திரியும் சரிதைத் தொழிலீர்! சொலீர்--
விண்ணில் பிறை செஞ்சடை வைத்த வியப்புஅதே?

O God entempled in Tiruvāṉmiyūr endowed with
strong and well-wrought walls and where
virtuous women, hailed by the world, flourish!
Here You abide, hailed in wonderment by one and all,
pursuing Your begging for alms. Explain to me this, Your act.
You caused the skyey crescent to rest
on Your matted crest which is mirabile dictu. 5

39. போது உலாவிய தண்பொழில் சூழ் புரிசைப் புறம்
தீது இல் அந்தணர் ஓத்து ஒழியாத் திரு வான்மியூர்,
சூது உலாவிய கொங்கை ஓர் பங்கு உடையீர்! சொலீர்-
மூதெயில்(ல்) ஒருமூன்று எரியூட்டிய மொய்ம்புஅதே?

O God, You are entempled in Tiruvāṉmiyūr girt with cool gardens
teeming in flowers. It is here the unflawed Brahmins pursue
their recitation of the Vedas sans interruption.
In this urbs You abide concorporate with Your
Consort whose shapely breasts are like dice.
What may the reason be for Your gutting with fire
the hoary walled- citadels of the sky?
Please tell me the reason for this, Your heroic act. 6

40. வண்டு இரைத்த தடம் பொழிலின் நிழல் கானல்வாய்த்
தெண்திரைக் கடல் ஓதம் மல்கும் திரு வான்மியூர்,
தொண்டு இரைத்து எழுந்து ஏத்திய தொல்கழலீர்! சொலீர்--
பண்டு இருக்கு ஒரு நால்வருக்கு நீர் உரை செய்ததே?

O God, You are entempled in Tiruvāṉmiyūr thick
with shade-yielding gardens great where bees bombinate.
Here the sea-shore is laved by lucid billows; here Your servitors
adore Your hoary anklets the while chanting Your salvific names.
Of yore, You explicated the Vedas but to the Four.
Why so? Please enlighten me. 7

41. தக்கில் வந்த தசக்கிரிவன் தலைபத்து இறத்
திக்கில் வந்து அலற(வ்) அடர்த்தீர்! திருவான்மியூர்த்
தொக்க மாதொடும் வீற்றிருந்தீர்! அருள் என்? சொலீர்--
பக்கமே பலபாரிடம் பேய்கள் பயின்றதே?

The ten-headed Ravana, lacking in propriety, durst
uproot Your Kailās; You so pummelled him
that his heads began to bulge in all directions and he wailed aloud.
You are entempled in Tiruvāṉmiyūr concorporate with Your Woman.
Why, indeed, are You surrounded by ghouls and Bhūta-Hosts?
Please enlighten me. 8

42. பொருது வார் கடல் எண் திசையும் தரு வாரியால்-
திரிதரும் புகழ் செல்வம் மல்கும் திரு வான்மியூர்,
சுருதியார் இருவர்க்கும் அறிவு அரியீர்! சொலீர்--
எருதுமேற்கொடு உழன்று, உகந்து இல் பலி ஏற்றதே?

To Tiruvāṉmiyūr, the waves of the great sea carry, from the eight
directions, all foison; it abounds in glorious uberty; it is at this urbs
You are entempled; unto the Two, vidalicet Vishnu and Brahma
who thrive in joy by reciting the Vedas,
You, the God of Tiruvāṉmiyūr, stood unbeholdable.
You ride Your Bull in joy and roam in many places.
Please tell me the reason why You do so! 9

43. மை தழைத்து எழு சோலையில் மாலை சேர் வண்டுஇனம்
செய் தவத்தொழிலார் இசை சேர் திரு வான்மியூர்
மெய் தவப் பொடி பூசிய மேனியினீர்!சொலீர்--
கைதவச் சமண்சாக்கியர் கட்டுரைக்கின்றதே?

In gardens where murk abounds exceedingly, bees in their strength
gather, during eventide and bombinate melodiously like
the Brahmin-tapaswis who foregather at
Tiruvāṉmiyūr and rhythmically recite the Vedas.
It is in Tiruvāṉmiyur, O God bedaubed with
the holy ash--the indicant of tapas--, You are entempled.
Tell me why the deceptious Jains and Buddhists denigrate You! 10

44. மாது ஓர் கூறுஉடை நல்-தவனைத் திரு வான்மியூர்
ஆதிஎம்பெருமான் அருள்செய்ய, வினா உரை
ஓதி, அன்று எழு காழியுள் ஞானசம்பந்தன் சொல்
நீதியால் நினைவார் நெடுவான் உலகு ஆள்வரே.

On Him the God of Tiruvāṉmiyūr, the Original Ens,
the goodly Tapaswi who is concorporate with His Woman,
to come by Grace, Gnānasambandhan of Kāḻi
that floats intact during the dissolution of the cosmos,
composed these interrogative verses.
They that cultivate duly these verses on the God of *Niti*
will rule the extensive supernal world. 11

5. திரு அனேகதங்காவதம் இந்தளம்

5. TIRUAṈĒKATHAṄKĀVATAM

45. நீடல் மேவு நிமிர் புன்சடைமேல் ஓர் நிலாமுளை
சூடல் மேவு, மறையின் முறையால் ஓர் சுலாவு அழல்-
ஆடல் மேவுமவர் மேய அநேகதங்காவதம்
பாடல் மேவும் மனத்தார் வினை பற்று அறுப்பார்களே!

On His long and lofty matted crest He keeps a crescent;
He, the God, loves to dance in the swirling flame
duly reared in the sacrificial pit; He indwells Aṉēkathaṅkāvatam.
They that are minded to hail this shrine in hymn and song,
will uproot their karma and its consequences. 1

46. சூலம் உண்டு, மழு உண்டு, அவர் தொல் படை; சூழ் கடல்-
ஆலம் உண்ட பெருமான் தன் அநேகதங்காவதம்,
நீலம் உண்ட தடங்கண் உமை பாகம் நிலாயது ஓர்
கோலம் உண்டு; அளவு இல்லை, குலாவிய கொள்கையே!

He wields as His weapons the trident and the *mazhu*;
He quaffed the venom that rose up from the deep ocean which
engirds the earth. He is entempled in Aṉēkathaṅkāvatam.
He, the Handsome One, is concorporate with
the blue-hued and large-eyed Uma. He caresses Her ceaselessly. 2

47. செம்பின் ஆரும் மதில்மூன்று எரிய, சின வாயது ஓர்
அம்பினால் எய்து அருள் வில்லி, அநேகதங்காவதம்
கொம்பின் நேர் இடையாளொடும் கூடிக் கொல்ஏறு உடை
நம்பன், நாமம் நவிலா நா எனல் ஆகுமே?

He sped a wrath-tipt dart at the skyey citadels whose walls were
wrought of copper and thus He gutted them with fire.
Even He is entempled in Aṉēkathaṅkāvatam,
concorporate with Her whose waist is like unto a flowery liana.
He, with Her, rides a murderous tusker.
Are they tongues at all that do not hail the supremely desirable One? 3

48. தந்தத்திந்தத்தடம் என்ற அருவித்திரள் பாய்ந்து போய்ச்
சிந்த வெந்த கதிரோனொடு மாசு அறு திங்கள் ஆர்
அந்தம் இல்ல அளவு இல்ல, அநேகதங்காவதம்,
எந்தை வெந்தபொடி-நீறு அணிவார்க்கு இடம்ஆவதே.

In Aṉēkathaṅkāvatam the cataract falls down
making the sound 'Tantaththinthaththatam'and flow on.
Here the white and warm rays of the sun spread splendorously;
during night the light of the blemishless moon spreads.
Endless and boundless is the glory of Aṉēkathaṅkāvatam.
It is here, our Sire whose body is bedaubed
with the baked ash powder, is entempled. 4

49. பிறையும் மாசுஇல் கதிரோன் அறியாமைப் பெயர்ந்து போய்
உறையும் கோயில், பசும்பொன் அணியார், அசும்பு ஆர் புனல்
அறையும் ஓசை பறை போலும் அனேகதங்காவதம்
இறை, எம் ஈசன், எம்மான், இடம் ஆக உகந்ததே.

Unable to assess its light the flawless sun and the crescent pass by the side
of the auric temple which is sky-high.
It is close to the drumming and spraying waterfall.
It is, indeed, Aṉēkathaṅkāvatam. It is here our God abides rejoicingly. 5

50. தேனை ஏறு நறுமாமலர் கொண்டு அடி சேர்த்துவீர்!
ஆனை ஏறும் அணி சாரல் அனேகதங்காவதம்
வானை ஏறும் நெறி சென்று உணரும்தனை வல்லிரேல்,
ஆன்நெய் ஏறு முடியான் அருள்செய்வதும் வானையே.

Ye servitors who pluck great and fragrant and nectarean
flowers and strew them at His hallowed feet!

If You are endowed with the competency to pursue
the way leading to Siva whose crown is the matted hair
and who is entempled in Aṉēkathaṅkāvatam
in whose slopes elephants roam about, He whose head
receives the ablutions of the ghee of kine,
will bless You with the Empyrean beatitude. 6

51. வெருவி வேழம் இரிய, கதிர் முத்தொடு வெண்பளிங்கு
உருவி வீழ, வயிரம் கொழியா, அகில் உந்தி, வெள்-
அருவி பாயும் அணி சாரல் அனேகதங்காவதம்
மருவி வாழும் பெருமான் கழல் சேர்வது வாய்மையே.

In Aṉēkathaṅkāvatam the white cataracts fall from the mountain
roaring, hearing which elephants run helter-skelter, in dread.
These cataracts roll down with white pearls,
argent crystals and brilliants along with the trees of eaglewood.
It is endowed with slopes down which water flows.
The true and salvific way is that which leads
to the sacred feet of God who is entempled here. 7

52. ஈரம் ஏதும் இலன் ஆகி எழுந்த இராவணன்
வீரம் ஏதும் இலன் ஆக விளைத்த விலங்கலான்,
ஆரம் பாம்பு அது அணிவான்தன், அனேகதங்காவதம்
வாரம்ஆகி நினைவார் வினை ஆயின மாயுமே.

He did away with the prowess of Ravana who acted
without an iota of loving devotion, trusting to his might.
He is the God of Kailas who for his garland, wears
an adder. Lo, the cruel Karma of those who adore
Him in His temple at Aṉēkathaṅkāvatam, will altogether perish. 8

53. கண்ணன் வண்ண மலரானொடும் கூடியோர்க்கு ஐயம் ஆய்
எண்ணும் வண்ணம், அறியாமை எழுந்தது ஓர் ஆர் அழல்
அண்ணல் நண்ணும் அணி சாரல் அனேகதங்காவதம்
நண்ணும் வண்ணம் உடையார் வினை ஆயின நாசமே.

When Kannan and the one on the Lotus essayed to behold
His feet and crown, He so grew before them as a lofty column
of flame, that they began to doubt the success of their enterprise.
He is, indeed, the God of Aṉēkathaṅkāvatam
the slopes of which are beautiful to behold.
The Karma of those that fix their mind, on this, His shrine, will altogether perish. 9

54. மா பதம் அறியாதவர் சாவகர்சாக்கியர்,
ஏ பதம் பட நின்று இறுமாந்து உழல்வார்கள்தாம்
ஆ பதம் அறிவீர் உளிர் ஆகில், அனேகதங்-
காபதம் அமர்ந்தான் கழல் சேர்தல் கருமமே.

The Jains and the Buddhists are oblivious
of the beatitude of adoring Siva.
They are haughty and they debunk themselves
to derision and roam about in vain.
If You are conscious of the true beatitude,
that which You ought to do is the gaining
of access to the ankleted feet of Him who is
entempled in Aṉēkathaṅkāvatam. 10

55. தொல்லைஊழிப் பெயர் தோன்றிய தோணிபுரத்து இறை-
நல்ல கேள்வித் தமிழ் ஞானசம்பந்தன்--நல்லார்கள்முன்
அல்லல் தீர உரைசெய்த அனேகதங்காவதம்
சொல்ல, நல்ல அடையும்; அடையா, சுடுதுன்பமே.

Tamiḻ Gnānasambandhan well-versed in sacred scriptures
is a resident of Tōṇipuram which floated over
the flood of the cosmic Dissolution.
In the presence of the goodly, he has hymned these
verses to celebrate Aṉēkathaṅkāvatam.
If these are duly hailed, weal and welfare will accrue
and burning troubles will be out of bounds. 11

6. திரு ஐயாறு

இந்தளம்

6. TIRUVAIYĀṞU

56. கோடல், கோங்கம், குளிர் கூவிளமாலை, குலாய சீர்
ஓடு கங்கை, ஒளிவெண்பிறை, சூடும் ஒருவனார்--
பாடல் வீணை, முழவம், குழல், மொந்தை, பண் ஆகவே
ஆடும் ஆறு வல்லானும்-ஐயாறு உடை ஐயனே.

He is the unique One who sports on His crown the white *Kāntal*, *Kongku*,
the cool garland of *Vilva*, the glorious Ganga and the white crescent.
He is valiant to dance conforming to the orchestration of the tuneful *veena*,
mrudangkam, flute and gatam which keep time excellently.
Indeed, He is the God of Aiyāṟu. 1

57. தன்மை யாரும் அறிவார் இலை; தாம் பிறர் எள்கவே,
பின்னும் முன்னும் சிலபேய்க்கணம் சூழத் திரிதர்வர்;
துன்ன ஆடை உடுப்பர்; சுடலைப் பொடி(ப்)பூசுவர்;
அன்னம் ஆலும் துறையானும்--ஐயாறு உடை ஐயனே.

His nature can be comprehended by none; to the railing
of others He loiters even as some of the throngs of ghouls
proceed before Him and some follow Him. His waist is clad in
a stitched cloth.He is bedaubed with the ash of the crematory.
He is, indeed, the God of Aiyāṟu in the fords of which swans melodise. 2

58. கூறு பெண்; உடை கோவணம்; உண்பது வெண்தலை;
மாறில், ஆரும் கொள்வார் இலை, மார்பில் அணிகலம்;
ஏறும் ஏறித் திரிவர்; இமையோர் தொழுது ஏத்தவே
ஆறும் நான்கும் சொன்னானும்--ஐயாறு உடை ஐயனே.

He is concorporate with His Woman; He is clad
in a loin-cloth; He eats alms from a white skull.
No one will desire to swap the jewels He adorns on His chest
(they being a carapace, the horns of a hog and an adder,)
Hailed by the supernals He rides a Bull; He is the Author of
the four Vedas and the six Angas. Lo, He is the God of Aiyāṟu! 3

59. பண்ணின் நல்ல மொழியார் பவளத்துவர்வாயினார்,
எண் இல் நல்ல குணத்தார், இணைவேல் வென்ற கண்ணினார்,
வண்ணம்பாடி, வலி பாடி, தம் வாய்மொழி பாடவே,
அண்ணல் கேட்டு உகந்தானும்--ஐயாறு உடை ஐயனே.

Their words are sweeter than *pann*; their lips are coralline;
they abound in virtues; their eyes twain are
sharp like a spear; they are young damsels.
These hail His nature and His mighty episodes, heroic hearing which
the merciful One rejoices. He is, indeed, the God of Aiyāṟu. 4

60. வேனல் ஆனை வெருவ உரி போர்த்து உமை அஞ்சவே,
வானை ஊடு அறுக்கும் மதிசூடிய மைந்தனார்--
தேன், நெய், பால், தயிர், தெங்குஇளநீர், கரும்பின் தெளி,
ஆன் அஞ்சு, ஆடு முடியானும்--ஐயாறு உடை ஐயனே.

He peeled off the skin of the mighty tusker witnessing which
many grew scared and Uma did quake,
and lo, He mantled Himself in its skin.

He is the Puissant One who wears on His crest, the crescent
that cleaves the heavens and moves on.
He bathes in honey, milk, curds, the tender water of
coconuts and the lucid juice of sweetcanes.
In the pentad of the products obtained from kine, He bathes.
All matted is His hair. He, indeed, is the God of Aiyāṟu. 5

61. எங்கும் ஆகி நின்றானும், இயல்பு அறியப்படா
மங்கை பாகம் கொண்டானும், மதி சூடு மைந்தனும்,
பங்கம் இல் பதினெட்டொடு நான்குக்கு உணர்வும்ஆய்
அங்கம் ஆறும் சொன்னானும்--ஐயாறு உடை ஐயனே.

He is omnipresent; His nature defies comprehension;
He is concorporate with His Woman; He is the mighty One
who sports on His crest the crescent.
He is the spirit behind the flawless puranas eighteen,
the four Vedas and the six Angas, He recites.
He, indeed, is the God entemped in Aiyāṟu. 6

62. ஓதியாரும் அறிவார் இலை; ஓதி உலகுஎலாம்
சோதி ஆய் நிறைந்தான்; சுடர்ச்சோதியுள் சோதியான்;
வேதிஆகி, விண்ஆகி, மண்ணோடு எரி காற்றும் ஆய்,
ஆதி ஆகி, நின்றானும்--ஐயாறு உடை ஐயனே.

No one can comprehend Him even by mastering the scriptures;
He is the One that instructs all entia.
His light pervades full the entire cosmos.
He stands as the inner light that activises all radiant light.
He is the Vedas, the heavens, the earth, the fire
and the wind. He, the Primal Ens, is the God of Aiyāṟu. 7

63. குரவ நாள் மலர் கொண்டுஅடியார் வழிபாடுசெய்,
விரவு நீறு அணிவார் சிலதொண்டர் வியப்பவே,
பரவி நாள்தொறும் பாட, நம் பாவம் பறைதலால்,
அரவம் ஆர்த்து உகந்தானும்--ஐயாறு உடை ஐயனே.

Servitors adore Him with fresh blown- flowers of *Kura*; bedaubed with
the holy fragrant ash they hail Him in wonderment;
He, the One who is adorned with an adder, abides at Aiyār̲u.
To cause our sins perish let us daily hail and hymn Him. 8

64. உரைசெய் தொல் வழி செய்து அறியா இலங்கைக்கு மன்
வரைசெய் தோள் அடர்த்து(ம்) மதி சூடிய மைந்தனார்;
கரைசெய் காவிரியின் வடபாலது காதலான்;
அரைசெய் மேகலையானும்--ஐயாறு உடை ஐயனே.

The King of Lanka would not pursue the ancient Vedic way.
Our God crushed him under His mount and annulled
the puissance of his arms.
He is, indeed, the heroic One that wears on His crest
the crescent. His waist is cinctured with an ornate singulam.
On the northern bank of the Kāviri, He is, in love, entempled. 9

65. மாலும், சோதி மலரானும், அறிகிலா வாய்மையான்;
காலம் காம்பு வயிரம் கடிகையன் பொன்கழல்;
கோலம்ஆய்க் கொழுந்து ஈன்று பவளம் திரண்டது ஓர்
ஆலநீழல் உளானும்--ஐயாறு உடை ஐயனே.

The God of Aiyār̲u is of the True Form, unknowable
unto Vishnu and the one seated on the blazing Lotus.
His are the salvific feet; He is Time and Kāmpu; He is the Diamond;

He is *Katikai*; He is Beauty; He is like the heaped coral;
the One of golden anklets is seated in the shade
of the Banyan tree. He is entempled in Aiyāṟu. 10

[Note. To my knowledge no one has satisfactorily explained the passage in this verse that runs thus: " *காலங் காம்பு வயிரம் கடிகையன் பொற்கழல் கோலமாய்க் கொழுந்து ஈன்று பவளம் திரண்டதோர். . . . .* "]

66. *கையில் உண்டு உழல்வாரும், கமழ் துவர் ஆடையால்*
மெய்யைப் போர்த்து உழல்வாரும், உரைப்பன மெய் அல;
மை கொள் கண்டத்து எண்தோள் முக்கணான் கழல் வாழ்த்தவே,
ஐயம் தேர்ந்து அளிப்பானும்--ஐயாறு உடை ஐயனே.

They receive their alms in their gowpens which they eat
and loiter and they that enshroud their bodies
in stinking garments: Know the utterances
of these to be a tissue of falsehoods.
So, hail the ankleted feet of Him whose throat is dark
and whose eyes are a triad. The true God delights
to receive alms from bhaktas.He is entempled in Aiyāṟu. 11

67. *பலிதிரிந்து உழல் பண்டங்கன் மேய ஐயாற்றினை,*
கலி கடிந்த கையான்--கடல் காழியர் காவலன்,
ஒலிகொள் சம்பந்தன்--ஒண் தமிழ்பத்தும் வல்லார்கள், போய்
மலி கொள் விண்இடை மன்னிய சீர் பெறுவார்களே.

He receives alms and roams about; He enacts the dance of Pandarangam.
He is entempled in Aiyāṟu. They that are valiant to sing the ten hymns
sung by Gnānasambandhan of Kāḻi close to the sea and whose
hands are blessed to perform the Vedic sacrifices that render
ineffectual Kali, will abide sempiternally in Heaven. 12

7. திரு வாஞ்சியம் இந்தளம்

7. TIRUVĀNCHIYAM

68. வன்னி கொன்றை மதமத்தம் எருக்கொடு கூவிளம்
பொன் இயன்ற சடையில் பொலிவித்த புராணனார்,
தென்ன என்று வரிவண்டு இசைசெய் திரு வாஞ்சியம்,
என்னை ஆள் உடையான், இடம் ஆக உகந்ததே.

He is the most ancient Adept who sports on His
auric and matted crest the leaves of *Vanni*
and *Vilvam* and flowers of Konṟai and *ūmattham*.He owns me.
He is happily entempled in Tiruvānchiyam where
the striped bees bombinate the note of '*tenna*'. 1

69. காலகாலர், கரிகான்இடை மா நடம் ஆடுவர்,
மேலர் வேலைவிடம் உண்டு இருள்கின்ற மிடற்றினர்,
மாலை கோல மதி மாடம் மன்னும் திரு வாஞ்சியம்
ஞாலம் வந்து பணியப் பொலி கோயில் நயந்ததே.

He is the death of Death; He dances splendidly
in the singed crematory. He is the Supreme Ens.
His neck stands murky as He quaffed the oceanic venom.
He is entempled splendorously in Tiruvānchiyam dight with
storeyed mansions over which the crepuscular moon sails.
It is in this delubrum the people on earth
foregather to pay Him obeisance. 2

70. மேவில் ஒன்றர், விரிவுஉற்ற இரண்டினர், மூன்றும்ஆய்
நாவின் நாலர், உடல் அஞ்சினர், ஆறர், ஏழ்ஓசையர்,
தேவில் எட்டர்--திரு வாஞ்சியம் மேவிய செல்வனார்;
பாவம் தீர்ப்பர், பழி போக்குவர், தம் அடியார்கட்கே.

Sincere adorers gain at-one-ment with Him. He expands into Two.
He is threesome being one with the entia
and different from them and ensouls them.
He proclaimed through His tongue the four Vedas.
He contains in Himself the five *Sakti-s*; six are His *guna-s*;
He is the sevenfold music; eight are His forms.
He is, indeed, the Opulent One enshrined in Tiruvānchiyam
who annuls the sins of His devotees as well as their blame. 3

71. சூலம் ஏந்தி வளர் கையினர்; மெய் சுவண்டுஆகவே
சால நல்ல பொடி(ப்)பூசுவர்; பேசுவர், மாமறை;
சீலம் மேவு புகழால் பெருகும் திரு வாஞ்சியம்,
ஆலம் உண்ட அடிகள்(ள்)இடம் ஆக அமர்ந்ததே.

His hand wields the trident; He coats Himself abundantly
and becomingly with the exceedingly good and holy ash.
He articulates the dicta of the Vedas. He deigned to quaff the oceanic Venom.
He is entempled in Tiruvānchiyam the glory of which
is accrescent, as its dwellers are endowed with exemplary deportment. 4

72. கை இலங்கு மறி ஏந்துவர், காந்தள் அம்மெல்விரல்-
தையல் பாகம் உடையார், அடையார் புரம் செற்றவர்,
செய்யமேனிக் கரிய(ம்) மிடற்றார்--திரு வாஞ்சியத்து
ஐயர்: பாதம் அடைவார்க்கு அடையா, அருநோய்களே.

He holds a fawn in His hand; He is concorporate
with His Woman whose soft fingers are *Kāntal*-like.
He smote the three, hostile, walled-citadels of the sky.
His complexion is incarnadine; His throat is murky.
Cruel maladies'll not afflict them that gain His feet. 5

73. அரவம் பூண்பர்; அணியும் சிலம்பு ஆர்க்க அகம்தொறும்
இரவில் நல்ல பலி பேணுவர்; நாண் இலர்; நாமமே
பரவுவார் வினை தீர்க்க நின்றார்---திரு வாஞ்சியம்
மருவி ஏத்த மடமாதொடு நின்ற எம் மைந்தரே.

He adorns Himself with adders as jewels;
with His anklets a-tinkle, sans shame,
He begs alms during night from every house.
He is entempled in Tiruvānchiyam to annul
the karma of those that celebrate His names.
It is here the mighty One abides with His
Woman for us to hail and hymn Him. 6

74. விண்ணில் ஆன பிறை சூடுவர், தாழ்ந்து விளங்கவே;
கண்ணினால் அநங்கன்(ன்) உடலம் பொடி ஆக்கினார்;
பண்ணில் ஆன இசைபாடல் மல்கும் திரு வாஞ்சியத்து
அண்ணலார் தம் அடி போற்ற வல்லார்க்கு இல்லை, அல்லலே.

He wears on His crest the splendorous skeyey crescent;
with the eye in His forehead He reduced to powder Manmata.
He is hailed with songs compact of melodious *panns*
at the famous Tiruvānchiyam in His delubrum.
The troubles of those that hail the sacred feet
of the great One, cease altogether. 7

75. மாடம் நீடு கொடி மன்னிய தென்இலங்கைக்கு மன்
வாடி ஊட வரையால் அடர்த்து அன்று அருள்செய்தவர்,
வேடவேடர், திரு வாஞ்சியம் மேவிய வேந்தரைப்
பாட நீடு மனத்தார் வினை பற்று அறுப்பார்களே.

He crushed and caused to wilt the King of Lanka
that is dight with storeyed mansions to which
are attached flags on long poles, and then graced him.
He assumed the guise of a forester to grace Arjuna.
He is the Monarch entempled in Tiruvānchiyam.
The karma and the fetters of those that are impelled
by their volition to hymn Him, altogether cease. 8

76. செடி கொள் நோயின் அடையார்; திறம்பார், செறு தீவினை;
கடிய கூற்றமும் கண்டு அகலும்; புகல்தான் வரும்--
நெடிய மாலொடு அயன் ஏத்த நின்றார், திரு வாஞ்சியத்து
அடிகள், பாதம் அடைந்தார் அடியார், அடியார்கட்கே.

He so grew humongously unbeholdable by Tirumāl that stood lofty
immensely stretching himself, and Brahma that they could only adore Him.
He is entempled in Tiruvānchiyam. They that gain His
sacred feet stand freed from distressing maladies and cruel karma.
Even the cruel Yama dreads to come close
to them and keeps himself distanced. 9

77. பிண்டம் உண்டு திரிவார், பிரியும் துவர் ஆடையார்,
மிண்டர் மிண்டு(ம்) மொழி மெய் அல; பொய் இலை, எம் இறை;
வண்டு கெண்டி மருவும் பொழில் சூழ் திரு வாஞ்சியத்து
அண்டவாணன் அடி கைதொழுவார்க்கு இல்லை, அல்லலே.

Jains receive handfuls of alms which they eat and loiter and they that are
clad in ochre robe and the Buddhists who are different from these:
all these are obstinate. Lo, the asservarations
of these are mere falsehoods. The never-false is He who is
Our God, that abides in Tiruvānchiyam in whose flowery
gardens bees kindle flowers and quaff nectar.

He is the God of the entire cosmos. They that adore His
sacred feet with their hands, are absolutely free from troubles. 10

78. தென்றல் துன்று பொழில் சென்று அணையும் திரு வாஞ்சியத்து
என்றும் நின்ற இறையானை உணர்ந்து அடி ஏத்தலால்,
நன்று காழி மறை ஞானசம்பந்தன செந்தமிழ்
ஒன்றும் உள்ளம் உடையார் அடைவார், உயர்வானமே.

Our God is sempiternally entempled in Tiruvānchiyam over the pools
of which Notus passes and carries with it their fragrance.
Gnānasambandhan of Kāḻi, the one versed in the Vedas,
impelled by his Siva-consciousness hails and adores Him.
They whose minds revel in these, his hymns cast in classical Tamiḻ,
will gain the ever-crescent beatitude of the Empyrean. 11

8. திருச் சிக்கல் இந்தளம்

8. TIRUCCHIKKAL

79. வான் உலாவும் மதி வந்து உலவும் மதில் மாளிகை,
தேன் உலாவும் மலர்ச்சோலை, மல்கும் திகழ் சிக்கலுள்
வேனல் வேளை விழித்திட்ட வெண்ணெய்ப்பெருமான் அடி
ஞானம் ஆக நினைவார் வினை ஆயின நையுமே.

God Veṇṇaipperumān who gutted with fire the lord
of the vernal season (Manmata) abides in Cikkal.
On the tops of its walled-mansions the moon that skims the sky,
doth rest. This urbs abounds in melliferous gardens.
The Karma of those that, informed by Gnosis,
contemplate His sacred feet, will wither away. 1

80. மடம் கொள் வாளை குதிகொள்ளும் மணமலர்ப்பொய்கை சூழ்,
திடம் கொள் மா மறையோர் அவர் மல்கிய சிக்கலுள்
விடம் கொள் கண்டத்து வெண்ணெய்ப்பெருமான் அடி மேவியே
அடைந்து வாழு(ம்) அடியார் அவர் அல்லல் அறுப்பரே.

The throat of Veṇṇaipperumān retains the venom,
He, of yore, quaffed; He abides in Cikkaḷ in whose
natural pools, fragrant with flowers, young *vālai-s* leap and sport.
Here, in this urbs, the great and strong-willed Brahmins galore do thrive.
They that have come by the beatitude of ensouling
His hallowed feet stand freed from all troubles. 2

81. நீலம் நெய்தல் நிலவி(ம்) மலரும் சுனை நீடிய
சேலும் ஆலும் கழனி(வ்) வளம் மல்கிய சிக்கலுள்
வேல்ஒண் கண்ணியினாளை ஓர்பாகன், வெண்ணெய்ப்பிரான்,
பால்வண்ணன், கழல் ஏத்த, நம் பாவம் பறையுமே.

Veṇṇaipperumāṉ of milk-white complexion is concorporate
with His Woman whose bright eyes are sharp like spear.
He is entempled in Cikkal where are pools whence
blow bright and blue neytal flowers,
as well as fecund fields in which *cale-s* leap and gambol.
Our sins will perish if we adore His hallowed feet. 3

82. கந்தம் உந்தக் கைதை பூத்துக் கமழ்ந்து சேரும் பொழில்
செந்து வண்டு இன்இசை பாடல் மல்கும் திகழ் சிக்கலுள்
வெந்தவெண்நீற்று அண்ணல், வெண்ணெய்ப்பிரான், விரை ஆர் கழல்
சிந்தைசெய்வார் வினை ஆயின தேய்வது திண்ணமே.

In Cikkal where abide Veṇṇaippirān are gardens
pervaded by the suaveolence of fragrant screw-pines;
here hum bees the bombilation of which is like unto the *pann Centu.*
Our Noble God adorns Himself with the baked white ash.
The twyfold Karma of those that contemplate the incense-breathing
ankleted feet of the God of Cikkal, will wither away. 4

83. *மங்குல் தங்கும் மறையோர்கள் மாடத்து அயலே மிகு*
தெங்கு துங்கப் பொழில் செல்வம் மல்கும் திகழ் சிக்கலுள்
வெங்கண் வெள்ஏறு உடை வெண்ணெய்ப்பிரான் அடி மேவவே,
தங்கும், மேன்மை; சரதம் திரு, நாளும், தகையுமே.

In Cikkal are groves of lofty coconut trees; these are close
to the Vedic Brahmins' storeyed mansions on which clouds rest.
Such is this urbs abounding in uberty where is entempled Veṇṇaippirān
whose mount is the white Bull of wrathful eyne.
They that gain access to His divine feet, will come by the beatitude
par excellence. Their opulence will increase day by spiritual day. 5

84. *வண்டு இரைத்து(ம்) மது விம்மிய மா மலர்ப்பொய்கை சூழ்,*
தெண்திரைக் கொள் புனல் வந்து ஒழுகும் வயல் சிக்கலுள்
விண்டு இரைத்த(ம்) மலரால்-திகழ் வெண்ணெய்ப்பிரான் அடி
கண்டுஇரைத்து(ம்), மனமே! மதியாய், கதி ஆகவே!

Cikkal is girt with natural pools the great flowers of which
pour abundant nectar as bees hum circling them.
Its fields are fed by wavelet-tossing lucid water.
The splendorous Veṇṇaippirān is adored with flowers by Vishnu.
O *manam*, be resolved to behold and adore
His sacred feet to come by deliverance. 6

85. *முன்னு மாடம் மதில்மூன்று உடனேஎரி ஆய் விழத்*
துன்னு வார்வெங்கணை ஒன்று செலுத்திய சோதியான்,
செந்நெல் ஆரும் வயல் சிக்கல் வெண்ணெய்ப்பெருமான் அடி
உன்னி நீட(ம்), மனமே! நினையாய், வினை ஓயவே!

He is the God of the Empyrean who, of yore,
sped a fierce arrow and smote with fire the triad
of the walled citadels that roamed in the sky.

Veṇṇaippirān abides at Cikkal abounding in fecund fields of *sennel*.
O *manam*, contemplate for ever, His salvific feet
to set at naught the twyfold Karma. 7

86. தெற்றல் ஆகிய தென் இலங்கைக்கு இறைவன், மலை
பற்றினான், முடிபத்தொடு தோள்கள் நெரியவே,
செற்ற தேவன், நம் சிக்கல் வெண்ணெய்ப்பெருமான் அடி
உற்று, நீ நினையாய், வினை ஆயின ஓயவே!

When the King of the southern Lanka endowed with
clarity, durst uproot His Mount, He, our God,
crushed his ten heads and twenty shoulders.
Lo, Vaṇṇaippirān is entempled in Cikkal.
So contemplate Him that your karma becomes non est. 8

87. மாலினோடு அருமாமறை வல்ல முனிவனும்
கோலினார் குறுக, சிவன் சேவடி கோலியும்
சீலம் தாம் அறியார்; திகழ் சிக்கல் வெண்ணெய்ப்பிரான்
பாலும் பல்மலர் தூவ, பறையும், நம் பாவமே.

Vishnu and Brahma well-versed in the rare Vedas
went in quest of Siva's crown and feet.
They could not at all comprehend His nature.
He, indeed is Veṇṇaippirān entempled in Cikkal.
If we cause the performing of His ablutions in milk,
strew flowers aplenty and adore Him, our sins will flee away. 9

88. பட்டை நல்-துவர் ஆடையினாரொடும் பாங்கு இலாக்
கட்டு அமண்கழுக்கள் சொல்லினைக் கருதாது, நீர்,
சிட்டன், சிக்கல் வெண்ணெய்ப்பெருமான், செழுமாமறைப்
பட்டன்,சேவடியே பணிமின், பிணி போகவே!

The Sākyas wear clothes dyed with red ochre and the notorious
Samanas are fit only for impalement. Ignore their utterances.
Veṇṇaipperumān, the God of Cikkal is of peerless eminence.
He is the Hierophant and the Author of the rare great Vedas.
To get rid of your maladies pay obeisance to His sacred feet. 10

89. *கந்தம் ஆர் பொழில் காழியுள் ஞானசம்பந்தன், நல்*
செந் தண்பூம்பொழில் சிக்கல் வெண்ணெய்ப்பெருமான் அடிச்
சந்தமாச் சொன்ன செந்தமிழ் வல்லவர், வான்இடை
வெந்தநீறு அணியும் பெருமான் அடி மேவரே.

Gnānasambandhan of Kāḻi rich in fragrant gardens
has, in classical and rhythmic verses of Tamiḻ
sung of the sacred feet of Sikkal's Veṇṇaipperumān.
They that master these hymns and sing them, will gain
the hallowed feet of Him that wears the baked white ash,
and abide in the ethereal world for ever. 11

9. திரு மழபாடி *இந்தளம்*

9.TIRUMAḺAPĀṬI

90. *களையும் வல்வினை; அஞ்சல், நெஞ்சே! கருதார் புரம்*
உளையும் பூசல் செய்தான்; உயர்மால்வரை நல் விலா
வளைய வெஞ்சரம் வாங்கி எய்தான்--மதுத் தும்பிவண்டு
அளையும் கொன்றை அம்தார் மழபாடியுள் அண்ணலே.

He bent the great Mount Meru into an excellent bow and sped a dart
at the dwellers of the three walled-citadels, who ignored His great worth,
thus causing them unexampled catastrophe.
Our Noble God wears a garland of *koṉṟai* flowers
kindled by bees, to quaff melis. He is entempled in
Maḻapāṭi. O heart, fear not. He will undo our fierce karma. 1

91. காச்சிலாத பொன் நோக்கும் கன வயிரத்திரள்
ஆச்சிலாத பளிங்கினன்; அஞ்சும் முன் ஆடினான்;
பேச்சினால் உமக்கு ஆவது என்?--பேதைகாள், பேணுமின்!
வாச்ச மாளிகை சூழ் மழபாடியை வாழ்த்துமே!

Of what avail is your chatter, O Ye simpletons? Serve Him.
He whose arms are long and shapely and diamond-like, is ever eyed
by Her who, by nature, dazzles like gold that is unsmelt.
He glows like crystal that mirrors with exactitude.
He, of yore, quaffed the venom. Well, let us hail
His Maḻapāṭi abounding in well-wrought mansions. 2

92. உரம் கெடுப்பவன், உம்பர்கள் ஆயவர் தங்களை;
பரம் கெடுப்பவன், நஞ்சை உண்டு; பகலோன் தனை
முரண் கெடுப்பவன்; முப்புரம் தீ எழச் செற்று, முன்,
வரம் கொடுப்பவன்--மா மழபாடியுள் வள்ளலே.

He did away with the prowess and the divinity
(of the Devas who attended Daksha's sacrifice).
He did, of yore, quaff the oceanic venom. He gutted with fire
the three skyey and walled-citadels. He broke the teeth of Sūrya.
When sinners rue, He bestows on them boons.
The munificient One is entempled in the great Maḻapāṭi. 3

93. பள்ளம் ஆர் சடையின் புடையே அடையப் புனல்-
வெள்ளம் ஆதரித்தான், விடை ஏறிய வேதியன்,
வள்ளல், மா மழபாடியுள் மேய மருந்தினை
உள்ளம் ஆதரிமின், வினை ஆயின ஓயவே!

In the depression of His matted hair He received and holds the flood
of the Ganga; He is the God of the Vedas who rides a Bull;

He is the Munificient One, the Cure-all Medicine
who is entempled in the great Maḻapāṭi.
To cause your Karma flee, may you hail Him with all your soul. 4

94. தேன் உலாம் மலர் கொண்டு, மெய்த் தேவர்கள், சித்தர்கள்,
பால் நெய் அஞ்சு உடன்ஆட்ட, முன் ஆடிய பால்வணன்--
வான நாடர்கள் கைதொழு--மா மழபாடி எம்
கோனை நாள்தொறும் கும்பிடவே, குறி கூடுமே.

The true Devas and the Siddhas adore Him with melliferous flowers;
eke do they bathe Him in the five products of kine
such as milk, ghee and the like.
The supernals worship Him with their hands.
He is our Sovereign who is entempled in Maḻapāṭi.
By our quotidian worship we can gain at-one-ment with Him. 5

95. தெரிந்தவன், புரம்மூன்று உடன்மாட்டிய சேவகன்,
பரிந்து கைதொழுவார் அவர் தம் மனம் பாவினான்,
வரிந்த வெஞ்சிலை ஒன்று உடையான், மழபாடியைப்
புரிந்து கைதொழுமின்! வினை ஆயின போகுமே.

He is omniscient; He is the Hero who destroyed
the mighty triad of the walled-citadels.
He indwells the *manam-s* of those that hail Him.
His is the well-crafted and puissant bow. The karma of those
that adore Him at Maḻapāṭi with penchant, will,for sure, vamoose. 6

96. சந்த வார்குழலாள் உமை தன் ஒருகூறு உடை
எந்தையான், இமையாத முக்கண்ணினன், எம்பிரான்,
மைந்தன், வார் பொழில் சூழ் மழபாடி மருந்தினைச்
சிந்தியா எழுவார் வினை ஆயின தேயுமே.

He is our Sire concorporate with Uma whose hair
is long; He has a triad of unwinking eyes.
He is our God who is invincibly strong.
He is the rare and cure-all Medicine; He is entempled
in Malapāṭi girt with extensive gardens.
The karma of those that contemplate Him will wither altogether. 7

97. இரக்கம் ஒன்றும் இலான், இறையான் திருமாமலை
உரக் கையால் எடுத்தான் தனது ஒண் முடிபத்து இற
விரல்-தலை(ந்) நிறுவி, உமையாளொடு மேயவன்--
வரத்தையே கொடுக்கும் மழபாடியுள் வள்ளலே.

When the merciless King of Lanka durst uproot
with his strong hands His great and divine Mount
He so pressed with the tip of His toe
that the Rakshasa's ten shining heads began to crack.
He, the Munificent One who grants boons,
is entempled in Malapāṭi, concorporate with His Woman. 8

98. ஆலம் உண்டுஅமுதம்(ம்) அமரர்க்கு அருள் அண்ணலார்,
காலன் ஆர்உயிர் வீட்டிய மா மணிகண்டனார்--
சால நல் அடியார் தவத்தார்களும் சார்வுஇடம்,
மால் அயன் வணங்கும் மழபாடி எம் மைந்தனே.
He quaffed the halāhala poison and gifted *amrut* to the Devas;
He put to death Yama. His throat is like a blue gem.
At Malapāṭi adored by Vishnu and Brahma the puissant One's shrine serves
as the Palladium of the exceedingly good devotees and tapaswis. 9

99. கலியின் வல் அமணும், கருஞ்சாக்கியப்பேய்களும்,
நலியும் நாள் கெடுத்து ஆண்ட என் நாதனார் வாழ் பதி--
பலியும் பாட்டொடு பண் முழவும், பலஓசையும்,
மலியும்--மா மழபாடியை வாழ்த்தி வணங்குமே!

Let us hail and adore the great Ma̲lapāṭi where are
made offerings to Him and where abound the orchestrated
music, the beat of drums and such other dulcet sounds.
He is our God who redeemed by His intercession the world oppressed
by the strong and devastating Samaṇas and the murky Sākya ghouls. 10

100. மலியும் மாளிகை சூழ் மழபாடியுள் வள்ளலைக்
கலிசெய் மா மதில் சூழ் கடல் காழிக் கவுணியன்,
ஒலிசெய் பாடல்கள் பத்துஇவை வல்லார். . . . உலகத்திலே.

The Kauṇiya of Kā̲li which is close to the sea
and is rich in strongly-built walls (has sung)
On the Munificent One entempled in Ma̲lapāṭi,
abounding in magnificent mansions. . . . 11

[Note. The latter part of the above verse is not traceable.]

10. திரு மங்கலக்குடி இந்தளம்

10.TIRUMAṄKALAKKUṬI

101. சீரின் ஆர் மணியும்(ம்) அகில் சந்தும் செறி வரை
வாரி நீர் வரு பொன்னி வடமங்கலக்குடி
நீரின் மா முனிவன் பொன்னி வடமங்கலக்குடி,
பூரித்து ஆட்டி அர்ச்சிக்க இருந்த புராணனே.

Tirumaṅkalakkuṭi is situate on the northern bank of the Ponni that flows
carrying with it the montane products of great gems, eaglewood
and sandalwood. From this Kāviri, of yore, a great sage seated
in its shrine, stretching his long and puissiant hand secured
abundant water, bathed and adored Him.
Such, indeed, is the greatness of the Ancient One entempled here. 1

102. பணம் கொள் ஆடுஅரவு அல்குல் நல்லார் பயின்று ஏத்தவே,
மணம் கொள் மா மயில் ஆலும் பொழில் மங்கலக்குடி,
இணங்கு இலா மறையோர் இமையோர் தொழுது ஏத்திட,
அணங்கினோடு இருந்தான் அடியே சரண் ஆகுமே.

Tirumaṅkalakkuṭi is girt with fragrant gardens
where peacocks dance; here women whose forelaps are like unto
the cobric hood, practise consistently their adoration unto Him.
Here, Brahmins valiant in the seemingly inconsistent Vedas, and the Devas
adore and hail Him. Lo, the feet of Him who is concorporate
with His Consort, are our sole refuge. 2

103. கருங்கையானையின் ஈர்உரி போர்த்திடு கள்வனார்,
மருங்குஎலாம் மணம் ஆர் பொழில் சூழ் மங்கலக்குடி,
அரும்பு சேர் மலர்க்கொன்றையின் அடி அன்பொடு
விரும்பி ஏத்த வல்லார் வினை ஆயின வீடுமே.

He, the furtive One, flayed the black-trunked tusker and mantled Himself
in its skin. He is entempled in Tirumaṅkalakkuṭi girt with
gardens from which pervasive fragrance is wafted.
The cruel karma of those who willingly and in love, hail Him that is
garlanded with the buds and flowers of *Kondrai* will wither away. 3

[Note. The furtive One is Siva who purloins our hearts.]

104. "பறையினோடு ஒலிபாடலும் ஆடலும் பாரிடம்,
மறையினோடு இயல் மல்கிடுவார் மங்கலக்குடிக்
குறைவு இலா நிறைவே! குணம் இல் குணமே!" என்று
முறையினால் வணங்கு(ம்) மவர் முன்நெறி காண்பரே.

He is surrounded by the Bhūta-Hosts who sing to the beat
of drums and dance. He is entempled in Tirumaṅkalakkuṭi
where flourish Brahmins. They that duly adore Him as the One
of the never-diminishing Plenitude and as
the unique *gunas* which are unlike the other gunas,
will gain Siva's primal way. 4

[**Note.** The especial *gunas* of Siva are Sat,Cit and Ānanda. The *gunas* of others are
Satvam, Rajas and Tamas.]

105. ஆனில் அம்கிளர் ஐந்தும் அவிர் முடி ஆடி, ஓர்
மான்நில் அம் கையினான், மணம் ஆர் மங்கலக்குடி,
ஊன் இல் வெண்தலைக் கை உடையான் உயர் பாதமே
ஞானம் ஆக நின்று ஏத்த வல்லார் வினை நாசமே.

He whose crest is bright, bathes in the five products
of kine; He holds a fawn in His comely hand;
His hand holds a white skull shorn of flesh.
He is entempled in the incense-breathing Maṅkalakkuṭi.
The karma of those that hail Him whose feet alone
constitute divine Gnosis, will perish. 5

106. தேனும் ஆய் அமுதுஆகி நின்றான், தெளி சிந்தையுள்;
வானும்ஆய் மதி சூட வல்லான்; மங்கலக்குடிக்
கோனை நாள்தொறும் ஏத்திக் குணம்கொடு கூறுவார்
ஊனம் ஆனவை போய் அறும்; உய்யும் வகை, அதே.
He is Honey as well as *Amrut*; He is the ethereal Space
in the clarified consciousness; He who is the wearer
of the crescent, is, indeed, the Sovereign of Maṅkalakkuṭi.
The blemishes of those that hail Him daily
and celebrate His *gunas,* will flee away.
This is, truly speaking, the way to redemption. 6

107. வேள் படுத்திடு கண்ணினன், மேரு வில் ஆகவே
வாள் அரக்கர் புரம் எரித்தான், மங்கலக்குடி
ஆளும் ஆதிப்பிரான், அடிகள்(ள்) அடைந்து ஏத்தவே,
கோளும் நாள் அவை போய் அறும்; குற்றம் இல்லார்களே.

He, with His eye in His forehead, stared to death Manmata;
with His bow-- the Mount Meru, He did away with
the sword-wielding Asuras' walled-citadels.
He is the Primal God that reigns in Maṅkalakkuṭi.
They that gain access to His divine feet and hail Him
will be freed from the evil emanating from stars and planets.
Lo, they will become blemishless. 7

108. பொலியும் மால்வரை புக்கு எடுத்தான் புகழ்ந்து ஏத்திட,
வலியும் வாளொடு நாள் கொடுத்தான்; மங்கலக்குடிப்
புலியின் ஆடையினான்; அடி ஏத்திடும் புண்ணியர்
மலியும் வான்உலகம் புக வல்லவர்; காண்மினே!

He crushed Ravana who durst uproot the great
and splendorous Kailās and then bestowed on him,
when he duly hailed Him, a sword, longevity of life and the like.
He who is clad in the skin of a tiger, is, indeed entempled in Maṅkalakkuṭi.
The holy ones that adore His divine feet will come by bliss.
They become fit to ascend the celestial world. 8

109. ஞாலம் முன் படைத்தான் நளிர்மாமலர்மேல் அயன்,
மாலும், காண ஒணா எரியான்; மங்கலக்குடி
ஏல வார்குழலாள் ஒருபாகம் இடம்கொடு
கோலம்ஆகி நின்றான்; குணம் கூறும்! குணம் அதே.

He rose up as a column of fire unbeholdable by the creator
of the cosmos, whose seat is the cool Lotus, and Vishnu.

He who is concorporate with His Consort of perfumed locks,
is entempled splendorously in Maṅkalakkuṭi.
Celebrate His virtues. This truly constitutes your virtue. 9

110. மெய்யில் மாசினர், மேனி விரி துவர் ஆடையர்,
பொய்யை விட்டிடும் புண்ணியர் சேர் மங்கலக்குடிச்
செய்யமேனிச் செழும் புனல்கங்கை செறி சடை
ஐயன் சேவடி ஏத்த வல்லார்க்கு அழகு ஆகுமே.
The holy ones of Maṅkalakkuṭi are untouched by the fibs of the Samaṇas
who are dirty-bodied and the Buddhists who are shrouded in ochre robes.
They that hail the salvific feet of the Great One whose complexion
is incarnadine and whose spreading matted crest holds the Ganga
of splendorously fecund water, will thrive magnificently here and hereafter. 10

111. மந்த மாம்பொழில் சூழ் மங்கலக்குடி மன்னிய
எந்தையை, எழில் ஆர் பொழில் காழியர்காவலன்--
சிந்தைசெய்து அடி சேர்த்திடு ஞானசம்பந்தன்--சொல்
முந்தி ஏத்த வல்லார், இமையோர்முதல் ஆவரே.

On our Sire entempled in Maṅkalakkuṭi girt with mango gardens where blows
the southerly, Gnānasambandham, the savior of Kāḻi dight
with mansions splendorous, has after due cogitation and contemplation
hymned these verses that establish nexus
with the salvific feet of God Siva. They that are valiant
to hail these hymns will duly become the Chief of the celestials. 11

11. சீகாழி இந்தளம்

11. SĪKĀḺI

112. நல்லானை, நால்மறையோடு இயல் ஆறு அங்கம்
வல்லானை, வல்லவர் பால் மலிந்து ஓங்கிய
சொல்லானை, தொல் மதில் காழியே கோயில் ஆம்
இல்லானை, ஏத்த நின்றார்க்கு உளது, இன்பமே.

Absolute good is His form; He is the master of the four Vedas
    with which are the six *Angas* concordant.
He is loftily extolled by them who wield apt words.
His home is indeed the shrine at Kāḻi girt with walls.
They that hail Him will revel in bliss. 1

[Note. The Tamil word இல்லான் (illān) means one who is totally destitute. The word இல் (ill) means home or house. இல்லாள் (Illāl) refers to the housewife that runs the home. இல்லான் is not the masculine gender of இல்லாள். It is so in Sanskrit also. Gruhini has no masculine gender. The word இல்லான் is an innovation of our Saint which is peerless.]

113. நம் மானம் மாற்றி நமக்கு அருள் ஆய் நின்ற
பெம்மானை, பேய்உடன் ஆடல் புரிந்தானை,
அம்மானை, அந்தணர் சேரும் அணி காழி
எம்மானை, ஏத்த வல்லார்க்கு இடர் இல்லையே.

He annuls the blemishes and bestows on us His mercy.
He dances with ghouls; He is the Hero par excellence.
He is entempled in Kāḻi where flourish Brahmins.
The troubles of those that hail Him'll become non est. 2

114. அருந்தானை, அன்பு செய்து ஏத்தகில்லார்பால்;
பொருந்தானை, பொய் அடிமைத் தொழில் செய்வாருள்;
விருந்தானை; வேதியர் ஓதி மிடை காழி
இருந்தானை; ஏத்துமின், நும் வினை ஏகவே!

He would not accept the offerings of the loveless;
    He will not mix with pseudo-bhaktas.
Among the novel, He is the most novel.

He abides at Kāḻi where dwell the reciters of Vedas.
Hail Him to get rid of your karma. 3

115. புற்றானை, புற்று அரவம்(ம்) அரையின்மிசைச்
சுற்றானை, தொண்டு செய்வார் அவர் தம்மொடும்
அற்றானை, அந்தணர் காழி அமர் கோயில்
பற்றானை, பற்றி நின்றார்க்கு இல்லை, பாவமே.

His dwelling-place is an ant-hill; His waist is
cinctured with a serpent of the ant-hill.
He mercifully deigns to live with them who serve Him.
Lo, He is all love for Kāḻi, where dwell Brahmins.
They shed their sins who cling to Him. 4

116. நெதியானை, நெஞ்சு இடம் கொள்ள நினைவார் தம்
விதியானை, விண்ணவர்தாம் வியந்து ஏத்திய
கதியானை, கார் உலவும் பொழில் காழி ஆம்
பதியானை, பாடுமின், நும் வினை பாறவே!

He is Wealth; He reveals the redemptive Way to those
who cause Him indwell their bosoms.
He is entempled in Kāḻi girt with gardens over which clouds sail.
So hail Him in hymn and song and solemn strain
that your karma quits you for good. 5

117. செப்பு ஆன மென்முலையாளைத் திகழ் மேனி
வைப்பானை, வார்கழல் ஏத்தி நினைவார்தம்
ஒப்பானை, ஓதம் உலாவு கடல் காழி
மெய்ப்பானை, மேவிய மாந்தர் வியந்தாரே.

Splendorously doth He keep in His left half
His Woman of delicate and cup-like breasts.

He is concordantly companied with them
that contemplate and adore His ankleted feet.
He is the True Ens entempled in Kāl̲i close to the billowy sea.
His willing adorers thrive praised marvellously by people. 6

118. துன்பானை, துன்பம் அழித்து அருள் ஆக்கிய
இன்பானை, ஏழ்இசையின் நிலை பேணுவார்
அன்பானை, அணி பொழில் காழி நகர் மேய
நம்பானை, நண்ண வல்லார் வினை நாசமே.

He afflicts us with pain to set us straight; when we suffer,
He whose form is sweet, does away in grace, with our suffering.
He loves them that are alive to the nature of
the seven fold music and sing in harmony.
He is the supremely desirable One who is entempled
in Kāl̲i girt with pulchritudinous parks.
The sins of those that gain access to Him
and adore Him, will without doubt, perish. 7

119. குன்றானை, குன்று எடுத்தான் புயம் நால்-ஐந்தும்
வென்றானை, மென்மலரானொடு மால் தேட
நின்றானை, நேரிழையாளொடும் காழியுள்
நன்றானை, நம்பெருமானை, நணுகுமே!

His habitat is the Mount Kailās; He rendered effete
the four times five hands of him who durst uproot His Mount.
When He whose seat is the soft Lotus and Vishnu went in quest
of Him, he stood beyond their ken as an immense column of fire.
He abides at Kāl̲i wih His Consort clad in fine threads.
He is the doer of good whom all should approach and adore. 8

120. சர்வாயும் வாதுசெய் சாவகர் சாக்கியர்
மேவாத சொல்அவை கேட்டு வெகுளேன்மின்!
பூஆயகொன்றையினானைப் புனல் காழிக்
கோ ஆய கொள்கையினான் அடி கூறுமே!

Samaṇas and Sākyas, though vanquished would argue still.
Hearing of their unbecoming words, grow not wroth. Praise and hail
the sacred feet of Siva who is decked with *kondrai* blossoms.
Lo, He is entempled in Kāzhi girt with gardens.
The Saivite faith is the Sovereign faith. Do hail and propagate it. 9

121. [This verse is not traceable.] 10

122. கழி ஆர் சீர் ஓதம் மல்கும் கடல் காழியுள்
ஒழியாது கோயில் கொண்டானை, உகந்து உள்கித்
தழி ஆர் சொல் ஞானசம்பந்தன் தமிழ் ஆர
மொழிவார்கள், மூஉலகும் பெறுவார்களே.

It is at Kāḻi which is close to the sea, flow its creeks full of water.
Our God is entempled in this urbs, He'll not part from it.
Thinking on Him and gaining the blissful at-one-ment with Him,
Gnānasambandhan has sung these hymns in Tamiḻ.
They that hail and sing these with all their heart
will gain the lordship of all the three worlds. 11

12. திருக்கச்சிஏகம்பம் இந்தளம்

12.TIRUKKACCHIYĒKAMPAM

123. மறையானை, மாசு இலாப் புன்சடை மல்கு வெண்-
பிறையானை, பெண்ணொடு ஆண் ஆகிய பெம்மானை
இறையானை, ஏர் கொள் கச்சித் திரு ஏகம்பத்து
உறைவானை, அல்லது உள்காது, எனது உள்ளமே.

He is the Author of the Vedas; He wears on His
hirsutorufous matted crest, the white crescent.
He is the androgynic God; His presence is ubiquitous.
He is entempled in the splendorous Kachiyēkampam.
Other than He, my mind will not think on any. 1

124. நொச்சியே, வன்னி, கொன்றை, மதி, கூவிளம்
உச்சியே புனைதல் வேடம்; விடை ஊர்தியான்;
கச்சி ஏகம்பம் மேய கறைக்கண்டனை
நச்சியே தொழுமின்! நும்மேல் வினை நையுமே.

He is identified as the One who wears on His crest the leaves
of *nocchi, vanni* and vilva trees as well as the crescent.
He,the dark-throated, is entempled in Kacchiyēkampam.
Adore Him willingly. Your karma will wither altogether. 2

125. பார் ஆரும் முழவம், மொந்தை, குழல், யாழ், ஒலி
சீராலே பாடல் ஆடல் சிதைவு இல்லது ஓர்
ஏர் ஆர் பூங்கச்சி ஏகம்பனை, எம்மானை,
சேராதார் இன்பம் ஆய(ந்) நெறி சேராரே.

The famous two-faced drum, the gatam, the flute .
and the yāzh: these are musically resounded in
the splendorous Kacchiyēkampam where songs
are sung and dance is enacted in unflawed harmony.
They that have not gained access to Him have forfeited the blissful way. 3

126. குன்று ஏய்க்கும் நெடுவெண்மாடக் கொடி கூடிப் போய்
மின் தேய்க்கும் முகில்கள் தோயும் வியன்கச்சியுள்,
மன்று ஏய்க்கும் மல்கு சீரால் மலி ஏகம்பம்
சென்று ஏய்க்கும் சிந்தையார்மேல் வினை சேராவே.

In the glorious Kacchiyēkampam where our God is entempled,
are hill-like and white-plastered mansions
over which flags waft and graze the fulgurant clouds.
It is, indeed, the well-renowned *Pritivi* Ambalam.
The karma of those that arrive here and adore Him
with Siva-consciousness, cannot afflict them. 4

127. சடையானை, தலை கை ஏந்திப் பலி தருவார் தம்
கடையே போய் மூன்றும் கொண்டான் கலிக் கச்சியுள்,
புடையே பொன் மலரும் கம்பைக்கரை ஏகம்பம்
உடையானை, அல்லது உள்காது, எனது உள்ளமே.

His crest is matted; toting a skull as His begging-bowl,
He arrives at the thresholds of women who are alms-givers
and purloins the triad of their bodies, wealth and souls.
He is entempled in the dinsome Kacchiyēkampam
on the bank of the river Kampai.
My mind will not cognize any, other than He. 5

128. மழுவாளோடு எழில் கொள் சூலப்படைவல்லார்தம்-
கெழு வாளோர், இமையார், உச்சி உமையாள் கங்கை
வழுவாமே மல்கு சீரால் வளர்-ஏகம்பம்
தொழுவாரே விழுமியார்; மேல் வினை துன்னாவே.

He is the wielder of the weapons that are the bright *mazhu*
and the well-crafted trident.
He abides splendorously on the peak of the Himalayas.
With Uma and Ganga He is entempled in
Kacchiyēkampam whose glory is ever-crescent.
They that adore it are the truly great that will
flourish unafflicted by Karma. 6

129. விண் உளார், மறைகள்வேதம் விரித்து ஓதுவார்-
கண் உளார்; கழலின் வெல்வார், கரி காலனை;
நண்ணுவார் எழில் கொள் கச்சிநகர் ஏகம்பத்து
அண்ணலார்; ஆடுகின்ற அலங்காரம்(ம்)மே!

He is of the Empyrean; He shines in the eyes of the true ones
who recite the Vedas, the while explicating them.
He makes His own the splendour of those that take refuge in His feet.
The Noble One is entempled in Kacchiyēkampam
Lo, the beauty of His dance is accrescent. 7

130. தூயானை, தூய ஆய(ம்) மறை ஓதிய
வாயானை, வாள் அரக்கன் வலி வாட்டிய
தீயானை, தீது இல் கச்சித் திரு ஏகம்பம்
மேயானை, மேவுவார் என் தலைமேலாரே.
He is the Pure One; His lips, in grace, articulate the pure Vedas.
He, the holder of fire in His hand, caused
the wilting of the sword-wielding Asura;
He presides over the flawless Kacchiyēkampam.
Lo, my crown is the throne of His accredited devotees. 8

131. நாகம் பூண்; ஏறுஅது ஏறல்; நறுங்கொன்றை, தார்;
பாகம் பெண்; பலியும் ஏற்பர்; மறைபாடுவர்;
ஏகம்பம் மேவி ஆடும் இறை இருவர்க்கும்
மா கம்பம் அறியும் வண்ணத்தவன் அல்லனே!
His ornament is an adder; His mount is a Bull;
His garland is woven of fragrant *Kondrai* flowers.
He is concorporate with His Woman. He receives alms.
He chants the Vedas; He, the God, dances in delight,
in Kacchiyēkampam where He is entempled.
He caused dread to the Two: Vishnu and Brahma
to whom He remained unknown. 9

132. போதியார், பிண்டியார், என்று இவர் பொய்ந்நூலை
வாதியா வம்மின்! அம் மா எனும் கச்சியுள்
ஆதியார் மேவி ஆடும் திரு ஏகம்பம்
நீதியால்-தொழுமின்! நும்மேல் வினை நில்லாவே.

Buddhists are the adherents of Buddha who sat under the Bhodi tree
and the Jains are the adherents of Aruka who sat under the Asoka tree.
Cultivate not their false opuses.
Our God's seat is the shade of the beautiful Mango tree at Kacchiyēkampam.
Come hither and adore the Dancer.
Kārmic consequences that afflict you, will perish. 10

133. அம் தண் பூங்கச்சி ஏகம்பனை, அம்மானை,
கந்து அண் பூங்காழிஊரன் கலிக்கோவையால்
சந்தமே பாட வல்ல தமிழ் ஞானசம்-
பந்தன் சொல் பாடி ஆட, கெடும், பாவமே.

Beauty, coolth and splendour constitute Kacchiyēkampam;
On its God who is entempled here, Tamil Gnānasambandhan
of the lovely Kāli which is cool and is rich in the wealth of water,
has composed these rhythmic hymns.
The sins of those that sing them and dance, will perish. 11

13. திருக் கோழம்பம் இந்தளம்
13. TIRUKKŌLAMPAM

134. நீற்றானை, நீள்சடைமேல் நிறைவு உள்ளது ஓர்
ஆற்றானை, அழகு அமர் மென்முலையாளை ஓர்-
கூற்றானை, குளிர் பொழில் கோழம்பம் மேவிய
ஏற்றானை, ஏத்துமின், நும் இடர் ஏகவே!

He is adorned with the holy ash; on His crest of long matted hair,
He bears the abundant flood of the Ganga.
He is concorporate with Her whose delicate breasts are
lovely ; He whose mount is the Bull, is enshrined
in Kōlampam girt with cool and beautiful gardens.
To get your troubles annulled, hail and adore Him. 1

135. மை ஆன கண்டனை, மான்மறி ஏந்திய
கையானை, கடிபொழில் கோழம்பம் மேவிய
செய்யானை, தேன் நெய் பாலும் திகழ்ந்து ஆடிய
மெய்யானை, மேவுவார் மேல் வினை மேவாவே.

His throat is murky; He holds in His hand a fawn.
He is the incarnadine One who is entempled
in the incense-breathing Kōlampam girt with gardens.
He has His ablutions in melis, ghee, milk and the like.
Karma does not touch them that constantly meditate on Him. 2

136. ஏதனை, ஏதம் இலா இமையோர் தொழும்
வேதனை, வெண்குழை தோடு விளங்கிய
காதனை, கடிபொழில் கோழம்பம் மேவிய
நாதனை, ஏத்துமின், நும் வினை நையவே!

He is the Author of the Vedas; He causes troubles
to manifest through one's Karma.
He is adored by the unflawed Devas; He is
decked with a *todu* and a white *kuzhai* in His ears.
He is the God of Kōlampam girt with bright gardens.
So hail Him that Your bosoms revel in salvific coolth. 3

137. சடையானை, தண்மலரான் சிரம் ஏந்திய
விடையானை, வேதமும் வேள்வியும் ஆய நன்கு
உடையானை, குளிர்பொழில் சூழ் திருக் கோழம்பம்
உடையானை, உள்குமின், உள்ளம் குளிரவே!

His crest is of matted hair; He whose mount is the Bull
holds a skull of Brahma whose seat is the cool Lotus.
He is the goodly Author of the Vedas and blesses *Yagas*.
He is entempled in Kōlampam girt with cool gardens.
So think on Him that your bosoms revel in salvific coolth. 4

138. காரானை, கடி கமழ் கொன்றை அம்போது அணி
தாரானை, தையல் ஓர்பால் மகிழ்ந்து ஓங்கிய
சீரானை, செறி பொழில் கோழம்பம் மேவிய
ஊரானை, ஏத்துமின், நும் இடர் ஒல்கவே!

He is the nimbus that pours rain; He wears
the garland woven of suaveolent *kondrai* blossoms.
He who, in delight great, is concorporate with
His Consort is the glorious One.
He abides at Kōlampam girt with dense gardens.
So hail Him that your troubles wither away. 5

139. பண்டு ஆலின் நீழலானை, பரஞ்சோதியை,
விண்டார்கள்தம் புரம்மூன்று உடனேவேவக்
கண்டானை, கடி கமழ் கோழம்பம் கோயிலாக்
கொண்டானை, கூறுமின், உள்ளம் குளிரவே.

Of yore, seated in the shade of the Banyan tree,
He explicated the Vedas. He is the Empyrean Effulgence.
He caused the three hostile, walled-citadels of the sky
to perish simultaneously in fire.

He owns Kōlampam girt with fragrant gardens, as His delubrum.
So celebrate Him that your bosoms come by salvific coolth. 6

140. சொல்லானை, சுடுகணையால் புரம்மூன்று எய்த
வில்லானை, வேதமும் வேள்வியும் ஆனானை,
கொல் ஆனை உரியானை, கோழம்பம் மேவிய
நல்லானை, ஏத்துமின், நும் இடர் நையவே!

He is the Logos; He is the wielder of the bow; with a fiery dart
He gutted with fire the three, skyey and walled-citadels.
He is the Vedas as well as the Vedic sacrifices.
He flayed the murderous tusker and mantled Himself in its skin.
The goodly One is entempled in Kōlampam.
So hail Him that your troubles wither away. 7

141. வில்-தானை வல் அரக்கர் விறல் வேந்தனைக்
குற்றானை, திருவிரலால்; கொடுங்காலனைச்
செற்றானை; சீர் திகழும் திருக் கோழம்பம்
பற்றானை; பற்றுவார்மேல் வினை பற்றாவே.

He crushed with His comely toe the dexterous monarch
endowed with the army of bow-wielding Asuras.
He kicked to death the cruel Yama. He is attached to the glorious Kōlampam.
Karma will not get attached to them who cling to Him. 8

142. நெடியானோடு அயன் அறியா வகை நின்றது ஓர்
படியானை, பண்டங்கவேடம் பயின்றானை,
கடி ஆரும் கோழம்பம் மேவிய வெள் ஏற்றின்
கொடியானை, கூறுமின், உள்ளம் குளிரவே!

He stood as a humongous column of fire beyond
the ken of the tall Vishnu and Brahma.

He is the splendorous Dancer, the enacter of Pandarangkam.
He sports the signum of a white Bull in His flag.
He is entempled in the suaveolent Kōḻampam. If you duly
magnify Him Your bosoms will be pervaded by salvific coolth. 9

143. புத்தரும், தோகை அம்பீலி கொள் பொய்ம்மொழிப்
பித்தரும், பேசுவ பேச்சு அல்ல; பீடு உடைக்
கொத்து அலர் தண்பொழில் கோழம்பம் மேவிய
அத்தனை ஏத்துமின், அல்லல் அறுக்கவே!

The Buddhists, and the Jains that tote bunches
of peacocks' feathers are mad and their utterances are false.
Our Father is entempled in Kōḻampam girt with
the famous and cool gardens where burgeon flowers galore.
Do hail Him to put an end to your troubles. 10

144. தண் புனல் ஓங்கு தண் அம் தராய் மாநகர்
நண்பு உடை ஞானசம்பந்தன், நம்பான் உறை
விண் பொழல் கோழம்பம் மேவிய பத்துஇவை
பண் கொளப் பாட வல்லார்க்கு இல்லை, பாவமே.

Gnānasambandhan, the friend of all, hailing from the city of Tarāi
rich in the wealth of cool and abundant water, has sung these hymns.
on Kōḻampam girt with sky-high gardens.
The sins of those that sing in harmonious *pan*
these ten hymns will cease altogether. 11

14. திரு வெண்ணியூர் இந்தளம்
14. TIRUVEṆṆIYŪR

145. சடையானை, சந்திரனோடு செங்கண் அரா
உடையானை, உடைதலையில் பலி கொண்டு ஊரும்
விடையானை, விண்ணவர்தாம் தொழும் வெண்ணியை
உடையானை, அல்லது உள்காது, எனது உள்ளமே.

On His crest of matted hair He sports the crescent moon
and a ruddy-eyed adder.
He receives alms in a broken skull. He rides a Bull.
He is entempled in Veṇṇi adored by the Devas.
None but Him can my heart cognise. 1

146. சோதியை, சுண்ணவெண் நீறு அணிந்திட்ட எம்
ஆதியை, ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத
வேதியை, வேதியர்தாம் தொழும் வெண்ணியில்
நீதியை, நினைய வல்லார் வினை நில்லாவே.

His form is of effulgence. He adorns Himself with
the white powder of holy ash.
He is the Primal God; He is beginningless and endless,
He is adored by the practitioners of the Vedas, at Veṇṇi,
where poised in *Niti*, He is entempled.
The Karma of those that contemplate Him ceases. 2

147. கனிதனை, கனிந்தவரைக் கலந்து ஆட்கொள்ளும்
முனிதனை, மூஉலகுக்கு ஒரு மூர்த்தியை,
நனிதனை, நல்லவர்தாம் தொழும் வெண்ணியில்
இனிதனை, ஏத்துவர் ஏதம் இலாதாரே.
He is the Fruit, He is the *Muni* that indwells and rules
them that hail Him, all the while melting, in devotion.
His form is adored in the three worlds.
The blissful One is adored by the goodly at Veṇṇi over which He presides.
They that hail Him will flourish flawless. 3

148. மூத்தானை, மூஉலகுக்கு ஒரு மூர்த்தி ஆய்க்
காத்தானை, கனிந்தவரைக் கலந்து ஆள் ஆக
ஆர்த்தானை, அழகு அமர் வெண்ணி அம்மான் தன்னை,
ஏத்தாதார் என் செய்வார்? ஏழை, அப் பேய்களே!

He is the most ancient Ens; He guards his three worlds as their Chief.
He is one with them that adore Him meltingly.
He is entempled in the beauteous Veṇṇi.
Lo, of what avail is their existence that hail Him not?
They indeed are the blabbering ghouls, though born as men. 4

149. நீரானை, நிறை புனல் சூழ்தரு நீள் கொன்றைத்-
தாரானை, தையல் ஓர்பாகம் உடையானை,
சீரானை, திகழ்தரு வெண்ணி அமர்ந்து உறை
ஊரானை, உள்க வல்லார் வினை ஓயுமே.

He is the life-sustaining water; His crest holds the abundant flood
of the Ganga around which He wears the garland of *kondrai* blossoms.
He is concorporate with His Woman. Non-pareil is His
glory who is willingly entempled in the splendorous Veṇṇi.
The karma of those that hail Him will wither away. 5

150. முத்தினை, முழுவயிரத்திரள் மாணிக்கத்-
தொத்தினை, துளக்கம் இலாத விளக்குஆய
வித்தனை, விண்ணவர்தாம் தொழும் வெண்ணியில்
அத்தனை, அடைய வல்லார்க்கு இல்லை, அல்லலே.

He is the Pearl, the heaps of the gems of Diamonds, Ruby and the like.
He is the Seed of Genesis; He is the unwavering Ray;
He is our Father entempled in Veṇṇi whereat Devas adore Him.
The troubles of those that gain Him cease for good. 6

151. காய்ந்தானைக் காமனையும், செறு காலனைப்
பாய்ந்தானை, பரிய கைம்மாஉரித்-தோல் மெய்யில்
மேய்ந்தானை, விண்ணவர் தாம் தொழும் வெண்ணியில்
நீந்தானை, நினைய வல்லார் வினை நில்லாவே.

He burnt Manmata; He leaped in wrath at Yama--
the murderous--, and kicked him to death.
He flayed the long-trunked tusker and mantled Himself in its skin.
He is entempled in Veṇṇi adored by the Devas.
The karma of them that think on Him will disappear. 7

152. மறுத்தானை, மாமலையை மதியாது ஓடிச்
செறுத்தானைத் தேசு அழியத் திகழ் தோள்முடி
இறுத்தானை, "எழில் அமர் வெண்ணி எம்மான்!" எனப்
பொறுத்தானை, போற்றுவார் ஆற்றல் உடையாரே.

Turning inimical and ignoring the greatness of Kailas,
the Asura rushed towards it in wrath and durst uproot it;
He crushed his arms and hands and did away with his valour.
He is our God entempled in the splendorous Veṇṇi.
He annuls the blemishes of His adorers.
Lo, His worshippers get blessed with especial skill. 8

153. மண்ணினை, வானவரோடு மனிதர்க்கும்
கண்ணினை, கண்ணனும் நான் முகனும் காணா
விண்ணினை, விண்ணவர் தாம் தொழும் வெண்ணியில்
அண்ணலை, அடைய வல்லார்க்கு இல்லை, அல்லலே.
He is the element that is earth; unto the celestials
and the terrestrials He, is indeed, the eye.
He, of the Empyrean, stood beyond the ken of Kaṇṇan and Brahma.
He is the God of Veṇṇi adored by the Devas.
They that gain access to Him stand freed of their troubles. 9

154. குண்டரும் குணம் இலாத சமண்சாக்கிய-
மிண்டர்கள் மிண்டு அவை கேட்டு வெகுளன்மின்!
விண்டவர்தம் புரம் எய்தவன் வெண்ணியில்-
தொண்டராய் ஏத்த வல்லார் துயர் தோன்றாவே.

They are ruffian-like and virtueless Jains and Buddhists; grow not wroth
if you happen to hearken to the utterances of these that but display bravado.
He, of yore, smote the three walled-citadels of Asuras. He is entempled in Veṇṇi.
Lo, the miseries of those that serve and gain access to Him, will fade away. 10

155. மரு ஆரும் மல்கு காழித் திகழ் சம்பந்தன்,
திரு ஆரும் திகழ்தரு வெண்ணி அமர்ந்தானை,
உரு ஆரும் ஒண் தமிழ்மாலை இவை வல்லார்
பொருஆகப் புக்கு இருப்பார், புவலோகத்தே.

Gnānasambandhan of the fragrant and uberous Kāl̲i, has sung
this garland of splendorous verses surcharged with Gnosis,
on the God of Veṇṇi abounding in foison.
They that are valiant to sing these, will reach and abide in the ethereal world. 11

15. திருக் காறாயில் இந்தளம்
15. TIRUKKĀR̲ĀYIL

156. "நீரானே! நீள்சடைமேல் ஓர் நிரை கொன்றைத்
தாரானே! தாமரை மேல் அயன்தான் தொழும்
சீரானே! சீர் திகழும் திருக் காறாயில்-
ஊரானே!" என்பவர் ஊனம் இலாதாரே.
"On His crest of long matted hair, He sports the Ganga;
He wears the garland of Kondrai blossoms, arranged in rows.
He is the glorious One adored by Brahma seated on the Lotus.
He presides over the renowned Tirukkār̲āyil."
They that hail Him thus get rid of their flaws. 1

157. "மதியானே! வரி அரவோடு உடன் மத்தம் சேர்
விதியானே! விதி உடை வேதியர்தாம் தொழும்
நெதியானே! நீர் வயல் சூழ் திருக் காறாயில்-
பதியானே!" என்பவர் பாவம் இலாதாரே.

"He wears the crescent; He is adorned with a striped snake,
the *ūmattham* flowers and the like. He ordains our destiny.
He is the Opulent One adored by the practitioners
of the Vedas who follow the Vedic rules punctiliously.
He presides over Tirukkāṟāyil the fields of which are well-watered."
They that hail Him thus are the sinless ones. 2

158. "விண்ணானே! விண்ணவர் ஏத்த விரும்பும் சீர்
மண்ணானே! விண்இடை வாழும் உயிர்க்கு எல்லாம்
கண்ணானே! கடிபொழில் சூழ் திருக் காறாயில்
எண்ணானே!" என்பவர் ஏதம் இலாதாரே.

"He is of the Empyrean; He so abides on earth that the Devas covet
such glorious living on this earth; He is the eye of all entia on earth.
He who is beyond Thought is entempled in
Tirukkāṟāyil girt with incense-breathing gardens."
They that hail Him thus are the unflawed ones. 3

159. "தாயானே! தந்தையும் ஆகிய தன்மைகள்
ஆயானே! ஆய நல் அன்பர்க்கு அணியானே!
சேயானே! சீர் திகழும் திருக் காறாயில்
மேயானே!" என்பவர்மேல் வினை மேவாவே.
"He is our mother and father; He is endued with their nature;
He is close to them and graces them that love Him
intensely; from others, He stands distanced.
He is entempled in the well renowned Tirukkāṟāyil."
Karma will not afflict them that hail Him thus. 4

160. "கலையானே! கலை மலி செம்பொன் கயிலாய-
மலையானே! மலைபவர் மும்மதில் மாய்வித்த
சிலையானே! சீர் திகழும் திருக் காறாயில்
நிலையானே!" என்பவர்மேல் வினை நில்லாவே.

Karma will not afflict them that hail Him thus:
"He is the scriptures; His is of the great Kailās
of ruddy gold which is the home of scriptures.
His is the bow that smote the hostile walled-citadels.
He is eternally entempled in Tirukkāṟāyil abounding in fame." 5

161. ஆற்றானே! ஆறு அணி செஞ்சடை ஆடுஅரவு
ஏற்றானே! ஏழ்உலகும்(ம்) இமையோர்களும்
போற்றானே! பொழில் திகழும் திருக் காறாயில்
நீற்றானே!" என்பவர்மேல் வினை நில்லாவே.

Karma will not touch them that hail Him thus:
"He is the way; on his ruddy matted crest He sports
a serpent adance; He is adorned by the dwellers
of the seven worlds and the Devas too.
In his splendorous ash-bedaubed form He is
entempled in Tirukkāṟāyil girt with gardens." 6

162. "சேர்த்தானே! தீ வினை தேய்ந்து அறத் தேவர்கள்
ஏத்தானே! ஏத்தும் நல் மா முனிவர்க்கு இடர்
காத்தானே! கார் வயல் சூழ் திருக் காறாயில்
ஆர்த்தானே!" என்பவர்மேல் இடர் அடராவே.

Karma will not afflict them that adore Him thus:
"He caused our evil karma to waste and perish;
He makes us join Him; He is hailed by the Devas.
He averruncates the troubles of the great
and goodly *Muni*-s and guards them. He is entempled
in Tirukkāṟāyil girt with fields fed by the downpour." 7

163. "கடுத்தானே, காலனைக் காலால்! கயிலாயம்
எடுத்தானை ஏதம் ஆக(ம்), முனிவர்க்கு இடர்
கெடுத்தானே! கேழ் கிளரும் திருக் காறாயில்
அடுத்தானே!" என்பவர்மேல் வினை அடராவே.

Karma will not contaminate them that hail Him thus:
"He smote Yama by His kick; He caused Ravana who lifted the Kailas,
to suffer; He forfends the troubles of *Muni*-s.
He is entempled in the radiant Tirukkāṟāyil." 8

164. "பிறையானே! பேணிய பாடலொடு இன்இசை
மறையானே! மாலொடு நான்முகன் காணாத
இறையானே! எழில் திகழும் திருக் காறாயில்
உறைவானே!" என்பவர் மேல் வினை ஓடுமே.

Karma will flee from them that hail Him thus:
"He wears the young crescent; He listens in joy
and in grace to the melodious Sama Vedic hymns.
He was unbeholdable unto Tirumāl and the Four-faced.
He dwells in the splendorous Tirukkāṟāyil." 9

165. செடி ஆரும் புன் சமண் சீவரத்தார்களும்
படி ஆரும் பாவிகள் பேச்சுப் பயன் இல்லை;
கடி ஆரும் பூம்பொழில் சூழ் திருக் காறாயில்
குடி ஆரும் கொள்கையினார்க்கு இல்லை, குற்றமே.

Futile are the utterances of the stinking Samaṇas,
and the ones clad in barks and the sinners of this world. He is
entempled in the incense-breathing Tirukkāṟāyil girt with flowery gardens.
They that live adoring Him are devoid of blemishes. 10

166. ஏய்ந்த சீர் எழில் திகழும் திருக் காறாயில்
ஆய்ந்த சீரான் அடி ஏத்தி அருள் பெற்ற
பாய்ந்த நீர்க் காழியுள் ஞானசம்பந்தன் சொல்
வாய்ந்த ஆறு ஏத்துவார் வான் உலகு ஆள்வாரே.

Glorious and pulchritudinous is Tirukkāṟāyil. Here is entempled
our God, the import of well-weighed and truly great utterances.
Hailing His sacred feet and by His grace Gnānasambandhan of Kāḻi
endowed with the wealth of flowing water, has sung these hymns.
They that duly hail Siva, with these, his hymns,
will reign in the supernal world. 11

16. திரு மணஞ்சேரி இந்தளம்

16. TIRUMAṆAMCHĒRI

167. அயில் ஆரும் அம்புஅதனால் புரம்மூன்று எய்து,
குயில் ஆரும் மென்மொழியாள் ஒருகூறு ஆகி,
மயில் ஆரும் மல்கிய சோலை மணஞ்சேரிப்
பயில்வானைப் பற்றி நின்றார்க்கு இல்லை, பாவமே.

With a sharp dart He smote the three walled-citadels;
He shares His body with Her whose soft words are like the koel's.
It is at Maṇamchēry where peafowls galore thrive, He is entempled.
They that get themselves attached to Him are the sinless. 1

168. விதியானை, விண்ணவர் தாம் தொழுது ஏத்திய
நெதியானை, நீள்சடைமேல் நிகழ்வித்த வான்-
மதியானை, வண்பொழில் சூழ்ந்த மணஞ்சேரிப்-
பதியானை, பாட வல்லார் வினை பாறுமே.
He is the ordainer of destiny; He is the Opulent One hailed by
the Devas; He sports on His long matted crest the crescent of the sky.
He is entempled in Maṇamchēry abounding in uberous gardens.
The karma of those that can hymn Him, will perish. 2

169. எய்ப்புஆனார்க்கு இன்புஉறு தேன் அளித்து ஊறிய
இப்பால்ஆய் எனையும் ஆள உரியானை,
வைப்பு ஆன மாடங்கள் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி
மெய்ப்பானை, மேவி நின்றார் வினை வீடுமே.

On them, in this world, that suffer from chill penury
He confers in grace, abounding bliss, honey-like.
He owns and rules even me; He is the True Ens
entempled in Tirumaṇamchēry dight with mansions.
Lo, the Karma of those that gain access to Him and adore Him, ceases. 3

170. விடையானை, மேல்உலகுஏழும் இப் பார்எலாம்
உடையானை, ஊழிதோறுஊழி உளது ஆய
படையானை, பண்இசை பாடு மணஞ்சேரி
அடைவானை, அடைய வல்லார்க்கு இல்லை, அல்லலே.

His mount is the Bull. He is the God of the seven worlds
and this earth; His weapons flourish in aeon after aeon;
it is at Tirumaṇamchēry where devotees hail Him
in hymns cast in *pann*, He is entempled.
Troubles cannot trouble them that have gained Him. 4

171. எறி ஆர் பூங்கொன்றையினோடும் இள மத்தம்
வெறிஆரும் செஞ்சடை ஆர மிலைந்தானை,
மறி ஆரும் கை உடையானை, மணஞ்சேரிச்
செறிவானை, செப்ப வல்லார்க்கு இடர் சேராவே.

He sports on His crest of ruddy matted hair the bright and fragrant
Kondrai blossoms and fresh-blown *ūmattham* flowers.
He holds a fawn in His palm; He is splendorously
entempled in Tirumaṇamchēry.
Troubles cannot trouble those that articulate His praise. 5

172. மொழியானை, முன் ஒரு நால்மறை ஆறுஅங்கம்;
பழியாமைப் பண்இசை ஆன பகர்வானை;
வழியானை; வானவர் ஏத்தும் மணஞ்சேரி
இழியாமை ஏத்த வல்லார்க்கு எய்தும், இன்பமே.

Of yore, He authored the four Vedas and their Angas;
He chants them unflawed in appropriate *panns*.
Pursuing His way, the Devas hail Him of Maṇamchēry.
Bliss is theirs who, with care, celebrate this delubrum. 6

173. எண்ணானை, எண் அமர் சீர் இமையோர்கட்குக்
கண்ணானை, கண் ஒருமூன்றும் உடையானை,
மண்ணானை, மாவயல் சூழ்ந்த மணஞ்சேரிப்
பெண்ணானை, பேச நின்றார் பெரியோர்களே.

He is beyond the range of Thought. He is the eye
of the glorious Devas that ensoul Him.
He has a triad of eyes. His form is eke of earth.
He, the androgynic God presides over Maṇamchēri girt with fields.
They are the truly great that articulate His praises. 7

174. எடுத்தானை எழில் முடிஎட்டும் இரண்டும் தோள்
கெடுத்தானை, கேடு இலாச் செம்மை உடையானை,
மடுத்து ஆர வண்டு இசை பாடும் மணஞ்சேரி
பிடித்து ஆரப் பேண வல்லார் பெரியோர்களே.

He crushed the beauteous heads and the twenty arms of Ravana
who durst uproot His Mount. His is the fadeless splendour.
He is entempled in Maṇamchēri, where
with intent to quaff nectar, bees buzz melodiously. 8

175. சொல்லானை; தோற்றம் கண்டானும், நெடுமாலும்,
கல்லானை; கற்றன சொல்லித் தொழுது ஓங்க
வல்லார், நல் மா தவர், ஏத்து மணஞ்சேரி
எல்லாம்ஆம் எம்பெருமான்; கழல் ஏத்துமே!

He is the Logos; His glory is beyond the cultivation of Brahma, the creator
and Vishnu; He is entempled in Maṇamchēry duly haild by
the *tapaswis* that have mastered the scriptures and thus have
grown great and lofty. Let us hail Him who is omneity. 9

176. சற்றேயும் தாம் அறிவு இல் சமண்சாக்கியர்
சொல்-தேயும் வண்ணம் ஓர் செம்மை உடையானை,
வற்றாத வாவிகள் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி
பற்றா ஆக வாழ்பவர் மேல் வினை பற்றாவே.

He causes the utterances of the brainless Samaṇas unendowed
even with jejune knowledge and of the Buddhists, to fade away.
Such indeed, is Siva, the Salvific Ens.
He is entempled in Maṇamchēry abounding in never-dry pools.
Karma will not touch them who are attached to Him. 10

177. கண் ஆரும் காழியர்கோன் கருத்து ஆர்வித்த
தண் ஆர் சீர் ஞானசம்பந்தன் தமிழ்மாலை,
மண் ஆரும் மா வயல் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி,
பண் ஆரப் பாட வல்லார்க்கு இல்லை, பாவமே.

The God of the eesome Kāl̲i pervades full
the consciousness of Gnānasambandhan whose
Tamil̲ garlands are informed by glory and salvific coolth.
They that arrive at Maṇamchēry girt with fields whose soil is fecund,
and duly sing in *paṇ*,his hymns, will flourish sinless. 11

17. திரு வேணுபுரம் இந்தளம்

17. TIRUVĒṆUPURAM

178. நிலவும், புனலும், நிறை வாள் அரவும்,
இலகும் சடையார்க்கு இடம் ஆம்--எழிலார்
உலவும் வயலுக்கு ஒளி ஆர் முத்தம்
விலகும் கடல் ஆர் வேணுபுரமே.

The urbs of Siva on whose crest of matted hair rest
the crescent, the Ganga and the thanatophidian adder,
is Vēṇupuram close to the sea where comely damsels perambulate.
Here in its fields are radiant pearls galore. 1

179. அரவு ஆர் கரவன்(ன்), அமை ஆர் திரள்தோள்
குரவு ஆர் குழலாள் ஒருகூறன், இடம்--
கரவாத கொடைக்கு அலந்தார் அவர்க்கு
விரவு ஆக வல்லார் வேணுபுரமே.

He wears a snake as His bracelet; Uma whose arms
are shapely like the bamboo and whose coiffure
is decked with the flowers of *kura*, is part of Him.
His urbs is Vēṇupuram, the dwelling place of munificent patrons
that conceal nothing. Here friends remain as friends for ever
and the goodly ones thrive well. 2

180. ஆகம்(ம்) அழகு ஆயவள் தான் வெருவ,
நாகம்(ம்) உரி போர்த்தவன் நண்ணும் இடம்--
போகம் தரு சீர் வயல் சூழ் பொழில்கள்
மேகம் தவழும் வேணுபுரமே.

Even as Uma of beauteous body stood scared, He flayed
the tusker and mantled Himself in its skin.

It is in Vēṇupuram He is entempled, which is girt with
glorious fields whose yield is thrice a year.
Eke is it girt with gardens over which clouds sail. 3

181. காசு அக் கடலில் விடம் உண்ட கண்டத்து
ஈசர்க்கு இடம்ஆவது-இன் நறவ
வாசக்கமலத்து அனம், வன் திரைகள்
வீச, துயிலும் வேணுபுரமே.

He quaffed and retained in His throat the venom
of the ocean abounding in gems.
His urbs is Vēṇupuram in the pools of which teem
melliferous and fragrant lotus flowers in which
swans lie cradled and slumber wafted
by the wind rising from the wavelets. 4

182. அரை ஆர் கலை சேர் அனமென்னடையை
உரையா உகந்தான் உறையும் இடம்ஆம்--
நிரை ஆர் கமுகின் நிகழ் பாளை உடை
விரை ஆர் பொழில் சூழ் வேணுபுரமே.

Uma is decked with a girdle in Her waist; Her gait is soft and swan-like.
Siva who pleased Her with His praise is loftily entempled is Vēṇupuram.
As in its gardens the spathes of the areca trees
that stand in rows, burst, Vēṇupuram is soused in suaveolence. 5

183. ஒளிரும் பிறையும்(ம்) உறு கூவிள இன்
தளிரும் சடைமேல் உடையான் இடம்ஆம்--
நளிரும் புனலில் நல செங்கயல் கண்-
மிளிரும் வயல் சூழ் வேணுபுரமே.

On His moist crest, Siva is decked with the bright
crescent and the tender *Vilva* leaves.
His urbs is Vēṇupuram in whose fields of
cool water, ruddy and goodly *kayal-s* sport. 6

184. This verse is not extant. 7

185. ஏவும் படை வேந்தன் இராவணனை,
"ஆ" என்று அலற, அடர்த்தான் இடம்ஆம்-
தாவும் மறிமானொடு தண்மதியும்
மேவும் பொழில் சூழ் வேணுபுரமே.

The urbs of Siva who so crushed Ravana whose army of bowmen
never miss their target, that he wailed vociferously,
is indeed Vēṇupuram girt with cool gardens
grazed by the moist moon; it is here fawns leap about and gambol. 8

186. கண்ணன், கடிமாமலரில்-திகழும்
அண்ணல்(ல்), இருவர் அறியா இறைஊர்--
வண்ணச் சுதை மாளிகைமேல் கொடிகள்
விண்ணில்-திகழும் வேணுபுரமே.

He stood loftily unbeholdable by Krishna and the great one
ensconced on the great and fragrant Lotus.
His urbs is Vēṇupuram the flags on whose beautifully plastered
mansions fly aloft in the heavens. 9

187. போகம்(ம்) அறியார், துவர் போர்த்து உழல்வார்,
ஆகம்(ம்) அறியா அடியார் இறைஊர்--
மூகம்(ம்) அறிவார், கலை முத்தமிழ் நூல்
மீகம் அறிவார், வேணுபுரமே.

The Samaṇas know not what godly experience is;
the Buddhists clad in robes dyed ochre are but wallowers.
The devotees of Siva would not even behold these.
Lo, He is entempled in Vēṇupuram where thrive
the knowers of Silence and the cultivators
of divine scriptures and opuses of the three fold Tamiḻ. 10

188. கலம் ஆர் கடல் போல் வளம் ஆர் தரு, நல்
புலம் ஆர்தரு, வேணுபுரத்து இறையை,
நலம் ஆர்தரு ஞானசம்பந்தன், சொன்ன
குலம் ஆர் தமிழ் கூறுவர் கூர்மையரே.

Vēṇupuram is pervaded by foison like the sea where
barks ply; eke does it abound in vast wet lands.
On the God of this urbs Gnānasambandhan of abounding
goodness, has sung in classical Tamiḻ, these hymns.
They that hail these hymns'll be blessed with entelechy. 11

18. திரு மருகல் இந்தளம்
18. TIRUMARUKAL

189. "சடையாய்!" எனுமால்; "சரண் நீ!" எனுமால்
"விடையாய்!" எனுமால்; வெருவா விழுமால்;-
மடை ஆர் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய்!-தகுமோ, இவள் உள் மெலிவே?

This lass hails You as the One of matted crest, as the One whose mount
is the Bull and as the One who is her sole refuge.
Quaking in dread, she falls down in a swoon.
O God of Marukal in whose pools blue lilies blow! Does it become
You if You canst not retrieve her from her angst and agony? 1

190. “சிந்தாய்!” எனுமால்; “சிவனே!” எனுமால்;
“முந்தாய்!” எனுமால்: “முதல்வா!” எனுமால்--
கொந்து ஆர் குவளை குலவும் மருகல்
எந்தாய்!--தகுமோ, இவள் ஏசறவே?

She hails You as the mindful One, as Siva
and as the Primal Ens that preexisted everything.
O our Siva entempled in Marukal where blue lilies blow
and flowers burgeon in bunches!
Does it become You if You canst not annul her severe distress? 2

191. அறை ஆர் கழலும், அழல் வாய் அரவும்,
பிறை ஆர் சடையும்(ம்), உடையாய்! பெரிய
மறையார் மருகல் மகிழ்வாய்! இவளை
இறை ஆர் வளை கொண்டு, எழில் வவ்வினையே?

You are decked with the resounding anklets; You sport
on Your matted crest the crescent and the serpent of venomous sacs.
You abide in joy at Marukal where thrive
the practitioners of the great Vedas.
Does it become You to divest the bangles
and the muliebrity of this lass, alas? 3

192. ஒலிநீர் சடையில் கரந்தாய்! உலகம்
பலி நீ திரிவாய்! பழி இல் புகழாய்!
மலி நீர் மருகல் மகிழ்வாய் இவளை
மெலி நீர்மையள் ஆக்கவும் வேண்டினையே?

You received and concealed in Your matted crest
the dinsome Ganga that fell down amain.
You loiter everywhere to receive alms.

Your renown is impeccable. You are entempled in
Marukal abounding in water.
Lo, did You really will the wilting of this lass? 4

193. துணி நீலவண்ணம் முகில் தோன்றியன்ன
மணி நீலகண்டம்(ம்) உடையாய், மருகல்!
கணி நீலவண்டு ஆர் குழலாள் இவள் தன்
அணி நீலஒண் கண் அயர்வு ஆக்கினையே?

Like the cloud of lucid blue hue, Your throat is blue;
Her coiffure is blue like a bevy of blue bees.
Bright and blue are her eyes, now bewildered.
Does it become You to cause her suffer vertigo? 5

194. பலரும் பரவப்படுவாய்! சடைமேல்
மலரும் பிறை ஒன்று உடையாய், மருகல்!
புலரும் தனையும் துயிலாள், புடை போந்து
அலரும் படுமோ, அடியாள் இவளே?

You are hailed by many many, You sport on
Your matted crest a bright crescent.
This lass that arrived at Markual has not had a wink
of sleep; she is wailing non-stop.
Should she suffer at all besieged by severe disress? 6

195. வழுவாள்; "பெருமான் கழல் வாழ்க!" எனா
எழுவாள்; நினைவாள், இரவும் பகலும்;--
மழுவாள் உடையாய்! மருகல் பெருமான்!--
தொழுவாள் இவளைத் துயர் ஆக்கினையே?

O Wielder of the weapon *mazhu!* O God of Marukal! She wakes up saying without fail: "May the sacred feet of God flourish!"

She thinks on You alone, day and night and adores You.
Wherefore did You involve her in misery? Is this just? 7

196. *இலங்கைக்கு இறைவன் விலங்கல்(ல்) எடுப்ப,*
துலங்க(வ்) விரல் ஊன்றலும், தோன்றலனாய்;
வலம்கொள் மதில் சூழ் மருகல் பெருமான்!
அலங்கல்(ல்) இவளை அலர் ஆக்கினையே?

When the King of Lanka durst uproot Your Mount, You crushed him
by pressing Your toe at which he quaked utterly bewildered.
O God of the walled-Marukal inviting circumambulation,
Wherefore did You cause her-- a flower garland--,
to turn into a faded flower? 8

197. *எரி ஆர் சடையும்(ம்), அடியும், இருவர்*
தெரியாதது ஓர் தீத்திரள் ஆயவனே!
மரியார் பிரியா மருகல் பெருமான்!
அரியாள் இவளை அயர்வு ஆக்கினையே?

You rose as a dazzling column of flame, beyond
the ken of the Two--Vishnu and Brahma--,
that went in quest of Your feet and blazing crown.
O God entempled in Marukal where dwell Jivan-Muktas.
why did You cause this rare lass to wilt at all? 9

198. *அறிவு இல் சமணும்(ம்) அலர் சாக்கியரும்*
நெறி அல்லன செய்தனர், நின்று உழல்வார்;
மறி ஏந்து கையாய்! மருகல் பெருமான்!
நெறி ஆர் குழலி நிறை நீக்கினையே?

The addle-pated Samanas and the blameworthy
Buddhists roam about pursuing the unrighteous way.

O God of Marukal who sports a fawn in Your hand!
Wherefore did You stupefy her of curly coffure
who but pursues the proper way? 10

199. வயஞானம் வல்லார் மருகல் பெருமான்
உயர் ஞானம் உணர்ந்து, அடி உள்குதலால்,
இயல் ஞானசம்பந்தன பாடல் வல்லார்,
வியன்ஞாலம் எல்லாம் விளங்கும், புகழே.

Hailing the sacred feet of the God of Marukal who
causes for His devotees at-one-ment with Him,
Gnānasambandhan who has come by Siva consciousness,
has sung these hymns. The glory of them that duly recite
them will envelop the whole world. 11

19. திரு நெல்லிக்கா இந்தளம்

19. TIRUNELLIKKA

200. அறத்தால் உயிர் காவல் அமர்ந்து அருளி,
மறத்தால் மதில்மூன்று உடன் மாண் அழித்த
திறத்தால்,--தெரிவு எய்திய தீ, வெண் திங்கள்
நிறத்தான்--நெல்லிக்காவுள் நிலாயவனே.

He pursues the *dharma* of guarding all entia; He smote the three
majestic and walled-citadels of the unrighteous Asuras.
He who is bedaubed with the holy ash like unto
the white moon, is of the ruddy complexion.
He is entempled in Nellikka. 1

201. பதிதான் இடுகாடு; பைங்கொன்றை தொங்கல்;
மதிதான் அது சூடிய மைந்தனும் தான்;
விதிதான்; வினை தான்; விழுப்பம் பயக்கும்
நெதிதான்--நெல்லிக்காவுள் நிலாயவனே.

He dwells in the cemetery; fresh *Kondrai* flowers constitute His
garland; He, the puissant One, wears on His crest the crescent.
He is providence; He is the doer of good deeds.
He confers excellence. He abides in Nellikka. 2

202. நலம் தான் அவன்; நான்முகன் தன் தலையைக்
கலம் தான் அது கொண்ட கபாலியும் தான்;
புலம் தான்; புகழால் எரி விண் புகழும்
நிலம் தான்--நெல்லிக்காவுள் நிலாயவனே.

He confers weal; He holds a skull of the Four-faced
as His begging-bowl and is therefore yclept Kapāli. His form is
of Gnosis; He, the One hailed by Devas, constitutes the true beatitude.
He is entempled in Nellikka. 3

203. தலை தான் அது ஏந்திய தம் அடிகள்;
கலை தான் திரி காடு இடம் நாடு இடம் ஆம்;
மலைதான் எடுத்தான், மதில் மூன்று உடைய;
நிலைதான்--நெல்லிக்காவுள் நிலாயவனே.

The Noble One totes a skull of Brahma's; He loves to abide
in the woodland where antlered deer roam about.
With His bow of Mount Meru, He smote the triad of
the skyey walled-citadels. He is eternally entempled in Nellikka. 4

204. தவம் தான்; கதி தான்; மதி வார் சடைமேல்
உவந்தான்; சுறவேந்தன் உரு அழியச்
சிவந்தான்; செயச்செய்து செறுத்து உலகில்
நிவந்தான்--நெல்லிக்காவுள் நிலாயவனே.

He constitutes our tapas, He is our goal; on His crest
of long matted hair, He sports the crescent.

His third eye reddened as He smote Manmata
whose flag displays the signum of a fish.
He, indeed, is the evolver and dissolver of the cosmos.
He confers the bliss of Deliverence. He is entempled in Nellikka. 5

205. வெறி ஆர் மலர்க்கொன்றை அம்தார் விரும்பி;
மறி ஆர் மலைமங்கை மகிழ்ந்தவன் தான்;
குறியால் குறி கொண்டவர் போய்க் குறுகும்
நெறியான்--நெல்லிக்காவுள் நிலாயவனே.

He loves to wear the garland of fragrant *Kondrai* flowers;
He thrives in the connubial bliss with the Daughter
of Himavant where deer and fawns flourish. He is the Way unto
them that attain their goal-- the ideal inculcated by the guru
through symbols. He is entempled in Nellikka. 6

206. பிறைதான் சடைச் சேர்த்திய எந்தைபெருமான்;
இறை தான்; இறவாக் கயிலைமலையான்;
மறை தான்; புனல், ஒண்மதி, மல்கு சென்னி
நிறை தான்-- நெல்லிக்காவுள் நிலாயவனே.

He is our Sire who sports the crescent in His crest,
He abides in the ever-during Mount Kailās.
The bright crescent that adorns His crown is where
He concealed the Ganga. He is entempled in Nellikka. 7

207. மறைத்தான், பிணி மாது ஒருபாகம் தன்னை;
மிறைத்தான், வரையால், அரக்கன் மிகையைக்
குறைத்தான்; சடைமேல் குளிர் கோல்வளையை
நிறைத்தான்--நெல்லிக்காவுள் நிலாயவனே.

He is ineluctably concorporate with His Consort.
With a toe of His He pressed the mount which Ravana
durst uproot and thus whittled his might.
He holds on His matted crest the beautifully bebangled Ganga.
He is entempled in Nellikka. 8

208. தழல் தாமரையான், வையம் தாயவனும்
கழல் தான் முடி காணிய, நாண் ஒளிரும்
அழல் தான்; அடியார்க்கு அருள் ஆய்ப் பயக்கும்
நிழல் தான்-நெல்லிக்காவுள் நிலாயவனே.

When Brahma whose seat is the flame-red Lotus and Vishnu who scaled
the earth and the sky, went in quest of His crown and feet,
He stood beyond their ken as an accrescent column of blazing fire,
seeing which they felt ashamed. He is, indeed, templed in Nellikka. 9

209. கனத்து ஆர் திரை மாண்டு அழல் கான்ற நஞ்சை,
"என் அத்தா!" என, வாங்கி அது உண்ட கண்டன்;
மனத்தால் சமண்சாக்கியர் மாண்பு அழிய
நினைத்தான்--நெல்லிக்காவுள் நிலாயவனே.

At the soaring up of the venom from the billowy ocean
the water of which constitutes the clouds, the Devas,
quaked and took refuge in Him, hailing Him as Sire.
Then He bade that the venom be brought to Him which
He received, quaffed and retained in His throat.
He willed away the influence of Jains and Buddhists.
Lo, He is entempled in Nellikka. 10

210. புகர்ஏதும் இலாத புத்தேள் உலகின்
நிகர் ஆம் நெல்லிக்காவுள் நிலாயவனை,
நகரா நல ஞானசம்பந்தன் சொன்ன,
பகர்வார் அவர் பாவம் இலாதவரே.

Even the blemishless celestials are no match for Him. On Him,
the Saviour of all entia and who is entempled in Nellikka,
Gnānasambandhan twinned with weal and welfare has sung these hymns.
They that sing and hail these hymns'll thrive in bliss. 11

20. திரு அழுந்தூர் இந்தளம்

20. TIRUVAḺUNTŪR

211. தொழும் ஆறு வல்லார், துயர் தீர நினைந்து
எழும் ஆறு வல்லார், இசை பாட விம்மி
அழும் ஆறு வல்லார், அழுந்தை மறையோர்
வழிபாடுசெய் மா மடம் மன்னினையே.

O God, You are entempled in Māmatam at Aḻuntai adored by
the practitioners of the Vedas, the adepts in ritual worship;
they wake up resolving to shatter the miseries of others.
Lo, they sigh and weep listening to melting music. 1

[Note:Aḻuntai is Azhuntūr. Compare Pulisai (Puliyur), Maṟai (Maṟaikātu), Tuṟai (Āvatuthuṟai), Kalai (Thottikkalai) etc.]

212. கடல் ஏறிய நஞ்சு அமுதுஉண்டவனே!
உடலே! உயிரே! உணர்வே! எழிலே!
அடல் ஏறு உடையாய்! அழுந்தை மறையோர்-
விடலே! தொழ, மாமடம் மேவினையே.

You quaffed the oceanic venom as though it were nectar.
You are the body, life, consciousness as well as pulchritude.
Your mount is the mighty Bull, You are the Chief
of the Brahmins of Aḻuntai. Lo, You are entempled in Māmatam. 2

213. கழிகாடலனே! கனல் ஆடலினாய்!
பழிபாடு இலனே! அவையே பயிலும்
அழிபாடு இலராய், அழுந்தை மறையோர்
வழிபாடு செய் மா மடம் மன்னினையே.

"You abide at the odious crematory; You dance in the fire;
You are free from blame." Even thus the flawless Brahmins
of Aḻuntai hail You times without number and adore You.
You are entempled in Māmatam. 3

214. வானே! மலையே! என மன் உயிரே!
தானே தொழுவார் தொழு தாள் மணியே!
ஆனே! சிவனே! அழுந்தையவர், "எம்-
மானே!" என, மாடம் மன்னினையே.

Devotees hail You as the heaven and the mountain; You are, indeed,
the ever-during Life.You are the Gem that rules worshippers self-impelled.
You are Siva; the Brahmins of Aḻuntai hail You
as their Lord-Master. You are entempled in Māmatam. 4

215. அலை ஆர் புனல் சூழ் அழுந்தைப் பெருமான்!
நிலை ஆர் மறியும், நிறை வெண்மழுவும்,
இலை ஆர் படையும்(ம்), இவை ஏந்து செல்வ!
நிலையா அது கொள்க, என, நீ நினையே!

Aḻuntai is blessed with rivers abounding in waves. Our God who is entempled
here holds in one hand a fawn and in another the white maḻu;
eke does He wield a spear the head of which
is shaped like a leaf. Thus should You meditate Him.
This, indeed, constitutes your wealth. 5

216. நறவு ஆர் தலையின் நயவா! உலகில்
பிறவாதவனே! பிணி இல்லவனே!
அறை ஆர் கழலாய்! அழுந்தை மறையோர்
மறவாது எழ, மா மடம் மன்னினையே.

The flowers in the chaplet on His crown are full of melis;
He is birthless; He is free from maladies and bondage.
He wears resounding anklets; He is adored by the Brahmins
of Aluntai who wake up hailing Him unforgettingly.
He is entempled in Māmatam. 6

217. தடுமாறு வல்லாய்! தலைவா! மதியம்
சுடும் ஆறு வல்லாய்! சுடர் ஆர் சடையில்
அடும் ஆறு வல்லாய்! அழுந்தை மறையோர்
நெடு மா நகர் கைதொழ, நின்றனையே.

He, at times, causes His adorers to get befuddled;
He is the Lord-God; He causes the moon to burn women in love.
He holds in His bright crest the Ganga that with force
descended to devastate the world.
He is entempled in the long and great urbs of Aluntai
for the adoration of the Brahmins with their long hands. 7

218. பெரியாய்! சிறியாய்! பிறையாய்! மிடறும்
கரியாய்! கரிகாடு உயர்வீடு உடையாய்!
அரியாய்! எளியாய்! அழுந்தை மறையோர்
வெரியார் தொழ, மாமடம் மேவினையே.
You are cosmic as well as atomic; You are the wearer
of the crescent; You are the dark-throated;
You are at home in the burning-ghat; You are rarely to be comprehended.
The Brahmins of Aluntai who dread blame and sin,
adore You at Māmatam. 8

219. மணி நீள் முடியால் மலையை அரக்கன்
தணியாது எடுத்தான் உடலம் நெரித்த
அணி ஆர் விரலாய்! அழுந்தை மறையோர்
மணி மா மடம் மன்னி இருந்தனையே.

Ravana whose long crown is gem-inlaid, in utter impatience durst
uproot Your Mount; by Your comely toe, You crushed him.
Hailed by the Brahmins of Aluntai, You are entempled in Māmatam. 9

220. முடி ஆர் சடையாய் முனம்நாள், இருவர்--
நெடியான், மலரான்-திகழ்வால் இவர்கள்
அடிமேல் அறியார்; அழுந்தை மறையோர்
படியால்-தொழ, மா மடம் பற்றினையே.

Your crest is of matted hair; You were unbeholdable
by the Two--Vishnu and Brahma--, who borne
by hauteur went in quest of Your feet and crown.
You are of Aluntai whose Brahmins hail You
conforming with the Saiva Āgama rules, at Māmatam. 10

221. அரு ஞானம் வல்லார் அழுந்தை மறையோர்
பெரு ஞானம் உடைப் பெருமான் அவனைத்
திருஞானசம்பந்தன செந்தமிழ்கள்,
உருஞானம் உண்டுஆம், உணர்ந்தார் தமக்கே.

On the God of Aluntai whose form is the great Gnosis
and who is adored by the Brahmins endowed with
the wisdom, well-nigh impossible to come by,
Tirugnānasambandhan has rendered these hymns in classical Tamil.
They that chant these and understand their import
will be blessed with Siva-consciousness. 11

21. திருக் கழிப்பாலை இந்தளம்

21. TIRUKKAL̲IPPĀLAI

222. புனல் ஆடிய புன்சடையாய்! அரணம்
அனல் ஆக விழித்தவனே! அழகு ஆர்
கனல் ஆடலினாய்! கழிப்பாலை உளாய்!
உன வார் கழல் கைதொழுது உள்குதுமே.

Wet is Your ruddy matted hair with the water of Ganga;
with Your eye, You burnt the triad of skyey citadels;
You enact Your dance in the fire beauteous;
You are entempled in Kal̲ippālai
We adore Your ankleted feet with our hands and contemplate them. 1

223. துணை ஆக ஓர் தூ வள மாதினையும்
இணை ஆக உகந்தவனே! இறைவா!
கணையால் எயில் எய் கழிப்பாலை உளாய்!
இணை ஆர் கழல் ஏத்த, இடர் கெடுமே.

You rejoice in Your concorporation with the pure
and opulent Consort--Your help.
O God, You smote with a dart the three skyey citadels.
You are entempled in Kal̲ippālai.
If Your pair of ankleted feet are hailed, troubles'll perish. 2

224. நெடியாய்! குறியாய்! நிமிர் புன்சடையின்-
முடியாய்! சுடுவெண்பொடி முற்று அணிவாய்!
கடி ஆர் பொழில் சூழ் கழிப்பாலை உளாய்!
அடியார்க்கு அடையா, அவலம்(ம்) அவையே.

Your form is cosmic as well as atomic; You sport on
Your crown the ruddy and upright matted hair, well-bound.

Your body is wholly bedaubed with the baked ash.
You are entempled in Kaḻippālai girt with fragrant gardens.
The devotees of Your feet are unassailed by ignominy. 3

225. *எளியாய்! அரியாய்! நிலம், நீரொடு, தீ,*
வளி, காயம், என வெளி மன்னிய தூ
ஒளியாய்! உனையே தொழுது உன்னுமவர்க்கு
அளியாய்! கழிப்பாலை அமர்ந்தவனே!

You are easy of access to Your devotees; unto others You are inaccessible.
You, the Pure Light, manifest in the pentad of elements,
namely earth, water, fire, wind and space. You, who are
entempled in Kaḻippālai grace them that adore and meditate on You. 4

226. *நடம் நண்ணி, ஓர் நாகம் அசைத்தவனே!*
விடம் நண்ணிய தூ மிடறா! விகிர்தா!
கடல் நண்ணு கழிப்பதி காவலனே!
உடல் நண்ணி வணங்குவன், உன் அடியே.

You love to dance; You are cinctured with a serpant; pure is Your throat
that holds the venom; You are the *Vikirtan;* You are
the protector of the marine creek near which You are entempled.
It is at Your feet I prostrate and adore. 5

227. *பிறை ஆர் சடையாய்! பெரியாய்! பெரிய(ம்)*
மறை ஆர் தரு வாய்மையினாய்! உலகில்
கறை ஆர் பொழில் சூழ் கழிப்பாலை உளாய்!
இறை ஆர் கழல் ஏத்த, இடர் கெடுமே.

You sport a crescent in Your matted crest; You are the greatest;
You are the true import of the famous Vedas.

You are entempled in Kal̲ippālai where abound
tenebrious gardens on this earth.
Troubles will perish if Your ankleted feet pervading subtly everywhere
are hailed and adored. 6

228. முதிரும் சடையின்முடிமேல் விளங்கும்
கதிர் வெண்பிறையாய்! கழிப்பாலை உளாய்!
எதிர்கொள் மொழியால் இரந்து ஏத்துமவர்க்கு
அதிரும் வினை ஆயின ஆசு அறுமே.

On Your hoary matted crest. You sport the crescent
of white and bright rays. You are entempled in Kal̲ippālai.
The twyfold karma that causes dreadful quaking to those that stand
in Your presence and humbly
hail You, will stand snapped. 7

229. எரி ஆர் கணையால் எயில் எய்தவனே!
விரி ஆர் தரு வீழ்சடையாய்! இரவில்
கரி காடலினாய்! கழிப்பாலை உளாய்!
உரிதுஆகி வணங்குவன், உன் அடியே.

You gutted with fire the triad of the walled-citadels
by an arrow the tip of which was the god Agni.
The strands of Your matted hair spread adangle. You dance during
midnight in the singed crematory. You are entempled in Kal̲ippālai.
I adore Your feet as my privileged possession. 8

230. நல நாரணன், நான்முகன், நண்ணல்உற,
கனல் ஆனவனே! கழிப்பாலை உளாய்!
உன வார் கழலே தொழுது உன்னுமவர்க்கு
இலதுஆம், வினைதான்; எயில் எய்தவனே!

When the goodly Nārāyanan and the Four-faced resolved
to behold Your feet and Your crown, You grew
beyond their ken, as an immense colum of fire.
Of yore, You smote the three walled-citadels.
You are entempled in Kaḻippālai. The karma of those
that adore but Your ankleted feet will cease altogether. 9

231. தவர் கொண்ட தொழில் சமண்வேடரொடும்,
துவர் கொண்டன நுண்துகில் ஆடையரும்,
அவர் கொண்டன விட்டு, அடிகள் உறையும்--
உவர் கொண்ட--கழிப்பதி உள்குதுமே.

Abandoning the tenets of the Jains who roam about in the guise of
tapaswis and the Buddhists that are shrouded in fine yellow robes,
let us contemplate and hail the Noble One
of Kaḻippālai abounding in brackish creeks. 10

232. கழி ஆர் பதி காவலனைப் புகலிப்
பழியா மறை ஞானசம்பந்தன சொல்
வழிபாடுஇவை கொண்டு, அடி வாழ்த்த வல்லார்,
கெழியார், இமையோரொடு; கேடு இலரே.

Gnānasambandhan of Pukali--well-versed in the Vedas--, has sung
these hymns hailing and celebrating the God of Kaḻippālai.
They that hail the feet of Siva with these hymns as constituting their worship,
will eventually thrive companied with the celestials.
They emerge as the flawless and blemishless ones. 11

22. திருக் குடவாயில்

இந்தளம்

22. TIRUKKUṬAVĀYIL

233. திகழும் திருமாலொடு நான்முகனும்
புகழும் பெருமான்; அடியார் புகல,
மகிழும் பெருமான்--குடவாயில் மன்னி
நிகழும் பெருங்கோயில் நிலாயவனே.

He is the God hailed by the great Vishnu and Brahma;
He doth abide in the Big Temple of Kuṭavāyil.
Lo, He doth rejoice when His servitors and devotees
laud Him magnificently. 1

234. ஓடும் நதியும், மதியோடு, உரகம்
சூடும் சடையன்; விடை தொல்கொடி மேல்
கூடும் குழகன்--குடவாயில் தனில்
நீடும் பெருங்கோயில் நிலாயவனே.

Our God who abides in the glorious Big Temple
at Kuṭavāyil sports on His matted crest the gushing
flood of the Ganga, the crescent moon and the snake.
He, indeed, is the ever-young One whose flag
sports the signum of His mount, the Bull. 2

235. கலையான்; மறையான்; கனல் ஏந்து கையான்;
மலையாள் அவள் பாகம் மகிழ்ந்த பிரான்;
கொலை ஆர் சிலையான்--குடவாயில் தனில்
நிலை ஆர் பெருங்கோயில் நிலாயவனே.

He is Vishnu clad in splendorous habiliments; eke is He Brahma,
the reciter of the Vedas. He holds the fire in His hand;

He is happily concorporate with the Daughter of Himavant.
He is the wielder of the murderous bow which is Mount Meru.
He abides in the ever-during Big Temple at Kuṭavāyil. 3

236. சுலவும் சடையான்; சுடுகாடு இடமா,
நல மென்முலையாள் நகைசெய்ய, நடம்
குலவும் குழகன்--குடவாயில் தனில்
நிலவும் பெருங்கோயில் நிலாயவனே.

Well-bound are the braids of His matted hair;
He, the ever-young One, has as His forum the crematory
where He dances, joyously witnessed
by Uma whose breasts are soft and delicate.
He abides in the splendorous Big Temple at Kuṭavāyil. 4

237. என் தன் உளம் மேவி இருந்த பிரான்;
கன்றன்; மணி போல் மிடறன் கயிலைக்-
குன்றன்; குழகன்--குடவாயில் தனில்
நின்ற பெருங்கோயில் நிலாயவனே.
He is the God that indwells my bosom;
He holds a fawn; His throat is like the blue
gem in hue; His Mount is Kailās;
He, the ever-young, abides in the Big Temple of Kuṭavāyil. 5

238. அலை சேர் புனலன்(ன்); அனலன்(ன்); அமலன்;
தலை சேர் பலியான்; சதுரன்; விதிரும்
கொலை சேர் படையன்--குடவாயில் தனில்
நிலை சேர் பெருங்கோயில் நிலாயவனே.
He sports on His crown the wave-tossed Ganga;
His hand holds the fire; He receives alms in a skull;
He is a strategist; He is armed with the deadly spear.
He abides eternally in the Big Temple at Kuṭavāyil. 6

239. அறை ஆர் கழலன்(ன்); அழலன்(ன்); இயலின்
பறை யாழ் முழவும் மறை பாட, நடம்
குறையா அழகன்--குடவாயில் தனில்
நிறை ஆர் பெருங்கோயில் நிலாயவனே.

He is decked with resounding anklets; He holds the fire in His hand.
Even as the Vedas are hymned concordant with
the orchestrated music of drum, yāzh and mrudangkam,
the Handsome One enacts His dance.
He abides in the well-built Big Temple at Kuṭavāyil. 7

240. வரை ஆர் திரள்தோள் அரக்கன் மடிய(வ்)
வரை ஆர் ஓர்கால்விரல் வைத்த பிரான்-
வரை ஆர் மதில் சூழ் குடவாயில் மன்னும்
வரை ஆர் பெருங்கோயில் மகிழ்ந்தவனே.

Our God so pressed with His toe on His Mount Kailās
that the rock-shouldered Asura who durst uproot it
was crushed under it and was seized with moribundity,
He abides merrily in the Big Temple of Kuṭavāyil. 8
[Note. Each line of this verse begins with the phrase வரையார் (varaiyār).]

241. பொன் ஒப்பவனும், புயல் ஒப்பவனும்,
தன் ஒப்பு அறியாத் தழல்ஆய் நிமிர்ந்தான்:
கொல்-நல் படையான்--குடவாயில் தனில்
மன்னும் பெருங்கோயில் மகிழ்ந்தவனே.

The golden-hued Brahma and the nimbus-hued Vishnu
are no match for Him; in their presence,
He soared up and up as a lofty column of fire.
He wields weapons that fail not to devastate. He joyously abides
sempiternally in the ever-during Big Temple of Kuṭavāyil. 9

242. *வெயிலின் நிலையார், விரி போர்வையினார்,*
பயிலும்(ம்) உரையே பகர் பாவிகள்பால்
குயிலன்; குழகன்--குடவாயில் தனில்
உயரும் பெருங்கோயில் உயர்ந்தவனே.

The Samaṇas that roam about in the sun and the Buddhists shrouded
in blanket-like garments, are sinners that iterate and reiterate
their dicta, ad nauseam. These are unendowed with His grace.
He, the supreme God, who is ever young, abides
at the lofty Big Temple at Kuṭavāyil. 10

243. *கடுவாய் மலி நீர் குடவாயில் தனில்*
நெடுமா பெருங்கோயில் நிலாயவனை,
தடம் ஆர் புகலித் தமிழ் ஆர் விரகன்,
வடம் ஆர் தமிழ் வல்லவர் நல்லவரே.

Gnānasambandhan of Pukali which is endowed
with the wealth of water, the Adept of Tamiḻ
has sung these verses on the God abiding at
the lofty and great Big Temple of Kuṭavāyil,
made uberous by its river that gushes with water.
They that chant his garland of hymns are the truly goodly ones. 11

23. திரு ஆனைக்கா இந்தளம்

23. TIRUVĀṈAIKKA

244. *"மழை ஆர் மிடறா! மழுவாள் உடையாய்!*
உழை ஆர் கவரா! உமையாள் கணவா!
விழவு ஆரும் வெண் நாவலின் மேவிய எம்
அழகா!" எனும்--ஆயிழையாள் அவளே.

"Your throat is of the hue of a nimbus; You wield the bright *maḻu.*
You hold a fawn in Your hand. You are the Consort of Uma.
O our Handsome One! You are entempled beneath
the tree of white jamboldan! Do grace me."
It is thus my daughter, the bejewelled lass hails You. 1

245. "கொலை ஆர் கரியின்(ன்) உரி மூடியனே!
மலை ஆர் சிலையா வளைவித்தவனே!
விலையால் எனை ஆளும் வெண்நாவல் உளாய்!
நிலையா அருளாய்!" எனும்--நேரிழையே.

"O One that flayed the murderous tusker in whose skin
You are mantled! O One that bent the Mount Meru
into a bow! O One who duly paid the price and enslaved me!
You are entempled beneath the white jambolan tree! Do grace me."
It is thus, she, my fittingly-bejewelled
daughter prays to you for Your rulership over her. 2

246. "காலால் உயிர் காலனை வீடு செய்தாய்!
பாலோடு நெய்ஆடிய பால்வணனே!
வேல் ஆடு கையாய்! எம் வெண் நாவல் உளாய்
ஆல் ஆர் நிழலாய்!" எனும்--ஆயிழையே.
" O One who withYour foot kicked Death to death! O the milk-hued!
You bathe in milk, ghee and the like. O One wielding a spear inYour hand!
O our God entempled beneath the white jambolan tree!
O One seated in the shade of the *Kallāl* tree and explicated *dharma!"*
It is thus my daughter, adorned with well-chosen jewels, prays to You. 3.

247. "சுறவக் கொடி கொண்டவன் நீறு அது ஆய்
உற, நெற்றி விழித்த எம் உத்தமனே!
விறல் மிக்க கரிக்கு அருள் செய்தவனே!
அறம் மிக்கது" எனும்--ஆயிழையே.

O Our Noble One, You with Your.third eye burnt to cinders him
whose flag sports the signum of a fish!
O One that did bless the mighty mammoth!
Alas, Your refraining from disbursing grace
does not at all square with Your dharma!"
Thus my bejewelled daughter addresses You for relief. 4

248. செங்கண் பெயர் கொண்டவன்--செம்பியர் கோன்--
அம் கண் கருணை பெரிதுஆயவனே!
வெங் கண் விடையாய்! எம் வெண்நாவல் உளாய்!
அங்கத்து அயர்வு ஆயினள், ஆயிழையே.

"O One that on the Chola sovereign of encrimsoned eyes
showered immense grace through Your beautiful eyes!
O One whose mount is the Bull of fierce eyes!
O God entempled beneath the white jambolan tree!"
It is thus my daughter adorned with choice jewels,
who hailed Him, grew effete and wilted. 5

249. "குன்றே அமர்வாய்! கொலை ஆர் புலியின்-
தன் தோல் உடையாய்! சடையாய்! பிறையாய்!
வென்றாய், புரம்மூன்றை! வெண்நாவலுளே
நின்றாய், அருளாய்!" எனும்-நேரிழையே.

"O One who is seated in the Mount Kailas! O One clad in
the skin of the murderous tiger! O One of matted crest!
O the wearer of the crescent! O the vanquisher of the triad
of walled-citadels! O One entempled beneath the white jambolan tree!"
It is thus, my daughter, adorned with appropriate ornaments,
prays to Him to come by His grace. 6

250. This verse is not extant. 7

251. "மலை அன்று எடுத்த(வ்) அரக்கன் முடிதோள்
தொலைய(வ்) விரல் ஊன்றிய தூ மழுவா!
விலையால் எனை ஆளும் வெண்நாவல் உளாய்!
அலசாமல் நல்காய்!" எனும்--ஆயிழையே.

"O One who wields the *maḻu* flawlessly crafted!
O One who, of yore, by Your toe crushed the heads
and the shoulders of the Asura who durst uproot Your Mount!
O One who paid the price and enslaved me!
O One entempled in the shade of the tree of white jambolan!"
It is thus my daughter decked with fitting ornaments
prays to Him to grace her without cunctation. 8

252. "திரு ஆர் தரு நாரணன், நான்முகனும்,
அருவா, வெருவா, அழல் ஆய் நிமிர்ந்தாய்!
விரை ஆரும் வெண் நாவலுள் மேவிய எம்
அரவா!" எனும்--ஆயிழையாள் அவளே.

"O One who uprose as a column of fire seeing which Vishnu
and Brahma who went in quest of You stood flabbergasted!
O our God whose jewel is an adder, You are entempled
under the fragrant and white jambolan tree!"
It is thus my bejewelled daughter calls You to bless her. 9

253. "புத்தர்பலரோடு அமண்பொய்த்தவர்கள்
ஒத்த(வ்) உரை சொல்இவை ஓரகிலார்;
மெய்த் தேவர் வணங்கும் வெண்நாவல் உளாய்!
அத்தா! அருளாய்!" எனும்--ஆயிழையே.

"Buddhists, a good many and Samaṇas--the pseudo tapaswis--,
confabulate pleased with their chinta agreeable to them.
They canst not comprehend You at all.
O One entempled in the shade of the white jambolan tree
at which Devas arrive and adore You, O Father!" It is thus
my well-bejewelled daughter prays to You to come by Your grace. 10

254. ***வெண்நர்வல் அமர்ந்து உறை வேதியனை,***
கண் ஆர் கமழ் காழியார் தம் தலைவன்,
பண்ணோடு இவை பாடிய பத்தும் வல்லார்
விண்ணோர் அவர் ஏத்த விரும்புவரே.

Gnānasambandhan, the Chief of the fragrant Kāli which ever
abides in the eyes of its beholders, has sung these hymns
cast in *pann*, on the Author of the Vedas abiding
in the shade of the white jambolan tree.
Devas'll love to hail them that recite these hymns. 11

24. திரு நாகேச்சுரம் இந்தளம்

24.TIRUNĀKĒCCHURAM

255. ***"பொன் ஏர் தரு மேனியனே! புரியும்***
மின் நேர் சடையாய்! விரை காவிரியின்
நன் நீர் வயல் நாகேச்சுர நகரின்
மன்னே!" என, வல்வினை மாய்ந்து அறுமே.

He is of golden hue; His braids of matted hair are fulgurant;
He is the Sovereign entempled in Nākēcchuram
girt with fields fecundated by the fragrant water of the broad Kāviri.
If He is hailed thus cruel karma will perish. 1

256. "சிறவார் புரம்மூன்று எரியச் சிலையில்
உறவார் கணை உய்த்தவனே! உயரும்
நறவு ஆர் பொழில் நாகேச்சுரநகருள்
அறவா!" என, வல்வினை ஆசு அறுமே.

He sped a long dart from His bow to gut with fire the triad
of the skyey, walled-citadels of the infamous Asuras.
The cruel karma of those will perish who hail Him
as the God of Dharma entempled in the city of Nākēcchuram
girt with lofty, melliferous and flowery gardens. 2

257. "கல்லால் நிழல் மேயவனே! கரும்பின்-
வில்லான் எழில் வேவ, விழித்தவனே!
நல்லார் தொழும் நாகேச்சுரநகரில்
செல்வா!" என, வல்வினை தேய்ந்து அறுமே.

O One seated in the shade of Kallāl! O One who
stared to cinders Manmata, the wielder of a sugar-cane bow!
The cruel karma of those that hail Him as the Opulent One
entempled in the city of Nākēcchuram
adored by the goodly ones, will perish. 3

258. "நகு வான்மதியோடு அரவும் புனலும்
தகு வார் சடையின்முடியாய்! தளவம்
நகு வார் பொழில் நாகேச்சுரநகருள்
பகவா!" என, வல்வினை பற்று அறுமே.

He, in His long-haired matted crest sports
the bright crescent that sails in the sky, the adder and the Ganga.
The cruel karma of those that hail Him as the Lord-God
who is entempled in the city of Nākēcchuram girt with
extensive gardens where burgeon jasmine flowers, will perish. 4

259. “கலைமான் மறியும் கனலும் மழுவும்
நிலைஆகிய கையினனே! நிகழும்
நலம் ஆகிய நாகேச்சுரநகருள்-
தலைவா!” என, வல்வினைதான் அறுமே.

His hands always display the antlered fawn, the fire and the *maḻu*.
They that hail Him as the Lord-Master entempled
in the city of Nākēcchuram where flourish weal and welfare,
will witness the perishing of their karma. 5

260. “குரை ஆர் கழல் ஆட நடம் குலவி,
வரையான்மகள் காண, மகிழ்ந்தவனே!
நரைஆர் விடை ஏறும் நாகேச்சுரத்து எம்
அரைசே!” என, நீங்கும், அருந்துயரே.

His anklets atinkle, He dances in joy which witnessing
the Daughter of Himavant rejoices.
His mount is the white Bull. He is the Sovereign
entempled in Nākēcchuram.
The karma of those that hail Him thus will perish. 6

261. “முடை ஆர் தரு வெண்தலை கொண்டு, உலகில்
கடை ஆர் பலி கொண்டு உழல் காரணனே!
நடை ஆர் தரு நாகேச்சுரநகருள்
சடையா!” என, வல்வினைதான் அறுமே.

He is the Cause of this cosmos; with a white and stinking skull,
He roams everywhere soliciting alms standing in the thresholds.
He, of the matted crest, is entempled in the city
of Nākēcchuram where thrive the righteous.
The cruel karma of those that hail Him thus’ll perish. 7

262. “ஓயாத அரக்கன் ஒடிந்து அலற,
நீ ஆர் அருள் செய்து நிகழ்ந்தவனே!
வாய் ஆர வழுத்துவர் நாகேச்சுரத்
தாயே!” என, வல்வினைதான் அறுமே.

He crushed the ever-belligerent Asura who wailed
aloud and later when he rued, He blessed him with rare boons.
It is thus He who is entempled in Nākēcchuram is celebrated.
The cruel karma of those that hail Him as the Mother, will perish. 8

263. “நெடியானொடு நான்முகன் நேடல்உற,
சுடுமால் எரி ஆய் நிமிர் சோதியனே!
நடு மா வயல் நாகேச்சுரநகரே
இடமா உறைவாய்!” என, இன்பு உறுமே.

The tall Vishnu and Brahma went in quest of Your
feet and crown; at this, You who are of the form
of light, rose up as an immense column of singeing flame.
You are entempled in the city of Nākēcchuram girt with
large fields fit for the operation of transplantation.
If He is hailed thus, joy will ensue. 9

264. மலம் பாவிய கையொடு மண்டை அது உண்
கலம்பாவியர் கட்டுரை விட்டு, “உலகில்
நலம் பாவிய நாகேச்சுரநகருள்
சிலம்பா!” என, தீவினை தேய்ந்து அறுமே.

They receive their alms in their dirty hands which hold bowls of odd size.
Be distanced from these Samaṇas as well as Buddhists who are liars.
Do hail Him who is entempled in the city of Nākēcchuram
of foison as the God of Mount Kailās.
Your cruel karma will fade and perish altogether. 10

265. கலம் ஆர் கடல் சூழ்தரு காழியர்கோன்--
தலம் ஆர் தரு செந்தமிழின் விரகன்--
நலம் ஆர் தரு நாகேச்சுரத்து அரனைச்
சொலல் மாலைகள் சொல்ல, நிலா, வினையே.

Gnānasambandhan is the Prince of Kā̲li which is
close to the sea. He is an Adept of the classical Tami̲l.
He has sung these hymns on the God of Nākēcchuram
abounding in all that is good.
Chant these, his hymnal garlands. Your karma'll perish. 11

25. திருப் புகலி இந்தளம்

25. TIRUPPUKALI

266. உகலி ஆழ்கடல் ஓங்கு பார்உளீர்!
அகலியா வினை அல்லல் போய் அறும்--
இகலியார் புரம் எய்தவன்(ன்) உறை
புகலி மா நகர் போற்றி வாழ்மினே!
Ye who dwell on this earth girt with the deep oceans of leaping billows!
Know that He smote the three, hostile, walled-citadels.
He is entempled in the great city of Pukali. Flourish, adoring Him.
Your karma will wilt and all your troubles will perish. 1

267. பண்ணி ஆள்வது ஓர் ஏற்றர், பால்மதிக்-
கண்ணியார், கமழ் கொன்றை சேர் முடிப்
புண்ணியன்(ன்), உறையும் புகலியை
நண்ணுமின், நலம்ஆன வேண்டிலே!
If You wish to come by the multifoliate weal, gain access to Him
and do hail and adore the Holy Mūrti whose mount is
the well-bedecked Bull. He wears the milk-white crescent as a chaplet and is
adorned with the fragrant garlands of *kondrai* flowers on His crown.
He is entempled in Pukali. 2

268. வீசும் மின் புரை காதல் மேதகு
பாச வல்வினை தீர்த்த பண்பினன்,
பூசும் நீற்றினான், பூம் புகலியைப்
பேசுமின், பெரிது இன்பம் ஆகவே!

Brilliant are His ear rings which are fulgurant. By His very nature
He nullifies the fettering karma. He is bedaubed with
the holy ash; He is entempled in the flowery Pukali.
Celebrate Him. Great joy will ensue. 3

269. கடி கொள் கூவிளம் மத்தம் வைத்தவன்,
படி கொள் பாரிடம் பேசும் பான்மையன்,
பொடி கொள் மேனியன், பூம் புகலியுள்
அடிகளை அடைந்து அன்பு செய்யுமே!

He wears on His crest the fragrant *vilva* leaves and the flowers of *ūmattham.*
Lo, He is adored by the whole world. He is bedaubed with
the powder of holy ash; He is entempled in the flowery Pukali.
Reach the Noble One and, in love, worship Him. 4

270. பாதத்து ஆர் ஒலி பல்சிலம்பினன்,
ஓதத்து ஆர் விடம் உண்டவன், படைப்-
பூதத்தான், புகலி(ந்) நகர் தொழ,
ஏதத்தார்க்கு இடம் இல்லை என்பரே.

His resounding anklets that gird His feet are filled with
a good many gems; He quaffed the venom
that uprose from the ocean; His are the *Bhūta* Hosts.
He is entempled in the city of Pukali.
Troubles cannot afflict them that adore Him here. 5

271. *மறையினான் ஒலி மல்கு வீணையன்,*
நிறையின் ஆர் நிமிர் புன்சடையன், எம்
பொறையினான், உறையும் புகலியை
நிறையினால் தொழ, நேசம் ஆகுமே.

He is the Author of the Vedas; His is the dulcet *Vina*;
His upborne braids of ruddy matted hair are well-bound.
He holds our patient endurance as a flower-offering.
Sincere adoration of Him who is entempled
in Pukali constitutes devotion doubled with love. 6

272. *கரவுஇடை மனத்தாரைக் காண்கிலான்,*
இரவுஇடைப் பலி கொள்ளும் எம் இறை,
பொரு விடை உயர்த்தான், புகலியைப்
பரவிட, பயில் பாவம் பாறுமே.

Our practised sins will perish if we celebrate Him who is
our God entempled in Pukali.
He will not cast his look on the deceitful; He receives alms during night.
His flag sports the signum of a martial Bull. 7

273. *அருப்பின் ஆர் முலை மங்கை பங்கினன்,*
விரும்பினான் அரக்கன்(ன்) உரம் செகும்
பொருப்பினான், பொழில் ஆர் புகலிஊர்
இருப்பினான், அடி ஏத்தி வாழ்த்துமே!

He is concorporate with His Consort whose breasts are
like lotus-buds; though the Asura loved Him, owing to
his hauteur, He whittled his prowess.
He, of the Kailās Mount is entempled in Pukali girt with gardens.
Do hail and bless His hallowed feet. 8

274. மாலும், நான்முகன்தானும், வார்கழல்
சீலமும் முடி தேட, நீண்டு எரி
போலும் மேனியன்--பூம் புகலியுள்
பால் அது ஆடிய பண்பன் அல்லனே?

Vishnu and the Four-faced went in quest of His
glorious feet and crown; at this, He stretched Himself
as a lofty column of fire and stood beyond their ken.
He, the virtuous One entempled in the flowery Pukali, has His
ablutions in milk and the like. 9

275. நின்று துய்ப்பவர், நீசர்தேரர், சொல்
ஒன்று அது ஆக வையா உணர்வினுள்
நின்றவன் நிகழும் புகலியைச்
சென்று கைதொழ, செல்வம் ஆகுமே.

The base Samaṇas eat standing; bad are the Buddhists.
His devotees do not regard the dicta of these as anything worthy.
In their Siva-consciousness He doth abide.
He is entempled in Pukali; the adoration of those who gather
here to hail Him with their hands, constitutes true wealth. 10

276. புல்லம்ஏறிதன் பூம் புகலியை,
நல்ல ஞானசம்பந்தன் நாவினால்
சொல்லும் மாலைஈர் ஐந்தும் வல்லவர்க்கு,
இல்லை ஆம் வினை, இரு நிலத்துளே.

He is the rider of the Bull and is entempled in Pukali.
On Him the goodly Gnānasambandhan has sung
this garland of two times five verses.
Unto those who duly chant these hymns,
karma becomes non est in this wide world. 11

26. திரு நெல்வாயில் இந்தளம்

26. TIRUNELVĀYIL

277. புடையின் ஆர் புள்ளி கால் பொருந்திய
மடையின் ஆர் மணிநீர் நெல்வாயிலார்,
நடையின் நால்விரல்கோவணம் நயந்த
உடையினார், எமது உச்சியாரே.

In Nelvāyil crabs abide beside fields; close to the sluices near
the channels flows lucid water like unto the blue gem pure.
Here, clad in a loin-cloth the breadth of which
is four fingers, He is entempled in joy.
He, our exemplary God, is enthroned on our crowns. 1

278. வாங்கினார் மதில்மேல் கணை, வெள்ளம்
தாங்கினார், தலைஆய தன்மையர்--
நீங்கு நீர நெல்வாயிலார்; தொழ
ஓங்கினார், எமது உச்சியாரே.

He bent His bow and plied an arrow targeting the skyey, walled-citadels.
He bore on His crest the Ganga of abounding water.
Lofty is His chieftainship; He is entempled
in Nelvāyil endowed with the wealth of flowing water.
He, our God is, indeed, enthroned on our crowns. 2

279. நிச்சல் ஏத்தும் நெல்வாயிலார், தொழ
இச்சையால் உறைவார்; எம் ஈசனார்;
கச்சை ஆவது ஓர் பாம்பினார்; கவின்
இச்சையார்; எமது உச்சியாரே.

For our daily hailing and adoration the Handsome One is willingly
entempled in Nelvāyil. He is our ever-prosperous God;

He is cinctured with a serpent. He augments our power to will.
He, our God, is indeed throned on our crowns. 3

280. மறையினார், மழுவாளினார், மல்க
பிறையினார், பிறையோடு இலங்கிய
நிறையினார்--அ(ம்) நெல்வாயிலார்; தொழும்
இறைவனார்; எமது உச்சியாரே.

He is the Author of the Vedas; He wields the bright *maḻu;*
He wears the flourishing crescent on His crest.
He who is the perfect perfection is entempled in Nelvāyil, adored by us.
He, our God, is, indeed, entempled on our crowns. 4

281. விருத்தன் ஆகி வெண்நீறு பூசிய
கருத்தனார், கனல் ஆட்டு உகந்தவர்,
நிருத்தனார்--அ(ம்) நெல்வாயில் மேவிய
ஒருத்தனார், எமது உச்சியாரே.

He manifested as an old person. He is bedaubed with the holy ash;
He is concerned with our welfare; He dances in the fire;
He is the Peerless One; He is entempled in Nelvāyil.
He, our God, is, indeed enthroned on our crowns. 5

282. காரின் ஆர் கொன்றைக்கண்ணியார், மல்கு
பேரினார், பிறையோடு இலங்கிய
நீரினார்--அ(ம்) நெல்வாயிலார்; தொழும்
ஏரினார், எமது உச்சியாரே.
He wears as His chaplet the *kondrai* flowers that blow during the rainy
season; hallowed is His name abounding in glory; He wears
on His crest the crescent along with the flood of Ganga.
He is entempled in Nelvāyil.
He our God, is, indeed, enthroned on our crowns. 6

283. ஆதியார், அந்தம் ஆயினார், வினை
கோதியார், மதில் கூட்டு அழித்தவர்,
நீதியார்--அ(ம்) நெல்வாயிலார்; மறை
ஓதியார், எமது உச்சியாரே.

He is the Alpha and the Omega. He smote the triad of the skyey
walled-citadels of the wrathful Asuras. He is ever-poised
in *Niti*; He who is the chanter of the Vedas, is entempled in Nelvāyil.
He, our God, is, indeed, enthroned on our crowns. 7

284. பற்றினான் அரக்கன் கயிலையை
ஒற்றினார், ஒருகால்விரல் உற,
நெற்றி ஆர--நெல்வாயிலார்; தொழும்
பெற்றியார், எமது உச்சியாரே.

He pressed with a toe of His and crushed all the heads of Ravana who
durst uproot His Mount Kailās. He is entempled in Nelvāyil.
He, of the divine nature, is ever adored by us.
He, our God, is, indeed, enthroned on our crowns. 8

285. நாடினார் மணிவண்ணன், நான்முகன்
கூடினார் குறுகாத கொள்கையா
நீடினார்--அ(ம்) நெல்வாயிலார்; தலை-
ஓடினார், எமது உச்சியாரே.

When Vishnu and the Four-faced went in quest of Him
He stood stretching Himself as a column of fire beyond their ken.
He is entempled in Nelvāyil, who totes a skull as His begging-bowl.
He, our God, is, indeed, enthroned on our crowns. 9

286. குண்டு அமண், துவர்க்கூறை மூடர், சொல்
பண்டம் ஆக வையாத பண்பினர்--
விண் தயங்கு நெல்வாயிலார்; நஞ்சை
உண்ட கண்டர், எம் உச்சியாரே.

His nobility is such that He takes not into account the denigrating words
of the Samaṇas, the ruffians and the Buddhists who are ignoramuses.
He quaffed the venom and retained it in His throat. He is entempled
in Nelvāyil. He, our God, is, indeed enthroned on our crowns. 10

287. நெண்பு அயங்கு நெல்வாயில் ஈசனைச்
சண்பை ஞானசம்பந்தன் சொல்இவை,
பண் பயன்கொளப் பாட வல்லவர்,
விண் பயன்கொளும் வேட்கையாளரே.

On Him who is poised in friendliness and is entempled in Nelvāyil,
Gnānasambandhan of Saṇbai has sung these hymns. They that can sing
meaningfully these in tuneful *paṇ* do come by
the fulfilment of their longing for Heavenly bliss. 11

27. திரு இந்திரநீலப்பருப்பதம் இந்தளம்

27. TIRU INTIRANEELAPPARUPPATAM

288. குலவு பாரிடம் போற்ற வீற்றிருந்து
இலகு மான் மழு ஏந்தும் அம் கையன்,
நிலவும் இந்திரநீலப்பர்ப்பதத்து
உலவினான், அடி உள்க, நல்குமே.

He holds in His beauteous hands a lovely fawn and a *mal̲u;*
He is entempled in Intiraneelapparuppatam,
hailed by His loving *Bhuta*-Hosts. It is here He peregrinates.
He blesses them that contemplate His feet. 1

289. குறைவு இல் ஆர் மதி சூடி, ஆடல் வண்டு
அறையும் மா மலர்க்கொன்றை சென்னி சேர்
இறைவன், இந்திரநீலப்பர்ப்பதத்து
உறைவினான் தனை ஓதி உய்ம்மினே!

He wears the crescent that knows no waning; His crest is adorned
with the great *kondrai* flowers bebuzzed by bees.
He is entempled in Intiraneelapparuppatam.
Hail Him and thrive in His liberating grace. 2

290. "என் பொன்! என் மணி!" என்ன ஏத்துவார்
நம்பன், நால்மறை பாடு நாவினான்,
இன்பன், இந்திரநீலப்பர்ப்பதத்து
அன்பன், பாதமே அடைந்து வாழ்மினே!

He loves them that hail Him as their Gold and Gem.
His tongue articulates the quartet of the Vedas.
His form is of bliss; Intiraneelapparuppatam is dear to Him.
Gain His feet and thrive in godly splendour. 3

291. நாசம் ஆம், வினை; நன்மைதான் வரும்;
தேசம் ஆர் புகழ்ஆய செம்மை எம்
ஈசன், இந்திர நீலப்பர்ப்பதம்
கூசி வாழ்த்துதும், குணம்அது ஆகவே.

Karma will perish; weal will automatically accrue. Cosmic is His glory;
He is our salvific God. Think on His greatness and your pettiness,
and blushing hail Him, the God of Intiraneelapparuppatam,
in hymn and song; it constitutes your virtue. 4

292. மருவு மான்மடமாது ஓர் பாகம் ஆய்ப்
பரவுவார் வினை தீர்த்த பண்பினான்,
இரவன், இந்திரநீலப்பர்ப்பதத்து
அருவி சூடிடும் அடிகள் வண்ணமே!

The God of Intiraneelapparuppatam is garlanded by cataracts;
He is concorporate with Her whose bashful eyes are like unto those
of an antelope's. He, our God, is a mendicant who begs alms.
Such is His greatness that it annuls the karma of those that hail Him. 5

293. வெண்நிலாமதி சூடும் வேணியன்,
எண்ணிலார் மதில் எய்த வில்லினன்,
அண்ணல் இந்திரநீலப்பர்ப்பதத்து
உள்-நிலாவுறும் ஒருவன் நல்லனே.

He wears on His matted crest the moon of radiant beams;
By His bow, He burnt the three, skyey, walled-citadels
of those Asuras who failed to contemplate Him.
The Peerless One of Intiraneelapparuppatam, is ever good. 6

294. கொடிகொள் ஏற்றினர், கூற்று உதைத்தவர்,
பொடி கொள் மேனியில் பூண்ட பாம்பினர்,
அடிகள், இந்திரநீலப்பர்ப்பதம்
உடைய வாணர், உகந்த கொள்கையே!

He sports the signum of a Bull in His flag; He kicked Death to death.
His body bedaubed with the powdery ash, is
adorned with an adder; such indeed is the
Great One entempled delightfully in Intiraneelapparuppatam. 7

295. எடுத்த வல் அரக்கன் கரம்புயம்
அடர்த்தது ஓர் விரலான், அவனை ஆட்-
படுத்தன், இந்திரநீலப்பர்ப்பதம்
முடித்தலம்(ம்) உற, முயலும் இன்பமே!

He crushed the puissant Asura's heads and shoulders by pressing a toe of His
on the Mount which He durst uproot, and then ruled him benignly.
Adore His Intiraneelapparuppatam with your heads. You will gain *bliss* with ease. 8

296. பூவினானொடு மாலும் போற்றுஉறும்
தேவன் இந்திரநீலப்பர்ப்பதம்
பாவியது எழுவாரைத் தம் வினை
கோவியா வரும்; கொல்லும், கூற்றமே.

He is adored by the one seated on the Lotus and Vishnu.
He is Mahādeva who is entempled in Intiraneelapparuppatam.
Know that karma will afflict and death
will slay them that do not think on Him. 9

297. கட்டர்குண்டுஅமண், தேரர், சீர்இலர்,
விட்டர் இந்திரநீலப்பர்ப்பதம்,
என்-தனை நினையாதது என்கொலோ,
சிட்டு அதுஆய் உறை ஆதி சீர்களே?

Inglorious are the ruffian-like and the obstinate
Samaṇas and the Bhuddhists. Abandon them.
He, the Primal Ens, is the God of Intiraneelapparuppatam.
Transcendentally superior is His Gnosis.
How is it that the Samaṇas and the Buddhists
do not think on Him even a wee-bit, in size a small sesame seed? 10

298. கந்தம் ஆர் பொழில் சூழ்ந்த காழியான்,
இந்திரன் தொழும் நீலப்பர்ப்பதத்து
அந்தம்இ(ல்)லியை ஏத்து ஞானசம்-
பந்தன் பாடல் கொண்டு ஓதி வாழ்மினே!

Gnānasambandhan of Kāḻi girt with fragrant gardens,
has sung these hymns on the God that is endless,
and abides at Intiraneelapparuppatam adored by Intira.
Flourish in splendour by hailing Him with these hymns. 11

28. திருக் கருவூர் ஆனிலை இந்தளம்

28. TIRUKKARUVŪRĀṈILAI

299. தொண்டுஎலாம் மலர் தூவி ஏத்த, நஞ்சு
உண்ட ஆர் உயிர் ஆய தன்மையர்;
கண்டு அனார்--கருவூருள் ஆன்நிலை
அண்டனார், அருள் ஈயும் அன்பரே.

He is the quaffer of the venom. He is adored by servitors
who strew flowers at His feet; He is dear as life;
He is delicious as the sugar lump; He, the Grace-Giver, is
the supernal God entempled in Karuvūrāṉilai. 1

300. நீதியார், நினைந்து ஆய, நால்மறை
ஓதியாரொடும் கூடலார், குழைக்
காதினார்--கருவூருள் ஆன்நிலை
ஆதியார், அடியார் தம் அன்பரே.

He is poised in Niti; He is companied with the Brahmins,
competent to investigate the worthy Vedas.
He wears a *kuzhai* in His ear; He, the Primal Ens,
is entempled in Karuvūrāṉilai. He is dear to His devotees. 2

301. விண் உலாம் மதி சூடி, வேதமே
பண் உளார், பரம்ஆய பண்பினர்,
கண் உளார்--கருவூருள் ஆன்நிலை
அண்ணலார், அடியார்க்கு நல்லரே.

He wears the crescent that sails in the sky;
He is of the Vedic *paṇ;* He is of the Empyrean.
He animates the inner eye; He is of Karuvūrāṉilai.
The Noble One is dear to His devotees. 3

302. முடியர், மும்மதயானை ஈர்உரி;
பொடியர் பூங்கணை வேளைச் செற்றவர்;
கடிஉளார்--கருவூருள் ஆன்நிலை
அடிகள், யாவையும் ஆயஈசரே.

Matted is the hair in His crest; He flayed the skin
of the tusker of triple must; He is bedauibed with
the holy aśh; He smote the wielder of flower-darts.
He is entempled in the fragrant Karuvūrāṉilai. He is, indeed, Omneity. 4

303. பங்கயம்மலர்ப்பாதர், பாதி ஓர்
மங்கையர், மணிநீலகண்டர், வான்-
கங்கையர்--கருவூருள் ஆன் நிலை,
அம் கை ஆடு அரவத்து எம் அண்ணலே.

His feet are like unto the lotus; His Woman is His
left half; He is the blue-throated God.
He bears the celestial Ganga on His crest; He is, indeed,
entempled in Karuvūrāṉilai. Snakes dance in His beauteous hands. 5

304. தேவர், திங்களும் பாம்பும் சென்னியில்
மேவர், மும்மதில் எய்த வில்லியர்,
காவலார்--கருவூருள் ஆன் நிலை,
மூவர் ஆகிய மொய்ம்பர் அல்லரே!

He is Mahadeva; His crest bears the crescent and the serpent.
He wields the bow with which He smote the skyey walled-citadels.
He is entempled in Karuvūrāṉilai.
Is He not Himself the Trinity? 6

305. பண்ணினார், பாடி ஏற்றர், நீற்றர், மெய்ப்
பெண்ணினார், பிறை தாங்கும் நெற்றியர்,
கண்ணினார்--கருவூருள் ஆன் நிலை
நண்ணினார், நமை ஆளும் நாதரே.

Paṉ is His form; His mount is the Bull that bows and receives Him;
He is coated with the ash. He is concorporate with His Woman.
He bears the crescent on His crest. He is the eye of the cosmos.
His delubrum is Karuvūrāṉilai. He is the Lord-God who rules us. 7

306. கடுத்த வாள் அரக்கன், கயிலையை
எடுத்தவன், தலை தோளும் தாளினால்
அடர்த்தவன்--கருவூருள் ஆன் நிலை,
கொடுத்தவன்(ன்), அருள்; கூத்தன் அல்லனே!

He crushed with His toe the hands and the shoulders of the sword-handed
and wrathful Asura who durst uproot His Kailas;
then He relented when he rued, and blessed him.
He, the Dancer, is entempled in Karuvūrāṉilai.
He is the dispenser of Grace. 8

307. உழுது மா நிலத்து ஏனம் ஆகி மால்,
தொழுது மா மலரோனும், காண்கிலார்--
கழுதினான், கருவூருள் ஆன் நிலை
முழுதும் ஆகிய மூர்த்தி பாதமே.

He is omneity; in quest of His feet, in the guise of a hog,
Vishnu burrowed the earth in vain; so too the one
whose seat is the great Lotus, failed to behold His crown.
The prayer of these was of no avail.
He is companied with ghouls--His Bhūta-Hosts.
He is entempled in Karūrāṉilai.He is, indeed, the all-pervading Mūrti. 9

308. புத்தர் புன் சமண்ஆதர்,பொய் உரைப்
பித்தர், பேசிய பேச்சை விட்டு, மெய்ப்
பத்தர் சேர் கருவூருள் ஆன்நிலை
அத்தர் பாதம் அடைந்து வாழ்மினே!

Ignore the false utterances of the Buddhists
and of the base and mad Samaṇas.
Proceed in all celerity to Karuvūrāṉilai whereat foregather devotees,
gain the feet of the supreme God and flourish in splendour. 10

309. கந்தம் ஆர் பொழில் காழி ஞானசம்-
பந்தன் சேர் கருவூருள் ஆன்நிலை
எந்தையைச் சொன்ன பத்தும் வல்லவர்,
சிந்தையில்-துயர் ஆய தீர்வரே.

Gnānasambandhan of Kaḻi girt with fragrant gardens arriving at
Karuvūrāṉilai hailed its God-- our Sire--, in a decad of verses.
They that are valiant in these hymns, will be
absolutely rid of their mental distress. 11

29. திருப்புகலி

இந்தளம்

29.TIRUPPUKALI

310. முன்னிய கலைப்பொருளும், மூஉலகில் வாழ்வும்,
பன்னிய ஒருத்தர் பழ ஊர் வினவின்--ஞாலம்
துன்னி இமையோர்கள் துதிசெய்து முன் வணங்கும்
சென்னியர் விருப்பு உறு திருப் புகலிஆமே.

If it is asked what, indeed, is the ancient urbs of Siva,
the protector of the works of arts and crafts
and of the life of the entia of the three worlds,
know that it is His Tiruppukali at which the adoring Devas
arrive and hail Him who is enthroned on their crowns. 1

311. வண்டு இரை மதிச் சடை மிலைத்த புனல் சூடிப்
பண்டுஎரி கை ஆடு பரமன் பதிஅது என்பர்--
புண்டரிக வாசம்அது வீச, மலர்சோலைத்
தெண்திரை கடல் பொலி திருப் புகலிஆமே.

He bears on His crest the crescent and the wave-tossed uberous Ganga;
He holds the ancient fire in His hand; during midnight
He dances in fire.He is entempled in Tiruppukali girt with gardens
whence wafts the fragrance of lotus flowers.
Pukali floated as an ark during the cosmic deluge. 2

312. பா அணவு சிந்தையவர் பத்தரொடு கூடி,
நா அணவும் அந்தணன் விருப்புஇடம் அது என்பர்-
பூ அணவு சோலை, இருள் மாலை எதிர் கூர,
தே வண விழா வளர் திருப் புகலிஆமே.

Here they delight to hail Him in hymns, join the devotees and adore Him;
He is the Brahmin that is in the tongues of these.

He is entempled in Tirupukali dear to Him,
the gardens of which get imbrowned during eventide.
Here do festivities abound. 3

313. மை தவழும் மா மிடறன் மாநடம் அது ஆடி,
கை வளையினாளொடு கலந்த பதி என்பர்--
செய் பணி பெருத்து எழும் உருத்திரர்கள் கூடி,
தெய்வம் அது இணக்கு உறு திருப் புகலிஆமே.

His great throat is inky dark; He enacts the great
dance; He is concorporate with His bebangled Consort,
It is in this Tiruppukali do foregather Rudras
and render unto Him service divine. 4

314. முன்னம் இரு-மூன்று சமயங்கள் அவை ஆகி,
பின்னை அருள்செய்த பிறையாளன் உறை கோயில்--
புன்னைய மலர்ப்பொழில்கள் அக்கின் ஒளி காட்ட,
செந்நெல் வயல் ஆர்தரு திருப் புகலிஆமே.

Of yore, He became the sestet of faiths and graced
their adherents in keeping with their desert.
He wears the crescent and is entempled in Tiruppukali, girt with gardens
blazing like bone and damasked with *Punnai* flowers.
Fields of *sennel* abound in this urbs. 5

315. வங்கம் மலியும் கடல் விடத்தினை நுகர்ந்த
அங்கணன் அருத்தி செய்து இருக்கும் இடம் என்பர்--
கொங்கு அண வியன் பொழிலின் மாசு பனி மூச,
தெங்கு அணவு தேன் மலி திருப் புகலிஆமே.

He whose eyes are suffused with mercy, quaffed
the venom of the sea where barkentines ply.

With immortal longing He is entempled in Tiruppukali
girt with wide and vast and melliferous pollen-laden gardens
veild in fog—somewhat dirty--, as well as rows of coconut trees. 6

316. நல்குரவும் இன்பமும் நலங்கள் அவை ஆகி,
வல்வினைகள் தீர்த்து அருளும் மைந்தன் இடம் என்பர்--
பல்கும் அடியார்கள் படி ஆர இசை பாடி,
செல்வ மறையோர் உறை திருப்புகலி ஆமே.

He is our God who bestows on men poverty as well as
happiness in life; He, the mighty One does away with
the cruel karma of His adorers; He is entempled in
Tiruppukali where the opulent practitioners of the Vedas abide,
and where His thronging servitors hymn Him. 7

317. பரப்புஉறு புகழ்ப் பெருமையாளன், வரை தன்னால்
அரக்கனை அடர்த்து அருளும் அண்ணல், இடம் என்பர்--
நெருக்கு உறு கடல்-திரைகள் முத்தம்மணி சிந்த,
செருக்கு உறு பொழில் பொலி திருப்புகலிஆமே.

His is the ever-spreading and accrescent glory;
by pressing His toe, He crushed the Asura and later graced Him.
He is the Noble One; He is entempled in Tiruppukali,
girt with renowned gardens where are shored up
pearls and gems by the billows of the sea. 8

318. கோடலொடு கூன்மதி குலாய சடைதன்மேல்
ஆடு அரவம் வைத்து அருளும் அப்பன், இருவர்க்கும்
நேட எரி ஆகி, இருபாலும் அடி பேணித்
தேட, உறையும் நகர்--திருப் புகலிஆமே.

Kāntal flowers and the curved crescent thrive
on His matted hair where He graciously fosters an adder.
He is our Sire; when the Two--Vishnu and Brahma--,
went in quest of His feet and crown,
He soared up as a column of fire beyond their ken.
It is He who is entempled in the city of Tiruppukali. 9

319. கற்ற(அ)மணர், உற்று உலவு தேரர், உரை செய்த
குற்றம் மொழி கொள்கை அதுஇலாத பெருமான் ஊர்--
பொன்-தொடி மடந்தையரும், மைந்தர், புலன் ஐந்தும்
செற்றவர், விருப்புஉறு திருப்புகலி ஆமே.

Tiruppukali is our God's urbs the dwellers of which
reject the flawed doctrines of the supposedly learned
Samaṇas and the Buddhists of flawed knowledge.
It is indeed, dear to the damsels who wear bangles of gold,
men of prowess and the quellers of the five senses. 10

320. செந்தமிழ் பரப்புஉறு திருப்புகலிதன் மேல்,
அந்தம் முதல்ஆகி நடுவுஆய பெருமானைப்
பந்தன் உரை செந்தமிழ்கள்பத்தும் இசைகூர
வந்த வண்ணம் ஏத்துமவர் வானம் உடையாரே.

The God of Tiruppukali where is fostered and propagated classical Tamiḻ.
is, indeed, the evolver, maintainer and absorber.
On Him, Gnānasambandhan has sung these verses.
They that hail them and sing them as suits their ability
gain and dwell in the very Heaven. 11

30. திருப் புறம்பயம்

இந்தளம்

30. TIRUPPUṞAMPAYAM

321. மறம் பயம் மலிந்தவர் மதில் பரிசு அறுத்தனை;
நிறம் பசுமை செம்மையொடு இசைந்து, உனது நீர்மை
திறன் பயன் உறும் பொருள் தெரிந்து உணரும் நால்வர்க்கு
அறம்பயன் உரைத்தனை--புறம்பயம் அமர்ந்தோய்!

You are entempled in Puṟampayam; You devastated the walled-citadels
of the Asuras who fought with You heroically though in dread.
The hues of green and red abide in You in harmony.
Unto the Four who longed to learn the true import
of the scriptures, You did inculcate it. 1

322. விரித்தனை, திருச்சடை; அரித்து ஒழுகு வெள்ளம்
தரித்தனை, அது அன்றியும், மிகப் பெரிய காலன்
எருத்து இற உதைத்தனை; இலங்கிழை ஓர்பாகம்
பொருத்துதல் கருத்தினை--புறம்பயம் அமர்ந்தோய்!

You are entempled in Puṟampayam; spreading Your
matted crest, You bore on it the flooding Ganga.
Again, You so kicked the immensely great Yāma
that his neck suffered sore.
You are concorporate with Your bejewelled Consort. 2

323. விரிந்தனை; குவிந்தனை; விழுங்கு உயிர் உமிழ்ந்தனை;
திரிந்தனை; குருந்து ஒசி பெருந்தகையும் நீயும்
பிரிந்தனை; புணர்ந்தனை; பிணம் புகு மயானம்
புரிந்தனை; மகிழ்ந்தனை--புறம்பயம் அமர்ந்தோய்!

Your pervasive expansion was cosmic; Your shrinking was atomic;
You disgorged the lives absorbed by You during the great dissolution.
You move about assuming many forms. You were one with the great Vishnu;
You also parted from him.You abide in the crematory of corpses.
You are willingly entempled in Puṟampayam. 3

324. வளம் கெழு கடும்புனலொடும் சடை ஒடுங்க,
துளங்கு அமர் இளம்பிறை சுமந்தது விளங்க,
உளம் கொள அளைந்தவர் சுடும் சுடலை நீறு
புளம் கொள விளங்கினை-புறம்பயம் அமர்ந்தோய்!

You bear on Your matted crest the fierce and uberous Ganga
along with the bright young crescent.
You manifest Yourself to the devotees who adore You melting, in Your
especial form that is bedaubed with the ash of the crematory.
You are entempled in Puṟampayam. 4

325. பெரும் பிணி பிறப்பினொடுஇறப்பு இலை; ஓர் பாகம்,
கரும்பொடுபடும் சொலின்மடந்தையை மகிழ்ந்தோய்;
சுரும்பு உண அரும்பு அவிழ் திருந்தி எழு கொன்றை
விரும்பினை--புறம்பயம் அமர்ந்த இறையோனே!
You are beyond the affliction of dreadful maladies, birth and death.
You rejoice in Your concorporation with Your Consort
whose words are sweet like the juice of sweetcane.
You are adorned with *Kondrai* flowers which blow
beautifully as bees kindle them to come by melis.
You are entempled in Puṟampayam. 5

326. அனல் படு தடக்கையவர், எத் தொழிலரேனும்,
நினைப்புஉடை மனத்தவர் வினைப்பகையும் நீயே;
தனல் படு சுடர்ச் சடை தனிப் பிறையொடு ஒன்றப்
புனல் படு கிடக்கையை--புறம்பயம் அமர்ந்தோய்!

O God, You are entempled in Pur̲ampayam. If the Brahmins who foster
the sacrificial fire with their long hands, think on You with all their
manams, what though their undertaking be, You proving
Yourself the enemy of their *Karma* will vanquish it.
You wear on Your matted crest the flame-like crescent
with which the Ganga is juxtaposed. 6

327. மறத்துறை மறுத்தவர், தவத்து அடியர், உள்ளம்
அறத்துறை ஒறுத்து, உனது அருள்கிழமை பெற்றோர்,
திறத்துஉள திறத்தினை மதித்து அகல நின்றும்,
புறத்து உள திறத்தினை--புறம்பயம் அமர்ந்தோய்!

O God, You are entempled in Pur̲ampayam. They are *tapaswis* who oppose
sinful ways; they do not even seek the fruit of their pursuit of dharma.
They are averse to deeds, good as well as bad.
They are eligible for Your especial grace.
O God, You bless them in a fitting way. 7

328. இலங்கையர் இறைஞ்சு இறை, விலங்கலில் முழங்க
உலம் கெழு தடக்கைகள் அடர்த்திடலும், அஞ்சி,
வலம்கொளஃ எழுந்தவன் நலம் கவின, அஞ்சு-
புலங்களை விலங்கினை--புறம்பயம் அமர்ந்தோய்!

You, indeed, O God, have vanquished the pentad of senses; You are
entempled in Pur̲ampayam.The sovereign of Lanka, adored by his subjects,
was under the Mount Kailās; when You crushed
his heads and hands, he wailed aloud;
then You relented and blessed him with
longevity of life and a victorious sword. 8

329. வடம் கெட நுடங்குண இடந்த இடை அல்லிக்
கிடந்தவன், இருந்தவன், அளந்து உணரல் ஆகார்
தொடர்ந்தவர், உடம்பொடு நிமிர்ந்து, உடன் வணங்க
புள் தங்கு அருள்செய்து ஒன்றினை--புறம்பயம் அமர்ந்தோய்!

O God, You are entempled in Pur̲ampayam.
Vishnu, who, of yore, lay cradled in the leaf
of the Banyan tree and Brahma who sprang from his navel,
were unable to measure Your form of flame.
Giving up their assumed forms, when they with their
original forms adored You, You bestowed on them
the Mounts of Garuda and the Swan. Thanks to Your grace
they resumed their vocation of creation and sustenance. 9

330. விடக்கு ஒருவர் நன்று என, விடக்கு ஒருவர் தீது என,
உடற்கு உடை களைந்தவர், உடம்பினை மறைக்கும்
படக்கர்கள், பிடக்கு உரை படுத்தும், உமை ஓர்பாகம்
அடக்கினை--புறம்பயம் அமர்ந்த உரவோனே!

Meat-eating is good say the Buddhists; it is bad, say the Samaṇas;
the former are nude and the latter are shrouded in robes.
You, our God, ignore the dogmas of Pitakam and the like.
You are concorporate with Your Consort and abide at Pur̲ampayam. 10

331. கருங்கழி பொரும் திரை கரைக் குலவு முத்தம்
தரும் கழுமலத்து இறை--தமிழ்க் கிழமை ஞானன்--
சுரும்பு அவிழ் புறம்பயம் அமர்ந்த தமிழ் லல்லார்,
பெரும் பிணி மருங்கு அற, ஒருங்குவர், பிறப்பே.

The billows of the sea push pearls into the black creeks
which shore them up at Kal̲umalam (Sikāl̲i).
Gnānasambandhan is its Chief and Tamil̲ is his birth-right.

He has sung these verses on the God of Purampayam
in whose gardens bees bombilate.
They that are valiant in these hymns, stand freed
from the great malady yclept birth. 11

31. திருக் கருப்பறியலூர் இந்தளம்

31. TIRUKKARUPPAṞIYALŪR

332. சுற்றமொடு பற்றுஅவை துயக்கு அற அறுத்து,
குற்றம் இல் குணங்களொடு கூடும் அடியார்கள்
மற்று அவரை வானவர்தம் வான் உலகம் ஏற்றக்
கற்றவன் இருப்பது--கருப்பறியலூரே.

He causes His devotees who have snapt
their nexus with their kith and kin, and who remain
companied with His flawless and virtuous servitors
to gain ascension to the heaven.
He, our God, is entempled in Karuppaṟiyalūr. 1

333. வண்டு அணை செய் கொன்றை, அது வார்சடைகள் மேலே
கொண்டு; அணைசெய் கோலம் அது, கோள் அரவினோடும்;
விண்டு அணைசெய் மும்மதிலும் வீழ்தர, ஓர் அம்பால்;
கண்டவன் இருப்பது--கருப்பறியலூரே.

He wears on His long matted hair the *Kondrai* flowers
bebuzzed by bees; eke is He adorned with deadly serpents.
The splendorous One shot down with a single dart
the triad of the skyey, walled-citadels.
He, our God, is entempled in Karuppaṟiyalūr. 2

334. “வேதமொடு வேதியர்கள் வேள்வி முதல்ஆகப்
போதினொடு போது, மலர், கொண்டு புனைகின்ற
நாதன்” என, நள்இருள் முன் ஆடு, குழை தாழும்
காதவன் இருப்பது--கருப்பறியலூரே.

He is adored by the Brahmins who chant the Vedas,
perform the Vedic sacrifices and adorn Him
with lovely buds and fresh-blown blossoms
during the three divisions of the day.
He is the Lord-God who decked with the swaying
and dangling *Kuzhai*, in His ear, dances during midnight.
He, our God, is entempled in Karuppaṟiyalūr. 3

335. மடம் படு மலைக்கு இறைவன்மங்கை ஒருபங்கன்,
உடம்பினை விடக் கருதி நின்ற மறையோனைத்
தொடர்ந்து அணவு காலன் உயிர் கால ஒருகாலால்
கடந்தவன், இருப்பது--கருப்பறியலூரே.

He is concorporate with the bashful Daughter of Himavant.
Conscious of the hour of his death, he, the Brahmin lad,
stood adoring Him; when Death did come,
to snatch his life, our God, with a foot of His, kicked Yama to death.
He, our God, is, indeed, entempled in Karuppaṟiyalūr. 4

336. ஒருத்தி உமையோடும் ஒருபாகம் அதுஆய
நிருத்தன் அவன், நீதி அவன், நித்தன், நெறிஆய
விருத்தன் அவன், வேதம் என அங்கம் அவை ஓதும்
கருத்தவன், இருப்பது--கருப்பறியலூரே.

He is the Dancer who is concorporate with the peerless Uma;
Niti is His form; He is indestructible;
He is the hoary One, the revealer of the Way.

He chants the four Vedas and their six Angas.
It is He who abides in our thought; it is, indeed,
He who is entempled in Karuppaṟiyalūr. 5

337. விண்ணவர்கள் வெற்பு அரசு பெற்ற மகள், மெய்த் தேன்-
பண் அமரும் மென்மொழியினாளை, அணைவிப்பான்
எண்ணி வரு காமன் உடல் வேவ, எரி காலும்
கண்ணவன் இருப்பது--கருப்பறியலூரே.

She who is adored by the celestials is Himavant's Daughter;
Her words are sweet like melis and like *paṇ* dulcet;
with Her who is Uma, He is concorporate.
With His third eye, He gutted with fire Manmata
who durst disturb Him at the behest of the Devas.
He, our God, is entempled in Karuppaṟiyalūr. 6

338. ஆதி அடியைப் பணிய, அப்பொடு, மலர்ச் சேர்
சோதிஒளி, நல் புகை, வளர்க் குவடு புக்குத்
தீது செய வந்து அணையும் அந்தகன் அரங்கக்
காதினன் இருப்பது--கருப்பறியலூரே.

He, the lad, arrived at the monticle with water,
flowers, lamps bright and incense the smoke
of which is suaveolent, and hailed the feet of the Primal Ens.
To snatch his life when Yama strode forth; He kicked him to death.
He, our God, is entempled in Karuppaṟiyalūr. 7

339. வாய்ந்த புகழ் விண்ணவரும் மண்ணவரும் அஞ்சப்
பாய்ந்து அமர் செயும் தொழில் இலங்கைநகர் வேந்தற்கு
ஏய்ந்த புயம் அத்தனையும் இற்று விழ, மேல்நாள்
காய்ந்தவன் இருப்பது-கருப்பறியலூரே.

He is the martial monarch of Lanka who would hasten
to the fields of battle to enact his fight
causing dread to the celestials and the terrestrials.
Of yore, in wrath, our God crushed all his shoulders.
He, our God, is entempled in Karuppar̲iyalūr. 8

340. பரந்து நிரந்து வரு பாய் திரைய கங்கை
கரந்து, ஓர் சடைமேல்-மிசை உகந்து அவளை வைத்து,
நிரந்தரம் நிரந்து இருவர் தேடி அறியாமல்
கரந்தவன் இருப்பது--கருப்பறியலூரே.

The billowy and spreading Ganga came down amain;
He, in joy, received and concealed Her in His matted crest.
When Vishnu and Brahma went in quest of Him, He stood
beyond their ken as an unbeholdable column of blazing fire.
He, our God, is entempled in Karuppar̲iyalūr. 9

341. அற்றம் மறையா அமணர், ஆதம்இலி புத்தர்,--
சொற்றம் அறியாதவர்கள்--சொன்ன சொலை விட்டு,
குற்றம் அறியாத பெருமான் கொகுடிக் கோயில்
கற்றென இருப்பது--கருப்பறியலூரே.

He ignores the doctrines of the Samaṇas
that veil not their secret parts, and of the brainless Buddhists.
He is the flawless One; abiding at the temple
known as *Kokuti* He confers eternal beatitude.
He is entempled in Karuppar̲iyalūr. 10

342. நலம் தரு புனல் புகலி ஞானசம்பந்தன்,
கலந்தவர் கருப்பறியல் மேய கடவு(ள்)ளைப்
பலம் தரு தமிழ்க்கிளவி பத்தும்இவை கற்று,
வலம்தருமவர்க்கு வினை வாடல் எளிதுஆமே.

Gnānasambandhan of Pukali which is endowed
with the weal-conferring wealth of water,
has gained at-one-ment with Him.
He has sung these Tamiḷ verses on the God of Karuppaṟiyalūr.
The *Karma* of those who are valiant in these ten
beatitudinous hymns, will, with ease, fade away. 11

32. திரு ஐயாறு இந்தளம்

32. TIRUVAIYĀṞU

343. திருத் திகழ் மலைச் சிறுமியோடு மிகு தேசர்,
உருத் திகழ் எழில் கயிலைவெற்பில் உறைதற்கே
விருப்பு உடைய அற்புதர், இருக்கும் இடம் ஏர் ஆர்
மருத் திகழ் பொழில் குலவு வண் திரு ஐயாறே.

He, the wondrous and splendorous God who very much loves to dwell
in the white and beautiful Mount Kailās with His
young and comely Consort, the Daughter of Himavant.
He, our God, is entempled in Tiruvaiyāṟu where dwell
the generous patrons and which is dight with fragrant gardens. 1

344. கந்து அமர உந்து புகை உந்தல் இல் விளக்கு ஏர்
இந்திரன் உணர்ந்து பணி எந்தை இடம்--எங்கும்
சந்தம் மலியும் தரு மிடைந்த பொழில் சார,
வந்த வளி நந்து அணவு வண் திரு ஐயாறே.

Our Sire is, indeed, the uninduced Lamp of Light; He is our Palladium;
with Siva-consciousness, He is adored by Indira in Tiruvaiyāṟu where
dwell the liberal ones and where abound stately trees through which
the cool wind thrids pervasively. 2

345. கட்டு வடம்எட்டும் உறு வட்டமுழவத்தில்
கொட்டு கரம் இட்ட ஒலி தட்டும் வகை நந்திக்கு
இட்டம் மிக, நட்டம் அவை இட்டவர் இடம்--சீர்
வட்டமதிலுள்-திகழும் வண் திரு ஐயாறே.

With his hands Nandi plays on the drum wrought
with an octet of circles; in keeping with that drumming
God dances causing the joy of Nandi grow accrescent.
It is at the walled-Tiruvaiyāṟu where dwell the generous ones,
our God is entempled. 3

346. நண்ணி ஓர் வட்டத்தின் நிழல் நால்வர்முனிவர்க்கு, அன்று,
எண்இலிமறைப் பொருள் விரித்தவர் இடம்--சீர்த்
தண்ணின் மலி சந்து அகிலொடு உந்தி வரு பொன்னி
மண்ணின் மிசை வந்து அணவு வண் திரு ஐயாறே.

Of yore, seated in the shade of the Kallāl tree, He explicated
to the Four the multifoliate import of the Vedas.
It is at Tiruvaiyāṟu where dwell the munificent ones
our God is entempled on the bank of the Ponni
which carries in its current the cool sandalwood
and eaglewood trees, and shores them up. 4

347. வென்றி மிகு தாருகனது ஆர் உயிர் மடங்க
கன்றி வரு கோபம் மிகு காளி கதம் ஓவ,
நின்று நடம் ஆடி இடம்--நீடு மலர்மேலால்
மன்றல் மலியும் பொழில் கொள் வண் திரு ஐயாறே.
Of yore, Kāli, in wrath, killed Tāraka that annexed victory after victory.
It is with her, to pacify her anger, our God danced.
He is entempled in Tiruvaiyāṟu where dwell the ones
that are generous and where are gardens pervaded
by the fragrance of great and large flowers. 5

348. பூதமொடு பேய்கள் பல பாட நடம்ஆடி,
பாத முதல் பைஅரவு கொண்டு அணி பெறுத்தி,
கோதையர் இடும் பலி கொளும் பரன் இடம்--பூ
மாதவி மணம் கமழும் வண் திரு ஐயாறே.

As His *Bhutas* and ghouls galore melodise, He dances.
He is adorned cap a pie with snakes of poisonous sacs.
He receives alms from garlanded women. He, our God, is entempled
in Tiruvaiyāṟu where dwell the munificient ones and where wafts
the fragrance of the *mātavi* flowers. 6

349. துன்னு குழல் மங்கை உமை நங்கை சுளிவு எய்த,
பின் ஒரு தவம் செய்து உழல் பிஞ்ஞகனும், அங்கே,
"என்ன சதி?" என்று உரைசெய் அங்கணன் இடம்--சீர்
மன்னு கொடையாளர் பயில் வண் திரு ஐயாறே.

Borne by wrath induced by *Pinggnakan* who is Siva,
when Uma whose tresses are dense, took to *tapas*, He queried
Her thus: "O Uma, what may the reason be for Your wrath?"
(To Her, He revealed His true form.)
Then, Siva whose eyes are suffused with mercy
wedded Her and lived with Her. He is entempled in
Tiruvaiyāṟu where flourish the magnificently munificent ones. 7

350. இரக்கம் இல் குணத்தொடு உலகு எங்கும் நலி வெம்போர்
அரக்கன் முடிபத்து அலை புயத்தொடும் அடங்கத்
துரக்க, விரலின் சிறிது வைத்தவர் இடம்--சீர்
வரக் கருணையாளர் பயில் வண் திரு ஐயாறே.

The Asura bereft of compassion, waged cruel wars
and afflicted with distress all the dwellers of earth.
Our God crushed his heads and shoulders by pressing His toe.

He is entempled in Tiruvaiyāṟu where dwell the merciful
and munificent ones of great renown. 8

351. பருத்து உருஅது ஆகி விண் அடைந்தவன், ஓர் பன்றிப்
பெருத்த உருஅது ஆய் உலகு இடந்தவனும், என்றும்
கருத்து உரு ஒணா வகை நிமிர்ந்தவன் இடம்--கார்
வருத்து வகை நீர் கொள் பொழில் வண் திரு ஐயாறே.

Assuming the form of a a large eagle, Brahma winged
the sky to behold His crown in vain; Vishnu assuming
the form of a huge hog burrowed, in vain, to behold His feet.
He soared up and up as the blazing column of fire
beyond even their mental comprehension.
Our God is entempled in Tiruvaiyāṟu where dwell the munificent ones
and where are moist gardens that attenuate the unbearable heat. 9

352. பாக்கியம் அது ஒன்றும் இல் சமண்பதகர், புத்தர்-
சாக்கியர்கள் என்று உடல் பொலிந்து திரிவார்தாம்,
நோக்க(அ)ரிய தத்துவன் இடம்--படியின் மேலால்
மா(க்)கம் உறநீடு பொழில் வண் திரு ஐயாறே.

Our God, the True Ens, is beyond the ken of the thought
of the ill-fated Samaṇas and the Buddhas known as
the Sākyas, the shrouded vagrants.
He is entempled in Tiruvaiyāṟu where dwell
the generous ones and where are gardens that grow sky-high. 10

353. வாசம் மலியும் பொழில் கொள் வண் திரு ஐயாற்றுள்
ஈசனை, எழில் புகலி மன்னவன்--மெய்ஞ்ஞானப்
பூசுரன்--உரைத்த தமிழ் பத்தும்இவை வல்லார்,
நேசம் மலி பத்தர் அவர், நின்மலன் அடிக்கே.

Gnānasambandhan, the Prince of the beauteous Pukali—
a celestial on earth blessed with true Gnosis--,
has hymned these verses on the God of Tiruvaiyāṟu
where dwell the generous ones and where are fragrant gardens.
They that are valiant in these ten psalms will foster
accrescent love for the feet of *malaless* Siva. 11

33. திரு நள்ளாறு இந்தளம்

33.TIRUNAḶḶĀṞU

354. ஏடு மலி கொன்றை, அரவு, இந்து, இள வன்னி,
மாடு அவல செஞ்சடை எம் மைந்தன் இடம் என்பர்--
கோடு மலி ஞாழல், குரவு, ஏறு சுரபுன்னை,
நாடு மலி வாசம் அது வீசிய நள்ளாறே.

The mighty One who is Siva bears on His ruddy matted crest
the petalled blossoms of *Konṟais,* the snake,
the crescent and the leaves of *Vanni*.
He is entempled in Naḷḷāṟu pervaded by the fragrance
of the ramiferous *gnāzhal, kuravu* and *surapunnai*. 1

355. விண் இயல் பிறைப்பிளவு, அறைப்புனல், முடித்த
புண்ணியன் இருக்கும் இடம் என்பர்--புவிதன் மேல்
பண்ணிய நடத்தொடு இசை பாடும் அடியார்கள்
நண்ணிய மனத்தின் வழிபாடுசெய் நள்ளாறே.

The crown of Siva, the Holy One, is adorned with the skyey crescent,
and the roaring Ganga.
Our Virtuous God is entempled in Tirunaḷḷāṟu where,
in this world, devotees foregather, sing and dance
and adore Him with *all* their *manam*. 2

356. விளங்கு இழை மடந்தை மலைமங்கை ஒருபாகத்து
உளம் கொள இருத்திய ஒருத்தன் இடய் என்பர்--
வளம் கெழு தீபமொடு, தூபம், மலர் தூவி,
நளன் கெழுவு நாளும் வழிபாடுசெய் நள்ளாறே.

The shrine of the peerless Siva who is willingly concorporate with
the brightly bejeweled daughter of Himavant, is Naḷḷāṟu, where,
of yore, Naḷa abode and adored Him daily
with the articles of pūja such as *dipa*, *dūpa* and flowers,
and was freed from the affliction of Kali. 3

357. கொக்கு, அரவர், சூன்மதியர், கோபர், திருமேனிச்
செக்கர் அவர், சேரும் இடம் என்பர்--தடம் மூழ்கிப்
புக்கு, அரவர் விஞ்சையரும் விண்ணவரும் நண்ணி,
நக்கர் அவர் நாமம் நினைவு எய்திய நள்ளாறே.

Siva, the nude, wears on His crest, the heron's feather,
the snake and the curved crescent; ruddy is
His hue and He is wrathful. He is entempled in Naḷḷāṟu.
In its divine pool, the denizens of Nāgaloka, Vidyādaras and Devas bathe,
invoke His name-- the Panchākshara--, and adore Him. 4

358. "நெஞ்சம்இது கண்டுகொள், உனக்கு!" என நினைந்தார்
வஞ்சம் அது அறுத்து அருளும் மற்றவனை; வானோர்
அஞ்ச, முதுகு ஆகியவர் கைதொழ, எழுந்த
நஞ்சு அமுதுசெய்தவன்; இருப்புஇடம்--நள்ளாறே.
He annuls the wrongs of those that admonish their
inner sensoria and lead them on the right path.
At the rising of the venom from the ocean witnessing which
the Devas fled to Him as their refuge and beseeched Him.
Lo, He quaffed the venom as though it were ambrosia.
He, indeed, is entempled in Naḷḷāṟu. 5

359. பாலன் அடி பேண, அவன் ஆர்உயிர் குறைக்கும்
காலன் உடன்மாள முன் உதைத்த அரன் ஊர்ஆம்--
கோல மலர், நீர்க்குடம், எடுத்து மறையாளர்
நாலின்வழி நின்று, தொழில் பேணிய நள்ளாறே.

The lad was adoring Siva's feet; Yama came there to snatch his life;
at this He so kicked him that he died instantaneously.
He, our God, is entempled in Naḷḷāṟu where the Brahmins foregather,
carrying with them comely blossoms and pots filled with holy water,
remain poised in the fourfold Vedic way and perform *puja* to Him. 6

360. நீதியர், நெடுந்தகையர், நீள்மலையர், பாவை
பாதியர், பராபரர், பரம்பரர், இருக்கை--
வேதியர்கள், வேள்வி ஒழியாது, மறை நாளும்
ஓதி, அரன்நாமமும் உணர்ந்திடும் நள்ளாறே.

He is *Niti*; lofty are His virtues; He is the God of the extensive Kailās;
He is concorporate with Uma; He is the Supreme Ens;
He is entempled in Naḷḷāṟu where the Brahmins daily, chant the Vedas
and impress on devotees the greatness
of His name which is the pentad of mystic letters. 7

361. கடுத்து, வல் அரக்கன், முன் நெருக்கி வரை தன்னை
எடுத்தவன், முடித் தலைகள்பத்தும் மிகு தோளும்
அடர்த்தவர் தமக்கு இடம்அது என்பர்--அளி பாட,
நடத்த கலவத்திரள்கள் வைகிய நள்ளாறே.

In anger the mighty Asura durst uproot His
Mount Kailās; at this Siva crushed His ten
crowned heads and his strong shoulders twenty.
He, our God, is entempled in Naḷḷāṟu of pervasive fragrance,
where chafers melodise and peacocks dance. 8

362. உயர்ந்தவன்,--உருக்கொடு திரிந்து,--உலகம்எல்லாம்
பயந்தவன், நினைப்ப(அ)ரிய பண்பன் இடம் என்பர்--
வியந்து அமரர் மெச்ச மலர் மல்கு பொழில் எங்கும்
நயம் தரும் அ(வ்) வேதஒலி ஆர் திரு நள்ளாறே.

He is inconceivable unto Vishnu who scaled the earth
and the sky and unto Brahma, the creator
of all the worlds; such is His inaccessible majesty.
He is entempled in Naḷḷāṟu hailed splendorously
by the Devas; its gardens are teeming with flowers;
here everywhere resounds the salvific sound of the Vedas. 9

363. சிந்தை திருகல் சமணர், தேரர், தவம் என்னும்
பந்தனை அறுத்து அருளுகின்ற பரமன்(ன்)ஊர்--
மந்த முழவம் தரு விழாஒலியும், வேதச்
சந்தம் விரவி, பொழில் முழங்கிய நள்ளாறே.

The Samaṇas suffer from mental kink; the Buddhists perform pseudo-*tapas*.
Ignoring their bondage-breeding deeds, His devotees adore Him
and get blessed by Him at Naḷḷāṟu where He is entempled.
He, indeed, is the Supreme God. During fetes here abound
orchestrated the mild and melodious music, the festive din of drums
and the chanting of the Vedas even in its gardens. 10

364. ஆடல் அரவு ஆர் சடையன் ஆயிழை தனோடும்
நாடு மலிவு எய் திட இருந்தவன் நள்ளாற்றை,
மாடம் மலி காழி வளர் பந்தனது செஞ்சொல்
பாடல் உடையாரை அடையா, பழிகள் நோயே.

In Naḷḷāṟu abides Siva who in His crest bears
the dancing snake. He is concorporate with Uma and rejoices.

On this shrine, Gnānasambandhan of Kāl̲i
in which abound storyed mansions, has sung verses
compact of the splendour of the classical Tamil̲.
They that adore Him singing these psalms, stand freed
from the onslaught of blame and maladies. 11

34. திருப் பழுவூர் இந்தளம்

34. TIRUPPAL̲UVŪR

365. முத்தன், மிகு மூஇலை நல்வேலன், விரி நூலன்,
அத்தன், எமை ஆள் உடைய அண்ணல், இடம் என்பர்--
மைத் தழை பெரும் பொழிலின் வாசம்அது வீச,
பத்தரொடு சித்தர் பயில்கின்ற பழுவூரே.

He is the One ever-free; He wields a three-leaved spear;
He is the Author of the extensive Vedas; He is our Sire;
He is the Primal God who owns us as His servitors.
He is entempled in Pal̲uvūr whose gardens are by clouds
imbrowned, whence wafts fragrance.
Here abound *bhaktas* and *siddhas*. 1

366. கோடலொடு கோங்கு அவை குலாவு முடி தன்மேல்
ஆடு அரவம் வைத்த பெருமானது இடம் என்பர்--
மாடம் மலி சூளிகையில் ஏறி மடவார்கள்
பாடல்ஒலி செய்ய, மலிகின்ற பழுவூரே.

His crown where a snake dances, is adorned with the flowers
of *Kotal* and *Kongkū*; He is entempled in Pal̲uvūr
dight with mansions ascending the tops of which damsels sing
dulcet songs of pervading music. 2

367. வாலிய புரத்திலவர் வேவ விழிசெய்த
போலிய ஒருத்தர், புரிநூலர், இடம் என்பர்--
வேலியின் விரைக்கமலம் அன்ன முக மாதர்,
பால் என மிழற்றி நடம்ஆடு பழுவூரே.

He is the peerless One who, of yore, with His third eye,
gutted with fire, the three walled-citadels of the Asuras.
He is adorned with the strands of sacred thread.
He is entempled in Paḻuvūr; here thrive damsels whose visages
are like unto the lotus-blossoms that grow in the fields.
Lo, these sing milk-sweet songs and dance. 3

368. எண்ணும், ஓர் எழுத்தும், இசையின் கிளவி, தேர்வார்
கண்ணும் முதல் ஆய கடவுட்கு இடம்அது என்பர்--
மண்ணின் மிசை ஆடி, மலையாளர் தொழுது ஏத்தி,
பண்ணின் ஒலி கொண்டு பயில்கின்ற பழுவூரே.

He is the God who sports an eye in His forehead.
He is entempled in Paḻuvūr where flourish the investigations
of numbers and letters and eke the notations of music.
Here dwell Malayālees who sing songs cast in *paṇ*
and thus perform their worship. 4

369. சாதல்புரிவார் சுடலைதன்னில் நடம்ஆடும்
நாதன், நமை ஆள் உடைய நம்பன், இடம் என்பர்--
வேதமொழி சொல்லி மறையாளர் இறைவன்தன்
பாதம் அவை ஏத்த நிகழ்கின்ற பழுவூரே.
He dances in the crematory where corpses are burnt;
He is the Lord-God who owns us as His servitors;
He is, indeed, the supremely desirable One.
He, our God, is entempled in Paḻuvūr where the Vedic Brahmins hail
His feet in the language of the Vedas and thus thrive. 5

370. மேவு அயரும் மும்மதிலும் வெந்தழல் விளைத்து,
மா அயர அன்று உரிசெய் மைந்தன் இடம் என்பர்--
பூவையை மடந்தையர்கள் கொண்டு புகழ் சொல்லி,
பாவையர்கள் கற்பொடு பொலிந்த பழுவூரே.

He gutted with fire the walled-citadels that roamed
at will and caused affliction.
He is the One of prowess and puissance; He caused the tusker
to wilt and flayed its skin in which He stood mantled.
Lo, He is entempled in Paḻuvūr where, women poised in chastity,
teach the starlings the art of speech wherewith to hail Him. 6

371. மந்தணம் இருந்து புரி மா மடிதன் வேள்வி
சிந்த விளையாடு சிவலோகன் இடம் என்பர்-
அந்தணர்கள் ஆகுதியில் இட்ட அகில், மட்டு ஆர்
பைந்தொடி நல் மாதர் சுவடு ஒற்று பழுவூரே.

Bearing a secret grudge against Him, His father-in-law performed a sacrifice;
Siva caused its devastation, as though it were a mere sport.
He is entempled in Paḻuvūr which is pervaded by the fragrance of
the eaglewood offered in the sacrificial fire fostered by Brahmins.
In this urbs are beheld the foot-prints of the bejewelled belles. 7

372. உரக் கடல்விடத்தினை மிடற்றில் உற வைத்து, அன்று
அரக்கனை அடர்த்து அருளும் அப்பன் இடம் என்பர்--
குரக்கு இனம் விரைப் பொழிலின் மீது கனி உண்டு,
பரக்கு உறு புனல் செய் விளையாடு பழுவூரே.
He retains in His throat the venom that rose up from the fierce ocean,
which He quaffed. He crushed Ravana and later blessed him.
He is our Sire; He is entempled in Paḻuvūr where monkeys climb up
the trees in its fragrant gardens, eat fruits and gambol
in the well-watered fields. 8

373. நின்ற நெடுமாலும் ஒரு நான்முகனும் நேட,
அன்று தழல் ஆய் நிமிரும் ஆதிஇடம் என்பர்--
ஒன்றும் இரு-மூன்றும் ஒருநாலும் உணர்வார்கள்
மன்றினில் இருந்து உடன்மகிழ்ந்த பழுவூரே.

That day, He the Primal God, stood as an accrescent column of fire,
when the tall Vishnu and Brahma went in quest of Him.
He is entempled in Paḻuvūr where the knowers-- of the One
that is God, of the six Angas and the four the Vedas--,
assemble rejoicingly in the learned forums. 9

374. மொட்டை அமண்ஆதர், துகில் மூடு விரி தேரர்,
முட்டைகள் மொழிந்த முனிவான் தன் இடம் என்பர்--
மட்டை மலி தாழை இளநீர் அது இசை பூகம்,
பட்டையொடு தாறு விரிகின்ற பழுவூரே.

The heads of Samaṇas who are ignoramuses are tonsured
and the Buddhists who are shrouded in long robes, are all flawed.
Their utterances are not approved by Him. He is entempled
in Paḻuvūr where abound spathaceous coconut trees whose nuts
contain potable water, and areca-nut
bunches dangling from their barked trees. 10

375. அந்தணர்கள் ஆன மலையாளர் அவர் ஏத்தும்
பந்தம் மலிகின்ற பழுவூர் அரனை, ஆரச்
சந்தம் மிகு ஞானம் உணர் பந்தன் உரை பேணி,
வந்த வணம் ஏத்துமவர் வானம் உடையாரே.
On the God of Paḻuvūr pervaded by His mercy and hailed by the Malayālee
Brahmins,Gnānasambandhan has sung these rhythmic songs.
They that love these and sing them as suits their capacity and hail Him,
will come by abidance in Heaven. 11

35. திருத் தென்குரங்காடுதுறை இந்தளம்

35. TIRUTTHEṈKURAṄGKĀṬUTHUṞAI

376. பரவக் கெடும், வல்வினை--பாரிடம் சூழ,
இரவில் புறங்காட்டுஇடை நின்று எரி ஆடி;
அரவச் சடை அந்தணன்; மேய, அழகு ஆர்
குரவப்பொழில் சூழ், குரங்காடுதுறையே.

He dances in the fire of the crematory during night
surrounded by His Bhūta-Hosts.
He is the Brahmin who sports a snake in the crest of His matted hair;
He is entempled in Kuraṅgkāṭuthuṟai girt with the groves of *Kura* trees.
Cruel *karma* will perish if He is hailed and adored. 1

377. விண்டார் புரம்மூன்றும் எரித்த விமலன்,
இண்டு ஆர் புறங்காட்டுஇடை நின்று எரிஆடி,
வண்டு ஆர் கருமென்குழல் மங்கை ஓர்பாகம்
கொண்டான், நகர்போல்--குரங்காடுதுறையே.

He is Vimalan who gutted with fire the triad of His foes' walled-citadels.
He dances in the fire of the crematory abounding in *indu* creepers.
He is concorporate with Uma whose soft and dark hair
is decked with flowers bebuzzed by bees.
He is entempled in Kuraṅgkāṭuthuṟai. 2

378. நிறைவு இல் புறங்காட்டுஇடை, நேரிழையோடும்
இறைவு இல் எரியான் மழு ஏந்தி நின்று ஆடி;
மறையின்(ன்) ஒலி வானவர் தானவர் ஏத்தும்
குறைவுஇல்லவன்; ஊர்--குரங்காடுதுறையே.
In the crematory that never lacks room for cremation,
holding the never-extinguishing fire
in His hand and also a mazhu, He dances with Uma.

He is hailed with the Vedic mantras by Devas and Asuras.
He who lacks nothing, is entempled in Kuraṅgkāṭuthur̲ai. 3

379. விழிக்கும் நுதல்மேல் ஒரு வெண்பிறை சூடி,
தெழிக்கும் புறங்காட்டுஇடைச் சேர்ந்து எரிஆடி,
பழிக்கும் பரிசே பலி தேர்ந்தவன், ஊர் பொன்
கொழிக்கும் புனல் சூழ் குரங்காடுதுறையே.

Above His eye in His forehead, He on His head bears a crescent.
He dances in the fire of the dinsome crematory.
He goes about begging alms which debunks Him to derision.
He is entempled in Kuraṅgkāṭuthur̲ai on the bank
of the Kāviri yclept Ponni--the golden river. 4

380. நீறு ஆர்தரு மேனியன், நெற்றி ஓர் கண்ணன்,
ஏறு ஆர் கொடி எம் இறை ஈண்டு எரி ஆடி,
ஆறு ஆர் சடை அந்தணன், ஆயிழையாள் ஓர்-
கூறான், நகர்போல் குரங்காடுதுறையே.

His body is bedaubed with the holy ash; He has an eye
in His forehead; His flag sports the signum of His Bull.
He is our God; He dances in the huge flame; He,
the Brahmin, bears the Ganga on His matted crest.
Uma is part of Him. He is entempled in Kuraṅgkāṭuthur̲ai. 5

381. நளிரும் மலர்க்கொன்றையும் நாறு கரந்தைத்
துளிரும் சுலவி, சுடுகாட்டு எரிஆடி,
மிளிரும்(ம்) அரவு ஆர்த்தவன் மேவிய கோயில்
குளிரும் புனல்சூழ் குரங்காடுதுறையே.

Cool *kondrai* flowers and fragrant and tender shoots
of *karantai* adorn Him; He, the Handsome One, dances in the fire
of the crematory; a snake of spelndour cinctures His waist.
He is entempled in Kuraṅgkāṭuthuṟai endowed with cool water. 6

382. பழகும் வினை தீர்ப்பவன்; பார்ப்பதியோடும்,
முழவம் குழல் மொந்தை முழங்க, எரி ஆடும்
அழகன்(ன்); அயில்மூஇலைவேல் வலன் ஏந்தும்
குழகன்; நகர்போல்--குரங்காடுதுறையே.

He does away with the *karma* that engenders birth after birth; the Handsome
One dances with Pārvati, in the blazing fire of the crematory,
to the orchestrated sound of drum, flute and *gatam*.
He is the young One whose right hand holds the spear,
sharp and three-leaved. His urbs is, indeed, Kuraṅgkāṭuthuṟai. 7

383. வரை ஆர்த்து எடுத்த(வ்) அரக்கன் வலி ஒல்க,
நிரை ஆர் விரலால் நெரித்திட்டவன் ஊர்ஆம்--
கரை ஆர்ந்து இழி காவிரிக் கோலக் கரைமேல்,
குரை ஆர் பொழில் சூழ், குரங்காடுதுறையே.

With Hiṣ toe, He crushed and utterly enfeebled Ravana
who durst uproot uproariousy the Mount Kailās.
He is entempled in Kuraṅgkāṭuthuṟai rich in gardens
and is situate on the beautiful bank of the Kāviri. 8

384. நெடியானொடு நான்முகனும் நினைவு ஒண்ணாப்
படிஆகிய பண்டங்கன், நின்று எரிஆடி,
செடி ஆர் தலை ஏந்திய செங்கண் வெள்ஏற்றின்
கொடியான், நகர்போல்--குரங்காடுதுறையே.

He is beyond the thought of the tall Vishnu and the Four-faced;
He enacts the dance of Pandarangam. He dances in the fire;
He totes a stinking skull; His flag sports the signum of a white and red-eyed Bull.
His urbs is, indeed, Kuraṅgkāṭuthuṟai. 9

385. துவர் ஆடையர், வேடம் அலாச் சமண்கையர்,
கவர் வாய்மொழி காதல் செய்யாதவன் ஊர்ஆம்--
நவை ஆர் மணி,பொன், அகில், சந்தனம், உந்திக்
குவை ஆர் கரை சேர் குரங்காடுதுறையே.

The ochre-robed Buddhists and the Samaṇas clad only in their skin
are the base whose utterances are dubious; He takes no note of them.
He is entempled in Kuraṅgkāṭuthuṟai on the bank of the Kāviri
which carries in its current broken gems, gold, eaglewood
and sandalwood and shores them up in heaps. 10

386. நல்லார் பயில் காழியுள் ஞானசம்பந்தன்,
கொல் ஏறு உடையான் குரங்காடுதுறைமேல்
சொல் ஆர் தமிழ்மாலைபத்தும், தொழுது ஏத்த
வல்லார் அவர், வானவரோடு, உறைவாரே.

Gnānasambandhan who hails from Kāḻi where dwell the goodly denizens,
has sung these verses on the God of Kuraṅgkāṭuthuṟai,
who rides the murderous Bull.
They that adore Him singing these Tamil hymns will abide
in the ethereal world companied with the supernals. 11

36.திரு இரும்பூளை இந்தளம்

வினாஉரை

36. TIRUVIRUMPŪḶAI

Interrogatory Verses

387. சீர் ஆர் கழலே தொழுவீர்! இது செப்பீர்--
வார் ஆர் முலை மங்கையொடும்(ம்) உடன் ஆகி,
ஏர் ஆர் இரும்பூளை இடம்கொண்ட ஈசன்
கார் ஆர் கடல் நஞ்சு அமுதுஉண்ட கருத்தே?

O ye servitors who adore only the glorious ankleted feet
of Siva, He along with Her whose breasts are covered
by a breast-band, is entempled in Irumpūḷai.
Wherefore did He quaff the venom that rose up
from the ocean over which nimbi ply, as though,
it were ambrosia? Tell me the reason for this. 1

388. தொழல் ஆர் கழலே தொழு தொண்டர்கள் சொல்லீர்--
குழல் ஆர் மொழிக் கோல்வளையோடு உடன்ஆகி,
எழில் ஆர் இரும்பூளை இடம்கொண்ட ஈசன்
கழல்தான் கரிகான் இடை ஆடு கருத்தே?

Ye servitors who worship His adorable ankleted feet!
Along with His Consort whose voice is sweet
as the flute and who wears thick-set bangles
of chank, He is entempled in the splendorous Irumpūḷai.
Wherefore does He, our God, cause His sacred feet
dance in the singed crematory? Please tell me. 2

389. அன்பால் அடி கைதொழுவீர்! அறிவீரே--
மின் போல் மருங்குல் மடவாளொடு மேவி,
இன்பு ஆய் இரும்பூளை இடம்கொண்ட ஈசன்
பொன் போல் சடையில் புனல் வைத்த பொருளே?

O Ye servitors who with your hands, in love, adore His sacred feet!
He is, in delight, entempled with the fulgurant-waisted
Uma, at Irumpūḷai. Do You know why
He sports on His auric and matted crest the Ganga? 3

390. நச்சித் தொழுவீர்கள்! நமக்கு இது சொல்லீர்--
கச்சிப் பொலி காமக்கொடி உடன் கூடி,
இச்சித்து, இரும்பூளை இடம்கொண்ட ஈசன்
உச்சித்தலையில் பலி கொண்டு உழல் ஊணே?

O Ye servitors that in throngs willingly adore our God!
He who abides in Kānchi with Her, the liana-like
Kāmākshi, is willingly entempled in Irumpūḷai.
Wherefore does He receive alms in a skull
and roams about? Please tell me the reason for it. 4

391. சுற்று ஆர்ந்து அடியே தொழுவீர்! இது சொல்லீர்--
நல்-தாழ்குழல் நங்கையொடும்(ம்) உடன் ஆகி,
எற்றே இரும்பூளை இடம்கொண்ட ஈசன்
புற்று ஆடு அரவோடு பூண்ட பொருளே?

O Ye servitors that in throngs surround and adore His feet!
With Her whose tresses are splendorously adangle, He, our God,
is entempled in Irumpūḷai. Why does He wear as His
jewels the snake of the ant-hill and bones? Please tell me. 5

392. தோடு ஆர் மலர் தூய்த் தொழு தொண்டர்கள்! சொல்லீர்--
சேடு ஆர் குழல் சேயிழையோடு உடன்ஆகி,
ஈடுஆய் இரும்பூளை இடம்கொண்ட ஈசன்
காடு ஆர் கடு வேடுவன் ஆன கருத்தே?

O Ye servitors who strew petalled flowers and adore Him!
With Uma of dense coiffure adorned with jewels,
He, our God, is entempled in Irumpūḷai.
Of yore, He made His advent as a fierce forester. Why? 6

393. This verse is not extant. 7

394. ஒருக்கும் மனத்து அன்பர் உள்ளீர்! இது சொல்லீர்--
பருக் கை மதவேழம் உரித்து, உமையோடும்
இருக்கை இரும்பூளை இடம்கொண்ட ஈசன்
அரக்கன்(ன்) உரம் தீர்த்து அருள் ஆக்கியஆறே?

O Ye devotees that are companied with them of integrated *manam!*
He flayed the musty and long-trunked tusker;
He is our God entempled in Irumpūḷai with Uma.
Why did He do away with the might of Ravana, the Asura,
and then bless him? Please tell me the reason for this.

395. துயர் ஆயின நீங்கித் தொழும் தொண்டர்! சொல்லீர்--
கயல் ஆர் கருங்கண்ணியொடும்(ம்) உடன் ஆகி,
இயல்புஆய் இரும்பூளை இடம்கொண்ட ஈசன்
முயல்வார் இருவர்க்கு எரி ஆகிய மொய்ம்பே?

O Ye servitors, who, rid of Your troubles, adore Him!
With Her whose dark eyes are like unto the *Kayal's*
He, our God, is splendorously entempled in Irumpūḷai.
Wherefore did He rise up as a column of fire unbeholdable by the Two?
Tell me the reason for this, *His*, majestic display. 9

396. துணை நல்மலர் தூய்த் தொழும் தொண்டர்கள்! சொல்லீர்--
பணைமெல்முலைப் பார்ப்பதியோடு உடன் ஆகி,
இணை இல்(ல்) இரும்பூளை இடம்கொண்ட ஈசன்
அணைவு இல் சமண் சாக்கியம் ஆக்கியஆறே?

O Ye servitors that strew choice flowers, like unto His feet twain,
and adore Him! With Pārvati of buxom breasts, He our God,
is entempled in the peerless Irumpūḷai.
Wherefore did He bring into existence Jainism and Buddhism whose
adherents do not hail Him? Tell me the reason for this? 10

397. எந்தை இரும்பூளை இடம்கொண்ட ஈசன்,
சந்தம் பயில் சண்பையுள் ஞானசம்பந்தன்
செந்தண்தமிழ் செப்பிய பத்துஇவை வல்லார்,
பந்தம்(ம்) அறுத்து ஓங்குவர், பான்மையினாலே.

On our Sire and God entempled in Irumpūḷai, Gnanasambandhan of
Sāṇbai where thrive the practitioners of the rhythmic Vedas,
has hymned these ten salvific verses in classical Tamil̲.
They that are valiant in these, will, rid of their
fettering *malas* flourish in lofty splendour. 11

37. திரு மறைக்காடு இந்தளம்

37. TIRUMAR̲AIKKĀṬU

398. சதுர(ம்)மறைதான் துதிசெய்து வணங்கும்--
மதுரம் பொழில் சூழ்-மறைக்காட்டு உறை மைந்தா!
இதுநன்கு இறை வைத்து அருள்செய்க, எனக்கு உன்
கதவம் திருக்காப்புக் கொள்ளும் கருத்தாலே!

O the Mighty One who is entempled in Maṟaikkāṭu
girt with melliferous gardens and hailed by the quartet of the Vedas!
Please answer my prayer which beseeches You to cause
the closing of the doors of this temple, and remain shut, as of yore. 1

399. சங்கம், தரளம்(ம்) அவை, தான் கரைக்கு எற்றும்
வங்கக் கடல் சூழ் மறைக்காட்டு உறை மைந்தா!
மங்கைஉமை பாகமும் ஆக, இது கொல்,
கங்கை சடைமேல் அடைவித்த கருத்தே?

O the Mighty One entempled in Maṟaikkāṭu upon the sea
where barkentines ply and where the billows
of the sea shore up chanks and pearls!
While You are concorporate with the damozel Uma,
why do You sport on Your matted crest, the Ganga?
What may the reason be,for this, Your act? 2

400. குரவம், குருக்கத்திகள், புன்னைகள், ஞாழல்,
மருவும் பொழில் சூழ் மறைக்காட்டு உறை மைந்தா!
சிரமும் மலரும் திகழ் செஞ்சடைதன்மேல்
அரவம் மதியோடு அடைவித்தல் அழகே?

O the Mighty One entempled in Maṟaikkāṭu girt with gardens
abounding in *kura, kurukkatthi, puṉṉai* and *gnāzhal!*
You sport on Your russet and matted crest, along with a garland of skull
and a garland of flowers, the adder and the moon in juxtaposition.
Is this not, indeed, mirabile dictu? 3

401. படர் செம்பவளத்தொடு பல்மலர், முத்தம்,
மடல் அம் பொழில் சூழ் மறைக்காட்டு உறை மைந்தா!
உடலம்(ம்) உமை பங்கம் அது ஆகியும், என்கொல்,
கடல் நஞ்சு அமுதா அது உண்ட கருத்தே?

Such is Maṟaikkāṭu upon the sea rich in coral reef and abounding in pearls.
Here, You, the Mighty One, abide at Your shrine girt with
flowery gardens where blow pollen-laden blossoms.
Though Uma is part of You, why did You swallow
the oceanic venom as though it were ambrosia? 4

402. வானோர் மறை மா தவத்தோர், வழிபட்ட--
தேன் ஆர் பொழில் சூழ்-மறைக்காட்டு உறை செல்வா!
ஏனோர் தொழுது ஏத்த இருந்த நீ, என்கொல்,
கான் ஆர் கடு வேடுவன் ஆன கருத்தே?

O the Opulent One abiding at Maṟaikkāṭu girt with
melliferous gardens and adored by the Devas
and the great *tapaswis* versed in the Vedas!
While You were adored by all, wherefore did You
assume the form of a cynegetic forester? 5

403. பலகாலங்கள், வேதங்கள், பாதங்கள் போற்றி,
மலரால் வழிபாடு செய் மா மறைக்காடா!
உலகுஏழ் உடையாய்! கடைதோறும் முன், என்கொல்,
தலை சேர் பலி கொண்டு அதில் உண்டதுதானே?

O God entempled in Maṟaikkāṭu upon the sea over a long
and very long time, Vedas hailed and adored You with flowers!
You are the Lord-Owner of the seven worlds.
Why do You approach the foreyard of each thresholded
house, beg and receive alms in a skull and eat it? 6

404. வேலாவலயத்து அயலே மிளிர்வு எய்தும்--
சேல் ஆர் திரு மா-மறைக்காட்டு உறை செல்வா!
மாலோடு அயன் இந்திரன் அஞ்ச முன், என்கொல்,
கால் ஆர் சிலைக் காமனைக் காய்ந்த கருத்தே?

O Opulent One entempled in Maṟaikkāṭu upon the sea
where thrive the bright droves of *kayal!*
Of yore, when Manmata pressing with his foot his bow and sped a dart
targeting You, You burnt him witnessing which Vishnu, Brahma,
Indira and others, seized with dread, did quake.
What, indeed, is the reason for this, Your act? 7

405. கலம் கொள் கடல் ஓதம் உலாவும் கரைமேல்
வலம்கொள்பவர் வாழ்த்து இசைக்கும் மறைக்காடா!
இலங்கை உடையான் அடர்ப்பட்டு இடர் எய்த,
அலங்கல் விரல் ஊன்றி, அருள்செய்த ஆறே?

O One entempled in Maṟaikkāṭu upon the sea where cargo-laden
ships ply! They that peregrinate on the sea shore,
circumambulate Your delubrum and hail You.
You so crushed Ravana, the sovereign of Sri Lanka, that he was afflicted
with agonizing pain; then when he rued, You graced him.
What may the reason be for this, Your act? 8

406. "கோன்" என்று பல்கோடி உருத்திரர் போற்றும்--
தேன் அம் பொழில் சூழ்-மறைக்காட்டு உறை செல்வா!
ஏனம் கழுகு ஆனவர், உன்னை முன், என்கொல்,
வானம் தலம் மண்டியும் கண்டிலா ஆறே?

O the Opulent One entempled in Maṟaikkāṭu girt with
melliferous and splendorous gardens!
You are hailed as the Chief of the myriads of Rudras.
Of yore, Vishnu and Brahma, turning into a boar
and an eagle, bored into the earth and winged
the sky to behold Your feet and crown, all in vain.
What may the reason be for Your causing their failure? 9

407. வேதம்பல ஓமம் வியந்து அடி போற்ற,
ஓதம்(ம்) உலவும், மறைக்காட்டில் உறைவாய்!
ஏதில் சமண்சாக்கியர் வாக்குஇவை, என்கொல்,
ஆதரொடு தாம் அலர் தூற்றியஆறே?

O God entempled in Maṟaikkāṭu upon the sea whose water dashes
against the shore! All the Vedas perform sacrifices and wonderously
hail and celebrate Your sacred feet.
Why do the Jains and the Buddhists, alike brainless,
and of alien faiths calumniate You by their utterances.
Please tell me the reason for their condemnation. 10

408. காழி(ந்)நகரான் கலை ஞானசம்பந்தன்
வாழி(ம்) மறைக்காடனை வாய்ந்து அறிவித்த
ஏழ்இன் இசைமாலை ஈர்-ஐந்து இவை வல்லார்,
வாழி உலகோர் தொழ, வான் அடைவாரே.

Gnānasambandhan versed in scriptures, has sung
these ten hymns cast in the sevenfold music
on the adorable God of Maṟaikkāṭu.
They that can recite these to adore our God,
will, adored by the people on earth, ascend the ethereal world. 11

38. திருச் சாய்க்காடு இந்தளம்

38. TIRUCCHĀIKKĀTU

409. நித்தலும் நியமம் செய்து, நீர்மலர் தூவி,
சித்தம் ஒன்ற வல்லார்க்கு அருளும் சிவன் கோயில்--
மத்தயானையின் கோடும் வண் பீலியும் வாரி,
தத்துநீர்ப் பொன்னி, சாகரம் மேவு சாய்க்காடே.

Siva is entempled in Cāikāṭu blessing them that,
with their *chittam* concentrated on Him, offer Him duly and daily
their worship, strewing flowers, dipped in water.
Carrying the tusks of musty tuskers and large peacock feathers,
the Ponni flows here and merges with the sea. 1

410. பண் தலைக்கொண்டு பூதங்கள் பாட நின்று ஆடும்,
வெண்தலைக் கருங்காடு உறை, வேதியன் கோயில்--
கொண்டலைத் திகழ் பேரி முழங்க, குலாவித்
தண்டலைத்தடம் மா மயில் ஆடு சாய்க்காடே.

As the *Bhūtas* sing tunefully, He dances
in the singed crematory abounding in white skulls.
He, the Brahmin hailed by the Vedas, is entempled in Cāikkāṭu where
drums rumble like clouds and where in its gardens
the large peacocks enact their splendorous dance. 2

411. நாறு கூவிளம், நாகுஇளவெண்மதியத்தோடு,
ஆறு, சூடும் அமரர்பிரான் உறை கோயில்--
ஊறு தேங்கனி மாங்கனி ஓங்கிய சோலை,
தாறு தண் கதலிப் புதல், மேவு சாய்க்காடே.

He, the God of the celestials, sports on His head
the fragrant *vilvam*, the young crescent and the Ganga.
He is entempled in Cāikkāṭu girt with lofty gardens
where abound the toothsome coconuts, mango fruits
and bunches of bananas close to bushes. 3

412. வரங்கள் வண்புகழ் மன்னிய எந்தை, மருவார்
புரங்கள் மூன்றும் பொடிபட எய்தவன், கோயில்--
இரங்கல் ஓசையும் ஈட்டிய சாத்தொடும் ஈண்டி,
தரங்கம் நீள்கழித் தண் கரை வைகு சாய்க்காடே.

Our Sire, the God, famous for His blessings of boons, of yore, with an arrow
reduced to powdery dust the walled-citadels of the hostile Asuras.
He is entempled in Cāikkāṭu situate on the banks on the long and cool
creeks which carry with them the mercantile commodities.
Here is heard alas, the wailing sound of women parted from their mates. 4

413. ஏழைமார் கடைதோறும், இடு பலிக்கு என்று,
கூழைவாள் அரவு ஆட்டும் பிரான் உறை கோயில்--
மாழைஒண்கண் வளைக்கை நுளைச்சியர், வண் பூந்
தாழை வெண்மடல் கொய்து, கொண்டாடு சாய்க்காடே.

Our God who visits the thresholds of houses where women dwell,
for receiving alms, and who to gladden them causes a bright snake
with a large head and a narrow tail, to dance
He is entempled in Cāikkāṭu where the farmwives whose eyes are bright
like gold and who are bedecked with bangles, gather the spathes
of the fragrant-screwpine, in delight great. 5

414. துங்க வானவர் சூழ் கடல் தாம் கடைபோதில்,
அங்கு ஓர் நீழல் அளித்த எம்மான் உறைகோயில்--
வங்கம் அங்கு ஒளிர் இப்பியும் முத்தும் மணியும்
சங்கும் வாரி, தடங்கடல் உந்து சாய்க்காடே.
Uprose the venom when the lofty Devas churned the sea;
He, our God, quaffed it and, in grace, blessed them.
He is entempled in Cāikkāṭu close to the sea on which ships ply.
The billows of the sea push the bright
shells, pearls, gems and chanks to the shore. 6

415. வேத நாவினர், வெண்பளிங்கின் குழைக் காதர்,
ஓதநஞ்சு அணி கண்டர், உகந்து உறை கோயில்--
மாதர் வண்டு, தன் காதல்வண்டு ஆடிய புன்னைத்-
தாது கண்டு, பொழில் மறைந்து, ஊடு சாய்க்காடே.

His tongue chants the Vedas; He wears a kuḻai wrought of white
crystal in an ear. He retained in His throat the venom that rose up
from the sea; He is Siva who is entempled in Cāikkāṭu, where
the female chafer joyously revels with its mate in the pollen-laden
punnai flower and later hides and sulks in a garden. 7

416. இருக்கும் நீள்வரை பற்றி அடர்த்து, அன்று எடுத்த
அரக்கன் ஆகம் நெரித்து, அருள்செய்தவன் கோயில்--
மருக் குலாவிய மல்லிகை, சண்பகம், வண்பூந்
தரு, குலாவிய தண்பொழில் நீடு சாய்க்காடே.

Of yore, He crushed the body of Ravana who durst uproot His extensive
Mount Kailās; then when he rued, He graced him. He, our God,
is entempled in Cāikkāṭu where thrive in its cool gardens the trees
of fragrant *mallikai, shanbagam* and also
stately trees whence burgeon lovely blossoms. 8

417. மாலினோடு அயன் காண்டற்கு அரியவர், வாய்ந்த
வேலை ஆர் விடம் உண்டவர், மேவிய கோயில்--
சேலின் நேர் விழியர் மயில்ஆல, செருந்தி
காலையே கனகம் மலர்கின்ற சாய்க்காடே.

He is the Rare One who could not be eyed by Vishnu and Brahma.
He quaffed the oceanic venom. He is Siva who is entempled
in Cāikkāṭu where dwell damsels whose eyes are like unto the *cale's.*
Here dance peacocks spreading their fan-tails.
It is also here the auric and ruddy *seruntis* blow
in the morn and waft their suaveolence. 9

418. ஊத்தைவாய்ச் சமண்கையர்கள் சாக்கியர்க்கு என்றும்
ஆத்தம் ஆக அறிவு அரிது ஆயவன் கோயில்--
வாய்த்த மாளிகை சூழ்தரு வண் புகார் மாடே,
பூத்த வாவிகள் சூழ்ந்து, பொலிந்த சாய்க்காடே.

Unto the base and foul-mouthed Samaṇas and the Buddhists,
He is loveless; eke is He unknown to them for ever.
He is entempled in Cāikkāṭu close to Pukār
dight with magnificient mansions.
Lo, in the pools of Cāikkāṭu flowers galore burgeon. 10

419. ஏனையோர் புகழ்ந்து ஏத்திய எந்தை சாய்க்காட்டை,
ஞானசம்பந்தன்--காழியர்கோன்--நவில் பத்தும்
ஊனம் இன்றி உரைசெய வல்லார்தாம், போய்,
வானநாடுஇனிது ஆள்வர், இம் மாநிலத்தோரே.

On Cāikkāṭu where is entempled our Sire and God
who is adored by devotees who are not Jain or Buddhists,
Gnānasambandhan, the Prince of Kāl̲i sang these psalms.
They of this earth that can understand and sing flawlessly these hymns
will gain ascension to the celestial world and rule it. 11

39. திரு க்ஷேத்திரக்கோவை இந்தளம்

39. TIRUKHESHĒTTIRAKKŌVAI

420. ஆரூர், தில்லை அம்பலம், வல்லம், நல்லம்
வடகச்சியும், அச்சிறுபாக்கம், நல்ல
கூரூர், குடவாயில், குடந்தை, வெண்ணி,
கடல் சூழ் கழிப்பாலை, தென் கோடி, பீடு ஆர்
நீர் ஊர் வயல் நின்றியூர், குன்றியூரும்,
குருகாவையூர், நாரையூர், நீடு கானப்-
பேரூர், நல்-நீள் வயல் நெய்த்தானமும்,
பிதற்றாய், பிறைசூடிதன் பேர் இடமே!

Ārur, Tillai Ampalam, Vallam, Nallam
northern Kacchi, Acchir̲upākkam, goodly

Kūrūr, Kuṭavāyil, Kuṭanthai, Veṇṇi,
Kaḻippālai close to the sea, southern Koṭi, majestic
Nindriyūr of fertile and well-watered fields, Kundriyūr,
Kurukavaiyūr, Nāraiyūr, extensive Kaṉappērūr
Neitthānam endowed with goodly fields fecund:
Hail these holy places of the crescent-crested God. 1

421. அண்ணாமலை, ஈங்கோயும், அத்தி முத்தாறு
அகலா முதுகுன்றம், கொடுங்குன்றமும்,
கண் ஆர் கழுக்குன்றம், கயிலை, கோணம்
பயில் கற்குடி, காளத்தி, வாட்போக்கியும்,
பண் ஆர் மொழி மங்கை ஓர் பங்கு உடையான்
பரங்குன்றம், பருப்பதம், பேணி நின்றே,
எண்ணாய், இரவும் பகலும்!
இடும்பைக்கடல் நீந்தல் ஆம், காரணமே.
Aṇṇamalai, Eengkoi, Muthukunṟam on the banks
of the Atthi Mutthāṟu, Koṭumkunṟam,
eesome Kazhukunṟam, Kailās, Koṇam,
Kaṟkudi, Kālatthi, Vāṭpōkki,
Paraṅkuṉṟdram where Siva abides concorporate with
Her of music-sweet voice and Srisailam:
Contemplate these day and night and it'll
cause You cross the sea of embodiment. 2

422. அட்டானம் என்று ஓதிய நால்-இரண்டும்,
அழகன்(ன்) உறை கா அனைத்தும், துறைகள்-
எட்டுஆம், திருமூர்த்தியின் காடுஒன்பதும்,
குளம்மூன்றும், களம் அஞ்சும், பாடி நான்கும்,
மட்டு ஆர் குழலாள் மலைமங்கைபங்கன்
மதிக்கும்(ம்) இடம் ஆகிய பாழிமூன்றும்,
சிட்டானவன் பாசூர் என்றே விரும்பாய்,
அரும்பாவங்கள் ஆயின தேய்ந்து அறவே!

Attānam which are four times two, all the 'Ka-s'
where abides the Handsome One, the eight 'Tuṟai-s'
the nine 'Kāṭu-s' where the sacred Murti abides
the triad of 'Kuḷam-s, the pentad of 'Kaḷam-s'
the quartet of 'Pādi-s', the three 'Pāḷi-s' dear
to Him who is concorporate with Her whose tresses
are decked with nectarean flowers and Pāsur
where the sacred One abides: celebrate these;
your grievous sins'll fritter away. 3

423. அறப்பள்ளி, அகத்தியான்பள்ளி, வெள்ளைப்-
பொடிப் பூசி ஆறு அணிவான் அமர் காட்டுப்பள்ளி,
சிறப்பள்ளி, சிராப்பள்ளி, செம்பொன்பள்ளி,
திரு நனிபள்ளி, சீர் மகேந்திரத்துப்
பிறப்புஇல்லவன் பள்ளி, வெள்ளச் சடையான்
விரும்பும்(ம்) இடைப்பள்ளி, வண் சக்கரம் மால்
உறைப்பால் அடி போற்றக் கொடுத்த பள்ளி,
உணராய், மட நெஞ்சமே, உன்னி நின்றே.

Aṟappaḷḷi, Akatthiyānpaḷḷi, Kattuppaḷḷi where
the ash-coated and river- crested God abides,
Siṟappaḷḷi, Sirāppaḷḷi, Semponpaḷḷi,
Tirunanipaḷḷi, the glorious Mahendirapaḷḷi
where abides the unborn, Itailppaḷḷi dear to Him
who in His matted crest sports the flood of the Ganga,
and Cakkarappaḷḷi named after the gift of Siva's
sprocket wheel to Vishnu who hailed His feet:
O heart contemplate these with Siva-consciousness. 4

424. ....
ஆறை, வடமாகறல், அம்பர், ஐயாறு,
அணி ஆர் பெருவேளூர், விளமர், தெங்கூர்,
சேறை, துலை புகலூர், அகலாது
இவை காதலித்தான் அவன் சேர் பதியே.
....

Āṟai, Mākaṟal in the north, Ampar, Aiyāṟu,
ornate Vēḷūr the great, Viḷamar, Theṅkūr,
Sēṟai and the urbs in which Amarniti sat in the pan
of the scale: These are dear to Him and He parts not from these. 5

[Note. The first half of this verse is not extant.]

425. மன வஞ்சர் மற்று ஓட, முன் மாதர் ஆரும்
மதி கூர் திருக் கூடலில் ஆலவாயும்
இன வஞ்சொல் இலா இடைமாமருதும்,
இரும்பைப்பதிமாகாளம், வெற்றியூரும்
கனம் அம் சின மால்விடையான் விரும்பும்
கருகாவூர், நல்லூர், பெரும்புலியூர்,
தன மென்சொலில்-தஞ்சம் என்றே நினைமின்!
தவம் ஆம்; மலம் ஆயின தான் அறுமே.

Samaṇas of deceitful heart fled away from this polis,
of Ālavāi at Tirukkūtal abounding in wisdom
where women flourish, the great Iṭaimaruthu,
where are unheard cruel words and the like,
Irumpai Mākāḷam, Veṟṟiyūr, Karukāvūr
loved by the Rider of the lofty, beautiful, large
and angry Bull, Nallur and Perumpuliyūr:
consider these as your wealth and hail them
as your palladium with soft and salvific words. 6

426. மாட்டூர், மடப் பாச்சிலாச்சிராமம்,
மயிண்டீச்சுரம், வாதவூர், வாரணாசி,
காட்டூர், கடம்பூர், படம்பக்கம் கொட்டும்
கடல் ஒற்றியூர், மற்று உறையீர் அவையும்,
கோட்டூர், திரு ஆமாத்தூர், கோழம்பமும்,
கொடுங்கோவலூர், திருக் குணவாயில்.
....

Māṭṭūr, Pacchilācchirāmam abounding in *matams*
Mayindeecchuram, Vātavūr, Vāranāsi,
Kāṭṭur, Kaṭampūr, Or̲r̲iyūr upon the sea
where resounds the drum paṭampakkam, Ur̲aiyūr,
Kōṭṭūr, Tiruvāmātthūr, Kol̲ampam,
Koṭuṅkōvalūr, Tirukkuṇavāyil. 7
….. ……. …… …….

[Note. The last two lines of this verse are not extant.]

427. .. . . குலாவு திங்கள்
சடையான் குளிரும் பரிதி நியமம்,
போற்று ஊர் அடியார் வழிபாடு ஒழியாத் தென்-
புறம்பயம், பூவணம், பூழியூரும்,
காற்று ஊர் வரை அன்று எடுத்தான் முடிதோள்
நெரித்தான் உறை கோயில் என்று நீ கருதே!

Parutiniyamam of coolth where the God whose matted
crest sports the lovely crescent, Pur̲ampayam
in the south where the worship of the hailing devotions
never ceases,Pūvaṇam, Pūl̲iyūr, the temple of Him who crushed,
that day the heads and the shoulders of the Asura
who durst uproot the ventose Mount Kailās:
Regard these shrines with bhakti. 8

[Note. Many words of the initial lines of this verse are not traceable.]

428. நெற்குன்றம், ஒத்தூர், நிறைநீர் மருகல்,
நெடுவாயில், குறும்பலா, நீடு திரு
நற்குன்றம், வலம்புரம், நாகேச்சுரம்,
நளிர்சோலை உஞ்சேனைமாகாளம் வாய்மூர்,
கல்குன்றம் ஒன்று ஏந்தி மழை தடுத்த
கடல்வண்ணனும் மா மலரோனும் காணாச்
சொற்கு என்றும் தொலைவு இலாதான் உறையும்
குடமூக்கு, என்று சொல்லிக் குலாவுமினே!

Neṟkuṉṟam, Ōtthūr, Marukal abounding in water,
Netuvāyil, Kuṟumpala, Naṟkundram of spreading
glory , Valampuram, Nākēcchuram, Unjēai
Mākālam girt with cool gardens, Vāimūr
and Kudamūkku where is entempled Siva;
His glory of remaining unbeholdable
by the one who lifted up the Govarattha Hill
to nullify the devastating downpour, and Brahma,
knows no end. Hail His shrines and thrive well. 9

429. "குத்தங்குடி, வேதிகுடி, புனல் சூழ்
குருந்தங்குடி, தேவன்குடி, மருவும்
அத்தங்குடி, தண் திரு வண்குடியும்--
அலம்பும் சலம் தன் சடை வைத்து உகந்த
நித்தன், நிமலன், உமையோடும் கூட
நெடுங் காலம் உறைவுஇடம்" என்று சொல்லாப்
புத்தர், புறம் கூறிய புன் சமணர்,
நெடும் பொய்களை விட்டு, நினைத்து உய்ம்மினே!

Kutthaṇkudi, Vēdikudi, Kurunthaṅkudi, Devaṇkudi,
Splendorous Atthaṅkudi and cool Tiruvaṇkudi:
It is in these holy places, Siva, the eternal, the Ninmalan,
the One Peerless abides for a long long time.

Alas, the Buddhists and the back-biting Samaṇas
hail not these holy places.
Getting distanced from their falsehoods,
meditate on Him and come by salvation. 10

430. அம்மானை, அருந்தவம் ஆகிநின்ற
அமரர்பெருமான், பதிஆன உன்னி,
கொய்ம் மா மலர்ச்சோலை குலாவு கொச்சைக்கு
இறைவன்--சிவ ஞானசம்பந்தன்--சொன்ன
இம் மாலைஈர்-ஐந்தும் இரு நிலத்தில்
இரவும் பகலும் நினைந்து ஏத்தி நின்று,
விம்மா, வெருவா, விரும்பும்(ம்) அடியார்,
விதியார் பிரியார், சிவன்சேவடிக்கே.

He is the deity; He is the God of immortals, the One
who becomes the rare *tapas*. He is Pasupati-- the God of souls.
Contemplating His shrines, Sivagnānasambandhan,
the Chief of Kocchaivayam which is girt with
gardens in which abound fragrant flowers galore
that invite plucking, has sung this garland of hymns.
They of this immense earth that think on these verses
day and night and sing and sob in love
and divine dread are destined to gain the salvific
feet of Siva from which they will never part. 11

40. திருப் பிரமபுரம் சீகாமரம்

40. TIRUPPIRAMAPURAM

431. எம்பிரான், எனக்கு அமுதம் ஆவானும், தன் அடைந்தார்
தம்பிரான் ஆவானும், தழல் ஏந்து கையானும்,
கம்ப மா கரி உரித்த காபாலி, கறைக்கண்டன்--
வம்பு உலாம் பொழில் பிரமபுரத்து உறையும் வானவனே.

He is our God; He is ambrosia unto me; He is the God
unto them who take refuge in Him.
He holds the fire in His hand; He flayed the swaying
tusker; He is Kāpāli; His throat is murky.
He, the supernal God is entempled in Piramapuram
girt with fragrant gardens. 1

432. தாம் என்றும் மனம் தளராத் தகுதியராய், உலகத்துக்
"காம்!" என்று சரண் புகுந்தார் தமைக் காக்கும் கருணையினான்--
"ஓம்" என்று மறை பயில்வார் பிரமபுரத்து உறைகின்ற
காமன்தன்(ன்) உடல் எரியக் கனல் சேர்ந்த கண்ணானே.

He offers refuge unto the terrestrials; He, the merciful,
guards those firm of mind and seek Him as their Palladium.
He is entempled in Piramapuram where flourish
the practitioners of the Vedas, who, when they
recite the words, prefix the word Om to their recitation.
He gutted with the fire of His third eye, Manmata. 2

433. நன்நெஞ்சே! உனை இரந்தேன்; நம்பெருமான் திருவடியே
உன்னம்செய்து இரு கண்டாய்! உய்வதனை வேண்டுதியேல்,
அன்னம் சேர் பிரமபுரத்து ஆரமுதை, எப்போதும்
பன், அமர் சீர் வாய் அதுவே! பார், கண்ணே, பரிந்திடவே!

O goodly heart! I beseech You. If You seek redemption, always contemplate
the feet of our God. O lips, articulate but the praises of Him who is
like unto the rare ambrosia. He is entempled in Piramapuram
where swans flourish. O eyes, behold Him that
He may be pleased to cast His look on us in sympathy. 3

434. *சாம் நாள் இன்றி(ம்), மனமே! சங்கைதனைத் தவிர்ப்பிக்கும்*
கோன் ஆளும் திருவடிக்கே கொழு மலர் தூ! எத்தனையும்
தேன் ஆளும் பொழில் பிரமபுரத்து உறையும் தீ வணனை,
நா, நாளும் நன்நியமம் செய்து, சீர் நவின்று ஏத்தே!

To get rid of the doubt if the day of demise is near or far away
and such other doubts, daily hail the divine feet of
our Sovereign-Lord, strewing, in whatsoever measure possible,
flowers at His feet. He is entempled in Piramapuram girt with
melliferous gardens. His is the flame-red complexion.
O tongue, poised ritualistically, hail His praises. 4

435. *கண்நுதலான், வெண்நீற்றான், கமழ் சடையான், விடை ஏறி,*
பெண் இதம் ஆம் உருவத்தான், பிஞ்ஞகன், பேர்பல உடையான்,
விண் நுதலாத் தோன்றிய சீர்ப் பிரமபுரம் தொழ விரும்பி
எண்ணுதல் ஆம் செல்வத்தை இயல்புஆக அறிந்தோமே.

He has an eye in His forehead; He is adorned with the holy ash;
His crest of matted hair breathes incense; He is a
Rider of the Bull. He is concorporate with His lovely Consort.
He is Pigngnakan; His names are legion; He, our God,
is entempled in Piramāpuram the glory
of which pervades the ethereal world.
We who long to adore it, stand blessed to cognise its beatitude. 5

436. *எங்கேனும் யாது ஆகிப் பிறந்திடினும், தன் அடியார்க்கு*
“இங்கே” என்று அருள்புரியும் எம்பெருமான், எருதுஏறி,
கொங்கு ஏயும் மலர்ச்சோலைக் குளிர் பிரமபுரத்து உறையும்
சங்கே ஒத்து ஒளிர் மேனிச் சங்கரன், தன் தன்மைகளே!

Our God appears before His servitors what though
their form and place of birth be; saying ‘I am here’

He blessed them with His grace. He is our God who is entempled in
the cool Piramāpuram girt with melliferous flower-gardens.
The body of Him who is Sankara dazzles like
the white chank; His benevolent acts are beatitudinous. 6

437. சிலை அதுவே சிலை ஆகத் திரி புரம் மூன்று எரிசெய்த
இலைநுனை வேல்-தடக்கையன், ஏந்திழையாள் ஒருகூறன்,
அலை புனல் சூழ் பிரமபுரத்து அருமணியை அடி பணிந்தால்,
நிலை உடைய பெருஞ்செல்வம் நீடு உலகில் பெறல் ஆமே.

With His weapon, the fierce bow, He gutted with fire the triad of
the floating walled-citadels.
His puissant hand wields the three-leaved spear, the tip of which is keen.
He is concorporate with His bejewelled Woman.
In this orbis terrarum, at Piramāpuram, He, our God, like unto the rare Gem,
is entempled. If we hail and adore His sacred feet, we will
come by ever-during and beatitudinous opulence
and flourish in the empyrean world. 7

438. எரித்த மயிர் வாள் அரக்கன் வெற்பு எடுக்க, தோளொடு தாள்
நெரித்து அருளும் சிவமூர்த்தி, நீறு அணிந்த மேனியினான்,
உரித்த வரித்தோல் உடையான், உறை பிரமபுரம்தன்னைத்
தரித்த மனம் எப்போதும் பெறுவார்தாம் தக்காரே.

When the Asura armed with a sword and whose hair blazes like fire,
uprooted His Mount, Siva-Mūrti crushed his shoulders and feet.
His body is adorned with the holy ash; He flayed
the tusker and stood mantled in its skin.
They that contemplate His Piramāpuram, will be
regarded as proper and worthy persons. 8

439. கரியானும் நான்முகனும் காணாமைக் கனல்உரு ஆய்
அரியான் ஆம் பரமேட்டி, அரவம் சேர் அகலத்தான்,
தெரியாதான், இருந்து உறையும் திகழ் பிரமபுரம் சேர
உரியார் தாம் ஏழ் உலகும் உடன்ஆள உரியாரே.

He stood unbeholdable as a column of fire by
the dark Vishnu and the Four-faced.
His is the supreme beatitude; snakes adorn His chest.
He is not to be cognized through words or *manam*.
He, our God is entempled in Piramāpuram.
They that are entitled to gain acces to it,
will become the rulers of the seven worlds. 9

440. உடைஇலார், சீவரத்தார், தன் பெருமை உணர்வு அரியான்;
முடையில் ஆர் வெண்தலைக் கை மூர்த்திஆம் திருஉருவன்;
பெடையில் ஆர் வண்டு ஆடும் பொழில் பிரமபுரத்து உறையும்
சடையில் ஆர் வெண்பிறையான்; தாள் பணிவார் தக்காரே.

His glory cannot be comprehended by the unclad
Samaṇas and Sivaratthār clad in ochre robes.
He, the divine One, totes in His hand a stinking skull
as His begging-bowl; He is Siva *Mūrti.*
He, whose matted crest bears the white crescent, is
entempled in Piramapuram where the male
chafers sport in glee with their mates.
They that bow and adore His feet are the most worthy. 10

441. தன் அடைந்தார்க்கு இன்பங்கள் தருவானை, தத்துவனை,
கண் அடைந்த மதில் பிரமபுரத்து உறையும் காவலனை,
முன் அடைந்தான் சம்பந்தன் மொழி பத்தும் இவை வல்லார்
பொன் அடைந்தார்; போகங்கள்பல அடைந்தார்; புண்ணியரே.

He dispenses multifoliate delight unto those devotees
that have gained Him; He is the True Ens;
He is the Protector of the walled-Piramāpuram.
Sambandhan who had gained Him early
in his life, has sung on Siva these ten hymns.
They that are valiant in these are the holy ones who will
come by gold and manifold bhoga. 11

41. திருச் சாய்க்காடு

சீகாமரம்

41. TIRUCCHĀIKKĀṬU

442. மண் புகார், வான்புகுவர்; மனம் இளையார்; பசியாலும்
கண் புகார்; பிணி அறியார்; கற்றாரும் கேட்டாரும்
விண் புகார் என வேண்டா வெண் மாட நெடுவீதித்
தண் புகார்ச் சாய்க்காட்டு எம் தலைவன் தாள் சார்ந்தாரே.

They that have gained the feet of the Lord-God of Caikkatu
situate in Pukār endowed with long streets dight with
storyed mansions plastered white, and hail His praises
and hear them hailed, will not (re-)enter earth;
they will ascend the heaven; their manam will never wilt;
hunger will not afflict their eyes; neither will maladies. 1

443. போய்க் காடே மறைந்து உறைதல் புரிந்தானும், பூம் புகார்ச்
சாய்க்காடே பதி ஆக உடையானும், விடையானும்,
வாய்க் காடு முதுமரமே இடம்ஆக வந்து அடைந்த
பேய்க்கு ஆடல் புரிந்தானும், பெரியோர்கள் பெருமானே.

Arriving at the crematory, He dwells there concealed;
He is entempled in Cāikkāṭu abutting Pukār.
His mount is the Bull; He holds the ancient sylvan Banyan tree as His own.
He dances to the songs melodised by the ghouls.
He, indeed, is the God of the lofty ones. 2

444. நீ நாளும், நன்நெஞ்சே, நினைகண்டாய்! ஆர் அறிவார்,
சாநாளும் வாழ்நாளும்? சாய்க்காட்டு எம்பெருமாற்கே
பூ நாளும் தலை சுமப்ப, புகழ் நாமம் செவி கேட்ப,
நா நாளும் நவின்று ஏத்த, பெறல் ஆமே, நல்வினையே.

O goodly heart, contemplate Him every day; who indeed, are competent
to know of their days of existence or the day of their demise?
Do arrive at Cāikkāṭu and adore the God entempled thither,
carrying flowers on your head. May your ears hearken to His
glory and may your tongue hail Him every day.
Goodly destiny will then be your lot. 3

445. கட்டு அலர்த்த மலர் தூவிக் கைதொழுமின்--பொன் இயன்ற
தட்டு அலர்த்த பூஞ்செருந்தி கோங்கு அமரும் தாழ்பொழில்வாய்,
மொட்டு அலர்த்த தடந்தாழை முருகு உயிர்க்கும் காவிரிப்பூம்-
பட்டினத்துச் சாய்க்காட்டு எம் பரமேட்டி பாதமே!

In the low-lying gardens thick with trees like *kongku* and rich in
the flowers of *serunti* like unto auric plates, flourish
the blossoms of the fragrant screw-pine wafting suaveolence
into Cāikkāṭu abutting Kāvirippūmpaṭṭinam.
Here abides the Supreme God. Do adore His feet with your
hands strewing flowers caused to unfold by bees. 4

446. "கோங்கு அன்ன குவிமுலையாள், கொழும் பணைத்தோள் கொடியிடைப்
பாங்கு என்ன வைத்து உகந்தான், படர்சடைமேல் பால்மதியம்
தாங்கினான்--பூம் புகார்ச் சாய்க்காட்டான்; தாள் நிழல்கீழ்
ஓங்கினான், ஓங்கினார்" என உரைக்கும், உலகமே.

Her tapering breasts are like unto the buds of *kōṅku*;
Her arms are like the splendorous bamboo; Her waist is
liana-like. Such is Uma with whom He is happily concorporate.

He bears on His crest of spreading matted hair the milk-white crescent.
He is entempled in Cāikkāṭu abutting Pūmpukār.
This world will hail them that flourish in the shade
of His sacred feet, as the lofty ones. 5

447. சாந்துஆக நீறு அணிந்தான், சாய்க்காட்டான், காமனை முன்
சிந்து ஆகம் எரி கொளுவச் செற்று உகந்தான், திருமுடிமேல்
ஓய்ந்து ஆர மதி சூடி, ஒளி திகழும் மலைமகள் தோள்
தோய்ந்து ஆகம் பாகமா உடையானும், விடையானே.

He coats His entire person with the holy ash
which is indeed His sandal-paste.
He is entempled in Cāikkāṭu; of yore, He gutted with fire Manmata.
He wears on His crown the milk-white waned moon.
He is concorporate with the Daughter of Himavant,
whose shoulders are bright. He is indeed the Rider of the Bull. 6

448. மங்குல் தோய் மணி மாடம் மதி தவழும் நெடுவீதி,
சங்குஎலாம் கரை பொருது திரை புலம்பும் சாய்க்காட்டான்--
கொங்கு உலா வரிவண்டு இன்இசை பாடும் அலர்க்கொன்றைத்-
தொங்கலான் அடியார்க்குச் சுவர்க்கங்கள் பொருள் அலவே.

Our God is entempled in Cāikkāṭu dight with long and argent streets
where over the lofty tops of mansions, the moon sails.
Here is heard the uproar of the billows of the sea which shore up chanks.
Our God is decked with the garlands of flowers where lie
cradled the bees that came humming to quaff melis.
Lo, unto His devotees, Paradisal demesnes are of no worth at all. 7

449. “தொடல் அரியது ஒரு கணையால் புரம்மூன்றுதட எரியுண்ண,
படஅரவத்து எழில் ஆரம் பூண்டான், பண்டு அரக்கனையும்
தடவரையால் தடவரைத்தோள் ஊன்றினான், சாய்க்காட்டை
இட வகையா அடைவோம்” என்று எண்ணுவார்க்கு இடர்இலையே.

He sped an irresistible and invincible arrow and burnt the triad of
the walled-citadels. He is garlanded with a hooded adder.
Of yore, He pressed His Mount Kailās and crushed the mighty shoulders
of Ravana. He is entempled in Cāikkāṭu. Troubles none will
assail them who know this, His shrine, to be great and reach it. 8

450. வையம் நீர் ஏற்றானும், மலர் உறையும் நான்முகனும்,
ஐயன்மார் இருவர்க்கும் அளப்பு அரிதால், அவன் பெருமை;
தையலார் பாட்டு ஓவாச் சாய்க்காட்டு எம்பெருமானைத்
தெய்வமாப் பேணாதார் தெளிவுஉடைமை தேறோமே.

Through the ritual-pouring of water into the hand of the receiver,
Mahabali gifted to Vishnu this earth. Unto the Two--Vishnu
and the Four-faced--, the glory of Siva is irreckonable.
He is entempled in Cāikkāṭu where takes place
the melodising of women, without let or hindrance.
They are, indeed, the unclarified ones of tohubohu
who do not regard Him as the True God. 9

451. குறங்கு ஆட்டும் நால்விரல் கோவணத்துக்கு உலோவிப் போய்
அறம் காட்டும் சமணரும், சாக்கியரும், அலர் தூற்றும்
திறம் காட்டல் கேளாதே, தெளிவு உடையீர்! சென்று அடைமின்,
புறம்காட்டில் ஆடலான் பூம்புகார்ச் சாய்க்காடே!

He goes about clad in a loin cloth of four fingers’ breadth.
Listen not to the calumny of the Samaṇas and the Buddhists
who proclaim pseudo-dharma. He dances in the crematory.

O ye blessed with clarity, proceed to and reach
        Cāikkāṭu situate in Pūmpukar, to hail Him. 10

452. நொய்ம் பந்து புடைத்து ஒல்கு நூபுரம் சேர்மெல் அடியார்
அம் பந்தும் வரிக் கழலும் அரவம் செய் பூங் காழிச்
சம்பந்தன் தமிழ் பகர்ந்த சாய்க்காட்டுப் பத்தினையும்,
“எம் பந்தம்” எனக் கருதி, ஏத்துவார்க்கு இடர் கெடுமே.

Gnānasambandhan is of the flower-abounding Kāzhi where women
        dinsomely *gambol* with balls that get beaten hurtfully.
Eke do they sport with balls and *kazhanchikkai-s*,
        the while, the anklets that bedeck their feet resound.
The sins of those that hail Sambandhan's ten Tamil̲ hymns on the God
        of Cāikkāṭu owning Him as their Palladium,'ll perish. 11

42. திரு ஆக்கூர்த்தான் தோன்றிமாடம் சீகாமரம்

42.TIRUVĀKKŪRTTHĀN̲TŌN̲DR̲IMĀṬAM

453. அக்கு இருந்த ஆரமும், ஆடு அரவும், ஆமையும்,
தொக்கு இருந்த மார்பினான்; தோல்உடையான்; வெண் நீற்றான்;
புக்கு இருந்த தொல் கோயில்-- பொய் இலா மெய்ந்நெறிக்கே
தக்கிருந்தார் ஆக்கூரில் தான் தோன்றிமாடமே.

He wears on His chest a garland of bones, a dancing snake
        and the carapace of a tortoise; He is clad in
        a tiger-skin; He is bedaubed with the white holy ash.
He is entempled in the hoary Tāṉṯōṉṟimāṭam at Ākkūr where
        dwell the adherents of the never-false and the ever-true Way. 1

454. நீர் ஆர வார்சடையான், நீறு உடையான், ஏறு உடையான்,
கார் ஆர் பூங்கொன்றையினான், காதலித்த தொல் கோயில்--
கூர் ஆரல் வாய் நிறைக் கொண்டு அயலே கோட்டகத்தில்
தாரா மல்கு ஆக்கூரில் தான் தோன்றிமாடமே.

On His crest of the long matted hair, He bears the Ganga.
He is bedaubed with the holy ash; His mount is the Bull. He wears on
His crown the kondrai blossoms that blow during the rainy season.
His abides in the ancient temple of Tāṉṯōṉṟimāṭam at Ākkūr where throng
herons with their beaks full of āral fish, near the banks of pools. 2

455. வாள் ஆர் கண், செந்துவர்வாய், மாமலையான் தன் மடந்தை
தோள் ஆகம் பாகமாப் புல்கினான் தொல் கோயில்--
வேளாளர் என்றவர்கள் வண்மையால் மிக்கு இருக்கும்
தாளாளர் ஆக்கூரில் தான் தோன்றிமாடமே.

He is concorporate with the great Himavant's Daughter whose eyes are
bright and whose lips are rubicund. He revels in Her frame and arms.
He is entempled in the ancient Tāṉṯōṉṟimāṭam at Ākkūr
where enthusiastic Vellālas dwell performing altruistic acts of liberality. 3

456. கொங்கு சேர் தண்கொன்றைமாலையினான், கூற்று அடரப்
பொங்கினான், பொங்கு ஒளி சேர் வெண்நீற்றான், பூங்கோயில்--
அங்கம் ஆறோடும் அருமறைகள் ஐவேள்வி
தங்கினார் ஆக்கூரில் தான் தோன்றிமாடமே.

He wears the cool garland of pollen-laden kondrai flowers. In upsoaring wrath
He smote Yāma. He is bedaubed with the holy ash. He is entempled in
Tāṉṯōṉṟimāṭam at Ākkūr where dwell Brahmins who cultivate
the four Vedas and the six Angas and perform the five yagnā-s. 4

457. வீக்கினான், ஆடுஅரவம்; வீழ்ந்து அழிந்தார் வெண்தலை என்பு
ஆக்கினான், பல்கலன்கள்; ஆதரித்துப் பாகம் பெண்
ஆக்கினான்; தொல் கோயில்--ஆம்பல் அம்பூம் பொய்கை புடை
தாக்கினார் ஆக்கூரில் தான்தோன்றிமாடமே.

He is cinctured with a dancing snake; He is decked with the white
skulls and bones of the deceased as His many ornaments.
He is, in love, concorporate with His Woman. He is entempled in
the ancient Tāntōnrimāṭam at Ākkūr in whose naturally-formed pools
and tanks, fostered by husbandmen, *āmpals* blow. 5

458. பண் ஒளி சேர் நால்மறையான், பாடலினோடு ஆடலினான்,
கண் ஒளி சேர் நெற்றியினான், காதலித்த தொல் கோயில்--
விண் ஒளி சேர் மா மதியம் தீண்டியக்கால் வெண் மாடம்
ஒளி சேர் ஆக்கூரில் தான் தோன்றிமாடமே.

He is the Author of the Vedas cast in *chhandas* and compact
of gnosis; He is valiant in singing and dancing.
He sports a bright eye in His forehead.
He is entempled in His beloved and ancient Tāntōnrimāṭam
at Ākkūr where its white and storyed mansions thrive in
luculence thanks to the rays of the moon that sails in the sky. 6

459. வீங்கினார் மும்மதிலும் வில்வரையால் வெந்து அவிய
வாங்கினார், வானவர்கள் வந்து இறைஞ்சும், தொல் கோயில்--
பாங்கின் ஆர் நால்மறையோடு ஆறுஅங்கம் பல்கலைகள்
தாங்கினார் ஆக்கூரில் தான் தோன்றிமாடமே.

His is the swelling glory; with His mountain-bow, He baked
and destroyed the triad of the walled-citadels.
He is entempled in the ancient Tāntōnrimāṭam
at which the Devas arrive and adore Him.
It is situate in Ākkūr where dwell Brahmins well-versed
in the four Vedas, the six Angas as well as the many scriptures. 7

460. கல்-நெடிய குன்று எடுத்தான் தோள் அடரக் கால் ஊன்றி,
இன்அருளால் ஆட்கொண்ட எம்பெருமான் தொல் கோயில்--
பொன்அடிக்கே நாள்தோறும் பூவோடு நீர் சுமக்கும்
தன் அடியார் ஆக்கூரில் தான்தோன்றிமாடமே.

He crushed the shoulders of the Asura who with his long hands lifted up
the rocky Mount Kailās, and later, when he rued, graced him.
He is our God to whose ancient temple, His devotees
daily carry flowers and water to hail His golden feet.
He is entempled in the hoary Tāṉtōṉṟimāṭam at Ākkūr. 8

461. நன்மையால் நாரணனும் நான்முகனும் காண்பு அரிய
தொன்மையான், தோற்றம் கேடு இல்லாதான், தொல் கோயில்--
இன்மையால் சென்று இரந்தார்க்கு, "இல்லை" என்னாது, ஈந்து உவக்கும்
தன்மையார் ஆக்கூரில் தான் தோன்றிமாடமே.

He is the Ancient One unbeholdable by Vishnu, the doer of good,
and the Four-faced. He is birthless and deathless; His is the hoary
temple yclept Tāṉtōṉṟimāṭam at Ākkūr where dwell the eelymosynary
who rejoice in giving, never saying 'no' to them that beg them,
distressed by indigence. 9

462. நா மருவு புன்மை நவிற்ற, சமண்தேரர்,
பூ மருவு கொன்றையினான் புக்கு அமரும் தொல் கோயில்--
சேல்மருவு பைங்கயத்துச் செங்கழுநீர் பைங்குவளை
தாம் மருவும் ஆக்கூரில் தான் தோன்றிமாடமே.

The Jains and the Buddhists blabber with their tongues base words.
Our God is decked with *Kondrai* flowers. He is entempled in the ancient
Tāṉtōṉṟimāṭam at Ākkūr in whose natural fresh-water pools
flourish *cale* fish along with *sengkazhuneer* and lovely blue lilies. 10

463. ஆடல் அமர்ந்தானை, ஆக்கூரில் தான் தோன்றி--
மாடம் அமர்ந்தானை, மாடம் சேர் தண் காழி,
நாடற்கு அரிய சீர், ஞானசம்பந்தன் சொல்
பாடல்இவை வல்லார்க்கு இல்லைஆம், பாவமே.

On Him that loves dancing, the God entempled in
Tāṉtōṉṟimāṭam at Ākkūr,
Gnānasambandhan of unapproachable glory of the cool
Kāzhi where abounds many a mansion, has sung these verses.
The sins of those that are valiant in these hymns, cease. 11

43. திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் சீகாமரம்

43. TIRUPPUḶḶIRUKKUVĒḶŪR

464. கள் ஆர்ந்த பூங்கொன்றை, மதமத்தம், கதிர் மதியம்,
உள் ஆர்ந்த சடைமுடி எம்பெருமானார் உறையும் இடம்--
தள்ளாய சம்பாதி, சடாயு, என்பார்தாம் இருவர்
புள் ஆனார்க்கு அரையன் இடம் புள்ளிருக்குவேளூரே.

He wears in His crest of matted hair the melliferous and beauteous flowers,
the strong-scented *ūmattham* flowers and the bright crescent.
He, our Lord-God, is entempled in Puḷḷirukkuvēḷūr
where the two, namely Sampāti and Jaṭāyu in their
ineluctably-obtained embodiments as birds, adored Him. 1

465. தையலாள் ஒருபாகம், சடைமேலாள் அவளோடும்
ஐயம் தேர்ந்து உழல்வார், ஓர் அந்தணனார், உறையும் இடம்--
மெய் சொல்லா இராவணனை மேல்ஓடி ஈடு அழித்து,
பொய் சொல்லாது உயிர்போனான் புள்ளிருக்குவேளூரே.

With Her who is concorporate with Him and with Ganga on His crest,
He roams about begging alms.He is, indeed, the handsome Brahmin.
He is entempled in Puḷḷirukkuvēḷūr adored by the truthful Jaṭāyu who winged
and fought with the fibster Ravana, damaged his valour, and narrated
this episode truly to Rama and then gave up his ghost. 2

466. வாசநலம் செய்து இமையோர் நாள்தோறும் மலர் தூவ,
ஈசன், எம்பெருமானார்,இனிதுஆக உறையும் இடம்--
யோசனைப் போய்ப் பூக்கொணர்ந்து, அங்கு ஒரு நாளும் ஒழியாமே,
பூசனை செய்து இனிது இருந்தான் புள்ளிருக்குவேளூரே.

He is the Lord-God to whom the sojourning Devas offered their quotidian
pūja, with flowers. He is happily entempled in Puḷḷirukkuvēḷūr
who was, without fail adored by Sampāti who travelled a league
every day to secure the flowers with which He performed His pūja. 3

467. மா காயம் பெரியது ஒரு மான் உரி தோல் உடைஆடை
ஏகாயம் இட்டு உகந்த எரி ஆடி உறையும்இடம்--
ஆகாயம் தேர் ஓடும் இராவணனை அமரின்கண்
போகாமே பொருது அழித்தான் புள்ளிருக்குவேளூரே.

He flayed the immense tusker and mantled Himself
in its skin; He is a dancer in the fire.
He is entempled in Puḷḷirukkuvēḷūr adored by
Jaṭāyu who fought with and blocked the passage
of Ravana that abducted Sita and flew fast in his aerial car. 4

468. கீதத்தை மிகப் பாடும் அடியார்கள் குடி ஆகப்
பாதத்தைத் தொழ நின்ற பரஞ்சோதி பயிலும் இடம்--
வேதத்தின் மந்திரத்தால், வெண்மணலே சிவம்ஆக,
போதத்தால் வழிபட்டான் புள்ளிருக்குவேளூரே.

He is the Empyrean Effulgence and His feet are adored by the devotees
who sing and continue to sing the Vedic hymns.
He is entempled in Puḷḷirukkuvēḷūr where
Jatāyu the one who gathered the white sands
into a Linga and hailed it with Vedic mantras. 5

469. திறம் கொண்ட அடியார்மேல் தீவினைநோய் வாராமே,
அறம் கொண்டு சிவதன்மம் உரைத்த பிரான் அமரும் இடம்--
மறம் கொண்டு அங்கு இராவணன் தன் வலி கருதி வந்தானைப்
புறம்கண்ட சடாய் என்பான் புள்ளிருக்குவேளூரே.

He forfends the onslaught of the malady bred by
the evil *karma* of those (now) practising the Saivite faith.
He, of yore, seated in the shade of the Banyan tree,
took to the inculcation of Siva-dharma.
He is entempled in Puḷḷirukkuvēḷūr adored by
Jaṭāyu who almost vanquished Ravana, the sinner,
who very much relied on his might. 6

470. அத்தியின் ஈர்உரி மூடி, அழகுஆக அனல் ஏந்தி,
பித்தரைப் போல் பலி திரியும் பெருமானார் பேணும்இடம்--
பத்தியினால் வழிபட்டு, பலகாலம் தவம் செய்து,
புத்தி ஒன்ற வைத்து உகந்தான் புள்ளிருக்குவேளூரே.

He flayed the tusker in whose skin, He stood mantled.
He holds the fire in His beauteous hand.
Like one mad, He the God, roamed about soliciting alms.
He fosters Puḷḷirukkuvēḷūr where He is entempled, and adored by Jatāyu
who over a long time performed tapas and gained Siva-consciousness. 7

471. பண் ஒன்ற இசைபாடும் அடியார்கள் குடிஆக
மண் இன்றி விண் கொடுக்கும் மணிகண்டன் மருவும் இடம்--
எண் இன்றி, முக்கோடி வாணாள் அது உடையானைப்
புண் ஒன்றப் பொருது அழித்தான் புள்ளிருக்குவேளூரே.

He whose throat is dark with the venom He quaffed, grants unto those
devotees who reside in the holy urbs of Puḷḷirukkuvēḷūr and hail Him
in tuneful hymns, terrestrial joy and the ethereal bliss.
He wounded him that was blessed with a life-time
of three crores of days and denuded him of his might. 8

472. வேதித்தார் புரம்மூன்றும் வெங்கணையால் வெந்து அவியச்
சாதித்த வில்லாளி, கண்ணாளன், சாரும் இடம்--
ஆதித்தன் மகன் என்ன, அகன் ஞாலத்தவரோடும்
போதித்த சடாயு என்பான் புள்ளிருக்குவேளூரே.

He, the valiant bowman with a fierce arrow smote with fire the triad
of the walled-citadels of Asuras who rebeled against Him.
He, our God, is entempled in Puḷḷirukkuvēḷūr adored
by Jaṭāyu, the son of the Sun-god whose eyes
are merciful; he took birth on this wide earth,
along with other men, in the form of a bird
and inculcated the dharmic Way. 9

473. கடுத்து வரும் கங்கைதனைக் கமழ் சடை ஒன்று ஆடாமே
தடுத்தவர், எம்பெருமானார், தாம் இனிது ஆய் உறையும் இடம்--
விடைத்து வரும் இலங்கைக் கோன் மலங்கச் சென்று, இராமற்காப்
புடைத்து அவனைப் பொருது அழித்தான் புள்ளிருக்குவேளூரே.

He is our Lord who received on a single strand
of His matted hair, not at all getting completely wet,
when in wrath the river Ganga descended amain.

He, our God, is entempled in Puḷḷirukkuvēḷūr,
adored by Jaṭāyu who in Rama's cause
fought with the raging king of Lanka, causing
him to get befuddled and lose his valour. 10

474. செடிஆடிய உடல் தீர்ப்பான், தீவினைக்கு ஓர் மருந்து ஆவான்,
பொடி ஆடிக்கு அடிமை செய்த புள்ளிருக்குவேளூரே,
கடி ஆர்ந்த பொழில் காழிக் கவுணியன் சம்பந்தன் சொல்
மடியாது சொல்ல வல்லார்க்கு இல்லைஆம், மறுபிறப்பே.

He will, in grace, do away with the virtueless embodiment;
He is, indeed, the Medicine that annuls evil *karma*;
He bedaubs His body wholly with the holy ash.
He abides at Puḷḷirukkuvēḷūr and on Him
Gnānasambandhan of *Kaunidinya gotra*,
hailing from Kāzhi engirt with fragrant gardens, has sung these verses.
They that can sing these hymns, untainted by nonchalance'll be rid of re-birth. 11

44. திரு ஆமாத்தூர் சீகாமரம்

44. TIRUVĀMĀTTHŪR

475. துன்னம் பெய் கோவணமும் தோலும் உடை ஆடை,
பின் அம் சடைமேல் ஓர் பிள்ளை மதி சூடி,
அன்னம் சேர் தண் கானல் ஆமாத்தூர் அம்மான்தன்
பொன் அம் கழல் பரவாப் பொக்கமும் பொக்கமே?

He wears a stitched loin-cloth; He is clad in skin;
He sports on His plaited matted hair, the young moon.
He is entempled in Āmātthūr girt with gardens where thrive swans.
The fault of those that do not hail His golden,
ankleted feet is indeed a condemnable fault. 1

476. கைம்மாவின் தோல் போர்த்த காபாலி, வான் உலகில்
மும் மா மதில் எய்தான், முக்கணான், பேர் பாடி,
“அம் மா மலர்ச்சோலை ஆமாத்தூர் அம்மான்! எம்-
பெம்மான்!” என்று ஏத்தாதார் பேயரின் பேயரே.

He is Kāpāli mantled in the skin of the tusker whose trunk is its hand.
He smote the three, great, skyey and walled-citadels.
He is entempled in Āmatthūr girt with great gardens. He is the triple-eyed.
The ghouls who do not hail Him as God, are indeed the true ghouls. 2

477. பாம்பு அரைச் சாத்தி ஓர் பண்டரங்கன், விண்டது ஓர்
தேம்பல் இள மதியம் சூடிய சென்னியான்,
ஆம்பல் அம்பூம் பொய்கை ஆமாத்தூர் அம்மான் தன்
சாம்பல் அகலத்தார் சார்பு அல்லால் சார்பு இலமே.

He is cinctured with a serpent in His waist.
He enacts the peerless dance of Pandarangkam.
He wears on His crown the seared-oft and waning crescent.
He is entempled in Āmātthūr in whose naturally-formed
pools, *āmpal*-s blow.
His devotees are bedaubed with the holy ash on their chests.
We have Palladium none other than these. 3

478. கோள் நாகப் பேர் அல்குல் கோல்வளைக்கை மாதராள்
பூண் அகம் பாகமாப் புல்கி, அவளோடும்
ஆண் ஆகம் காதல் செய் ஆமாத்தூர் அம்மானைக்
காணாத கண் எல்லாம் காணாத கண்களே!

Uma is bebangled with chank bangles; like unto
the hood of an adder is Her *alkul*.
She is bedecked with jewels and He has Her as His
left-half. He is lovingly concorporate with Her.

He is entempled in Āmātthur. The eyes
that behold Him not are no eyes at all. 4

479. பாடல் நெறி நின்றான், பைங்கொன்றைத் தண்தாரே
சூடல் நெறி நின்றான், சூலம் சேர் கையினான்,
ஆடல் நெறி நின்றான்; ஆமாத்தூர் அம்மான் தன்
வேடநெறி நில்லா வேடமும் வேடமே?

He is poised in the hymnal way; He always wears the fresh and cool
garlands of *kondrais*. He wields in His hand a trident.
He pursues His especial way of dancing. He, the God, is entempled
in Āmātthūr. His Saivite Vetam is compact of the true way,
Is the Vetam of those who do not pursue it, be called Vetam at all? 5

480. சாம வரை வில் ஆகச் சந்தித்த வெங்கணையால்
காவல் மதில் எய்தான், கண் உடை நெற்றியான்,
யாவரும் சென்று ஏத்தும் ஆமாத்தூர் அம்மான், அத்
தேவர் தலை வணங்கும் தேவர்க்கும் தேவனே.

Fixing a fierce dart to His bow, the golden Mount Meru,
He smote the well-guarded triad of walled-citadels;
He sports an eye in His forehead; He, hailed by all,
is entempled in Āmātthūr; He is indeed Mahadeva unto Indira adored by devas. 6

481. மாறாத வெங் கூற்றை மாற்றி, மலைமகளை
வேறாக நில்லாத வேடமே காட்டினான்,
ஆறாத தீ ஆடி, ஆமாத்தூர் அம்மானைக்
கூறாத நாளஎல்லாம் கூறாத நாக்களே!

He destroyed the indestructible Yama.
Himavant's Daughter is not apart from Him but is a part of Him.
Thus is His androgynic form made manifest.

He dances in the unabating fire; He is entempled in Āmātthūr.
The tongues that hail Him not are those of the dumb. 7

482. “தாளால் அரக்கன் தோள் சாய்த்த தலைமகன் தன்
நாள் ஆதிரை” என்றே, நம்பன்தன் நாமத்தால்
ஆள் ஆனார் சென்று ஏத்தும் ஆமாத்தூர் அம்மானைக்
கேளாச் செவிஎல்லாம் கேளாச் செவிகளே!

With the toe of His foot, He crushed the shoulders of the Asura;
He is the Chief God; the Betelguese is His star.
He who is so adored is the supremely desirable One.
His servitors hie unto Āmātthūr to adore Him. It is here He is entempled.
The ears of those that listen not to His praises are truly deaf. 8

483. புள்ளும் கமலமும் கைக்கொண்டார்தாம் இருவர்
உள்ளுமவன் பெருமை ஒப்பு அளக்கும் தன்மையதே?
அள்ளல் விளைகழனி ஆமாத்தூர் அம்மான், எம்
வள்ளல், கழல் பரவா வாழ்க்கையும் வாழ்க்கையே?

He is meditated upon by Vishnu whose mount is
Garuda and Brahma whose seat is the Lotus.
Can His glory ever suffer reckoning? He is the munificent God
of Āmātthūr whose miry fields abound in foison.
Is the life of those who do not hail Him the true life at all? 9

484. பிச்சை பிறர் பெய்ய, பின் சார, கோ சார,
கொச்சை புலால் நாற, ஈர் உரிவை போர்த்து உகந்தான்-
அச்சம் தன் மா தேவிக்கு ஈந்தான்--ஆமாத்தூர்
நிச்சம் நினையாதார் நெஞ்சமும் நெஞ்சமே?

The women who give Him alms hanker after Him, the Lord-God.
He flayed the skin of the tusker that roams in the jungle,
and was mantled in its stinking and repulsive
skin witnessing which His great Consort was seized with dread.
He is entempled in Āmātthūr. Are the hearts of those
that do not daily think on Him, truly hearts at all? 10

485. ஆடல் அரவு அசைத்த ஆமாத்தூர் அம்மானை,
கோடல் இரும் புறவின் கொச்சைவயத் தலைவன்--
நாடல் அரிய சீர் ஞானசம்பந்தன்தன்
பாடல் இவை வல்லார்க்கு இல்லைஆம், பாவமே.

His waist is cinctured with a dancing snake. He is the God of Āmātthūr.
On Him Gnānasambandhan endowed with the well-nigh
unsecurable glory, the Chief of Kocchaivayam has sung
these verses. They that are valiant in these, his hymns,
will stand rid of their sins. 11

45. திருக் கைச்சினம் சீகாமரம்

45. TIRUKKAICCHIṈAM

486. தையல் ஓர் கூறு உடையான், தண்மதி சேர் செஞ்சடையான்,
மை உலாம் மணிமிடற்றான், மறை விளங்கு பாடலான்,
நெய் உலாம் மூஇலைவேல் ஏந்தி நிவந்து ஒளி சேர்
கை உடையான், மேவி உறை கோயில்--கைச்சினமே.

He is concorporate with His Woman; He wears
the cool crescent on His hirsutorufous matted tresses.
His throat is ebony like the blue gem. He sings Vedic hymns.
He holds in His bright hand the three-leaved spear, well-oiled.
He, our God, is entempled in Kaicchiṉam. 1

487. விடம் மல்கு கண்டத்தான், வெள்வளை ஓர் கூறு உடையான்,
படம் மல்கு பாம்பு அரையான், பற்றாதார் புரம் எரித்தான்,
நடம் மல்கும் ஆடலினான், நால்மறையோர் பாடலினான்,
கடம் மல்கு மா உரியான், உறைகோயில்--கைச்சினமே.

His throat holds the venom; He is concorporate with Her who is
decked with white bangles. His waist is cinctured with
a hooded adder. He burnt the triad of the hostile, walled-citadels.
He dances in delight great; He sings the hymns of the four Vedas.
He excoriated the skin of the musty tusker. He is entempled in Kaicchin̲am. 2

488. பாடல் ஆர் நால்மறையான்; பைங்கொன்றை பாம்பினொடும்
சூடலான், வெண்மதியம் துன்று கரந்தையொடும்;
ஆடலான், அங்கை அனல் ஏந்தி; ஆடு அரவக்-
காடலான்; மேவி உறை கோயில் கைச்சினமே.

He is the Author of the four Vedas compact of tuneful hymns,
He wears on His crown the fresh-blown *kondrais* and a serpent.
He wears the white crescent and the dense *serunti* buds and dances.
Holding the fire in His beauteous palm, He abides at the crematory
with the dancing snakes. Lo, He is entempled in Kaicchin̲am. 3

489. "பண்டு அமரர் கூடிக் கடைந்த படு கடல் நஞ்சு
உண்ட பிரான்" என்று இறைஞ்சி, உம்பர் தொழுது ஏத்த,
விண்டவர்கள் தொல் நகரம்மூன்று உடனே வெந்து அவியக்
கண்ட பிரான் மேவி உறை கோயில் கைச்சினமே.

Of yore, when the assembled Devas churned the sea
venom rose up; He quaffed it. Thus is He hailed gratefully
by the adoring Devas. It was He who smote with fire the hoary,
hostile triad of the skyey walled-citadels.
Lo, He is entempled in Kaicchin̲am. 4

490. தேய்ந்து மலி வெண்பிறையான், செய்யதிரு மேனியினான்,
வாய்ந்து இலங்கு வெண்நீற்றான். மாதினை ஓர் கூறு உடையான்,
சாய்ந்து அமரர் வேண்டத் தடங்கடல் நஞ்சு உண்டு அநங்கைக்
காய்ந்த பிரான், மேவி உறை கோயில்-கைச்சினமே.

He wears on His crown the waning moon and causes it
to thrive; the hue of His divine body is incarnadine.
He is adorned duly with the white holy ash; He is concorporate
with His Woman. When the forlorn Devas prayed to Him,
He quaffed the venom of the great sea. He burnt Manmata cap a pie.
He, our God, is entempled in Kaicchin̲am. 5

491. மங்கை ஓர்கூறு உடையான், மன்னும் மறை பயின்றான்.
அங்கை ஓர் வெண்தலையான், ஆடு அரவம் பூண்டு உகந்தான்,
திங்களொடு பாம்பு அணிந்த சீர் ஆர் திருமுடிமேல்
கங்கையினான், மேவி உறை கோயில் கைச்சினமே.

He is concorporate with His Woman. He sings the hymns
of the aeviternal Vedas. His beauteous palm holds a white skull.
He is joyously adorned with a dancing snake.
On His glorious and divine crest that bears the crescent
and the snake, Ganga too abides. He is entempled in Kaicchin̲am. 6

492. வரிஅரவே நாண் ஆக, மால்வரையே வில் ஆக,
எரிகணையால் முப்புரங்கள் எய்து உகந்த எம்பெருமான்,
பொரி சுடலை ஈமப் புறங்காட்டான், போர்த்தது ஓர்
கரிஉடையான், மேவி உறை கோயில் கைச்சினமே.

With the striped snake as the string, with the huge mount as the bow,
with the arrow the tip of which was fire, He gutted
with fire the triad of the walled-citadels, and rejoiced.

He dances in the crematory where puffed rice
is strewn during obsequies. He is mantled in
the tusker's skin. Lo, our God is entempled in Kaicchiṉam. 7

493. போது உலவு கொன்றை புனைந்தான், திருமுடிமேல்;
மாது உடையாள் அஞ்ச மலை எடுத்த வாள் அரக்கன்
நீதியினால் ஏத்த நிகழ்வித்து, நின்று ஆடும்
காதலினான்; மேவி உறை கோயில் கைச்சினமே.

He wears on His sacred crown the *kondrai* flowers. The sword-wielding
Asura lifted the Mount Kailās; at this Uma quaked in dread.
He crushed him and when he rued and duly hailed Him, he
regained his former state thanks to His blessing.
Siva who dances in love, is entempled in Kaicchiṉam. 8

494. மண்ணினை முன் சென்று இரந்த மாலும், மலரவனும்,
எண் அறியா வண்ணம் எரிஉருவம் ஆய பிரான்;
பண் இசையால் ஏத்தப்படுவான்; தன் நெற்றியின் மேல்
கண் உடையான்; மேவி உறை கோயில் கைச்சினமே.

He, the God, stretched as a column of fire beyond the ken of Vishnu,
who, of yore, begged Mahābali the gift to him the space of earth,
in extent--three steps only--, and Brahma, the Lotus-seated.
Siva is hailed by His devotees in tuneful hymns. He has an eye in His forehead.
Lo, He is entempled in Kaicchiṉam. 9

495. This verse is not extant. 10

496. தண் வயல் சூழ் காழித் தமிழ் ஞானசம்பந்தன்,
கண்நுதலான் மேவி உறை கோயில் கைச்சினத்தை,
பண்இசையால் ஏத்திப் பயின்ற இவை வல்லார்,
விண்ணவராய் ஓங்கி, வியன் உலகம் ஆள்வாரே.

Tamil̲ Gnānasambandhan of Kāzhi which is girt with cool fields, has,
in hymns of tuneful music, sung on the God of
trinocular vision, entempled in Kaicchin̲am.
They that are valiant in his hymns, will turn into lofty celestials
and eke will rule over the ethereal world. 11

46. திரு நாலூர்மயானம் சீகாமரம்

46.TIRUNĀLŪRMAYĀN̲AM

497. பால் ஊரும் மலைப்பாம்பும் பனிமதியும் மத்தமும்
மேல் ஊரும் செஞ்சடையான், வெண்நூல் சேர் மார்பினான்,
நாலூர் மயானத்து நம்பான் தன் அடி நினைந்து,
மால் ஊரும் சிந்தையர் பால் வந்து ஊரா, மறுபிறப்பே.

On His ruddy matted crest are the sinuous snake
of the mountain, the moist moon and *ūmattham*.
The white sacred thread adorns His chest.
He is the supremely desirable One entempled in Nālūrmayān̲am.
Rebirth will not afflict them who contemplate
Him, our God, duly, in maddened devotion. 1

498. சூடும் பிறை சென்னி; சூழ்காடு இடம் ஆக,
ஆடும் பறைசங்கு ஒலியோடு அழகுஆக;
நாடும் சிறப்பு ஓவா நாலூர்மயானத்தைப்
பாடும் சிறப்போர்பால் பற்றாஆம், பாவமே.

With His crest decked with the crescent, He dances beautifully in
the crematory to the beat of drum and the blowing of conches.
He, our God, is entempled in Nālūrmayān̲am,
the much-desired glory of which never abates.
Sins will not afflict them, the great ones, who hail it in songs. 2

499. கல்லால் நிழல் மேவி, காமுறுசீர் நால்வர்க்கு, அன்று,
எல்லா அறன் உரையும்இன் அருளால் சொல்லினான்-
நல்லார் தொழுது ஏத்தும் நாலூர்மயானத்தைச்
சொல்லாதவர் எல்லாம் செல்லாதார், தொல் நெறிக்கே.

Seated in the shade of the Kallāl tree, He taught, in grace,
the Four that had come by the much-desired glory, all dharma.
He, our God, is entempled in Nālūrmayāṉam,
hailed and adored by the goodly ones. They that do not
hail its praises, canst not tread the ancient Saivite Way. 3

500. "கோலத்து ஆர் கொன்றையான், கொல் புலித் தோல்ஆடையான்,
நீலத்து ஆர் கண்டத்தான், நெற்றி ஓர் கண்ணினான்--
ஞாலத்தார் சென்று ஏத்தும் நாலூர்மயானத்தில்
சூலத்தான்" என்பார்பால் சூழாஆம், தொல்வினையே.

He is adorned with the comely flowers of *kondrai*;
He is clad in the skin of the murderous tiger;
His throat stands blued; He has an eye in His forehead.
He, our God, is entempled in Nālūrmayāṉam,
hailed by the people of orbis terrarum, who gain access to it.
Hoary *karma* will not afflict them that hail Him as the wielder of the Trident. 4

501. "கறை ஆர் மணிமிடற்றான், காபாலி, கட்டங்கன்,
பிறை ஆர் வளர்சடையான், பெண்பாகன்--நண்புஆய
நறை ஆர் பொழில் புடைசூழ் நாலூர்மயானத்து எம்
இறையான்" என்று ஏத்துவார்க்கு எய்தும்ஆம், இன்பமே.

His throat has a patch of murk like unto the blue gem;
He is Kāpāli, the wielder of *kattangkam*.
His accrescent matted hair bears a crescent. Concorporate with

His Woman, He is entempled in Nālūrmayāṉam girt with fragrant gardens.
Bliss will accrue to them who hail Him as their God. 5

502. கண் ஆர் நுதலான், கனல், ஆடுஇடம் ஆகப்
பண் ஆர் மறை பாடி ஆடும் பரஞ்சோதி,
நண்ணார் புரம் எய்தான், நாலூர்மயானத்தை
நண்ணாதவர் எல்லாம் நண்ணாதார் நன்நெறியே.

He sports an eye in His forehead; He chooses the fire to enact His dance
in it; He sings the tuneful hymns of the Vedas; He, the Dancer,
is the Empyrean Effulgence. He smote the hostile walled-citadels.
He, our God, is entempled in Nālūrmayāṉam. They that do not come
and pray here are the ones that pursue not the goodly way. 6

503. கண் பாவு வேகத்தால் காமனை முன் காய்ந்து உகந்தான்,
பெண் பாவு பாகத்தான், நாகத்தோல் ஆகத்தான்--
நண்பு ஆர் குணத்தோர்கள் நாலூர்மயானத்தை
எண் பாவு சிந்தையார்க்கு ஏலா, இடர்தானே.

By the fire that leaps amain from His eye He burnt Manmata and rejoiced.
He is concorporate with His Woman; He is mantled
in the skin of the tusker. He is entempled in
Nālūrmayāṉam where thrive devotees in camaraderie.
Troubles will not afflict them that duly contemplate it. 7

504. பத்து தலையோனைப் பாதத்து ஒருவிரலால்
வைத்து மலை அடர்த்து வாளோடு நாள் கொடுத்தான்--
நத்தின் ஒலி ஓவா நாலூர்மயானத்து என்
அத்தன்; அடி நினைவார்க்கு அல்லல் அடையாவே.

With a toe of His, He pressed His Mount and crushed
the ten-headed Rāvana; then, when he rued

He blessed him with a sword and longevity of life.
He, our God, is entempled in Nālūrmayāṉam
where the blowing of conches does not cease.
Troubles'll not afflict them that duly contemplate it. 8

505. மாலோடு நான்முகனும் நேட, வளர் எரி ஆய்,
மேலோடு கீழ் காணா மேன்மையான்--வேதங்கள்-
நாலோடும் ஆறுஅங்கம் நாலூர்மயானத்து எம்
பாலோடு நெய்ஆடி; பாதம் பணிவோமே.

His crown and feet were unbeholdable by Vishnu and the Four-faced
when the lofty One soared up as a humongous column of fire.
He is the Author of the four Vedas and the six Angas.
He, our God, delights in the ablutions of milk and ghee.
Let us adore the feet of Him who is entempled in Nālūrmayāṉam. 9

506. துன்புஆய மாசார், துவர்ஆய போர்வையார்,
புன் பேச்சுக் கேளாதே புண்ணியனை நண்ணுமின்கள்!
நண்பால் "சிவாய!" எனா நாலூர்மயானத்தே
இன்புஆய் இருந்தானை, ஏத்துவார்க்கு இன்பமே.

Miserable are the dirty-bodied Samaṇas; the Buddhists are
shrouded in ochre robes. Listen not to their calumniatory words.
Gain access to the Holy One; He is entempled in
Nālūrmayāṉam where in privileged friendliness
He is hailed with the mystic pentad of letters--Sivāya.
Happiness will accrue to them that hail Him. 10

507. ஞாலம் புகழ் காழி ஞானசம்பந்தன் தான்
நாலுமறை ஓதும் நாலூர்மயானத்தைச்
சீலம் புகழலால் சிறந்து ஏத்த வல்லாருக்கு
ஏலும், புகழ்; வானத்து இன்புஆய் இருப்பாரே.

Gnānasambandhan of the world-renowned Kāzhi has celebrated
in verses the glory and the beatitude of the God entempled
in Nālūrmayāṉam, where thrive the reciters of the four Vedas.
To them that duly hail Him with these hymns
will accrue glory; they will thrive in bliss in the ethereal world. 11

47. திரு மயிலாப்பூர் சீகாமரம்

47. TIRUMAYILĀPPŪR

508. மட்டு இட்ட புன்னை அம்கானல் மடமயிலைக்-
கட்டு இட்டம் கொண்டான், கபாலீச்சுரம் அமர்ந்தான்,
ஒட்டிட்ட பண்பின் உருத்திரபல்கணத்தார்க்கு
அட்டு இட்டல் காணாதே போதியோ? பூம்பாவாய்!

O Pūmpāvai! He, our God is entempled in Kapāleecchuram
at Mayilai girt with the melliferous gardens of *punnai* trees
where young peacocks vociferously frolick.
Here take place the ritual offering of viands to the groups
of those who have gained at-one-ment with Him.
Should you pass away without witnessing this sight? (Do come back.) 1

509. மைப் பயந்த ஒண்கண் மடநல்லார் மா மயிலைக்
கைப் பயந்த நீற்றான், கபாலீச்சுரம் அமர்ந்தான்,
ஐப்பசி ஓணவிழாவும் அருந்தவர்கள்
துய்ப்பனவும் காணாதே போதியோ? பூம்பாவாய்!

O Pūmpāvai, Kapāleecchuram is where our God is entempled;
it is in the great Mayilai where flourish young lasses
whose bright eyes are touched with collyrium.
He is adorned with the holy ash which blesses forthwith
its wearers with the fulfilment of wishes.

In His honour takes place in Aippasi the festival
on the day when the Tiruvonam is the ruling star,
when sumptuous food is offered to rare tapaswis.
Should you pass away without witnessing this? (Do come back.) 2

510. வளைக்கை மடநல்லார் மா மயிலை வண் மறுகில்--
துளக்கு இல் கபாலீச்சுரத்தான் தொல்கார்த்திகைநாள்--
தளத்து ஏந்து இள முலையார் தையலார் கொண்டாடும்
விளக்கீடு காணாதே போதியோ? பூம்பாவாய்!

O Pūmpāvai! In the streets of the great Mayilai thrive
bashful belles who are of generous disposition.
Here in the fadeless Kapāleecchuram is our God entempled.
In His honour the damsels whose breasts are coated
with sandal-paste, light lamps galore during Kārtthikai.
Should you pass away without witnessing this? (Do come back.) 3

511. ஊர் திரை வேலை உலாவும உயர் மயிலைக்
சூர்தரு வேல் வல்லார் கொற்றம் கொள் சேரிதனில்,
கார் தரு சோலைக் கபாலீச்சுரம் அமர்ந்தான்
ஆர்திரை நாள் காணாதே போதியோ? பூம்பாவாய்!

O Pūmpāvai! The lofty Mayilai is close to the beach to which the billows
are wafted. Here flourish the colony of piscators who are adepts
in spearing the fishes of the sea. Here is entempled Siva in
Kapāleecchuram girt with gardens fostered by the rain-water;
here is conducted during Mārkazhi the festival during the day ruled
by the Betelguase. Should you pass away without witnessing it?
(Do come back.) 4

512. மைப் பூசும் ஒண்கண் மடநல்லார் மா மயிலைக்
கைப் பூசு நீற்றான், கபாலீச்சுரம் அமர்ந்தான்--
நெய்ப் பூசும் ஒண் புழுக்கல் நேரிழையார் கொண்டாடும்
தைப்பூசம் காணாதே போதியோ? பூம்பாவாய்!

O Pūmpāvai! In the great Mayilai dwell the young lasses whose bright eyes
are tinct with khol. Our God whose hands are bedaubed with the holy ash,
is entempled in Kapāleecchuram. To hail and celebrate Him during *Thai*,
the bejeweled women cook sumptuous *pongkal*,
soaked in ghee, during the day ruled by the *Pūsam*.
Should you pass away without witnessing this? (Do come back.) 5

513. மடல் ஆர்ந்த தெங்கின் மயிலையார் மாசிக்
கடல்ஆட்டுக் கண்டான், கபாலீச்சுரம் அமர்ந்தான்,
அடல் ஆன்ஏறு ஊரும் அடிகள், அடி பரவி,
நடம் ஆடல் காணாதே போதியோ? பூம்பாவாய்!

O Pūmpāvai! Our God is entempled in Kapāleechuram
at Mayilai which abounds in spathaceous coconut trees.
During Māsi, when the star *Makam* rules the day, He has His ablutions
in the sea; riding the mighty Bull He comes and enacts His dance.
Should you pass away without witnessing and hailing the Dancer?
(Do come back.) 6

514. மலி விழா வீதி மடநல்லார் மா மயிலைக்
கலி விழாக் கண்டான், கபாலீச்சுரம் அமர்ந்தான்--
பலி விழாப் பாடல் செய் பங்குனி உத்தரநாள்
ஒலி விழாக் காணாதே போதியோ? பூம்பாவாய்!

O Pūmpāvai! Our God rejoices to witness the soul-uplifting
festivities at the great Mayilai where flourish in weal, young lasses.

He is entempled in Kapāleecchuram. The ritual of food-offering to Him
takes place in *Pangkuni* during the day ruled by *Utthiram*.
Should you pass away without witnessing this dinsome festivity?
(Do come back.) 7

515. தண் ஆர் அரக்கன் தோள் சாய்த்து உகந்த தாளினான்,
கண் ஆர் மயிலைக் கபாலீச்சுரம் அமர்ந்தான்,
பண் ஆர் பதினெண்கணங்கள் தம்(ம்) அட்டமிநாள்
கண் ஆரக் காணாதே போதியோ? பூம்பாவாய்!

O Pūmpavai! With a toe of His foot, He crushed the shoulders
of the fierce Ravana and rejoiced. He is entempled in
Kapāleecchuram at the great Mayilai. During the *Ashtami*-day in Chitthirai,
the eighteen *ganas* hail Him in tuneful hymns. Should you pass away
without feasting your eyes with this sight? (Do come back.) 8

516. நல்-தாமரைமலர்மேல் நான்முகனும் நாரணனும்
முற்றாங்கு உணர்கிலா மூர்த்தி, திருவடியைக்
கற்றார்கள் ஏத்தும் கபாலீச்சுரம் அமர்ந்தான்,
பொன்-தாப்புக் காணாதே போதியோ? பூம்பாவாய்!

O Pūmpāvai! Beyond the ken of comprehension of
the Four-faced ensconced on the great Lotus and Nārāyanan,
He, the Mūrti, soared up and up unbeholdable by them.
He is entempled in Kapāleecchuram hailed by
the learned versed in the Vedas and Āgamas.
Should you pass away without witnessing His Swing-festival?
(Do come back.) 9

517. உரிஞ்சுஆய வாழ்க்கை அமண், உடையைப் போர்க்கும்
இருஞ் சாக்கியர்கள், எடுத்து உரைப்ப, நாட்டில்
கருஞ் சோலை சூழ்ந்த கபாலீச்சுரம் அமர்ந்தான்
பெருஞ் சாந்தி காணாதே போதியோ? பூம்பாவாய்!

O Pūmpāvai! The nude Samaṇas and the Buddhists
shrouded in the great robes, roam about and blabber.
Our God is entempled in Kapāleecchuram girt with imbrowned gardens.
Should you pass away without witnessing His *Perum Sānti?* (Do come back.) 10

518. கான் அமர் சோலைக் கபாலீச்சுரம் அமர்ந்தான்
தேன் அமர் பூம்பாவைப் பாட்டுஆகச் செந்தமிழான்
ஞானசம்பந்தன் நலம் புகழ்ந்த பத்தும் வலார்,
வான சம்பந்தத்தவரோடும் வாழ்வாரே.

Our God is entempled in Kapāleecchuram girt with melliferous gardens.
Gnānasambandhan has in
classical Tamil̲, hailed the beatitudinous nature of Him
which eke refers to the melis-like Pūmpāvai.
They that are valiant in these ten hymns will gain
ascension and live companied with the supernals. 11

48. திரு வெண்காடு

சீகாமரம்

48. TIRUVEṆKĀṬU

519. கண் காட்டும் நுதலானும், கனல் காட்டும் கையானும்,
பெண் காட்டும் உருவானும், பிறை காட்டும் சடையானும்,
பண் காட்டும் இசையானும், பயிர் காட்டும் புயலானும்,
வெண்காட்டில் உறைவானும்--விடை காட்டும் கொடியானே.

His forehead sports an eye; He holds the fire in His palm;
His form is concorporate with His Woman;
His crest of matted hair displays the crescent.
He is the music in *pann*; He is the crop-sustaining cloud;
He whose flag is impressed with the signum
of His Bull, is entempled in Veṇkāṭu. 1

520. பேய் அடையா, பிரிவு எய்தும்; பிள்ளையினோடு உள்ளம் நினைவு-
ஆயினவே வரம் பெறுவர்; ஐய்ுற வேண்டா, ஒன்றும்;
வேய் அன தோள் உமை பங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய் வினையார் அவர் தம்மைத் தோயாஆம், தீ வினையே.

He, concorporate with His Consort whose shoulders are
like unto the bamboo, is entempled in Veṇkāṭu,
Ghouls will not posses them that proceed to Veṇkāṭu,
and *bathe* in its triad of pools and adore Him;
if already possessed, the ghouls will quit; eke will they be
blessed with the boon of begetting their issue; their wishes
will stand fulfilled; evil *karma* will not assail them.
Lo, this admits not even an iota of doubt. 2

521. மண்ணொடு, நீர், அனல் காலோடு, ஆகாயம், மதி, இரவி,
எண்ணில் வரும் இயமானன், இகபரமும், எண்திசையும்,
பெண்ணினொடு, ஆண், பெருமையொடு, சிறுமையும், ஆம் பேராளன்--
விண்ணவர்கள்கோன் வழிபட--வெண்காடு இடமா விரும்பினனே.

He is the Ashta Murti compact of earth, water, wind, space, moon, sun
and multitudinous selves. He is, indeed, the life here and hereafter,
the eight directions, man as well as woman, and the glory
at once atomic and cosmic. He is willingly entempled in Veṇkāṭu
adored by the Sovereign of the Devas. 3

522. விடம் உண்ட மிடற்று அண்ணல் வெண்காட்டின் தண்புறவில்,
மடல் விண்ட முடத்தாழைமலர் நிழலைக் குருகு என்று,
தடம் மண்டு துறைக் கெண்டை, தாமரையின்பூ மறைய,
கடல் விண்ட கதிர் முத்தம் நகை காட்டும் காட்சியதே.

He is the Noble One whose throat retains the venom He quaffed.
He is entempled in Veṇkāṭu near which is the cool woodland,
where mistaking the shade of the bending and spathaecous
fragrant-screwpine, as heron, the *kendai*-s that flourish
in the pools, rush to and hide themselves
in the bottom of the stalks of the lotus-flowers
witnessing which the bright pearls of the sea seem to smile. 4

523. வேலை மலி தண்கானல் வெண்காட்டான் திருவடிக்கீழ்
மாலை மலி வண் சாந்தால் வழிபடு நல் மறையவன்தன்
மேல் அடர் வெங்காலன் உயிர் விண்ட பினை, நமன்தூதர்,
ஆலமிடற்றான் அடியார் என்று, அடர அஞ்சுவரே.

Of yore, He kicked to death Yama who essayed to snatch the life
of the lad that adored His feet with garlands and sandal-paste.
Henceforth the henchmen of Yama durst not
approach His servitors to seize them. He, the God,
whose throat is dark with the venom, is entempled in Veṇkāṭu. 5

524. தண்மதியும் வெய்ய(அ)ரவும் தாங்கினான், சடையின்உடன்;
ஒண்மதியநுதல் உமை ஓர் கூறு உகந்தான்; உறைகோயில்--
பண் மொழியால் அவன் நாமம்பல ஓத, பசுங்கிள்ளை
வெண் முகில் சேர் கரும்பெணைமேல் வீற்றிருக்கும் வெண்காடே.

He sports on His crest of matted hair, the cool moon
and the thanatophidian adder.
He is concorporate with Uma whose forehead is bright as the moon.

He is entempled in Veṇkāṭu where in their sweet voice, parakeets
chanting His sacred names, wing to the tops
of the dark palm trees and rest there majestically. 6

525. சக்கரம் மாற்கு ஈந்தானும்; சலந்தரனைப் பிளந்தானும்;
அக்கு அரைமேல் அசைத்தானும்; அடைந்து அயிராவதம் பணிய,
மிக்கு அதனுக்கு அருள் சுரக்கும் வெண்காடும், வினை துரக்கும்
முக்குளம், நன்கு உடையானும்--முக்கண் உடை இறையவனே.

He gifted to Vishnu the sprocket-wheel; He killed Jalandaran by cleaving him.
He is cinctured with a string of bones in His waist.
He blessed the tusker Ayirāvatam with muckle
grace, when it took refuge in Him and adored Him.
He is the triple-eyed God who is entempled in
Veṇkāṭu whose triad of pools does away with *karma*. 7

526. பண் மொய்த்த இன்மொழியாள் பயம் எய்த மலை எடுத்த
உன்மத்தன் உரம் நெரித்து, அன்று அருள்செய்தான் உறை கோயில்--
கண் மொய்த்த கரு மஞ்ஞை நடம்ஆட, கடல் முழங்க,
விண் மொய்த்த பொழில் வரிவண்டு இசை முரலும் வெண்காடே.

He crushed the body of the crazy Ravana who durst uproot His Mount, at which
Uma who articulates sweet words cast in dulcet *pann*, quaked.
Our God later blessed the Asura when he rued.
He , our God, is entempled in Veṇkāṭu in whose sky-vaulting gardens,
the blue peacocks whose feathers are dight with ocillai, dance,
striped bees hum in music, and the sea close by doth roar. 8

527. "கள் ஆர் செங்கமலத்தான், கடல் கிடந்தான், என இவர்கள்
ஒள் ஆண்மை கொளற்கு ஓடி, உயர்ந்து ஆழ்ந்தும், உணர்வு அரியான்--
வெள் ஆனை தவம் செய்யும் மேதகு வெண்காட்டான்" என்ற
உள் ஆடி உருகாதார் உணர்வு, உடைமை, உணரோமே.

The Four-faced seated on the melliferous red Lotus
and Vishnu that slumbers on the sea: these, initially
borne by self-glory, burrowed the earth and flew up
the sky, to behold His feet and crown, in vain.
These eventually turned into His servitors.
He, our God, is entempled in Veṇkāṭu adored by the White Tusker.
We'll reckon not the knowledge of them as worthy
at all, who do not melt in love for Him. 9

528. போதியர்கள் பிண்டியர்கள் மிண்டுமொழி பொருள் என்னும்
பேதையர்கள் அவர்; பிரிமின்! அறிவுஉடையீர்! இது கேண்மின்;
"வேதியர்கள் விரும்பிய சீர் வியன்தரு வெண்காட்டான்" என்று
ஓதியவர் யாதும் ஒரு தீது இலர் என்று உணருமினே!

Move away from them who regard the proud and egoistic words of the Buddhists
who meditate under the shade of the *Bhodi* tree
and the Samaṇas that meditate in the shade of the Asoka-tree.
O ye endowed with true knowledge, listen to this.
Siva is entetmpled in the extensive Veṇkāṭu where abide in
love and devotion the Brahmins.
Evil will not assail them that hail Him as the God of Veṇkāṭu. 10

529. தண்பொழில் சூழ் சண்பையர்கோன்--தமிழ் ஞானசம்பந்தன்--
விண் பொலி வெண்பிறைச் சென்னி விகிர்தன் உறை வெண்காட்டைப்
பண் பொலி செந்தமிழ்மாலை பாடிய பத்து இவை வல்லார்,
மண் பொலிய வாழ்ந்தவர், போய் வான் பொலியப் புகுவாரே.

Tamil̲ Gnānasambandhan, the Prince of Shanbai girt with cool gardens,
has sung these verses on Him who wears the crescent;
these psalms are cast in tuneful and splendorous Tamil̲.

They that are valiant in these ten hymns, will abide on earth
in splendour and gain ascension causing the ethereal
world to flourish in ever more effulgence. 11

49. சீகாழி

சீகாமரம்

49. SĪKĀZHI

530. பண்ணின் நேர் மொழி மங்கைமார்பலர் பாடி ஆடிய ஓசை நாள்தொறும்
கண்ணின் நேர் அயலே பொலியும் கடல் காழி,
பெண்ணின் நேர் ஒருபங்கு உடைப் பெருமானை, “எம்பெருமான்!” என்று உன்னும்
அண்ணல் ஆர் அடியார் அருளாலும் குறைவு இலரே.

Many women who articulate words sweet like the melody
cast in *pann*, here sing and dance daily.
Our God abiding at Kāzhi from which the splendorous sea is visible,
is concorporate with His Consort. They that declare and hail
the androgynic One as their God, times without number,
are the true servitors of the Great One.
These will thrive in wealth and abounding grace. 1

531. மொண்டு அலம்பிய வார்திரைக்கடல் மோதி மீது ஏறி சங்கம் வங்கமும்
கண்டல் அம் புடை சூழ் வயல் சேர் கலிக் காழி,
வண்டு அலம்பிய கொன்றையான் அடி வாழ்த்தி ஏத்திய மாந்தர்தம் வினை
விண்டல் அங்கு எளிதுஆம்; அது நல்விதி ஆமே.

The large billows of the sea, roaring and carrying much water dash against
the ships and throw up chanks which crawl to the fields girt with
fragrant-screw-pine aplenty. Such is Kāzhi where our
God who is adorned with kondrai flowers bebuzzed
by bees, abides. The karma of those that hail and adore
His feet will perish with ease. 2

532. நாடுஎலாம் ஒளி எய்த நல்லவர் நன்றும் ஏத்தி வணங்கு-வார் பொழில்
காடுஎலாம் மலர் தேன் துளிக்கும்-கடல் காழி,
"தோடு உலாவிய காது உளாய் சுரிசங்கவெண்குழையாய்!" என்று என்று உன்னும்
வேடம் கொண்டவர்கள் வினை நீங்கல் உற்றாரே.

He is entempled in Kāzhi close to the sea. Kāzhi is dight with
large gardens teeming in flowers whence melis overflows.
Here, the goodly ones hail and adore Him
for the weal and welfare of all the people in all the countries.
Clad in the Saivite habit and ever thinking on Him, they that hail Him
as the One that wears a *todu* in one ear and a kuzhai
wrought of white chank in the other, times without number,
will stand rid of their *karma*. 3

533. மையின் ஆர் பொழில் சூழ, நீழலில் வாசம் ஆர் மது மல்க, நாள்தொறும்
கையின் ஆர் மலர் கொண்டு எழுவார் கலிக் காழி,
"ஐயனே! அரனே!" என்று ஆதரித்த ஓதி, நீதி உளே நினைப்பவர்,
உய்யும்ஆறு உலகில் உயர்ந்தாரின் உள்ளாரே.

Kāzhi is girt with imbrowned gardens where
melis drips on the ground and pervades it.
Servitors daily pluck with their hands flowers
and proceed to His shrine and hail Him thus: "O Sire! O Hara!"
They think on Him in goodly devotion, poised in *niti*.
These, who stand redeemed, will be companied with the lofty ones. 4

534. மலி கடுந் திரைமேல் நிமிர்ந்து எதிர் வந்துவந்து ஒளிர்நித்திலம் விழ,
கலி கடிந்த கையார் மருவும் கலிக் காழி,
வலிய காலனை வீட்டி மாமணிதன் இன்உயிர் அளித்தானை வாழ்த்திட,
மெலியும், தீ வினை நோய் அவை; மேவுவர், வீடே.

In the sea near Kāzhi, bright pearls confront
the full and swift billows and fall down.
Here in the glorious Kāzhi dwell the generous ones who vanquish *Kali*.
Evil *karma* will fritter away and heaven's bliss will
enure unto them who hail the God of Kāzhi,
as the One who kicked Yama to death
and saved the sweet life of the Brahmachāri. 5

535. மற்றும் இவ் உலகத்தது உளோர்களும் வான்உளோர்களும் வந்து, வைகலும்,
கற்ற சிந்தையராய்க் கருதும் கலிக் காழி,
நெற்றிமேல் அமர் கண்ணினானை நினைந்து இரந்து இசை பாடுவார், "வினை
செற்ற மாந்தர்" எனத் தெளிமின்கள், சிந்தையுளே!

The terrestrials and the Devas here arrive daily,
they being alive to the value of spiritual knowledge,
and adore the triple-eyed God entempled in Kāzhi.
Be clarified in your *chinta* that they who come here,
stay and hail Him in hymn and song and solemn strain,
are the ones who have done away with their kārmic deeds. 6

536. தான் நலம் புரை வேதியரொடு தக்க மா தவர்தாம் தொழ, பயில்
கானலின் விரை சேர விம்மும் கலிக் காழி,
"ஊனுள் ஆர் உயிர் வாழ்க்கையாய்! உறவுஆகி நின்ற ஒருவனே!" என்று என்று
ஆனலம் கொடுப்பார், அருள் வேந்தர் ஆவாரே.
Brahmins endowed with glory and goodness, and *tapaswis* of great propriety,
adore Him at Kāzhi whose gardens are vibrant with suaveolence,
He, the Peerless One, for the upliftment of the embodied entia,
is entempled here as the Fruit of their adoration,
in advaitic relationship. If He is hailed and adored
with the five products of kine, He doth bless.
Such adorers get vested with splendorous and regal grace. 7

537. மைத்த வண்டு எழு சோலை ஆலைகள், சாலி சேர் வயல் ஆர, வைகலும்
கத்து வார்கடல் சென்று உலவ கலிக் காழி
அத்தனே! அரனே! அரக்கனை அன்று அடர்த்து உகந்தாய்! உன கழல்
பத்தராய்ப் பரவும் பயன் ஈங்கு நல்காயே!

Bees bombinate in its imbrowned gardens; here
are sugarcane presses and fields where paddy-crops flourish.
Such is the glorious Kāzhi to whose
border the roaring sea water comes daily. Our God is
entempled here. He is Hara who crushed Ravana and rejoiced.
Here and now do bless me with the guerdon, O God,
of the adorers of Your sacred ankleted feet. 8

538. பரு மராமொடு, தெங்கு,--பைங்கதலிப் பருங்கனி உண்ண, மந்திகள்--
கருவரால் உகளும் வயல், சூழ் கலிக் காழி,
“திருவின்நாயகன் ஆய மாலொடு செய்யாமாமலர்ச் செல்வன் ஆகிய
இருவர் காண்பு அரியான்” என ஏத்துதல் இன்பமே.

Here are gardens thick with the mighty *marām* and coconut trees;
also are here the fresh-looking banana trees on whose large fruits
the female monkeys feast; in its fields the dark *varāl* fishes leap and gambol.
Such is the glorious Kāzhi where He is entempled.
“He is unbeholdable by the Two--the consort of Lakshmi who is throned
on the great and rubicund Lotus--, and the Four-faced.”
To hail Him thus is to come by delight great. 9

539. பிண்டம் உண்டு உழல்வார்களும், பிரியாது வண் துகில்ஆடை போர்த்தவர்,
கண்டு சேரகிலார்; அழகு ஆர் கலிக் காழி,
“தொண்டைவாய் உமையோடும் கூடிய வேடனே! சுடலைப்பொடி அணி
அண்டவாணன்!” என்பார்க்கு அடையா, அல்லல் தானே.

The Samaṇas eat gowpens of alms and loiter
and the Buddhists ever shrouded in robes,
are the unblest who cannot behold and be associated with Him.
He, with Uma whose luscious lips are like unto the kovvai fruit,
is entempled here. He is bedaubed with the crematorial ash.
He is the God of the Devas and His presence pervades the cosmos.
Cruel *karma* will not touch them who hail Him thus. 10

540. பெயர் எனும்(ம்) இவைபன்னிரண்டினும் உண்டு எனப் பெயர் பெற்ற ஊர், திகழ்
கயல் உலாம் வயல் சூழ்ந்து அழகு ஆர் கலிக் காழி,
நயன் நடன் கழல் ஏத்தி வாழ்த்திய ஞானசம்பந்தன் செந்தமிழ்உரை
உயருமா மொழிவார் உலகத்து உயர்ந்தாரே.

The glorious Kāzhi is known by twelve names; in its engirding
fields roll varāl fishes. He, our God, is entempled in this Kāzhi;
He is indeed the dancing God. Gnānasambandhan, hailing and adoring
His sacred feet, has sung these verses.
They that recite these to come by loftiness,
will emerge as the lofty ones of this world. 11

50. திருவாமாத்தூர் சீகாமரம்

50. TIRUVĀMĀTTHŪR

541. குன்ற வார்சிலை, நாண் அரா, அரி வாளி, கூர் எரி, காற்றின், மும்மதில்
வென்றஆறு எங்ஙனே?--விடை ஏறும் வேதியனே!
தென்றல் ஆர் மணி மாட மாளிகை சூளிகைக்கு எதிர் நீண்ட பெண்ணைமேல்
அன்றில் வந்து அணையும் ஆமாத்தூர் அம்மானே!

O God entempled in Āmātthūr where over the tops
of the beautiful and storeyed mansions, the southerly wafts!

Here the palm trees are taller than the mansions; it is
here in them the *andril* birds abide in joy. O One who comes
riding Your mount, the Bull! With the Mount Meru
as Your bow, the striped adder as the string and Vishnu
as the dart and the fire that is raging as its tip, You downed
the triad of the citadels winging in the sky. How, O God, did You do it? 1

542. *பரவி வானவர்தானவர் பலரும் கலங்கிட வந்த கார்விடம்,*
வெருவ, உண்டு உகந்த அருள் என்கொல்?--விண்ணவனே!
கரவு இல் மா மணி பொன் கொழித்து, இழி சந்து கார் அகில் தந்து, பம்பைநீர்
அருவி வந்து அலைக்கும் ஆமாத்தூர் அம்மானே!

O God entempled in Āmātthūr besieged by the water of the Pampai river
that carries in its current, without concealment, the fallen trees
of sandalwood and the dark eaglewood! O God of the Empyrean!
When the Devas and the Asuras stood undone
in dread by the spreading oceanic venom, You quaffed it
and rejoiced. What may the reason be for this, Your mercy? 2

543. *நீண்ட வார்சடை தாழ, நேரிழை பாட, நீறு மெய் பூசி, மால் அயன்*
மாண்ட வார் சுடலை நடம்ஆடும் மாண்பு அது என்?
பூண்ட கேழல்மருப்பு, அரா, விரிகொன்றை, வாள் வரிஆமை, பூண் என
ஆண்ட நாயகனே! ஆமாத்தூர் அம்மானே!

O God entempled in Āmātthūr, decked with the tusk of the Hog, a snake
and a garland of kondrai flowers and the bright and striped carapace!
With Your long matted hair adangle, You bedaub Yourself with the holy
ash, and dance to the singing of Uma, in the extensive crematory
at the end of the aeon during dissolution when Vishnu and Brahma
and no more. What may the reason be for this, Your majesty? 3

544. சேலின் நேரன கண்ணி வெண் நகை மான்விழித் திருமாதைப் பாகம் வைத்து,
ஏல மா தவம் நீ முயல்கின்ற வேடம் இது என்?--
பாலின் நேர் மொழி மங்கையர் நடம்ஆடி, இன்இசை பாட, நீள் பதி
ஆலை சூழ் கழனி ஆமாத்தூர் அம்மானே!

O God entempled in the vast Āmātthūr where women
whose words are sweet as milk, sing dulcet songs and dance!
Your urbs is girt with fecund fields and dight with sugarcane presses.
Concorporate with the divine damozel Uma who is comely,
whose eyes are like unto the *cale* fish as also
like the antelope's and whose teeth are white and bright,
You perform the great *tapas* possible only for You.
How does this Vētam become You? 4

545. தொண்டர் வந்து வணங்கி, மா மலர் தூவி, நின் கழல் ஏத்துவார் அவர்
உண்டியால் வருந்த, இரங்காதது என்னைகொல் ஆம்?--
வண்டல் ஆர் கழனிக் கலந்து மலர்ந்த தாமரை மாதர் வாள்முகம்
அண்டவாணர் தொழும் ஆமாத்தூர் அம்மானே!

O God entempled in Āmātthūr girt with paddy-fields rich in loam where lotuses
blossom, like the visages of women! You are adored by the Devas.
You devotees, in their worship, strew great flowers at Your
ankleted feet; yet, they suffer from lack of food.
Why should You not relieve them by Your mercy?
What may the reason be for this? 5

546. ஓதி, ஆரணம்ஆய நுண்பொருள், அன்று நால்வர் முன் கேட்க நன்நெறி-
நீதி ஆல நீழல் உரைக்கின்ற நீர்மையது என்?
சோதியே! சுடரே! சுரும்பு அமர் கொன்றையாய்! திரு நின்றியூர் உறை
ஆதியே! அரனே! ஆமாத்தூர் அம்மானே!

O Effulgence! O bright Ray! O One that wears the *konrai* garland
bebuzzed by bees! O Primal Ens entempled in Tirunindriyūr!
You are entempled in Āmātthūr. Of yore, the Four well-versed
in the Vedas stood tossed by doubt. You explicated to them
the Gnostic Way, seated in the shade of the Kallāl tree.
What may the reason be for this? 6

547. மங்கை வாள்நுதல்மான் மனத்து இடை வாடி ஊட, மணம் கமழ் சடைக்
கங்கையாள் இருந்த கருத்துஆவது என்னைகொல் ஆம்?
பங்கயமதுஉண்டு வண்டு இசை பாட, மா மயில் ஆட, விண் முழவு
அம் கையால் அதிர்க்கும் ஆமாத்தூர் அம்மானே!

O God entempled in the beauteous Āmātthūr where bees quaff
the nectar of the lotus flowers and hum in music hearing which
the great peacocks dance, and where Nature with its lovely hands
causes the clouds to rumble like unto drums.
O God, what may the reson be for Your sporting the damsel Ganga
on Your fragrant crest of matted hair causing Uma whose forehead
is bright, to wilt and indulge in bouderie? 7

548. நின்று அடர்த்திடும் ஐம்புலன் நிலையாத வண்ணம் நினைந்து உளத்துஇடை
வென்று அடர்த்து, ஒருபால் மடமாதை விரும்புதல் என்?
குன்று எடுத்த நிசாசரன் திரள் தோள் இருபது தான் நெரிதர
அன்று அடர்த்து உகந்தாய்! ஆமாத்தூர் அம்மானே!

O God entempled in Āmātthūr who, of yore, in joy, crushed the well-shaped
twenty shoulders of Ravana who durst uproot Your Mount and later graced
him! You had completely vanquished the pentad of senses that function
contrarywise.
Yet, what may the reason be for Your being
willingly concorporate with Uma, the young lass? 8

549. செய்யதாமரைமேல் இருந்தவனோடு மால் அடி,--தேட,--நீள் முடி;
வெய்ய ஆர் அழல் ஆய் நிமிர்கின்ற வெற்றிமை என்?--
தையலாளொடு பிச்சைக்கு இச்சை, தயங்கு தோல் அரை ஆர்த்த வேடம் கொண்டு
ஐயம் ஏற்று உகந்தாய்! ஆமாத்தூர் அம்மானே!

O God of Āmātthūr, with Your waist clad in skin, You desire to beg
alms from the houses of women and do receive it,
companied with Uma, and rejoice.
When the Four-faced whose seat is the red Lotus and Vishnu went
in quest of Your crown and feet You straight soared up and up as
a fierce column of fire unbeholdable by them.
What may the reason be for this, Your triumphant act? 9

550. புத்தர் புன் சமண்ஆதர் பொய்ம்மொழி நூல் பிடித்து அலர் தூற்ற, நின் அடி
பத்தர் பேண, நின்ற பரம்ஆய பான்மை அது என்?-
"முத்தை வென்ற முறுவலாள் உமை பங்கன்!" என்று இமையோர் பரவிடும்
அத்தனே! அரியாய்! ஆமாத்தூர் அம்மானே!

You are concorporate with Uma whose smile vanquishes the glory
of pearl; it is thus, You, the God, are adored by the Devas.
It is well-nigh impossible to envision You. While the Buddhists
and the worthless Samaṇas--
both ignoramuses--,cultivate false
doctrines and untrue opuses, denigrate You,
You are yet, O God entempled in Āmātthūr, adored by Your devotees.
What may the reason be for this, Your supernal loftiness? 10

551. "வாடல்வெண் தலைமாலை ஆர்த்து, மயங்கு இருள்(ள்), எரி ஏந்தி, மாநடம்-
ஆடல் மேயது என்?" என்று ஆமாத்தூர் அம்மானை,
கோடல் நாகம் அரும்பு பைம்பொழில் கொச்சையார்இறை--ஞானசம்பந்தன்
பாடல்பத்தும் வல்லார் பரலோகம் சேர்வாரே.

Decked with the white skull the hue of which has faded,
and holding fire in Your hand, You dance during midnight.
Querying the reason for this, Gnānasambandhan, the Prince
of Kocchaivayam girt with green gardens where kāntal flowers like
the flowers of the *punnai*, burgeon, has sung these ten verses.
They that are valiant in these, will gain ascension to the supernal world. 11

51. திருக் களர் சீகாமரம்

51.TIRUKKAḶAR

552. நீருள் ஆர் கயல் வாவி சூழ் பொழில், நீண்ட மா வயல், ஈண்டு மா மதில்,
தேரின் ஆர் மறுகில் விழா மல்கு திருக் களருள்,
ஊர் உளார் இடு பிச்சை பேணும் ஒருவனே! ஒளிர்செஞ்சடை(ம்)மதி
ஆர நின்றவனே! அடைந்தார்க்கு அருளாயே!

O God entempled in Tirukkaḷar girt with pools where
kendai fishes flourish, as well as gardens and extensive fields!
It is protected by great walls and is dight with
streets where cars ply; it abounds in festivities.
It is here You willingly receive the alms bestowed by its folks.
You sport the crescent onYour ruddy crest of matted hair, O God, be pleased
to dispense grace unto them that have gained access to You. 1

553. தோளின் மேல் ஒளி நீறு தாங்கிய தொண்டர் வந்து அடி போற்ற, மிண்டிய
தாளினார் வளரும் தவம் மல்கு திருக் களருள்,
வேளின் நேர் விசயற்கு அருள்புரி வித்தகா! விரும்பும் அடியாரை
ஆள் உகந்தவனே! அடைந்தார்க்கு அருளாயே!

O God entempled in Tirukkaḷar! Your great and sacred feet
are adored by Your servitors whose shoulders are bedaubed with
the holy ash and whose *tapas* is accrescent.

Of yore, You, the Adept, blessed Arjuna whose
valour matches Muruka's. You rejoice to rule Your servitors.
Do dispense grace unto them that have gained access to You. 2

554. பாடல் வல்ல நல் மைந்தரோடு பனிமலர்பல கொண்டு போற்றிசெய்
சேடர் வாழ் பொழில் சூழ் செழு மாடத் திருக் களருள்,
நீட வல்ல நிமலனே! அடி நிரை கழல் சிலம்பு ஆர்க்க மாநடம்
ஆட வல்லவனே! அடைந்தார்க்கு அருளாயே!

O God entempled, as of yore, in Tirukkaḷar girt with gardens and stately mansions
where flourish Your servitors who hail You with fragrant flowers,
companied with the lofty ones that are versed in hymning.
You dance decked with the *kazhal* and *cilampu* that rhythmically resonate.
Do bless them with grace that have gained access to You. 3

555. அம்பின் நேர் தடங்கண்ணினார் உடன் ஆடவர் பயில் மாட மாளிகை
செம்பொன் ஆர் பொழில் சூழ்ந்து அழகுஆய திருக் களருள்,
என்பு பூண்டது ஓர் மேனி எம் இறைவா! இணைஅடி போற்றி நின்றவர்க்கு
அன்பு செய்தவனே! அடைந்தார்க்கு அருளாயே!

O God entempled in the beauteous Tirukkaḷar girt with gardens
and auric mansions where flourish women whose eyes are
large and arrow-like, with their husbands.
You are decked with a garland of bones; You love them that adore Your feet.
Do bless them with grace that have gained access to You. 4

556. கொங்கு உலாம் மலர்ச்சோலை வண்டுஇனம் கெண்டி மா மது உண்டு இசைசெய,
தெங்கு பைங்கமுகம் புடை சூழ்ந்த திருக் களருள்,
மங்கைதன்னொடும் கூடிய மணவாளனே!பிணை கொண்டு, ஓர் கைத்தலத்து,
அம் கையில் படையாய்! அடைந்தார்க்கு அருளாயே!

O God, the Bridegroom, You concorporate with Your Consort
are entempled in Tirukkaḷar girt with coconut and green areacanut trees
as well as flowery gardens where bees kindle
the pollen-laden blossoms, quaff abundant nectar and hum.
You sport in one of Your beauteous hands
a fawn and in another the weapon of *mazhu*.
Do bless them with grace that have gained access to You. 5

557. கோல மா மயில் ஆலக் கொண்டல்கள் சேர் பொழில் குலாவும் வயல் இடைச்
சேல், இளங் கயல், ஆர் புனல் சூழ்ந்த திருக் களருள்,
நீலம் மேவிய கண்டனே! நிமிர்புன்சடைப் பெருமான் எனப் பொலி
ஆலநீழல் உளாய்! அடைந்தார்க்கு அருளாயே!

You the blue-throated God entempled in Tirukkaḷar
on whose gardens clouds rest! Here dance the beautiful
peacocks; in the water of its pools *cales* and *kayals* thrive.
Your crest of ruddy matted hair stands erect; You are
hailed by Your serving men and women.
You abide in the shade of the Kallāl tree. O God,
may You be pleased to bless them that have gained access to You. 6

558. தம் பலம்(ம்) அறியாதவர் மதில், தாங்கு மால்வரையால் அழல் எழத்
திண்பலம் கெடுத்தாய்! திகழ்கின்ற திருக் களருள்,
வம்பு அலர் மலர் தூவி, நின் அடி வானவர் தொழ, கூத்து உகந்து பே-
ரம்பலத்து உறைவாய்! அடைந்தார்க்கு அருளாயே!

With the Mount Meru--the stabilizer of the earth, as Your bow, You burnt
the triad of the citadels of the Asuras who were unalive to their limited
puissance, even which, You, our God, did away.
You are entempled in the splendorous Tirukkaḷar whereat arrive
the Devas with fresh-blown flowers and adore Your feet.

O God, You abide at Pērambalam.
Do bless them in grace, who have gained access to You. 7

559. குன்று அடுத்த நல் மாளிகைக் கொடி, மாடம் நீடு உயர் கோபுரங்கள்மேல்
சென்று அடுத்து, உயர் வான்மதி தோயும் திருக்களருள்,
நின்று அடுத்து உயர்மால்வரை திரள் தோளினால் எடுத்தான்தன் நீள் முடி
அன்று அடர்த்து உகந்தாய்! அடைந்தார்க்கு அருளாயே!

In Your Tirukkaḷar are hill-like mansions to which are fastened flag-poles
which soar up beyond the towers that are loftier than the mansions,
and graze the moon in the sky. Of yore, O God,
You crushed the heads of Ravana who by the strength of his arms durst uproot
the lofty and ever-during Mount Kailās,
and then when he rued, graced him.
Be pleased to bless them that have gained access toYou. 8

560. பண்ணியாழ் பயில்கின்ற மங்கையர் பாடல் ஆடலொடு ஆர வாழ் பதி,
தெண்நிலாமதியம் பொழில் சேரும் திருக் களருள்,
உள்-நிலாவிய ஒருவனே! இருவர்க்கு நின் கழல் காட்சி ஆர்அழல்
அண்ணல் ஆய எம்மான்! அடைந்தார்க்கு அருளாயே!
You, the peerless God, are entempled in Tirukkaḷar girt with lofty gardens
which graze the skyey moon of lucid and splendorous rays.
Here cease not the singing of women who, in joy, play on the tuned
yāzh and dance. When the Two--Vishnu and Brahma--, went
in quest of Your feet and crown, You soared up and up
as the rare and lofty column of fire, unbeholdable by them.
Be pleased to bless them that have gained access to You. 9

561. பாக்கியம் பல செய்த பத்தர்கள், பாட்டொடும் பலபணிகள் பேணிய
தீக்கு இயல் குணத்தார், சிறந்து ஆரும் திருக் களருள்,
வாக்கினால் மறை ஓதினாய்! அமண்தேரர் சொல்லிய சொற்கள் ஆன பொய்
ஆக்கி நின்றவனே! அடைந்தார்க்கு அருளாயே!

O God, You are hailed by the bhaktas that had wrought many a good deed
and who hymn You and render manifold service willingly unto You.
These abide at Tirukkaḷar where You are entempled
to grace the great Brahmins who foster the sacrificial fire.
You are the Author of the Logos and the Vedas, You did away with
the words of the Samaṇas and the Buddhists—all compact of lies.
Be pleased to bless them that have gained access to You. 10

562. இந்து வந்து எழும் மாட வீதி எழில் கொள் காழி(ந்) நகர்க் கவுணியன்,
செந்து நேர் மொழியார் அவர் சேரும் திருக் களருள்,
அந்தி அன்னது ஓர் மேனியானை, அமரர்தம் பெருமானை, ஞானசம்-
பந்தன் சொல் இவைபத்தும் பாட, தவம் ஆமே.

The beauteous city of Kāzhi abounds in streets dight with storeyed
mansions on whose tops the moon rests a while and then moves on.
Gnānasambandhan of this city, the one of *Kaundinya gotra*,
has sung on the crepuscular-hued God, the One adored by the Devas
and entempled in Tirukkaḷar where thrive
women whose voice is sweet as the *pann centu*.
It constitutes *tapas* unto them that are valiant in these psalms. 11

52. திருக் கோட்டாறு

சீகாமரம்

52. TIRUKKŌṬṬAṞU

563. கருந்தடங்கணின் மாதரார் இசைசெய்ய, கார் அதிர்கின்ற பூம்பொழில்
குருந்தம் மாதவியின் விரை மல்கு கோட்டாற்றில்
இருந்த எம்பெருமானை, உள்கி, இணை அடி தொழுது ஏத்தும் மாந்தர்கள்
வருந்தும் ஆறு அறியார்; நெறி சேர்வர், வான்ஊடே.

He is entempled in Kōṭṭāṟu where the large and black-eyed women
sing to the accompaniment of the cloud rumbling like the beat of drum.

In its lovely gardens, the fragrance of the *mātavi*
and the *kuruntam* trees emerges and pervades this urbs.
They that contemplate our God, hail and adore His feet twain
will not suffer sorrow; they 'll pass through the heavens and come by
the supernal deliverance. 1

564. நின்று மேய்ந்து, நினைந்து, மா கரி, நீரொடும் மலர் வேண்டி, வான் மழை
குன்றில் நேர்ந்து குத்திப் பணிசெய்யும் கோட்டாற்றுள்
என்றும் மன்னிய எம்பிரான் கழல் ஏத்தி, வான் அரசு ஆள வல்லவர்
பொன்றும் ஆறு அறியார்; புகழ் ஆர்ந்த புண்ணியரே.

The tusker that standing grazes, thinks of securing water and flowers,
rises up like a hill and punches the nimbi to come by rain water
and renders service in Kōṭṭāṟu where is entempled our sempiternal God.
They that adore His ankleted feet, become competent to rule the ethereal
world; these are the renowned holy ones who never fade away. 2

565. விரவி நாளும் விழா இடைப் பொலி தொண்டர் வந்து வியந்து பண்செய,
குரவம் ஆரும் நீழல் பொழில் மல்க கோட்டாற்றில்,
அரவம் நீள்சடையானை உள்கி நின்று, ஆதரித்து, முன் அன்பு செய்து, அடி
பரவும் ஆறு வல்லார் பழி பற்று அறுப்பாரே.

The participants in the quotidian festivities grow splendorous and sing
the praises of Him whose crest of matted hair is long; He is decked
with serpents and is entempled in the shade
of the garden in Kōṭṭāṟu where teem *kura* trees.
The blame and the fettering malas of those that think on Him
and hail Him in enthusiastic love and devotion, will snap altogether. 3

566. அம்பின் நேர் விழி மங்கைமார்பலர் ஆடகம் பெறு மாடமாளிகைக்
கொம்பின் நேர் துகிலின் கொடி ஆடு கோட்டாற்றில்,
"நம்பனே! நடனே! நலம் திகழ் நாதனே!" என்று காதல் செய்தவர்
தம் பின் நேர்ந்து அறியார், தடுமாற்ற வல்வினையே.

He, our God, is entempled in Kōṭṭāṟu where women whose eyes are
sharp like the dart, dance in the terrace of the storeyed mansions
to which are fastened cotton flags on poles.
They that hail Him in love as the supremely desirable person,
as the Dancer and as the One abounding in manifold goodness,'ll be
freed from the onslaught of befuddlement and cruel *karma*. 4

567. "பழைய தம் அடியார் துதிசெய, பார்உளோர்களும் விண்உளோர் தொழ,
குழலும் மொந்தை விழா ஒலி செய்யும் கோட்டாற்றில்
கழலும் வண் சிலம்பும்(ம்) ஒலி செய, கான்இடைக் கணம் ஏத்த ஆடிய
அழகன்" என்று எழுவார், அணி ஆவர், வானவர்க்கே.

He is entempled in Kōṭṭāṟu where His traditional servitors hail Him,
where the terrestrials and the celestials worship Him and where
resounds the festival sound of flute and *gatam*.
His ankleted foot and the foot decked with
the liberating *cilampu* resound as He dances
in the crematory surrounded by His hailing *Bhūtas*.
They that hail Him as the Handsome One
will emerge as the jewels of the Devas. 5

568. "பஞ்சின் மெல்அடி மாதர், ஆடவர், பத்தர், சித்தர்கள், பண்பு வைகலும்
கொஞ்சி இன்மொழியால்-தொழில் மல்கு கோட்டாற்றில்,
மஞ்சனே! மணியே! மணிமிடற்று அண்ணலே!" என உள்-நெகிழ்ந்தவர்,
துஞ்சும் ஆறு அறியார்; பிறவார், இத் தொல்-நிலத்தே.
Women whose feet are soft as silk cotton, men, bhaktas and siddhas
daily adore Him with sweet words and celebrate His greatnesses.
He, our God, is entempled in Kōṭṭāṟu.
They that in melting love hail Him as the puissant One,
as the Gem and as the Noble One whose throat is dark
as the blue gem, will be rid of their re-birth. 6

569. "கலவமாமயிலாள் ஓர் பங்கனைக் கண்டு, கண்மிசை நீர் நெகிழ்ந்து, இசை
குலவும்ஆறு வல்லார் குடிகொண்ட கோட்டாற்றில்,
நிலவ மா மதி சேர் சடை உடை நின்மலா!" என உன்னுவார் அவர்
உலவு வானவரின் உயர்வு ஆகுவது உண்மையதே.

Beholding Him concorporate with His Consort whose mien is like unto the great
fan-tailed peafowl, the tear-bedewed bhaktas living in Kōṭṭāṟu sing
in melting love and offer hymns and songs sacred.
They that meditate on Him as the *Ninmalan* whose crest
of matted hair is decked with the radiant crescent,
will truly emerge greater than the Devas, of the ethereal world. 7

570. வண்டல் ஆர் வயல் சாலி ஆலை வளம் பொலிந்திட, வார் புனல்-திரை
கொண்டலார் கொணர்ந்து அங்கு உலவும் திகழ் கோட்டாற்றில்--
தொண்டுஎலாம் துதிசெய்ய நின்ற தொழிலனே! கழலால் அரக்கனை
மிண்டுஎலாம் தவிர்த்து, என், உகந்திட்ட வெற்றிமையே?

He is entempled in Kōṭṭāṟu dight with paddy-fields rich in loam
and sugarcane presses; here pours abundantly the uberous rain.
O God, all the servitors hail You who perform the pentad of divine acts.
Wherefore did You crush the hauteur of Ravana,
by establishing Your ever-during triumph
and then when he rued, blessed him and rejoiced? 8

571. கருதி வந்து அடியார் தொழுது எழ, கண்ணனோடு அயன் தேட, ஆனையின்
குருதி மெய் கலப்ப உரி கொண்டு, கோட்டாற்றில்,
விருதினால் மடமாதும் நீயும் வியப்பொடும் உயர் கோயில் மேவி, வெள்-
எருது உகந்தவனே! இரங்காய், உனது இன் அருளே!

You are duly adored by Your devotees; You stood unbeholdable by Vishnu
and Brahma who went in quest of You; You matntled Yourself in
the tusker's flayed skin--wet with blood. You of renowned praises,
concorporate with Uma, are entempled in the lofty and splendorous
Kōṭṭāṟu rejoice to ride Your argent Bull.
Please deign to bestow Your grace. 9

572. உடை இலாது உழல்கின்ற குண்டரும், ஊண் அருந்தவத்துஆய சாக்கியர்,
கொடை இலார்மனத்தார்; குறை ஆரும் கோட்டாற்றில்,
படையில் ஆர் மழு ஏந்தி ஆடிய பண்பனே! இவர் என்கொலோ, நுனை
அடைகிலா வண்ணம்? அருளாய், உன் அடியவர்க்கே!

The obdurate and adipose Samaṇas roam about unclad;
the Buddhists pursue *tapas* fasting. These are niggerdly misers.
Even as they denigrate You with words-- all false,
You that dance holding Your weapon *mazhu*, are
entempled in Kōṭṭāṟu, poised in piety.
Bless Your devotees with the reason for this, Your act. 10

573. காலனைக் கழலால் உதைத்து, ஒரு காமனைக் கனல் ஆகச் சீறி, மெய்
கோல வார்குழலாள் குடிகொண்ட, கோட்டாற்றில்
மூலனை(ம்). முடிவு ஒன்று இலாத எம் முத்தனை, பயில் பந்தன் சொல்லிய
மாலைபத்தும் வல்லார்க்கு எளிதுஆகும், வானகமே.

He with His ankleted foot kicked Yama to death; He burnt with the fire
of His third eye, Manmata. He is entempled in Kōṭṭāṟu
concorporate with Uma of long, beauteous and curly hair.
He is the Cause Original of all; He is the ever-free One.
To them that are valiant in these ten garlands of verses,
sung in praise of Him by Gnānasambandhan,
the Empyrean stands easy of access. 11

53. திருப் புறவார்பனங்காட்டூர்

சீகாமரம்

53. TIRUPPUṞAVĀRPAṈAṄKĀṬṬŪR

574. விண் அமர்ந்தன மும்மதில்களைவீழ வெங்கணையால் எய்தாய்! வரி
பண் அமர்ந்து ஒலி சேர் புறவுஆர்பனங்காட்டூர்,
பெண் அமர்ந்து ஒரு பாகம் ஆகிய பிஞ்ஞகா! பிறை சேர் நுதல்இடைக்
கண் அமர்ந்தவனே! கலந்தார்க்கு அருளாயே!

You smote with a dart the mighty triad of
the walled-citadels that roamed in the sky.
You Pigngnaka, concorporate with Uma, are entempled
in Puṟavārpaṉaṅkāṭṭur pervaded by the sound
of music cast in *pann*. You sport an eye in Your forehead.
Bless them, in grace, Your devotees that love You. 1

575. நீடல் கோடல் அலர, வெண்முல்லை நீர் மலர் நிரைத் தாது அளம்செய,
பாடல் வண்டு அறையும் புறவுஆர்பனங்காட்டூர்,
தோடு இலங்கிய காது அயல் மின்துளங்க, வெண்குழை துள்ள, நள்இருள்
ஆடும் சங்கரனே! அடைந்தார்க்கு அருளாயே!

You are entempled in Puṟavārpaṉaṅkāṭṭur where the long *kotal*
burgeons and where the bees that hum musically,
fly in a row, gather the pollen in the white *mullai-s*
as well as the blossoms in pools and the like, and heap it.
O Sankara, one ear of Yours is decked with a *todu*
and the other one is decked with an argent
and fragrant *kuzhai*; it is thus You dance during midnight.
Do bless them-- Your devotees--, who have gained access to You. 2

576. வாளையும் கயலும் மிளிர் பொய்கை வார் புனல் கரை அருகுஎலாம் வயல்
பாளை ஒண் கமுகம் புறவுஆர்பனங்காட்டூர்,
பூளையும் நறுங்கொன்றையும் மதமத்தமும் புனைவாய்! கழல் இணைத்-
தாளையே பரவும் தவத்தார்க்கு அருளாயே!

In Puṟavārpaṉaṅkāṭṭur girt with Poikai-s in which vālai-s
and kayals thrive bright; in the ridges of the well-watered
fields flourish the spathaceous areca-nut trees.
Here, in Your delubrum You abide decked with
the flowers of *pūḷai, fragrant kondrais* and *ūmattham*.
Do bless them, in grace, who have gained access to You. 3

577. மேய்ந்து இளஞ் செந்நெல் மென் கதிர் கவ்வி மேல்படுகலில், மேதி வைகறை
பாய்ந்து தண்பழனப் புறவுஆர்பனங்காட்டூர்,
"ஆய்ந்த நால்மறை பாடி ஆடும் அடிகள்!" என்று என்று அரற்றி, நல் மலர்,
சாய்ந்து அடி பரவும் தவத்தார்க்கு அருளாயே!

During dawn, buffaloes graze on the soft ears of the young
and ruddy paddy crops; they then in pools and the like lie immersed.
Such is Puṟavārpaṉaṅkāṭṭur girt with cool fields where You are entempled.
Unto the *tapaswis* who strew Your feet with goodly
flowers and fall at them, the while hailing You as the Noble One
and as the Reciter of the Four Vedas, do dispense Your grace. 4

578. செங்கய(ல்)லொடு சேல் செருச் செய, சீறியாழ்முரல் தேன்இனத்தொடு
பங்கயம் மலரும் புறவுஆர் பனங்காட்டூர்,
கங்கையும் மதியும் கமழ் சடைக் கேண்மையாளொடும் கூடி, மான்மறி
அம் கை ஆடலனே! அடியார்க்கு அருளாயே!

In its pools, the ruddy *kayal*-s and *cale*-s enact their fight;
bees that hum in music similar to the one that rises from
the smaller type of yāzh, kindle the lotus-flowers.

Such is Puṟavārpaṉaṅkāṭṭur, where You, our God, are entempled.
Your fragrant and matted hair bears the river Ganga and the moon.
You, companied with Uma, and holding the fawn
in Your beauteous hand, do dance.
Do dispense grace to the devotees who hail You thus. 5

579. நீரின் ஆர் வரை கோலி, மால்கடல் நீடிய பொழில் சூழ்ந்து வைகலும்
பாரினார் பிரியாப் புறவுஆர் பனங்காட்டூர்,
"காரின் ஆர் மலர்க்கொன்றை தாங்கு கடவுள்!" என்று கைக்கூப்பி, நாள்தொறும்
சீரினால் வணங்கும் திறத்தார்க்கு அருளாயே!

In orbis terrarum which is engirt with the seas as the bournes,
devotees that part not from Puṟavārpaṉaṅkāṭṭur,
girt with gardens, adore You daily. You are adorned with
the blossoms of kondrai that burgeon during the rainy season.
On them that adore You thus with folded hands
be pleased to bestow Your grace. 6

580. கை அரிவையர் மெல்விரல்(ல்) அவை காட்டி,--அம்மலர்க்காந்தள்,--அம் குறி
பை அராவிரியும் புறவுஆர்பனங்காட்டூர்,
மெய் அரிவை ஓர்பாகம் ஆகவும் மேவினாய்! கழல் ஏத்தி நாள்தொறும்
பொய் இலா அடிமை புரிந்தார்க்கு அருளாயே!

Flowers of *Kāntal* point to the fingers in the hands of the soft lasses
unfold and burgeon and expand like the hood
of the serpent with sacs of poison.
Such is Puṟavārpaṉaṅkāṭṭur, where You, concorporate
with Uma, the damsel par excellence, are entempled.
On them the devotees-- untouched by falsity--,
who hail Your ankleted feet thus, be pleased to confer Your grace. 7

581. *“தூவி அம்சிறை மென்நடை அனம் மல்கி ஒல்கிய தூ மலர்ப் பொய்கை,*
பாவில் வண்டு அறையும் புறவுஆர் பனங்காட்டூர்
மேவி, அந்நிலைஆய் அரக்கன் தோள் அடர்த்து, அவன் பாடல் கேட்டு, அருள்
ஏவிய பெருமான்!” என்பவர்க்கு அருளாயே!

The soft-gaited swans endowed with beauteous wings gingerly throng
in *poikais* of pure and lucid water; close by bees bombinate.
Such is Puṟavārpaṉaṅkāṭṭur where, our God is entempled.
Of yore, You crushed the shoulders of the Asura and later
when You hearkened to his rendition of the Vedic
hymns, You relented and blessed him.
On them that hail You thus, do confer Your mercy. 8

582. *அம் தண் மாதவி, புன்னை, நல்ல அசோகமும்(ம்), அரவிந்தம், மல்லிகை,*
பைந் தண் நாழல்கள், சூழ் புறவுஆர்பனங்காட்டூர்,
எந்து இள(ம்)முகில் வண்ணன், நான்முகன், என்று இவர்க்கு அரிது ஆய்
நிமிர்ந்தது ஓர்
சந்தம் ஆயவனே! தவத்தார்க்கு அருளாயே!

Puṟavārpaṉaṅkāṭṭur is pervaded on all sides by the fragrance
of cool and comely *mātavi, punnai*, the goodly asoka,
lotus, jasmine and gnāzhal--fresh and cool.
When the Two, Vishnu and Brahma, went in quest You, up You, the lover
of chhandas, soared straight, beyond the ken of their vision.
O God, be pleased to grace Your devotee-tapaswis. 9

583. *நீணம் ஆர் முருகு உண்டு, வண்டுஇனம், நீலமாமலர் கவ்வி, நேரிசை*
பாணி யாழ்முரலும் புறவுஆர்பனங்காட்டூர்,
நாண் அழிந்து உழல்வார் சமணரும் நண்பு இல் சாக்கியரும் நக, தலை
ஊண் உரியவனே! உகப்பார்க்கு அருளாயே!

Bees quaff abundant honey, wing to the blue blossoms where they tunefully
hum which is like the *paṇ* of *nērisai* that rises from the strummed yāzh.
Such is Pu̱ravārpaṉaṅkāṭṭur where You, O God, are entempled.
You receive alms in a skull, railed by the Samaṇas
who roam sans shame and the loveless Buddhists.
Do grace them that rejoice in Your *darshan*. 10

584. மையின் ஆர் மணி போல் மிடற்றனை, மாசு இல் வெண்பொடிப் பூசும் மார்பனை,
பைய தேன் பொழில் சூழ் புறவுஆர் பனங்காட்டூர்,
ஐயனை, புகழ்ஆன காழியுள் ஆய்ந்த நால்மறை ஞானசம்பந்தன்
செய்யுள் பாட வல்லார், சிவலோகம் சேர்வாரே.

His throat is dark like the blue gem; His chest
is bedaubed with the pure and blemishless holy ash.
He is the Sire who is entempled in Pu̱ravārpaṉaṅkāṭṭur,
girt with melliferous and green gardens.
They that duly sing the hymns of Gnānasambandhan,
the one well-versed in the four Vedas,
with which He hails Siva, will duly gain ascension to the Siva-loka. 11

54. திருப் புகலி காந்தாரம்

54. TIRUPPUKALI

585. உரு ஆர்ந்த மெல்லியல் ஓர் பாகம் உடையீர்! அடைவோர்க்குக்
கரு ஆர்ந்த வான் உலகம் காட்டிக் கொடுத்தல் கருத்துஆனீர்!
பொரு ஆர்ந்த தெண்கடல் ஒண்சங்கம் திளைக்கும் பூம் புகலி,
திரு ஆர்ந்த கோயிலே கோயில் ஆகத் திகழ்ந்தீரே.

You are concorporate with Uma of the splendorous form
and whose mien is soft.
You confer on them that gain access to You the abidance
in the ethereal world; with this intent, You are entempled in
the beauteous and splendorous Pukali at whose bourne
the sea water arrives carrying with it white chanks which thrive well. 1

586. நீர் ஆர்ந்த செஞ்சடையீர்! நிரை ஆர் கழல் சேர் பாதத்தீர்!
ஊர் ஆர்ந்த சில்பலியீர்! உழைமான்உரி-தோல் ஆடையீர்!
போர் ஆர்ந்த தெண்திரை சென்றுஅணையும் கானல் பூம் புகலி,
சீர் ஆர்ந்த கோயிலே கோயில் ஆகச் சேர்ந்தீரே.

In Your crest of ruddy matter hair, You sport the Ganga;
Your feet are fastened to the rhythmically resounding anklets.
You receive in many a polis Your paltry alms;
You are clad in the skin of the tiger and the deer.
You are entempled in the peerless and lovely Pukali girt with
the sea-side gardens whereat arrive the raging billows of the sea. 2

587. அழி மல்கு பூம் புனலும், அரவும், சடைமேல் அடைவு எய்த,
மொழி மல்கு மாமறையீர்! கறை ஆர் கண்டத்து எண்தோளீர்!
பொழில் மல்கு வண்டுஇனங்கள் அறையும் கானல் பூம் புகலி,
எழில் மல்கு கோயிலே கோயில்ஆக இருந்தீரே.

You sport on Your matted crest the beautiful Ganga river and the adder.
You recite the Vedas the great words of which are laden with lofty import.
Your throat is dark and eight are Your shoulders.
In Pukali girt with gardens, bees hum in music.
It is in the splendorous Pukali You have chosen to abide. 3

588. கயில் ஆர்ந்த வெண்மழு ஒன்று உடையீர்! கடிய கரியின்தோல்,
மயில் ஆர்ந்த சாயல் மடமங்கை வெருவ, மெய் போர்த்தீர்!
பயில் ஆர்ந்த வேதியர்கள் பதிஆய் விளங்கும் பைம்புகலி,
எயில் ஆர்ந்த கோயிலே கோயில் ஆக இசைந்தீரே.

You wield a white *mazhu* in Your hand. Uma whose mien is
like unto the peafowl's, quaked in dread
as You stood mantled in the skin of the tusker You flayed.
You have chosen to get entempled in the walled-Pukali
where abide the practitioners of the Vedas. 4

589. நா ஆர்ந்த பாடலீர்! ஆடல் அரவம் அரைக்கு ஆர்த்தீர்!
பா ஆர்ந்த பல்பொருள்களின் பயன்கள் ஆனீர்! அயன் பேணும்
பூ ஆர்ந்த பொய்கைகளும் வயலும் சூழ்ந்த பொழில் புகலி,
தே ஆர்ந்த கோயிலே கோயில் ஆகத் திகழ்ந்தீரே.

You sing the hymns which delight Your lips; You are
cinctured with a dancing snake in Your waist.
You are the import and the essence of Your songs. You have chosen
to get entempled in the divine Pukali which is girt with gardens
and *poikais* where burgeon flowers with which the Four-faced willingly
hails You. Eke are here fields galore. 5

590. மண் ஆர்ந்த மணமுழவம் ததும்ப, மலையான்மகள் என்னும்
பெண் ஆர்ந்த மதியம் மெய் மகிழப் பேணி, எரி கொண்டு ஆடினீர்
விண் ஆர்ந்த மதியம் மிடை மாடத்து ஆரும் வியன்புகலி,
கண் ஆர்ந்த கோயிலே கோயில் ஆகக் கலந்தீரே.

Here aboud the beat of *mrutangams* treated with *mārcchanai*.
Concorporate with the Daughter of Himavant and willingly
holding the fire in Your hand, You enact Your dance.

You are entempled in the eesome Pukali girt with
great mansions whose tops graze the skyey moon. 6

591. களி புல்கு வல் அவுணர் ஊர்மூன்று எரியக் கணை தொட்டீர்!
அளி புல்கு பூ முடியீர்! அமரர் ஏத்த, அருள்செய்தீர்!
தெளிபுல்கு தேன்இனமும் அலருள் விரை சேர் திண் புகலி,
ஒளி புல்கு கோயிலே கோயில் ஆக உகந்தீரே.

You sped an arrow and burnt the triad of the skyey
and walled-citadels where dwelt in delight the puissant Asuras.
Your crown is decked with blossoms bebuzzed by bees.
You graced the Devas that hailed and adored You; You chose to get
entempled in the magnificent Pukali where the suaveolence
of the lucent and melliferous flowers bebuzzed by bees, pervades. 7

592. பரந்து ஓங்கு பல்புகழ் சேர் அரக்கர்கோனை வரைக்கீழ் இட்டு,
உரம் தோன்றும் பாடல் கேட்டு, உகவை அளித்தீர்! உகவாதார்
புரம் தோன்று மும்மதிலும் எரியச் செற்றீர்! பூம் புகலி,
வரம் தோன்று கோயிலே கோயில்ஆக மகிழ்ந்தீரே.

You crushed under Your Kailas Ravana of pervading and multifoliate glory
and hearkening to his hymns packed with Vedic import,
You graced him with longevity of life.
You burnt with fire, the triad of the walled-citadels
where dwelt the hostile Asuras. You are entempled
rejoicingly in the beautiful Pukali, the boon-bestowing delubrum. 8

593. சலம் தாங்கு தாமரைமேல் அயனும், தரணி அளந்தானும்,
கலந்து ஓங்கி வந்து இழிந்தும், காணா வண்ணம் கனல் ஆனீர்!
புலம் தாங்கி ஐம்புலனும் செற்றார் வாழும் பூம் புகலி,
நலம் தாங்கு கோயிலே கோயில் ஆக நயந்தீரே.

When Brahma seated on the Lotus that thrives in water and Vishnu
who scaled the earth, went in quest of Your crown,
winged in the sky and burrowed into the earth, You soared
up and up as a column of fire, unbeholdable by them.
In the splendorous Pukali where abide the vanquishers of
the pentad of senses thanks to their God-consciousness, You choose to
abide in Your temple rich in manifold weal and welfare. 9

594. நெடியது ஆய வன்சமணும், நிறைவு ஒன்று இல்லாச் சாக்கியரும்,
கடிதுஆய கட்டுரையால் கழற, மேல் ஓர் பொருள் ஆனீர்!
பொடி ஆரும் மேனியினீர்! புகலி மறையோர் புரிந்து ஏத்த,
வடிவு ஆரும் கோயிலே கோயில்ஆக மகிழ்ந்தீரே.

The cruel Samaṇas that persist over a long time
in their doctrines and the Buddhists who
know not the ultimate truth, with harsh words calumninate You.
Yet, You remain as the Supreme Truth.You are bedaubed with the holy ash.
Hailed by the Vedic Brahmins of Pukali, You choose to abide
in its splendorous temple and rejoice. 10

595. ஒப்பு அரிய பூம் புகலி ஓங்கு கோயில் மேயானை,
அப் பரிசில் பதிஆன அணி கொள் ஞானசம்பந்தன்,
செப்ப(அ)ரிய தண்தமிழால்-தெரிந்த பாடல்இவை வல்லார்,
எப்பரிசில் இடர் நீங்கி, இமையோர் உலகத்து இருப்பாரே.

In the peerlessly beautiful Pukali is our God entempled.
On Him, Gnānasambandhan of Pukali has sung these choice
and inspiring psalms, cast in the rare and serene Tamiḻ.
They that are valiant in these, will be freed
from troubles, wherever they be--, and abide
at the everlasting and ethereal world. 11

55. திருத் தலைச்சங்காடு காந்தாரம்

55. TIRUTTHALAICCHAṄKĀṬU

596. நலச் சங்கவெண்குழையும் தோடும் பெய்து, ஓர் நால்வேதம்
சொலச் சங்கை இல்லாதீர்!சுடுகாடு அல்லால் கருதாதீர்!
குலைச் செங்காய்ப் பைங்கமுகின் குளிர் கொள் சோலைக் குயில் ஆலும்
தலைச்சங்கைக் கோயிலே கோயில் ஆகத் தாழ்ந்தீரே.

You are adorned with the beauteous *kuzhai* wrought of
the argent chank and a *todu*;
You are the Author of the peerless Vedas four that suffer not from dubiety.
You do not regard any place as worthier than the crematory.
You have chosen to get entempled in Talaicchaṅkāṭu
which is girt with cool gardens where *kuyils* coo,
and where thrive trees of ruddy arecanuts in bunches. 1

597. துணி மல்கு கோவணமும் தோலும் காட்டித் தொண்டு ஆண்டீர்!
மணி மல்கு கண்டத்தீர்! அண்டர்க்கு எல்லாம் மாண்பு ஆனீர்!
பிணி மல்கு நூல் மார்பர் பெரியோர் வாழும் தலைச்சங்கை,
அணி மல்கு கோயிலே கோயில் ஆக அமர்ந்தீரே.

You are clad in a loin-cloth of cotton and in skin; in such splendour
You enchant Your servitors.Your throat is dark like the blue gem.
You are the most majestic among the Devas. You have chosen
to abide at Talaicchaṅkāṭu where flourish Brahmins that wear
the twisted strands of the sacred thread. 2

598. சீர் கொண்ட பாடலீர்! செங்கண் வெள் ஏற்று ஊர்தியீர்!
நீர் கொண்டும் பூக் கொண்டும் நீங்காத் தொண்டர் நின்று ஏத்த,
தார் கொண்ட நூல்மார்பர் தக்கோர் வாழும் தலைச்சங்கை,
ஏர் கொண்ட கோயிலே கோயில் ஆக இருந்தீரே.

You are the singer of hymns par excellence; Your mount
is the red-eyed argent Bull.
You have chosen to get entempled in the beautiful Talaichhangkai,
where dwell garlanded Brahmin, the wearers of
the twisted strands of the sacred thread. 3

599. வேடம் சூழ் கொள்கையீர்! வேண்டி நீண்ட வெண்திங்கள்
ஓடம்சூழ் கங்கையும் உச்சி வைத்தீர்! தலைச்சங்கை,
கூடம் சூழ் மண்டபமும் குலாய வாசல் கொடித் தோன்றும்
மாடம் சூழ் கோயிலே கோயில் ஆக மகிழ்ந்தீரே.

You are the God who can assume any form at will. You wear on Your
crown the long crescent and the Ganga where barkentines ply.
You have chosen to abide and rejoice in the temple
at Talaicchaṅkāṭu only, dight with hexadras,
mantapams and mansions near whose thresholds flags fly. 4

600. சூலம் சேர் கையினீர்! சுண்ணவெண்நீறு ஆடலீர்!
நீலம் சேர் கண்டத்தீர்! நீண்ட சடைமேல் நீர் ஏற்றீர்!
ஆலம் சேர் தண் கானல் அன்னம் மன்னும் தலைச்சங்கை,
கோலம் சேர் கோயிலே கோயில் ஆகக் கொண்டீரே.
You wield in Your hand a spear; You dance bedaubed
with the white powder of the holy ash. Your throat is blue;
You bear on Your crest of long matted hair, the Ganga.
You have chosen to abide at the temple
in Talaicchaṅkāṭu only, dight with the cool
and water-fed gardens, the habitat of swans. 5

601. நிலம் நீரொடு ஆகாசம் அனல் கால் ஆகிநின்று,-ஐந்து-
புல நீர்மை புறம்கண்டார், பொக்கம் செய்யார், போற்று ஓவார்,
சல நீதர் அல்லாதார், தக்கோர், வாழும்-தலைச்சங்கை,
நலநீர கோயிலே கோயில் ஆக நயந்தீரே.

You, the vanquisher of the pentad of senses, are compact
of the five physical elements, videlizet
earth, water, fire, wind and space.
You approve of the worship of the ones never-false.
You have chosen to abide at the beautiful temple
at Talaicchaṅkāṭu only, where flourish the proper
and meritorious ones freed from deceit and deeds base. 6

602. அடி புல்கு பைங்கழல்கள் ஆர்ப்பப் பேர்ந்து, ஓர் அனல் ஏந்தி,
கொடி புல்கு மென்சாயல் உமை ஓர்பாகம் கூடினீர்!
பொடி புல்கு நூல் மார்பர் புரிநூலாளர் தலைச்சங்கை,
கடி புல்கு கோயிலே கோயில் ஆகக் கலந்தீரே.

With Your ankleted feet atinkle and holding the fire, You dance;
You are concorporate with the liana-like Uma of soft mien.
You have chosen to abide at the fragrant temple
at Talaicchaṅkāṭu only, where flourish the holy ones
bedaubed with the holy ash and adorned with
the strands of the sacred thread. 7

603. திரை ஆர்ந்த மா கடல் சூழ் தென் இலங்கைக் கோமானை,
வரை ஆர்ந்த தோள் அடர, விரலால் ஊன்றும் மாண்பினீர்!
அரை ஆர்ந்த மேகலையீர்! அந்தணாளர் தலைச்சங்கை,
நிரை ஆர்ந்த கோயிலே கோயில் ஆக நினைந்தீரே.

You of humongous heroism, with Your toe, crushed the hill-like
shoulders of Ravana whose Lanka is surrounded by the ocean.
You are concorporate with Uma whose waist is cinctured with a girdle.
You are Āgamically entempled in Thalaicchaṅkai
where flourish innumerable Brahmins. 8

604. பாய் ஓங்கு பாம்புஅணை மேலானும், பைந்தாமரையானும்,
போய் ஓங்கிக் காண்கிலார்; புறம் நின்று ஓரார், போற்று ஓவார்;
தீ ஓங்கு மறையாளர் திகழும் செல்வத் தலைச்சங்கை,
சேய் ஓங்கு கோயிலே கோயில்ஆகச் சேர்ந்தீரே.

You stood loftily unbeholdable by Vishnu whose bed of mat is Ādisesha,
and Brahma whose seat is the ever-fresh Lotus.
You are hailed for ever by those of the inner faith
who are not the adherents of the outer faiths.
You have chosen to abide in the sky-vaulting temple at Thalaicchaṅkai—
the splendorous and opulent urbs where thrive the fosterers of
the Vedic sacrificial fire. 9

605. அலை ஆரும் புனல் துறந்த அமணர், குண்டர்சாக்கியர்,
தொலையாது அங்கு அலர் தூற்ற, தோற்றம் காட்டி ஆட்கொண்டீர்!
தலைஆன நால்வேதம் தரித்தார் வாழும் தலைச்சங்கை,
நிலை ஆர்ந்த கோயிலே கோயில் ஆக நின்றீரே.

While the obstinate Samaṇas who are the unwashed
and the Buddhists calumniate You, non-stop,
You manifest before Your servitors and rule them.
You chose to abide at the ever-during temple
at Thalaicchaṅkai where flourish the reciters
and practitioners of the four Vedas par excellence. 10

606. நளிரும் புனல் காழி நல்ல ஞானசம்பந்தன்,
குளிரும் தலைச்சங்கை ஓங்கு கோயில் மேயானை
ஒளிரும் பிறையானை, உரைத்த பாடல்இவை வல்லார்
மிளிரும் திரை சூழ்ந்த வையத்தார்க்கு மேலாரே.

The goodly Gnānasambandhan of Kāzhi which is fecundated by
cool water, has hailed the God who sports the bright crescent
on His crown and who is entempled in the cool and serene
Thalaicchaṅkai, in these verses.
They that are valiant in these hymns, will emerge far superior to those
that abide in this world girt with the wave-tossed oceans. 11

56. திரு இடைமருதூர்

காந்தாரம்

56. TIRUVIṬAIMARUTŪR

607. பொங்கு நூல் மார்பினீர்! பூதப்படையினீர்! பூங் கங்கை
தங்கு செஞ்சடையினீர்! சாமவேதம் ஓதினீர்!
எங்கும் எழில் ஆர் மறையோர்கள் முறையால் ஏத்த, இடைமருதில்
மங்குல் தோய் கோயிலே கோயில் ஆக மகிழ்ந்தீரே.

Your splendorous chest is adorned with the sacred thread; Yours are
the Bhūta-Hosts; You sport on Your crest of ruddy matted hair,
the beautiful Ganga. You are the singer of the Sāma Vedas.
You are rejoincingly abiding in the lofty sky-vaulting
temple of Iṭaimarutu where You are hailed by
the handsome Brahmins who, in their strength, hail You duly. 1

608. நீர் ஆர்ந்த செஞ்சடையீர்! நெற்றித்திருக்கண் நிகழ்வித்தீர்!
போர் ஆர்ந்த வெண்மழு ஒன்று உடையீர்! பூதம் பாடலீர்!
ஏர் ஆர்ந்த மேகலையாள் பாகம் கொண்டீர்! இடைமருதில்,
சீர் ஆர்ந்த கோயிலே கோயில்ஆகச் சேர்ந்தீரே.

On Your ruddy matted crest, You sport the river Ganga; Your third eye is
in Your forehead; You wield the white and martial *mazhu*.
You are hailed in hymn and song by Your *Bhutas*. You are concorporate
with Your beautiful Consort whose waist is cinctured with a girdle.
You choose to abide only in the glorious temple of Iṭaimarutu. 2

609. அழல் மல்கும் அங்கையில் ஏந்தி, பூதம்அவைபாட,
கழல் மல்கும் ஆடலீர்! சுடுகாடு அல்லால் கருதாதீர்!
எழில் மல்கும் நால்மறையோர் முறையால் ஏத்த, இடைமருதில்,
பொழில் மல்கு கோயிலே கோயில் ஆகப் பொலிந்தீரே.

Holding in Your splendorous hand the raging fire,
You swirl and dance to the singing of the *Bhūtas*.
You regard the crematory alone as Your place of residence.
You choose to abide in the delebrum at Iṭaimarutu girt with
gardens, hailed by the handsome Brahmins
who are well versed in the quartet of the Vedas. 3

610. பொல்லாப் படுதலை ஒன்று ஏந்திப் புறங்காட்டு ஆடலீர்!
வில்லால் புரம்மூன்றும் எரித்தீர் விடை ஆர் கொடியினீர்!
எல்லாக்கணங்களும் முறையால் ஏத்த, இடைமருதில்,
செல்வாய கோயிலே கோயில் ஆகச் சேர்ந்தீரே.

Holding the ugly and fleshless skull, You dance in the crematory;
with Your bow You burnt the triad of the walled-
citadels; Your flag holds the signum of a Bull.
You hold only the opulent temple at Iṭaimarutu as Your temple,
duly hailed by all the *ganas*. 4

611. வருந்திய மா தவத்தோர், வானோர், ஏனோர், வந்து ஈண்டி,
பொருந்திய தைப்பூசம் ஆடி உலகம் பொலிவு எய்த,
திருந்திய நால்மறையோர் சீரால் ஏத்த, இடைமருதில்,
பொருந்திய கோயிலே கோயில்ஆகப் புக்கீரே.

O God, the *tapaswis* that undergo the hard and straining ascesis, the Devas
and others too foregather here during the day of Thaippūsam,
duly bathe in the Kaviri, adore You and thus cause
the whole world to thrive in greater splendour.

Duly hailed by the practitioners of the impeccable Vedas four
You choose to abide in the temple at Iṭaimaruthu. 5

612. சலம் மல்கு செஞ்சடையீர்! சாந்தம் நீறு பூசினீர்!
வலம் மல்கு வெண்மழு ஒன்று ஏந்தி, மயானத்து ஆடலீர்!
இலம் மல்கு நால்மறையோர் இனிதா ஏத்த, இடைமருதில்,
புலம் மல்கு கோயிலே கோயில்ஆகப் பொலிந்தீரே.

O God, You sport on Your ruddy matted crest, the Ganga.
You are coated with the sandal paste and the holy ash.
Holding Your triumphant and white *mazhu*, You dance in the crematory.
You are abiding in the divine temple of Iṭaimarutu sweetly hailed by
the Brahmin householders who are well versed in the four Vedas. 6

613. புனம் மல்கு கொன்றையீர்! புலியின் அதளீர்! பொலிவு ஆர்ந்த
சினம் மல்கு மால்விடையீர்! செய்யீர்! கரிய கண்டத்தீர்!
இனம் மல்கு நால்மறையோர் ஏத்தும் சீர் கொள் இடைமருதில்,
கனம் மல்கு கோயிலே கோயில்ஆகக் கலந்தீரே.

O God, You are adorned with the blossoms of *Kondrai*-s
that blow in the woodland. You are clad in the tiger-skin;
Your mount is the lovely and wrathful Bull.
Your complexion is incarnadine; Your throat is dark.
You choose to abide in the glorious Iṭaimarutu's
temple over which clouds travel; You are hailed,
in their strength, by the practitioners of the four Vedas. 7

614. சிலை உய்த்த வெங்கணையால் புரம்மூன்று எரித்தீர்! திறல் அரக்கன்
தலைபத்தும் திண்தோளும் நெரித்தீர்! தையல்பாகத்தீர்!
இலை மொய்த்த தண்பொழிலும் வயலும் சூழ்ந்த இடைமருதில்,
நலம் மொய்ந்த கோயிலே கோயில்ஆக நயந்தீரே.

With Your bow, the Mount Meru, You sped a fierce dart and burnt
the three walled-citadels. You crushed the puissant Ravana's
ten heads and his twenty mighty shoulders.
You are concorporate with Your Consort.
You are abiding in the weal-conferring temple at Iṭaimarutu
which is girt with cool gardens of dense foliage and fields. 8

615. மறை மல்கு நான்முகனும், மாலும் அறியா வண்ணத்தீர்!
கறை மல்கு கண்டத்தீர்! கபாலம் ஏந்தும் கையினீர்!
அறை மல்கு வண்டுஇனங்கள் ஆலும் சோலை இடைமருதில்,
நிறை மல்கு கோயிலே கோயில்ஆக நிகழ்ந்தீரே.

You remain splendorously and unbeholdably by the Four-faced versed
in the Vedas and Vishnu. Your throat wears a dark patch; You hold a skull
in Your hand as Your begging-bowl. You abide in the perfect
temple at Iṭaimarutu girt with gardens where bees hum melodiously. 9

616. சின் போர்வைச் சாக்கியரும், மாசு சேரும் சமணரும்
துன்பு ஆய கட்டுரைகள் சொல்லி அல்லல் தூற்றவே,
இன்புஆய அந்தணர்கள் ஏத்தும் ஏர் கொள் இடைமருதில்,
அன்புஆய கோயிலே கோயில்ஆக அமர்ந்தீரே.

O God, while You are denigrated and defamed by the Sākyas shrouded
in picayune habiliments and the dirt-friendly Samaṇas,
You are abiding in the dearly-loved temple at the beauteous
Iṭaimarutu, where, the Brahmins blessed
with divine delight, thrive and adore You. 10

617. கல்லின் மணி மாடக் கழுமலத்தார் காவலவன்--
நல்ல அருமாமறையான், நல் தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
எல்லி இடைமருதில் ஏத்து பாடல் இவைபத்தும்
சொல்லுவார்க்கும் கேட்பார்க்கும் துயரம் இல்லையே.

He is Gnanasambandhan well versed in the goodly Tamiḻ
and the wondrous Vedas four and who is the Prince of Kazhumalam
dight with ornate mansions wrought of precious stones.
Arriving here during the service at night, he has hailed Him
in hymns at Iṭaimarutu. They that are valiant to recite these
ten hymns and they that hearken to such recitation
will be free from troubles altogether. 11

57. திரு நல்லூர் காந்தாரம்

57.TIRUNALLŪR

618. *பெண் அமரும் திருமேனி உடையீர்! பிறங்கு சடை தாழப்*
பண் அமரும் நால்மறையே பாடி ஆடல் பயில்கின்றீர்!
திண் அமரும் பைம்பொழிலும் வயலும் சூழ்ந்த திரு நல்லூர்,
மண் அமரும் கோயிலே கோயில்ஆக மகிழ்ந்தீரே.

O God, Your divine body shares Your Consort; with Your
spelendorous strands of matted hair, adangle,
You recite the four Vedas with *chhandas* and dance.
You are rejoicingly abiding in the temple, hailed in love,
by the terrestrials, at Tirunallūr girt with
ever-during green gardens and fecund fields. 1

619. *அலை மல்கு தண் புனலும் பிறையும்சூட, அங்கையில்*
கொலை மல்கு வெண்மழுவும் அனலும் ஏந்தும் கொள்கையீர்!
சிலை மல்கு வெங்கணையால் புரம்மூன்றும் எரித்தீர்! திரு நல்லூர்,
மலை மல்கு கோயிலே கோயில் ஆக மகிழ்ந்தீரே.

O God, You sport on Your crown the cool and wave-tossed
Ganga and the crescent. In Your beauteous hands
You hold the murderous and white mazhu and the fire.

You sped a fierce dart from Your bow and gutted
with fire the triad of the walled-citadels.
You are in delight great, abiding in the temple—
in form like a hill--, at Tirunallūr. 2

620. குறை நிரம்பா வெண்மதியம் சூடிக் குளிர்புன்சடை தாழ,
பறை நவின்ற பாடலோடு ஆடல் பேணிப் பயில்கின்றீர்!
சிறை நவின்ற தண்புனலும் வயலும் சூழ்ந்த திரு நல்லூர்,
மறை நவின்ற கோயிலே கோயில்ஆக மகிழ்ந்தீரே.

O God, You sport on Your crown the white crescent
that never waxes at all.
With Your ruddy matted strands adangle, You willingly,
to the songs keeping time with the beat of drums.
abide in delight in the temple where the Vedas are chanted, at Tirunallūr
dight with controlling sluices which feed with cool water the fields. 3

621. கூன் அமரும் வெண்பிறையும் புனலும் சூடும் கொள்கையீர்!
மான் அமரும் மென்விழியாள் பாகம்ஆகும் மாண்பினீர்!
தேன் அமரும் பைம்பொழிலின் வண்டு பாடும் திரு நல்லூர்,
வான் அமரும் கோயிலே கோயில்ஆக மகிழ்ந்தீரே.

O God, You wear on Your crown the white curved crescent
and the river Ganga. You are majestically concorporate
with Uma whose soft eyes are like unto the antelope's.
You abide in joy in the sky-vaulting temple at Tirunallūr
in whose melliferous and ever-fresh
gardens bees bombilate melodiously. 4

622. நிணம் கவரும் மூவிலையும் அனலும் ஏந்தி, நெறிகுழலாள்
அணங்கு அமரும் பாடலோடு ஆடல் மேவும் அழகினீர்!
திணம் கவரும் ஆடு அரவும் பிறையும் சூடி, திரு நல்லூர்,
மணம் கமழும் கோயிலே கோயில்ஆக மகிழ்ந்தீரே.

You, wielding the trident to which flesh is still sticking, in one hand
and holding the fire in another hand, You, the Handsome One,
companied with Uma whose tresses are dense, loves to perform
Your dancing and singing.
Adorned with an adder whose bite is fatal and the crescent,
You abide with cheer in the fragrant temple at Tirunallūr. 5

623. கார் மருவு பூங்கொன்றை சூடிக் கமழ் புன்சடை தாழ,
வார் மருவு மென்முலையாள் பாகம்ஆகும் மாண்பினீர்!
தேர் மருவு நெடுவீதிக் கொடிகள் ஆடும் திரு நல்லூர்,
ஏர் மருவு கோயிலே கோயில்ஆக இருந்தீரே.

You are adorned with *kondrais* that blow during
the rainy season; Your crest of ruddy matted hair is adangle;
You are concorporate with Her whose delicate breasts are bound
with a breast-band. You, of such majesty, have chosen to abide
in the splendorous temple at Tirunallūr dight with long streets
where chariots ply and where from their poles, flags do wave. 6

624. ஊன் தோயும் வெண்மழுவும் அனலும் ஏந்தி, உமை காண,
மீன் தோயும் திசை நிறைய ஓங்கி ஆடும் வேடத்தீர்!
தேன் தோயும் பைம்பொழிலின் வண்டு பாடும் திரு நல்லூர்,
வான் தோயும் கோயிலே கோயில் ஆக மகிழ்ந்தீரே.

You hold in Your hands the *mazhu* to which flesh
is still sticking and the fire. Witnessed by Uma, You so dance that Your
form splendorous stretches and touches all the cardinal points that graze
the stars. You abide cheerfully in the sky-vaulting temple
at Tirunallūr girt with melliferous and lovely gardens
where bees bombinate melodiously. 7

625. காது அமரும் வெண்குழையீர்! கறுத்த அரக்கன் மலை எடுப்ப,
மாது அமரும் மென்மொழியாள் மறுகும் வண்ணம் கண்டு உகந்தீர்!
தீது அமரா அந்தணர்கள் பரவி ஏத்தும் திரு நல்லூர்,
மாது அமரும் கோயிலே கோயில் ஆக மகிழ்ந்தீரே.

A white *kuzhai* decks Your ear. When Ravana borne by wrath, durst
uproot the Kailas, Your loving Consort of soft words, stood quaking
in fear at which You but rejoiced. Hailed by the flawless
Brahmins of Tirunallūr, You abide in its temple gloriously. 8

626. போதின்மேல் அயன், திருமால், போற்றி உம்மைக் காணாது,
“நாதனே இவன்” என்று நயந்து ஏத்த, மகிழ்ந்து அளித்தீர்!
தீது இலா அந்தணர்கள் தீ மூன்று ஓம்பும் திரு நல்லூர்,
மாதராள் அவளோடும் மன்னு கோயில் மகிழ்ந்தீரே.
The Four-faced whose seat is the Lotus and Vishnu
went in quest of You in vain, and then hailed You willingly
as the Supreme Ens. Then You felt glad and blessed them in grace.
At the ever-during temple at Tirunallūr where flourish
the flawless Brahmins that foster the triple sacrificial fire,
You with Your Consort Uma, abide in joy. 9

627. பொல்லாத சமணரொடு புறம்கூறும் சாக்கியர் ஒன்று
அல்லாதார்--அற உரை விட்டு, அடியார்கள் போற்று ஓவா--
நல்லார்கள், அந்தணர்கள், நாளும் ஏத்தும்--திரு நல்லூர்,
மாதராள் அவளோடும் மன்னு கோயில் மகிழ்ந்தீரே.

Wicked are the Samaṇas; the Buddhists are back-biters;
these pursue not aught that is good. Ignoring totally
their sham words, the Saivite servitors hail You constantly.
It is in this temple, like a hill, the goodly Brahmins hail You daily.
O God, You abide here with cheer at Tirunallūr. 10

628. கொந்து அணவும் பொழில் புடை சூழ் கொச்சை மேவு குலவேந்தன்--
செந்தமிழின் சம்பந்தன்--சிறை வண் புனல் சூழ் திரு நல்லூர்,
பந்து அணவும் மெல்விரலாள் பங்கன் தன்னைப் பயில் பாடல்
சிந்தையால் உரை செய்வார், சிவலோகம் சேர்ந்து இருப்பாரே.

Gnānasambandhan well-versed in the salvific Tamil , the Prince
of Kocchaivayam, girt with gardens rich in flower bunches,
has sung these hymns on the God whose Consort gambols
with a flower-ball, and who abides in the temple of Nallūr.
They that recite these psalms with all their heart,
will gain ascension to Sivaloka and abide thither sweetly. 11

58. திருக் குடவாயில் காந்தாரம்

58.TIRUKKUṬAVĀYIL

629. கலை வாழும் அம் கையீர்! கொங்கை ஆரும் கருங்கூந்தல்
அலை வாழும் செஞ்சடையில், அரவும் பிறையும் அமர்வித்தீர்!
குலைவாழை கமுகம் பொன்பவளம் பழுக்கும் குடவாயில்,
நிலை வாழும் கோயிலே கோயில் ஆக நின்றீரே.

Your comely hand holds an antlered deer; You sport on Your crest
of ruddy matted hair the damsel Ganga of buxom breasts
and dark coiffure, in the form of the wave-tossed river,
the adder and the crescent.

You willingly abide in the ever-during temple
    at Kuṭavāyil where plantain trees are rich in bunches of bananas,
    and areca nuts ripen like gold and coral. 1

630. அடி ஆர்ந்த பைங்கழலும் சிலம்பும் ஆர்ப்ப, அங்கையில்
செடி ஆர்ந்த வெண் தலை ஒன்று ஏந்தி, உலகம் பலி தேர்வீர்!
குடி ஆர்ந்த மா மறையோர் குலாவி ஏத்தும் குடவாயில்,
படி ஆர்ந்த கோயிலே கோயில்ஆகப் பயின்றீரே.

With Your feet fastened with a comely anklet and a cilampu
    a-tinkle, and Your hand toting a white stinking skull to secure alms,
    You roam about everywhere.
You abide in the temple endowed with a flight of steps, at Kuṭavāyil
    where Brahmins of the hoary clan hail You in love and devotion. 2

631. கழல் ஆர் பூம்பாதத்தீர்! ஓதக்கடலில் விடம் உண்டு, அன்று,
அழல் ஆரும் கண்டத்தீர்! அண்டர் போற்றும் அளவினீர்!
குழல் ஆர் வண்டு இனங்கள் கீதத்து ஒலிசெய் குடவாயில்,
நிழல் ஆர்ந்த கோயிலே கோயில்ஆக நிகழ்ந்தீரே.

Your flowery feet are fastened with anklets;
Of Yore, You quaffed the venom of the sea and still
    retain it in Your throat blued by the fierce poison.
You are adored by the Devas.
You abide in the splendorous temple at Kuṭavāyil
    where thrive damsels whose curly coiffures are buzzed by bees. 3

632. மறி ஆரும் கைத்தலத்தீர்! மங்கை பாகம்ஆகச் சேர்ந்து,
எறி ஆரும் மா மழுவும் எரியும் ஏந்தும் கொள்கையீர்!
குறி ஆர வண்டுஇனங்கள் தேன் மிழற்றும் குடவாயில்,
நெறி ஆகும் கோயிலே கோயில்ஆக நிகழ்ந்தீரே.

You hold a fawn in Your hand; concorporate with Uma,
You hold the fiery *mazhu* and the fire in Your hands.
You abide in the Āgamic temple at Kuṭavāyil
where bees and chafers kindle the buds
and hum, longing to quaff the nectar. 4

633. இழை ஆர்ந்த கோவணமும் கீளும் எழில் ஆர் உடைஆக,
பிழையாத சூலம் பெய்து, ஆடல்பாடல் பேணினீர்!
குழை ஆரும் பைம்பொழிலும் வயலும் சூழ்ந்த குடவாயில்,
விழவு ஆர்ந்த கோயிலே கோயில்ஆக மிக்கீரே.

You are clad in the loin-cloth with a string attached thereto.
You wield a spear that misses not its target.
You delight in singing and dancing.
You abide in the temple of festivities at Kuṭavāyil girt with fadeless
gardens teeming with buds and flowers and also fields. 5

634. அரவு ஆர்ந்த திருமேனி ஆன வெண்நீறு ஆடினீர்!
இரவு ஆர்ந்த பெய் பலி கொண்டு, இமையோர் ஏத்த நஞ்சு உண்டீர்!
குரவு ஆர்ந்த பூஞ்சோலை வாசம் வீசும் குடவாயில்,
திரு ஆர்ந்த கோயிலே கோயில்ஆகத் திகழ்ந்தீரே.

Your divine body adorned with snakes, is coated with the holy ash;
You pursue mendicancy and receive alms from the givers.
You quaffed the venom, hailed and adored by the Devas.
You abide in the opulent temple at Kuṭavāyil pervaded by
the fragrance of the flowery gardens teeming with *kura* trees. 6

635. பாடல் ஆர் வாய்மொழியீர் பைங்கண் வெள்ஏறு ஊர்தியீர்!
ஆடல் ஆர் மாநடத்தீர்! அரிவை போற்றும் ஆற்றலீர்!
கோடல் ஆர் தும்பி முரன்று இசை மிழற்றும் குடவாயில்,
நீடல் ஆர் கோயிலே கோயில்ஆக நிகழ்ந்தீரே.

You sing the Vedic hymns; You ride the white Bull of ever-fresh eyes;
You enact the dance par excellence,
Uma, for ever, admires Your dexterity.
You have chosen to abide splendorously in the lofty and extensive
temple at Kuṭavāyil where bees hovering over
the *kāntal* flowers, bombilate melodiously. 7

636. கொங்கு ஆர்ந்த பைங்கமலத்து அயனும், குறள் ஆய் நிமிர்ந்தானும்,
அங்காந்து தள்ளாட, அழல்ஆய் நிமிர்ந்தீர்! இலங்கைக் கோன்-
தம் காதல் மா முடியும் தாளும் அடர்த்தீர்! குடவாயில்,
பங்கு ஆர்ந்த கோயிலே கோயில்ஆகப் பரிந்தீரே.

Brahma whose seat is the pollen-laden Lotus,
and Vishnu who assuming the form of a dwarf stretched ubiquitously
stood aghast with their mouths agape when You soared up and up
as a column flame, unbeholdable by them.
You crushed the dear heads and the feet of Ravana.
You are abiding in the temple that forms part of the urbs of Kuṭavāyil. 8

637. [This verse is not extant.] 9

638. தூசு ஆர்ந்த சாக்கியரும், தூய்மை இல்லாச் சமணரும்,
ஏசு ஆர்ந்த புன்மொழி நீத்து எழில் கொள் மாடக் குடவாயில்
ஆசாரம் செய் மறையோர் அளவின் குன்றாது அடி போற்ற,
தேசு ஆர்ந்த கோயிலே கோயில்ஆகச் சேர்ந்தீரே.

The Buddhists clad in dirty clothes and the unclean
Samaṇas denigrate You with defamatory words.
Resenting these, the pure Brahmins of righteous deportment,
in their ever-preserved strength, thrive in lovely and storeyed mansions.
These adore Your feet in the splendorous temple
of Kuṭavāyil where You choose to abide. 10

639. நளிர் பூந் திரை மல்கு காழி ஞானசம்பந்தன்,
குளிர் பூங் குடவாயில் கோயில் மேய கோமானை,
ஒளிர்பூந்தமிழ்மாலை உரைத்த பாடல்இவை வல்லார்,
தளர்வுஆனதாம் ஒழிய, தகு சீர் வானத்து இருப்பாரே.

Gnānasambandhan of Kāzhi which is girt with pools
of cool and wavelet-tossed water, has sung these verses
on the Sovereign-God entempled in the cool and beautiful Kuṭavāyil.
They that are valiant in these bright and beautiful
hymns of Tamil, will automatically be
freed from their feeble plight and thrive in the renowned ethereal world. 11

59. சீகாழி

காந்தாரம்

59. SĪKĀZHI

640. நலம் கொள் முத்தும் மணியும் அணியும் திரள் ஓதம்
கலங்கள் தன்னில் கொண்டு கரை சேர் கலிக் காழி,
“வலம் கொள் மழு ஒன்று உடையாய்! விடையாய்!” என ஏத்தி,
அலங்கல் சூட்ட வல்லார்க்கு அடையா, அருநோயே.

O God wielding a triumphant mazhu, You are entempled in the dinsome
Kāzhi, close to the shore of the sea at which arrive barkentines
that sail in the sea, carrying beautiful pearls, gems and jewels.
Your Mount is the Bull. Well-nigh incurable maladies
will not afflict them that adore and hail You with garlands. 1

641. ஊர் ஆர் உவரிச் சங்கம் வங்கம் கொடுவந்து
கார் ஆர் ஓதம் கரைமேல் உயர்த்தும் கலிக் காழி,
“நீர் ஆர் சடையாய்! நெற்றிக்கண்ணா!” என்றுஎன்று
பேர் ஆயிரம் பிதற்ற, தீரும், பிணிதானே.

O God, You are entempled in the dinsome Kāzhi close to the sea-shore
to which arrive barkentines pushing the striped chanks of the sea.
"Your crest of matted hair sports the Ganga;
You have an eye in Your forehead." The maladies of those
that hail You thus, celebrating Your thousand names, will perish. 2

642. வடி கொள் பொழிலில் மழலை வரிவண்டு இசைசெய்ய,
கடி கொள் போதில்-தென்றல் அணையும் கலிக் காழி,
"முடி கொள் சடையாய்! முதல்வா!" என்று முயன்று ஏத்தி,
அடி கைதொழுவார்க்கு இல்லை, அல்லல் அவலமே.

O God, You are entempled in the dinsome Kāzhi girt with
gardens where the striped bees babble musically
and where the southerly grazing the flowers wafts fragrantly.
"You are the Primordial God whose crown is Your crest of ruddy matted hair."
The troubles of those that hail You thus and adore
Your sacred feet with their hands consistently, will perish. 3

643. மனைக்கே ஏற வளம் செய் பவளம் வளர் முத்தம்
கனைக்கும் கடலுள் ஓதம் ஏறும் கலிக் காழி,
"பனைக்கைப் பகட்டு ஈர்உரியாய்! பெரியாய்!" எனப் பேணி,
நினைக்க வல்ல அடியார் நெஞ்சில் நல்லாரே.

O God, You are entempled in the dinsome Kāzhi close to the sea, the roaring
waves of which carry coral and pearls to the dwelling houses.
You flayed the tusker whose trunk was like unto a palm tree,
and mantled Yourself in its skin! You are transcendentally lofty!
The bosoms of those that hail You thus willingly
and serve You, are truly the upright bosoms. 4

644. பருதி இயங்கும் பாரில் சீர் ஆர் பணியாலே
கருதி விண்ணோர் மண்ணோர் விரும்பும் கலிக் காழி,
சுருதி மறைநான்கு ஆன செம்மை தருவானைக்
கருதி எழுமின், வழுவா வண்ணம்! துயர் போமே.

O God, You are entempled in the dinsome Kazhi under the sun,
where the terrestrials and celestials adore You with all their heart.
You confer on Your devotees the salvific excellence of the Four Vedas.
Think unfailingly on Him, the God, and wake up to adore Him.
Your troubles will ineluctably perish. 5

645. மந்தம் மருவும் பொழிலில் எழில் ஆர் மது உண்டு,
கந்தம் மருவ, வரிவண்டு இசைசெய் கலிக் காழி,
“பந்தம் நீங்க அருளும் பரனே!” என ஏத்திச்
சிந்தை செய்வார் செம்மை நீங்காது இருப்பாரே.

O God, You are entempled in the dinsome Kāzhi
in whose gardens the southerly wafts,
and the striped bees quaff the fragrant and sweet nectar.
Thus they that hail You as the Supreme God who
snaps all the fetters,and meditate on You, will ever
be linked with salvific excellence. 6

646. புயல் ஆர் பூமி நாமம் ஓதி, புகழ் மல்க,
கயல் ஆர் கண்ணார் பண் ஆர் ஒலிசெய் கலிக் காழிப்
பயில்வான் தன்னைப் பத்தி ஆரத் தொழுது ஏத்த
முயல்வார் தம்மேல், வெம்மைக் கூற்றம் முடுகாதே.
The earth thrives thanks to the downpour from the sky;
here in the dinsome Kāzhi dwell women whose eyes are
like unto the *cale's* and who sing gloriously
in airs, vernal airs, the greatnesses of God.
Yama'll not approach them that hail Him in abounding love. 7

647. அரக்கன் முடி தோள் நெரிய அடர்த்தான், அடியார்க்குக்
கரக்கில்லாது அருள்செய் பெருமான், கலிக் காழிப்
பரக்கும் புகழான் தன்னை ஏத்திப் பணிவார்மேல்,
பெருக்கும், இன்பம்; துன்பம் ஆன பிணி போமே.

He crushed the heads and the shoulders of Ravana.
He, the God, bestows on His servitors unrestrained grace.
He is entempled in the dinsome Kāzhi.
They that arrive at this, His delubrum, and hail Him
of cosmic renown, will thrive in accrescent delight
freed totally from harrowing maladies. 8

648. மாண் ஆய் உலகம் கொண்ட மாலும் மலரோனும்
காணா வண்ணம் எரி ஆய் நிமிர்ந்தான், கலிக் காழிப்
பூண் ஆர் முலையாள் பங்கத்தானை, புகழ்ந்து ஏத்தி,
கோணா நெஞ்சம் உடையார்க்கு இல்லை, குற்றமே.

He soared up and up as a column of fire, unbeholdable
by him who scaled the earth and the Four-faced.
He, our God, is entempled in the dinsome Kāzhi,
concorporate with His Consort of bejewelled breasts.
They that hail and extol Him are the ones sans mental kink as well as flaws. 9

649. அஞ்சி அல்லல் மொழிந்து திரிவார் அமண் ஆதர்,
கஞ்சி காலை உண்பார்க்கு, அரியான்; கலிக் காழித்
தஞ்சம் ஆய தலைவன்; தன்னை நினைவார்கள்,
துஞ்சல் இல்லா நல்ல உலகம் பெறுவாரே.

He is beyond the ken of comprehension of Samanas,
the vagabonds—who wield troublous and dreadful
words and the Buddhists who roam about after having
had their matuitinal mess of pottage.

He is entempled in the dinsome Kāzhi.
They that reach this delubrum as their Palladium
and think on Him constantly, rid of birth
and death, will abide in the blissful athanasic world. 10

650. ஊழி ஆய பாரில் ஓங்கும் உயர் செல்வக்
காழி ஈசன் கழலே பேணும் சம்பந்தன்,
தாழும் மனத்தால், உரைத்த தமிழ்கள்இவை வல்லார்,
வாழி நீங்கா வானோர் உலகில் மகிழ்வாரே.

Sambandhan adores and serves the feet of Siva
who is entempled in Kāzhi of accrescent opulence
and which survives the cosmic Dissolution.
Poised in humility, he has sung these Tamil̲ hymns.
They that are valiant in these psalms will abide for ever
in the ever-during heavenly world. 11

60. திருப் பாசூர் காந்தாரம்

60. TIRUPPĀSŪR

651. "சிந்தைஇடையார், தலையின்மிசையார், செஞ்சொல்லார்,
வந்து மாலை வைகும்போழ்து என் மனத்து உள்ளார்,
மைந்தர், மணாளர்" என்ன, மகிழ்வார் ஊர்போலும்--
பைந் தண் மாதவி சோலை சூழ்ந்த பாசூரே.

He is in our chinta; He is enthroned on our crown;
salvific are His words. At the crepuscular hour of
pradosham, He abides splendorously in my *manam*.
When hailed as the puissant God and as the Bridegroom of Uma,
He revels in joy. He is entempled in Pāsūr girt with gardens
where flourish the lianas of *mātavi*. 1

652. பேரும்பொழுதும் பெயரும் பொழுதும் "பெம்மான்" என்று
ஆரும்தனையும் அடியார் ஏத்த அருள்செய்வார்,
ஊரும் அரவம் உடையார், வாழும் ஊர்போலும்--
பாரின்மிசையார் பாடல் ஓவாப் பாசூரே.

He blesses them, His servitors, who hail Him as the supreme God
when they part from their homes and return there.
He is adorned with a sinuous serpent.
In orbis terrarum, He is entempled in Pāsūr
where the singing of hymns ceases not. 2

653. கையால்-தொழுது தலை சாய்த்து உள்ளம் கசிவார்கண்
மெய் ஆர் குறையும் துயரும் தீர்க்கும் விமலனார்,
நெய்ஆடுதல் அஞ்சு உடையார், நிலாவும் ஊர்போலும்
பைவாய் நாகம் கோடல் ஈனும் பாசூரே.

He is the Vikirtan who does away with the bodily maladies and the troubles
of His servitors who meltingly adore Him, with their folded hands,
the while bending their heads in obeisance.
He has His ablutions in the five products of kine including ghee.
He is entempled in Pāsūr where *Kantals* blossom
like the spreading hood of the snake of venomous sacs. 3

654. பொங்கு ஆடுஅரவும் புனலும் சடைமேல் பொலிவு எய்த,
கொங்கு ஆர் கொன்றை சூடி, என் உள்ளம் குளிர்வித்தார்,
தம் காதலியும் தாமும் வாழும் ஊர்போலும்--
பைங்கால் முல்லை அரும்பு ஈனும் பாசூரே.
He sports on His splendorous matted crest the wrathful snake
that dances and the Ganga. Adorned with
melliferous *kondrais*, He causes coolth to pervade my bosom.
Concorporate with His beloved Uma, He is entempled in Pāsūr where
buds of the green-stalked liana, like unto white teeth, bloom. 4

655. ஆடல் புரியும் ஐவாய் அரவு ஒன்று அரைச் சாத்தும்
சேடச் செல்வர், சிந்தையுள் என்றும் பிரியாதார்,
வாடல்-தலையில் பலி தேர் கையார், ஊர்போலும்--
பாடல் குயில்கள் பயில் பூஞ்சோலைப் பாசூரே.

He is the supremely opulent God who is cinctured with a five-headed
adder in His waist. He parts not from the *chinta* of His servitors
who adore and think on Him constantly.
He holds in His hand a skull from which flesh has faded away..
He is entempled in the urbs of Pāsūr girt with green
gardens where thrive *kuyils* that coo. 5

656. கால் நின்று அதிர, கனல் வாய் நாகம் கச்சுஆக,
தோல் ஒன்று உடையார்; விடையார்; தம்மைத் தொழுவார்கள்
மால் கொண்டு ஓட மையல் தீர்ப்பார்; ஊர்போலும்--
பால்வெண்மதி தோய் மாடம் சூழ்ந்த பாசூரே.

With His vibrant foot firmly planted, He dances. In His waist He is
cinctured with a fierce adder; He is clad in skin;
His mount is the Bull. He annuls His loving adorers' befuddlement.
He is entempled in Pāsūr the mansions of which graze the milk-white moon. 6

657. கண்ணின் அயலே கண் ஒன்று உடையார், கழல் உன்னி
எண்ணும் தனையும் அடியார் ஏத்த அருள்செய்வார்,
உள்-நின்று உருக உவகை தருவார், ஊர்போலும்--
பண்ணின் மொழியார் பாடல் ஓவாப் பாசூரே.

He has an eye above His eyne; His devotees who contemplate and adore
His ankleted feet are blessed by Him with manifold rejoicing.
He is entempled in Pāsūr where flourish women
whose ceaseless words are tuneful like melodious *paṇs*. 7

658. தேசு குன்றாத் தெண்நீர் இலங்கை கோமானைக்
கூச அடர்த்துக் கூர்வாள் கொடுப்பார், தம்மையே
பேசிப் பிதற்றப் பெருமை தருவார், ஊர்போலும்--
பாசித் தடமும் வயலும் சூழ்ந்த பாசூரே.

He crushed the sovereign whose effulgence
never abates, of Sri Lanka girt with the lucid waves
of the ocean, and later when he rued in shame,
He blessed him with a sharp sword.
He confers glory on them who constantly hail
and extol Him in love and devotion. 8

659. நகு வாய் மலர்மேல் அயனும், நாகத்து அணையானும்,
புகு வாய் அறியார், புறம் நின்று ஓரார், போற்று ஓவார்;
செகு வாய் உகு பல்-தலை சேர் கையார் ஊர்போலும்-
பகுவாய் நாரை ஆரல் வாரும் பாசூரே.

The Four-faced ensconced on the well-blown Lotus and Vishnu
whose bed is Ādisesha, failed in their attempt to behold His crown
and feet. Standing away, they adored Him non-stop.
He holds in His hand a skull to which are still attached its teeth.
He, our God, is entempled in Pāsūr where thrive storks
that hunt *ārals*, hold them in their beaks and feast on them. 9

660. தூய வெயில் நின்று உழல்வார், துவர் தோய் ஆடையார்,-
நாவில் வெய்ய சொல்லித் திரிவார்-நயம் இல்லார்;
காவல் வேவக் கணை ஒன்று எய்தார் ஊர்போலும்--
பாவைக் குரவம் பயில் பூஞ்சோலைப் பாசூரே.

The Samaṇas stand and suffer in the pure sunlight; the Buddhists are
shrouded in ochre habiliments. These that are unacquainted
with true weal, wield fierce words and roam about.

He, with a single dart, gutted with fire the citadels well- guarded.
He, our God, is entempled in Pāsūr girt with flowery gardens where
flourish *Kuravam* trees whose blossoms are like unto dolls. 10

661. ஞானம் உணர்வான் காழி ஞானசம்பந்தன்,
தேனும் வண்டும் இன்இசை பாடும் திருப் பாசூர்க்
கானம் உறைவார் கழல் சேர் பாடல்இவை வல்லார்,
ஊனம் இலராய், உம்பர்வானத்து உறைவாரே.

Gnānasambandhan of Kāzhi endowed with the knowledge of scriptures
and Siva-consciousness, has sung these salvific verses on
the God of Pāsūr where thrive bees and chafers that hum in music.
They that are valiant in these hymns that confer at-one-ment on
the ankleted feet of Siva, will abide sans blemish in the supernal world. 11

61. திரு வெண்காடு

காந்தாரம்

61. TIRUVEṆKĀṬU

662. "உண்டாய், நஞ்சை! உமை ஓர் பங்கா!" என்று உள்கித்
தொண்டு ஆய்த் திரியும் அடியார் தங்கள் துயரங்கள்
அண்டா வண்ணம் அறுப்பான், எந்தை, ஊர்போலும்-
வெண்தாமரை மேல் கருவண்டு யாழ்செய் வெண்காடே.

He is our God meditated upon in their bosoms
as the quaffer of the venom and as One concorporate with Uma,
by His servitors that move about poised in piety.
He forfends the assault of troubles unto these devotees
by utterly destroying their troubles.
He, indeed, is our Sire, entempled in Veṇkāṭu
where the dark bees hover over the white lotus flowers
and hum tunefully like *yāzh*. 1

663. "நாதன்! நம்மை ஆள்வான்!" என்று நவின்று ஏத்தி,
பாதம் பல்-நாள் பணியும் அடியார் தங்கள்மேல்
ஏதம் தீர இருந்தான் வாழும் ஊர்போலும்
வேதத்து ஒலியால் கிளி சொல் பயிலும் வெண்காடே.

His servitors, during days without number, adore His feet
    and assured of His grace that will do away with their miserable troubles,
    gain Him. He duly answers their prayers.
For this very purpose, He is entempled in Veṇkāṭu where
    parakeets cultivate the recitation of the Vedic hymns. 2

664. தண்முத்து அரும்பத் தடம்மூன்று உடையான்தனை உன்னி,
கண் முத்து அரும்பக் கழல்சேவடி கைதொழுவார்கள்,
உள் முத்து அரும்ப, உவகை தருவான் ஊர்போலும்
வெண்முத்து அருவிப் புனல் வந்து அலைக்கும் வெண்காடே.

Contemplating Him, with tear-bedewed eyes, as the One
    that owns the three divine pools whence emerge pearls,
    His servitors hail His ankleted feet with their hands.
Unto these, He confers joy causing in their bosoms
    the emergence of the sprouting of pearly splendour.
He, our God, is entempled in Veṇkāṭu fecundated by
    the water of the pearl-white cataracts. 3

665. நரையார் வந்து நாளும் குறுகி நணுகாமுன்
உரையால் வேறா உள்குவார்கள் உள்ளத்தே,
கரையா வண்ணம் கண்டான்மேவும் ஊர்போலும்
விரை ஆர் கமலத்து அன்னம் மருவும் வெண்காடே.
Ere the hair on the head grows grey, the body shrinks day by day and dotage
    that doth assail, if those whose words accord with their deeds,
    hail and adore Him, He will bless them with His fadeless *darshan*
    in their inner sensorium.

He, our God, is entempled in Veṇkāṭu where
on the fragrant lotus flowers swans rest and rejoice. 4

666. "பிள்ளைப்பிறையும் புனலும் சூடும் பெம்மான்" என்று
உள்ளத்து உள்ளித் தொழுவார் தங்கள் உறு நோய்கள்
தள்ளிப் போக அருளும் தலைவன் ஊர்போலும்-
வெள்ளைச்சுரிசங்கு உலவித் திரியும் வெண்காடே.

He, the Chief of gods, pushes far, far away the maladies of those who with all
their heart, contemplate Him in their *manams* as the God who sports
on His crown the young crescent and the Ganga. He is entempled in
Veṇkāṭu where the white and the whorled chanks roam about. 5

667. "ஒளி கொள் மேனி உடையாய்! உம்பர்ஆளீ!" என்று
அளியர் ஆகி அழுது ஊற்று ஊறும் அடியார்கட்கு
எளியான், அமரர்க்கு அரியான், வாழும் ஊர்போலும்
வெளிய உருவத்து ஆனை வணங்கும் வெண்காடே.

O God, Your divine frame blazes in effulgence; You are the ruler of the supernals.
"You are easy of access unto those who hail You thus meltingly
with tear-bedwed eyes.You are inaccessible unto the Devas.
You are entempled in Veṇkāṭu where the white tusker
Airāvatam adored You and gained Your grace. 6

668. கோள் வித்து அனைய கூற்றம் தன்னைக் குறிப்பினால்
மாள்வித்து, அவனை மகிழ்ந்து அங்கு ஏத்து மாணிக்கு ஆய்
ஆள்வித்து, அமரர் உலகம் அளிப்பான் ஊர்போலும்-
வேள்விப்புகையால் வானம் இருள் கூர் வெண்காடே.

To protect the life of the Brahmachāri, His loving
devotee who rejoiced to meditate on Him,
He did away with Yama who snatches the lives of all entia.

He caused His devotee-saint Swetaketu rule the supernal world.
He is, indeed entempled in Veṇkāṭu where the smoke rising from
the sacrificial fire-pits involves the heavens in murk. 7

669. வளை ஆர் முன்கை மலையாள் வெருவ, வரை ஊன்றி,
முளை ஆர் மதியம் சூடி, என்றும் முப்போதும்
இளையாது ஏத்த இருந்தான்; எந்தை; ஊர்போலும்
விளை ஆர் கழனிப் பழனம் சூழ்ந்த வெண்காடே.

He pressed with His toe the Mount Kailas and crushed Ravana
who durst uproot His mount at which His Consort
whose forearms are bebangled, stood quaking in dread.
It is thus our God that sports the sprouting crescent
on His crest, is hailed enthusiastically by bhaktas during
the three divisions of the day. He, our Sire, is entempled
in Veṇkāṭu girt with farmlands and fields of plentiful yield. 8

670. "கரியானோடு, கமலமலரான், காணாமை
எரி ஆய் நிமிர்ந்த எங்கள் பெருமான்!" என்பார்கட்கு
உரியான், அமரர்க்கு அரியான், வாழும் ஊர்போலும்
விரி ஆர் பொழிலின் வண்டு பாடும் வெண்காடே.

He is easy of access unto them that hail Him as the One
who stretched Himself as an immense column of fire,
unbeholdable by the dark Vishnu and Brahma whose seat is the Lotus.
He is inaccessible to the Devas. He is entempled in Veṇkāṭu
girt with extensive gardens where bees musically bombilate. 9

671. பாடும் அடியார்பலரும் கூடிப் பரிந்து ஏத்த,
ஆடும் அரவம் அசைத்த பெருமான்; அறிவு இன்றி
மூடம் உடைய சமண்சாக்கியர்கள் உணராத
வேடம் உடைய பெருமான்; பதி ஆம் வெண்காடே.

He is adored by the hymning devotees who, borne by longing,
foregather and hail Him. He is cinctured with a serpent in His waist.
In His *Vetam* incomprehensible unto the addle-brained and nescient
Samaṇas and Sākyas, He, our God, is entempled in Veṇkāṭu. 10

672. விடை ஆர் கொடியான் மேவி உறையும் வெண்காட்டை,
கடை ஆர் மாடம் கலந்து தோன்றும் காழியான்--
நடை ஆர் இன்சொல் ஞானசம்பந்தன்--தமிழ் வல்லார்க்கு
அடையா, வினைகள்; அமரலோகம் ஆள்வாரே.

Gnānasambandhan of Kāzhi dight with the vestibuled mansions,
has sung these verses on the God of Veṇkāṭu
who sports the signum of a Bull in His flag.
Cruel Karma'll not afflict them that hymn
his Tamil verses compact of majestic and sweet vocables.
These will eventually reign in the supernal world. 11

62. திரு மீயச்சூர்

காந்தாரம்

62. TIRUMEEYACCHŪR

673. காயச் செவ்விக் காமற் காய்ந்து, கங்கைப்
பாயப் படர்புன்சடையில் பதித்த பரமேட்டி;
மாயச் சூர் அன்று அறுத்த மைந்தன் தாதை; தன்
மீயச்சூரைத் தொழுது, வினையை வீட்டுமே!

He did away with the beautiful body of Manmata; He caused
the Ganga to gush into His spreading crest of ruddy matted hair.
He is the Supreme God; He is the Father of Muruka
who killed Sūrapadma, versed in magic.
Be rid of your karma by adoring Him at His shrine,
which is, indeed, Meeyacchūr. 1

674. பூ ஆர் சடையின்முடிமேல் புனலர்; அனல் கொள்வர்;
நா ஆர் மறையர்; பிறையர்; நற வெண்தலை ஏந்தி,
ஏ ஆர் மலையே சிலையா, கழி அம்பு எரி வாங்கி,
மேவார் புரம்மூன்று எரித்தார்--மீயச்சூராரே.

He sports the Ganga on His matted crest decked with flowers; His palm
holds the fire; He is the Author of the Vedas
that sweeten the reciter's tongue.
He wears the crescent; He totes in His hand a stinking skull.
With the Mount Meru as bow, Vishnu as the arrow
and Agni as the tip of the arrow, He gutted with
fire the three, hostile, skyey and walled-citadels.
Lo, He is entempled in Meeyacchūr. 2

675. பொன் நேர் கொன்றைமாலை புரளும் அகலத்தான்,
மின் நேர் சடைகள் உடையான், மீயச்சூரானை,
தன் நேர் பிறர் இல்லானை, தலையால் வணங்குவார்
அந் நேர் இமையோர் உலகம் எய்தற்கு அரிது அன்றே.

A garland of golden *kondrai* flowers sways in His chest;
fulgurant are the strands of His matted hair.
He is entempled in Meeyacchūr. He is beyond compare.
They that adore Him with their hands, will, with ease,
gain the peerless world of the supernals. 3

676. வேக மத நல் யானை வெருவ உரி போர்த்து,
பாகம் உமையோடு ஆக, படிதம்பல பாட,
நாகம் அரைமேல் அசைத்து, நடம் ஆடிய நம்பன்
மேகம் உரிஞ்சும் பொழில் சூழ் மீயச்சூரானே.

He flayed the musty tusker that acts in all celerity, and mantled
Himself in its skin, witnessing which Uma was seized with dread.

As His Consort concorporate with Him, sings hymns,
He whose waist is cinctured with a serpent, dances.
He is entempled in Meeyacchūr girt with gardens
on the tops of which clouds rest. 4

677. விடை ஆர் கொடியார், சடைமேல் விளங்கும் பிறை வேடம்,
படை ஆர் பூதம் சூழப் பாடல் ஆடலார்,
பெடை ஆர் வரிவண்டு அணையும் பிணை சேர் கொன்றையார்,
விடை ஆர் நடை ஒன்று உடையார் மீயச்சூராரே.

He sports the signum of a Bull in His flag; on His
matted crest the crescent rests for ever.
Encircled by His *Bhūta-Hosts* He rejoices to sing and dance.
He is entempled in Meeyacchūr. He wears a chaplet of Kondrai
flowers at which bees--male and –,female arrive and hum.
Lo, His gait is majestic like a bull's. 5

678. குளிரும் சடை கொள் முடிமேல் கோலம் ஆர் கொன்றை
ஒளிரும் பிறை ஒன்று உடையான், ஒருவன், கை கோடி
நளிரும் மணி சூழ் மாலை நட்டம் நவில் நம்பன்,
மிளிரும்(ம்) அரவம் உடையான்--மீயச்சூரானே.

On His moist crest of matted hair, He wears a chaplet
of comely *kondrai* blossoms and the bright crescent. Decked with
a chain inlaid with gems, He, the supremely desirable One, doth dance.
He is adorned with splendorous serpents. Lo, He is entempled in Meeyacchūr. 6

679. நீலவடிவர் மிடறு, நெடியர், நிகர்இல்லார்,
கோல வடிவு தமது ஆம் கொள்கை அறிவு ஒண்ணார்,
காலர், கழலர், கரியின் உரியர், மழுவாளர்,
மேலர், மதியர், விதியர் மீயச்சூராரே.

His throat is blue; He can stretch Himself ad infinitum; He is non-pareil;
He assumes many many forms and remains beyond
the ken of comprehension; ankleted are His feet.
He is mantled in the flayed skin of the tusker; He wields a *mazhu;* He
is bedaubed with the holy ash; He is lofty; He is adorned with
a crescent. He is the Creator. Lo, He is entempled in Meeyacchūr. 7

680. புலியின் உரி-தோல் ஆடை, பூசும் பொடி-நீற்றர்,
ஒலி கொள் புனல் ஓர் சடைமேல் கரந்தார், உமை அஞ்ச
வலிய திரள்தோள் வன்கண் அரக்கர்கோன் தன்னை
மெலிய வரைக்கீழ் அடர்த்தார்--மீயச்சூராரே.

He is clad in the tiger-skin; He is coated with the holy ash;
He received and concealed in a single strand
of His matted hair the uproarious Ganga.
He, under His mount, crushed and enfeebled the cruel Ravana
of strong and shapely shoulders who durst uproot
Kailās at which Uma was seized with dread.
He, indeed, is entempled in Meeyaachūr. 8

681. காதில் மிளிரும் குழையர், கரிய கண்டத்தார்,
போதிலவனும் மாலும் தொழப் பொங்கு எரி ஆனார்-
கோதி வரிவண்டு அறை பூம் பொய்கைப் புனல் மூழ்கி
மேதி படியும் வயல் சூழ் மீயச்சூராரே.
He wears the bright *kuzhai* in His ear; dark is His throat.
When He on the Lotus and Vishnu adored Him,
He, in the form of blazing fire, soared up and up.
He is entempled in Meeyacchūr in whose gardens
striped bees comb the blossoms and bombinate.
Here in this urbs, buffaloes bathe in pools and then
move towards the fields near which they lie down. 9

682. கண்டார் நாணும் படியார், கலிங்கம் முடை பட்டை
கொண்டார், சொல்லைக் குறுகார், உயர்ந்த கொள்கையார்;
பெண்தான் பாகம் உடையார், பெரிய வரை வில்லா
விண்டார் புரம்மூன்று எரித்தார், மீயச்சூராரே.

Samaṇas loiter nude at which beholders feel ashamed
and Buddhists are shrouded in silken robes. The dogmas of
these are shunned by Saivites who pursue lofty concepts.
He, our God, is concorporate with His consort.
With His great bow He burnt the three, hostile, walled-citadels.
He is our God who is entempled in Meeyacchūr. 10

683. வேடம் உடைய பெருமான் உறையும் மீயச்சூர்,
நாடும் புகழ் ஆர் புகலி ஞானசம்பந்தன்
பாடல் ஆய தமிழ்ஈர்-ஐந்தும் மொழிந்து, உள்கி,
ஆடும் அடியார், அகல் வான் உலகம் அடைவாரே.

On the God of Meeyacchūr who assumes many a form at will,
Gnānasambandhan of Pukali, endowed with
covetable renown, has sung these two times five hymns in Tamil̲.
The servitors that contemplate these psalms, sing them
and dance'll gain ascension to the vast, ethereal world. 11

63. திரு அரிசிற்கரைப்புத்தூர் காந்தாரம்

63.TIRUARISILKARAIPPUTHŪR

684. மின்னும் சடைமேல் இளவெண்திங்கள் விளங்கவே,
துன்னும் கடல்நஞ்சு இருள் தோய் கண்டர் தொல்-மூதூர்
அன்னம் படியும் புனல் ஆர் அரிசில் அலை கொண்டு,
பொன்னும் மணியும் பொரு தென்கரைமேல் புத்தூரே.

He sports on His fulgurant matted crest the young white crescent;
His throat is of the dark hue of the oceanic venom; He is
entempled in the good old Putthūr on the southern bank of the Arisil.
Swans sporting in this river cause waves to toss and these
besiege the shore while shoring up gold and gems. 1

685. மேவா அசுரர் மேவு எயில் வேவ, மலைவில்லால்,
ஏ ஆர் எரி வெங்கணையால், எய்தான் எய்தும் ஊர்
நாவால் நாதன் நாமம் ஓதி, நாள்தோறும்,
பூவால் நீரால் பூசுரர் போற்றும் புத்தூரே.

He with His bow of Mount Meru to which was fastened the cruel dart
of fire, burnt the walled-citadels where abode the hostile Asuras.
He is entempled in Putthūr where the divine terrestrials,
with their tongues hail the sacred names of the Lord-God
daily and adore Him with flowers and water. 2

686. பல் ஆர் தலை சேர் மாலை சூடி, பாம்பும் பூண்டு,
எல்லாஇடமும் வெண்நீறு அணிந்து, ஓர் ஏறு ஏறி,
கல் ஆர் மங்கை பங்கரேனும், காணுங்கால்,
பொல்லார் அல்லர்; அழகியர்--புத்தூர்ப் புனிதரே.

He wears a garland of skull to which are still sticking its teeth;
He is also adorned with an adder. Coated with the white
holy ash, He rides His peerless Bull, and visits all places.
He is concorporate with Himavant's Daughter
He, the God of Putthūr, knows no evil. He is, indeed, the Handsome One. 3

687. வரி ஏர் வளையாள் அரிவை அஞ்ச, வருகின்ற
கரி ஏர் உரிவை போர்த்த கடவுள் கருதும் ஊர்
அரி ஏர் கழனிப் பழனம் சூழ்ந்து, அங்கு அழகுஆய
பொரி ஏர் புன்கு சொரி பூஞ்சோலைப் புத்தூரே.

The Tusker strode forth witnessing which Uma
whose hands are decked with striped and comely bangles
was seized with dread. Lo, He flayed it
and mantled Himself in its skin. In love is He entempled in
Putthūr rich in the stalks laden with ears of paddy grains.
In its gardens flourish *punku* trees which rain flowers like unto puffed rice. 4

688. என்போடு, அரவம், ஏனத்துஎயிறோடு, எழில் ஆமை,
மின் போல் புரிநூல், விரவிப் பூண்ட வரைமார்பர்;
அன்போடு உருகும் அடியார்க்கு அன்பர்; அமரும் ஊர்--
பொன்போது அலர் கோங்கு ஓங்கு சோலைப் புத்தூரே.

His hill-like chest is adorned with bones, snakes, tusks of the Hog,
the beautiful carapace and the fulgurant sacred threads.
He is dear to His devotees who meltingly adore Him.
He is entempled in Putthūr girt with lofty gardens
where the golden *kōngku* flowers burgeon. 5

689. வள்ளி முலை தோய் குமரன் தாதை, வான் தோயும்
வெள்ளிமலை போல் விடை ஒன்று உடையான், மேவும்ஊர்--
தெள்ளி வருநீர் அரிசில்-தென்பால், சிறைவண்டும்
புள்ளும் மலி பூம் பொய்கை சூழ்ந்த புத்தூரே.
He is the Pater of Kumaran who revels in Valli's breasts;
His mount is an argent bull, in size, like the sky-vaulting Kailas.
He is entempled in the southern bank of the Arisil that flows
with pellucid water, at Putthūr girt with flowery *poikais*
where winged bees and birds galore thrive. 6

690. நிலம் தண்ணீரோடு அனல் கால் விசும்பின் நீர்மையான்,
சிலந்தி செங்கண்சோழன் ஆகச் செய்தான், ஊர்--
அலந்த அடியான் அற்றைக்கு அன்று ஓர் காசு எய்தி
புலர்ந்த காலை மாலை போற்றும் புத்தூரே.

He is the Evolver of earth, water, fire, air and space;
He caused the Spider to get born as Kōchengatchozha.
He is entempled in Putthūr where the Siva-Brahmin
that offered pūja to Him during dawn and eventide, was daily
blessed with a coin of gold, during his days of indigence. 7

691. "இத் தேர் ஏக, இம் மலை பேர்ப்பன்" என்று ஏந்தும்
பத்துஓர் வாயான் வரைக்கீழ் அலற, பாதம்தான்
வைத்து, ஆர் அருள் செய் வரதன் மருவும்(ம்) ஊர் ஆன
புத்தூர் காணப் புகுவார் வினைகள் போகுமே.

"I'll uproot this mount that blocks the passage
of my car" quoth Ravana and durst uproot it.
He so crushed him with His toe that Ravana under the Mount Kailās
wailed aloud, and later when he rued, He blessed him with boons.
He, the dancing God, is entempled in Putthūr. The Karma of those
that proceed to come by His *darshan* will vanish altogether. 8

692. முள் ஆர் கமலத்து அயன், மால், முடியோடு அடி தேட,
ஒள் ஆர் எரி ஆய் உணர்தற்கு அரியான் ஊர்போலும்--
கள் ஆர் நெய்தல். கழுநீர், ஆம்பல், கமலங்கள்,
புள் ஆர் பொய்கைப் பூப்பல தோன்றும் புத்தூரே.

When Brahma whose seat is the Lotus of thorny stalks
and Vishnu went in quest of His feet and crown, He soared
up and up as a blazing column of fire unperceivable by them.
He is entempled in Pūthūr in the *poikais* of which blow
the melliferous flowers of *neytal, kazhuneer, āmpal* and lotus.
Here do thrive birds galore. 9

693. கை ஆர் சோறு கவர் குண்டர்களும், துவருண்ட
மெய் ஆர் போர்வை மண்டையர், சொல்லு மெய் அல்ல;
"பொய்யா மொழியால் அந்தணர் போற்றும் புத்தூரில்
ஐயா!" என்பார்க்கு, ஐயுறவு இன்றி அழகு ஆமே.

The obdurate Samaṇas receive alms in their gowpens and eat and the Buddhists
shrouded in ochre garments receive their alms in *mantais* and eat.
The words of these are not true at all. He, our God, is
entempled in Putthūr where He is hailed by the Brahmins poised in truth.
They that hail Him as 'Sire' will come by spiritual pulchritude. 10

694. நறவம் கமழ் பூங் காழி ஞானசம்பந்தன்,
பொறி கொள் அரவம் பூண்டான் ஆண்ட புத்தூர்மேல்,
செறி வண்தமிழ் செய் மாலை செப்ப வல்லார்கள்,
அறவன் கழல் சேர்ந்து, அன்போடு இன்பம் அடைவாரே.

Gnānasambandhan of the melliferously fragrant Kāzhi, has
on Siva who is adorned with speckled serpents, rules Putthūr,
sung these verses in Tamil̲ abounding in uberty and prosperity.
They that duly recite this garland of hymns will gain the sacred feet
of Him whose form is Dharma, and flourish in devotion and bliss. 11

64. திரு முதுகுன்றம் காந்தாரம்

64. TIRUMUTHUKUN̲R̲AM

695. 'தேவா! சிறியோம் பிழையைப் பொறுப்பாய்! பெரியோனே!
"ஆவா!" என்று, அங்கு அடியார் தங்கட்கு அருள் செய்வாய்!
ஓவா உவரி கொள்ள உயர்ந்தாய்!' என்று ஏத்தி,
மூவா முனிவர் வணங்கும் கோயில்--முதுகுன்றே.

The unaging *muni-s* hail Him thus: "O the Deva of devas!
O the greatest! Deign to bear with our-- the small
ones' violations. When Your devotees suffer, moved by
mercy You bless them. When the flood of cosmic
Dissolution rises up and up, You stand transcendental."
Lo, You are entempled in Muthukuṉṟam. 1

696. "எந்தை இவன்" என்று இரவி முதலா இறைஞ்சுவார்
சிந்தையுள்ளே கோயில்ஆகத் திகழ்வானை,
மந்தி ஏறி, இனம் ஆம் மலர்கள்பல கொண்டு,
முந்தித் தொழுது வணங்கும் கோயில்--முதுகுன்றே.

He abides in the bosoms of those who being assured of the truth
that He is their Sire and commence their Siva-Surya-Puja.
He, our God, is entempled in Muthukuṉṟam where female monkeys,
in their strength, climb the trees and pluck flowers aplenty,
with which they adore Him first, much earlier than others. 2

697. நீடும் அலரும் புனலும் கொண்டு, நிரந்தரம்,
தேடும் அடியார் சிந்தையுள்ளே திகழ்வானை,
பாடும் குயிலின் அயலே கிள்ளை பயின்று ஏத்த,
மூடும் சோலை முகில் தோய் கோயில்--முதுகுன்றே.

With blossoms galore and water, His devotees ever adore seeking Him.
He abides in the *manams* of servitors who are athirst with the quest for Him.
He is entempled in Muthukuṉdru where in its cloud-vaulting gardens,
koels coo and parakeets practise their adoration of Him in their tongue. 3

698. தெரிந்த அடியார், "சிவனே!" என்று திசைதோறும்,
குருந்தமலரும் குரவின் அலரும் கொண்டு ஏந்தி,
இருந்தும் நின்றும், இரவும் பகலும், ஏத்தும் சீர்,
முரிந்து மேகம் தவழும் சோலை--முதுகுன்றே.

Knowledgeable servitors hail HIm as Siva wheresoever they be;
these adore Him with the flowers of *kuruntaṁ* and *kura*
during day and night, seated or standing.
He is entempled in the glorious Muthukuṉṟam girt with
gardens over which rifted clouds sail and skim. 4

699. "வைத்த நிதியே! மணியே!" என்று வருந்தித் தம்
சித்தம் நைந்து, சிவனே!" என்பார் சிந்தையார்;
கொத்து ஆர் சந்தும், குரவும், வாரிக் கொணர்ந்து உந்தும்
முத்தாறு உடைய முதல்வர்; கோயில்--முதுகுன்றே.

You are like unto the Reserve Fund; You are the Gem. It is thus they hail You.
Ruing the days unspent in Your praise, they daily hail You as Siva.
You abide in their bosoms. You, the Primal God, are entempled Muthukuṉṟu
on the banks of the Mutthāṟu which carries in its current the sandalwood
and the wood of *Kura* trees, and shores them up. 5

700. வம்பு ஆர் கொன்றை, வன்னி, மத்தமலர், தூவி,
"நம்பா!" என்ன, நல்கும் பெருமான் உறை கோயில்-
கொம்பு ஆர் குரவு, கொகுடி, முல்லை, குவிந்து எங்கும்
மொய்ம்பு ஆர் சோலை வண்டு பாடும் முதுகுன்றே.

Strewing at Your feet the flowers of the fragrant *kondrai*,
the leaves of Vanni and the *ūmattham* flowers, You, the supremely
desirable One, are adored; You bless them with grace. You are
entempled in Muthukuṉṟu thick with ramiferous and stately *kura* trees
as well as *kokuti* and *mullai*. Here do bees hum. 6

701. The Tamiḻ original is not extant. 7

702. வாசம் கமழும் பொழில் சூழ் இலங்கை வாழ் வேந்தை
நாசம் செய்த நங்கள் பெருமான் அமர் கோயில்--
பூசை செய்த அடியார் நின்று புகழ்ந்து ஏத்த,
மூசி வண்டு பாடும் சோலை முதுகுன்றே.

He, our God, did away with the puissance of the sovereign
of Sri Lanka girt with suaveolent gardens.
He is entempled in Muthukuṉṟu girt with gardens
where swarm bees and bombilate.
In this, His urbs, servitors perform pūja and hail Him. 8

703. அல்லி மலர்மேல் அயனும், அரவின் அணையானும்,
சொல்லிப் பரவித் தொடர ஒண்ணாச் சோதி ஊர்--
கொல்லை வேடர் கூடி நின்று கும்பிட,
முல்லை அயலே முறுவல்செய்யும் முதுகுன்றே.

Brahma seated on the inner-petalled Lotus and Vishnu
whose bed is Ādisesha essayed in vain to behold
His crown and feet; then they hailed Him sincerely,
the One of blazing effulgence. He is entempled in Muthukuṉṟu
where foregather the foresters of woodland and adore Him.
Close to this temple the smiling mullai blossoms abound. 9

704. கருகும் உடலார், கஞ்சி உண்டு கடுவே தின்று
உருகு சிந்தை இல்லார்க்கு, அயலான் உறைகோயில்--
திருகல் வேய்கள் சிறிதே வளைய, சிறு மந்தி
முருகின் பணைமேல் இருந்து நடம்செய் முதுகுன்றே.

The dark-coloured Samaṇas that know not to melt in love
are the quaffers of conjee and *katukkāi*; these
roam about addle-brained like the Buddhists.

They canst not perceive Him at all. He is entempled in Muthukunru
where thrive the crooked bamboos that bend a little.
Lo, here on the branches of the eaglewood,
female monkeys--small in size--, dance. 10

705. அறை ஆர் கடல் சூழ் அம் தண் காழிச் சம்பந்தன்,
முறையால் முனிவர் வணங்கும் கோயில் முதுகுன்றைக்
குறையாப் பனுவல் கூடிப் பாட வல்லார்கள்,
பிறை ஆர் சடை எம்பெருமான் கழல்கள் பிரியாரே.

Gnānasambandhan of the cool and beautiful Kāzhi,
close to the roaring sea, has sung these verses
on the God of Muthukunru, who is duly adored by *munis*.
They that gather in piety and sing these hymns of ever-crescent
glory 'll never part from the ankleted feet
of Siva on whose matted crest rests the crescent. 11

65. திருப் பிரமபுரம் காந்தாரம்

65. TIRUPPIRAMAPURAM

706. கறை அணி வேல் இலர் போலும்; கபாலம் தரித்திலர் போலும்;
மறையும் நவின்றிலர்போலும்; மாசுணம் ஆர்த்திலர்போலும்;
பறையும் கரத்து இலர்போலும்; பாசம் பிடித்திலர்போலும்;
பிறையும் சடைக்கு இலர்போலும்--பிரமபுரம் அமர்ந்தாரே.

(Unto them that have gained Siva-consciousness),
He does not appear as the wielder of the blood-stained
spear, the wearer of a garland of skull, the Author
of the Vedas, the One cinctured with a snake,
the holder of a *damaruka* in His hand, the One
armed with pāsam or the One who is crescent-crested.
He is, indeed, entempled in Piramapuram. 1
[Note. Piramapiram is the cave of the heart.]

707. சூர் அம்புஅது இலர்போலும்; கொக்கின் இறகு இலர்போலும்;
ஆரமும் பூண்டிலர்போலும்; ஆமை அணிந்திலர்போலும்;
தாரும் சடைக்கு இலர்போலும்; சண்டிக்கு அருளிலர்போலும்;
பேரும் பல இலர்போலும்-பிரமபுரம் அமர்ந்தாரே.

[Unto them who are oned with Him],
He is not the wielder of the sharp arrow, not the wearer
of the heron's feather, not the garlanded One, not the One
adorned with a carapace, not the One that wears
a chaplet on His head, not the One that graced
Chandeesa and not the One of myriad names. 2

708. சித்த வடிவு இலர்போலும்; தேசம் திரிந்திலர்போலும்;
கத்தி வரும் கடுங்காளி கதங்கள் தவிர்த்திலர்போலும்;
மெய்த்த நயனம் இடர்ந்தர்க்கு ஆழி அளித்திலர்போலும்;
பித்தவடிவு இலர்போலும் பிரமபுரம் அமர்ந்தாரே.

[Unto them who have gained at-one-ment with Him,],
He is not a siddha in form, not a wanderer of many places,
not the One that subdued the wrath of the vociferous
Kāḷi, not the One that gifted to Vishnu the sprocket-
wheel when he offered to Him in pūja an eye of
his as a flower- offering and not a demented One. 3
He is enshrined in Piramapuram.

709. நச்சு அரவு ஆட்டிலர்போலும்; நஞ்சம் மிடற்று இலர்போலும்;
கச்சுத் தரித்திலர்போலும்; கங்கை தரித்திலர்போலும்;
மொய்ச்ச வன்பேய் இலர்போலும்; முப்புரம் எய்திலர்போலும்;
பிச்சை இரந்திலர்போலும் பிரமபுரம் அமர்ந்தாரே.

[Unto them who have gained union with Him],
He is not the One who caused the venomous snake to dance,
not the holder of poison in His throat, not the One cinctured
with a snake in His waist, not the One who sports
the Ganga in His crest, not the One who gutted
with fire the three walled-citadels and not
the mendicant who begs His alms.
He is enshrined in Piramapuram. 4

710. தோடு செவிக்கு இலர்போலும்; சூலம் பிடித்திலர்போலும்;
ஆடு தடக்கை வலிய ஆனை உரித்திலர்போலும்;
ஓடு கரத்து இலர்போலும்; ஒள் அழல் கை இலர்போலும்;
பீடு மிகுத்து எழு செல்வப் பிரமபுரம் அமர்ந்தாரே.

[Unto them who have merged with Him who is Siva],
He is not the One decked with a *todu* in His ear,
not the holder of a trident in His hand, not the flayer
of the swaying and strong-trunked tusker, not the One
who wields a begging-bowl and not
the holder of blazing fire in His hand.
He is enshrined in Piramapuram of glorious and accrescent opulence . 5

711. விண்ணவர் கண்டிலர்போலும்; வேள்வி அழித்திலர்போலும்;
அண்ணல் அயன்தலை வீழ, அன்றும் அறுத்திலர்போலும்;
வண்ண எலும்பினொடு அக்குவடங்கள் தரித்திலர்போலும்;
பெண்இனம் மொய்த்து எழு செல்வப் பிரமபுரம் அமர்ந்தாரே.

[Unto them that stand subsumed in Him],
He is not the One beyond the Devas' comprehension, not the One
that devastated the sacrifice of Daksha,not the One,

who of yore, plucked a head of the noble Brahma
and not the One that wears on His person the shiny
bones and the string of rudrāksha beads.
He is entempled in the opulent Piramapuram abounding in great women. 6

712. பன்றியின்கொம்பு இலர்போலும்; பார்த்தற்கு அருளிலர்போலும்;
கன்றிய காலனை வீழக் கால்கொடு பாய்ந்திலர்போலும்;
துன்று பிணம் சுடுகாட்டில் ஆடித் துதைந்திலர் போலும்;
பின்றியும் பீடும் பெருகும் பிரமபுரம் அமர்ந்தாரே.

[Unto them that have oned with Him],
He is not the One decked with the tusks of the Hog,
not the One that blessed Arjuna with grace,
not the One who leaped on the angry one
and kicked him to death and not the One
that revels in His dance, at the crematory where corpses are burnt.
He is enshrined in Piramapuram which abounds
in splendour even after the Dissolution of the Cosmos. 7

713. பரசு தரித்திலர்போலும்; படுதலை பூண்டிலர்போலும்;
அரசன் இலங்கையர்கோனை அன்றும் அடர்த்திலர்போலும்;
புரைசெய் புனத்து இளமானும், புலியின் அதள், இலர்போலும்
பிரசமலர்ப்பொழில் சூழ்ந்த பிரமபுரம் அமர்ந்தாரே.

[Unto them that have gained at-one-ment with Him],
He is not the One that wields the axe, not the One
that carries a skull of Brahma, in His hand,
not the One, that, of yore, crushed the sovereign
of Sri Lanka and not the One who is clad
in the skin of the young deer and the tiger
which frequent woodlands dight with *machans*.

He is entempled in Piramapuram girt with gardens
where blow the melliferous flowers. 8

714. அடி முடி மால் அயன் தேட, அன்றும் அளப்பிலர்போலும்;
கடிமலர் ஐங்கணை வேளைக் கனல் விழித்திலர்போலும்;
படி மலர்ப்பாலனுக்கு ஆகப் பாற்கடல் ஈந்திலர்போலும்
பிடிநடை மாதர் பெருகும் பிரமபுரம் அமர்ந்தாரே.

[Unto them that are oned with Him],
He is not the One unattainable by Brahma and Vishnu who went in quest of
Him, not the One that stared Manmata--the wielder of the pentad
of flowery darts--, to death and not the One
who blessed, in this orbis terrarum, the flower-soft
young infant with the Sea of Milk.
He is enshrined in Piramapuram where thrive women
whose gait is like unto the cow-elephant's. 9

715. வெற்று அரைச் சீவரத்தார்க்கு வெளிப்பட நின்றிலர்போலும்;
அற்றவர், ஆல் நிழல், நால்வர்க்கு அறங்கள் உரைத்திலர்போலும்;
உற்றவர் ஒன்று இலர்போலும்; ஓடு முடிக்கு இலர்போலும்;
பெற்றமும் ஊர்ந்திலர்போலும்--பிரமபுரம் அமர்ந்தாரே.

[Unto them that have gained union with Him],
He is not the One that would not manifest before
the nude Samaṇas and the ochre-robed Buddhists,
not the One that seated in the shade of the Banyan tree
propounded dharma unto the Four, not the One
that is attached to aught, not the One that wears
a skull on His matted crest and not the One that rides the Bull.
He is entempled in Piramapuram. 10

716. பெண்உரு ஆண்உரு அல்லாப் பிரமபுரநகர் மேய
அண்ணல் செய்யாதன எல்லாம் அறிந்து, வகைவகையாலே,
நண்ணிய ஞானசம்பந்தன் நவின்றனபத்தும் வல்லார்கள்,
விண்ணவரொடு இனிதுஆக வீற்றிருப்பார், அவர்தாமே.

On Him, the Noble One, who is neither man nor woman who is entempled
in Piramapuram, Gnānasambandhan who is close to Siva, has sung
these psalms, depicting in manifold ways the deeds of the deedless One.
They that are valiant in these hymns, will gain the ethereal world
and thither thrive companied in delight great with the celestials. 11

66. திரு ஆலவாய் காந்தாரம்

66. TIRUVĀLAVĀI

திருநீற்றுப்பதிகம்

717. மந்திரம் ஆவது நீறு; வானவர்மேலது நீறு;
சுந்தரம் ஆவது நீறு; துதிக்கப்படுவது நீறு;
தந்திரம் ஆவது நீறு; சமயத்தில் உள்ளது நீறு;
செந்துவர் வாய் உமை பங்கன் திரு ஆலவாயான் திருநீறே.

The holy ash constitutes the mantras; the Devas wear it;
it is beauteous; it is adorable; it constitutes
the Āgamas; it pervades the Saivite faith; it is
the holy ash of the very God of Tiruvālavāi who is
concorporate with Uma whose lips are coralline. 1

718. வேதத்தில் உள்ளது நீறு; வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு;
போதம் தருவது நீறு; புன்மை தவிர்ப்பது நீறு;
ஓதத் தகுவது நீறு; உண்மையில் உள்ளது நீறு;
சீதப்புனல் வயல் சூழ்ந்த திரு ஆலவாயான் திருநீறே.

The holy ash is hailed by the Vedas; it annuls the cruel misery;
it confers enlightenment; it forfends meanness.
It is worthy of adoration; it is the everlasting Truth;
it is the holy ash of the very God of Tiruvālavāi that is
girt with cool and well-watered fields. 2

719. முத்தி தருவது நீறு; முனிவர் அணிவது நீறு;
சத்தியம் ஆவது நீறு; தக்கோர் புகழ்வது நீறு;
பத்தி தருவது நீறு; பரவ இனியது நீறு;
சித்தி தருவது நீறு; திரு ஆலவாயான் திருநீறே.

The holy ash confers deliverance; it is worn by *muni-s*;
it is, indeed, the Truth; it is hailed by the competent.
It confers bhakti; it is sweet to glorify it; it confers siddhi.
It is the holy ash of the very God of Tiruvālavāi. 3

720. காண இனியது நீறு; கவினைத் தருவது நீறு;
பேணி அணிபவர்க்கு எல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு;
மாணம் தகைவது நீறு; மதியைத் தருவது நீறு;
சேணம் தருவது நீறு; திரு ஆலவாயான் திருநீறே.

The holy ash is beauteous to behold; it confers beauty
on them all that foster it and wear it; it bestows glory.
It forfends death; it blesses the wearer with entelechy; it confers
loftiness; it is the holy ash of the very God of Tiruvālavāi. 4

721. பூச இனியது நீறு; புண்ணியம் ஆவது நீறு;
பேச இனியது நீறு; பெருந் தவத்தோர்களுக்கு எல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு; அந்தம் அது ஆவது நீறு;
தேசம் புகழ்வது நீறு; திரு ஆலவாயான் திருநீறே.

The holy ash is sweet to wear; it is, indeed, *punya*; it is sweet
to its articulators; it quells the desire of *tapaswis*;
it is, indeed, the ultimate; it is hailed by the world.
It is the holy ash of the very God of Tiruvālavāi. 5

722. அருத்தம் அது ஆவது நீறு; அவலம் அறுப்பது நீறு;
வருத்தம் தணிப்பதுநீறு; வானம் அளிப்பது நீறு;
பொருத்தம் அது ஆவது நீறு; புண்ணியர் பூசும் வெண்நீறு;
திருத் தகு மாளிகை சூழ்ந்த திரு ஆலவாயான் திருநீறே.

The holy ash constitutes opulence; it annuls blame;
it causes sorrow to abate; it confers heavenly bliss;
it is very becoming; it bedaubs white the holy ones.
It is the ash of the very God of Tiruvālavāi which is
dight with stately mansions. 6

723. எயில் அது அட்டது நீறு; இருமைக்கும் உள்ளது நீறு;
பயிலப்படுவது நீறு; பாக்கியம் ஆவது நீறு;
துயிலைத் தடுப்பது நீறு; சுத்தம் அது ஆவது நீறு;
அயிலைப் பொலிதரு சூலத்து ஆலவாயான் திருநீறே.

It is the holy ash that spelt the destruction of the walled-citadels;
it enures here and hereafter; it merits constant wearing.
It is the boon Sivan-given; it averruncates death; it is ever pure.
It is the holy ash of the very God of Tiruvālavāi who wields
the sharp and splendorous spear. 7

724. இராவணன் மேலது நீறு; எண்ணத் தகுவது நீறு;
பராவணம் ஆவது நீறு; பாவம் அறுப்பது நீறு;
தராவணம் ஆவது நீறு; தத்துவம் ஆவது நீறு;
அரா அணங்கும் திருமேனி ஆலவாயான் திருநீறே.

The holy ash is on the person of Ravaṇa; it merits meditation;
it is, indeed, the form of Parāsakti; it is the ever-during *Tattva*;
it is the holy ash of the very God of Tiruvālavāi
on whose divine person the sinuous snake crawls. 8

725. மாலொடு அயன் அறியாத வண்ணமும் உள்ளது நீறு;
மேல் உறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி-நீறு;
ஏல உடம்பு இடர் தீர்க்கும் இன்பம் தருவது நீறு;
ஆலம் அது உண்ட மிடற்று எம் ஆலவாயான் திருநீறே.

It is the holy ash whose splendour is beyond the ken of comprehension
of Vishnu and Brahma; its white powder is worn by
the ethereal Devas on their bodies; it annuls troubles
and confers joy; it is the holy ash of the very God of Tiruvālavāi
whose throat stands blued by the venom that He quaffed. 9

726. குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமும் கூட,
கண் திகைப்பிப்பது நீறு; கருத இனியது நீறு;
எண் திசைப்பட்ட பொருளார் ஏத்தும் தகையது நீறு;
அண்டத்தவர் பணிந்து ஏத்தும் ஆலவாயான் திருநீறே.

It is the holy ash that bamboozles the eyes of the jug-holding Samaṇas
and the throngs of the Buddhists; it is sweet to meditate upon.
It is hailed by the Siva-conscious who dwell in all the eight
directions; it is the holy ash of the very God of
Tiruvālavāi, adored and hailed by the supernals. 10

727. ஆற்றல் அடல் விடை ஏறும் ஆலவாயான் திருநீற்றைப்
போற்றி, புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம்பந்தன்,
தேற்றி, தென்னன் உடல் உற்ற தீப்பிணி ஆயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

Gnānasambandham, the terrestrial Deva of Pukali singing these songs
on the HOLY ASH of the God of Tiruvālavāi, has at once, established
the glory of the Saivite faith and cured the Pāndya's raging fever.
They that are valiant in these ten hymns are, indeed, the superemely good. 11

67. திருப் பெரும்புலியூர் காந்தாரம்

67. TIRUPPERUMPULIYŪR

728. மண்ணும் ஓர் பாகம் உடையார்; மாலும் ஓர் பாகம் உடையார்;
விண்ணும் ஓர் பாகம் உடையார்; வேதம் உடைய விமலர்;
கண்ணும் ஓர் பாகம் உடையார்; கங்கை சடையில் கரந்தார்;
பெண்ணும் ஓர் பாகம் உடையார்--பெரும்புலியூர் பிரியாரே.

Earth is part of His cosmic form; Vishnu is part of Him; the heavens
are part of Him; He, the *Vimalan*, is the Author of the Vedas;
He shares His eyes with Uma; He concealed in His matted crest
the Ganga; He is concorporate with Uma, His Consort.
He parts not from Perumpuliyūr—His shrine. 1

729. துன்னு கடல் பவளம் சேர் தூயன நீண்ட திண்தோள்கள்
மின்னு சுடர்க் கொடி போலும் மேனியினார்; ஒரு கங்கைக்
கன்னிகளின் புனையோடு கலைமதிமாலை கலந்த
பின்னுசடைப் பெருமானார் பெரும்புலியூர் பிரியாரே.

The arms of Ganga Devi are long and strong and ruddy like the coral
of the sea; her body is liana-like and radiant; rivers branch from her.
He wears her on His crest along with the crescent. He, the God of
plaited matted hair, abides in Perumpuliyūr from which He parts not. 2

730. கள்ளம் மதித்த கபாலம் கைதனிலே மிக ஏந்தி,
துள்ள மிதித்து நின்று ஆடும் தொழிலர்; எழில் மிகு செல்வர்;
வெள்ளம், நகுதலைமாலை, விரிசடைமேல் மிளிர்கின்ற
பிள்ளைமதிப் பெருமானார்--பெரும்புலியூர் பிரியாரே.

Holding in His hand a head of the deceptious Brahma, He leaps, presses
the ground firmly and dances; He is the exceedingly handsome One.
He sports on His head the Ganga, a chaplet of smiling skull
and the bright infant-moon on His spreading matted hair.
He, our God, parts not from Perumpuliyūr, His shrine. 3

731. ஆடல் இலையம் உடையார்; அருமறை தாங்கி ஆறுஅங்கம்
பாடல் இலையம் உடையார்; பன்மை ஒருமை செய்து, அஞ்சும்
ஊடு அலில் ஐயம் உடையார்; யோகு எனும் பேர்ஒளி தாங்கி,
பீடு அல் இலையம் உடையார்--பெரும்புலியூர் பிரியாரே.

He dances keeping time. His six Angas explicate the rare Vedas;
He sings the Vedic hymns harmoniously; He is the One
as well as the not-One. He is the Master of the five senses
which display inconsistency in others; these five are under
His full and harmonious control. He is a Yogi; with His
great Yogic effulgence, He dances majestically at the dead of night.
From His shrine of Peumpuliyūr, He parts not. 4

732. தோடு உடையார், குழைக் காதில்; சுடுபொடியார்; அனல் ஆடக்
காடு உடையார்; எரி வீசும் கை உடையார்; கடல் சூழ்ந்த
நாடு உடையார்; பொருள் இன்பம் நல்லவை நாளும் நயந்த
பீடு உடையார்; பெருமானார்--பெரும்புலியூர் பிரியாரே.

He wears a *todu* in one ear and a *kuzhai* in the other.
He is coated with the baked ash; to dance in fire,
He chooses the crematory as His forum; He holds in His hand
the blazing fire; He owns all the lands engirt with the seas.
He graces daily His devotees with wealth and joy.
He is our majestic God of Perumpuliyūr from which He is inseparable. 5

733. "கற்றது உறப் பணி செய்து காண்டும்" என்பார் அவர் தம் கண்;
"முற்றுது இது அறிதும்" என்பார்கள் முதலியர்; வேதபுராணர்;
"மற்று இது அறிதும்" என்பார்கள் மனத்துஇடையார்; பணி செய்ய,
பெற்றி பெரிதும் உகப்பார்--பெரும்புலியூர் பிரியாரே.

He is the eye of those who coming by the fruit of their learning, render service
desiring to behold Him; He is the Primal Ens of those that can truly affirm
that they have gained the ultimate knowledge thanks of His grace.
He is the God of the Vedas and the Puranas; He abides in the *manams*
of those who are borne by the longing to comprehend Him, gradually.
He rejoices greatly when the rendering of their service becomes their
second nature. He abides in Perumpuliyūr from which He parts not. 6

734. மறை உடையார், ஒலிப்பாடல்; மா மலர்ச்சேவடி சேர்வார்,
குறை உடையார் குறை தீர்ப்பார்; குழகர்; அழகர்; நம் செல்வர்;
கறை உடையார், திகழ் கண்டம்; கங்கை சடையில் கரந்தார்;
பிறை உடையார், சென்னிதன்மேல்;--பெரும்புலியூர் பிரியாரே.

He does away with the shortcomings of the reciters
of the Vedas, the rhythmic singers that constantly
long to gain His sacred feet like unto pure flowers
and also of them ailing from mental blemishes.
He is ever young as well as handsome. He is our Opulent One.
He parts not from Perumpuliyūr--His shrine. 7

735. உறவியும் இன்புஉறு சீரும் ஓங்குதல், வீடு எளிதுஆகி,
துறவியும் கூட்டமும் காட்டி, துன்பமும் இன்பமும் தோற்றி,
மறவி அம்சிந்தனை மாற்றி, வாழ வல்லார்தமக்கு என்றும்
பிறவி அறுக்கும் பிரானார்--பெரும்புலியூர் பிரியாரே.

He bestows on His adorers of abounding kinship and glorious
happiness; He reveals to them the path that fetters as well as the way
of liberation; eke does He confer on them misery as well as joy.
He transforms their forgetful *chinta* into one of constant fostering
and adoration. He annuls the rebirth of them that become
competent to come by godly life.
He is inseparable from Perumpuliyūr, His temple. 8

736. சீர் உடையார்; அடியார்கள்சேடர்; ஒப்பார்; சடைசேரும்
நீர் உடையார்; பொடிப்பூசும் நினைப்பு உடையார்; விரிகொன்றைத்-
தார் உடையார்; விடை ஊர்வார்; தலைவர்; ஐந் நூற்றுப்-பத்துஆய
பேர் உடையார்; பெருமானார்--பெரும்புலியூர் பிரியாரே.

He is the ideal of His glorious servitors; He sports
the Ganga on His matted crest; He ever remembers
to coat Himself with the powder of the holy ash.
He rides His Bull; He is, indeed, the Chief; five thousand are His names.
He, the God, abides in Perumpuliyūr from which He parts not. 9

737. உரிமை உடைய அடியார்கள் உள்உற உள்க வல்லார்கட்கு
அருமை உடையன காட்டி, அருள் செயும் ஆதிமுதல்வர்;
கருமை உடை நெடுமாலும், கடிமலர் அண்ணலும், காணாப்
பெருமை உடைப் பெருமானார்--பெரும்புலியூர் பிரியாரே.

Unto His privileged servitors who with all their heart,
contemplate Him, He graces with the vision to behold that
which remained invisible, so far. He is the Alpha, the Primordial Ens.
He, our God, abides in Perumpuliyūr from which He parts not. 10

738. பிறை வளரும் முடிச் சென்னிப் பெரும்புலியூர் பெருமானை,
நறை வளரும் பொழில் காழி நல்-தமிழ் ஞானசம்பந்தன்,
மறை வளரும் தமிழ்மாலை வல்லவர், தம் துயர் நீங்கி,
நிறை வளர் நெஞ்சினார் ஆகி, நீடு உலகத்து இருப்பாரே.

On the God of Perumpuliyūr who sports a crescent on His crest,
Gnanasambandhan, the master of the ever-glorious Tamil̲,
of Kāzhi girt with melliferous gardens, has sung this garland
of Tamil̲ like unto the ever-crescent Vedas.
They that are valiant to hail Him in these hymns,
rid of sorrow, and blessed full with hearty weal,
will thrive in the ethereal world everlasting. 11

68. திருக் கடம்பூர் காந்தாரம்

68. TIRUKKAṬAMPŪR

739. வான் அமர் திங்களும் நீரும் மருவிய வார்சடையானை,
தேன் அமர் கொன்றையினானை, தேவர் தொழப்படுவானை,
கான் அமரும் பிணை புல்கிக் கலை பயிலும் கடம்பூரில்-
தான் அமர் கொள்கையினானை, தாள் தொழ, வீடு எளிது ஆமே.

He sports on His long matted hair the skyey moon;
He wears the garland of melliferous flowers of *Kondrai*.
He is adored by the Devas; He is entempled in Kaṭampūr
in the woodland of which antlered deer--male
and female--, cohabit and rejoice.
If His, our God's feet, are adored, deliverance is gained with ease. 1

740. அரவினொடு ஆமையும் பூண்டு, அம் துகில் வேங்கை அதளும்,
விரவும் திருமுடிதன் மேல் வெண்திங்கள் சூடி, விரும்பிப்
பரவும் தனிக் கடம்பூரில் பைங்கண் வெள்ஏற்று அண்ணல் பாதம்
இரவும் பகலும் பணிய, இன்பம் நமக்கு அது ஆமே.

He is adorned with snakes and the carapace of the Hog;
He is clad lovelily in the tiger-skin; willingly
He wears the white moon on His crown.
He is entempled in the peerless Kaṭampūr, adored
and hailed by a good many devotees, in love.
He is the Noble God who rides the Bull of ever-fresh eyes. Lo,
bliss is ours if we pay obeisance to Him, day and night. 2

741. இளி படும் இன்சொல்லினார்கள் இருங்குழல்மேல் இசைந்து ஏற,
தெளிபடு கொள்கை கலந்த தீத் தொழிலார் கடம்பூரில்--
ஒளி தரு வெண்பிறை சூடி, ஒண்ணுதலோடு உடன் ஆகி,
புலி அதள் ஆடை புனைந்தான் பொன்கழல் போற்றுதும், நாமே.

The smoke emanating from the sacrificial fire-pits where oblations
are offered by the fosterers of Agni, at Katampūr, hovers over
and touches the tresses of women whose
dulcet words are like the sweet notes *Iḷi*.
He, the wearer of the bright moon and who is concorporate with
His Consort whose forehead is bright, is entempled in Kaṭampūr.
Lo, let us hail the golden feet of Him, our God,
who is clad in the skin of the tiger. 3

742. பறையொடு சங்கம் இயம்ப, பல்கொடி சேர் நெடுமாடம்
கறை உடல்மேல் வரிக்கண்ணார் கலை ஒலி சேர் கடம்பூரில்--
மறையொடு கூடிய பாடல் மருவி நின்று, ஆடல் மகிழும்--
பிறை உடை வார்சடையானைப் பேண வல்லார் பெரியோரே.

The dinsome Kaṭampūr is dight with storeyed mansions where dance
women whose eyes are streaked red and are sharp as spear,
to the accompaniment of the resounding drum and chank.

Here in Kaṭampūr the hymns of the Vedas are recited in Vedic *chhandas*;
according with this, our God dances in delight great.
Lo, they that hail Him—the One of matted crest on which
the crescent doth rest--, are, indeed, the lofty ones of piety. 4

743. தீ விரிய, கழல் ஆர்ப்ப, சேய்எரி கொண்டு, இடு காட்டில்,
நா விரி கூந்தல் நல் பேய்கள் நகைசெய்ய, நட்டம் நவின்றோன்--
காவிரி கொன்றை கலந்த கண்நுதலான்-கடம்பூரில்,
பாவிரி பாடல் பயில்வார் பழியொடு பாவம் இலாரே.

His matted hair spreads and His anklets are vibrant. He dances
in the cemetery where fire burns extensively, and ghouls whose
hair is abundant and whose tongues are adangle, cachinnate.
He is the One whose forehead sports an eye and who is adorned with
a garland of *kondrai* flowers that blow in the gardens of Kaṭampūr.
They that reach it and hail Him in airs of poesy abounding
in melody, will be free from blame and sin. 5

744. தண்புனல் நீள் வயல்தோறும் தாமரைமேல் அனம் வைக,
கண் புணர் காவில் வண்டு ஏற, கள் அவிழும் கடம்பூரில்,
பெண் புனை கூறு உடையானை, பின்னுசடைப் பெருமானை,
பண் புனை பாடல் பயில்வார் பாவம் இலாதவர் தாமே.

Kaṭampūr is girt with cool and well-watered fields abounding in
lotus flowers on which swans rest and rejoice.
Here in its eye-bewitching gardens as bees swarm
over blossoms, melis seeps out thence.
It is in this urbs, our God concorporate with His Consort
is entempled. They that hail Him whose hair is
plaited, and pay Him obeisance singing songs 6
cast in *paṇ* are, indeed, the sinless servitors.

745. பலி கெழு செம்மலர் சார, பாடலொடு ஆடல் அறாத,
கலி கெழு வீதி கலந்த, கார் வயல் சூழ் கடம்பூரில்,
ஒலி திகழ் கங்கை கரந்தான், ஒண்நுதலாள் உமைகேள்வன்,
புலி அதள் ஆடையினான் தன் புனை கழல் போற்றல் பொருளே.

The performers of Siva-pūja gather the right types of flowers; they sing and dance
and hail Him in joy ceaselessly; these dwell in the dinsome streets
of Kaṭampūr which is dight with well-watered fields.
It is here, our God who conceals in His crown the Ganga,
clad in the skin of the tiger and concorporate with
His Consort Uma of bright forehead, is entempled. The adoration of His
ornate and ankleted feet indeed, vests one's life with the purpose true. 7

746. பூம் படுகில் கயல் பாய, புள் இரிய, புறங்காட்டில்
காம்பு அடு தோளியர் நாளும் கண் கவரும் கடம்பூரில்,
"மேம்படு தேவி ஓர்பாகம் மேவி! எம்மான்!" என வாழ்த்தி,
தேம் படு மா மலர் தூவி, திசை தொழ, தீய கெடுமே.

In Kaṭampūr are pools where *kayals* leap high
at which birds wing away in fright. Here thrive
enchanting women whose shapely arms excel the bamboo.
The Dancer in the crematory is entempled here. The cruel deeds of *karma*
of those that reach this temple and hail Him with melliferous
flowers, as the God concorporate with Uma,'ll perish. 8

747. திரு மரு மார்பில் அவனும், திகழ்தரு மா மலரோனும்,
இருவரும் ஆய், அறிவு ஒண்ணா எரிஉரு ஆகிய ஈசன்--
கருவரை காலில் அடர்த்த கண்நுதலான்--கடம்பூரில்
மருவிய பாடல் பயில்வார் வான்உலகம் பெறுவாரே.

Our God stretched Himself into an infinite column of flame unbeholdable by
Vishnu in whose bosom abides Lakshmi,
and Brahma seated on the bright and great Lotus.
He crushed Ravana like unto a dark mountain. He is the One who sports an eye in
His forehead. It is He who is entempled in Kaṭampūr;
His devotees that gather here and hail Him duly in song
and solemn strain,'ll come by the supernal world. 9

748. ஆடை தவிர்த்து அறம்-காட்டுமவர்களும், அம் துவர் ஆடைச்
சோடைகள், நன்நெறி சொல்லார்; சொல்லினும், சொல் அலகண்டீர்!
வேடம்பல பல காட்டும் விகிர்தன், நம் வேதமுதல்வன்,
காடு அதனில் நடம் ஆடும் கண்நுதலான், கடம்பூரே.

The nude Samaṇas proclaim pseudo-dharma; the Buddhists shrounded in ochre
robes propagate dharma that is chaff. The words of these are'nt true at all.
Our God is the Author of the Vedas; He is *Vikirtan* that displays
manifold *vētam*; He sports an eye in His forehead.
He, the Dancer in the crematory, is entempled, in Kaṭampūr. 10

749. விடை நவிலும் கொடியானை, வெண்கொடி சேர் நெடுமாடம்
கடை நவிலும் கடம்பூரில் காதலனை, கடல் காழி
நடை நவில் ஞானசம்பந்தன் நன்மையால் ஏத்திய பத்தும்,
படை நவில் பாடல், பயில்வார் பழியொடு பாவம் இலாரே.

On Him, our beloved God--whose flag sports the signum of His Bull,
the God of Kaṭampūr dight with huge and storeyed mansions, near
the vestibules of which
the white streamers fly aloft, the pursuer of the right path who is
Gnānasambandhan of Kāzhi close to the sea, has sung these
ten weal-conferring hymns surcharged with puissance. 11
They that are valiant in these, are free from blame and sin.

69. திருப் பாண்டிக்கொடுமுடி காந்தாரம்

69. TIRUPPĀṆṬIKKOṬUMUṬI

750. பெண் அமர் மேனியினாரும், பிறை புல்கு செஞ்சடையாரும்,
கண் அமர் நெற்றியினாரும், காது அமரும் குழையாரும்,
எண் அமரும் குணத்தாரும், இமையவர் ஏத்த நின்றாரும்,
பண் அமர் பாடலினாரும்-பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

He is concorporate with His Woman; He sports on His ruddy matted crest
the crescent. He has an eye in His forehead; He wears a *kuzhai* in His ear.
He is Ashta Mūrti; He stands hailed by the Devas. He is a singer of
harmonious songs cast in *pann*.He is entempled in Pāṇṭikkoṭumuṭi. 1

751. தனைக் கணி மா மலர் கொண்டு தாள் தொழுவார் அவர் தங்கள்
வினைப்பகை ஆயின தீர்க்கும் விண்ணவர்; விஞ்சையர்; நெஞ்சில்
நினைத்து எழுவார் துயர் தீர்ப்பார்; நிரை வளை மங்கை நடுங்கப்
பனைக்கைப் பகட்டு உரி போர்த்தார்--பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

He, the lofty One of wondorous splendour—the God of the Empyrean--,
annuls the harrowing misery of those who adore Him
with flowers great. He extirpates the troubles of those that on waking up,
contemplate Him. He flayed the tusker whose trunk was like unto a palm tree,
and mantled Himself in its skin witnessing which
Uma quaked in dread. He is entempled in Pāṇṭikkoṭumuṭi. 2

752. சடை அமர் கொன்றையினாரும், சாந்தவெண் நீறு அணிந்தாரும்,
புடை அமர் பூதத்தினாரும், பொறி கிளர் பாம்பு அசைத்தாரும்,
விடை அமரும் கொடியாரும், வெண்மழு மூஇலைச்சூலப்-
படை அயர் கொள்கையினாரும்--பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

He wears on His matted crest *kondrai* blossoms;
He coats Himself with the white ash as His sandal paste; He is
surrounded by the Bhūta-Hosts; His girdle is a speckled serpent.
His flag is dight with the signum of His Bull. He wields the white *mazhu*
and the three-leaved spear as His weapon.He is entempled in Pāṇṭikkoṭumuṭi. 3

753. நறை வளர் கொன்றையினாரும்; ஞாலம்எல்லாம் தொழுது ஏத்த,
கறை வளர் மா மிடற்றாரும்; காடு அரங்கா, கனல் ஏந்தி,
மறை வளர் பாடலினோடு, மண்முழவம், குழல், மொந்தை,
பறை, வளர் பாடலினாரும்--பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

He wears on His matted crest the melliferous *kondrais* hailed and adored by all
the dwellers of the cosmos.He quaffed the venom and blued His throat. Holding
the fire in His hand He sings the Vedic songs accompanied on *muzhavam*,
flute and *montai* and dances in His theare—the crematory.
He is entempled in Pāṇṭikkoṭumuṭi. 4

Note: Muzhavam is a drum treated with mārchanam.

754. போகமும் இன்பமும் ஆகி, "போற்றி!" என்பார் அவர் தங்கள்
ஆகம் உறைவுஇடம் ஆக அமர்ந்தவர்--கொன்றையினோடும்
நாகமும் திங்களும் சூடி, நன்நுதல் மங்கைதன் மேனிப்
பாகம் உகந்தவர்தாமும்--பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

He is *bhoga* and its resultant joy; He indwells them that hail Him.
He is concorporate with His Consort whose forehead is bright; He is
decked with the *kondrai* flowers, the snake and the crescent.
He is entempled in Pāṇṭikkoṭumuṭi. 5

755. கடி படு கூவிளம் மத்தம் கமழ் சடைமேல் உடையாரும்,
பொடிபட முப்புரம் செற்ற பொருசிலை ஒன்று உடையாரும்,
வடிவு உடை மங்கை தன்னோடு மணம் படு கொள்கையினாரும்,
படி படு கோலத்தினாரும்--பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

He wears on His matted hair the fragrant *vilva* leaves and the *ūmattham* flowers.
He, the One, with His peerless and martial bow smote to cinders
the three-walled citadels. His connubium was with
the shapely Uma. He bestows on all entia their forms.
He is entempled in Pāṇṭikkoṭumuṭi. 6

756. ஊன் அமர் வெண்தலை ஏந்தி உண் பலிக்கு என்று உழல்வாரும்,
தேன் அமரும் மொழிமாது சேர் திருமேனியினாரும்,
கான் அமர் மஞ்ஞைகள் ஆலும் காவிரிக் கோலக் கரைமேல்--
பால்நலநீறு அணிவாரும் பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

He totes a skull to which flesh is still sticking and roams about begging alms.
He is concorporate with His Woman whose words are sweet like melis;
He who bedaubs Himself with milk-white ash, is entempled in Pāṇṭikkoṭumuṭi
on the comely banks of the Kāviri abutiing the woodland where peafowls flourish. 7

757. புரந்தரன்தன்னொடு வானோர், "போற்றி!" என்று ஏத்த நின்றாரும்,
பெருந்திறல் வாள் அரக்க(ன்)னைப் பேர் இடர் செய்து உகந்தாரும்,
கருந்திரை மா மிடற்றாரும்--கார் அகில் பல்மணி உந்திப்
பரந்து இழி காவிரிப் பாங்கார்ப் பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

He stands hailed and adored by Indira and the Devas;
He crushed Ravana, the sword-wielding Asura of great puissance,
and then when he rued, graced him in joy.
He quaffed the dark oceanic venom and retained it in His throat.
He is entempled in Pāṇṭikkoṭumuṭi on the banks of the Kāviri that flows
spreading, carrying in its current the eaglewood and gems galore. 8

758. திருமகள் காதலினானும், திகழ்தரு மா மலர்மேலைப்
பெருமகனும்(ம்), அவர் காணாப் பேர் அழல் ஆகிய பெம்மான்--
மரு மலி மென்மலர்ச் சந்து வந்து இழி காவிரிமாடே
பரு மணி நீர்த்துறை ஆரும் பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

He stood aloft as an immense column of fire unbeholdable by the consort
of Lakshmi, as well as Brahma--the great one--, whose seat
is the great and splendorous Lotus. He is entempled in Pāṇṭikkoṭumuṭi
on the ford of the Kaviri that flows
carrying in its current soft and bright flowers as well as sandalwood. 9

759. புத்தரும், புந்தி இலாத சமணரும், பொய்ம்மொழிஅல்லால்
மெய்த்தவம் பேசிடமாட்டார்; வேடம் பலபலவற்றால்
சித்தரும் தேவரும் கூடி, செழு மலர் நல்லன கொண்டு,
பத்தியினால் பணிந்து ஏத்தும் பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

The Bhuddhists and the brainless Samaṇas wield but false words
and not words pertaining to true tapas.
Our God's innumerable *Vētams* are hailed and adored in humble devotion
by Siddhas and Devas and many bhaktas with splendorous flowers.
He is entempled in Pāṇṭikkoṭumuṭi. 10

760. கலம் மல்கு தண் கடல் சூழ்ந்த காழியுள் ஞானசம்பந்தன்,
பலம் மல்கு வெண் தலை ஏந்தி பாண்டிக்கொடுமுடி தன்னைச்
சொல மல்கு பாடல்கள் பத்தும் சொல்ல வல்லார், துயர் தீர்ந்து,
நலம் மல்கு சிந்தையர் ஆகி, நன்நெறி எய்துவர் தாமே.

Gnānasambandhan of Kāzhi close to the cool sea where barkentines
ply, to confer weal on all entia, has sung on the God
that carries a white skull in His hand and abides at Pāṇṭikkoṭumuṭi,
these psalms surcharged with weal-conferring words.
They that are valiant in these hymns, rid of their misery, will thrive with
heart-felt weal that leads to the gaining of the godly way. 11

70. திருப்பிரமாபுரம்

திருச் சக்கரமாற்று காந்தாரம்

70. TIRUPPIRAMĀPURAM

TIRUCCHAKKARAMĀṞṞU

761. பிரமன்ஊர், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, பெருநீர்த் தோணி-
புரம், மன்னு பூந்தராய், பொன் அம் சிரபுரம், புறவம், சண்பை
அரன் மன்னு தண் காழி, கொச்சைவயம், உள்ளிட்டு அங்கு ஆதி ஆய
பரமன் ஊர் பண்ணிரண்டு ஆய் நின்றத் திருக் கழுமலம்--நாம் பரவும் ஊரே.

[The Pandya monarch invited Gnānasambandhar at the suggestion of his Queen Māni, to cure his raging fever. When Gnānasambandhar called on the sovereign, the latter offered him a seat of gold near his bedstead.Captivated by the splendour of our Saint, and feeling a slight abatement of his fever, he requested our Saint to tell him about his place of birth. The answer of our Saint is revealed in the following decad.]

Piramapuram, Vēṇupuram, Pukali, Veṇkuru, Thoṇipuram
abounding in water, Pūntharāi, the everlasting,
the golden Sirapuram, Puṟavam, Saṇpai, the cool Kāzhi
where Hara abides for ever, Kocchaivayam: these,
with Kazhumalam constitute the twelve adorable
names (of our birth place), ever regarded by us with veneration. 1

762. வேணுபுரம், பிரமன்ஊர், புகலி, பெரு வெங்குரு, வெள்ளத்து ஓங்கும்
தோணிபுரம், பூந்தராய், தூ நீர்ச் சிரபுரம், புறவம், காழி,
கோணிய கோட்டாற்றுக் கொச்சைவயம், சண்பை, கூரும் செல்வம்
காணிய வையகத்தார் ஏத்தும் கழுமலம்--நாம் கருதும் ஊரே.
Vēṇupuram, Piramapuram, Pukali, the great Veṅkuru,
the natable and lofty Thonipuram surviving the Dissolution,
Pūntharāi, the pure-watered Sirapuram, Puṟavam,
Kāzhi, the curved and eternal Kocchaivayam,
Saṇpai and the opulent Kazhumalam hailed by all in orbis terrarum:
These are held by us in veneration. 2

763. புகலி, சிரபுரம், வேணுபுரம், சண்பை, புறவம், காழி,
நிகர் இல் பிரமபுரம், கொச்சைவயம், நீர்மேல் நின்ற மூதூர்,
அகலிய வெங்குருவோடு, அம் தண் தராய், அமரர்பெருமாற்கு இன்பம்
பகரும் நகர் நல்ல கழுமலம்--நாம் கைதொழுது பாடும் ஊரே.

Pukali, Sirapuram, Veṇupuram, Saṇpai, Pu̱ravam,
Kāzhi, the peerless Piramapuram, Kocchaivayam,
Thoṇipuram, the ancient urbs that stands on
the flood of Dissolution, the extensive Veṅkuru,
the cool Pūntharāi and Kazhumalam that confers
bliss on them that with their heads hail it:
Of these we sing and hold them in veneration. 3

764. வெங்குரு, தண் புகலி, வேணுபுரம், சண்பை, வெள்ளம் கொள்ளத்
தொங்கிய தோணிபுரம், பூந்தராய், தொகு பிரமபுரம் தொல் காழி,
தங்கு பொழில் புறவம், கொச்சைவயம், தலை பண்டு ஆண்ட மூதூர்,
கங்கை சடைமுடிமேல் ஏற்றான் கழுமலம்--நாம் கருதும் ஊரே.

Veṅkuru, the cool Pukali, Vēṇupuram, Saṇpai,
Thoṇipuram that floated on the flood of Dissolution,
Pūntharai, Piramapuram, the ancient Kāzhi,
Pu̱ravam girt with gardens, Kocchaivayam, Sirapuram,
the ancient polis, and Kazhumalam of Siva
who bears the Ganga on His matted crest: 4
These we regard with veneration.

765. தொல்-நீரில்-தோணிபுரம் புகலி, வெங்குரு, துயர் தீர் காழி,
இன் நீர வேணுபுரம், பூந்தராய், பிரமன்ஊர், எழில் ஆர் சண்பை,
நன் நீர பூம் புறவம், கொச்சைவயம், சிலம்பன் நகர், ஆம் நல்ல
பொன் நீர புன்சடையான் பூந்தண் கழுமலம் நாம் புகழும் ஊரே.

Thoṇipurm that floated on the ancient flood of Dissolution,
Pukali, Veṇkuru, Kāzhi that annuls troubles,
Vēṇupuram of sweet water, Pūntharāi, Piramapuram,
the beautiful Saṇpai, the flowery Puṟavam rich in
excellent water, Kocchaivayam, Silampan's city
(Sirapuram) and the flowery and cool Kazhumalam
of Siva who on His matted crest sports the golden Ganga:
These, indeed, are hailed by us. 5

766. தண் அம் தராய், புகலி, தாமரையான்ஊர், சண்பை, தலை முன் ஆண்ட
அண்ணல் நகர், கொச்சைவயம், தண் புறவம், சீர் அணி காழி,
விண் இயல் சீர் வெங்குரு, நல் வேணுபுரம், தோணிபுரம், மேலார் ஏத்து
கண்நுதலான் மேவிய நல் கழுமலம்--நாம் கைதொழுது கருதும் ஊரே.

The cool Pūntharāi, Pukali, Piramapuram—the polis,
of Brahma--, Saṇpai, Sirapuram ruled by Siva,
Kocchaivayam, the cool Puṟavam, the gloriously ornate Kāzhi,
the heavenly and glorious Vēṅkuru, the goodly Vēṇupuram
where abides the God that sports an eye in His forehead:
These we adore with folded hands. 6

767. சீர் ஆர் சிரபுரமும், கொச்சைவயம், சண்பையொடு, புறவம், நல்ல
ஆராத் தராய், பிரமன்ஊர், புகலி வெங்குருவொடு, அம் தண் காழி,
ஏர் ஆர் கழுமலமும், வேணுபுரம், தோணிபுரம், என்று என்று உள்கி,
பேரால் நெடியவனும் நான்முகனும் காண்பு அரிய பெருமான் ஊரே.

The renowned Sirapuram, Kocchāivayam, Saṇpai,Puṟavam,Pūntharai abounding
in greatness, Pukali, Veṅkuru, the cool Kāzhi, Vēṇupuram and Thoṇipuram:
though these names were meditated upon and adored by Vishnu and Brahma,
He who abides in Kazhumalam, remained unbeholdable by them.
It is indeed our town where we reside. 7

768. புறவம், சிரபுரமும், தோணிபுரம், சண்பை, மிகு புகலி, காழி,
நறவம் மிகு சோலைக் கொச்சைவயம், தராய், நான்முகன் தன்ஊர்,
விறல் ஆய வெங்குருவும், வேணுபுரம், விசயன்மேல் அம்பு எய்து
திறலால் அரக்கனைச் செற்றான் தன் கழுமலம்--நாம் சேரும் ஊரே.

Puṟavam, Sirapuram, Thoṇipuram, Saṇpai, Pukali abounding in renown, Kāzhi,
Kocchaivayam girt with fragrant gardens, the polis of the Four-faced (Piramapuram), Veṅkuru of great prowess,
Vēṇupuram and Kazhumalam where abides Siva who plied a dart
on Arjuna and who crushed the puissant Asura yclept Ravaṇa:
It is here we dwell. 8

769. சண்பை, பிரமபுரம், தண் புகலி, வெங்குரு, நல் காழி, சாயாப்
பண்பு ஆர் சிரபுரமும், கொச்சைவயம், தராய், புறவம், பார்மேல்
நண்பு ஆர் கழுமலம், சீர் வேணுபுரம், தோணிபுரம்-நாண் இலாத
வெண்பல் சமணரொடு சாக்கியரை வியப்பு அழித்த விமலன் ஊரே.

Saṇpai, Piramapuram, the cool Pukali, Veṅkuru, the goodly Kāzhi,
Sirapuram ever splendorous, Kocchaivayam, Pūntharāl, Kazhumalam
where thrives camaraderie, in this orbis terrarum,
the glorious Vēṇupuram and Thoṇipuram.
The *Vimalan* who set at nought the sham glory of the shameless
Samaṇas and the Sākyas, abides at Kazhumalam.
It is here we dwell. 9

770. செழு மலிய பூங் காழி, புறவம், சிரபுரம், சீர்ப் புகலி, செய்ய
கொழுமலரான் நன் நகரம் தோணிபுரம், கொச்சைவயம், சண்பை, ஆய
விழுமிய சீர் வெங்குருவொடு, ஓங்கு தராய், வேணுபுரம், மிகு நல் மாடக்
கழுமலம், என்று இன்ன பெயர்பன்னிரண்டும்--கண்நுதலான் கருதும் ஊரே.

The flowery Kāzhi abounding in fecundity, Puravam,
Sirapuram, the glorious Pukali, the polis of him
who is seated on the splendorous flower (Piramapuram),
Thonipuram, Kocchaivayam, Saṇpai, the glorious
Veṅkuru of great worth, the lofty Pūnthurai,
Vēnupuram and Kazhumalam dight with
the great storeyed mansions: the shrine that bears these twelve names,
is, indeed, Siva's whose forehead sports an eye.
It is here we reside. 10

771. கொச்சைவயம், பிரமன்ஊர், புகலி வெங்குரு, புறவம், காழி,
நிச்சல் விழவு ஓவா நீடு ஆர் சிரபுரம், நீள் சண்பைமூதூர்,
நச்சு இனிய பூந்தராய், வேணுபுரம், தோணிபுரம், ஆகி நம்மேல்
அச்சங்கள் தீர்த்து அருளும் அம்மான் கழுமலம்--நாம் அமரும் ஊரே.

Kocchaivayam, Piramapuram, Pukali, Veṅkuru
Puravam, Kāzhi, Sirapuram of ever-during renown
where festivities cease not, the extensive and ancient
Saṇpai, the sweet Pūntharāi beloved by all, Vēṇupuram,
Thoṇipuram and Kazhumalam whose God annuls
our manifold fears and doth grace us:
It is in such a town we dwell. 11

772. காவிமலர் புரையும் கண்ணார் கழுமலத்தின் பெயரை நாளும்
பாவிய சீர்ப் பன்னிரண்டும் நன்நூலாப் பத்திமையால் பனுவல்மாலை
நாவின் நலம் புகழ் சீர் நால்மறையான்--ஞானசம்பந்தன்--சொன்ன
மேவி இசை மொழிவார் விண்ணவரில் எண்ணுதலை விருப்புஉளாரே.

In Kazhumalam flourish women whose eyes are like the blue lilies.
Hailing its name daily, the glorious Gnānasambandhan
who is well versed in the four Vedas, and whose tongue
has sung in devotion this garland of twelve verses,
each of which is an opus of spreading glory.
They that sing these meltingly and melodiously,
are, indeed, borne by the desire, to abide in the ethereal world. 12

71. திருக் குறும்பலா காந்தாரம்

71. TIRUKKUṞUMPALA

773. திருந்த மதி சூடி, தெண்நீர் சடைக் கரந்து தேவி பாகம்
பொருந்தி, பொருந்தாத வேடத்தால் காடு உறைதல் புரிந்த செல்வர்
இருந்த இடம் வினவில்--ஏலம் கமழ் சோலை இனவண்டு யாழ்செய்,
குருந்த மணம் நாறும் குன்றுஇடம் சூழ் தண்சாரல், குறும்பலாவே.

He wears the crescent beautifully; He conceals the Ganga of lucid water
in His crest. He is concorporate with His Devi. With the Vētam
that becomes not Him, the Opulent One dwells in the crematory.
If you desire to know where He is entempled, it is Kuṟumpala near
which is the hill-range in which are fragrant gardens of the cardamom
plants and the clove-trees where bees bombilate.
In the cool slopes close by the *Kuruntam* trees breathe suaveolence. 1

774. நாள் பலவும் சேர் மதியம் சூடிப் பொடி அணிந்த நம்பான், நம்மை
ஆள்பலவும் தான் உடைய அம்மான், இடம்போலும்--அம் தண்சாரல்,
கீள் பலவும் கீண்டு கிளை கிளையன் மந்தி பாய்ந்து உண்டு, விண்ட
கோள் பலவின் தீம்கனியை மாக் கடுவன் உண்டு உகளும் குறும்பலாவே.

The moon that can wax full, is worn by Him in its form of crescent that
neither waxes nor wanes. He is the supremely desirable One
who is bedaubed with the powder of the holy ash.

He, our God, rules His innumerable servitors. He is entempled in Kuṟumpala
close to the cool slopes of hills. Here, the female monkeys leap
from branch to branch, cleave the jack-fruits, eat them with their kin,
and drop the uneaten portions which are picked up
by the big male monkeys that eat in joy the sweet drupels thereof. 2

775. வாடல்-தலைமாலை சூடி, புலித்தோல் வலித்து வீக்கி,
ஆடல் அரவு அசைத்த அம்மான் இடம்போலும்--அம் தண்சாரல்,
பாடல் பெடைவண்டு போது அலர்த்த, தாது அவிழ்ந்து, பசும்பொன் உந்திக்
கோடல் மணம் கமழும் குன்றுஇடம் சூழ் தண்சாரல் குறும்பலாவே.

He wears a chaplet of the dry skull; His waist is firmly cinctured with
a dancing snake; He, our God, is entempled in Kuṟumpala near which
are the slopes of hills; here the female bees that hum,
buzz open the buds the pollen of which falls down like auric powder.
Lo, in the cool slopes of the hills blow fragrant *Kāntals*. 3

776. பால்வெண்மதி சூடி, பாகத்து ஓர் பெண் கலந்து, பாடி, ஆடி,
காலன் உடல் கிழியக் காய்ந்தார் இடம்போலும்--கல் சூழ் வெற்பில்,
நீலமலர்க்குவளை கண்திறக்க, வண்டு அரற்றும் நெடுந் தண்சாரல்,
கோல மட மஞ்ஞை பேடையொடு ஆட்டு அயரும் குறும்பலாவே.
He wears the milk-white moon; concorporate with His Woman,
He sings and dances. Of yore, He clove the body of Yama.
He is entempled in Kuṟumpala girt with rocky hills in whose pools
blue lilies like unto eyes, ope and bees buzz.
Here, in the cool and splendorous slopes, the lovely
peacocks dance with their mates in joy. 4

777. தலை வாள்மதியம் கதிர் விரிய, தண்புனலைத் தாங்கி, தேவி
முலை பாகம் காதலித்த மூர்த்தி இடம்போலும்--முது வேய் சூழ்ந்த
மலைவாய் அசும்பு பசும்பொன் கொழித்து இழியும் மல்கு சாரல்,
குலைவாழைத் தீம்கனியும் மாங்கனியும் தேன் பிலிற்றும் குறும்பலாவே.

The skyey crescent on His crest beams bright; thither
He sports the Ganga of cool water.
He is lovingly concorporate with His beautiful Consort of buxom breasts.
Our Siva-Murti is entempled in Kuṟumpala girt with
hills where thrive aged bamboos.
Here the water oozing out from many places form
a great cataract which falls down with auric particles.
In the slopes, from the bunches of sweet bananas
and the mango fruits, seeps out melis. 5

778. நீற்று ஏர் துதைந்து இலங்கு-வெண் நூலர், தண்மதியர், நெற்றிக்கண்ணர்,
கூற்று ஏர் சிதையக் கடிந்தார், இடம்போலும்--குளிர் சூழ் வெற்பில்,
ஏற்றுஏனம் ஏனம் இவையோடு அவை விரவி இழி பூஞ்சாரல்,
கோல்-தேன் இசை முரல, கேளா, குயில் பயிலும் குறும்பலாவே.

He is bedaubed with the holy ash; He wears the white
sacred thread; on His crest He sports the moist crescent.
Of yore, He kicked Death to death; He has an eye in His forehead.
He is entempled in Kuṟumpala near which in the slopes of the cool
hill-range, boars and sows having had union, descend down;
here bees gathering nectar from the flowers, hum
listening to which koels coo. 6

779. பொன் தொத்த கொன்றையும் பிள்ளைமதியம் புனலும் சூடி,
பின் தொத்த வார் சடை எம்பெருமான் இடம்போலும்--பிலயம் தாங்கி,
மன்றத்து மண்முழவம்ஓங்கி, மணி கொழித்து, வயிரம் உந்தி,
குன்றத்து அருவி அயலே புனல் ததும்பும் குறும்பலாவே.

Long and ruddy are the strands of His matted hair; on these, He sports
the bunches of golden *kondrai*, the infant moon and the Ganga.

He is entempled in Kuṟumpala near which the cataract whose water is abundant
like the flood of the cosmic Dissolution, falls down, resounding
like the drums treated with *mārcchanai*, and drummed in the forums.
Lo, the cataract flows down with the gems of diamond and the like. 7

780. .ஏந்து திணி திண்தோள் இராவணனை மால்வரைக்கீழ் அடர ஊன்றி,
சாந்தம் என நீறு அணிந்த சைவர் இடம்போலும்--சாரல்சாரல்,
பூந் தண் நறு வேங்கைக் கொத்து இறுத்து, மத்தகத்தில் பொலிய ஏந்தி,
கூந்தல்பிடியும் களிறும் உடன் வணங்கும் குறும்பலாவே.

Of yore, He crushed the long and lofty and mighty arms of Ravaṇa under
his great Mount. He is, indeed, the Saivite who coats His person with
the holy ash which is His sandal-paste.
He is entempled in Kuṟumpala close to the hill-range in whose slopes
sprayed by the rain, the cow-elephants endowed with *kūntal*,
break the branches laden with bunches of the *Vēngkai* trees,
bear them on their necks beautifully,
and companied with their mates, adore our God. 8

[**Note.** Tamil literature spacks of cow-elephants as having hair like unto Kūntal,
on their heads.]

781. அரவின் அணையானும் நான்முகனும் காண்பு அரிய அண்ணல், சென்னி
விரவி மதி அணிந்த விகிர்தர்க்கு இடம்போலும்-விரிபூஞ்சாரல்,
மரவம் இரு கரையும் மல்லிகையும் சண்பகமும் மலர்ந்து மாந்த,
குரவம் முறுவல் செய்யும் குன்றுஇடம் சூழ் தண்சாரல் குறும்பலாவே.

Our God, the Noble One, is unbeholdable by Vishnu
whose bed is the Snake, and the Four-faced.
He, the *Vikirtan*, sports the crescent on His crest.

He is entempled in Kur̲umpala near which are the cool
slopes of hills, where on both sides, the blooms
of *maravam*, *mallikai* and *shanbagam* burgeon.
Here bees quaff nectar and the flowers of *kuravam* smile in joy. 9

782. முடிய சீவரத்தர், முன்கூறு உண்டு ஏறுதலும் பின்கூறு உண்டு
காடி தொடு சமணைக் காய்ந்தார் இடம்போலும்--கல் சூழ் வெற்பில்
நீடு உயர் வேய் குனியப் பாய் கடுவன் நீள்கழைமேல் நிருத்தம் செய்ய,
கூடிய வேடுவர்கள் கூய் விளியா, கை மறிக்கும் குறும்பலாவே.

The ochre-robed Buddhists eat food, handful after handful;
the Samaṇas quaff toddy; our God is angry with these.
He is entemled in Kur̲umpala, near the rocky hill-range
where the tall and bent bamboos thrive.
On these stand monkeys and dance, witnessing
which the foresters whistle and flex their hands. 10

783. கொம்பு ஆர் பூஞ்சோலைக் குறும்பலா மேவிய கொல் ஏற்று அண்ணல்,
நம்பான், அடி பரவும் நால்மறையான்--ஞானசம்பந்தன்--சொன்ன
இன்புஆய பாடல் இவைபத்தும் வல்லார், விரும்பிக் கேட்பார்-
தம்பால தீவினைகள் போய் அகலும்; நல்வினைகள் தளரா அன்றே.

On our God, the Rider of the murderous Bull who is entempled in Kur̲umpala
girt with gardens thick with trees whose branches are laden with flowers,
Gnāṇasambandhan who is well versed in the four Vedas, and who ever
hails the sacred feet of Siva--the supremely desirable One,
has sung these ten hymns surcharged with bliss.
They that are valiant in these and they that with all their heart listen
to the singing of these psalms, rid of their evil *Karma* will gain *punya;*
eke will they perform tirelessly the goodly deeds. 11

72. திரு நணா

காந்தாரம்

72. TIRUNAṆĀ

784. பந்து ஆர் விரல் மடவாள் பாகமா, நாகம் பூண்டு, ஏறு அது ஏறி,
அம் தார் அரவு அணிந்த அம்மான் இடம்போலும்--அம் தண்சாரல்
வந்து ஆர் மடமந்தி கூத்துஆட, வார் பொழில் வண்டு பாட,
செந்தேன் தெளி ஒளிர, தேமாங்கனி உதிர்க்கும் திரு நணாவே.

He is entempled with His bashful Consort whose fingers sport a ball;
He is adorned with snakes; His mount is the Bull.
He, our God, is adorned with a beautiful garland of snakes.
He is entempled in Tirunaṇā near which is the cool and comely slope
of the hill where monkeys dance in its flowery gardens, bees bombilate,
and mangoes galore sweet like the lucid and ruddy melis, drop down. 1

785. நாட்டம் பொலிந்து இலங்கு நெற்றியினான், மற்றொரு கை வீணை ஏந்தி,
ஈட்டும் துயர் அறுக்கும் எம்மான், இடம் போலும்--இலை சூழ் கானில்
ஓட்டம் தரும் அருவி வீழும் விசை காட்ட, முந்தூழ் ஓசைச்
சேட்டார் மணிகள் அணியும் திரை சேர்க்கும் திரு நணாவே.

He has a beauteous eye in His forehead; His hand holds a *vina*;
He annuls the accumulated *karma*. He is entempled in
Tirunaṇā girt with the leafy woodland where bamboos
rub one another noisily and where the cataract
of the hill makes music as it rolls down; the waves of the river
passing through this urbs shores up great gems. 2

786. நன்று ஆங்கு இசை மொழிந்து, நன்நுதலான் பாகம் ஆய், ஞாலம் ஏத்த,
மின் தாங்கு செஞ்சடை எம் விகிர்தர்க்கு இடம்போலும்--விரை சூழ் வெற்பில்,
குன்று ஓங்கி வன் திரைகள் மோத, மயில் ஆலும் சாரல், செவ்வி
சென்று ஓங்கி வானவர்கள் ஏத்தி அடி பணியும் திரு நணாவே.

He authored the Vedas with *chhandas*; He is concorporate with His Consort of
comely forehead. He is the *Vikirtan* whose matted crest is fulgurant.
Hailed by them of this orbis terrarum, He is entempled
in Tirunaṇā close to which the waves of the cataract
fall down and rise up like the hills of the mountain range.
Here dance peacocks in the sky-high slope where arrive
the Devas to hail and pay obeisance to His feet. 3

787. கையில் மழு ஏந்தி, காலில் சிலம்பு அணிந்து, கரித்தோல் கொண்டு,
மெய்யில் முழுது அணிந்த விகிர்தர்க்கு இடம்போலும்--மிடைந்து வானோர்,
“ஐய! அரனே! பெருமான்! அருள்!” என்றுஎன்று ஆதரிக்க,
செய்யகமலம் பொழி தேன் அளித்து இயலும் திரு நணாவே.

He wields a mazhu in His hand; His feet are ankleted. The entire body of Him,
the *Vikirtan*, is mantled in the skin of a tusker. He is entempled in
Tirunaṇā where Devas gather willingly and hail Him thus: “O venerable One,
O Hara, O God, do bless us with Your grace.” In the gardens
of this urbs, the ruddy lotus flowers supply melis aplenty. 4

788. முத்து ஏர் நகையாள் இடம்ஆக, தம் மார்பில் வெண்நூல் பூண்டு,
தொத்து ஏர் மலர் சடையில் வைத்தார் இடம்போலும்--சோலை சூழ்ந்த
அத் தேன் அணி உண் களியால் இசை முரல; ஆலத் தும்பி,
தெத்தே என முரலக் கேட்டார் வினை கெடுக்கும் திரு நணாவே.

He is concorporate with Her of margaritaceous teeth; He wears
on His chest the white sacred thread; flower bunches deck His crest.
He, our God, is entempled in Tirunaṇā in whose gardens,
borne by the penchant to quaff nectar, bees hum
in music and *tumpis* articulate the musical phrase ‘tetthē’.
Such is Tirunaṇā that it does away with the karma of those
that listen to the bees’humming and the musical note of *tumpis.* 5

789. வில் ஆர் வரை ஆக, மா நாகம் நாண் ஆக, வேடம் கொண்டு,
புல்லார் புரம்மூன்று எரித்தார்க்கு இடம்போலும்--புலியும் மானும்
அல்லாத சாதிகளும் அம் கழல்மேல் கைகூப்ப, அடியார் கூடி,
செல்லா அருநெறிக்கே செல்ல அருள்புரியும் திரு நணாவே.

In His *vētam* revealing Him as the wielder of the Mount Meru as His bow
and the great snake Vāsuki as the string, He smote the three walled-citadels
of them that pursued not His faith.
He is entempled in Tirunaṇā where the deer and the tiger
as well as all other animals, fold their hands
in adoration of His ankleted feet.
It is here our God reveals to the assembled devotees the well-nigh
inaccessible path and blesses them to tread on it with divine assurance. 6

790. கான் ஆர் களிற்று உரிவை மேல் மூடி, ஆடு அரவு ஒன்று அரைமேல் சாத்தி,
ஊன் ஆர் தலைஓட்டில் ஊண் உகந்தான் தான் உகந்த கோயில்--எங்கும்
நானாவிதத்தால் விரதிகள் நன் நாமமே ஏத்தி வாழ்த்த,
தேன் ஆர் மலர் கொண்டு அடியார் அடி வணங்கும் திரு நணாவே.

His body is mantled in the skin of the jungle-roving tusker; He girdles
His waist with a dancing snake; He goes about in joy
holding a skull to which flesh is sticking, seeking alms.
He is entempled in Tirunaṇā where the *Mahavritis* that visit His temples
in all places and hail His sacred name in manifold ways,
assemble here and bless Him; here too assemble His devotees,
in joy, to pay obeistance to His feet strewing melliferous flowers. 7

791. மண்நீர் இலங்கையர் தம் கோமான் வலி தொலைய விரலால் ஊன்றி,
முந்நீர்க் கடல் நஞ்சை உண்டார்க்கு இடம்போலும்--முழை சேர் சீயம்,
அல் நீர்மை குன்றிஅழலால் விழி குறைய அழியும் முன்றில்,
செந்நீர் பரப்பச் சிறந்து கரி ஒளிக்கும் திரு நணாவே.

He so pressed His toe that the prowess of the sovereign of Sri Lanka, touched
its nadir. Of yore, He quaffed the venom that arose out of
the sea of threefold water. He is, indeed, entempled in Tirunaṇā close
to the cave in the mountain.
Here, alas, the cave-dwelling lion, shorn of its body's might as well as
the light of his eyes, fought with the tusker and spilt its blood
in the entrance to the cave, beholding which the tusker,
proud of its puissance trod away and disappeared. 8

792. மை ஆர் மணிமிடறன், மங்கை ஓர் பங்கு உடையான், மனைகள் தோறும்
கை ஆர் பலி ஏற்ற கள்வன்; இடம்போலும்--கழல்கள் நேடிப்
பொய்யா மறையானும் பூமி அளந்தானும் போற்ற, மன்னிச்
செய் ஆர் எரி ஆம் உருவம் உற, வணங்கும் திரு நணாவே.

His throat is dark like unto the blue gem; He is concorporate with His
Woman; He, the purloiner, receives alms in the skull held in His hand.
He was unbeholdable unto him, the reciter of the never-false Vedas and Vishnu
that scaled the earth, when they went in quest of His crown and feet,
and when He soared up and up as a column of flame.
To hail Him, these two arrived at Tirunaṇā where He is entempled. 9

793. ஆடை ஒழித்து அங்கு அமணே திரிந்து உண்பார், அல்லல் பேசி
மூடு உருவம் உகந்தார், உரை அகற்றும் மூர்த்தி கோயில்--
ஓடும் நதி சேரும் நித்திலமும் மொய்த்த அகிலும் கரையில் சார,
சேடர் சிறந்து ஏத்த, தோன்றி ஒளி பெருகும் திரு நணாவே.

The Samaṇas go about nude and eat; the Buddhists
are shrouded in robes. Siva listens not to their words.
He is entempled in the splendorous Tirunaṇā through which passes
the river that shores up pearls, eaglewood and the like.
Here assemble the great ones and adore the abounding and divine Effulgence. 10

794. கல் வித்தகத்தால்-திரை சூழ் கடல் காழிக் கவுணி--சீர் ஆர்
நல் வித்தகத்தால் இனிது உணரும் ஞானசம்பந்தன்--எண்ணும்
சொல் வித்தகத்தால் இறைவன் திரு நணா ஏத்து பாடல்,
வல் வித்தகத்தால் மொழிவார் பழி இலர், இம் மண்ணின்மேலே.

Gnānasambandhan of Kāzhi close to the sea the waves of which
besiege the shore, the one of the *kaundinya gotra*,
the one endowed with the knowledge to comprehend sweetly all that
ought to be comprehended, has, with words packed with
wondrous splendour, sung the shrine of Siva at Tirunaṇā.
They that recite these hymns with care and propriety
will thrive in this earth absolutely blamelessly. 11

73. திருப்பிரமபுரம்

திருச் சக்கரமாற்று காந்தாரம்

73. TIRUPPIRAMAPURAM

TIRUCCHAKKARAMĀṞṞU

795. விளங்கிய சீர்ப் பிரமன்ஊர், வேணுபுரம்,
புகலி, வெங்குரு, மேல் சோலை
வளம் கவரும் தோணிபுரம், பூந்தராய்,
சிரபுரம், வண் புறவம் மண்மேல்
களங்கம் இல் ஊர்சண்பை, கமழ் காழி, வயம்கொச்சை,
கழுமலம், என்று இன்ன--
இளங்குமரன் தன்னைப் பெற்று, இமையவர்தம்
பகை எறிவித்த இறைவன் ஊரே.

Piramapuram of splendorous renown, Vēṇupuram, Pukali,
Veṅkuru, Thoṇipuram of lovely gardens, Pūntharāi,
Sirapuram, Puṟavam of great uberty, Saṇpai that
annuls the bewilderment of this earth, Kāzhi of great renown,
Kocchaivayam and Kazhumalam: these are the names of the place
where dwells our God, the Father of the young
Murukan that did away with the Devas' foes. 1

796. திரு வளரும் கழுமலமே கொச்சை,
தேவேந்திரன்ஊர், அயன்ஊர், தெய்வத்-
தரு வளரும் பொழில் புறவம், சிலம்பன்ஊர்,
காழி, தகு சண்பை, ஒண் பா
உரு வளர் வெங்குரு, புகலி, ஓங்கு தராய்,
தோணிபுரம்--உயர்ந்த தேவர்
வெருவ, வளர் கடல்விடம் அது உண்டு அணி கொள்
கண்டத்தோன் விரும்பும் ஊரே.

Kāzhi of abounding divinity, Kocchaivayam,
Vēṇupuram where adored Devēndra, Piramapuram
adored by Brahma, Pu̱ravam where grows
the celestial trees, Sirapuram where adored Silampan,
Kāzhi, the worthy Saṇpai, Veṅkuru that fosters
hymns par excellence, Pukali, the lofty Pūntharāi and Thoṇipuram:
these are the names of the place where abides our God
who quaffed the oceanic venom dreaded by
the lofty Devas and which blued His ornate throat. 2

797. வாய்ந்த புகழ் மறை வளரும் தோணிபுரம்,
பூந்தராய், சிலம்பன் வாழ் ஊர்,
ஏய்ந்த புறவம், திகழும் சண்பை, எழில்
காழி, இறை கொச்சை, அம் பொன்
வேய்ந்த மதில் கழுமலம், விண்ணோர் பணிய
மிக்க(அ)யன்ஊர், அமரர்கோன்ஊர்,
ஆய்ந்த கலை ஆர் புகலி, வெங்குருஅது-
அரன் நாளும் அமரும் ஊரே.

Thoṇipuram where flourish aptly the famous Vedas,
Pūntharāi, Sirapuram where dwelt Silampan, Pu̱ravam
indwelt by our God, Saṇpai that thrives well,
the pulchritudinous Kāzhi, the divine Kocchaivayam,

the golden-walled Kazhumalam, Piramapuram adored by
the famous Devas, Vēṇupuram of the sovereign of Devas,
Pukali where the sastras are analytically cultivated
and Veṅkuru: these are the names of the place ever ruled by Hara. 3

798. மாமலையாள் கணவன் மகிழ் வெங்குரு, மாப்
புகலி, தராய், தோணிபுரம், வான்
சேம மதில் புடை திகழும் கழுமலமே,
கொச்சை, தேவேந்திரன்ஊர், சீர்ப்
பூமகன்ஊர், பொலிவு உடைய புறவம், விறல்
சிலம்பன்ஊர், காழி, சண்பை--
பா மருவு கலைஎட்டு-எட்டு உணர்ந்து, அவற்றின்
பயன் நுகர்வோர் பரவும் ஊரே.

Veṅkuru where Siva joyously abides concorporate with
Himavant's Daughter, Pukali, Pūntharai,
Thoṇipuram, Kazhumalam girt with protecting walls,
Kocchaivayam, Vēṇupuram, Piramapuram the glorious,
Pu̱ravam, the splendorous, Sivapuram of the heroic
Silampan, Kāzhi and Saṇpai: these are the names of the place
of the hymnodists that cultivate the sixty four arts
and revel in the ensuing happy experience. 4

799. தரைத்தேவர் பணி சண்பை, தமிழ்க் காழி,
வயம்கொச்சை, தயங்கு பூமேல்
விரைச்சேரும் கழுமலம், மெய் உணர்ந்த(அ)யன்ஊர்,
விண்ணவர் தம்கோன்ஊர், வென்றித்
திரைச் சேரும் புனல் புகலி, வெங்குரு,
செல்வம் பெருகு தோணிபுரம், சீர்
உரைச் சேர் பூந்தராய், சிலம்பன்ஊர், புறவம்--
உலகத்தில் உயர்ந்த ஊரே.

Saṇpai adored by the Brahmins who are the Devas
on earth, the sweet Kāzhi, Kocchaivayam, Kazhumalam—
abounding in glorious and fragrant flowers--,
Thoṇipuram of accrescent opulence, truthful
Piramapuram, Indira's Vēṇupuram, the triumphant
Pukali abounding in the wealth of water, Veṅkuru,
Thoṇipuram of accrescent opulence, Pūntharai
hailed in glorious vocables and Sirapuram of Silampan: these are
the names of the supremely lofty place in this world. 5

800. புண்டரிகத்து ஆர் வயல் சூழ் புறவம், மிகு
சிரபுரம் பூங் காழி, சண்பை,
எண்திசையோர் இறைஞ்சிய வெங்குரு புகலி,
பூந்தராய், தோணிபுரம், சீர்
வண்டு அமரும் பொழில் மல்கு கழுமலம், நல்
கொச்சை, வானவர் தம்கோன்ஊர்,
அண்டு அயன்ஊர், இவை என்பர்--அருங்கூற்றை
உதைத்து உகந்த அப்பன் ஊரே.

Puṟavam girt with fields where flourish the flowers
of lotus, Sirapuram abounding in glory, the flowery
Kāzhi, Saṇpai, Veṅkuru adored by the devotees
of all the eight directions, Pukali, Pūntharāi,
Thoṇipuram, the glorious Kazhumalam in whose
gardens bees bombilate, and the goodly Kocchaivayam,
the urbs where Indira abode and Piramapuram: these are the names
of the place of beloved of Siva who kicked Yama. 6
and rejoiced. It is here our Pater abides.

801. வண்மை வளர் வரத்து அயன்ஊர், வானவர்தம்-
கோன்ஊர், வண் புகலி, இஞ்சி
வெண்மதி சேர் வெங்குரு, மிக்கோர் இறைஞ்சு
சண்பை, வியன்காழி, கொச்சை,
கண் மகிழும் கழுமலம், கற்றோர் புகழும்
தோணிபுரம், பூந்தராய், சீர்ப்
பண் மலியும் சிரபுரம், பார் புகழ் புறவம்--
பால்வண்ணன் பயிலும் ஊரே.

Piramapuram of ever-crescent generosity bestowing
boons on devotees, Vēṇupuram, the altruistic,
Pukali, Veṅkuru whose walls graze the white moon,
Saṇpai adored by many, the extensive Kāzhi,
Kocchaivayam, Kazhumalam that feasts its beholders,
Thoṇipuram hailed by the learned, Pūntharāi,
Sirapuram pervaded by glorious and tuneful music, and Pur̲avam
hailed by the world: these are the names of the shrine
of Siva whose body is coated milk-white by the holy ash. 7

802. மோடி புறங்காக்கும் ஊர், புறவம், சீர்ச்
சிலம்பன்ஊர், காழிமுதூர்,
நீடு இயலும் சண்பை, கழுமலம், கொச்சை,
வேணுபுரம், கமலம்நீடு
கூடிய(அய)ன்ஊர், வளர் வெங்குரு, புகலி,
தராய், தோணிபுரம்--கூடப் போர்
தேடி உழல் அவுணர் பயில் திரிபுரங்கள்
செற்ற மலைச்சிலையன் ஊரே.

Pur̲avam protected by Durga, the glorious Sirapuram,
the hoary Kāzhi, the wide and extensive Saṇpai,
Kazhumalam, Kocchaivayam, Vēṇupuram,
Piramapuram adored by Brahma seated on

the great Lotus, Vēṅkuru of accrescent glory, Pukali, Pūntharāi
and Thoṇipuram: these are names of the shrine of Siva
who with His bow of Mount Meru, smote the three walled-citadels
of the Asuras that roamed questing after battles. 8

803. இரக்கம்(ம்)உடை இறைவன் ஊர் தோணிபுரம்,
பூந்தராய், சிலம்பன் தன் ஊர்,
நிரக்க வருபுனல் புறவம், நின்ற தவத்து
அயன்ஊர், சீர்த் தேவர்கோன்ஊர்,
வரக் கரவாப் புகலி, வெங்குரு, மாசு
இலாச் சண்பை, காழி, கொச்சை,
அரக்கன் விறல் அழித்து அருளி கழுமலம்--
அந்தணர் வேதம் அறாத ஊரே.

Thoṇipuram of our merciful God, PūntharāI, Sirapuram
of Silampan, Puravam rich in gushing and brimful
water, Piramapuram of Brahma of outstanding *tapas*,
the glorious Vēṇupuram, the unflawed Sanpai,
Kāzhi, Kocchaivayam and Kazhumalam that did away with
the martial valour of Ravaṇa: these are the
names of the shrine where the chanting of the Vedas by Brahmins ceases not. 9

804. மேல் ஓதும் கழுமலம், மெய்த்தவம் வளரும்
கொச்சை,இந்திரன் ஊர், மெய்மை-
நூல் ஓதும் அயன் தன் ஊர், நுண் அறிவார்
குரு, புகலி, தராய், தூ நீர்மேல்
சேல் ஓடு தோணிபுரம், திகழ் புறவம்,
சிலம்பன்ஊர், செருச் செய்து அன்று
மாலோடும் அயன் அறியான் வண் காழி,
சண்பை--மண்ணோர் வாழ்த்தும் ஊரே.

Kazhumalam hailed as the lofty urbs, Kocchaivayam of accrescent
tapas, Vēṇupuram of Indira, Piramapuram of Brahma,
the cultivator of the true scriptures,
Vēṅkuru of those whose knowledge is sharp and subtle,
Pūntharāi, Thoṇipuram that floated on the flood where *cales* throve in droves,
the splendorous Puṟavam, Sirapuram of Silampan, the generous Kāzhi
of Siva who, of yore, stood unbeholdable by
Vishnu and Brahma who fought with each other
for supremacy and Sanpai: these are the names of the shrine
hailed and blessed by the people on this earth. 10

805. ஆக்கு அமர் சீர் ஊர் சண்பை, காழி, அமர்
கொச்சை, கழுமலம், அன்பான் ஊர்
ஒக்கம்(ம்) உடைத் தோணிபுரம், பூந்தராய்,
சிரபுரம், ஒண் புறவம் நண்பு ஆர்
பூக்கமலத்தோன் மகிழ்ஊர், புரந்தரன்ஊர்,
புகலி, வெங்குருவும் என்பர்--
சாக்கியரோடு அமண்கையர்தாம் அறியா
வகை நின்றான் தங்கும் ஊரே.

The glorious Saṇpai where thrives creative endeavour,
Kāzhi, the seat of glory, Kocchaivayam,
Kazhumalam of our loving God, the lofty Thoṇipuram,
Pūntharāi, Sirapuram, the effulgent, Piramapuram
joyously hailed by Brahma seated on the Lotus,
Vēṇupuram of Indira, Pukali and Veṅkuru: these are, they say,
the names of the place where He who is unperceivable
by the Sākyas and the Samaṇas, abides for ever. 11

806. அக்கரம் சேர் தருமன்ஊர், புகலி, தராய்,
தோணிபுரம், அணி நீர்ப் பொய்கைப்
புக்கரம் சேர் புறவம், சீர்ச் சிலம்பன்ஊர்
புகழ்க் காழி, சண்பை, தொல் ஊர்
மிக்கர் அம் சீர்க் கழுமலமே, கொச்சைவயம்,
வேணுபுரம், அயன்ஊர், மேல் இச்
சக்கரம் சீர்த் தமிழ்விரகன்தான் சொன்ன
தமிழ் தரிப்போர் தவம் செய்தோரே.

Veṅkuru of deathless Dharma, Pukali, Pūntharāī Thoṇipuram, Pu̱ravam
abounding in gem-bright *poikai*, Pu̱ravam abounding in lotus flowers
the glorious Sirapuram of Silampan, the famous Kāzhi, the hoary
Saṇpai, the glorious Kazhumalam of the great Hara,
Kocchaivayam, Vēṇupuram and Piramapuram: these are the names of
the place celebrated by Gnānasambandhan, the very source of divine Tami̱l.
They that are valiant in these Tami̱l hymns, are, indeed, the performers of *tapas*. 12

74. திருப் பிரமபுரம்

திருக் கோமுத்திரி அந்தாதி காந்தாரம்

74. TIRUPPIRAMAPURAM

TIRUKGOMŪTTHIRI IN ANAPHORETIC VERSES

807. பூமகன்ஊர், புத்தேளுக்கு இறைவன்ஊர்,
குறைவு இலாப் புகலி, பூமேல்
மாமகள்ஊர், வெங்குரு, நல்-தோணிபுரம்,
பூந்தராய், வாய்ந்த இஞ்சிச்
சேமம் மிகு சிரபுரம், சீர்ப் புறவம், நிறை
புகழ்ச் சண்பை, காழி, கொச்சை,
காமனை முன் காய்ந்த நுதல் கண்ணவன் ஊர்
கழுமலம்--நாம் கருதும் ஊரே.

Piramapuram, Vēṇupuram, Pukali that knows no decrease,
Veṅkuru adored by Lakshmi whose seat is the red Lotus,
goodly Thoṇipuram, Pūntharāī, Sirapuram girt with
protecting walls, Pu̲ravam flourishing in glory, Saṇpai
abounding in fame, Kāzhi, Kocchaivayam where
abides our God who smote Manmata with the eye
in His forehead and Kazhumalam: these are the names of
the urbs which we hold in great esteem. 1

808. கருத்து உடைய மறையவர் சேர் கழுமலம், மெய்த்
தோணிபுரம் கனக மாட
உருத் திகழ் வெங்குரு, புகலி, ஓங்கு தராய்,
உலகு ஆரும் கொச்சை, காழி,
திருத் திகழும் சிரபுரம், தேவேந்திரன்ஊர்,
செங்கமலத்து அயன்ஊர், தெய்வத்-
தருத் திகழும் பொழில் புறவம், சண்பை--சடைமுடி
அண்ணல் தங்கும் ஊரே.

Kazhumalam where abide the thoughtful Brahmins,
Thoṇipuram that is truly eternal, splendorous Veṅkuru
dight with auric and storeyed mansions, Pukali, the lofty
Pūntharāi, Kocchaivayam known the world over, Kāzhi,
Sirapuram pervaded by divinity, Devendra's Vēṇupuram,
Piramapuram of Brahma seated on the Lotus, Pu̲ravam
girt with gardens of godly splendour and Saṇpai: These are
the names of the place of the Noble One of matted hair. 2

809. ஊர் மதியைக் கதுவ உயர் மதில் சண்பை,
ஒளி மருவு காழி, கொச்சை,
கார் மலியும் பொழில் புடை சூழ் கழுமலம், மெய்த்
தோணிபுரம், கற்றோர் ஏத்தும்

சீர் மருவு பூந்தராய், சிரபுரம், மெய்ப்
புறவம், அயன்ஊர், பூங் கற்பத்-
தார் மருவும் இந்திரன்ஊர், புகலி, வெங்குரு--
கங்கை தரித்தோன் ஊரே.

Saṇpai whose lofty walls graze the moon that crawls in the sky,
effulgent Kāzhi, Kocchaivayam, Kazhumalam girt
with cloud-vaulting gardens, the ever-true Thoṇipuram,
the glorious Pūntharai hailed by the learned, Sirapuram,
the truly glorious, Puṟavam, Piramapuram, Vēṇupuram
of Indira whose garlands are woven with the flowers
of the *Karpaka* trees and Veṅkuru: these are the names of
the place of Siva who sports the Ganga on His crest. 3

810. தரித்த மறையாளர் மிகு வெங்குரு, சீர்த்
தோணிபுரம், தரியார் இஞ்சி
எரித்தவன் சேர் கழுமலமே, கொச்சை, பூந்தராய்,
புகலி, இமையோர்கோன் ஊர்,
தெரித்த புகழ் சிரபுரம், சீர் திகழ் காழி,
சண்பை, செழுமறைகள் எல்லாம்
விரித்த புகழ்ப் புறவம், விரைக்கமலத்தோன்ஊர்--
உலகில் விளங்கும் ஊரே.

Vēṅkuru where the innumerable Brahmins who are
the practitioners of the Vedas, dwell, the glorious Thoṇipuram,
Kazhumalam where He who smote the three walled-
citadels of the hostile Asuras, abides,
Kocchaivayam, Pūntharāl, Pukali, Indira's Vēṇupuram,
Sirapuram of acknowledged renown, the glorious Sikāzhi,
Saṇpai, the glorious Puṟavam that hails
the splendour of the Vedas and Piramapuram of Brahma seated
on the fragrant Lotus: these are the names
of Siva's polis well-renowned in this world. 4

811. விளங்கு அயன்ஊர், பூந்தராய், மிகு சண்பை,
வேணுபுரம் மேகம் ஏய்க்கும்
இளங்கமுகம் பொழில்-தோணிபுரம், காழி,
எழில் புகலி, புறவம், ஏர் ஆர்
வளம் கவரும் வயல் கொச்சை, வெங்குரு, மாச்
சிரபுரம், வன் நஞ்சம் உண்டு
களங்கம் மலி களத்தவன் சீர்க் கழுமலம்--
காமன்(ன்) உடலம் காய்ந்தோன் ஊரே.

The splendorous Piramapuram, Pūntharāi, the renowned Kāzhi, Saṇpai,
Vēṇupuram, Thoṇipuram girt with gardens thick with
the young and cloud-vaulting areca-nut trees,
Kāzhi, Pukali, the beauteous Pura̱vam, Kocchaivayam dight
with beautiful and uberous fields, Veṅkuru,
Sirapuram the great and glorious Kazhumalam:
these are the names of Siva's place whose throat was
stained with the blue hue of the cruel venom that He quaffed
and who, of yore, burnt the body of Manmata. 5

812. காய்ந்து வரு காலனை அன்று உதைத்தவன் ஊர்
கழுமலம், மாத் தோணிபுரம், சீர்
ஏய்ந்த வெங்குரு, புகலி, இந்திரன்ஊர்,
இருங் கமலத்து அயன்ஊர், இன்பம்
வாய்ந்த புறவம், திகழும சிரபுரம், பூந்தராய்,
கொச்சை, காழி, சண்பை--
சேந்தனை முன் பயந்து உலகில்-தேவர்கள்தம்
பகை கெடுத்தோன் திகழும் ஊரே.

Kazhumalam, Thoṇipuram, the great, Veṅkuru that is
linked with fame, Pukali, Vēṇupuram, Piramapuram
of Brahma whose seat is the large Lotus, Pura̱vam
of great pleasance, Sirapuram, Pūntharāi,

the splendorous, Kocchaivayam, Kāzhi and Saṇpai: these are
the names of Siva's delubrum who, of yore, smote
the wrathful Yama and who is the Father
of Muruka through whom He did away with the Devas' foes. 6

813. திகழ் மாடம் மலி சண்பை, பூந்தராய்,
பிரமன்ஊர், காழி, தேசுஆர்
மிகு தோணிபுரம், திகழும் வேணுபுரம்,
வயம்கொச்சை, புறவம் விண்ணோர்
புகழ் புகலி, கழுமலம், சீர்ச் சிரபுரம்,
வெங்குரு--வெம்போர் மகிடற் செற்று,
நிகழ் நீலி, நின்மலன் தன் அடி இணைகள்
பணிந்து உலகில் நின்ற ஊரே.

Saṇpai dight with many mansions, Pūntharāi,
Piramapuram, Kāzhi, Thoṇipuram of splendorous
effulgence, the famous Vēṇupuram, Kocchaivayam,
Puṟavam, Pukali hailed by the Devas, Kazhumalam,
the renowned Sirapuram and Veṅkuru:
these are the names of the place of Siva--the *Ninmalan*--,
whose feet were adored by Neeli who slaughtered Makishāsura. 7

814. நின்ற மதில் சூழ்தரு வெங்குரு, தோணிபுரம்
நிகழும் வேணு, மன்றில்
ஒன்று கழுமலம், கொச்சை, உயர் காழி,
சண்பை, வளர் புறவம், மோடி
சென்று புறங்காக்கும் ஊர், சிரபுரம், பூந்தராய்,
புகலி, தேவர்கோன் ஊர்,
வென்றி மலி பிரமபுரம்--பூதங்கள் தாம்
காக்க மிக்க ஊரே.

Vēṇupuram girt with mighty walls, Thoṇipuram
Kazhumalam like unto the Potiyil thriving
with bamboos, Kocchaivayam, the lofty Kāzhi,
Saṇpai, the ever-crescent Pu̱ravam, Sirapuram which
is ever protected by Durga, Pūntharāi, Pukali,
Vēṇupuram of Indira and the triumphant Piramapuram
guarded by the *Bhūtas*: these are the names of Siva's place
of the splendorous endeavour of creativity. 8

815. மிக்க கமலத்து அயன்ஊர், விளங்கு
புறவம், சண்பை, காழி, கொச்சை,
தொக்க பொழில் கழுமலம், தூத் தோணிபுரம்,
பூந்தராய், சிலம்பன் சேர் ஊர்,
மைக்கொள் பொழில் வேணுபுரம், மதில் புகலி,
வெங்குரு-வல் அரக்கன் திண்தோள்
ஒக்க இருபதும் முடிகள் ஒருபதும் ஈடு
அழித்து உகந்த எம்மான் ஊரே.

Piramapuram of Brahma seated on the flourishing Lotus,
the splendorous Pu̱ravam, Saṇpai, Kāzhi,
Thoṇipuram, Pūntharāi, Sirapuram of Silampan, Vēṇupuram
girt with imbrowned gardens, the walled-Pukali
and Veṅkuru: these are the names of the shrine
where our God who crushed the cruel Asura's twenty
mighty arms and ten heads, and rejoiced, abides. 9

816. எம்மான் சேர் வெங்குரு, சீர்ச் சிலம்பன்ஊர்,
கழுமலம், நல் புகலி, என்றும்
பொய்மாண்பு இலோர் புறவம், கொச்சை,
புரந்தரன்ஊர், நல்-தோணிபுரம், போர்க்

கைம்மாவை உரிசெய்தோன் காழி, அயன்ஊர்,
தராய், சண்பை--காரின்
மெய்ம் மால் பூ மகன், உணரா வகை தழல் ஆய்
விளங்கிய எம் இறைவன் ஊரே.

Vēṇupuram where abides our God, the glorious Sirapuram of
Silampan, Kazhumalam, the goodly Pukali, Puṟavam
where thrive the truly majestic devotees, Kocchaivayam,
Indira's Vēṇupuram, the great Thoṇipuram, Pūntharāi and Saṇpai:
these are the names of the *urbs* where our God who soared up
and up as a column of flame, unbeholdable by
the nimbus-hued Vishnu and Brahma on the Lotus, abides. 10

817. இறைவன் அமர் சண்பை, எழில் புறவம், அயன்ஊர்,
இமையோர்க்கு அதிபன் சேர் ஊர்,
குறைவு இல் புகழ்ப் புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம்,
குணம் ஆர் பூந்தராய், நீர்ச்
சிறை மலி நல் சிரபுரம், சீர்க் காழி, வளர்
கொச்சை, கழுமலம்--தேசு இன்றிப்
பறி தலையொடு அமண்கையர், சாக்கியர்கள்,
பரிசு அறியா அம்மான் ஊரே.

Saṇpai indwelt by Siva, the pulchristudinous Puṟavam,
Piramapuram, Vēṇupuram, where abode Indira, Pukali of
accrescent glory, Veṇkuru, Thoṇipuram, Pūntharāi par excellence,
the goodly Sirapuram dight with sluices, the renowned Kāzhi,
the ever-crescent Kocchaivayam and Kazhumalam:
these are the names of the place of Siva whose nature is unknown
to the Samaṇas who are trichotillomaniacs as well as the Sākyas. 11

818. அம்மான் சேர் கழுமலம், மாச் சிரபுரம்,
வெங்குரு, கொச்சை, புறவம், அம் சீர்
மெய்ம் மானத்து ஒண் புகலி, மிகு காழி,
தோணிபுரம், தேவர்கோன்ஊர்,
அம் மால் மன் உயர் சண்பை, தராய், அயன்ஊர்,
வழி முடக்கும் ஆவின்பாச்சல்
தம்மான் ஒன்றிய ஞானசம்பந்தன்
தமிழ் கற்போர், தக்கோர்தாமே.

Kazhumalam of our God, the great Sirapuram, Veṅkuru, Kocchaivayam,
Puṟavam, the splendorous and truly glorious Pukali,
Kāzhi abounding in greatness, Thoṇipuram, Vēṇupuram
of Indira, Sanpai where abides our God sempiternally, Pūntharāi
and Piramapuram: on these has sung Gnanasambandhan
hymns cast in the paradigm of Gomūtthiri:
They that are valiant in these pictorial verses are truly the ones of propriety. 12

75. சீகாழி

காந்தாரம்

75. SEEKĀZHI

819. விண் இயங்கும் மதிக்கண்ணியான், விரியும் சடைப்
பெண் நயம் கொள் திருமேனியான், பெருமான், அனல்-
கண் நயம் கொள் திருநெற்றியான்--கலிக் காழியுள்,
மண் நயம் கொள் மறையாளர் ஏத்து மலர்ப்பாதனே.

In the dinsome Kāzhi, the Brahmins well-versed in
the Vedas hail His flower-feet for the weal of this world.
Our God's chaplet is the skyey crescent; He whose crest is formed of
the spreading matted hair, is concorporate with His Woman. 1
He is the Great One. His forehead sports an eye of fire.

820. வலிய காலன் உயிர் வீட்டினான், மடவாளொடும்
பலி விரும்பியது ஓர் கையினான், பரமேட்டியான்--
கலியை வென்ற மறையாளர்தம் கலிக் காழியுள்,
நலிய வந்த வினை தீர்த்து உகந்த எம் நம்பனே.

He did away with the puissant Yama; with His bashful
Consort, He goes begging holding in His hand a skull-bowl.
He, indeed, is the Supreme Ens.
To annul our *Karma* which enfeebles us and to rejoice,
He is entempled in the dinsome Kāzhi where
the Vedic Brahmins who have vanquished Kali, dwell. 2

821. சுற்றல் ஆம் நல் புலித்தோல் அசைத்து, அயன் வெண்தலைத்
துற்றல் ஆயது ஒரு கொள்கையான், சுடுநீற்றினான்--
கற்றல் கேட்டல் உடையார்கள் வாழ் கலிக் காழியுள்,
மல்-தயங்கு திரள்தோள் எம் மைந்தன் அவன் அல்லனே!

In the dinsome Kāzhi where the great dwell well-versed in education
and learning through listening, He is entempled.
His waist is clad in a tiger-skin; He totes a white skull
of Brahma; He is bedaubed with the baked ash.
The mighty One's arms are shapely and strong like unto the pulgilist's.
He, our God, is supremely good. 3

822. பல் அயங்கு தலை ஏந்தினான், படுகான்இடை
மல் அயங்கு திரள்தோள்கள் ஆர நடம்ஆடியும்--
கல் அயங்கு திரை சூழ நீள் கலிக் காழியுள்,
தொல் அயங்கு புகழ் பேண நின்ற சுடர்வண்ணனே.

He holds in His hand a skull to which teeth are still sticking;
He dances in the crematory where corpses are burnt, flexing His pugilistic
shoulders and arms--strong and shapely. He is our Siva, of the Empyrean

Effulgence, the One whose hoary glory is of ubiquitous pervasion.
He is entempled in the dinsome Kāzhi, close to the sea
whose waves dash against and shatter rocky stones. 4

823. தூ நயம் கொள் திருமேனியில் பொடிப் பூசிப் போய்,
நா நயம் கொள் மறை ஓதி, மாது ஒருபாகமா,
கான் நயம் கொள் புனல் வாசம் ஆர் கலிக் காழியுள்,
தேன் நயம் கொள் முடி ஆன் ஐந்து ஆடிய செல்வனே.

He bedaubs His pure and sacred person with the holy ash;
He recites the Vedas that sweeten the tongue. He is the Opulent
One who has His ablutions in the five products of the kine.
His crest is invested with the fragrance of melis.
He who is concorporate with His Consort, is entempled in the dinsome
Kāzhi girt with water, made fragrant by the woodland whence it comes. 5

824. சுழி இலங்கும் புனல்கங்கையான் சடை ஆகவே,
மொழி இலங்கும் மடமங்கை பாகம் உகந்தவன்--
கழி இலங்கும் கடல் சூழும் தண் கலிக் காழியுள்,
பழி இலங்கும் துயர் ஒன்று இலாப் பரமேட்டியே.

He sports on His crest the Ganga where swirl eddies; He is delightfully
concorporate with His bashful Consort of sweet speech.
He is ever free from blame and sorrow. He, the Supreme Ens, is
entempled in the cool and dinsome Kāzhi, close to the sea endowed with creeks. 6

825. முடி இலங்கும்(ம்) உயர் சிந்தையால் முனிவர் தொழ,
வடி இலங்கும் கழல் ஆர்க்கவே, அனல் ஏந்தியும்,
கடி இலங்கும் பொழில் சூழும் தண் கலிக் காழியுள்,
கொடி இலங்கும்(ம்) இடையாளொடும் குடிகொண்டதே!

He is adored by *muni-s* who contemplate Him as the supreme
flame blazing twelve inches above the cranium.
He holds the fire in His hand and dances adorned with
well-crafted and resonant anklets.
With His Consort whose waist is slender like unto a liana,
He is entempled in the cool and dinsome Kāzhi
girt with incense-breathing gardens. 7

826. வல் அரக்கன், வரை பேர்க்க வந்தவன், தோள்முடி
கல் அரக்க(வ்) விறல் வாட்டினான் கலிக் காழியுள்,
நல் ஒருக்கியது ஓர் சிந்தையார் மலர் தூவவே,
தொல்இருக்குமறை ஏத்து உகந்து உடன்வாழுமே.

He crushed under His Mount the heads and the shoulders
as well as the prowess of the puissant Asura who durst uproot it.
With His Consort, He is entempled in delight great, in the dinsome Kāzhi, where
those of goodly *chinta*, who have gained at-one-ment with Him,
strew flowers at His feet and hail Him, the while singing
the hoary Rig Vedic hymns and pay obeisance to Him. 8

827. மருவு நால்மறையோனும் மா மணிவண்ணனும்
இருவர் கூடி இசைந்து ஏத்தவே, எரியான் தன் ஊர்--
வெருவ நின்ற திரைஓதம் வார வியல்முத்து அவை
கருவை ஆர் வயல் சங்கு சேர் கலிக் காழியே.

He soared up and up unbeholdable by the two--
Brahma, the reciter of the four Vedas and Vishnu
of the sapphirine hue--, who then hailed Him harmoniously.
He is entempled in the dinsome Kāzhi into whose fields dight with
sharp stubs of millet-straw, the dreadful waves
of the sea push chanks and pearls of large size. 9

828. நன்றி ஒன்றும் உணராத வன்சமண், சாக்கியர்,
அன்றி அங்கு அவர் சொன்ன சொல் அவை கொள்கிலான்--
கன்று மேதி இளங் கானல் வாழ் கலிக் காழியுள்,
வென்றி சேர் வியன்கோயில் கொண்ட விடையாளனே.

He ignores the logomachy of the contending Samaṇas
and the Buddhists who know not anything good.
He, the Rider of the Bull, abides in the triumphant
and huge temple at the dinsome Kāzhi
in whose foreshore gardens dwell buffaloes and their calves. 10

829. கண்ணுமூன்றும் உடை ஆதி வாழ் கலிக் காழியுள்
அண்ணல் அம் தண் அருள் பேணி ஞானசம்பந்தன் சொல்,
வண்ணம் ஊன்றும் தமிழில்-தெரிந்து இசை பாடுவார்,
விண்ணும் மண்ணும் விரிகின்ற தொல்புகழாளரே.

On the Primordial God entempled in the dinsome Kāzhi, treasuring the grace
of the Noble One, Gnānasambandhan has sung these hymns.
The glory of those that sing tunefully these hymns in harmony with
the threefold *Vaṇṇam*, will pervade the earth as well as the heaven. 11

[**Note.** The threefold Vaṇṇam are (i) soft rendering (melivu), (ii) loud rendering (valivu) and (iii) the rendering which is midway between the soft and the loud (saman).]

காந்தாரம்

76. திரு அகத்தியான்பள்ளி

76. TIRUAKATTHIYĀN̲PAḶḶI

830. வாடிய வெண்தலைமாலை சூடி, வயங்கு இருள்,
நீடு உயர் கொள்ளி விளக்கும் ஆக, நிவந்து எரி-
ஆடிய எம்பெருமான் அகத்தியான் பள்ளியைப்
பாடிய சிந்தையினார் கட்கு இல்லை ஆம், பாவமே.

Wearing as His chaplet the garland of a dry skull,
in dense darkness, large burning brands providing
light, He dances in the fire of the crematorium.
He, our God, is entempled in Akatthiyāṉpaḷḷi.
They that sing Him with all their heart, will stand freed of sin. 1

831. துன்னம் கொண்ட உடையான், துதைந்த வெண்நீற்றினான்,
மன்னும் கொன்றை மதமத்தம் சூடினான், மாநகர்--
அன்னம் தங்கும் பொழில் சூழ்--அகத்தியான் பள்ளியை
உன்னம்செய்த மனத்தார்கள்தம் வினை ஓடுமே.

He is clad in a stitched loin-cloth; He is bedaubed with the exceedingly white
holy ash; he wears beautifully the flowers of *ūmattham* and *kondrai*.
The Karma of those that contemplate Him with all their *manam*
Akatthiyāṉpaḷḷi girt with gardens where swans dwell
and where, He, our God, is entempled, will flee away. 2

832. உடுத்ததுவும் புலித்தோல்; பலி, திரிந்துஉண்பதும்;
கடுத்து வந்த கழல் காலன் தன்னையும், காலினால்
அடர்த்ததுவும்; பொழில் சூழ் அகத்தியான்பள்ளியான்
தொடுத்ததுவும் சரம், முப்புரம் துகள் ஆகவே.

He is clad in a tiger-skin; He eats the alms secured by begging;
He with His foot kicked the ankleted Yama who strode forth in wrath.
He with an arrow, reduced to dust the three walled-citadels.
He is entempled in Akatthiyāṉpaḷḷi girt with gardens. 3

833. காய்ந்ததுவும் அன்று காமனை, நெற்றிக்கண்ணினால்;
பாய்ந்ததுவும் கழல் காலனை; பண்ணின், நால்மறை,
ஆய்ந்ததுவும்; பொழில் சூழ் அகத்தியான்பள்ளியான்
பார்த்ததுவும்(ம்) அரணம், படர்எரி மூழ்கவே.

With the eye in His forehead, He stared Manmata to death;
He leaped on the ankleted Yama and kicked him to death.
He is concorporate with the Daughter of Himavant.
He is a singer of the Vedas in appropriate *pann-s*;
He is entempled in Akatthiyāṉpaḷḷi girt with gardens. 4

834. போர்த்ததுவும் கரியின்(ன்) உரி; புலித்தோல், உடை;
சூர்த்தது ஓர் வெண்மழு ஏந்தி; கோள் அரவம், அரைக்கு
ஆர்த்ததுவும்; பொழில் சூழ் அகத்தியான்பள்ளியான்
பார்த்ததுவும்(ம்) அரணம், படர்எரி மூழ்கவே.

He is mantled in the tusker's skin; He is clad in a tiger-skin.
He wields a white *mazhu*; He is cinctured with
a thanatophidian adder in His waist; He gutted with
the spreading fire the three walled-citadels.
He is entempled in Akatthiyāṉpaḷḷi girt with gardens. 5

835. தெரிந்ததுவும் கணை ஒன்று; முப்புரம், சென்று உடன்-
எரிந்ததுவும்; முன் எழில் ஆர் மலர்உறைவான் தலை,
அரிந்ததுவும்; பொழில் சூழ் அகத்தியான்பள்ளியான்
புரிந்ததுவும்(ம்) உமையாள் ஓர் பாகம் புனைதலே.

His chosen arrow flew and forthwith burnt the three walled-citadels.
Of yore, He clipped a head of Brahma whose seat is the comely Lotus.
He is concorporate with Uma; He is entempled in
Akatthiyāṉpaḷḷi girt with gardens. 6

836. "ஓதி, எல்லாம்! உலகுக்கு ஓர் ஒண் பொருள் ஆகி மெய்ச்-
சோதி" என்று தொழுவார் அவர் துயர் தீர்த்திடும்
ஆதி, எங்கள் பெருமான், அகத்தியான் பள்ளியை
நீதியால்-தொழுவார் அவர் வினை நீங்குமே.

He is the Author of the Vedas; unto the cosmos He is
the Empyrean Effulgence; His form is the eternal Light;
Our God is the Primodial Ens, He is entempled in Akatthiyāṉpaḷḷi.
The karma of those who, poised in *niti*, adore Him, will disappear. 7

837. செறுத்ததுவும் தக்கன் வேள்வியை; திருந்தார் புரம்,
ஒறுத்ததுவும்; ஒளி மா மலர் உறைவான் சிரம்,
அறுத்ததுவும்; பொழில் சூழ் அகத்தியான்பள்ளியான்
இறுத்ததுவும் அரக்கன் தன் தோள்கள் இருபதே.

He devastated the sacrifice of Daksha; He did away with
the three, hostile and walled-citadels.
He clipped a head of Brahma whose seat is the bright and great Lotus.
He crushed the twenty arms of the Asura.
He is entempled in Akatthiyāṉpaḷḷi girt with gardens. 8

838. சிரமும், நல்ல மதமத்தமும், திகழ் கொன்றையும்,
அரவும், மல்கும் சடையான் அகத்தியான்பள்ளியைப்
பிரமனோடு திருமாலும் தேடிய பெற்றிமை
பரவ வல்லார் அவர் தங்கள்மேல் வினை பாறுமே.

He is bedecked with a garland of skull and the crescent;
His matted hair is adorned with the bright flowers of *ūmattham*
and kondrai and a snake. He is entempled in Akatthiyāṉpaḷḷi.
The sins of those that hail His nature imperceivable by Brahma
and Vishnu, their quest after Him notwithstanding, will perish. 9

839. செந்துவர் ஆடையினாரும், வெற்று அரையே திரி
புந்திஇலார்களும், பேசும் பேச்சு அவை பொய்ம்மொழி;
அந்தணன், எங்கள் பிரான், அகத்தியான்பள்ளியைச்
சிந்திமின்! நும் வினை ஆனவை சிதைந்து ஓடுமே.

The ochre-robed Buddhists and the Samaṇas that roam
about nude, are addle- headed; their words are all false.
Our God is the Brahmin entempled in Akatthiyān̲paḷḷi.
Contemplate Him; your Karma will perish. 10

840. ஞாலம் மல்கும் தமிழ் ஞானசம்பந்தன், மா மயில்
ஆலும் சோலை புடை சூழ் அகத்தியான்பள்ளியுள்,
சூலம் நல்ல படையான் அடி தொழுது ஏத்திய
மாலை வல்லார் அவர் தங்கள்மேல் வினை மாயுமே.

Gnānasambandhan of ubiquitous renown, adoring the feet of Siva
whose hand wields the goodly weapon of spear and who is
entempled in Akatthiyān̲paḷḷi, girt with gardens
where flourish great peafowls, has sung these hymns.
The karma of those that are valiant in this garland of hymns, will perish. 11

77. திரு அறையணிநல்லூர் காந்தாரம்

77.TIRUVAR̲AIAṆINALLŪR

841. பீடினால் பெரியோர்களும், பேதைமை கெடத் தீது இலா
வீடினால் உயர்ந்தார்களும்--வீடுஇலார், இளவெண்மதி
சூடினார், மறை பாடினார், சுடலை நீறு அணிந்தார், அழல்-
ஆடினார், அறையணிநல்லூர் அம் கையால்-தொழுவார்களே.

He is deathless; He wears the young crescent; He is the Auhor
and Singer of the Vedas; He coats Himself with the ambrosial
holy ash; He dances in the fire. He is entempled in Ar̲aiaṇinallūr.
They that adore Him with their folded palms emerge as
the glorious ones. Rid of their fettering *malas*, 1
they stand blessed with flawless deliverance.

842. இலையின் ஆர் சூலம், ஏறு உகந்து ஏறியே, இமையோர் தொழ,
நிலையினால் ஒரு கால் உறச் சிலையினால் மதில் எய்தவன்,
அலையின் ஆர் புனல் சூடிய அண்ணலார், அறையணிநல்லூர்
தலையினால்-தொழுது ஓங்குவார் நீங்குவார், தடுமாற்றமே.

He wields the three-leaved spear; He rides His Bull
in delight great; beseeched by the Devas, He, pressing the one
end of His bow with His foot, smote the three walled-citadels.
He, the Noble One, bears on His crest the wave-tossed Ganga.
He, our God, is entempled in Aṟaiaṇinallūr. They that adore Him
with their heads, will grow lofty and be freed from tohubohu. 2

843. "என்பினார், கனல் சூலத்தார், இலங்கும் மா மதி உச்சியான்,
பின்பினால் பிறங்கும் சடைப் பிஞ்ஞகன், பிறப்பு இலி" என்று
முன்பினார் மூவர்தாம் தொழு முக்கண் மூர்த்திதன் தாள்களுக்கு
அன்பினார்--அறையணி நல்லூர் அம் கையால்-தொழுவார்களே.

"He is bedecked with bones; He holds the fire and wields His spear;
He wears on His crest the splendorous crescent;
His matted hair is a-dangle; He, the Pigngnakan, is birthless.
He, our God, is entempled in Aṟaiaṇinallūr."
They that hail Him thus and adore Him with their hands,
thrive in their love and devotion to the triple eyed God,
worshipped by the mighty three--Brahma, Vishnu and Rudra. 3

844. விரவு நீறு பொன்மார்பினில் விளங்கப் பூசிய வேதியன்,
உரவு நஞ்சு அமுதுஆக உண்டு உறுதி பேணுவது அன்றியும்,
அரவு நீள் சடைக் கண்ணியார், அண்ணலார், அறையணிநல்லூர்
பரவுவார் பழி நீங்கிட, பறையும், தாம் செய்த பாவமே.

He is the Vedic Brahmin who coats full His auric chest with the holy ash;
He quaffed the deadly venom as though it were
ambrosia. He adorns His long matted crest with the chaplet of a serpent.
He, the Noble God, is entempled in A̱raiaṇinallūr. The blame
and sins of those that hail and adore Him, will perish, for sure. 4

845. தீயின் ஆர் திகழ் மேனியாய்! தேவர் தாம் தொழும் தேவன் நீ
ஆயினாய்! கொன்றையாய்! அனல் அங்கையாய்! அறையணிநல்லூர்,
மேயினார் தம் தொல்வினை வீட்டினாய்! வெய்ய காலனைப்
பாயினாய்! அதிர் கழலினாய்! பரமனே! அடி பணிவனே.

Your body blazes like the raging fire; You are, indeed,
Mahādeva whom Devas worship; You wear the flowers
of *Kondrai*; in Your beauteous palm You hold the fire.
You do away with the hoary *karma* of those that adore You, at A̱raiaṇinallūr.
You smote the cruel Yama; resonant are Your anklets.
O God, I bow at Your feet and pay You my obeisance. 5

846. விரையின் ஆர் கொன்றை சூடியும், வேக நாகமும் வீக்கிய
அரையினார் அறையணிநல்லூர் அண்ணலார், அழகு ஆயது ஓர்
நரையின் ஆர் விடை ஊர்தியார், நக்கனார், நறும்போது சேர்
உரையினால் உயர்ந்தார்களும் உரையினால் உயர்ந்தார்களே.

He wears the fragrant garland of *kondrai* flowers;
He cinctures His waist with a raging and wrathful adder;
He is the Chief of gods and He abides at A̱raiaṇinallūr.
His mount is the argent and beautiful Bull. Lo, He is the nude God.
They that strew Him with flowers and hail Him with
their lips'll flourish as the glorious ones. 6

847. வீரம் ஆகிய வேதியர்; வேக மா களியானையின்
ஈரம் ஆகிய உரிவை போர்த்து, அரிவைமேல் சென்ற எம் இறை;
ஆரம் ஆகிய பாம்பினார் அண்ணலார் அறையணிநல்லூர்
வாரம் ஆய் நினைப்பார்கள் தம் வல்வினை அவை மாயுமே.

He is the heroic God of the Vedas; He flayed the tusker that strode towards
Him, mantled Himself in its wet skin and joined His Woman.
He has the serpent as His garland. He, the Noble One, is entempled in
Araiaṇinallūr. The cruel karma of those that contemplate Him,
in intense love, will perish. 7

848. தக்கனார் பெருவேள்வியைத் தகர்த்து உகந்தவன், தாழ்சடை
முக்கணான், மறை பாடிய முறைமையான், முனிவர் தொழ
அக்கினோடு எழில் ஆமை பூண் அண்ணலார், அறையணிநல்லூர்
நக்கனார் அவர் சார்வு அலால் நல்கு சார்வு இலோம், நாங்களே.

He devastated the great sacrifice of Daksha and rejoiced.
He is the triple eyed God whose matted hair is a-dangle.
When the *muni-s* duly prayed to Him, He explicated
to them the Vedas. He abides at Araiaṇinallūr.
He is adorned with bones and a beautiful carapace.
We have support none, save His weal-conferring support. 8

849. வெய்ய நோய் இலர்; தீது இலர்; வெறியராய்ப் பிறர் பின் செலார்;
செய்வதே அலங்காரம் ஆம்; இவை இவை தேறி இன்புஉறில்,
ஐயம் ஏற்று உணும் தொழிலர் ஆம் அண்ணலார், அறையணிநல்லூர்ச்
சைவனார் அவர், சார்வு அலால், யாதும்சார்வு இலோம், நாங்களே.

He is beyond the onslaught of fierce maladies; He is never involved
in evil; He is never driven by frenzy to hanker after any one.
Whatever is wrought by Him alone is well-wrought.

If You desire to comprehend it and rejoice, behold His
act of begging alms and eating it. He, the Noble One,
is the primodial Saivite entempled in Aṟaiaṇinallūr.
We have support none, save His support. 9

850. வாக்கியம் சொல்லி, யாரொடும் வகை அலா வகை செய்யன்மின்!
சாக்கியம் சமண் என்று இவை சாரேலும்(ம்)! அரணம் பொடி
ஆக்கிய(ம்) மழுவாள்படை அண்ணலார் அறையணிநல்லூர்ப்
பாக்கியம் குறை உடையீரேல், பறையும் ஆம், செய்த பாவமே.

Indulge not in highfaluting and do improper things.
Join not the faiths of the Jains and the Buddhists.
Ye that desire to make good your lack of weal, hie to Aṟaiaṇinallūr
where Siva, the noble wielder of the weapon of *mazhu* pulverized
the walled-citadels, is entempled and adore Him. Your sins will perish. 10

851. கழி உலாம் கடல் கானல் சூழ் கழுமலம் அமர் தொல் பதிப்
பழி இலா மறை ஞானசம்பந்தன், நல்லது ஓர் பண்பின் ஆர்
மொழியினால், அறையணிநல்லூர் முக்கண்மூர்த்தி தன் தாள் தொழக்
கெழுவினார் அவர், தம்மொடும் கேடு இல் வாழ் பதி பெறுவரே.

Gnānasambandhan, the one well versed in the flawless Vedas, the one
of hoary Kazhumalam girt with creeks and foreshore gardens, has
sung these hymns. Let them that stand blessed to chant
these psalms, proceed to Aṟaiaṇinallūr where the triple eyed
Siva Mūrti is entempled and duly adore His feet. 11
Such adorers will gain Siva-Loka.

78. திரு விளநகர் காந்தாரம்

78. TIRU VIḶANAKAR

852. ஒளிர் இளம்பிறை சென்னிமேல் உடையர், கோவண ஆடையர்,
குளிர்இள(ம்)மழை தவழ் பொழில் கோல நீர் மல்கு காவிரி
நளிர் இளம்புனல் வார்துறை--நங்கைகங்கை நண்ணினார்,
மிளிர் இளம் பொறி அரவினார், மேயது--விளநகர் அதே.

He sports on His head the bright and young moon;
He is clad in a loin-cloth; the damsel Ganga is
dear to Him; He is bedecked with a bright and speckled serpent.
He, our God is, entempled in Viḷanakar girt with gardens
over which cool nimbi sail, and eke dight with
fords of the Kāviri, full of cool and fresh water. 1

853. அக்கு அர(வ்)வு அணிகலன் என அதனொடு ஆர்த்தது ஓர் ஆமை பூண்டு,
உக்கவர் சுடுநீறு அணிந்து, ஒளி மல்கு புனல் காவிரிப்
புக்கவர்--"துயர் கெடுக!" எனப் பூசு வெண்பொடி மேவிய
மிக்கவர் வழிபாடுசெய்--விளநகர், அவர் மேயதே.

He wears bones and snakes; eke is He decked with a carapace.
He is bedaubed with the ash of burnt corpses.
He, our God, is entempled in Viḷanakar where His lofty devotees
bathe in the bright-watered Kāviri, and saying:
"May misery perish," wear the holy ash and adore Him. 2

854. வாளி சேர் அடங்கார் மதில் தொலைய நூறிய வம்பின் வேய்த்-
தோளி பாகம் அமர்ந்தவர், உயர்ந்த தொல்கடல் நஞ்சு உண்ட
காளம் மல்கிய கண்டத்தர், கதிர் விரி சுடர் முடியினர்,
மீளி ஏறு உகந்து ஏறினார், மேயது--விளநகர் அதே.

With a dart fixed to His bow, He smote the three, hostile, walled-citadels.
He is concorporate with Her whose arms are like the fresh bamboo.
He quaffed the venom of the hoary sea and retains its murky stain in His throat.
His matted hair is ruddy like the blazing fire; He joyously rides
the puissant Bull. He, our God, is entempled in Viḷanakar. 3

855. கால் விளங்கு எரி கழலினார், கை விளங்கிய வேலினார்,
நூல் விளங்கிய மார்பினார், நோய் இலார், பிறப்பும்(ம்)இலார்,
மால் விளங்கு ஒலி மல்கிய மாசுஇலா மணிமிடறினார்,
மேல் விளங்கு வெண்பிறையினார், மேயது--விளநகர் அதே.

His feet are fastened with the splendorous anklets; His hand wields
a spear; His chest is adorned with the sacred thread;
He is maladyless, birthless and deathless; His throat is
dazzlingly murky and is like unto the flawless blue gem.
He sports the white skyey crescent in His crest.He is entempled in Viḷanakar. 4

856. மன்னினார்,--மறை,--பாடினார்; பாய சீர்ப் பழங்காவிரித்
துன்னு தண்துறை முன்னினார், தூ நெறி பெறுவார் என;
சென்னி திங்களைப் பொங்கு அரா, கங்கையோடு, உடன் சேர்த்தினார்;
மின்னு பொன்னு புரிநூலினார்; மேயது--விளநகர் அதே.

He is the Author and Singer of the Vedas; He wears in His
matted crest the crescent, the wrathful adder and the Ganga.
His sacred thread is auric and fulgurant.
For the gaining of the pure way through adoration by His devotees,
He is entempled in Viḷanakar, on the bank of the old Kāviri
of pervasive glory dight with many a ford. 5

857. தேவரும்(ம்), அமரர்களும், திசைகள்மேல் உள தெய்வமும்,
யாவரும்(ம்) அறியாதது ஓர் அமைதியால் தழல் உருவினார்;
மூவரும்(ம்) இவர் என்னவும், முதல்வரும்(ம்) இவர் என்னவும்,
மேவ(அ)ரும் பொருள் ஆயினார்; மேயது--விளநகர் அதே.

His nature is unknownable by the Devas, the immortals,
the gods of the cardinal points and such others.
His form is flamae-like. He is, indeed, Brahma, Vishnu and Rudra;
It is also affirmed that He is the Chief of these three.
Such is He, the Rare Ens. He is entempled in Viḷanakar. 6

858. சொல்-தரும் மறை பாடினார், சுடர்விடும் சடைமுடியினார்,
கல்-தரு(வ்) வடம் கையினார், காவிரித் துறை காட்டினார்,
மல்-தரும் திரள்தோளினார், மாசு இல் வெண்பொடிப் பூசினார்,
வில்-தரும் மணிமிடறினார், மேயது--விளநகர் அதே.

He is the Author of the Vedas transmitted orally and not
through writing; dazzling is His matted crest.
His hand holds the rosary; His shapely shoulders are strong,
like the pugilist's; He coats Himself with the flawless and white ash;
His throat is of the hue of the bright blue gem.
He is entempled in Viḷanakar on the bank of the Kāviri endowed with fords. 7

859. படர் தரும் சடைமுடியினார், பைங்கழல்அடி பரவுவார்
அடர்தரும் பிணி கெடுக என அருளுவார், அரவு அரையினார்,
விடர் தரும் மணி மிடறினார், மின்னு பொன் புரிநூலினார்,
மிடல்தரும் படைமழுவினார், மேயது--வளநகர் அதே.

His is the spreading matted hair; in grace, He causes the perishing of
the maladies of His devotees who hail and adore His ankleted feet;

He is cinctured with a serpent in His waist. The hue of His throat
is like unto that of the blue gem, secured from the cleft
of the mountain. He is adorned with the strands
of the sacred thread--auric and fulgurant.
He wields the mighty weapon of mazhu. Lo, He is entempled in Viḷanakar. 8

860. கை இலங்கிய வேலினார், தோலினார், கரி காலினார்,
பை இலங்கு அரவு அல்குலாள் பாகம் ஆகிய பரமனார்,
மை இலங்கு ஒளி மல்கிய மாசு இலா மணிமிடறினார்,
மெய் இலங்கு வெண் நீற்றினார், மேயது--விளநகர் அதே.

His hand wields a spear; He is clad in skin; He alone is (Ēkapāthan)
at the time of the total cosmic Dissolution.
He is the Supreme God who is concorporate with His Consort whose *alkul*
is like unto the hood of the cobra of poisonous sacs.
His throat is of the hue of the flawless blue gem
abounding in dark effulgence. His divine body is
bedaubed with the white holy ash. He is enshrined in Viḷanakar. 9

861. "உள்ள தன் தனைக் காண்பான், கீழ்" என்ற மா மணிவண்ணனும்,
"உள்ளதன் தனைக் காண்பான், மேல்" என்ற மா மலர் அண்ணலும்,
உள்ள தன் தனைக் கண்டிலார்; ஒளி ஆர் தரும் சடைமுடியின்மேல்
உள்ள தன் தனைக் கண்டிலா ஒளியார், விளநகர், மேயதே.

"I'll behold His feet that are far below" said Vishnu whose hue
is like unto the blue gem. "I'll behold His crown which is far above"
quoth Brahma, the great one seated on the great Lotus.
However, neither of either beheld Him-- the only ever-abiding Ens.
As He soared up and up as a humongous column
of fire, none could eye what rested on His coruscating matted crest.
He, of the Empyrean Effulgence is entempled in Viḷanakar. 10

862. மென் சிறைவண்டு யாழ்முரல் விளநகர்த் துறை மேவிய
நன் பிறை நுதல் அண்ணலைச் சண்பை ஞானசம்பந்தன், சீர்
இன்பு உறும் தமிழால் சொன்ன ஏத்துவார், வினை நீங்கிப் போய்,
துன்புஉறும் துயரம்(ம்) இலாத் தூநெறி பெறுவார்களே.

Our God is entempled in Viḷanakar on the bank of the Kāviri endowed
with fords, and gardens brushed by the rustling wings soft,
of the humming bees. Gnānasambandhan of Saṇpai
has sung these great psalms on the Viḷanakar's God.
They that are valiant in these hymns will stand proof against
the onslaught of karma and its consequential troubles and misery.
Certes it is that they will travel on the salvific way and gain the Bliss of Release. 11

79. திரு ஆரூர் காந்தாரம்

79. TIRUVĀRŪR

863. பவனம் ஆய், சோடை ஆய், நா எழா, பஞ்சு தோய்ச்சு அட்ட உண்டு,
சிவன் தாள் சிந்தியாப் பேதைமார் போல, நீ வெள்கினாயே?
கவனம் ஆய்ப் பாய்வது ஓர் ஏறு உகந்து ஏறிய காளகண்டன்-
அவனது ஆரூர் தொழுது உய்யல் ஆம்; மையல் கொண்டு அஞ்சல், நெஞ்சே!

In your moribund state, breathing heavily, your tongue would grow dry,
and you would be getting fed by others who would squeeze into your mouth
the milk-soaked cotton, You feel ashamed that yours was the plight
of those that had not contemplated the sacred feet of Siva.
Well, listen with care.
He is the Rider of the Bull that leaps with care; He is the blue-throated
God; His is of Tiruvārūr. If you reach and adore it,
you will stand redeemed. Dread not, O heart, seized by bewilderment. 1

864. தந்தையார் போயினார்; தாயாரும் போயினார்; தாமும் போவார்;
கொந்த வேல் கொண்டு ஒரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார், கொண்டு போவார்;
எந்த நாள் வாழ்வதற்கே மனம் வைத்தியால்? ஏழைநெஞ்சே;
அம் தண் ஆரூர் தொழுது உய்யல் ஆம்; மையல் கொண்டு அஞ்சல், நெஞ்சே!

Father is no more; no more is mother; You too will be no more;
the Peerless Yama awaits the hour to snatch your life with his
piercing spear. It is so; even so.
So, when will you think of gaining the everlasting life?
Ha, redemption is possible, if you adore the God
of Tiruvārūr which is cool and beautiful.
O poor heart, dread not seized by tohubohu. 2

865. நிணம் குடர், தோல், நரம்பு, என்பு, சேர் ஆக்கைதான் நிலாயது அன்றால்;
குணங்களார்க்கு அல்லது குற்றம் நீங்காது எனக் குலுங்கினாயே?
வணங்குவார் வானவர் தானவர் வைகலும் மனம்கொடு ஏத்தும்
அணங்கன் ஆரூர் தொழுது உய்யல் ஆம்; மையல் கொண்டு அஞ்சல், நெஞ்சமே!

The body wrought of flesh, intestines, skin, nerves and bones will not
last long; offences will quit them that are righteous and not the bad ones.
He, who is Uma's Lord is the God of Ārūr, hailed daily sincerely by the Devas,
the Asuras and others. You should adore the divine One and gain redemption.
O heart, dread not seized by befuddlement. 3

866. நீதியால் வாழ்கிலை; நாள் செலா நின்றன, நித்தம் நோய்கள்
வாதியா; ஆதலால் நாளும் நாள் இன்பமே மருவினாயே?
சாதி ஆர் கின்னரர் தருமனும் வருணனும் ஏத்து முக்கண்
ஆதி ஆரூர் தொழுது உய்யல் ஆம்; மையல் கொண்டு அஞ்சல், நெஞ்சே!

O You aren't poised in *niti*; many days of your life, have passed away.
Daily, maladies generative of misery besiege you;
you but love pleasures every day.

If you adore the triple-eyed *Murti*; the Primordial Ens of Ārūr
worshipped by the *kinnaras* of the goodly clan,
Dharma, Varuna and others, you'll gain redemption.
O heart, dread not seized by bewilderment. 4

867. பிறவியால் வருவன கேடு உள ஆதலால், பெரிய இன்பத்
துறவியார்க்கு அல்லது துன்பம் நீங்காது எனத் தூங்கினாயே?
மறவல், நீ! மார்க்கமே நண்ணினாய்; தீர்த்த நீர் மல்கு சென்னி
அறவன் ஆரூர் தொழுது உய்யல் ஆம்; மையல் கொண்டு அஞ்சல், நெஞ்சே!

Birth but engenders things bad; save them that are after bliss and therefore have
renounced things phenomenol, others will be involved in troubles.
Your *manam* flags. Never should you forget to tread the path of the great;
you can gain redemption if you reach Ārūr where is entempled the God
of Dharma who bears on His crest the sacred flood of the Ganga,
and adore Him. O heart, dread not seized by bewilderment. 5

868. செடி கொள் நோய் ஆக்கை அம் பாம்பின் வாய்த் தேரைவாய்ச் சிறுபறவை
கடி கொள் பூந்தேன் சுவைத்து இன்புறல் ஆம் என்று கருதினாயே?
முடிகளால் வானவர் முன் பணிந்து, அன்பராய் ஏத்தும் முக்கண்
அடிகள் ஆரூர் தொழுது உய்யல் ஆம்; மையல் கொண்டு அஞ்சல், நெஞ்சே!

Fleeting is the joy of the diseased body, like unto the tasting
of melis by a bee caught and held in a toad's mouth
which is held in the mouth of a serpent. Likewise is your terrestrial joy.
You can gain redemption, by the Grace of the God of Ārūr,
the One with a triad of eyes, adored and hailed in love and devotion
by the crowned Devas. O heart, dread not, seized by bewilderment. 6

869. ஏறு மால்யானையே, சிவிகை, அந்தளகம், ஈச்சோப்பி, வட்டின்
மாறி வாழ் உடம்பினார் படுவது ஓர் நடலைக்கு மயங்கினாயே?
மாறு இலா வனமுலை மங்கை ஓர் பங்கினார், மதியம் வைத்த
ஆறன், ஆரூர் தொழுது உய்யல் ஆம்; மையல் கொண்டு அஞ்சல், நெஞ்சே!

O heart, you are bewitched by the terrestrial life where many embodiments
occur and where the possession of elephants that proceed in a procession,
palanquins, cuirasses, titles and the like
undergo change like unto the frequent change of habiliments.
The enjoyment of the embodied is but ephemeral; their life is troublous.
Our God is concorporate with His Woman of peerlessly comely breasts;
He sports the crescent and the Ganga on His crest. He is entempled in Ārūr.
You can gain redemption if you adore Him; quake not in tohubohu. 7

870. என்பினால் கழி நிரைத்து, இறைச்சிமண் சுவர் எறிந்து--இது நம் இல்லம்--
புன் புலால் நாறு தோல் போர்த்து, பொல்லாமையால் முகடு கொண்டு,
முன்பு எலாம் ஒன்பது வாய்தல் ஆர் குரம்பையில் மூழ்கிடாதே,
அன்பன் ஆரூர் தொழுது உய்யல் ஆம்; மையல் கொண்டு அஞ்சல், நெஞ்சே!

Behold the body. It is wrought of bones supported by poles;
its mud walls are but flesh; it is covered
by the picayune and stinking skin; it is ever found with nine holes.
Spend not your time fostering this nest and get, as it were, drowned in it.
If you adore the dear God of Ārūr, you'll gain redemption.
O heart, get not enchanted; perish your dread. 8

871. தந்தை, தாய், தன்னுடன் தோன்றினார், புத்திரர், தாரம், என்னும்
பந்தம் நீங்காதவர்க்கு, உய்ந்துபோக்கு இல் எனப் பற்றினாயே?
வெந்தநீறு ஆடியார், ஆதியார், சோதியார், வேதகீதர்,
எந்தை ஆரூர் தொழுது உய்யல் ஆம்; மையல் கொண்டு அஞ்சல், நெஞ்சே!

Stand clarified; there is no way to gain redemption, so long as you remain fettered
by the kinship of father, mother, brothers and sisters, sons and wife.
Lo, our God is the One bedaubed with the white and baked ash.
He is the Primardial One; He is the true Light; He is
a singer of the Vedic hymns; He is our Sire of Ārūr.
If you can adore Him, yours is the gain of redemption.
O heart, dread not possessed by ehchantment. 9

872. நெடிய மால் பிரமனும், நீண்டு மண் இடந்து, இன்னம் தேடிக் காணாப்
படியனார்; பவளம் போல் உருவனார்; பனி வளர் மலையாள் பாக
வடிவினார்; மதி பொதி சடையனார்; மணி அணி கண்டத்து எண்தோள்
அடிகள்; ஆரூர் தொழுது உய்யல் ஆம்; மையல் கொண்டு அஞ்சல், நெஞ்சே!
The tall Vishnu, assuming the form of a hog, burrowed deep and deep the earth,
and Brahma assuming the form of a swan flew up and up,but could not
behold His feet and crown after which they went in quest.
He, our God, is of the coralline complexion; He is concorporate wih
the Daughter of the Himavant of accrescent snow.
In His matted crest rests the crescent; His throat is blue
like sapphire; His shoulders are an octad.
Adore Him and come by redemption. O heart, quake not in tohubohu. 10

873. பல்இதழ் மாதவி அல்லி வண்டு யாழ்செயும் காழிஊரன்--
நல்லவே நல்லவே சொல்லிய ஞானசம்பந்தன்--ஆரூர்
எல்லி அம்போது எரிஆடும் எம் ஈசனை ஏத்து பாடல்
சொல்லவே வல்லவர், தீது இலார், ஓதநீர் வையகத்தே.
Gnānasambandhan of Kāzhi where in the inner-petalled *mātavi*
and lily, bees tunefully hum like unto the music of yāzh,
has sung these psalms in ever-abounding goodness,
on the God of Ārūr who dances during night in the fire.
They that adore and hail our God, will flourish 11
untouched by evil, in this sea-girt world.

80. திருக் கடவூர்மயானம் காந்தாரம்

80. TIRUKKAṬAVŪR MAYĀṈAM

874. வரிய மறையார், பிறையார், மலை ஓர் சிலையா வணக்கி
எரிய மதில்கள் எய்தார், எறியும் முசலம் உடையார்,
கரிய மிடறும் உடையார்--கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார்;
பெரிய விடைமேல் வருவார் அவர் எம்பெருமான் அடிகளே.

He is the Author of the rhythmic Vedic hymns;
He sports a cresent in His crest; with a dart fixed to His
bow--the Mount Meru, He burnt the three walled-citadels.
To destroy His foes, He wields a throwing pestle as His weapon.
His throat is dark. He, our God, yclept Perumān, the great,
who is the Rider of the huge Bull, is entempled in Kaṭavūr Mayāṉam. 1

875. மங்கை மணந்த மார்பர், மழுவாள் வலன் ஒன்று ஏந்திக்
கங்கை சடையில் கரந்தார்--கடவூர் மயானம் அமர்ந்தார்;
செங்கண் வெள்ஏறு ஏறிச் செல்வம் செய்யா வருவார்,
அம் கை ஏறிய மறியார் அவர் எம்பெருமான் அடிகளே.

He is concorporate with His birde Uma; He wields in His right hand,
the bright *mazhu*; He concealed the Ganga in His matted crest.
He, the dispenser of wealth, rides the red-eyed white Bull.
He, holds in His comely left hand, a fawn. He, our God, hight Perumān,
the great, is entempled in Kaṭavūr Mayāṉam. 2

876. ஈடு அல் இடபம் இசைய ஏறி, மழு ஒன்று ஏந்தி,
காடுஅது இடமா உடையார்--கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார்;
பாடல் இசை கொள் கருவி படுதம்பலவும் பயில்வார்,
ஆடல் அரவம் உடையார் அவர் எம்பெருமான் அடிகளே.

He rides the peerless Bull; He wields a *mazhu* and abides at
the crematorium. To the singing of songs accompanied by the instruments
of music, He enacts His manifold dance.
He is adorned with a dancing adder. He, our God, yclept Perumān,
the great, is entempled in Kaṭavūr Mayāṉam. 3

877. இறை நின்று இலங்கு வளையாள் இளையாள் ஒருபால் உடையார்,
மறை நின்று இலங்கு மொழியார், மலையார், மனத்தின்மிசையார்--
கறை நின்று இலங்கு பொழில் சூழ் கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார்;
பிறை நின்று இலங்கு சடையார் அவர் எம்பெருமான் அடிகளே.

He is concorporate with His young Consort, beautifully bebangled ;
He is the articulator of the eternal Vedic vocables;
He abides in the *manam-s* of those free from tohubohu.
He sports the unaging crescent on His matted crest.
He, hailed as Perumān, the great, is entempled in
Kaṭavūr Mayāṉam girt with imbrowned gardens. 4

878. வெள்ளை எருத்தின் மிசையார், விரிதோடு ஒரு காது இலங்கத்
துள்ளும் இளமான்மறியார், சுடர் பொன்சடைகள் துளங்கக்
கள்ளம் நகுவெண்தலையார்--கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார்;
பிள்ளைமதியம் உடையார் அவர் எம்பெருமான் அடிகளே.

He rides the argent Bull; in one ear He is decked with a todu
of spreading brilliance; He holds a leaping fawn in His hand.
On His auric matted crest a-dazzle, He wears
the chaplet of a white skull that smiles furtively.
He sports a young crescent on His crown. He, our God, hailed
as Perumān, the great, is entempled in Kaṭavūr Mayāṉam. 5

879. பொன்தாது உதிரும் மணம் கொள் புனை பூங்கொன்றை புனைந்தார்,
ஒன்றா வெள்ஏறு உயர்த்தது உடையார், அதுவே ஊர்வார்--
கன்றுஆஇனம் சூழ் புறவின் கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார்;
பின் தாழ்சடையார், ஒருவர் அவர் எம்பெருமான் அடிகளே.

He wears the comely garland of fragrant *kondrais* whence drops
down auric pollen. His flag sports the signum
of a glorious Bull which is His mount. A-dangle on His back
are His matted strands of hair. He, our God Perumān, the great,
is entempled in Kaṭavūr Mayāṉam girt with the woodland
where the kine with their calves graze. 6

880. பாசம்ஆன களைவார், பரிவார்க்கு அமுதம் அனையார்,
ஆசை தீரக் கொடுப்பார், அலங்கல் விடைமேல் வருவார்,
காசைமலர் போல் மிடற்றார்--கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார்;
பேச வருவார், ஒருவர் அவர் எம்பெருமான் அடிகளே.

He does away with the *malas*; unto His loving devotees He is sweet as
ambrosia. His munificence vanquishes the seekers' longing. He rides
the garlanded Bull; His throat is like the *kāya* flower, in hue.
He is the non-pareil One whose devotees descant on His glory.
He, our God Perumān, the great, is entempled in Kaṭavūr Mayāṉam. 7

881. செற்ற அரக்கன் அலறத் திகழ் சேவடி மெல்விரலால்
கல்குன்று அடர்த்த பெருமான்--கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார்;
மற்று ஒன்று இணை இல் வலிய மாசு இல் வெள்ளிமலை போல்
பெற்றொன்று ஏறி வருவார் அவர் எம்பெருமான் அடிகளே.

He crushed and caused the wrathful Asura to wail aloud, under His
Mount Kailās, by pressing a toe of His bright and salvific foot.

He rides the mighty Bull like unto the blemishless
and argent Hill to compare with which there is nothing.
He, our God Perumān, the great, is entempled in Kaṭavūr Mayāṉam. 8

882. வரு மா கரியின் உரியார், வளர்புன்சடையார், விடையார்
கருமான்உரி-தோல் உடையார்-கடவூர் மயானம் அமர்ந்தார்;
திருமாலொடு நான்முகனும் தேர்ந்தும் காண முன் ஒண்ணாப்
பெருமான் எனவும் வருவார் அவர் எம்பெருமான் அடிகளே.

He flayed the immense tusker that confronted Him, and mantled Himself
in its skin.His ruddy matted hair is ever-crescent; His mount is
the Bull; He is clad in the skin of a dark-hued deer.
He is hailed as the God who stood unbeholdable by
Vishnu and the Four-faced, their quest notwithstanding.
He is Perumān, the great, who abides at Kaṭavūr Mayāṉam. 9

883. தூய விடை மேல் வருவார், துன்னார் உடைய மதில்கள்
காய வேவச் செற்றார்-கடவூர் மயானம் அமர்ந்தார்;
தீய கருமம் சொல்லும் சிறு புன் தேரர், அமணர்,
“பேய், பேய்!” என்ன வருவார் அவர் எம்பெருமான் அடிகளே.

He rides the Bull that is pure; He burnt and baked
the walled-citadels of His foes.
The base and worthless Samaṇas and the Buddhists
who propagate the performance of evil deeds, move away
affrighted crying: “Ghost, it is a ghost!” when they behold Him.
He, our Perumān, the great, is enshrined in Kaṭavūr Mayāṉam. 10

884. மரவம்பொழில் சூழ் கடவூர் மன்னு மயானம் அமர்ந்த,
அரவம் அசைத்த, பெருமான் அகலம் அறியல் ஆகப்
பரவும் முறையே பயிலும் பந்தன் செஞ்சொல்மாலை,
இரவும் பகலும் பரவி நினைவார், வினைகள் இலரே.

On the God of Kaṭavūr Mayāṉam, close to Kaṭavūr girt with the groves
of *maravam* trees, Gnānasambandhan who practises the glorification
of Him beyond compare, has sung this garland of salvific psalms.
The Karma of those that hail Him with these hymns,
day and night, will become non-est. 11

81. திரு வேணுபுரம் காந்தாரம்

81. TIRUVĒṆUPURAM

885. *பூதத்தின்படையினீர்! பூங்கொன்றைத்தாரினீர்!*
ஓதத்தின் ஒலியோடும் உம்பர்வானவர் புகுந்து
வேதத்தின் இசை பாடி, விரைமலர்கள் சொரிந்து, ஏத்தும்
பாதத்தீர்!-- வேணுபுரம் பதி ஆகக் கொண்டீரே.

The Bhūta-Hosts are Yours; You wear the garland of *Kondrai*-s.
In tune with the roar of the sea, the dwellers of the upper worlds
and the Devas, hail You with the Vedic hymns
strew fragrant flowers at Your sacred feet.
You hold Vēṇupuram as the place of Your shrine. 1

886. *சுடுகாடு மேவினீர்! துன்னம் பெய் கோவணம், தோல்-*
உடை ஆடைஅது, கொண்டீர்! உமையாளை ஒருபாகம்
அடையாளம் அது கொண்டீர்! அம் கையினில் பரசு எனும்
படை ஆள்வீர்!-- வேணுபுரம் பதி ஆகக் கொண்டீரே.

You reside in the crematory; You are clad in the stitched
loin cloth and skin; You are concorporate
with Uma, symbolic of Your grace.
You hold in Your beautiful hand the axe.
You hold Vēṇupuram as the place of Your shrine. 2

887. கங்கைசேர் சடைமுடியீர்! காலனை முன் செற்று உகந்தீர்!
திங்களோடு இள அரவம் திகழ் சென்னி வைத்து உகந்தீர்!
மங்கை ஓர் கூறு உடையீர்!-- மறையோர்கள் நிறைந்து ஏத்த,
பங்கயன் சேர் வேணுபுரம் பதிஆகக் கொண்டீரே.

You sport on Your matted crest the Ganga; of yore,
You kicked Yama to death and rejoiced.
On Your splendorous head, You bear, in joy,
the crescent and the snake; You are concorporate with Your Woman.
Hailed by the Vedic Brahmins, You are entempled
in Vēṇupuram rich in lotus flowers. 3

888. நீர் கொண்ட சடைமுடி மேல் நீள் மதியம் பாம்பினொடும்
ஏர் கொண்ட கொன்றையினொடு எழில் மத்தம் இலங்கவே,
சீர் கொண்ட மாளிகைமேல் சேயிழையார் வாழ்த்து உரைப்ப,
கார் கொண்ட வேணுபுரம் பதிஆகக் கலந்தீரே.

On Your matted crest You hold the crescent of long tips, the serpent,
the comely *kondrai* blossoms and the beauteous *ūmattham*.
You are entempled in Vēṇupuram over which clouds
sail and in whose tops of glorious mansions,
the jewelled damsels sing benedictory songs in Your praise. 4

889. ஆலை சேர் தண் கழனி அழகு ஆக நறவு உண்டு,
சோலை சேர் வண்டு இனங்கள் இசை பாட, தூ மொழியார்
காலையே புகுந்து இறைஞ்சிக் கைதொழ, மெய் மாதினொடும்
பாலையாழ் வேணுபுரம் பதிஆகக் கொண்டீரே.

Your urbs is rich in sugarcane presses abutting the cool
fields ; in its gardens, the bees that have quaffed
the nectar, tunefully hum, gladdening the listeners.

The young women of pure words assemble in Your shrine
in the morn and hail You, folding their hands in adoration.
Concorporate with Your Woman, You are entempled
in Vēṇupuram abounding in the music of *pālai yāzh*. 5

890. மணி மல்கு மால்வரைமேல் மாதினொடு மகிழ்ந்து இருந்தீர்!
துணி மல்கு கோவணத்தீர்! சுடுகாட்டில் ஆட்டு உகந்தீர்!--
பணி மல்கு மறையோர்கள் பரிந்து இறைஞ்ச, வேணுபுரத்து
அணி மல்கு கோயிலே கோயில் ஆக அமர்ந்தீரே.

In joy You abide with Your Woman in the gem-inlaid Thonipuram;
You are clad in the loin-cloth cut from the weaver's loom.
With delight, You dance in the crematorium.
You are entempled in the ornate Vēṇupuram,
lovingly hailed and served by the Vedic Brahmins. 6

891. நீலம் சேர் மிடற்றினீர்! நீண்ட செஞ்சடையினீர்!
கோலம் சேர் விடையினீர்! கொடுங்காலன் தனைச் செற்றீர்!--
ஆலம் சேர் கழனி அழகு ஆர் வேணுபுரம் அமரும்
கோலம் சேர் கோயிலே கோயிலாகக் கொண்டீரே.

Your throat displays the blue hue; Your ruddy matted hair
is long; Your mount is the splendorous Bull.
You slaughtered the cruel Yama. You are entempled in
Vēṇupuram--beautiful and lovely--, dight with fields of lucid water. 7

892. இரை மண்டிச் சங்கு ஏறும் கடல் சூழ் தென் இலங்கையர் கோன்
விரை மண்டு முடி நெரிய விரல் வைத்தீர்! வரை தன்னின்
கரை மண்டிப் பேர் ஓதம் கலந்து எற்றும் கடல் கவின் ஆர்
விரை மண்டு வேணுபுரமே அமர்ந்து மிக்கீரே.

Having gorged aplenty, chanks ascend the shore;
such is the main that encircles the southern Lanka.
With Your toe, You crushed under Your Mount,
the suaveolent heads of its king.
Vēṇupuram is close to the sea whose huge billows
besiege the shore; it is in its incense-breathing
delubrum You are majestically entempled. 8

893. தீ ஓம்பு மறைவாணர்க்கு ஆதிஆம் திசைமுகன், மால்,--
போய் ஓங்கி இழிந்தாரும்--போற்ற(அ)ரிய திருவடியீர்!
பாய் ஓங்கு மரக் கலங்கள் படு திரையால் மொத்துண்டு,
சேய் ஓங்கு வேணுபுரம் செழும் பதியாத் திகழ்ந்தீரே.

When Brahma whose visages face the four directions
and who is the first among Brahmins who foster
the triple fire, and Vishnu,
flew up in the sky and burrowed into the earth
to behold Your crown and feet, You stood unbeholdable.
Your hallowed feet compel admiration. You hold the lofty
Vēṇupuram, close to the sea where the masted barkentines
get tossed by the waves, as Your splendorous shrine. 9

894. நிலை ஆர்ந்த உண்டியினர் நெடுங் குண்டர், சாக்கியர்கள்,--
புலைஆனார்--அறஉரையைப் போற்றாது, உன் பொன் அடியே
நிலைஆகப் பேணி, "நீ சரண்!" என்றார் தமை, என்றும்
விலைஆக ஆட்கொண்டு, வேணுபுரம் விரும்பினையே.

The obdurate Samanas eat standing; not so the Sākyas;
yet base are their doctrines.
Ignoring these, and in love coveting Your auric feet,
when Your devotees approach You affirming: " You alone
are our ever-during refuge," You claim them
and rule them as though You have bought them for a price.
It is Vēṇupuram where You abide at, in love. 10

895. This verse is not extant. 11

82. திருத் தேவூர் காந்தாரம்

82. TIRUTTHĒVŪR

896. பண் நிலாவியமொழிஉமை பங்கன், எம்பெருமான்,
விண்ணில் வானவர்கோன், விமலன், விடைஊர்தி--
தெண் நிலா மதி தவழ்தரு மாளிகைத் தேவூர்
அண்ணல்; சேவடி அடைந்தனம், அல்லல் ஒன்று இலமே.

Our God is concorporate with Her whose words are
pervaded by tuneful *pann*; He is the God of the Devas;
He is Vimalan and His mount is the Bull.
He is entempled in Thēvūr over whose mansions
the moon of lucid and radiant light, sails.
We have gained the salvific feet of the Noble One.
Henceforth we have troubles none. 1

897. ஓதி மண் தலத்தோர் முழுது உய்ய, வெற்பு ஏறு
சோதிவானவன் துதிசெய, மகிழ்ந்தவன்--தூ நீர்த்
தீது இல் பங்கயம் தெரிவையர் முகம்மலர் தேவூர்
ஆதி; சேவடி அடைந்தனம், அல்லல் ஒன்று இலமே.

He, the God of the Devas, is happy when the sun
that rises from the *uthayagiri* and moves onward,
for the absolute redemption of mankind,adores Him.
He is the Original Ens entempled in Thēvūr where
the visages of women like unto the flawless lotus flower, bloom bright.
We have gained His salvific feet. Henceforth we have troubles none. 2

898. மறைகளால் மிக வழிபடு மாணியைக் கொல்வான்
கறுவு கொண்ட அக் காலனைக் காய்ந்த எம் கடவுள்--
செறுவில் வாளைகள் சேல் அவை பொரு வயல்-தேவூர்
அறவன்; சேவடி அடைந்தனம், அல்லல் ஒன்று இலமே.

He is our God who smote the wrathful Yamā
that strode forth to snatch the life
of the Brahmachāri who, conforming to
the Vedic rules, adored Him in intense love and devotion.
He is the God of Dharma who is entempled in Thēvūr
in whose miry fields, *Vālais* and *Cale*-s fight against each other.
We have gained His salvific feet. Henceforth we have troubles none. 3

899. முத்தன், சில்பலிக்கு ஊர்தொறும் முறைமுறை திரியும்
பித்தன், செஞ்சடைப் பிஞ்ஞகன், தன் அடியார்கள்
சித்தன்--மாளிகை செழுமதி தவழ் பொழில்-தேவூர்
அத்தன்; சேவடி அடைந்தனம், அல்லல் ஒன்று இலமே.

He, the ever-free from the *malas*, is the bestower of Deliverance;
He the mad One, to secure the jejune alms, roams about duly
from place to place. He is Pigngnakan
of hirsutorufous matted hair; He is enshrined
in the bosoms of His servitors.

Lo, we have gained Him who is entempled in Thēvūr
girt with gardens over which the moon sails.
Henceforth, we have troubles none. 4

900. பாடுவார் இசை, பல்பொருள் பயன் உகந்து அன்பால்
கூடுவார், துணைக்கொண்ட தம் பற்று அறப் பற்றித்
தேடுவார், பொருள் ஆனவன்--செறி பொழில்-தேவூர்
ஆடுவான்; அடி அடைந்தனம், அல்லல் ஒன்று இலமே.

Unto them that hail Him in music, and them that,
in love, foregather conscious of the truth that He is
the fruit of things manifold and good,
and them that get detached fron the fettering
phenomenal things deemed helpful, and go
in quest of Him, solely attached to Him, He is the true Ens.
He is entempled in Thēvūr girt with dense gardens and enacts His dance.
We have gained Him; henceforth we have troubles none. 5

901. பொங்கு பூண் முலைப் புரிகுழல் வரிவளைப் பொருப்பின்
மங்கை பங்கினன், கங்கையை வளர்சடை வைத்தான்,
திங்கள் சூடிய தீ நிறக் கடவுள், தென்தேவூர்
அங்கணன்தனை அடைந்தனம், அல்லல் ஒன்று இலமே.

He is concorporate with Himavant's Daughter whose
bejewelled breasts swell in pride, whose hands
are decked with striped bangles and whose tresses are dense.
He sports the Ganga on His ever-crescent matted crest.
Lo, He is the flame-hued God who wears the crescent on His crest.
We have gained the Noble One entempled in Thēvūr.
Henceforth, we have troubles none. 6

902. வன் புயத்த அத் தானவர் புரங்களை எரியத்
தன் புயத்து உறத் தடவரை வளைத்தவன்--தக்க
தென்தமிழ்க் கலை தெரிந்தவர் பொருந்திய தேவூர்
அன்பன்; சேவடி அடைந்தனம், அல்லல் ஒன்று இலமே.

He bent His bow-- the Mount Meru--, and by the prowess
of His arms, He gutted with fire the walled-citadels
of the strong-shouldered Asuras.
It is at Thēvūr where thrive the well-versed ones in
the arts and scriptures of Tamil̲ that is southern,
He is entempled. It is our beloved God we have gained.
Henceforth we have troubles none. 7

903. தரு உயர்ந்த வெற்பு எடுத்த அத் தசமுகன் நெரிந்து
வெருவ, ஊன்றிய திருவிரல் நெகிழ்ந்து, வாள் பணித்தான்--
தெருவுதோறும் நல்-தென்றல் வந்து உலவிய--தேவூர்
அரவுசூடியை அடைந்தனம்; அல்லல் ஒன்று இலமே.

When the ten-headed sovereign of Sri Lanka durst
uproot His Mount Kailās thick with lofty and stately
trees, He pressed His toe and crushed him who stood
fear-struck; then when he rued, our God blessed him
with a bright sword.
We have gained our snake-bedecked God entempled in
Thēvūr in whose streets wafts the Notus.
Henceforth, we have troubles none. 8

904. முந்திக் கண்ணனும் நான்முகனும்(ம்) அவர் காணா
எந்தை, திண் திறல் இருங்களிறு உரித்த எம்பெருமான்,
செந்து இனத்து இசை அறுபதம் முரல் திருத் தேவூர்
அந்திவண்ணனை அடைந்தனம்; அல்லல் ஒன்று இலமே.

He is our Sire that stood unbeholdable by Krishna
and the Four-faced, when they went in quest of Him.
He is our God who flayed the mighty tusker dexterous,
and mantled Himself in its skin.
He is of the crepuscular hue and is entempled in
Thēvūr where the six-footed chafers hum tunefully in the *sentu pann*.
Lo, we have gained Him. Henceforth we have troubles none. 9

905. பாறு புத்தரும், தவம் அணி சமணரும், பல நாள்
கூறி வைத்தது ஓர் குறியினைப் பிழை எனக் கொண்டு,
தேறி, மிக்க நம் செஞ்சடைக் கடவுள் தென்தேவூர்
ஆறு சூடியை அடைந்தனம்; அல்லல் ஒன்று இலமே.
The Buddhists are vagabonds; the Samanas undergo pseudo-tapas;
these, for days without end, propagate the false ideal.
Assuredly aware of their falsity we ignored them.
Lo, we have arrived at Thēvur where our God
of hirsutorufous matted crest on which
He sports the Ganga, the One whose ubiquitous
presence is palpably perceivable, is entempled.
Henceforth we have troubles none. 10

906. அல்லல் இன்றி விண் ஆள்வர்கள்--காழியர்க்கு அதிபன்,
நல்ல செந்தமிழ் வல்லவன், ஞானசம்பந்தன்,
எல்லை இல் புகழ் மல்கிய எழில் வளர் தேவூர்த்
தொல்லை நம்பனைச் சொல்லிய பத்தும் வல்லாரே.
Gnānasambandhan, the Chief of Kāzhi, the one
well versed in the classical Tamil,
has sung these hymns on the hoary and the supremely
desirable One entempled in the ever-crescent
pulchritudinous Thēvūr of limitless glory.
They that are valiant in these ten psalms, certain it is,
will rule unflawed the ethereal world. 11

83. திருக் கொச்சைவயம் பியந்தைக்காந்தாரம்

84. TIRUKKOCCHAIVAYAM

907. நீல நல்மாமிடற்றன்; இறைவன்; சினத்த
நெடுமா உரித்த, நிகர் இல்
சேல் அன கண்ணி வண்ணம் ஒருகூறு உருக் கொள்,
திகழ் தேவன்; மேவு பதிதான்--
வேல் அன கண்ணிமார்கள் விளையாடும் ஓசை,
விழவு ஓசை, வேத ஒலியின்,
சால நல் வேலை ஓசை, தரு மாட வீதி
கொடி ஆடு கொச்சைவயமே.

His throat is blue; He flayed the huge tusker abounding
in might and fierce wrath.
He is concorporate with Her of *cale*-like eyne;
His splendorous shrine is Kocchaivayam where
flags waft on poles close to the storeyed mansions.
In our splendorous Deity's urbs, the sporting noise
of women whose eyne are like unto spears,
the din of festivity and the chanting of the Vedas
and the loud roar of the sea close by, cease not. 1

908. விடை உடை அப்பன்; ஒப்பு இல் நடம்ஆட வல்ல
விகிர்தத்து உருக் கொள் விமலன்;
சடைஇடை வெள் எருக்கமலர், கங்கை, திங்கள்,
தக வைத்த சோதி; பதிதான்--
மடைஇடை அன்னம் எங்கும் நிறையப் பரந்து
கமலத்து வைகும், வயல்சூழ்,
கொடை உடை வண்கையாளர் மறையோர்கள் என்றும்
வளர்கின்ற, கொச்சைவயமே.

Our Sire is the Rider of the Bull; He enacts many a dance.
He is the *Vimalan* who can assume a good many forms.
His form is effulgence. He wears on His matted crest
the white madar flowers and the Ganga, befittingly.
In His urbs swans teem in sluices, sport and then
rest on the lotus flowers in the fields.
He is entempled in Kocchaivayam where thrive
the Vedic Brahmins of abundant munificence. 2

909. படஅரவு ஆடு முன்கை உடையான், இடும்பை
களைவிக்கும் எங்கள் பரமன்,
இடம் உடை வெண்தலைக் கை பலி கொள்ளும் இன்பன்,
இடம் ஆய ஏர் கொள் பதிதான்--
நடம்இட மஞ்ஞை, வண்டு மது உண்டு பாடும்
நளிர்சோலை, கோலு கனகக்
குடம் இடு கூடம் ஏறி வளர் பூவை நல்ல
மறை ஓது, கொச்சைவயமே.

His forehead sports a hooded serpent; He is
our God who annuls misery; He is the sweet One
who totes a broad and argent skull for receiving alms.
He is entempled in the beautiful Kocchaivayam
girt with cool gardens where peacocks dance
and the inebriate bees hum musically.
Here in halls the Vedas are taught.
Their tops are decked with auric pots ascending which
the starlings recite the Vedas. 3

910. எண் திசைபாலர் எங்கும் இயலிப் புகுந்து,
முயல்வுஉற்ற சிந்தை முடுகி,
பண்டு, ஒளிதீபமாலை, இடு தூபமோடு
பணிவுஉற்ற பாதர் பதிதான்--

மண்டிய வண்டல் மிண்டி வரும் நீர பொன்னி
வயல் பாய, வாளை குழுமிக்
குண்டு அகழ் பாயும் ஓசை படை நீடு அது என்ன
வளர்கின்ற கொச்சைவயமே.

The gods that guard the eight directions, fighting for
the priority of worship, gather everywhere and with
penchant, adore His feet, lighting lamps in rows,
and burn incense the smoke of which pervades.
It is thus, even thus, His sacred feet receive obeisance
by those who bow low before Him.
He is entempled in Kocchaivayam on the bank of the Ponni
whose water flows pushing into fields loam aplenty.
In places where abounds water, *Vālai*-s dive deep
and sport in noise which is like unto that of a marching army. 4

911. பனி வளர் மாமலைக்கு மருகன், குபேரனொடு
தோழமைக் கொள் பகவன்,
இனியன அல்லவற்றை இனிது ஆக நல்கும்
இறைவன்(ன்), இடம்கொள் பதிதான்--
முனிவர்கள் தொக்கு, மிக்க மறையோர்கள் ஓமம்
வளர் தூமம் ஓடி அணவி,
குனிமதி மூடி, நீடும் உயர் வான் மறைத்து
நிறைகின்ற கொச்சைவயமே.
He is the son-in-law of the lord of the snow-clad Himavant;
He is the Lord-God who is friends with Kubera.
He is the One who metamorphoses the unpleasant
into that which is pleasant.
He, our God, is entempled in Kocchaivayam, where
companied with the thronging *muni*-s, the Vedic Brahmins
perform sacrifices whence arises the smoke aplenty,
rises up, spreads, fills the lofty heavens and veils the crescent. 5

912. புலி அதள் கோவணங்கள் உடை ஆடை ஆக
உடையான், நினைக்கும் அளவில்
நலிதரு முப்புரங்கள் எரிசெய்த நாதன்,
நலமா இருந்த நகர்தான்--
கலி கெட அந்தணாளர், கலை மேவு சிந்தை
உடையார், நிறைந்து வளர,
பொலிதரு மண்டபங்கள் உயர் மாடம் நீடு
வரை மேவு கொச்சைவயமே.

He is clad in a loin-cloh and the skin of a tiger.
Before one could even think, the Lord-God gutted
with fire the triad of the walled-citadels that harrowed the world.
It is He who is joyously entempled in Kocchaivayam
where flourish the Brahmins who perform sacrifices
to devastate Kali, and the cultivators of scriptures
and where are situate the lovely *mantapams*
and the stroyed mansions like unto the extensive hills. 6

913. This verse is not extant. 7

914. மழைமுகில் போலும் மேனி அடல் வாள் அரக்கன்
முடியோடு தோள்கள் நெரிய,
பிழை கெட, மா மலர்ப்பொன் அடி வைத்த
பேயொடுஉடன்ஆடி மேய பதிதான்--
இழை வளர் அல்குல் மாதர் இசை பாடி ஆட,
இடும் ஊசல் அன்ன கமுகின்
குழை தரு கண்ணி விண்ணில் வருவார்கள் தங்கள்
அடி தேடு கொச்சைவயமே.

He pressed a trifle a toe of His great and ever-soft
and auric foot and crushed the heads
and the shoulders of the nimbus-dark and sword-
wielding Asura and when he rued, forgave his sin.

He is the One who sports with the ghouls.
He is entempled in the lofty Kocchaivayam where
sing and dance women whose forelaps are cinctured
with girdles and where the sky-vaulting
arecanut trees whose sprouts formed like traps
graze the feet of the treading celestials. 8

915. வண்டு அமர் பங்கயத்து வளர்வானும், வையம்
முழுது உண்ட மாலும், இகலி,
“கண்டிட ஒண்ணும்” என்று கிளறி, பறந்தும்,
அறியாத சோதி பதிதான்--
நண்டு உண, நாரை செந்நெல் நடுவே இருந்து:
விரை தேரை போதும் மடுவில்
புண்டரிகங்களோடு குமுதம் மலர்ந்து;-
வயல் மேவு கொச்சைவயமே.

When Brahma whose seat is the Lotus bebuzzed by bees
and Vishnu who gorged the entire earth, contending
with one another for supremacy, went in quest
of His feet and crown, burrowing into the earth
and winging up the sky, He soared up and up
as an unbeholdable column of fire.
He is entempled in Kocchaivayam girt with fields
where blow the flowers of lotus and lily and where
crabs crawl for prey and herons in the midst
of *sennel* crops, search for their pabulum. 9

916. கையினில் உண்டு மேனி உதிர் மாசர்குண்டர்,
இடு சீவரத்தின்உடையார்,
மெய் உரையாத வண்ணம் விளையாட வல்ல
விகிர்தத்து உருக் கொள் விமலன்--

பை உடை நாக வாயில் எயிறு ஆர மிக்க
குரவம் பயின்று மலர,
செய்யினில் நீலம் மொட்டு விரியக் கமழ்ந்து
மணம் நாறு கொச்சைவயமே.

The obdurate Samanas eat standing and dirt from their bodies
falls down (like flakes); the Buddhists are ochre-robed.
He, our God *Vikirtan* who is Vimalan that assumes many
different forms at will; it is He who tricks these
into men who never utter the words of truth.
He is entempled in Kocchaivayam where the buds
of *kuravam* like unto the fangs of the hooded snake, blow
and where blow the blue lilies in the fields making them suaveolent. 10

917. இறைவனை, ஒப்பு இலாத ஒளி மேனியானை,
உலகங்கள் ஏழும் உடனே
மறைதரு வெள்ளம் ஏறி வளர் கோயில் மன்னி
இனிதா இருந்த மணியை,
குறைவு இல ஞானம் மேவு குளிர் பந்தன் வைத்த
தமிழ்மாலை பாடுமவர், போய்,
அறை கழல் ஈசன் ஆளும் நகர் மேவி, என்றும்
அழகா இருப்பது அறிவே.

He is omnipresent; His is the divine body suffused
with the non-pareil light; He is the ruby-like
deity who abides in the accrescent Thonipuram
that floated over the flood of Dissolution
which caused all the seven worlds to get submerged and veiled.
On Him, our God, the serene Gnānasambandhan
blessed with wisdom that never abates even
a little, has sung these psalms.

They that can hymn this garland of Tamil̲
will gain ascension to the world ruled by
Siva of the resounding ankleted feet
and abide there for ever flourishing in Sivan- given Gnosis. 11

84. திரு நனிபள்ளி பியந்தைக்காந்தாரம்

84. TIRUNAN̲IPAḶḶI

918. *காரைகள், கூகை, முல்லை, கள, வாகை, ஈகை,*
படர் தொடரி, கள்ளி, கவினி;
சூரைகள் பம்மி; விம்மு சுடுகாடு அமர்ந்த
சிவன் மேய சோலை நகர்தான்--
தேரைகள் ஆரை சாய மிதிகொள்ள, வாளை
குதிகொள்ள, வள்ளை துவள,
நாரைகள் ஆரல் வார, வயல் மேதி வைகும்
நனிபள்ளிபோலும்; நமர் காள்!

In the crematory of the urbs loved by Siva,
Kārais, kūkai, mullai, kalaa, vākai, eekai, spreading thorny plants,
kalli and comely *sūrais* grow thick and resonate.
In gardens toads step on the lianas of *ārai*
and jump; this witnessing *vālais* leap about
and cause the quaking of *vallai* creepers.
Herons catch, carry and eat the āral fishes
from the fields where buffaloes lie in joy.
O Ye, our kith and kin, behold His Nan̲ipaḷḷi! 1

919. *சடை இடை புக்கு ஒடுங்கிஉள தங்கு வெள்ளம்,*
வளர் திங்கள்கண்ணி, அயலே
இடைஇடை வைத்தது ஒக்கும் மலர்தொத்துமாலை,
இறைவன்(ன்) இடம்கொள் பதிதான்--

மடை இடை வாளை பாய, முகிழ் வாய் நெரிந்து
மணம் நாறும் நீலம் மலரும்,
நடை உடை அன்னம் வைகு, புனல் அம் படப்பை
நனிபள்ளிபோலும்; நமர்காள்!

The flood of the Ganga descended into His matted
crest and abides there; the crescent is His chaplet;
His garland is woven with intermittent bunches of blossoms.
In His beloved urbs, *vālais* leap about in the sluices;
in its gardens, *kuvalai* flowers unfold their petals
and waft fragrance; in its gardens are
water-spreads where the great swans of majestic gait abide.
O Ye who are our kith and kin, behold His Naṉipaḷḷi. 2

920. பெறு மலர் கொண்டு தொண்டர் வழிபாடு செய்யல்
ஒழிபாடு இலாத பெருமான்,
கறுமலர் கண்டம் ஆக விடம் உண்ட காளை,
இடம்ஆய காதல் நகர்தான்--
வெறுமலர் தொட்டு விட்ட விசை போன கொம்பின்
விடு போது அலர்ந்த விரை சூழ்
நறுமலர் அல்லி புல்லி, ஒலி வண்டு உறங்கும்
நனிபள்ளிபோலும்; நமர்காள்!

His servitors adore Him with such flowers as they
were able to secure; in His beloved urḇs such adoration ceases not.
Our God is the Bull who quaffed the Venom
that had stained His throat black as the dark lily.
In His beloved urbs, the bees, having sucked dry
the nectar of some flowers quit the twig
that shoots up amain, causing the buds in
the twig to blow in fragrance; at this,
the humming bees suck such flowers, quaff
nectar and slumber cradled in them,
O Ye, our kith and kin, behold His Naṉipaḷḷi! 3

921. குளிர் தரு கங்கை தங்கு சடைமாடு, இலங்கு
தலைமாலையோடு குலவி,
ஒளிர்தருதிங்கள் சூடி, உமை பாகம்ஆக
உடையான் உகந்த நகர்தான்--
குளிர்தரு கொம்மலோடு குயில்பாடல் கேட்ட
பெடைவண்டு தானும் முரல,
நளிர்தருசோலை மாலை நரைகுருகு வைகும்
நனிபள்ளிபோலும்; நமர்காள்!

In His matted crest doth rest the cool Ganga; close by
is His garland of skull; eke is He decked with
the bright moon; He is, indeed, concorporate with Uma.
In His beloved urbs, hearkening to the *Kummi* songs
and the cooing of koels, the female chafers begin to bombilate.
In its cool gardens herons and storks abide.
O Ye, our kith and kin, behold His Nanipalli! 4

922. தோடு ஒரு காதன் ஆகி, ஒரு காது இலங்கு
சுரிசங்கு நின்று புரள,
காடு இடம்ஆக நின்று, கனல் ஆடும் எந்தை
இடம்ஆய காதல் நகர்தான்--
வீடு உடன் எய்துவார்கள் விதி என்று சென்று
வெறி நீர் தெளிப்ப விரலால்,
நாடு உடன்ஆடு செம்மைஒளி வெள்ளம் ஆரும்
நனிபள்ளிபோலும்; நமர்காள்!

In one ear, He wears a *todu* and in the other, He is
decked with a swaying ear-ring wrought of the whorled conch.
Our Sire, abiding in the crematory, dances in the fire.
The seekers of Deliverance, knowing well the proper way
have their ritual bath in the dawn, spray with their fingers
the fragrant and holy water and offer *pūja* to Him.

O ye, our kith and kin, behold His beloved Naṉipaḷḷi
upon the Kāviri which dinsome flows as a spreading
flood throughout the land. 5

923. மேகமொடு ஓடு திங்கள் மலரா அணிந்து,
மலையான்மடந்தை மணிபொன்
ஆகம் ஓர்பாகம் ஆக, அனல் ஆடும் எந்தை பெருமான்
அமர்ந்த நகர்தான்--
ஊகமொடு ஆடு மந்தி உகளும், சிலம்ப
அகில் உந்தி ஒண்பொன் இடறி
நாகமொடு ஆரம் வாரு புனல் வந்து அலைக்கும்,
நனிபள்ளிபேர்லும்; நமர்காள்!

He wears the crescent that sails with the clouds, as His chaplet.
He shares in His beauteous and auric and sacred body
the Daughter of Himavant, He dances in the fire.
Our Sire is entempled in the city of Naṉipaḷḷi on the bank of
the wave-tossed Kāviri which rolls and pushes into
its current the eaglewood, the bright gold, the Nāka tree and sandalwood
tree from the mountain where the black
male monkeys sport with their mates.
O Ye, our kith and kin, behold His Naṉipaḷḷi! 6

924. தகை மலி தண்டு, சூலம், அனல் உமிழும் நாகம்,
கொடுகொட்டி வீணை முரல,
வகை மலி வன்னி, கொன்றை, மதமத்தம், வைத்த
பெருமான் உகந்த நகர் தான்--
புகை மலி கந்தம் மாலை புனைவார்கள் பூசல்,
பணிவார்கள் பாடல், பெருகி,
நகை மலி முத்து இலங்கு மணல் சூழ் கிடக்கை
நனிபள்ளிபோலும்; நமர்காள்!

He is adorned with the destructive but indestructible club,
the trident and the fire-spitting serpent.
Adorned with the well-arranged flowers of *Vanni*,
kondrai and *ūmattham,* He enacted the dance of koṭukoṭṭi.
In His beloved urbs abound the sound of praise from those
that wear garlands whence fragrance emanates like
smoke and the sound of music from those that
bow low before Him and hail Him in songs.
Its gardens girt with sand are pervaded by the margaritaceous drift.
O Ye, our kith and kin, behold His Nan̲ipaḷḷi! 7

925. வலம் மிகு வாளன், வேலன் வளை வாள்எயிற்று
மதியா அரக்கன் வலியோடு
உலம் மிகு தோள்கள் ஒல்க விரலால் அடர்த்த
பெருமான் உகந்த நகர்தான்--
நிலம் மிகு கீழும் மேலும் நிகர் ஆதும் இல்லை
என நின்ற நீதி அதனை
நலம் மிகு தொண்டர் நாளும் அடி பரவல்செய்யும்
நனிபள்ளிபோலும்; நமர்காள்!

Siva so pressed a toe of His and total depleted
the bodily might and the puissance of the shoulders
like unto the rocky obelisk of the Asura who
wields the power-packed sword and spear
and whose teeth were bright and curved,
and who, in his hauteur ignored the Almighty.
His is the beloved urbs where the feet of Him who is
poised in *niti* and the One that is without a peer
on earth or the ethereal world, is adored daiy
by His servitors abounding in goodness.
O Ye, our kith and kin, behold His Nan̲ipaḷḷi! 8

926. நிற உரு ஒன்று தோன்றி எரி ஒன்றி நின்றது
ஒரு நீர்மை சீர்மை நினையார்,
அறஉரு வேதநாவன் அயனோடு மாலும்
அறியாத அண்ணல், நகர்தான்--
புறவிரி முல்லை, மௌவல், குளிர் பிண்டி, புன்னை,
புனை கொன்றை, துன்று பொதுளி
நற விரி போது தாது புதுவாசம் நாறும்
நனிபள்ளிபோலும்; நமர் காள்!

When He rose up and up as a dazzling column
of flame, unable to contemplate its divine
excellence and especial glory, Brahma, the reciter
of the righteous Vedas and Vishnu, went in quest of it in vain.
He is entempled in His beloved urbs where in its gardens,
mullai which burgeons in the *mullai* region
as well as the flowers of *mallikai,asoka* and *kondrai*
abound in pervasive fragrance.
O Ye, our kith and kin, behold His Nanipaḷḷi! 9

927. "அனம் மிகு, செல்கு, சோறு கொணர்க!" என்று கையில்
இட உண்டு பட்ட அமணும்,
மனம் மிகு கஞ்சி மண்டை அதில் உண்டு தொண்டர்
குணம் இன்றி நின்ற வடிவும்,
வினை மிகு வேதம் நான்கும் விரிவித்த நாவின்
விடையான் உகந்த நகர்தான்--
நனி மிகு தொண்டர் நாளும் அடி பரவல்செய்யும்
நனிபள்ளிபோலும்; நமர்காள்!

The Samanas beg food, receive it in their gowpens
and consume it standing; the Buddhists greedily
receive *conjee* in their *mantais*.
They are unendowed with the qualities of devotees.

He approves not their words; with His tongue
He explicates the four extensive Vedas compact of rituals.
He whose mount is the Bull is entempled in His
beloved polis which is Naṉipaḷḷi where
His sacred feet are daily hailed by
the servitors blessed with divine knowledge.
O Ye, our kith and kin, behold His Naṉipaḷḷi! 10

928. கடல் வரை ஓதம் மல்கு கழி கானல் பானல்
கமழ் காழி என்று கருத,
படு பொருள் ஆறும் நாலும் உளதுஆக வைத்த
பதி ஆன ஞானமுனிவன்,
இடு பறை ஒன்ற அத்தர் பியல்மேல் இருந்து
இன்இசையால் உரைத்த பனுவல்,
நடுஇருள் ஆடும் எந்தை நனிபள்ளி உள்க,
வினை கெடுதல் ஆணை நமதே.

Kāzhi abounds in gardens pervaded by
the fragrance of lilies; it is linked with creeks full of sea-water.
Gnānasambandhan, the Muni of Gnosis,
who knows thoroughly the four Vedas and the six
Angas, seated on the shoulders of His father,
has sung these hymns in tuneful Tamiḻ.
When these are chanted with thoughts linked
to the Sire of Naṉipaḷḷi who dances during midnight
to the beat of drums, cruel karma will perish.
Lo, this is our fiat. 11

85. பொது பியந்தைக்காந்தாரம் .

கோளறு திருப்பதிகம்

85. GENERAL

929. வேய் உறு தோளி பங்கன், விடம் உண்ட கண்டன்,
மிக நல்ல வீணை தடவி,
மாசு அறு திங்கள் கங்கை முடி மேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்தஅதனால்--
ஞாயிறு, திங்கள். செவ்வாய், புதன், வியாழம், வெள்ளி,
சனி, பாம்பு இரண்டும், உடனே
ஆசு அறும்; நல்லநல்ல; அவை நல்லநல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

He is concorporate with His Consort whose shoulders
are supple like the pliant bamboo.
His throat stands stained by the Venom He quaffed.
He plays on the exceedingly good *Vina*.
He, decked with the flawless crescent and the Ganga
on His crest, entered my bosom and thither abides.
So, the seven unflawed planets namely, the Sun,
the Moon, the Sevvāi, the Bhudhan, the Viyazham,
the Veḷḷi, the Sani and the snakes twain
are good, yes, exceedingly good unto His servitors. 1

930. என்பொடு கொம்பொடு ஆமை இவை மார்பு இலங்க,
எருது ஏறி, ஏழைஉடனே,
பொன் பொதி மத்தமாலை புனல் சூடி வந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்--
ஒன்பதொடு, ஒன்றொடு, ஏழு, பதினெட்டொடு, ஆறும்,
உடன்ஆய நாள்கள் அவைதாம்,
அன்பொடு நல்லநல்ல; அவை நல்லநல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

Decked with bones, the tusk of the Hog and the carapace
of the Tortoise, with His Woman, He, the Rider of the Bull,
entered my bosom and thither abides.
So, the stars reckoned as nine plus one, seven, six
and eighteen and eke the other stars are good,
yes, exceedingly good unto His devotees. 2

931. உரு வளர் பவளமேனி ஒளி நீறு அணிந்து,
உமையோடும், வெள்ளைவிடைமேல்,
முருகு அலர் கொன்றை திங்கள் முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்--
திருமகள், கலை அதுஊர்தி, செயமாது, பூமி,
திசைதெய்வம் ஆனபலவும்,
அரு நெதி நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

His splendorous and coralline body bedecked
with the bright holy ash, He rides the Bull with Uma;
He is adorned with the fragrant *kondrai* flowers
and the crescent on His crest.
Such as He is, He entered my bosom and thither abides.
So, Lakshmi, Durga whose mount is the antlered deer,
the goddess of victory, and the gods that guard
the directions, will bestow wealth and be good,
yes, exceedingly be good, unto His servitors. 3

932. மதிநுதல் மங்கையோடு வடபால் இருந்து
மறை ஓதும் எங்கள் பரமன்,
நதியொடு கொன்றைமாலை முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்--

கொதிஉறு காலன், அங்கி, நமனோடு தூதர்,
கொடுநோய்கள் ஆனபலவும்,
அதிகுணம் நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

With His Woman whose forehead is like unto the moon,
He, our God, explicated the Vedas, seated in
the shade of the Banyan tree.
He, even He, adorned with the Ganga and the garland
of kondrai-s on His crest, entered my bosom and thither abides.
So, the wrathful Kālan, Agni, Naman's emissaries,
fierce maladies a good many, will turn good,
yes, exceedingly good, unto His servitors. 4

933. நஞ்சு அணி கண்டன், எந்தை மடவாள்தனோடும்
விடை ஏறும் நங்கள் பரமன்,
துஞ்சு இருள்--வன்னி, கொன்றை, முடிமேல் அணிந்து--என்
உளமே புகுந்த அதனால்--
வெஞ்சின அவுணரோடும், உரும்-இடியும், மின்னும்,
மிகை ஆன பூதம் அவையும்,
அஞ்சிடும்; நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

He whose throat stands blued by the venom,
my Sire and God who with Uma, rides the Bull,
decked with the leaves of *vanni* dark like night,
and *kondrai* flowers on His crest,
entered my bosom and thither abides.
So, the Asuras of raging wrath, thunder, lightning
and the bumptious Bhūtas will feel scared and do nothing
but good, yes, exceedingly good unto His devotees. 5

934. வாள்வரி அதள் அது ஆடை வரி கோவணத்தர்
மடவாள்தனோடும் உடன்ஆய்,
நாள் மலர் வன்னி கொன்றை நதி சூடி வந்து, என்
உளமே புகுந்தஅதனால்--
கோள் அரி, உழுவையோடு, கொலை யானை, கேழல்,
கொடு நாகமோடு கரடி,
ஆள் அரி, நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

He is clad in the skin of the bright and striped
tiger; He, our God, wears a tight-fitting loin-cloth.
He is decked with the fresh flowers that blow every day,
the leaves of *Vanni*, *Kondrai* flowers and the *Ganga* on His crest.
He, even, He, entered my bosom and thither abides.
So, fierce apes, tigers, murderous elephants, boars,
cruel snakes, bears and lions will remain
good, yes, exceedingly good unto His servitors. 6

935. செப்புஇளமுலை நல் மங்கை ஒருபாகம் ஆக
விடை ஏறு செல்வன், அடைவு ஆர்
ஒப்பு இளமதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்தஅதனால்--
வெப்பொடு, குளிரும், வாதம், மிகைஆன பித்தும்,
வினை ஆன, வந்து நலியா;
அப்படி நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

He shares His body with His Consort whose breasts
are like *copper* cups; He, our opulent God rides the Bull;
He sports in His crest the peerless crescent and the Ganga.

As He has entered my bosom and thither abides,
the evil effects of heat, coolth, ventosity, paralysis,
bile and the troubles emanating from evil deeds will not afflict
but be good, yes, exceedingly good unto His servitors. 7

936. வேள் பட விழி செய்து, அன்று, விடைமேல் இருந்து,
மடவாள் தனோடும் உடன் ஆய்,
வாள்மதி வன்னி கொன்றைமலர் சூடி வந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்--
ஏழ் கடல் சூழ் இலங்கை அரையன்தனோடும்
இடர் ஆன வந்து நலியா;
ஆழ் கடல் நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

Of yore, He stared Manmata to death; with Uma,
the bashful, He rides the Bull.
He is adorned with the skyey crescent, the leaves of *Vanni*,
and *kondrai* flowers on His crest.
As in this form He entered my bosom and abides
thither, the troubles of Asuras like unto
the sovereign of Lanka girt with seas,
and the deep sea itself will not bother but be
good,yes, exceedingly good unto His servitors. 8

937. பலபலவேடம் ஆகும் பரன், நாரிபாகன்,
பசு ஏறும் எங்கள் பரமன்,
சலமகளோடு எருக்கு முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்தஅதனால்--
மலர்மிசையோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
வரு காலம் ஆன பலவும்,
அலை கடல், மேரு, நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

He is the God of guises galore; with Uma is He concorporate; He rides
the Bull; He wears on His crest the madar flowers and the Ganga.
As He, in such splendour,entered my bosom and abides
thither, the troubles emanating from
the disregard of Brahma seated on the Lotus,
Vishnu, the Vedas, the Devas as also bad times,
the wave-tossed sea and the Meru Mount, will not
bother but be good, yes, exceedingly good unto His devotees. 9

938. கொத்து அலர் குழலியோடு விசயற்கு நல்கு
குணம்ஆய வேட விகிர்தன்,
மத்தமும் மதியும் நாகம் முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்தஅதனால்--
புத்தரொடு அமணை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
திருநீறு செம்மை திடமே;
அத்தகு நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

With Uma whose tresses are decked with flower-bunches,
He, the Vikirtan, fared forth as a forester
and revealed to Arjuna His nature par excellence.
The Noble One's holy ash will cause the routing
of the Samanas and the Buddhists in disputation.
Decked with the Umattham flowers, the crescent and the snake
He entered my bosom and thither abides.
So, all evils will turn good, yes, exceedingly good unto His servitors. 10

939. தேன் அமர் பொழில் கொள் ஆலை விளை செந்நெல் துள்ளி,
வளர் செம்பொன் எங்கும் நிகழ,
நான்முகன் ஆதி ஆய பிரமாபுரத்து
மறைஞான ஞானமுனிவன்,

தான் உறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆன சொல்மாலை ஓதும் அடியார்கள், வானில்
அரசு ஆள்வர்; ஆணை நமதே.

Piramapuram is dight with melliferous gardens
and fields where sugarcanes and *sennel* crops
thrive; eke is this polis full of gold in heaps.
Gnānasambandhan, the Muni that hails from
this urbs, is well versed in the Vedas and is
endowed with the goodly Vedic knowledge.
He has sung these psalms, valiant to aveeruncate
the onslaught of the stars and the planets.
The servitors of Siva that chant these hymns,
certes it is, will reign in the celestial world.
Lo, this indeed, is our fiat. 11

86. திரு நாரையூர் பியந்தைக்காந்தாரம்

86. TIRUNĀRIYŪR

940. உரையினில் வந்த பாவம், உணர் நோய்கள், உ(ம்)ம
செயல் தீங்கு குற்றம், உலகில்
வரையின் நிலாமை செய்தஅவை தீரும் வண்ணம்
மிக ஏத்தி, நித்தம் நினைமின்--
வரை சிலைஆக, அன்று, மதில்மூன்று எரித்து,
வளர் கங்குல், நங்கை வெருவ,
திரைஒலி நஞ்சம் உண்ட சிவன் மேய செல்வத்
திரு நாரையூர் கைதொழவே!

The sins of speech, the evil bred by manam and the offences
committed by body: these are wrought endlessly on earth.

To nullify these, think on Him and praise Him exceedingly daily. Of yore,
with His Mountain-bow He gutted with fire the triad of the walled-citadels.
He quaffed the murky Venom of the billowy sea
witnessing which His Consort was struck with dread.
Lo, with folded hands, ever adore Siva entempled in the opulent Nāraiūr. 1

[**Note.** The expiation of the sins of the tongue, the manam and the body is to done through the three, namely the tongue, manam and body. The forgiver is, without doubt, Siva alone.]

941. ஊன் அடைகின்ற குற்றம் முதல்ஆகி உற்ற
பிணிநோய் ஒருங்கும்--உயரும்
வான் அடைகின்ற வெள்ளைமதி சூடு, சென்னி!
விதி ஆன வேத விகிர்தன்,
கான் இடை ஆடி, பூதப்படையான், இயங்கு
விடையான், இலங்கு முடிமேல்-
தேன் அடை வண்டு பாடு சடை அண்ணல், நண்ணு
திரு நாரையூர் கைதொழவே.

He wears the argent skyey crescent; He, the Vikirtan,
enunciated the rules of the Vedas; He dances
with His Bhuta-Hosts in the crematory.
His mount is the Bull; His is the splendorous crest
which is adorned with melliferous flowers bebuzzed by bees.
The Noble One of matted hair is entempled in Tirunāraiūr which
you must reach and adore Him with your hands. 2

[**Note.** நோய் (Noi) is malady. பிணி (pini) constitutes the fettering illnesses, namely hunger and sleep.]

942. ஊர் இடை நின்று வாழும் உயிர் செற்ற காலன்,
துயர் உற்ற தீங்கு விரவி,
பார்இடை மெள்ள வந்து, பழி உற்ற வார்த்தை
ஒழிவுஉற்ற வண்ணம், அகலும்--
போர்இடை அன்று, மூன்றுமதில் எய்தஞான்று,
புகழ் வான் உளோர்கள் புணரும்
தேர்இடை நின்ற எந்தைபெருமான் இருந்த
திரு நாரையூர் கைதொழவே.

In the chariot crafted by the famous Devas, He, our Sire,
stood and fought against the Asuras of the three
walled-citadels and smote them with a single arrow.
He, our God, is entempled in Tirunāraiūr.
If He is hailed with hands, the trouble caused by Yama
who snatches the lives of entia living in many
a polis and the blame gradually cast on us'll perish. 3

943. தீ உறவு ஆய ஆக்கை அது பற்றி வாழும்
வினை செற்ற, உற்ற உலகின்
தாய் உறு தன்மை ஆய, தலைவன் தன் நாமம்
நிலைஆக நின்று மருவும்--
பேய் உறவுஆய கானில் நடம்ஆடி, கோல
விடம் உண்ட கண்டன், முடிமேல்-
தேய்பிறை வைத்து உகந்த சிவன், மேய செல்வத்
திரு நாரையூர் கைதொழவே.

He dances in the crematory with His Bhūta-Hosts
claiming them as His kin.
His throat is lovely to behold; it retains the venom He quaffed.
He wears on His crest the waning crescent; He is Siva
who is entempled in Tirunāraiūr.

If He is adored with cupped hands, the troubles
ensuing from birth on earth, caused by evil karma'll perish.
His hallowed names who fosters like mother, will abide in your bosoms. 4

944. வசை அபராதம் ஆய உவரோதம் நீங்கும்;
தவம்ஆய தன்மை வரும்--வான்
மிசையவர்; ஆதிஆய திருமார்பு இலங்கு
விரிநூலர்; விண்ணும் நிலனும்
இசையவர், ஆசி சொல்ல; இமையோர்கள் ஏத்தி;
அமையாத காதலொடு சேர்
திசையவர் போற்ற, நின்ற சிவன்; மேய செல்வத்
திரு நாரையூர் கைதொழவே.

He pre-existed those of the lofty ethereal world;
His beautiful chest is adorned with the sacred
thread; His presence fills the earth and the heavens.
He blessed the Devas that hail Him; the gods
that guard the directions are His adorers.
Such is Siva who is entempled in Tirunāraiūr.
If He be worshipped with cupped hands, blames
and hardships, vast as sea, will perish. Tapas will accrue. 5

945. உறை வளர் ஊன் நிலாய உயிர் நிற்கும் வண்ணம்
உணர்வு ஆக்கும்; உண்மை உலகில்
குறைவு உள ஆகி நின்ற குறை தீர்க்கும்; நெஞ்சில்
நிறைவு ஆற்றும்; நேசம் வளரும்--
மறை வளர் நாவன், மாவின்உரி போர்த்த மெய்யன்,
அரவு ஆர்த்த அண்ணல், கழலே
திறை வளர் தேவர் தொண்டின் அருள் பேண நின்ற
திரு நாரையூர் கைதொழவே.

Vedas thrive in His tongue; He is mantled in the skin
of a tusker; the cingulum that cinctures His waist is a serpent.
He is the Chief; the Devas offer themselves as
their tribute to Him; He graces them for their
service, at Tirunāraiūr where He is entempled.
If He is adored with cupped hands, embodied life
will be poised in piety; good consciousness will abound;
shortcomings will perish; bosoms will become
perfect and love will abound. 6

946. தனம் வரும்; நன்மை ஆகும்; தகுதிக்கு உழந்து
வரு திக்கு உழன்ற உடலின்
இனம் வளர் ஐவர் செய்யும் வினையங்கள் செற்று,
நினைவு ஒன்று சிந்தை பெருகும்--
முனம் ஒரு காலம், மூன்றுபுரம் வெந்து மங்கச்
சரம் முன் தெரிந்த, அவுணர்
சினம் ஒரு கால் அழித்த, சிவன் மேய செல்வத்
திரு நாரையூர் கைதொழவே.

Of yore, he sped an arrow and baked in fire
the three walled-citadels and their wrathful Asuras.
If we adore with cupped hands the sacred feet
of Siva entempled in the opulent Tirunāraiūr,
we will come by wealth, weal and welfare.
We work hard in all the directions for securing
the wherewithal; such toiling and moiling'll cease.
We will be rid of the deceptions of the pentad
of senses and we will come by the *chinta*
that will gain at-one-ment with Him. 7

947. உரு வரைகின்ற நாளில் உயிர் கொள்ளும் கூற்றம்
நனி அஞ்சும்; ஆதல் உற, நீர்
மருமலர் தூவி, என்றும் வழிபாடு செய்ம்மின்!--
அழிபாடு இலாத கடலின்
அரு வரை சூழ் இலங்கை அரையன்தன் வீரம்
அழிய, தடக்கை முடிகள்,
திருவிரல் வைத்து உகந்த சிவன் மேய செல்வத்
திரு நாரையூர் கைதொழவே.

When the sovereign of Lanka encircled by the ever-during
seas and impregnable mountain, durst uproot His Mount, He, our God,
pressed His divine toe and crushed his long arms and heads and caused
his prowess to perish at which He rejoiced.
If you, with your hands, adore the God entempled
in the opulent Tirunāraiūr, Yama who comes
at the hour of death to snatch your lives, will be
struck with muckle dread.
So, do adore God Siva by strewing fragrant flowers at His feet. 8

948. வேறு உயர் வாழ்வு தன்மை; வினை, துக்கம், மிக்க
பகை தீர்க்கும்; மேய உடலில்-
தேறிய சிந்தை வாய்மை தெளிவிக்க, நின்ற
கரவைக் கரந்து, திகழும்--
சேறு உயர் பூவின் மேய பெருமானும் மற்றைத்
திருமாலும் நேட, எரிஆய்ச்
சீறிய செம்மை ஆகும் சிவன் மேய செல்வத்
திரு நாரையூர் கைதொழவே.

When the Four-faced Brahma seated on the lofty Lotus
that grows from mire and Vishnu went in quest of Him,
Siva soared up and up as a raging column of flame.
In the opulent Tirunāraiūr is Siva entempled.

If He be adored with cupped hands athanasia can be gained; sorrows
engendered by Karma as well as abounding hostility will perish.
Siva who remained perdue in the splendorous truth of
the clarified *chinta* will visibly manifest. 9

949. மிடைபடு துன்பம் இன்பம் உளதுஆக்கும்; உள்ளம்
வெளி ஆக்கும்; முன்னி உணரும்
படை ஒரு கையில் ஏந்திப் பலி கொள்ளும் வண்ணம்
ஒலி பாடி ஆடி பெருமை!--
உடையினை விட்டுஉளோரும், உடல் போர்த்துஉளோரும்,
உரை மாயும் வண்ணம் அழிய,
செடி பட வைத்து, உகந்த சிவன் மேய செல்வத்
திரு நாரையூர் கைதொழவே.

He sings and dances as He proceeds to receive alms,
holding a spear--His weapon.
He does away with the wicked defamation of the nude
Samanas and the shrouded Buddhists.
Siva, the Saviour, is entemped in the opulent Tirunāraiūr.
If He be adored with hands, sorrows will quit, joy
will ensue and minds will shine.
So, contemplate, this, His shrine and gain Siva-consciousness. 10

950. எரி ஒரு வண்ணம்ஆய உருவானை--எந்தைபெருமானை--
உள்கி நினையார்,
திரிபுரம் அன்று செற்ற சிவன் மேய செல்வத்
திரு நாரையூர் கைதொழுவான்,
பொரு புனல் சூழ்ந்த காழி மறை ஞானசம்பந்தன்
உரை மாலைபத்தும் மொழிவார்,
திரு வளர் செம்மைஆகி அருள் பேறு மிக்கது
உளது என்பர், செம்மையினரே.

He is our God and Sire whose complexion is incarnadine
like flame; of yore, He smote the three walled-citadels
of the Asuras who did not meltingy contemplate Him.
Siva is the Saviour. Adore with hands Siva entempled in Tirunāraiūr,
Gnānasambandhan, well-versed in the Vedas and a native
of Kāzhi abounding in the wealth of water, has sung this garland
of Tamiḷ psalms. They that duly recite these hymns will thrive in
God's grace and in its ensuing beatitude.
They are, indeed, the gainers of salvation. 11

87. திரு நறையூர்ச் சித்தீச்சுரம். பியந்தைக்காந்தாரம்

87. TIRUNAṞAIYŪRCCHITTHEECCHURAM

951. நேரியன் ஆகும்; அல்லன், ஒருபாலும்; மேனி
அரியான்; முன் ஆய ஒளியான்;
நீர் இயல், காலும் ஆகி, நிறை வானும் ஆகி,
உறு தீயும் ஆய நிமலன்--
ஊர் இயல் பிச்சை பேணி, உலகங்கள் ஏத்த,
நல்க உண்டு, பண்டு சுடலை,
நாரி ஓர் பாகம்ஆக நடம் ஆட வல்ல
நறையூரில் நம்பன் அவனே.

He roamed from place to place begging alms and ate it
extolled by the world; of yore, concorporate
with His Consort, He danced in the crematory. He is Siva,
the supremely desirable One who is entempled in Naṟaiyūr.
His form is the subtlest as well as lofty and cosmic.
He who shared His form with Vishnu, soared up and up
before him as a column of flame. His person is compact
of water and wind as well as the other three elements. 1

952. இடம் மயில் அன்ன சாயல் மங்கைதன் கைஎதிர்
நாணி பூண, வரையில்
கடும் அயில் அம்பு கோத்து, எயில் செற்று உகந்து,
அமரர்க்கு அளித்த தலைவன்;
மடமயில்ஊர்தி தாதை என நின்று, தொண்டர்
மனம் நின்ற மைந்தன்--மருவும்
நடம் மயில் ஆல, நீடு குயில் கூவு சோலை
நறையூரில் நம்பன் அவனே.

In the gardens which gird Naraiyūr, peacocks dance
and summon their mates and the comely koels coo.
It is here, our God, the supremely desirable, is entempled.
In His left half abides the Daughter of Himavant
whose mien is like unto the peafowl's.
Of yore, He fixed a swift and sharp dart to His
Mountain-bow held in His hand, and smote the three
walled-citadels of the Asuras and rejoiced.
He is the Chief who bestows weal on the Devas.
He is the puissant One embosomed by His devotees
who, in His presence, hail Him as the pater
of Murukan whose mount is the young Peacock. 2

953. சூடக முன்கை மங்கை ஒருபாகம் ஆக,
அருள் காரணங்கள் வருவான்;
ஈடு அகம் ஆன நோக்கி, இடு பிச்சை கொண்டு,
“படு பிச்சன்” என்று பரவ,
தோடு அகம் ஆய் ஓர் காதும், ஒரு காது இலங்கு
குழை தாழ, வேழஉரியன்-
நாடகம் ஆக ஆடி, மடவார்கள் பாடும்
நறையூரில் நம்பன் அவனே.

He is the supremely desirable One entempled in Naṟaiyūr where
young damsels sing and dance and hail His greatness.
Concorporate with Himavant's Daughter whose forearms are
bebangled, He comes forth to bestow grace on His devotees.
He visits the great houses and receives alms; In His
ears, He is adorned with a *todu* and a *kuzhai*.
He is very much interested in His servitors; He is
mantled in the skin of the Tusker. It is thus, even thus,
He is ever adored by His loving devotees. 3

954. சாயல் நல் மாது ஓர்பாகன்; விதி ஆய சோதி;
கதி ஆக நின்ற கடவுள்;
ஆய் அகம் என்னுள் வந்த, அருள் அருள் ஆய, செல்வன்;
இருள் ஆய கண்டன்; அவனித்
தாய் என நின்று உகந்த தலைவன்--"விரும்பு
மலையின் கண் வந்து தொழுவார்-
நாயகன்" என்று இறைஞ்சி, மறையோர்கள் பேணும்
நறையூரில் நம்பன் அவனே.

The Brahmins well versed in the Vedas hail and serve
Him as the God of the *Siddhas* who enact *tapas*
stationed in the beloved mountain, descend
down and worship Him in Naṟaiyūr where He is entempled.
He shares Himavant's Daughter in His left half.
He, of the Empyrean, defines and allots each one's
kismet; He is the godly way and its destination.
He is dark-throated; He is the Lord-God merciful like mother;
He, the opulent One, entered my *manam* and blesses me with grace. 4

955. நெதி படு மெய் எம் ஐயன்; நிறை சோலை சுற்றி
நிகழ் அம்பலத்தின் நடுவே
அதிர்பட ஆட வல்ல அமரர்க்கு ஒருத்தன்;
எமர் சுற்றம்ஆய இறைவன்;
மதி படு சென்னி மன்னு சடை தாழ வந்து,--
விடைஏறி--இல் பலி கொள்வான்--
நதி பட உந்தி வந்து வயல் வாளை பாயும்
நறையூரில் நம்பன் அவனே.

In Naṟaiyūr where, He, the God, is entempled, *Vālais*
swim from the river and leap onto the fields.
He, the True Ens, is regarded as the fund set apart to tide over crises.
With His dangling matted crest where rests the crescent,
He comes riding His Bull and receives alms from each house.
He is our Lord-God; He dances vibrantly in the Ambalam
surrounded by uberous gardens. He is *Nampan*.
He is the God of the Devas; He is the kin to His servitors.

956. கணிகை ஓர் சென்னி மன்னும், மது வன்னி
கொன்றைமலர் துன்று செஞ்சடையினான்;
பணிகையின் முன் இலங்க, வரு வேடம் மன்னு
பலஆகி நின்ற பரமன்;
அணுகிய வேதஓசை அகல் அங்கம் ஆறின்
பொருள்ஆன ஆதி--அருளான்
நணுகிய தொண்டர் கூடி மலர் தூவி ஏத்தும்
நறையூரில் நம்பன் அவனே.

He, our Nampan, entempled in Siddeecchuram is
adored by the servitors who seek Him to gain His grace.
His matted crest is adorned with the leaves of *Vanni*,
the flowers of *Kondrai* and the Ganga.

Even before He is invoked, He manifests in guises galore,
and graces them that seek Him.
He, the original and merciful Ens is the import
of the Vedic sonance and the six extensive Angās. 6

[Note. கணிகை (Kaṇikai): By elision Karnikai becomes Kaṇikai. Karnikai is the one who came out of the muni Jānhu who drank the Ganga and let it out through his ear. Ganga is known as Jānhavi and Janavi in Sanskrit.]

957. ஒளிர் தருகின்ற மேனிஉரு எங்கும், அங்கம் அவை
ஆர, ஆடல் அரவம்
மிளிர் தரு கை இலங்க, அனல் ஏந்தி ஆடும்
விகிர்தன்; விடம் கொள் மிடறன்--
துளி தரு சோலை ஆலை தொழில் மேவ, வேதம்
எழில் ஆர வென்றி அருளும்,
நளிர்மதி சேரும் மாடம் மடவார்கள் ஆரும்,
நறையூரில் நம்பன் அவனே.

Naṟaiyūr is where our Nampan is entempled; it is
dight with honey-dripping gardens, sweetcane
presses where jagery is manufactured.
In this urbs takes place the loud chanting
of the Vedas; in its mansions, victorious and opulent women dwell.
The God of this urbs is a *Vikirtan* who holding fire
in His hand, and decked with the dancing
serpents in all His bright limbs, dances.
His throat retains the venom He quaffed. 7

958. அடல் எருது ஏறு உகந்த, அதிரும் கழல்கள்
எதிரும் சிலம்பொடு இசைய,
கடல்இடை நஞ்சம் உண்டு கனிவுஉற்ற கண்டன்--
முனிவுஉற்று இலங்கை அரையன்

உடலொடு தோள் அனைத்தும் முடிபத்து இறுத்தும்,
இசை கேட்டு இரங்கி, ஒரு வாள்
நடலைகள் தீர்த்து நல்கி, நமை ஆள வல்ல
நறையூரில் நம்பன்அவனே.

He crushed the body, its shoulders and its ten heads of
the sovereign of Lanka, and when he rued and hailed Him in hymns,
He annulled his troubles and gifted to him a non-pareil sword.
He, the supremely desirable One, is entempled in Naṟaiyūr to rule us.
He rides the mighty Bull. He goes forth with resonant
anklets, of which the left one is a cilampu.
He quaffed the venom of the sea and in grace retains it in His throat. 8

959. குலமலர் மேவினானும் மிகு மாயனாலும்
எதிர்கூடி நேடி, நினைவுற்-
றில பல எய்தலொணாமை எரிஆய் உயர்ந்த
பெரியான்; இலங்குசடையன்--
சிலபலதொண்டர் நின்று பெருமை(க்)கள் பேச,
வரு மைத் திகழ்ந்த பொழிலின்
நல மலர் சிந்த, வாச-மணம் நாறு வீதி
நறையூரில் நம்பன் அவனே.

He is the supremely desirable One who is entempled
in Naṟaiyūr girt with cloud-capped gardens
damasked with flowers whose fragrance pervades its streets.
A few of His devotees ever hail Him.
When Brahma whose seat is the flower par excellence
and the renowned Vishnu abounding in gramarye,
confronting one another, went in quest of Him,

He whose multifoliate greatness is imperceivable by them
stood, unbeholdable by them, and soared
up and up as a column of flame.
Splendorous is His, our God's matted crest. 9

960. துவர் உறுகின்ற ஆடை உடல் போர்த்து உழன்ற
அவர்தாமும், அல்ல சமணும்,--
கவர் உறு சிந்தையாளர்--உரை நீத்து உகந்த
பெருமான்; பிறங்கு சடையன்--
தவம் மலி பத்தர் சித்தர் மறையாளர் பேண,
முறை மாதர் பாடி மருவும்
நவமணி துன்று கோயில், ஒளி பொன் செய் மாட
நறையூரில் நம்பன் அவனே.

He is our blissful God who is untouched by
the slanderous words of the shrouded Buddhists
and the nude Samanas--both contentious.
He whose matted crest is splendorous is the supremely
desirable One who abides in Naṟaiyūr
dight with auric and storeyed mansions.
In His delubrum inlaid with the nine types of gems, He is willingly hailed by
the tapaswis who are *siddhas* and bhūtas as well as Vedic Brahmins.
Here arrive the Dēvadāsis to perform their ritualistic singing and dancing. 10

961. கானல் உலாவி ஓதம் எதிர் மல்கு காழி
மிகு பந்தன், முந்தி உணர
ஞானம் உலாவு சிந்தை அடி வைத்து உகந்த
நறையூரில் நம்பன் அவனை,
ஈனம் இலாத வண்ணம், இசையால் உரைத்த
தமிழ்மாலைபத்தும் நினைவார்
வானம் நிலாவ வல்லர்; நிலம் எங்கும் நின்று
வழிபாடு செய்யும், மிகவே.

The sea-water passes through the foreshore gardens and touch Kāzhi;
on the famous Gnānasambandhan born in Kāzhi even when he was but
an infant, Siva set His divine feet in his *manam*.
Lo, he, the boy-saint has tunefully sung on
the supremely desirable One entempled in
Naṟaiyūr, these unflawed hymns.
They that are valiant to duly recite this garland of Tamiḷ, cast in
the decad, informed by Siva-consciousness will gain
the ethereal world adored by the terrestrials. 11

88. தென் திருமுல்லைவாயில்: பியந்தைக்காந்தாரம்

88. THENTIRUMULLAIVĀYIL

962. துளி மண்டி உண்டு நிறம் வந்த கண்டன்,
நடம் மன்னு துன்னு சுடரோன்,
ஒளி மண்டி உம்பர் உலகம் கடந்த
உமைபங்கன், எங்கள் அரன், ஊர்--
களி மண்டு சோலை, கழனிக் கலந்த
கமலங்கள் தங்கும் மதுவின்
தெளி மண்டி உண்டு, சிறைவண்டு பாடு
திரு முல்லைவாயில் இதுவே.

He willingly quaffed the poison that blued His throat;
in His effulgent form, He dances.
He is the One who is concorporate with Uma. He passed beyond
the upper worlds in His form as the humongous flame.
He is Hara who is entempled in Tirumullaivāyil
girt with gladdening gardens close to which are fields where
the winged bees quaff the lucid melis
of the lotus flowers and bombilate. 1

963. பருவத்தில் வந்து பயன் உற்ற பண்பன்,
அயனைப் படைத்த பரமன்,
அரவத்தொடு அங்கம் அவை கட்டி எங்கும்
அரவிக்க நின்ற அரன், ஊர்--
உருவத்தின் மிக்க ஒளிர்சங்கொடு இப்பிஅவை
ஓதம் மோத வெருவி,
தெருவத்தில் வந்து, செழு முத்து அலைக் கொள்
திரு முல்லைவாயில்இதுவே.

At the appropriate hour, He, the God of divine virtues, makes
His advent and confers beatitude.
He is the Creator of Brahma, the creator.
His entire body is adorned with serpents; He is hailed by all.
He, who is Hara, is indeed entempled in Tirumullaivāyil, where dreading
the onslaught of the waves of the sea, large-sized conches and chanks reach
the streets and deliver splendorous pearls. 2

964. வாராத நாடன், வருவார் தம் வில்லின்
உரு மெல்கி நாளும் உருகில்
ஆராத இன்பன், அகலாத அன்பன்,
அருள் மேவி நின்ற அரன், ஊர்--
பேராத சோதி பிரியாத மார்பின்
அலர்மேவுபேதை பிரியாள்,
தீராத காதல் நெதி நேர, நீடு
திரு முல்லைவாயில்இதுவே.

His is the Sivaloka the dwellers of which will not get reborn; if the terrestrials
contemplate the fleeting life, like unto the appearance and disappearance
of the rainbow, with their emaciating bodies,
meltingly hail Him, He will bless them with ever-during bliss.

He is indeed the God of sempiternal Love. To bestow grace, He,
who is Hara, is, indeed, entempled in Tirumullaivāyil, where Lakshmi
who parts not from the chest of the glorious Vishnu,
abides and blesses this polis to thrive in love and opulence. 3

965. ஒன்றுஒன்றொடுஒன்றும் ஒரு நான் கொடு ஐந்தும்-
இரு-மூன்றொடுஏழும் உடன் ஆய்,
அன்று இன்றொடு என்றும், அறிவு ஆனவர்க்கும்
அறியாமை நின்ற அரன் ஊர்--
குன்று ஒன்றொடு ஒன்று, குலை ஒன்றொடு ஒன்று,
கொடி ஒன்றொடு ஒன்று, குழுமிச்
சென்று, ஒன்றொடு ஒன்று செறிவால் நிறைந்த
திரு முல்லைவாயில் இதுவே.

Twenty four are the Prakruti Maya Tattuvas; Purusha Tattva is
the twenty fifth; Siva is different from these.
Alas, they are not aware of this; they identify this
tattva with the Lord-God and wallow in tohubohu.
Lo, Siva is entempled in the splendorous Tirumullaivāyil
whose storeyed mansions like unto the range
of abutting hills and where the ramiferous
trees and lianas flourish densely. 4

966. கொம்பு அன்ன மின்னின் இடையாள் ஓர்கூறன்,
விடை நாளும் ஏறு குழகன்,
நம்பன், எம் அன்பன், மறை நாவன், வானின்
மதி ஏறு சென்னி அரன், ஊர்--
அம்பு அன்ன ஒண் கணவர் ஆடு அரங்கின்
அணி கோபுரங்கள், அழகு ஆர்
செம்பொன்ன செவ்வி தரு மாடம், நீடு
திரு முல்லைவாயில்இதுவே.

He is concorporate with His Woman whose fulgurant waist is slender
like a twig; He, the handsome One, every day rides His Bull.
He fosters love towards us; His lips chant the Vedas. In His crest rests
the skyey crescent, He who is Hara, is, indeed entempled
in Tirumullaivāyil in whose forums dance women whose eyes are bright
and sharp as arrows and who hail from
the goodly and hoary clans.
Here are beautiful towers and storeyed and lovely mansions. 5

967. ஊன் ஏறு வேலின் உரு ஏறு கண்ணி
ஒளி ஏறு கொண்ட ஒருவன்,
ஆன் ஏறு அது எறி, அழகு ஏறும் நீறன்,
அரவு ஏறு பூணும் அரன்; ஊர்--
மான் ஏறு கொல்லை மயில் ஏறி வந்து,
குயில் ஏறு சோலை மருவி,
தேன் ஏறு மாவின் வளம் ஏறி, ஆடு
திரு முல்லைவாயில் இதுவே.

His left half is Hers whose lustrous eyes are
black and sharp like the spear to which flesh is still sticking.
He who rides the Bull is bedecked with the beautiful holy ash;
He is adorned with snakes. He, who is Hara, is, indeed, entempled in the uberous
Tirumullaivāyil dight with *mullai* demesnes
where deer leap about and sport, as well as gardens
where dwell peafowls and koels; here do thrive honey- bees galore. 6

968. நெஞ்சு ஆர நீடு நினைவாரை மூடு
வினை தேய நின்ற நிமலன்;
அஞ்சுஆடு சென்னி, அரவு ஆடு கையன்;
அனல் ஆடும் மேனி அரன்; ஊர்--

மஞ்சு ஆரும் மாடமனைதோறும், "ஐயம்
உளது" என்று வைகி வரினும்
செஞ்சாலி நெல்லின் வளர் சோறு அளிக் கொள்
திரு முல்லைவாயில் இதுவே.

He, our *Nimalan*, annuls the cruel and enchanting karma of those who
constantly contemplate Him with all their heart. He enacts the Dance
of Bliss. His hand is decked with the dancing snake. His body is flame-red.
He, who is Hara, is indeed entempled in
Tirumullaivāyil on whose lofty mansions clouds rest.
Here, householders provide victuals of good rice
to seekers whoever they be and rejoice. 7

969. வரை வந்து எடுத்த வலி வாள் அரக்கன்
முடிபத்தும் இற்று நெரிய,
உரைவந்த பொன்னின் உருவந்த மேனி
உமைபங்கன்; எங்கள் அரன்; ஊர்--
வரை வந்த சந்தொடு அகில் உந்தி வந்து
மிளிர்கின்ற பொன்னி வடபால்,
திரை வந்து வந்து செறி தேறல் ஆடு
திருமுல்லைவாயில் இதுவே.

He crushed the ten heads of the Asura, the wielder of a bright sword
when he durst uproot His Mount Kailas. He is concorporate with
Uma whose body is like unto the gold of irreckonable touch.
He, who is Hara, is indeed, entempled in Tirumullaivāyil
on the northern bank of the radiant and wave-tossed
Ponni that flows rolling in its current, the montane
sandalwood, eaglewood and the like.
Here abound bee-hives dense with dangling honey-combs. 8

970. மேல் ஒடி நீடு விளையாடல் மேவு
விரிநூலன்; வேதமுதல்வன்,
பால் ஆடு மேனி கரியானும், முன்னியவர்
தேட நின்ற பரன்; ஊர்--
கால் ஆடு நீலமலர் துன்றி நின்ற
கதிர் ஏறு செந்நெல் வயலில்
சேலோடு வாளை குதிகொள்ள, மல்கு
திரு முல்லைவாயில் இதுவே.

His person sports the strands of the sacred thread; He is
the Author of the Vedas. He stood unbeholdable by
Brahma of the milk-white hue and Vishnu, the dark one, who went
in quest of Him but stood perplexed. He, who is Hara,
is, indeed, entempled in Tirumullaivāyil.
Here blue lilies galore sway in the wind; in its *sennel* fields,
ears of grain thrive and *cales* and *vālais* leap and sport. 9

971. பனை மல்கு திண் கை மதமா உரித்த
பரமன்; நம் நம்பன்; அடியே
நினைவு அன்ன சிந்தை அடையாத தேரர்,
அமண், மாய நின்ற அரன்; ஊர்--
வனம் மல்கு கைதை, வகுளங்கள் எங்கும்,
முகுளங்கள் எங்கும் நெரிய,
சினை மல்கு புன்னை திகழ் வாசம் நாறு
திரு முல்லைவாயில் இதுவே.

He is the God who smote the musty Tusker, the strong trunk of which was
like like unto the palmyra, and mantled Himself in its skin.
He is the supremely desirable One who enervated
totally the Samanas and the Buddhists
who thought not of His sacred feet at all. He, the God, is,
indeed, entempled in Tirumullaivāyil.

where thrive in its gardens the sylvan trees
fragrant screwpine and *Vakulam* whose buds sprout everywhere
and where the blowing buds of punnai trees waft sweet odour. 10

972. அணி கொண்ட கோதை அவள் நன்றும் ஏத்த
அருள் செய்த எந்தை, மருவார்
திணி கொண்ட மூன்றுபுரம் எய்த வில்லி,
திரு முல்லைவாயில் இதன்மேல்,-
தணி கொண்ட சிந்தையவர் காழி ஞானம்
மிகு பந்தன் ஒண்தமிழ்களின்
அணி கொண்ட பத்தும் இசை பாடு பத்தர்,
அகல்வானம் ஆள்வர், மிகவே.

He is our Sire who blessed His bejewelled Woman
when She hailed and adored Him.
He is the bowman who smote the three mighty
and walled-citadels of them that were hostile.
He indwells Tirumullaivāyil.
On Him, Gnānasambandhan of serene *chinta*,
has sung this garland of hymns in bright Tamiḷ.
The devotees that sing these ten ornate songs
will rule the extensive world supernal. 11

89. திருக் கொச்சைவயம் பியந்தைக்காந்தாரம்

89.TIRUKKOCCHAIVAYAM

973. அறையும் பூம்புனலோடும் ஆடு அரவச் சடைதன் மேல்
பிறையும் சூடுவர்; மார்பில் பெண் ஒருபாகம் அமர்ந்தார்--
மறையின் ஒல்லொலி ஓவா மந்திரவேள்வி அறாத,
குறைவு இல் அந்தணர் வாழும், கொச்சைவயம் அமர்ந்தாரே.

He sports in His matted crest the roaring Ganga,
the dancing snake and the crescent.
He is concorporate with His Consort. He is entempled in Kocchaivayam
where Brahmins who lack nothing, dwell, where the chanting
of the rhythmic Vedas and the performance of sacrifices
done with mantras never cease. 1

974. சுண்ணத்தர்; தோலொடு நூல் சேர் மார்பினர்; துன்னிய பூதக்-
க(ண்)ணத்தர்; வெங்கனல் ஏந்திக் கங்குல் நின்று ஆடுவர்--கேடு இல்
எண்ணத்தர்--கேள்வி நல் வேள்வி அறாதவர், மால்எரி ஓம்பும்
வண்ணத்த அந்தணர்--வாழும் கொச்சைவயம் அமர்ந்தாரே.

He is bedaubed with the holy ash; He wears on His chest
the sacred thread to which a snippet of deer-skin
is attached; He is surrounded by His Bhūta-Hosts.
Holding in His hand the raging fire, He dances during night.
He is entempled in Kocchaivayam where abide
those well versed in the Vedas perform the goodly sacrifices
without fail and who foster the threefold and lofty fire. 2

975. பாலை அன்ன வெண்நீறு பூசுவர்; பல்சடை தாழ,
மாலை ஆடுவர்; கீத மா மறை பாடுதல் மகிழ்வர்--
வேலை-மால் கடல் ஓதம் வெண்திரை கரைமிசை விளங்கும்
கோல மா மணி சிந்தும் கொச்சைவயம் அமர்ந்தாரே.

He is bedaubed with muckle white ash; with His many strands
of matted hair a-dangle, He dances in the eventide; He loves to chant
the hymns of the great Vedas.
He is entempled in Kocchaivayam close to
the great sea the argent billows of which push
to the shore, splendorous and great gems. 3

976. கடி கொள் கூவிளம் மத்தம் கமழ் சடை நெடு முடிக்கு அணிவர்;
பொடிகள் பூசிய மார்பின் புனைவர்; நல் மங்கை ஓர் பங்கர்--
கடி கொள் நீடு ஒலி, சங்கின் ஒலியொடு, கலை ஒலி, துதைந்து,
கொடிகள் ஓங்கிய மாடக் கொச்சைவயம் அமர்ந்தாரே.

He wears on His long matted crest the fragrant *Vilva* leaves
and ūmattham flowers; He bedaubs Himself with the holy ash.
He is concorporate with His Consort. He is entempled in
Kocchaivayam dight with storeyed mansions close to which flags waft
on lofty poles; here resound long, the blowing of
chanks and the loud recitation of scriptures. 4

977. ஆடல் மா மதி உடையார்; ஆயின பாரிடம் சூழ,
வாடல் வெண்தலை ஏந்தி, வையகம் இடு பலிக்கு உழல்வார்--
ஆடல் மா மடமஞ்ஞை அணி திகழ் பேடையொடு ஆடிக்
கூடு தண்பொழில் சூழ்ந்த கொச்சைவயம் அமர்ந்தாரே.

He sports on His crest the great moon that sails
in the sky; surrounded by His Bhūta-Hosts and holding
in His hand a dried skull He roams about seeking alms from folks.
He is entempled in Kocchaivayam girt with cool gardens where
the young and dancing peacocks sport in joy with their mates. 5

978. மண்டு கங்கையும் அரவும் மல்கிய வளர்சடைதன்மேல்-
துண்ட வெண்பிறை அணிவர்; தொல்வரை வில் அது ஆக,
விண்ட தானவர் அரணம் வெவ் அழல்-எரி கொள, விடைமேல்
கொண்ட கோலம்அது உடையார்-- கொச்சைவயம் அமர்ந்தாரே.
He sports on His accrescent matted crest the flood of the Ganga,
the serpent and a slice of the white moon. With His hoary
mountain-bow He smote and gutted with raging fire the three
walled-citadels of the Asuras. He, of the splendorous form,
rides the Bull. Lo, He is entempled in Kocchaivayam. 6

979. This verse is not extant.
7

980. அன்று அ(வ்) ஆல் நிழல் அமர்ந்து அறஉரை நால்வர்க்கு அருளி
பொன்றினார் தலைஓட்டில் உண்பது, பொருகடல் இலங்கை
வென்றி வேந்தனை ஒல்க ஊன்றிய விரலினர்--வான் தோய்
குன்றம் அன்ன பொன் மாடக் கொச்சைவயம் அமர்ந்தாரே.

Of yore, seated in the shade of the Banyan tree,
He explicated dharma unto the Four.
In the clipped and lifeless skull of Brahma, He receives alms which He eats.
He pressed a toe of His and crushed the triumphant monarch of Lanka
which is besieged by the seas. He is entempled in Kocchaivayam
dight with auric and storeyed mansions like unto sky-vaulting hills. 8

981. சீர் கொள் மா மலரானும் செங்கண்மால் என்ற இவர் ஏத்த,
ஏர் கொள் வெவ் அழல் ஆகி எங்கும் உற நிமிர்ந்தாரும்;
பார், கொள் விண், அழல், கால், நீர், பண்பினர்--பால்மொழியோடும்,
கூர் கொள் வேல் வலன் ஏந்தி, கொச்சைவயம் அமர்ந்தாரே.

His form is compact of the five elements of earth, water,fire, wind and space.
Even as the glorious Brahma seated on the great Lotus
and Vishnu whose eyes are streaked red, hailed Him,
He soared up and up as a splendorous and ubiquitous column of flame.
Concorporate with His Consort whose words are sweet
like milk, and holding in His hand a sharp
spear, He is entempled in Kocchaivayam. 9

982. குண்டர், வண் துவர் ஆடை போர்த்தது ஓர் கொள்கையினார்கள்,--
மிண்டர்--பேசிய பேச்சு மெய் அல; மை அணி கண்டர்,
பண்டை நம் வினை தீர்க்கும் பண்பினர், ஒண்கொடியோடும்
கொண்டல் சேர் மணி மாடக் கொச்சைவயம் அமர்ந்தாரே.

The words articulated by the obdurate Samanas
and the ochre-robed Buddhists who are crooked, are not true at all.
Siva whose throat is like *khol*,'ll annul our hoary karma.
He is concorporate with His brightly bejewelled Woman.
Lo, He is entempled in Kocchaivayam whose ornate
and storeyed mansions graze the clouds. 10

983. கொந்து அணி பொழில் சூழ்ந்த கொச்சைவயநகர் மேய
அந்தணன் அடி ஏத்தும் அருமறை ஞானசம்பந்தன்
சந்தம் ஆர்ந்து அழகு ஆய தண் தமிழ்மாலை வல்லோர், போய்,
முந்தி வானவரோடும் புக வலர்; முனை, கெட, வினையே.

Gnānasambandhan well-versed in the rare Vedas,
who ever hails the sacred feet of the God of Kocchaivayam
girt with beautiful gardens where blossoms in bunches burgeon,
has sung this garland of rhythmic Tamiḷ.
The karma of those that hail and cultivate these hymns, will perish;
they will gain ascension
to the Sivaloka even ere the Devas gain it. 11

90. திரு நெல்வாயில் அரத்துறை (பியந்தைக்காந்தாரம்)
90. TIRUNELVĀYILARATTHUṞAI

984. "எந்தை! ஈசன்! எம்பெருமான்! ஏறு அமர் கடவுள்!" என்று ஏத்திச்
சிந்தைசெய்பவர்க்கு அல்லால், சென்று கைகூடுவது அன்றால்--
கந்தமாமலர் உந்தி, கடும் புனல் நிவா மல்கு கரைமேல்,
அம் தண்சோலை நெல்வாயில் அரத்துறை அடிகள் தம்(ம்) அருளே.

Save those who hail Him as their Sire, the opulent Almighty
and the Lord-God who rides the Bull, and contemplate Him,
the longings of ungraced persons will not meet with fulfilment.

He the Noble One, is entempled in Nelvāyilaratthuṟai
girt with lovely and cool gardens on the bank of the flooding Niva
that flows laden with great and fragrant blossoms. 1

985. ஈர வார்சடை தன் மேல் இளம்பிறை அணிந்த எம்பெருமான்
சீரும் செல்வமும் ஏத்தாச் சிதடர்கள் தொழச் செல்வது அன்றால்--
வாரி மா மலர் உந்தி, வருபுனல் நிவா மல்கு கரைமேல்,
ஆரும் சோலை நெல்வாயில் அரத்துறை அடிகள் தம்(ம்) அருளே.

Our God who sports on His long and moist and matted hair
the never-aging crescent, is entempled in
Nelvāyilaratthuṟai girt with lovely gardens,
on the bank of the river Niva flowing with great flowers.
The Noble One's grace ensues not to the denigrated
ignoramuses who do not celebrate His glory and divine opulence. 2

986. பிணி கலந்த புன்சடைமேல் பிறை அணி சிவன் எனப் பேணிப்
பணி கலந்து செய்யாத பாவிகள் தொழச் செல்வது அன்றால்--
மணி கலந்து பொன் உந்தி, வருபுனல் நிவா மல்கு கரைமேல்,
அணி கலந்த நெல்வாயில் அரத்துறை அடிகள் தம்(ம்) அருளே.

He is splendorously entempled in Nelvāyilaratthuṟai on the bank
of the Niva which flows rolling in its current gems and gold.
The sinners who do not serve and adore in devotion Him as Siva
on whose plaited and crimson matted hair,
rests the crescent, can never gain His, the Noble One's grace. 3

987. துன்ன ஆடை ஒன்று உடுத்து, தூய வெண்நீற்றினர் ஆகி,
உன்னி நைபவர்க்கு அல்லால், ஒன்றும் கைகூடுவது அன்றால்--
பொன்னும் மா மணி உந்தி, பொரு புனல் நிவா மல்கு கரைமேல்,
அன்னம் ஆரும் நெல்வாயில் அரத்துறை அடிகள் தம்(ம்) அருளே.

He is entempled in Nelvāyilaratthurai on the bank, where swans thrive,
of the Niva which carries in its current gold and gems.
He who is Siva is clad in a stitched loin-cloth and is coated with the holy ash.
None of the wishes of them who do not contemplate
and melt in devotion to gain the grace of
the Noble One, will ever fructify. 4

988. “வெருகு உரிஞ்சு வெங்காட்டில் ஆடிய விமலன்” என்று உள்கி,
உருகி நைபவர்க்கு அல்லால், ஒன்றும் கைகூடுவது அன்றால்--
முருகு உரிஞ்சு பூஞ்சோலை மொய்ம்மலர் சுமந்து இழி நிவா வந்து
அருகு உரிஞ்சு நெல்வாயில் அரத்துறை அடிகள் தம்(ம்) அருளே.

The Noble One is entempled in Nelvāyilaratthurai close to the river Niva
which flows with the flowers
that burgeon in the fragrant gardens.
His grace is only gained by them who contemplate
and melt in love; He is the Vimalan that dances
in the crematory-- the habitat of wild cats.
None of the longings of others will ever fructify. 5

989. “உரவு நீர் சடைக் கரந்த ஒருவன்” என்று உள் குளிர்ந்து ஏத்திப்
பரவி நைபவர்க்கு அல்லால், பரிந்து கைகூடுவது அன்றால்--
குரவமாமலர் உந்தி, குளிர்புனல் நிவா மல்கு கரைமேல்,
அரவம் ஆரும் நெல்வாயில் அரத்துறை அடிகள் தம்(ம்) அருளே.
Along the extensive and lofty gardens thick with
kura trees, flows the Niva; on its bank rest water-snakes.
The Noble One is entempled in the nearby Nelvāyilaratthurai.
Save those that, with all their serene *manam*, hail Him,
as the peerless One who sports on His ruddy
matted crest, the crescent, others cannot gain, His,Siva’s grace.
None of their longings will ever meet with fulfilment. 6

990. "நீலமாமணிமிடற்று, நீறு அணி சிவன்!" எனப் பேணும்
சீல மாந்தர்கட்கு அல்லால், சென்று கைகூடுவது அன்றால்--
கோல மாமலர் உந்தி, குளிர்புனல் நிவா மல்கு கரைமேல்,
ஆலும் சோலை நெல்வாயில் அரத்துறை அடிகள் தம்(ம்) அருளே.

The Noble One is entempled on the bank on the cool- watered Niva
that flows carrying in its current the beauteous blossoms great.
He abides in Nelvāyilaratthuṟai girt with dinsome gardens.
His divine grace is only for them who are Siva-conscious and who hail
with all their heart, Siva whose throat is of the hue of the blue gem
and who is adorned with the holy ash.
His grace is of no avail unto others. 7

991. செழுந் தண்மால்வரை எடுத்த செரு வலி இராவணன் அலற,
அழுந்த ஊன்றிய விரலான்; "போற்றி!" என்பார்க்கு அல்லது அருளான்--
கொழுங் கனி சுமந்து உந்தி, குளிர்புனல் நிவா மல்கு கரைமேல்,
அழுந்தும் சோலை நெல்வாயில் அரத்துறை அடிகள் தம்(ம்) அருளே.

He grants grace only to them who hail Him, the Noble One
that pressed with a toe of His
and crushed the martial hero Ravana who
wailed aloud, as He durst uproot His Mount--cool and uberous.
Others are ineligible for His grace.
He is entempled on the bank of the cool-watered
Niva that flows laden with splendorous fruits,
at Nelvāyilaratthuṟai girt with lovely gardens. 8

992. நுணங்கு நூல் அயன் மாலும் இருவரும் நோக்க (அ)ரியானை
வணங்கி நைபவர்க்கு அல்லால், வந்து கைகூடுவது அன்றால்--
மணம் கமழ்ந்து பொன் உந்தி, வருபுனல் நிவா மல்கு கரைமேல்,
அணங்கும் சோலை நெல்வாயில் அரத்துறை அடிகள் தம்(ம்) அருளே.

His Nelvāyilaratthuṟai is girt with beauteous
gardens; it is on the bank of the Niva that flows
with fragrant water and gold; it is here the Noble One abides.
He is the great Ens unbeholdable by both--
Brahma knowledgeable in subtle scriptures and Vishnu.
He blesses them with grace that adore and hail the Noble One,
in melting devotion; others are ineligible for His grace. 9

993. சாக்கியப்படுவாரும் சமண்படுவார்களும் மற்றும்
பாக்கியப்படகில்லாப் பாவிகள் தொழச் செல்வது அன்றால்--
பூக் கமழ்ந்து பொன் உந்தி, பொரு புனல் நிவா மல்கு கரைமேல்,
ஆக்கும் சோலை நெல்வாயில் அரத்துறை அடிகள் தம்(ம்) அருளே.

The Noble One is entempled in Nelvāyilaratthuṟai girt with dinsome gardens,
on the bank of the fragrant Niva the waves of which,
while besieging its banks, shore up gold.
The adherents of Jainism and Buddhism
trapped in the gins of their respective faiths
and others unendowed with good fortune, are indeed sinners.
They are doomed to remain as the disabled, who cannot adore Siva. 10

994. கரையின் ஆர் பொழில் சூழ்ந்த காழியுள் ஞானசம்பந்தன்,
அறையும் பூம் புனல் பரந்த அரத்துறை அடிகள் தம்(ம்) அருளை
முறைமையால் சொன்ன பாடல், மொழியும் மாந்தர் தம் வினை போய்ப்
பறையும்; ஐயுறவு இல்லை, பாட்டு இவைபத்தும் வல்லார்க்கே.
Gnānasambandhan of Kāzhi girt with imbrowned gardens,
to reveal and cause to come by Siva's grace, has sung
on the Noble One of Nelvāyilaratthuṟai blessed with wealth,
proclaiming duly the proper ways to be pursued.
The karma of those valiant in these hymns will perish.
This admits of no doubt at all. 11

91. திரு மறைக்காடு

பியந்தைக்காந்தாரம்

91. TIRUMAR̲AIKKĀṬU

995. பொங்கு வெண்மணல் கானல் பொருகடல்-திரை தவழ் முத்தம்
கங்குல் ஆர் இருள் போழும் கலி மறைக்காடு அமர்ந்தார்தாம்
திங்கள் சூடினரேனும், திரிபுரம் எரித்தனரேனும்,
எங்கும்-எங்கள் பிரானார்-புகழ் அலது, இகழ் பழி இலரே.

Our God is entempled in the dinsome Mar̲aikkāṭu
that is dight with the foreshore gardens situate
on the swelling spread of white sand.
Here the billows of the sea besiege the shore at which chanks arrive
and do away with their brightness the dense nocturnal murk.
Though He chose to wear the crescent on His crest
and though, He of yore, burnt the three walled-citadels,
He is, yet, praised everywhere and never blamed. 1

996. கூன்இளம்பிறை சூடி, கொடுவரித்-தோல் உடை ஆடை,
ஆனில் அம்கிளர் ஐந்தும் ஆடுவர்; பூண்பதுவும் அரவம்--
கானல் அம் கழி ஓதம் கரையொடு கதிர் மணி ததும்ப,
தேன் நலம் கமழ்சோலைத் திரு மறைக்காடு அமர்ந்தாரே.
Our God is decked with the ever-young and curved crescent;
He is clad in the skin of the striped tiger; He has His ablutions
in the five products of the kine; He is adorned with serpents.
He is entempled in the dinsome Mar̲aikkāṭu
dight with melis-fragrant gardens.
Here the waves of the creeks dash against the shore and heap radiant gems. 2

997. நுண்ணியது ஆய் வெளிது ஆகி நூல் கிடந்து இலங்கு பொன்மார்பில்,
பண்ணியாழ் என முரலும் பணிமொழி உமை ஒரு பாகன்;
தண்ணிது ஆய வெள் அருவி சலசல நுரை மணி ததும்ப,
கண்ணிதானும் ஓர் பிறையார்--கலி மறைக்காடு அமர்ந்தாரே.

Our God is entempled in the dinsome Maṟaikkāṭu;
His beautiful chest is adorned with the subtly-
splendorous and argent sacred thread.
He is concorporate with His Consort whose mild
and melodious words are musical as the yazh's.
He wears on His matted crest, the foaming Ganga abounding
in gems and babbles as it is full of the cool and albescent water.
He wears the crescent as His chaplet. 3

998. ஏழைவெண்குருகு, அயலே இளம்பெடை தனது எனக் கருதித்
தாழை வெண்மடல் புல்கும் தண் மறைக்காடு அமர்ந்தார்தாம்,
மாழை அம் கயல் ஒண்கண் மலைமகள் கணவனது அடியின்
நீழலே சரண் ஆக நினைபவர், வினை நலிவு இலரே.

In Maṟaikkāṭu, the fond and ignorant white heron
mistaking the white spathe of the coconut tree
for its mate essays to have union with it.
He, the God of Maṟaikkāṭu is the Consort
of Himavant's Daughter whose eyes are lovely and *kayal*-like.
They that contemplate Him as their sole refuge,
will not be afflicted by cruel karma. 4

999. அரவம் வீக்கிய அரையும், அதிர்கழல் தழுவிய அடியும்
பரவ, நாம் செய்த பாவம் பறைதர அருளுவர் பதிதான்--
மரவம் நீடு உயர் சோலை மழலை வண்டு யாழ்செயும்--மறைக்காட்டு
இரவும் எல்லி அம் பகலும் ஏத்துதல் குணம் எனல் ஆமே.

If we hail Him whose waist is cinctured with a serpent and whose
feet are fastened with resonant anklets, He will
bless us with His grace that will cause our sins to vanish.

In His Maṟaikkāṭu in the gardens of which grow the tall
mara trees, bees bombilate like unto the tuneful yāzh.
Our adoration of Him, day and night, will bless with the salvific *guna*. 5

1000. பல்இல் ஓடு கை ஏந்திப் பாடியும் ஆடியும் பலி தேர்
அல்லல் வாழ்க்கையரேனும், அழகியது அறிவர்; எம் அடிகள்;
புல்லம் ஏறுவர்; பூதம் புடை செல உழிதர்வர்க்கு இடம்ஆம்--
மல்கு வெண் திரை ஓதம் மா மறைக்காடு அதுதானே.

Our God holds in His hand a toothless skull; singing
and dancing, He seeks alms; He, indeed, pursues
a troublous life; yet He is aware that such a life becomes Him.
He comes riding the Bull; He roams about surrounded by His Bhūta-Hosts.
Lo, He is entempled in Maṟaikkāṭu upon the sea of white-hued billows. 6

1001. நாகம்தான் கயிறு ஆக, நளிர் வரை அதற்கு மத்து ஆக,
பாகம் தேவரொடு அசுரர் படு கடல் அளறு எழக் கடைய,
வேக நஞ்சு எழ, ஆங்கே வெருவொடும் இரிந்து எங்கும் ஓட,
ஆகம் தன்னில் வைத்து அமிர்தம் ஆக்குவித்தான் மறைக்காடே.

Of yore, with the rope of Vāsuki, the snake and the rocky Mount Mantara
as the churning stick when Devas and Asuras, holding the tail
and the head of the serpent, churned the sea, uprose the deadly venom
dreading which, they fled helter-skelter in sheer dread.
He quaffed it and retained it in His throat making it nectarean.
Lo, He is entempled in Maṟaikkāṭu. 7

1002. தக்கன் வேள்வியைத் தகர்த்தோன்; தனது ஒரு பெருமையை ஓரான்;
மிக்கு மேல்சென்று மலையை எடுத்தலும், மலைமகள் நடுங்க,
நக்கு, தன் திருவிரலால் ஊன்றலும், நடுநடுத்து அரக்கன்
பக்க வாயும் விட்டு அலறப் பரிந்தவன்; பதி--மறைக்காடே.

He, who is Siva, devastated Daksha's sacrifice; He is unaware of
His own peerless glory. Ravana, the Asura, unmindful
of His non-pareil glory, durst uproot His Mount Kailās witnessing which
Himavant's Daughter was seized with dread.
At this He smiled derisively, pressed a toe
of His and crushed all his heads, the while his whole body quaked;
he wailed aloud; then when he rued, He blessed him in mercy.
Lo, He is entempled in Maṟaikkāṭu. 8

1003. விண்ட மா மலரோனும் விளங்கு ஒளி அரவு அணையானும்,
பண்டும் காண்பு அரிதுஆய பரிசினன் அவன் உறை பதிதான்--
கண்டல் அம் கழி ஓதம் கரையொடு கதிர் மணி ததும்ப,
வண்டல் அம் கமழ்சோலை மா மறைக்காடு அது தானே.

Of yore, when Brahma seated on the blown Lotus great,
and Vishnu who slumbers splendorously on the snake,
went in quest of Him, He stood unbeholdable by them.
Lo, He is entempled in the great Maṟaikkāṭu, which
is girt with fragrant gardens growing in their loamy soil.
Here, the sea water flows abundantly laden with gems bright, with the creeks
abutting the rows of coconut trees. 9

1004. பெரிய ஆகிய குடையும் பீலியும்அவை வெயில் கரவா,
கரிய மண்டை கை ஏந்தி, கல்லென உழிதரும் கழுக்கள்--
அரிய ஆக உண்டு ஓதுமவர்--திறம் ஒழிந்து, நம் அடிகள்
பெரிய சீர் மறைக்காடே பேணுமின்!--மனம் உடையீரே!

The Samaṇas stand shaded from the sun thanks to their large
unbrellas and bunches of peacock-feathers; the Buddhists tote the black
mantai-s and nosily beg their alms:
both these sects deserve impalement.

They pursue different ways of cating; so, indeed, are their doctrines.
O ye, endowed with goodly inner sensorium, remain
distanced from them. Do adore with devotion, the Noble One
who is entempled in the great and glorious Maṟaikkāṭu. 10

1005. மை உலாம் பொழில் சூழ்ந்த மா மறைக்காடு அமர்ந்தாரைக்
கையினால்-தொழுது எழுவான், காழியுள் ஞானசம்பந்தன்,
செய்த செந்தமிழ்பத்தும் சிந்தையுள் சேர்க்க வல்லார், போய்,
பொய் இல் வானவரோடும் புக வலர்; கொள வலர், புகழே.

Gnānasambandhan of Sīkāzhi who with his hands adores first the God
of the great Maṟaikkāṭu girt with gardens through which clouds sail,
has sung these hymns in classical Tamiḷ.
They that are valiant to hail and inscribe
these holy verses in their chinta, will gain ascension
to the celestial world, welcomed by the Devas.
These will thrive in ever-glorious beatitude. 11

92. திருப்புகலூர் வர்த்தமானீச்சுரம் பியந்தைக்காந்தாரம்

92. TIRUPPUKALŪR VARTTHAMĀNEECCHURAM

1006. பட்டம், பால்நிற மதியம் படர்சடைச் சுடர்விடு பாணி,
நட்டம் நள் இருள் ஆடும் நாதன் நவின்று உறை கோயில்,
புள்-தன் பேடையொடு ஆடும் பூம் புகலூர், தொண்டர் போற்றி
வட்டம் சூழ்ந்து அடி பரவும் வர்த்தமானீச்சுரத்தாரே.

His upper garment is a milk-white cloth; He wears
on His spreading matted crest a white crescent
and the bright Ganga; so bedecked, He dances during the dead of night.
He is entempled in Pūmpukalūr where the male
birds live in joy with their mates at
Vartthamāneecchuram where devotees forming a circle hail Him. 1

1007. முயல் வளாவிய திங்கள் வாள்முகத்து அரிவையில்-தெரிவை
இயல் வளாவியது உடைய இன் அமுது, எந்தை, எம்பெருமான்--
கயல் வளாவிய கழனிக் கருநிறக்குவளைகள் மலரும்
வயல் வளாவிய புகலூர் வர்த்தமானீச்சுரத்தாரே.

He is our nectarean Sire and God; He is entempled
in Pukalūr in whose fields blow blue lilies,
and *kayals* flourish at Vartthamāneecchuram.
He is concorporate with Uma, the Woman who is
far, far superior to the women whose visages are
like unto the moon dight with the stain, hare-like. 2

1008. தொண்டர் தண்கயம் மூழ்கித் துணையலும் சாந்தமும் புகையும்
கொண்டுகொண்டு அடி பரவி, குறிப்பு அறி முருகன் செய் கோலம்
கண்டுகண்டு, கண் குளிரக் களி பரந்து, ஒளி மல்கு கள் ஆர்
வண்டு பண்செயும் புகலூர் வர்த்தமானீச்சுரத்தாரே.

His servitors, after bathing in the cool pools, adore
His sacred feet with flower wreaths and holysmoke smelling sweet.
Our God divines their wishes and helps them;
even so did Murukan; this Nāyanār adored
Him and revelled in eesome delight great.
He, our God, is entempled in Pukalūr where bees,
drunk with nectar hum tunefully, at Vartthamāneecchuram. 3

1009. பண்ண வண்ணத்தர் ஆகி, பாடலொடு ஆடல் அறாத
விண்ண வண்ணத்தர் ஆய விரி புகலூர், ஓர்பாகம்
பெண்ண வண்ணத்தர் ஆகும் பெற்றியொடு, ஆண் இணைபிணைந்த
வண்ண வண்ணத்து எம்பெருமான்-வர்த்தமானீச்சுரத்தாரே.

His form is of *pann*; He is of the Empyrean.
He is entempled in the extensive Pukalūr
where singing and dancing never cease,at Vartthamāneecchuram.
He, our God, is concorporate with Uma; His splendorous
form is that of Mother cum Father. 4

1010. ஈசன், ஏறு அமர் கடவுள், இன் அமுது, எந்தை, எம்பெருமான்,
பூசும் மாசு இல் வெண்நீற்றர்--பொலிவு உடைப் பூம் புகலூரில்,
மூசு வண்டு அறை கொன்றை முருகன் முப்போதும் செய் முடிமேல்
வாசமாமலர் உடையார், வர்த்தமானீச்சுரத்தாரே.

The God of Vartthamāneecchuram at Pukalūr, the beauteous, is adorned by
Muruka Nāyanār during the three divisions of the day with Kondrai flowers
which are lovelily fragrant and buzzed by bees.
He is, indeed the true God, the One whose mount is the Bull;
He is nectarean; He is our Father; He is our God;
He is bedaubed with the flawless holy ash. 5

1011. தளிர் இளங் கொடி வளர, தண்கயம் இரிய வண்டு ஏறிக்
கிளர் இளம்(ம்) உழை துழைய, கிழிதரு பொழில் புகலூரில்,
உளர் இளஞ் சினை மலரும் ஒளிதரு சடைமுடி அதன்மேல்
வளர் இளம்பிறை உடையார்--வர்த்தமானீச்சுரத்தாரே.

Pukalūr abounds in young lianas laden with buds,
abutting the cool pools; here chafers wing fast
bending these buds, barging thus into the gardens.
Our God who abides at Vartthamānecchuram
wears on His radiant matted crest the blossoms
blowing in the spring water, and the crescent moon. 6

1012. தென்சொல், விஞ்சு அமர் வடசொல்-திசைமொழி, எழில் நரம்பு எடுத்துத்
துஞ்சு நெஞ்சு இருள் நீங்கத் தொழுது எழு தொல் புகலூரில்,
அஞ்சனம் பிதிர்ந்தனைய, அலைகடல் கடைய அன்று எழுந்த,
வஞ்ச நஞ்சு அணி கண்டர்--வர்த்தமானீச்சுரத்தாரே.

In Tamil and Sanskrit--the peerless tongues--, as well as
in languages rife in all the directions, hymns
are sung by servitors who also play on the yāzh
strumming its nerves, to dispel altogether their inner murk.
It is so and even so at Pukalūr. Of yore when the billowy sea was churned
the venom burst like black khol and rose up.
He quaffed it, the cruel venom, and retained it in His throat.
He is entempled in Vartthamāneecchuram. 7

1013. சாமவேதம் ஓர் கீதம் ஓதி அத் தசமுகன் பரவும்
நாமதேயம் அது உடையார், நன்கு உணர்ந்து, "அடிகள்" என்று ஏத்த;
காமதேவனை வேவக் கனல் எரி கொளுவிய கண்ணார்;
வாமதேவர்--தண் புகலூர் வர்த்தமானீச்சுரத்தாரே.

Our God's name was hailed by the ten-headed
Asura, who of yore, hymned His glory in Sāma Veda.
Lo, He is hailed as the Noble One omniscient.
With His forehead-eye, He gutted with fire Manmata.
At the cool Pukalūr, He who is Vāmadeva,
is entempled in Vartthamāneecchuram. 8

1014. சீர் அணங்கு உற நின்ற செரு உறு திசைமுகனோடு
நாரணன் கருத்து அழிய நகைசெய்த சடைமுடி நம்பர்;
ஆர் அணங்கு உறும் உமையை அஞ்சுவித்து, அருளுதல்பொருட்டால்,
வாரணத்துஉரி போர்த்தார்--வர்த்தமானீச்சுரத்தாரே.

Their glory involved in befuddlement, when
Brahma and Vishnu, contending for supremacy,
went in quest of Him, in vain, He but smiled.
He is the most desirable One of the matted crest.
To cause dread unto Uma, the supremely beautiful,
He flayed the Tusker and mantled Himself in
its skin. Even He abides in Vartthamānecchuram. 9

1015. கையில் உண்டு உழல்வாரும், கமழ் துவர் ஆடையினால்-தம்
மெய்யைப் போர்த்து உழல்வாரும், உரைப்பன மெய் என விரும்பேல்!
செய்யில் வாளைகளோடு செங்கயல் குதிகொளும் புகலூர்,
மை கொள் கண்டத்து எம்பெருமான்--வர்த்தமானீச்சுரத்தாரே.

Believe not the utterances of those that roam about eating alms from
their gowpens and those that are shrouded in ochre robes.
In the fields of Pukalūr, *Vālais* and ruddy *Kayals* leap about and sport.
It is here in Vartthamāneechuram, He—our God whose
throat is blue--, is entempled. 10

1016. பொங்கு தண்புனல் சூழ்ந்து போது அணி பொழில் புகலூரில்
மங்குல் மா மதி தவழும் வர்த்தமானீச்சுரத்தாரை,
தங்கு·சீர் திகழ் ஞானசம்பந்தன் தண் தமிழ்பத்தும்
எங்கும் ஏத்த வல்லார்கள், எய்துவர், இமையவர்உலகே.

Pukalūr is girt with flowery gardens and water,
cool and swelling, in Vartthamāneecchuram over which the great moon
sails in the sky. It is here our God is entempled.
On Him, Gnānasambandhan of well-established renown,
has sung these ten hymns in cool and serene Tamiḷ.
They that are valiant to hail these, wherever they be,
will gain ascension to the supernal world. 11

93. திருத் தெங்கூர் பியந்தைக்காந்தாரம்

93. TIRUTTHEṄKŪR

1017. புரை செய் வல்வினை தீர்க்கும் புண்ணியர்; விண்ணவர் போற்ற,
கரை செய் மால்கடல் நஞ்சை உண்டவர்; கருதலர் புரங்கள்
இரை செய்து ஆர் அழலூட்டி, உழல்பவர், இடுபலிக்கு;-எழில் சேர்
விரை செய் பூம்பொழில்-தெங்கூர் வெள்ளி அம்குன்று அமர்ந்தாரே.

Our God is entempled in Velliamkundru at Thēṅkūr
girt with lovey and fragrant gardens.
He is the Holy One that annuls the troublous and cruel karma. Implored by
the Devas, He quaffed the staining venom that uprose from the great sea.
He smote the three, hostile and walled-citadels of the sky.
He roams about seeking alms from willing givers. 1

1018. சித்தம் தன் அடி நினைவார் செடி படு கொடுவினை தீர்க்கும்
கொத்தின் தாழ்சடைமுடிமேல் கோள் எயிற்று அரவொடு பிறையன்;
பத்தர்தாம் பணிந்து ஏத்தும் பரம்பரன்; பைம்புனல் பதித்த
வித்தன்--தாழ்பொழில்-தெங்கூர் வெள்ளி அம்குன்று அமர்ந்தாரே.

Our God is entempled in Velliamkiri at Thēṅkūr girt with low-lying gardens.
He annuls the sinful and cruel consequences of evil karma
of those that think on Him in single-minded concentration.
On His strands of matted crest, He sports the crescent and the serpent.
He is the Supreme Ens whom the *bhaktas* hail in humility.
Lo, He is like the seed sown on the moist soil. 2

1019. அடையும் வல்வினை அகல அருள்பவர், அனல் உடை மழுவாள்-
படையர், பாய் புலித்தோலர், பைம்புனக் கொன்றையர், படர்புன்-
சடையில் வெண்பிறை சூடித் தார் மணி அணிதரு தறுகண்
விடையர்--வீங்கு எழில்-தெங்கூர் வெள்ளி அம்குன்று அமர்ந்தாரே.

Our God is entempled in Velliamkiri at Thēṅkūr of swelling pulchritude;
He annuls the cruel karma that afflicts His devotees.
He wields the mazhu that is the blazing rod. He is clad in the skin
of the leaping tiger. His is the spreading and ruddy matted crest on which
He is adorned with the *kondrai* blossoms that blow
in fresh water, and also the crescent.
His mount is the Bull decked with a bell. 3

1020. பண்டு நாம் செய்த வினைகள் பறைய, ஓர் நெறி அருள் பயப்பார்;
கொண்டல் வான்மதி சூடி; குரை கடல் விடம் அணி கண்டர்--
வண்டு மா மலர் ஊதி மது உண, இதழ் மறிவு எய்தி
விண்டவர் வார் பொழில்-தெங்கூர் வெள்ளி அம்குன்று அமர்ந்தாரே.

Our God is entempled in Velliamkiri at Thēṅkūr girt with gardens whose
flowers are caused to unfold by bees that wing thither seeking nectar.
He does away with my hoary karma and causes me,
in grace, to tread the Godly way.
He wears the skyey and cloud-girt moon on His crown.
He quaffed the venom of the roaring sea and retains it
in His throat that thence became like a blue gem. 4

1021. சுழித்த வார் புனல் கங்கை சூடி, ஓர் காலனைக் காலால்-
தெழித்து, வானவர் நடுங்கச் செற்றவர்; சிறை அணி பறவை
கழித்த வெண்தலை ஏந்தி; காமனது உடல் பொடி ஆக
விழித்தவர்--திருத் தெங்கூர் வெள்ளி அம்குன்று அமர்ந்தாரே.

Our God is decked with the whirlpooled Ganga on His crown; He kicked
Death to death at which the Devas quaked, gripped with dread.
He holds in His hand a white skull of Brahma's who
in the guise of a bird flew up in search of Him, in vain.

He stared Manmata to powdery cinders.
Lo, He is entempled in Tirutthenkūr at Velliamkiri. 5

1022. தொல்லை வல்வினை தீர்ப்பார்; சுடலை வெண்பொடி அணி சுவண்டர்;
எல்லி சூடி நின்று ஆடும் இறையவர்; இமையவர் ஏத்த,
சில்லை மால்விடை ஏறி, திரிபுரம் தீ எழச் செற்ற
வில்லினார்--திருத் தெங்கூர் வெள்ளி அம்குன்று அமர்ந்தாரே.

Our God is entempled in Velliamkiri at Tirutthenkūr.
He will annul our hoary karma cruel; He, the Adept, is adorned with
the crematorial white ash. Decked with the bright crescent, our God doth dance.
Hailed by the Devas, He rode His great Bull and gutted with fire
the three, base and walled-citadels, with His bow-- the Mount Meru. 6

1023. நெறி கொள் சிந்தையர் ஆகி நினைபவர் வினை கெட நின்றார்;
முறி கொள் மேனி முக்கண்ணர்; முளைமதி நடுநடுத்து இலங்க,
பொறி கொள் வாள் அரவு அணிந்த புண்ணியர்; வெண்பொடிப்பூசி--
வெறி கொள் பூம்பொழில்-தெங்கூர் வெள்ளி அம்குன்று அமர்ந்தாரே.

Our God is entempled in Velliamkiri at Thēnkūr girt
with fragrant gardens; He is adorned with the white ash.
He annuls the karma of those who are endowed with the *manam*
to pursue the right path and who think on Him in bhakti.
His divine form is soft as shoot; His vision is trinocular.
He wears on His matted crest the crescent which dreads
the presence of the serpent close by. 7

1024. எண் இலா விறல் அரக்கன் எழில் திகழ் மால்வரை எடுக்க,
கண் எலாம் பொடிந்து அலற, கால்விரல் ஊன்றிய கருத்தர்;
தண் உலாம் புனல்கன்னி தயங்கிய சடைமுடிச் சதுரர்--
விண் உலாம் பொழில்-தெங்கூர் வெள்ளி அம்குன்று அமர்ந்தாரே.

Our God is entempled in Velliamkiri at Thēṅkūr
rich in sky-vaulting gardens.
When the Asura of humongous puissance durst uproot
His beauteous and great Kailas, He so pressed His toe
that his eyes became powdery and he wailed aloud.
He, the Strategist, wears the Ganga as His chaplet. 8

1025. தேடித்தான், அயன் மாலும், திருமுடி அடிஇணை காணார்;
பாடத்தான் பலபூதப்படையினர்; சுடலையில் பலகால்
ஆடத்தான் மிக வல்லர்; அருச்சுனற்கு அருள்செயக் கருதும்
வேடத்தார்--திருத் தெங்கூர் வெள்ளி அம்குன்று அமர்ந்தாரே.

When Brahma and Vishnu went in quest of His crest and feet,
He stood unbeholdable by them. His are the Bhūta-Hosts;
He dances in the crematory on occasions, a good many.
To grace Arjuna, He assumed the form of the forester.
He is entempled in Velliamkiri at Tiruttheṅkūr. 9

1026. சடம் கொள் சீவரப்போர்வைச் சாக்கியர், சமணர், சொல்-தவிர,
இடம் கொள் வல்வினை தீர்க்கும்; ஏத்துமின்--இருமருப்பு ஒருகைக்
கடம் கொள் மால்களிற்று உரியர், கடல் கடைந்திடக் கனன்று எழுந்த
விடம் கொள் கண்டத்தர், தெங்கூர் வெள்ளி அம்குன்று அமர்ந்தாரே.

Our God is enshrined in Velliamkiri at Thēṅkūr.
He annuls the cruel karma of those that reject
the utterances of the Buddhists that are shrouded
in the ochre robes as well as the Samanas.
He flayed the great, musty and trunked elephant endowed
with a pair of tusks, and mantled Himself in its skin. He holds in His 10
throat the raging venom that uprose when the sea was churned.

1027. வெந்தநீற்றினர் தெங்கூர் வெள்ளி அம்குன்று அமர்ந்தாரை,
கந்தம் ஆர் பொழில் சூழ்ந்த காழியுள் ஞானசம்பந்தன்,
சந்தம் ஆயின பாடல்-தண் தமிழ்பத்தும் வல்லார்மேல்,
பந்தம் ஆயின பாவம் பாறுதல் தேறுதல் பயனே.

On the God of Velliamkiri at Thēṅkur girt with fragrant gardens,
the One that wears the baked ash,
Gnānasambandhan of Kāzhi girt with suaveolent gardens,
has sung these ten psalms in serene Tamiḻ in Vedic chhandas.
They that are valiant in these ten hymns will be
rid of their fettering sins; eke will they be
blessed with absolute clarity of mind. 11

94. திரு வாழ்கொளிபுத்தூர் பியந்தைக்காந்தாரம்

94. TIRUVĀZHKOḶIPUTTHŪR

1028. சாகைஆயிரம் உடையார், சாமமும் ஓதுவது உடையார்,
ஈகையார் கடை நோக்கி இரப்பதும் பலபல உடையார்;
தோகைமாமயில் அனைய துடியிடை பாகமும் உடையார்--
வாகை நுண்துளி வீசும் வாழ்கொளிபுத்தூர் உளாரே.

He, our God, is entempled in Vāzhkoḷiputthūr where
through the leaves of *Vākai* trees drips water.
He is the Author of the Vedas whose sections are
a thousand; He is a Singer of the hymns of
the Sāma Veda; He is a liberal giver.
He is a seeker who receives alms from willing givers.
Lo, He is concorporate with Uma whose mien is
like unto the fantailed peacock and whose waist is like a *tudi*. 1

1029. எண்ணில் ஈரமும் உடையார்; எத்தனையோ இவர் அறங்கள்!
கண்ணும் ஆயிரம் உடையார்; கையும் ஓர் ஆயிரம் உடையார்;
பெண்ணும் ஆயிரம் உடையார்; பெருமைஓர் ஆயிரம் உடையார்;
வண்ணம் ஆயிரம் உடையார்-வாழ்கொளிபுத்தூர் உளாரே.

Our God is entempled in Vāzhkoḷiputthūr.
He dispenses mercy in ways multitudinous;
many many are those who received His dharma.
His eyes are a thousand; His hands are a thousand;
His glories are a thousand; His hues are a thousand;
His Sakti-s are a thousand. Eke are a thousand His ways. 2

1030. நொடி ஓர் ஆயிரம் உடையார்; நுண்ணிய ஆம், அவர் நோக்கும்
வடிவும் ஆயிரம் உடையார்; வண்ணமும் ஆயிரம் உடையார்;
முடியும் ஆயிரம் உடையார்; மொய்குழலாளையும் உடையார்;
வடிவும் ஆயிரம் உடையார்--வாழ்கொளிபுத்தூர் உளாரே.

Our God is entempled in Vāzhkoḷiputthūr; subtle,
very subtle, is His reckoning of time; so too, His vision.
His forms are a thousand; His ways too are a thousand.
A thousand fold is His head-dress; so is His beauty.
He is concorporate with Uma whose flowery tresses are buzzed by bees. 3

1031. பஞ்சி நுண்துகில் அன்ன பைங்கழல் சேவடி உடையார்;
குஞ்சி மேகலை உடையார்; கொந்து அணி வேல் வலன் உடையார்;
அஞ்சும் வென்றவர்க்கு அணியார்; ஆனையின் ஈர் உரி உடையார்;
வஞ்சி நுண்ணிடை உடையார்--வாழ்கொளிபுத்தூர் உளாரே.

Our God is entempled in Vazhkoḷiputthūr. His beautiful, ever-fresh,
ankleted and salvific feet are soft like the silk-cotton. He is cinctured
with a girdle from which are suspended ornate tassels.

He holds a sharp spear in His right hand; He is
easy of access to those that have vanquished the pentad of senses.
He is mantled in the flayed skin of the Tusker.
His body shares Uma whose waist is liana-like. 4

1032. பரவுவாரையும் உடையார்; பழித்து இகழ்வாரையும் உடையார்;
விரவுவாரையும் உடையார்; வெண்தலைப் பலி கொள்வது உடையார்;
அரவம் பூண்பதும் உடையார்; ஆயிரம்பேர் மிக உடையார்;
வரவும் ஆயிரம் உடையார்--வாழ்கொளிபுத்தூர் உளாரே.

Our God is entempled in Vāzhkoḷiputthūr.
He is hailed by many; He is dispraised by many.
He is with them who have gained at-one-ment with Him.
He seeks alms in a white skull; His names are
legion; He is decked with serpents. Lo, He bestows boons galore. 5

1033. தண்டும் தாளமும் குழலும் தண்ணுமைக்கருவியும் புறவில்
கொண்ட பூதமும் உடையார்; கோலமும் பலபல உடையார்;
கண்டுகோடலும் அரியார்; காட்சியும் அரியது; ஓர் கரந்தை
வண்டு வாழ் பதி உடையார்--வாழ்கொளிபுத்தூர் உளாரே.

Our God abides at the uberous Vāzhkoḷiputthūr
where bees lie cradled in *Karantai* blossoms.
He is companied with His Bhūta-Hosts in the crematory
where they play *Vina* and flute keeping time with cymbals and drums.
His forms are many, yes, a good many.
He is beyond our ken of comprehension and sight as well. 6

1034. மான வாழ்க்கைஅது உடையார்; மலைந்தவர் மதில் பரிசு அழித்தார்;
தான வாழ்க்கைஅது உடையார்; தவத்தொடு நாம் புகழ்ந்து ஏத்த,
ஞான வாழ்க்கைஅது உடையார்; நள்இருள் மகளிர் நின்று ஏத்த,
வான வாழ்க்கைஅது உடையார்--வாழ்கொளிபுத்தூர் உளாரே.

Our God is of Vāzhkoḷiputthūr; His is the glorious life.
He smote the three, hostile, skyey and walled-citadels of the Asuras.
He gives gifts and boons galore.
His life is of Gnosis to be hailed by us poised in *tapas*.
He is of the Empyrean who is hailed during
midnight by the supernal women. 7

1035. ஏழும்மூன்றும் ஓர் தலைகள் உடையவன் இடர்பட அடர்த்து,
வேழ்வி செற்றதும் விரும்பி, விருப்பு அவர் பலபல உடையார்;
கேழல் வெண்பிறை அன்ன கேழ் மணிமிடறு நின்று இலங்க
வாழி சாந்தமும் உடையார்--வாழ்கொளிபுத்தூர் உளாரே.

Our God abides at Vāzhkoḷiputthūr.
He crushed the peerless ten-headed Ravana involving him in deep distress.
He devastated the sacrifice of Daksha. Many, a good many, are His devotees
who willingly adore Him in intense love. He wears on His gemmy
and bright neck the crescent-like tusk of the Hog.
Lo, He is ever poised in surpassing peace. 8

1036. வென்றி மாமலரோனும், விரிகடல்-துயின்றவன் தானும்,
என்றும் ஏத்துகை உடையார்; இமையவர் துதிசெய, விரும்பி,
முன்றில் மா மலர் வாசம் முதுமதி தவழ் பொழில்-தில்லை
மன்றில் ஆடல்அது உடையார்--வாழ்கொளிபுத்தூர் உளாரே.

Our God is entempled in Vāzhkoḷiputthūr. He is ever hailed by
the triumphant Brahma seated on the great flower Lotus and Vishnu
that slumbers on the extensive sea. He dances in Tillai-Ambalam
girt with sky-vaulting gardens rich in great flowers
of pervading fragrance, over which the moon sails.
It is here the Devas long to adore Him. 9

1037. மண்டை கொண்டு உழல் தேரர்; மாசு உடை மேனி வன்சமணர்,--
குண்டர்--பேசிய பேச்சுக் கொள்ளன்மின்! திகழ் ஒளி நல்ல
துண்டவெண்பிறை சூடி, சுண்ணவெண்பொடி அணிந்து, எங்கும்
வண்டு வாழ் பொழில் சூழ்ந்த வாழ்கொளிபுத்தூர் உளாரே.

Our God is entempled in Vāzhkoḷiputthūr girt with
gardens where bees galore thrive.
Do utterly ignore the words of the Tēras who roam
about toting *Mantai-s* and those of the dirty-bodied
Samaṇas who are obstinate and obdurate.
Adore our God who sports the slice of the white moon
on His crest. Lo, He is adorned with the white ash powder. 10

1038. நலம் கொள் பூம்பொழில் காழி நல்-தமிழ் ஞானசம்பந்தன்,
வலம் கொள் வெண்மழுவாளன் வாழ்கொளிபுத்தூர் உளானை--
இலங்கு வெண்பிறையானை--ஏத்திய தமிழ்இவை வல்லார்,
நலம் கொள் சிந்தையர் ஆகி, நன்நெறி எய்துவர் தாமே.

Gnānasambandhan, the one vẹrsed in goodly Tamiḻ, the abider at Kāzhi
girt with flowery gardens of foison, has hailed the presiding deity
of Vāzhkoḷiputthūr, the wielder of a *mazhu* in His right hand,
in these hymns of Tamiḻ. They that are valiant
in these will be blessed with the weal-conferring deportment
and thus gain tḥe Godly Way. 11

95. திரு அரசிலி பியந்தைக்காந்தாரம்

95. TIRUVARASILI

1039. பாடல் வண்டு அறை கொன்றை, பால்மதி, பாய் புனல் கங்கை,
கோடல் கூவிளமாலை, மத்தமும், செஞ்சடைக் குலாவி,
வாடல்வெண்தலைமாலை மருவிட, வல்லியந்தோல்மேல்
ஆடல் மாசுணம் அசைத்த அடிகளுக்கு இடம்--அரசிலியே.

On our God's ruddy matted crest are *kondrai* blossoms bebuzzed by bees,
the milk-white moon, the gushing Ganga, the garlands of
kotal and *kūvilam*, the flowers of *ūmatham* and the garland
of a white faded skull. His waist is clad in tiger-skin;
on His shoulders winds a sinuous serpent that doth dance.
Lo, the Noble One's delubrum is Arasili. 1

1040. ஏறு பேணி அது ஏறி; இள மதக்களிற்றினை எற்றி,
வேறுசெய்து, அதன் உரிவை வெம்புலால் கலக்க மெய் போர்த்த
ஊறு தேன் அவன்; உம்பர்க்கு ஒருவன்; நல் ஒளி கொள் ஒண்சுடர் ஆம்;
ஆறு சேர்தரு சென்னி அடிகளுக்கு இடம்--அரசிலியே.

Riding His Bull in delight great, He flayed the musty
tusker that came confronting Him, and mantled
Himself in its white flesh-sticking and stinking skin. He is the melis
that wells up in the *chinta*-s of His devoees; He is the Peerless One
hailed by the Devas; He blazes bright with exquisite radiance.
He wears on His crest the river Ganga.
Lo, the Noble One's delubrum is, indeed, Arasili. 2

1041. கங்கை நீர் சடைமேலே கதம் மிக, கதிர் இளவனமென்-
கொங்கையாள் ஒரு பாகம் மருவிய, கொல்லை வெள் ஏற்றன்;
சங்கை ஆய்த் திரியாமே தன் அடியார்க்கு அருள்செய்து,
அங்கையால் அனல் ஏந்தும் அடிகளுக்கு இடம்--அரசிலியே.

On His matted crest He bears the Ganga that down descended crashing.
He is concorporate with Uma whose breasts are beauteous, young and dazzling.
He rides the argent Bull of the *mullai* region; He doth
bless His devotees without doubt. He holds the fire in His palm.
Lo, the Noble One's delubrum is, indeed, Arasili. 3

1042. மிக்க காலனை வீட்டி, மெய் கெடக் காமனை விழித்து,
புக்க ஊர் இடு பிச்சை உண்பது, பொன் திகழ் கொன்றை,
தக்க நூல் திகழ் மார்பில்-தவள-வெண்நீறு அணிந்து, ஆமை
அக்கின் ஆரமும் பூண்ட அடிகளுக்கு இடம்--அரசிலியே.

He did away with the ever-wrathful Yama; He so stared
Manmata that he totally lost his form.
He eats the alms offered to Him by women folk.
His chest is adorned with the golden kondrai garland and the sacred thread.
He is coated with the holy ash; He wears a carapace
and a garland of bones.
Lo, the Noble One's delubrum is, indeed, Arasili. 4

1043. மான் அஞ்சும் மடநோக்கி மலைமகள் பாகமும் மருவி,
தான் அஞ்சா அரண் மூன்றும் தழல் எழச் சரம் அது துரந்து,
வான் அஞ்சும் பெருவிடத்தை உண்டவன்; மாமறைஓதி;
ஆன் அஞ்சு ஆடிய சென்னி அடிகளுக்கு இடம்--அரசிலியே.

He is concorporate with Himavant's bashful Daughter whose eyes excel
the antelope's. He sped a dart and gutted with fire the three
walled-citadels of the fearless Asuras.
He quaffed the great venom that put to dreadful fright the Devas.
He is a reciter of the Vedas and He has His ablutions
in the five producs of the kine.
Lo, the Noble One's delubrum is, indeed, Arasili. 5

1044. பரிய மாசுணம் கயிறா, பருப்பதம் அதற்கு மத்து ஆக,
பெரிய வேலையைக் கலங்க, பேணிய வானவர் கடைய,
கரிய நஞ்சுஅது தோன்றக் கலங்கிய அவர் தமைக் கண்டு,
அரிய ஆர்அமுது ஆக்கும் அடிகளுக்கு இடம்--அரசிலியே.

Longing to come by *amrit* when the Devas churned the vast sea with
the churning stick--the Mount Mantara--, and with the rope-- the puissant
snake Vāsuki--, up rose the murky venom
at which the Devas stood bebufuddled in dread.
Beholding their plight, our God quaffed it, as though it were ambrosia.
Lo, the Noble One's delubrum is, indeed, Arisili. 6

1045. The original Tamil verse is not extant. 7

1046. வண்ண மால்வரை தன்னை மறித்திடல்உற்ற வல் அரக்கன்
கண்ணும் தோளும் நல்வாயும் நெரி தரக் கால்விரல் ஊன்றி,
பண்ணின் பாடல் கைந்நரம்பால் பாடிய பாடலைக் கேட்டு,
அண்ணலாய் அருள் செய்த அடிகளுக்கு இடம்--அரசிலியே.

Our God so pressed with a toe of His foot the mighty Asura who durst uproot His
beauteous Mount, that his arms, eyes and great mouths were crushed.
Then when he wrought a Vina out of his nerves, strummed it
and sang melodiously,He blessed him with manifold grace,
Lo, the Noble One's delubrum is, indeed, Arasili. 8

1047. குறிய மாண் உரு ஆகிக் குவலயம் அளந்தவன்தானும்,
வெறி கொள் தாமரைமேலே விரும்பிய மெய்த்தவத்தோனும்,
செறிவு ஒணா வகை எங்கும் தேடியும், திருவடி காண
அறிவு ஒணா உருவத்து எம் அடிகளுக்கு இடம்--அரசிலியே.

Both Vishnu in the guise of a dwarf that metamorphosed
into a cosmic figure and measured the entire earth in a stride
and Brahma, the true tapaswi seated on the suaveolent Lotus,
went in quest of His feet and crown. At this, He so soared up and up
as a column of fire that His feet (and crown) transcended their ken of vision.
Lo, the Noble One is, indeed entempled in Arasili. 9

1048. குருளை எய்திய மடவார் நிற்பவே குறிஞ்சியைப் பறித்துத்
திரளை(க்) கையில் உண்பவரும், தேரரும், சொல்லிய தேறேல்!
பொருளை, பொய்இலி மெய் எம் நாதனை, பொன்அடி வணங்கும்
அருளை ஆர் தர நல்கும் அடிகளுக்கு இடம்--அரசிலியே.

Deem not worthy the words of the Samanas, who without living the domestic life
companied with young bashful women, indulge in trichotillomania
and eat standing the rice balls received by them in their gowpens,
as alms, and of the Buddhists.
He is our God, the True Ens who is to be gained by us. He is never false;
He is ever true; He is our Lord-God. Who else can bless us with grace?
Pay obeisance to His golden feet. Lo, the Noble One abides at Arasili. 10

1049. அல்லி நீள் வயல் சூழ்ந்த அரசிலி அடிகளை, காழி
நல்ல ஞானசம்பந்தன் நல்-தமிழ் பத்துஇவை, நாளும்,
சொல்ல வல்லவர், தம்மைச் சூழ்ந்து அமரர் தொழுது ஏத்த,
வல்ல வான்உலகு எய்தி, வைகலும் மகிழ்ந்து இருப்பாரே.

On the Noble God of Arasili which is girt with extensive fields where
lilies thrive lovelily the goodly Gnānasambandhan of Kāzhi has sung
these ten hymns in Tamiḻ par excellence.
They that recite these ten psalms and hail Him,
will gain the ethereal world and flourish in
eternal bliss, hailed by the supernals who form their company. 11

96. சீகாழி பியந்தைக்காந்தாரம்

96. SEEKĀZHI

1050. பொங்கு வெண்புரி வளரும் பொற்பு உடை மார்பன், எம்பெருமான்,
செங்கண் ஆடு அரவு ஆட்டும் செல்வன், எம் சிவன், உறை கோயில்--
பங்கம் இல் பலமறைகள் வல்லவர், பத்தர்கள், பரவும்
தங்கு வெண்திரைக் கானல்-தண்வயல் காழி நன்நகரே.

On the beautiful chest of our God, the strands of the sacred thread roll in
swelling whiteness. He causes the ruddy-eyed serpent to dance.
He is the Opulent One. He is Siva who is entempled in the lovely city of Seekāzhi
girt with foreshore gardens and cool fields close to the white waves of the sea.
Here *bhaktas* and those well-versed in the many
and blemishless Vedas adore and hail Him. 1

1051. தேவர் தானவர் பரந்து, திண்வரை மால்கடல் நிறுவி,
நா அதால் அமிர்து உண்ண நயந்தவர் இரிந்திடக் கண்டு,
"ஆவ!" என்று அரு நஞ்சம் உண்டவன் அமர்தரு மூதூர்--
காவல் ஆர் மதில் சூழ்ந்த கடி பொழில் காழி நன்நகரே.

When Devas and Asuras foregathered, planted the rocky
Mount into the vast sea and churned it, uprose the venom
at which they fled helter skelter shouting: "Save us, Oh save us!"
Our God had the spreading venom duly secured and quaffed it.
He is entempled in the hoary polis, the lovely city of
the walled-Seekāzhi girt with fragrant gardens. 2

1052. கரியின் மா முகம் உடைய கணபதி தாதை, பல்பூதம்
திரிய இல் பலிக்கு ஏகும் செழுஞ்சுடர், சேர்தரு மூதூர்--
சரியின் முன்கை நல் மாதர் சதிபட மா நடம்ஆடி,
உரிய நாமங்கள் ஏத்தும் ஒலி புனல் காழி நன்நகரே.

He is the Sire of the great Ganapati, the elephant-faced.
He roams about with His Bhuta-Hosts soliciting alms in every house.
He is God Siva of splendorous radiance; He is entempled in the hoary
and lovely urbs of Kāzhi, rich in dinsome water,
and where the beautiful belles whose forearms are bebangled,
keeping time doubled with foot work, dance, the while hailing 3
His hallowed names.

1053. சங்க வெண்குழைச் செவியன், தண்மதி சூடிய சென்னி
அங்கம் பூண் என உடைய அப்பனுக்கு அழகிய ஊர்ஆம்--
துங்க மாளிகை உயர்ந்த தொகு கொடி வான்இடை மிடைந்து,
வங்க வாள்மதி தடவும் மணி பொழில் காழி நன்நகரே.

He wears in His ear a white kuzhai wrought of chank; He sports on His
matted crest the cool crescent; He, our Sire, is
adorned with a wreath of bones which, indeed, is His jewel.
He is entempled in the lovely city of Kāzhi, the beautiful polis
of ornate gardens and where the flags
on the tall poles fastened to the lofty and storeyed
mansions, getting close to each other, brush the argent moon. 4

1054. "மங்கை கூறு அமர் மெய்யான், மான்மறி ஏந்திய கையான்,
எங்கள் ஈசன்!" என்று எழுவார் இடர்வினை கெடுப்பவற்கு ஊர்ஆம்--
சங்கை இன்றி நன்நியமம் தாம் செய்து, தகுதியின் மிக்க
கங்கைநாடு உயர் கீர்த்தி மறையவர் காழி நன்நகரே.

He annuls the cruel karma--the engenderer of troubles--, of those that
wake up hailing Him as the true God concorporate with
His Woman, as the One who holds a fawn in His hand and as their own Deity.
He is entempled in the lovely city of Kāzhi where thrive the Vedic Brahmins,
who without doubt, duly perform the ordained rituals
thanks to which their great renown extends to the realm of the Ganga. 5

1055. நாறு கூவிளம் மத்தம் நாகமும் சூடிய நம்பன்,
ஏறும் ஏறிய ஈசன், இருந்து இனிது அமர்தரு மூதூர்--
நீறு பூசிய உருவர், நெஞ்சினுள் வஞ்சம் ஒன்று இன்றித்
தேறுவார்கள், சென்று ஏத்தும் சீர் திகழ் காழி நன்நகரே.

He is the supremely desirable Person who is decked with
fragrant *Vilva*, *ūmattham* and snake on His matted crest.
He rides in delight great, His Bull; He wears the holy ash. He is sweetly
enshrined in the hoary urbs—the lovely city of the glorious Kāzhi to which repair
those whose hearts are absolutely free from deception, and adore Him. 6

1056. நடம் அது ஆடிய நாதன், நந்திதன் முழவுஇடைக் காட்டில்;
விடம் அமர்ந்து, ஒரு காலம், விரித்து அறம் உரைத்தவற்கு ஊர்ஆம்--
இடம்அதா மறை பயில்வார், இருந்தவர், திருந்தி அம் போதிக்
குடம்அது ஆர் மணி மாடம் குலாவிய, காழி நன்நகரே.

He is the Lord-God that dances in the crematory
to the accompaniment of *muzhavu* played by Nandi.
He is the quaffer of venom; of yore, He explicated dharma to the saints.
He is entempled in the lovely city of Kāzhi dight with
ornate and storeyed mansions in which are
homa-*kundas*; here flourish the practitioners of the extensive Vedas. 7

1057. கார் கொள் மேனி அவ் அரக்கன்--தன் கடுந் திறலினைக் கருதி,
ஏர் கொள் மங்கையும் அஞ்ச, எழில் மலை எடுத்தவன்--நெரிய,
சீர் கொள் பாதத்து ஓர் விரலால் செறுத்த எம் சிவன் உறை கோயில்--
தார் கொள் வண்டுஇனம் சூழ்ந்த தண்வயல் காழி நன்நகரே.

When the dark-hued Asura, thinking no end
of his fierce puissance durst uproot His splendorous
Mount at which the comely Uma stood in dread,
He, with a toe of His glorious foot pressed and undid him.
He is Siva, enshrined in the lovely city of Kāzhi rich in cool fields;
here thrives bees galore seeking the nectar of blossoms. 8

1058. மாலும் மா மலரானும் மருவி நின்று, இகலிய மனத்தால்,
பாலும் காண்பு அரிதுஆய பரஞ்சுடர்தன் பதி ஆகும்--
சேலும் வாளையும் கயலும் செறிந்து தன் கிளையொடு மேய,
ஆலும் சாலிநல்கதிர்கள் அணி, வயல் காழி நன்நகரே.

When Vishnu, and Brahma seated on the great Lotus, with all their *manam*,
contended with each other for supremacy, He, our God,
so stood loftily that they could not eye even a part of Him.
He is, indeed, the Flame of the Empyrean. He is entempled
in the lovely city of Kāzhi in whose ornate fields flourish thick
the fishes of *cale*, *Vālai* and kayal, and where the heavy ears
of paddy, sway in the wind. 9

1059. புத்தர், பொய் மிகு சமணர், பொலி கழல்அடி இணை காணும்
சித்தம் மற்று அவர்க்கு இலாமைத் திகழ்ந்த நல் செழுஞ்சுடர்க்கு ஊர்ஆம்--
சித்தரோடு நல் அமரர், செறிந்த நல்மாமலர் கொண்டு,
"முத்தனே, அருள்!" என்று முறைமை செய் காழி நன்நகரே.

His splendorous feet are unbeholdable by the Buddhists
and the Samaṇas who are fibsters; These, alas, lack the right *chinta*.
He is the splendorous and sempiternal Flame. He is entempled in
the lovely city of Kāzhi where the Siddhas and the Devas,
duly adore Him with great flowers galore and pray thus:
"O Granter of mukti, do bless us." 10

1060. ஊழி ஆனவைபலவும் ஒழித்திடும் காலத்தில் ஓங்கு
....

Even afer the passage of many many
Cosmic Dissolutions, it stands aloft 11
... ...
(This verse is incomplete.)

97. சீகாழி நட்டராகம்

திருவிராகம்

97. SEEKĀZHI

1061. "நம் பொருள், நம் மக்கள்" என்று நச்சி, இச்சை செய்து, நீர்
அம்பரம் அடைந்து, சால அல்லல் உய்ப்பதன் முனம்--
உம்பர்நாதன், உத்தமன், ஒளி மிகுந்த செஞ்சடை
நம்பன், மேவு நன்நகர்--நலம் கொள் காழி சேர்மினே!

Ere You suffer severely from attachment claiming:
"these are our things and these are our offspring."
hail Him, the God of the supernals, the Noble One,
the supremely desirable One of the radiant matted hair,
and reach His lovely city of Kāzhi abounding in weal. 1

1062. பாவம் மேவும் உள்ளமோடு, பத்தி இன்றி, நித்தலும்
ஏவம் ஆன செய்து, சாவதன் முனம்--இசைந்து நீர்,
நீவம் மாலை தூபமும் செறிந்த கையர் ஆகி, நம்
தேவதேவன் மன்னும் ஊர்--திருந்து காழி சேர்மினே!

Ere You pass away sans *bhakti*, doing daily futile
acts prompted by your desire-borne heart,
foster volitional love for our God and hail Him with Your hands
holding lighted lamps, garlands, holy smoke and the like.
Reach the rdeeming Kāzhi where abides eternally our God of gods. 2

1063. சோறு கூறை இன்றியே துவண்டு, தூரம்ஆய், நுமக்கு
ஏறு சுற்றம் எள்கவே, இடுக்கண் உய்ப்பதன் முனம்-
ஆறும் ஓர் சடையினான், ஆதி யானை செற்றவன்,
நாறு தேன் மலர்ப்பொழில் நலம் கொள்--காழி சேர்மினே!

Ere You wilt without food and shelter and fall into the miserable plight
distanced from your kin that deride you, reach and hail Him whose
matted hair sports the Ganga, the One who
did away with the creator Brahma.
Lo, He is enshrined in the weal-abounding Kāzhi,
girt with fragrant and flowery gardens rich in melis. 3

1064. நச்சி நீர் பிறன் கடை நடந்து செல்ல, "நாளையும்
உச்சி வம்!" எனும் உரை உணர்ந்து கேட்பதன் முனம்--
பிச்சர், நச்சு அரவு அரைப் பெரிய சோதி, பேணுவார்
இச்சை செய்யும் எம்பிரான்,--எழில் கொள் காழி சேர்மினே!

Ere You wallow in intensely- felt suffering owing to your desirous seeking of
the thresholds of people who bid you come the next day at noon,
reach the beautiful shrine of Kāzhi where abides our God,
the mad lover of devoted bhaktas, the One decked with
snakes of poisonous sacs and the One of Empyrean effulgence. 4

1065. கண்கள் காண்பு ஒழிந்து, மேனி கன்றி, ஒன்று அலாத நோய்
உண்கிலாமை செய்து, நும்மை உய்த்து அழிப்பதன் முனம்--
விண் குலாவு தேவர் உய்ய வேலை நஞ்சு அமுதுசெய்,
கண்கள்மூன்று உடைய, எம் கருத்தர்--காழி சேர்மினே!
Ere the orbs of your eyes are quenched, your body languishes sore
and multitudinous maladies assail and totally enervate you,
gain access to Siva of trinocular vision who as the Almighty
abides at Kāzhi and who, of yore, quaffed the oceanic venom,
as though it were ambrosia, to save the Devas. 5

1066. அல்லல் வாழ்க்கை உய்ப்பதற்கு அவத்தமே பிறந்து, நீர்,
எல்லை இல் பிணக்கினில் கிடந்திடாது எழு(ம்)மினோ!
பல்இல் வெண்தலையினில் பலிக்கு இயங்கு பான்மையான்,
கொல்லை எறுஅது ஏறுவான், கோலக் காழி சேர்மினே!

Born to lead a futile and troublous life, you get involved in
numberless contentions; this 'll not do.
Rise up and gain the splendorous Kāzhi where abides the Rider
of the Bull of the *mullai* region, who goes
abegging alms toting in His hand a white toothless skull. 6

1067. This verse is not extant. 7

1068. *பொய் மிகுந்த வாயராய்ப் பொறாமையோடு செல்லும் நீர்*
ஐ மிகுந்த கண்டராய் அடுத்து இரைப்பதன் முனம்--
மை மிகுந்த மேனி வாள் அரக்கனை நெரித்தவன்,
பை மிகுந்த பாம்பு அரைப் பரமர்,--காழி சேர்மினே!

Your lips articulate numberless falsehoods and your words are born of envy.
Lo, ere phlegm blocks your throat and makes your breathing hard,
reach Kāzhi where abides our God, who in His waist, is cinctured with
a serpent of poisonous sacs and who is
the supreme God who, of yore, crushed the sword- wielding
Asura whose body was extremely murky. 8

1069. *காலினோடு கைகளும் தளர்ந்து, காமநோய்தனால்*
ஏல வார் குழலினார் இகழ்ந்து உரைப்பதன் முனம்--
மாலினோடு நான்முகன்--மதித்தவர்கள்--காண்கிலா
நீலம் மேவு கண்டனார் நிகழ்ந்த--காழி சேர்மினே!

Ere Your hands and feet grow extremely effete by your lecherous
indulgence at which women of perfumed locks rail at you,
reach Kāzhi where abides splendorously the God
of the blue throat whose worth was unassessable
and whose person was unbeholdable by 9
the Four-faced Brahma and Vishnu.

1070. நிலை வெறுத்த நெஞ்சமோடு நேசம் இல் புதல்வர்கள்
முலை வெறுத்த பேர் தொடங்கியே முனிவதன் முனம்--
தலை பறித்த கையர், தேரர், தாம் தரிப்ப (அ)ரியவன்;
சிலை பிடித்து எயில் எய்தான்;--திருந்து காழி சேர்மினே!

Before you reach your dotage and wallow long in it when your sons
and women cease to love and serve you besides being wroth with you,
do reach the redeeming Kāzhi and hail its God who is beyond
the ken of comprehension of the Samaṇas
that are trichotillomanias and the Buddhists.
Lo, our God, of yore, smote with His bow the walled-citadels. 10

1071. தக்கனார் தலை அரிந்த சங்கரன்--தனது அரை
அக்கினோடு அரவு அசைத்த அந்திவண்ணர்--காழியை,
ஒக்க ஞானசம்பந்தன் உரைத்த பாடல் வல்லவர்,
மிக்க இன்பம் எய்தி வீற்றிருந்து வாழ்தல் மெய்ம்மையே.

Sankara, of yore, decapitated Daksha; His waist is cinctured with
a wreath of bones and a dancing serpent; He is of Kāzhi.
Gnānasambandhan has becomingly hailed Him in these hymns.
They that are valiant in these, will be poised majestically in
accrescent joy and will, it is certes, thrive exceedingly. 11

98. திருத் துருத்தி

நட்டராகம்

திருவிராகம்

98. TIRUTTHURUTTHI

1072. வரைத்தலைப் பசும்பொனோடு அருங் கலங்கள் உந்தி வந்து,
இரைத்து, அலைச் சுமந்து கொண்டு எறிந்து, இலங்கு காவிரிக்
கரைத்தலைத் துருத்தி புக்கு இருப்பதே கருத்தினாய்!
உரைத்தலைப் பொலிந்த உனக்கு உணர்த்தும்ஆறு வல்லமே?

The splendorous river Kāviri flows rolling in its current the montane
and ever-fresh gold and rare gems which are shored up by its waves.
It is on its bank at Thurutthi our God is entempled willingly.
O Omniscient God, how can we express Thee unblamed? 1

[**Note.** I have quoted *mutatis mutandis* a passage of Milton's that runs thus:
"May I express Thee unblamed."-Paradise Lost, Book III, Line 3.]

1073. அடுத்து அடுத்து அகத்தியோடு, வன்னி, கொன்றை, கூவிளம்,
தொடுத்துஉடன் சடைப் பெய்தாய்! துருத்தியாய்! ஓர் காலனைக்
கடுத்து, அடிப்புறத்தினால் நிறத்து உதைத்த காரணம்
எடுத்து எடுத்து உரைக்கும் ஆறு வல்லம் ஆகில், நல்லமே.

You have adorned on Your matted crest the flowers
of *akatthi, vanni* and *kondrai* with the leaves of *vilva* in a concatenated row.
You are entempled in Thurutthi.
If we can iterate and reiterate competently the reason
for Your wrathful kicking with Your foot, Yama, we'll come by weal. 2

1074. கங்குல் கொண்ட திங்களோடு கங்கை தங்கு செஞ்சடைச்
சங்கு இலங்கு வெண்குழை சரிந்து இலங்கு காதினாய்!
பொங்கு இலங்கு பூணநூல் உருத்திரா! துருத்தி புக்கு,
எங்கும் நின் இடங்களா அடங்கி வாழ்வது என்கொலோ?

Our God Rudra! You sport on Your ruddy matted
crest the moon that shines nocturnally.
In the lobe of Your ear dangles a white *kuzhai* wrought
of chank; Your chest is decked with the strands
of the splendorous sacred threads. Though You are omnipresent,
yet wherefore did You choose Thurutthi for Your kenotic entemplement? 3

1075. கருத்தினால் ஓர் காணி இல்; விருத்தி இல்லை; தொண்டர்தம்
அருத்தியால்,-தம்(ம்) அல்லல் சொல்லி, ஐயம் ஏற்பது அன்றியும்,
ஒருத்திபால் பொருத்தி வைத்து, உடம்பு விட்டு யோகியாய்
இருத்தி நீ, துருத்தி புக்கு: இது என்ன மாயம் என்பதே!

Duly considered, You do not own any land from the income of which
You can subsist. Seeking relief, You are hailed with penchant
by Your servitors; yet You go about begging alms.
You are concorporate with Your Woman; yet unattached
to Your body You flourish as a Yogi. What gramarye is this
that, You, the omnipresent, are entempled in Thurutthi! 4
[**Note.** Stella Kramrich observes that sexual union is impossible in
Siva's androgynic form.]

1076. துறக்குமா சொலப்படாய்! துருத்தியாய்! திருந்து அடி
மறக்கும் ஆறு இலாத என்னை மையல் செய்து, இம் மண்ணின் மேல்
பிறக்கும் ஆறு காட்டினாய்! பிணிப்படும் உடம்பு விட்டு
இறக்கும் ஆறு காட்டினாய்க்கு இழுக்குகின்றது என்னையே?

O God entempled in Thurutthi, You reveal not
to me the way to gain renunciation.
I throve as one who would never forget Your redeeming
feet; alas, by Your gramarye, I came to be born on earth.
You do reveal to me the demise of the fettered embodiment.
What, indeed, is the sin I have committed for this, my miserable plight? 5

1077. வெயிற்கு எதிர்ந்து இடம் கொடாது அகம் குளிர்ந்த பைம்பொழில்
துயிற்கு எதிர்ந்த புள்இனங்கள் மல்கு தண் துருத்தியாய்!
மயிற்கு எதிர்ந்து அணங்கு சாயல் மாது ஓர்பாகம் ஆக மூ-
எயிற்கு எதிர்ந்து ஓர் அம்பினால் எரித்த வில்லி அல்லையே?

O God who is enshrined in Thurutthi abounding in
cool and imbrowned gardens proof against the rays
of the sun! Here thrive birds galore resenting slumber.
You are concorporate with Your Woman whose lovely mien
vanquishes and distresses the beautiful peafowls.
Aren't You the hunter, who, of yore, gutted with fire
the three walled-citadels? 6

1078. கணிச்சிஅம்படைச் செல்வா! கழிந்தவர்க்கு ஒழிந்த சீர்
துணிச் சிரக் கிரந்தையாய்! கரந்தையாய்! துருத்தியாய்!
அணிப்படும் தனிப் பிறைப் பனிக் கதிர்க்கு அவாவும் நல்
மணிப் படும் பைநாகம் நீ மகிழ்ந்த அண்ணல் அல்லையே?

O the Opulent One who wields the mazhu!
You wear the knotted wreath of the heads
of Brahma and Vishnu whose deaths defy counting.
You wear the flowers of *Karantai*; You are enshrined in Turutthi.
You sport on Your matted crest the unique and the moist-rayed
crescent juxtaposed with the hooded adder of poisonous sacs.
Lo, aren't You the Noble One that rejoices thus? 7

1079. சுடப் பொடிந்து உடம்பு இழந்து அநங்கன் ஆய மன்மதன்
இடர்ப்படக் கடந்து, இடம் துருத்திஆக எண்ணினாய்!
கடல்படை உடைய அக் கடல் இலங்கை மன்னனை,
அடல் பட, அடுக்கலில் அடர்த்த அண்ணல் அல்லையே?
Manmata suffered the fatal affliction when You stared him to death.
You are the conqueror of senses; You chose, in grace,
to get entempled in Thurutthi.
You crushed the sovereign of Sri Lanka, the lord of the naval force,
by pressing Your toe on your Mount which he durst uproot.
Aren't You the ever-noble God of ours? 8

1080. களம் குளிர்ந்து இலங்கு போது காதலானும், மாலும்ஆய்,
வளம் கிளர் பொன்அம் கழல் வணங்கி வந்து காண்கிலார்;
துளங்கு இளம்பிறைச் செனித் துருத்தியாய்! திருந்து அடி,
உளம் குளிர்ந்தபோதுஎலாம், உகந்துஉகந்து உரைப்பனே.

Even when Brahma whose seat is the cool and melliferous
Lotus and Vishnu paid obeisance to You, they were
unable to eye Your matted crest which bears the bright cresent
and your golden and uberous feet. You are entempled in Thurutthi.
Whenever I revel in the coolth of heart-felt joy,
by Your grace, I will hail and adore You. 9

1081. புத்தர், தத்துவம் இலாச் சமண், உரைத்த பொய்தனை
உத்தமம் எனக் கொளாது, உகந்து எழுந்து, வண்டுஇனம்
துத்தம் நின்று பண்செயும் சூழ் பொழில்--துருத்தி எம்
பித்தர்பித்தனைத் தொழ, பிறப்பு அறுத்தல் பெற்றியே.
Our God abides at Thurutthi in whose ever-fresh gardens, bees hum
the note yclept *tuttham*.Here thrive bhaktas who reject the falsehoods
of the *tattvaless* Buddhists and Samanas, and who on waking hail Him
and rejoice. Our mad God loves them that are mad after Him.
Lo, our cycle of birth and death will cease altogether if we love Him sincerely. 10

1082. கற்று முற்றினார் தொழும் கழுமலத்து அருந்தமிழ்
சுற்றும் முற்றும் ஆயினான் அவன் பகர்ந்த சொற்களால்,
பெற்றம் ஒன்று உயர்த்தவன் பெருந் துருத்தி பேணவே,
குற்றம் முற்றும் இன்மையின், குணங்கள் வந்து கூடுமே.
Gnānasambandhan of Kazhumalam, adored by those of accomplished learning,
has sung these hymns on our God who is here,
there and everywhere, and who sports in His
flag the signum of His Bull and who is entempled in Thurutthi.
They that are valiant in these psalms will be totally manumitted
from sins and wrongs; great virtues will become theirs. 11

99. திருக் கோடிகா

நட்டராகம்

99. TIRUKKŌṬIKA

1083. "இன்று நன்று, நாளை நன்று" என்று நின்ற இச்சையால்
பொன்றுகின்ற வாழ்க்கையைப் போக விட்டுப் போதுமின்!
மின் தயங்கு சோதியான்--வெண்மதி, விரிபுனல்,
கொன்றை, துன்று சென்னியான்--கோடி காவு சேர்மினே!

Give up thinking which is bred by desire that this day is good
and the day after this day is good and thus waste your life.
Hie and reach Koṭika where is enshrined our God whose matted crest
sports the white crescent, the extensive Ganga and the blossoms
of *kondrai*; He is the One of fulgurant effulgence. 1

1084. அல்லல் மிக்க வாழ்க்கையை ஆதரித்து இராது நீர்,
நல்லது ஓர் நெறியினை நாடுதும், நட(ம்)மினோ!
வில்லை அன்ன வாள்நுதல் வெள்வளை ஓர்பாகம்ஆம்
கொல்லை வெள்ளை ஏற்றினான் கோடிகாவு சேர்மினே!
Foster not life replete with troubles; seek and pursue the right way.
Fare forth and reach Koṭika where is enshrined our God who is
concorporate with Her whose bow-like forehead is bright and whose
forearms are decked with the white chank-bangles.
Lo, He is the Rider of the Bull of the mullai region. 2

1085. துக்கம் மிக்க வாழ்க்கையின் சோர்வினைத் துறந்து நீர்,
தக்கது ஓர் நெறியினைச் சார்தல் செய்யப் போதுமின்!
அக்கு அணிந்து, அரைமிசை, ஆறு அணிந்த சென்னிமேல்
கொக்குஇறகு அணிந்தவன் கோடிகாவு சேர்மினே!
Give up the fatigue of life laden with sorrows galore;
do endeavour to gain the fit and proper way.
Reach Koṭika of our God who is cinctured with a wreath
of bones, in His waist, and who is adorned with the heron's feather. 3

1086. பண்டு செய்த வல்வினை பற்று அறக் கெடும் வகை
உண்டு; உமக்கு உரைப்பன், நான்: ஒல்லை நீர் எழுமினோ!
மண்டு கங்கை செஞ்சடை வைத்து மாது ஓர்பாகமாக்
கொண்டு உகந்த மார்பினான் கோடிகாவு சேர்மினே!

I'll reveal to you the way to annul altogether tracelessly the resultants
of your past cruel deeds. Rise up in all celerity and reach Koṭika of our God
who sports on His ruddy matted crest the swelling Ganga.
His bosom revels in bliss as He is concorporate with His Woman. 4

1087. முன்னை நீர் செய் பாவத்தால் மூர்த்திபாதம் சிந்தியாது,
இன்னம் நீர் இடும்பையின் மூழ்கிறீர், எழு(ம்)மினோ!
பொன்னை வென்ற கொன்றையான், பூதம் பாட ஆடலான்,
கொல்-நவிலும் வேலினான், கோடிகாவு சேர்மினே!

You suffer from the consequences of the sins you committed
in your past births when you adored not the feet of Siva-Mūrti.
Alas, You stand now drowned in troubles galore.
I'll tell you what you should do to rout these.
Reach Koṭika of our God who wears *kondrais*
that excel gold, who dances to the singing
of His Bhutas and who wields the murderous javelin. 5

1088. ஏவம் மிக்க சிந்தையோடு இன்பம் எய்தல் ஆம் எனப்
பாவம் எத்தனையும் நீர் செய்து ஒரு பயன் இலை;
காவல் மிக்க மா நகர் காய்ந்து வெங்கனல் படக்
கோவம் மிக்க நெற்றியான் கோடிகாவு சேர்மினே!
No benefit can ensue from your sinful deeds galore
which you did, prompted by your base chinta, hoping to gain joy.
He gutted with raging fire the great, well-guarded and walled-citadels
by staring at them with the eye of His forehead.
Reach Koṭikka where our God is enshrined, and adore Him. 6

1089. ஏண் அழிந்த வாழ்க்கையை இன்பம் என்று இருந்து நீர்,
மாண் அழிந்த மூப்பினால் வருந்தல்முன்னம் வம்மினோ!
பூணல் வெள்எலும்பினான், பொன்திகழ் சடைமுடிக்
கோணல்வெண்பிறையினான், கோடிகாவு சேர்மினே!

Before you age into shameful dotage and wallow in misery having
performed in the past inglorious deeds deeming such living as joyous,
fare forth to Koṭikka where our God is enshrined and adore Him.
Lo, He wears a garland of white bones as His ornament;
He sports on His golden matted crest the curved and white crescent. 7

1090. மற்று இ(வ்) வாழ்க்கை மெய் எனும் மனத்தினைத் தவிர்ந்து நீர்,
பற்றி வாழ்மின், சேவடி! பணிந்து வந்து எழுமினோ!
வெற்றிகொள் தசமுகன் விறல் கெட இருந்தது ஓர்
குற்றம் இல் வரையினான் கோடிகாவு சேர்மினே!

Our God is entempled in Koṭika; He rendered futile the puissance
of the ten-headed Asura who was ever victorious.
Let not your *manam* believe as true the life which is false.
Gain at-one-ment with Siva's salvific feet who is seated on His
flawless Mount; to adore Him, reach Koṭika forthwith. 8

1091. மங்கு நோய் உறும் பிணி மாயும் வண்ணம் சொல்லுவன்;
செங்கண் மால், திசைமுகன், சென்று அளந்தும் காண்கிலா--
வெங் கண் மால்விடை உடை--வேதியன் விரும்பும் ஊர்,
கொங்கு உலாம் வளம் பொழில். கோடிகாவு சேர்மினே!
Listen. I'll show you the way to do away with the cause
for your wilting life which is wholly unwholesome.
Our God is the Vedic Brahmin who rides the great fearsome Bull.
He stood unbeholdable by Brahma and Vishnu when they went
in quest of Him.He is enshrined in Koṭika girt with
uberous and pollen-laden gardens. Do reach it and adore Him. 9

1092. தட்டொடு தழைமயில்பீலி கொள் சமணரும்,
பட்டு உடை விரி துகிலினார்கள், சொல் பயன் இலை;
விட்ட புன்சடையினான், மேதகும் முழவொடும்
கொட்டு அமைந்த ஆடலான், கோடிகாவு சேர்மினே!

Futile indeed are the utterances of the Samanas who tote plates
and bunches of peacock feathers
and those, the Buddhists who are shrouded
in ochre-robes. The strands of our God's matted hair are a-dangle;
His dance is accompanied on the great muzhavu.
He abides at Koṭika; reach it and adore Him. 10

1093. கொந்து அணி குளிர்பொழில் கோடிகாவு மேவிய
செந்தழல் உருவனை, சீர்மிகு திறல் உடை
அந்தணர் புகலியுள் ஆய கேள்வி ஞானசம்-
பந்தன தமிழ் வல்லார் பாவம்ஆன பாறுமே.

The form of the God of Koṭika which is girt with
cool and flowery gardens, is incarnadine flame.
On Him, Gnanasambandhan, well-versed in
learning, the one of Pukali where flourish Vedic Brahmins,
has sung these hymns in Tamil̲. The sins of those
that are valiant in these psalms, will altogether perish. 11

100.திருக் கோவலூர்வீரட்டம் நட்டராகம்

திருவிராகம்

100. TIRUKKŌVALŪR VĪRAṬṬAM

1094. படை கொள் கூற்றம் வந்து, மெய்ப் பாசம் விட்டபோதின்கண்,
இடைகொள்வார் எமக்கு இலை; எழுக! போது, நெஞ்சமே!
குடை கொள் வேந்தன்மூதாதை, குழகன், கோவலூர் தனுள்--
விடைஅது ஏறும் கொடியினான்--வீரட்டானம் சேர்துமே.

Ere Yama, the one with an immense army, throws his noose
and snatches life, none will, alas, intervene, O heart, on our behalf.
So, rise and reach Virattam at Kōvalūr to adore our God,
the Rider of the Bull which is eke the signum of His flag.
Lo, He is the ancestor of Malayamān endowed with the royal umbrella. 1

1095. காவலாளர் தம் மனைக்கடைகள்தோறும் கால் நிமிர்ந்து,
இரவல்--ஆழி நெஞ்சமே!--இனியது எய்த வேண்டின், நீ!
குரவம் ஏறி வண்டுஇனம் குழலொடு யாழ்செய் கோவலூர்,
விரவி நாறு கொன்றையான், வீரட்டானம் சேர்துமே.

Do not repair straight to the thresholds of them--
the concealers--, and thither stand begging alms.
O profound heart! If you seek to come by Him
who is truly sweet, may you reach Virattam at Kōvalūr where bees
wing over the kura trees and hum like *yāzh* and flute.
Adore Him here who wears the wreath of
the *kondrais* of spreading suaveolence. 2

1096. உள்ளத்தீரே! போதுமின்(ன்), உறுதிஆவது அறிதிரேல்!
அள்ளல்-சேற்றில் கால் இட்டு, அங்கு அவலத்துள் அழுந்தாதே,
கொள்ளப் பாடு கீதத்தான், குழகன், கோவலூர் தனுள்--
வெள்ளம் தாங்கு சடையினான்--வீரட்டானம் சேர்துமே.

Ye of goodly heart! Do not get drowned in infernal quagmire;
if you really seek to come by the lasting beatitude, come with me
to the Virattam at Kōvalūr where abides our God, the singer of songs
coveted by longing ears. He is ever-young that bears
the flood of the Ganga. Let us hail and adore Him. 3

1097. கனைகொள் இருமல். சூலைநோய், கம்பதாளி, குன்மமும்,
இனையபலவும், மூப்பினோடு எய்தி வந்து நலியாமுன்,
பனைகள் உலவு பைம்பொழில் பழனம் சூழ்ந்த கோவலூர்,
வினையை வென்ற வேடத்தான், வீரட்டானம் சேர்துமே.

Before phlegmatic cough, colic, constant quaking of body and the like
coupled with dotage afflict us, let us fare forth to our
God's Virattam at Kōvalūr girt with ever-green gardens
and fields whose ridges are dotted with palm-trees,
and adore Him, the One of Saivite habit,
the triumphant Victor who is for ever free from Karma. 4

1098. உளம் கொள் போகம் உய்த்திடார், உடம்பு இழந்தபோதின்கண்;
துளங்கி நின்று நாள்தொறும் துயரல், ஆழி நெஞ்சமே!
வளம் கொள் பெண்ணை வந்து உலா வயல்கள் சூழ்ந்த கோவலூர்,
விளங்கு கோவணத்தினான், வீரட்டானம் சேர்துமே.

If body be lost, the experience of hearty enjoyment is lost,
do not daily wallow in misery and wilt. O heart of profound
capability, let us fare forth and reach our God's Virattam
at Kōvalūr girt with fecund fields fed by the great Peṇṇai river.
Here, let us adore our splendorous God, clad in a bright loin-cloth. 5

1099. கேடுமூப்புச்சாக்காடு கெழுமி வந்து நாள்தொறும்,
ஆடு போல நரைகள் ஆய் யாக்கை போக்குஅது அன்றியும்,
கூடி நின்று, பைம்பொழில் குழகன் கோவலூர் தனுள்--
வீடு காட்டும் நெறியினான்--வீரட்டானம் சேர்துமே.
Grey hair'll cover the body; life 'll be subject to adversity, old age
and demise; before these assail, give up roaming like a goat.
Le us reach betimes Virattam and adore the One
ever-young, the Revealer of the way of deliverance.
He dwells in Kōvalūr girt with ever-green gardens. 6

1100. உரையும் பாட்டும் தளர்வு எய்தி உடம்பு மூத்தபோதின்கண்,
நரையும் திரையும் கண்டு எள்கி நகுவர் நமர்கள் ஆதலால்,
வரைகொள் பெண்ணை வந்து உலா வயல்கள் சூழ்ந்த கோவலூர்,
விரைகொள் சீர் வெண்நீற்றினான், வீரட்டானம் சேர்துமே.

During old age speaking and singing will wane; grey hair and shrinking
of skin will occur, which witnessing our kith and kin'll cachinnate in glee.
So to worship our God, reach Virattram where He who is coated with
the fragrant, white and holy ash is entempled in Kōvalūr--enriched
by the Peṇṇai river that descends from the mountain and feeds the fields. 7

1101. ஏதம் மிக்க மூப்பினோடு, இருமல், ஈளை, என்று இவை
ஊதல் ஆக்கை ஓம்புவீர்! உறுதி ஆனது அறிதிரேல்,
போதில் வண்டு பண்செயும் பூந் தண் கோவலூர்தனுள்,
வேதம் ஓது நெறியினான், வீரட்டானம் சேர்துமே.
Ye who foster your swollen body suffering from miserable dotage, cough
and phlegm, do you desire to know the way leading to the gain
of beatitude. Hie to Virattam and reach it and adore its God--
the Knower of Vedas who blesses with deliverance.
He is entempled in the flowery Kōvalūr where
bees bombinate in blossoms. 8

1102. ஆறு பட்ட புன்சடை அழகன், ஆயிழைக்கு ஒரு-
கூறு பட்ட மேனியான், குழகன், கோவலூர் தனுள்--
நீறுபட்ட கோலத்தான், நீலகண்டன், இருவர்க்கும்
வேறுபட்ட சிந்தையான்,-வீரட்டானம் சேர்துமே.
He is the Handsome One whose ruddy matted crest sports
the river Ganga; He is concorporate with His bejewelled Woman;
He is the ever-young One entempled in Kōvalūr;
in His splendorous and ash bedaubed form; He is
imperceivable by Brahma and Vishnu. 9
Come, let us fare forth and reach His Virattam.

1103. குறிகொள், ஆழி நெஞ்சமே! கூறை துவர் இட்டார்களும்,
அறிவு இலாத அமணர், சொல் அவத்தம் ஆவது அறிதிரேல்,
பொறி கொள் வண்டு பண்செயும் பூந் தண் கோவலூர் தனில்,
வெறி கொள் கங்கை தாங்கினான், வீரட்டானம் சேர்துமே.

O heart endowed with profundity, if you are convinced of the futility of the words
of the ochre-shrouded Buddhists and the addle-pated Samaṇas,
come with me; let us reach and adore Him in His
Virattam at the flowery Kōvalūr where speckled bees hum in *pann*.
Lo, He is the God that sports on His crest the suaveolent Ganga. 10

1104. கழியொடு உலவு கானல் சூழ் காழி ஞானசம்பந்தன்,
பழிகள், தீரச் சொன்ன சொல் பாவநாசம் ஆதலால்,
அழிவுஇலீர், கொண்டு ஏத்துமின்! அம் தண் கோவலூர்தனில்,
விழிகொள் பூதப்படையினான், வீரட்டானம் சேர்துமே.

Gnānasambandhan of Kāzhi which is close to the creeks girding
the foreshore gardens, has sung these hymns which will altogether annul
blame and cause the perishing of sins.
Do hail these psalms to come by athanasia.
Lo, let us hie and reach Virattam of the God
of the large-eyed Bhūtas who is enshrined
in the beauteous and cool Kōvalūr and pay obeisance to Him. 11

101. திரு ஆரூர்   நட்டராகம்

திருவிராகம்

101. TIRUVĀRŪR

1105. பருக் கை யானை மத்தகத்து அரிக்குலத்து உகிர்ப் புக
நெருக்கி, வாய நித்திலம் நிரக்கு நீள் பொருப்பன் ஊர்--
தருக் கொள் சோலை சூழ, நீடு மாட மாளிகைக் கொடி
அருக்கன்மண்டலத்து அணாவும் அம் தண் ஆரூர்என்பதே.

In Kailās which is our God's Mount, the clans
of lion fighting against a long-trunked tusker,
tear open its head whence spill pearls galore.
Lo, He is entempled in the cool and beauteous Ārūr
which is girt with green gardens.
In this urbs flags wafting on its storeyed mansions brush the Surya-mandala. 1

1106. விண்ட வெள்எருக்கு, அலர்ந்த வன்னி, கொன்றை, மத்தமும்,
இண்டை, கொண்ட செஞ்சடைமுடிச் சிவன் இருந்த ஊர்--
கெண்டை கொண்டு அலர்ந்த கண்ணினார்கள் கீத ஓசை போய்,
அண்டர்அண்டம் ஊடு அறுக்கும் அம் தண் ஆரூர் என்பதே.

The ruddy matted crest of God Siva is adorned with *intai* wreath
woven of the white and blown *erukku* blossoms,
the flowers of kondrai and *ūmattham* and the leaves of *vanni.*
He is entempled in the cool and beauteous Ārūr where the melodious airs
sung by women whose broad eyes are like unto *Kendai* fish,
soar up and up and pervade the ethereal world. 2

1107. கறுத்த நஞ்சம் உண்டு இருண்ட கண்டர், காலன் இன் உயிர்
மறுத்து மாணிதன்தன் ஆகம் வண்மை செய்த மைந்தன், ஊர்--
வெறித்து மேதி ஓடி, மூசு வள்ளை வெள்ளை நீள்கொடி
அறுத்து மண்டி, ஆவி பாயும் அம் தண் ஆரூர் என்பதே.

Our God quaffed the venom and retained it in His throat that turned murky.
When Yama strode forth to snatch the life of the Brahmachāri,
the Puissant One saved him and blessed him with the ever-young
athanasic life. He is entempled in the beauteous and cool Ārūr
where the affrighted buffaloes run snapping
the argent *vallai* lianas and leap into pools. 3

1108. அஞ்சும் ஒன்றி, ஆறு வீசி, நீறு பூசி மேனியில்,
குஞ்சி ஆர வந்திசெய்ய, "அஞ்சல்!" என்னி மன்னும் ஊர்--
பஞ்சி ஆரும் மெல்அடி, பணைத்த கொங்கை, நுண்இடை,
அம்சொலார் அரங்கு எடுக்கும் அம்தண் ஆரூர் என்பதே.

Our God blesses them with refuge proof against dread,
who have thrown away the six evil qualities and who adorned
with the holy ash in their bodies, adore Him with their heads.
He is entempled in the cool and beauteous Ārūr
where women whose breasts are buxon,
whose waists are slender and whose words are soft and sweet,
ascend the forums and enact their dance. 4

1109. சங்கு உலாவு திங்கள் சூடி, தன்னை உன்னுவார் மனத்து
அங்கு உலாவி நின்ற எங்கள் ஆதிதேவன் மன்னும் ஊர்--
தெங்கு உலாவு சோலை, நீடு தேன் உலாவு செண்பகம்
அங்கு உலாவி, அண்டம் நாறும் அம் தண் ஆரூர்என்பதே.

Our God sports on His crest the chank-like and white crescent;
He abides in the *manams* of those that ever meditate on Him.
He, indeed, is our God—the Ens Original.
He is entempled in the cool and beauteous Ārūr
girt with coconut groves and shanbaga gardens
whose incense pervades even the ethereal world. 5

1110. கள்ள நெஞ்ச வஞ்சகக் கருத்தை விட்டு, அருத்தியோடு
உள்ளம் ஒன்றி உள்குவார் உளத்து உளான் உகந்த ஊர்--
துள்ளி வாளை பாய் வயல், கரும்பு உலாவு நெய்தல்வாய்
அள்ளல் நாரை ஆரல் வாரும், அம் தண் ஆரூர் என்பதே.
Our God indwells the hearts of those who have thrown
away their evil thoughts bred by the furtive
and deceitful heart, and meditate on Him with all their soul.

He is, in delight great, entempled in the cool and beauteous Ārūr
abounding in fields where *vālais* leap and sport;
here bees bombilate over *neytal* flowers and herons
snatch the *āral* fish from the miry lands, and eat them. 6

1111. கங்கை பொங்கு செஞ்சடைக் கரந்த கண்டர், காமனை
மங்க வெங்கணால் விழித்த மங்கைபங்கன், மன்னும் ஊர்--
தெங்கின்ஊடு போகி வாழை கொத்து இறுத்து, மாவின்மேல்
அம் கண் மந்தி முந்தி ஏறும் அம் தண் ஆரூர் என்பதே.

Our omnipresent God concealed in His ruddy matted crest the swelling
flood of the Ganga; with His fiery eye in His forehead,
He smote Manmata.He is concorporate with His Woman.
He is entempled in the cool and beauteous Ārūr where the comely-eyed
female monkeys passing through coconut trees snatch the banana bunches
and eventually climb the mango trees. 7

1112. வரைத்தலம்(ம்) எடுத்தவன் முடித்தலம்(ம்) உரத்தொடும்
நெரித்தவன், புரத்தை முன்(ன்) எரித்தவன்(ன்), இருந்த ஊர்--
நிரைத்த மாளிகைத் திருவின் நேர் அனார்கள், வெண்நகை
அரத்த வாய் மடந்தைமார்கள் ஆடும் ஆரூர் என்பதே.
Our God crushed the heads and the bosom of Ravana
who durst uproot His Mount Kailās. He, of yore, gutted with fire
the three walled-citadels. He is entempled in the cool
and beauteous Ārūr where Lakshmi-like women of argent teeth
and blood-red lips dwell in the serried rows of mansions
and perform their dance. 8

1113. இருந்தவன் கிடந்தவன்(ன்), இடந்து விண் பறந்து, மெய்
வருந்தியும் அளப்பு ஒணாத வானவன் மகிழ்ந்த ஊர்--
செருந்தி, ஞாழல், புன்னை, வன்னி, செண்பகம், செழுங் குரா,
அரும்பு சோலை வாசம் நாறும் அம் தண் ஆரூர்என்பதே.

The one ensconced on the Lotus and the one lying
recumbent on the snake-bed, flew up and burrowed
deep and languished sore; yet these could not behold His crown or feet.
He is blissfully entempled in the cool and beauteous Ārūr
rich in incense-breathing gardens where bloom
serunti, gnāzhal, punnai, vanni, shanbagam and splendorous kura. 9

1114. பறித்த வெண்தலைக் கடுப் படுத்த மேனியார் தவம்
வெறித்த வேடன், வேலைநஞ்சம் உண்ட கண்டன், மேவும் ஊர்--
மறித்து மண்டு வண்டல் வாரி மீண்டு நீர் வயல் செநெல்
அறுத்த வாய் அசும்பு பாயும் அம் தண் ஆரூர்என்பதே.
As they have plucked away all their hair, their pates are white;
these are Samanas whose bodies are besmeared with
the powder of myrobalan; our God is dreaded by these pseudo-tapaswis.
His throat is stained murky by the venom He quaffed.
He is entempled in the cool and beauteous Ārūr
in whose fields the loam is dug up again and again
to dam the field-water. Lo, even after the harvest
of *sennel*, the oozing of water in the fields ceases not. 10

1115. வல்லி சோலை சூதம் நீடு மன்னு வீதி--பொன் உலா
அல்லிமாது அமர்ந்து இருந்த--அம் தண் ஆரூர் ஆதியை,
நல்ல சொல்லும் ஞானசம்பந்தன் நாவின் இன்உரை
வல்ல தொண்டர், வானம் ஆள வல்லர், வாய்மைஆகவே.
Our God and His Consort Alliyamkothai are enshrined
in Ārūr where in its gardens thrive thick
the lianas; its streets are dotted with mango trees.
On Him, the Primal God, Gnānasambandhan whose
words ever reveal what is good,has sung these sweet hymns.
The servitors who are valiant in these psalms, will,
it is certes, rule the celestial world. 11

102. திருச் சிரபுரம்

நட்டராகம்

102. TIRUCCHIRAPURAM

1116. அன்னமென் நடை அரிவையோடு இனிது உறை
அமரர்தம் பெருமானார்,
மின்னுசெஞ்சடை வெள்எருக்கம்மலர்
வைத்தவர், வேதம்தாம்
பன்னும் நன்பொருள் பயந்தவர்--பரு மதில்
சிரபுரத்தார்; சீர் ஆர்
பொன்னின் மா மலர் அடி தொழும் அடியவர்
வினையொடும் பொருந்தாரே.

He is the God of the immortal Devas; He is concorporate
with His Woman of soft and swan-like gait. On His fulgurant
and ruddy matted crest, He sports the white madar flower.
He has revealed the goodly messages through His Vedas.
He is the glorious One entempled in Sirapuram. Servitors who hail
His auric and great flower-like feet will be exempt from Karma. 1

1117. கோல மா கரி உரித்தவர்; அரவொடும்
ஏனக்கொம்பு, இள ஆமை,
சாலப் பூண்டு, தண்மதிஅது சூடிய
சங்கரனார்; தம்மைப்
போலத் தம் அடியார்க்கும் இன்பு அளிப்பவர்;
பொருகடல்விடம் உண்ட
நீலத்து ஆர் மிடற்று அண்ணலார்; சிரபுரம்
தொழ, வினை நில்லாவே.

He flayed the great and splendorous Tusker; He is
adorned with a serpent, the tusk of the Hog and the carapace
of the Tortoise; He is eke decked with the cool crescent on His chest.
He is Sankara who bestows bliss like His own on His servitors.
He quaffed the venom of the sea and blued His throat. Karma will quit
them that adore the Noble One who is entempled in Sirapuram. 2

1118. மானத் திண்புய வரிசிலைப் பார்த்தனைத்
தவம் கெட மதித்து, அன்று,
கானத்தே திரி வேடனாய், அமர் செயக்
கண்டு, அருள்புரிந்தார்--பூந்
தேனைத் தேர்ந்து சேர் வண்டுகள் திரிதரும்
சிரபுரத்து உறை--எங்கள்
கோனைக் கும்பிடும் அடியவரைக் கொடுவினை,
குற்றங்கள், குறுகாவே.

He undid the *tapas* of the mighty-armed Arjuna,
the one skilled in the wielding of the well-crafted bow.
Deeming him worthy, our God manifested before him
in the guise of a forester, bore testimony to his
martial skill and blessed him.
He, our Monarch, is entempled in Sirapuram in whose
flowery gardens bees buzz seeking nectar.
Cruel karma and crimes will not touch His adorers. 3

1119. மாணிதன் உயிர் மதித்து உண வந்த அக்
காலனை உதைசெய்தார்,
பேணி உள்கும் மெய் அடியவர் பெருந் துயர்ப்
பிணக்கு அறுத்து அருள்செய்வார்,
வேணி வெண்பிறை உடையவர், வியன்புகழ்ச்
சிரபுரத்து அமர்கின்ற
ஆணிப்பொன்னினை, அடி தொழும் அடியவர்க்கு
அருவினை அடையாவே.

Yama was aware of the worth of the Brahmachāri; so, he himself
came forth to snach his life. Our God kicked that Yama to death.
Lo, our God undoes the cause resulting in the suffering from exceeding
pain of His true devotees who constantly think on Him.
He sports on His matted hair the white crescent.

He is the Gold of irreckonable touch; He abides at
Sirapuram of widely pervading renown.
Devotees that adore His feet are exempt from re-birth. 4

1120. பாரும், நீரொடு, பல்கதிர் இரவியும்,
பனிமதி, ஆகாசம்,
ஓரும் வாயும், ஒண்கனல், வேள்வியில்-
தலைவனும்ஆய் நின்றார்--
சேரும் சந்தனம் அகிலொடு வந்துஇழி
செழும் புனல் கோட்டாறு
வாரும் தண்புனல் சூழ்-சிரபுரம் தொழும்
அடியவர் வருந்தாரே.

He is the One that is the earth, the water, the many-rayed sun, the cool moon,
the space, the moving air, the fire and the soul that performs
sacrifices.He is entempled in Sirapuram girt with the swift
river Kōttāṟu that rolls in its current
eaglewood and sandalwood, and feeds the cool pools.
Adoring servitors will never suffer from sorrow. 5

1121. ஊழி அந்தத்தில், ஒலிகடல் ஓட்டந்து, இவ்
உலகங்கள் அவை மூட,
"ஆழி, எந்தை!" என்று அமரர்கள் சரண்புக,
அந்தரத்து உயர்ந்தார்தாம்,
யாழின் நேர் மொழி ஏழையோடு இனிது உறை
இன்பன், எம்பெருமானார்,
வாழி மா நகர்ச்சிரபுரம் தொழுது எழ,
வல்வினை அடையாவே.

When at the end of the aeon the raging seas rushed
amain and covered all the worlds, the heavenly Devas
hailed Him as the Sea of Grace and their Sire.

At this, He caused Sirapuram float on the waters of Dissolution.
He is, indeed, our God of bliss who is concorporate
with His Consort whose words are sweet as yāzh's melody.
He abides at the ever-thrilling city of Sirapuram the great.
Cruel karma will not touch them that first hail Him and wake up. 6

1122. பேய்கள் பாட, பல்பூதங்கள் துதிசெய
பிணம் இடு சுடுகாட்டில்,
வேய் கொள் தோளிதான் வெள்கிட, மா நடம்ஆடும்
வித்தகனார்; ஒண்
சாய்கள் தான் மிக உடைய தண் மறையவர்
தகு சிரபுரத்தார்தாம்;
தாய்கள் ஆயினார், பல்உயிர்க்கும்; தமைத்
தொழுமவர் தளராரே.

Our God is the Adept that enacts the great dance
in the ghat where corpses are cremated,
to the singing of ghouls and the hailing of the Bhūtas,
witnessing which Kāli whose arms are supple as bamboo,
stood abashed. He is hailed by the multitudinously glorious
Vedic Brahmins of the stately Sirapuram.
Lo, His worshippers will never wilt at all. 7

1123. இலங்கு பூண்வரை மார்பு உடை இராவணன்
எழில் கொள் வெற்பு எடுத்து, அன்று,
கலங்கச் செய்தலும், கண்டு, தம் கழல்அடி
நெரிய வைத்து, அருள்செய்தார்--
புலங்கள் செங்கழுநீர்மலர்த் தென்றல் மன்று அதன்இடைப்
புகுந்து ஆரும்,
குலம் கொள் மா மறையவர்--சிரபுரம் தொழுது
எழ, வினை குறுகாவே.

He was decked with bright jewels; His chest was like unto a hill,
when he hight Ravana durst uproot our God's Mount Kailās causing
commotion, Siva witnessing it pressed a toe of His ankleted foot
and crushed him; then when be rued, He relented and blessed him.
Lo, our God is entempled in Sirapurm where dwell
the great Vedic Brahmins of lofty lineage.
If You adore Him in His delubrum at Sirapuram, karma canst not touch you. 8

1124. வண்டு சென்று அணை மலர் மிசை நான்முகன்,
மாயன், என்று இவர் அன்று
கண்டு கொள்ள, ஓர் ஏனமோடு அன்னம்ஆய்,
கிளறியும் பறந்தும், தாம்
பண்டு கண்டது காணவே நீண்ட எம்
பசுபதி; பரமேட்டி;
கொண்ட செல்வத்துச் சிரபுரம் தொழுது எழ,
வினை அவை கூடாவே.

The two, namely the Four-faced Brahma seated on the Lotus
bebuzzed by bees, and Vishnu went in quest of Siva in the guise of a cob
and a boar; they but beheld what they had beheld erewhile,
namely the flame-form but not its base or top.
Thus did He rise up and up and burrow deep and deeper without end.
He is the God of souls; He is the Ens entium.
It is He who is entempled in the opulent Sirapuram.
Karma canst not afflict them that bow low
in His presence and rise up, all the while contemplating Him. 9

1125. பறித்த புன்தலைக் குண்டிகைச் சமணரும்,
பார்மிசைத் துவர் தோய்ந்த
செறித்த சீவரத் தேரரும், தேர்கிலாத்
தேவர்கள் பெருமானார்--

முறித்து மேதிகள் கரும்பு தின்று ஆவியில்
மூழ்கிட, இள வாளை
வெறித்துப் பாய் வயல்--சிரபுரம் தொழ, வினை
விட்டிடும், மிகத் தானே.

With their hair altogether plucked away, their heads are sore;
these are Samanas who tote water-jugs in their hands;
the Buddhists are shrouded in ochre-robes; these are incompetent
to cognize Him.
Our God is the God of the supernals; He is entempled in
Sirapuram where breaking and eating sweetcanes
the buffaloes eventually rush to the pools and plunge in them.
This witnessing, young *vālais* stare in dread
and leap into the fields close by.
Lo, our karma will quit us forthwith, if we adore our God at His Sirapuram. 10

1126. பரசுபாணியை, பத்தர்கள்அத்தனை,
பை அரவோடு அக்கு
நிரை செய் பூண் திருமார்பு உடை நிமலனை,
நித்திலப்பெருந்தொத்தை,
விரை செய் பூம்பொழில் சிரபுரத்து அண்ணலை,
விண்ணவர் பெருமானை,
பரவு சம்பந்தன் செந்தமிழ் வல்லவர்
பரமனைப் பணிவாரே.

He, our God, wields an axe; He is the Sire of bhaktas.
His beautiful chest is bedecked with the hooded
serpent of poisonous sacs and a wreath of bones.
He is the *Nimalan*; He dazzles like a margariteceous heap.
The Noble One is entempled in Sirapuram dight
with gardens rich in suaveolent blossoms.

He is the God of the celestials.

On Him, Gnānasambandhan has sung these hymns in classical Tamiḷ. Lo, they that are valiant in these psalms, will gain the beatitude of ever-adoring Him. 11

103.திரு அம்பர்மாகாளம்

நட்டராகம்

103. AMBARMĀKĀḶAM

1127. புல்கு பொன்நிறம் புரிசடை நெடு முடிப் போழ்இளமதி சூடி,
பில்கு தேன் உடை நறுமலர்க்கொன்றையும் பிணையல் செய்தவர் மேய--
மல்கு தண்துறை அரிசிலின் வடகரை, வருபுனல்--மாகாளம்,
அல்லும் நண்பகலும் தொழும் அடியவர்க்கு அருவினை அடையாவே.

On His golden strands of lofty matted crest, He sports
the sliced moon; eke is it adorned with a wreath
of fragrant and melliferous *kondrais*.
Our God is entempled in Ambarmākāḷam on the northern
bank of the Arisil abounding in cool fords.
Well-nigh irremovable karma will not afflict His
devotees who hail Him night and day. 1

1128. அரவம் ஆட்டுவர்; அம் துகில் புலிஅதள்; அங்கையில் அனல் ஏந்தி,
இரவும் ஆடுவர்; இவை இவர் சரிதைகள்! இசைவன, பலபூதம்;
மரவம் தோய் பொழில், அரிசிலின் வடகரை, வருபுனல் மாகாளம்
பரவியும் பணிந்து ஏத்த வல்லார் அவர் பயன் தலைப்படுவாரே.

He causes snakes to dance; He is clad in tiger-skin; He holds fire in
His hand and dances during night. His annals are replete with His
glorious deeds and are hailed and sung by the Bhūtas.
He is entempled on the northern bank of the Arisil
girt with gardens abounding in *maravam* trees.
They that bow low in His presence and hail Him
heartily, will come by fruitful consequences. 2

1129. குணங்கள் கூறியும் குற்றங்கள் பரவியும் குரைகழல் அடி சேரக்
கணங்கள் பாடவும், கண்டவர் பரவவும், கருத்து அறிந்தவர் மேய--
மணம் கொள் பூம்பொழில், அரிசிலின் வடகரை, வருபுனல்--மாகாளம்
வணங்கும் உள்ளமொடு அணைய வல்லார்களை வல்வினை அடையாவே.

Hail His gunas; confess aloud your blemishes. Become competent
to seek after His sacred feet. Lo, Bhūta-Hosts hymn Him; loving devotees
hail and adore Him. He is entempled on the northern bank of the Arisil
at Ambarmākāḷam rich in flowery gardens.
He, our God, divines our wishes and bestows grace on us.
Cruel Karma will not afflict them that reach
His shrine to adore Him with all their heart. 3

1130. எங்கும் ஏதும் ஓர் பிணி இலர், கேடு இலர், இழை வளர் நறுங்கொன்றை
தங்கு தொங்கலும் தாமமும் கண்ணியும் தாம் மகிழ்ந்தவர், மேய--
மங்குல் தோய் பொழில், அரிசிலின் வடகரை, வருபுனல்--மாகாளம்,
கங்குலும் பகலும் தொழும் அடியவர் காதன்மை உடையாரே.

Our God is entempled on the northern bank of the Arisil at Ambarmākaḷam
abounding in gardens on whose tops clouds do rest.
In joy, He wears a chaplet, a wreath and a garland woven of fragrant *kondrais*.
They that hail Him day and night with loving devotion,
wherever they may be, will be free from illness and blemish.
Their very being gets suffused with the love of Siva. 4

1131. நெதியம் என் உள? போகம் மற்று என் உள? நிலம்மிசை நலம்ஆய
கதியம் என் உள? வானவர் என் உளர்?--கருதிய பொருள் கூடில்--
மதியம் தோய் பொழில், அரிசிலின் வடகரை, வருபுனல்--மாகாளம்,
புதிய பூவொடு சாந்தமும் புகையும் கொண்டு ஏத்துதல் புரிந்தோர்க்கே.

Our God is entempled on the northern bank of the Arisil at Ambarmākāḷam.
Unto them that hail Him with fresh flowers, sandal paste
and incense-breathing smoke and thus adore Him,
of what avail are wealth, wholsesome enjoyment
and phenomenal earthly joys and paradisal pleasure?
They have gained what ought to be gained. 5

1132. கண் உலாவிய கதிர்ஒளி முடிமிசைக் கனல்விடு சுடர் நாகம்,
தெண் நிலாவொடு, திலகமும், நகுதலை, திகழ வைத்தவர் மேய--
மண் உலாம் பொழில், அரிசிலின் வடகரை, வருபுனல்--மாகாளம்
உள்-நிலாம் நினைப்பு உடையவர் யாவர், இவ் உலகினில் உயர்வாரே.

Our God is entempled on the northern bank of Arisil at Ambarmākāḷam
rich in fecund gardens. On His eesome and radiant crest, He sports the snake,
the pellucid crescent and a smiling skull. He is adorned with a tilak.
Whoever they be that embosom and hail Him will flourish in accrescent happiness. 6

1133. தூசு தான் அரைத் தோல் உடை, கண்ணி அம் சுடர்விடு நறுங்கொன்றை,
பூசு வெண்பொடிப் பூசுவது, அன்றியும், புகழ் புரிந்தவர் மேய--
மாசு உலாம் பொழில், அரிசிலின் வடகரை, வருபுனல்--மாகாளம்
பேசு நீர்மையர் யாவர், இவ் உலகினில் பெருமையைப் பெறுவாரே.

Our God is entempled on the northern bank of Arisil at Ambarmākāḷam
rich in cloud-capped gardens. His waist is clad in a skin;
His chaplet is woven of bright and fragrant kondrais; He is bedaubed
with the white powder of ash; glorious are His deeds.
They that hail His delubrum will flourish gloriously on this earth. 7

1134. பவ்வம் ஆர் கடல் இலங்கையர்கோன் தனைப் பருவரைகீழ் ஊன்றி,
எவ்வம் தீர அன்று இமையவர்க்கு அருள்செய்த இறையவன் உறை கோயில்--
மவ்வம் தோய் பொழில், அரிசிலின் வடகரை, வருபுனல்--மாகாளம்
கவ்வையால்-தொழும் அடியவர் மேல் வினை கனல்இடைச் செதிள் அன்றே!

Our God is entempled on the northern bank of the Arisil at Ambarmākāḷam
rich in cloud-capped gardens. Of yore, He crushed under His Mount
the sovereign of Lanka encircled by the ocean.
He quelled the distress of Devas and bestowed grace on them.
The karma of those that adore Him with penchant will perish, like sliver in fire. 8

1135. உய்யும் காரணம் உண்டு என்று கருதுமின்! ஒளி கிளர் மலரோனும்,
பை கொள் பாம்பு அணைப்பள்ளி கொள் அண்ணலும், பரவ நின்றவர் மேய--
மை உலாம் பொழில், அரிசிலின் வடகரை, வருபுனல்--மாகாளம்
கையினால்-தொழுது, அவலமும் பிணியும் தம் கவலையும் களைவாரே.

Our God is entempled on the northern bank of the Arisil at Ambarmākāḷam
dight with imbrowned gardens. Of yore, He stood inaccessible to Brahma
whose seat is the bright Lotus and Vishnu, the great one
that slumbers on His bed of snake the sacs of which hold poison.
His worshippers adore Him with fresh flowers
and do away with their blame, illness and manifold worry.
Think on this source of redemption and gain it. 9

1136. பிண்டிபாலரும், மண்டை கொள் தேரரும், பீலி கொண்டு உழல்வாரும்,
கண்ட நூலரும், கடுந் தொழிலாளரும், கழற நின்றவர் மேய--
வண்டு உலாம் பொழில், அரிசிலின் வடகரை, வருபுனல்--மாகாளம்,
பண்டு நாம் செய்த பாவங்கள் பற்றுஅறப் பரவுதல் செய்வோமே.
Our God is entempled on the northern bank of the Arisil
at Ambarmākāḷam in the gardens of which bees bombinate.
Samaṇas wield the weapon Piṇḍipālam, its top decked with the feather
of peacock and roam about; the Buddhists tote *mantais*, their begging-bowls.
These follow opuses that are good only in their light and perform
cruel deeds; let us not heed their libellous inculpations.
To snap the fettering attachment, engendered
by our past sins, let us hail and adore our God. 10

1137. மாறு தன்னொடு மண்மிசை இல்லது வருபுனல் மாகாளத்து,
ஈறும் ஆதியும் ஆகிய சோதியை, ஏறு அமர் பெருமானை,
நாறுபூம்பொழில் காழியுள் ஞானசம்பந்தன் தமிழ்மாலை
கூறுவாரையும் கேட்க வல்லாரையும் குற்றங்கள் குறுகாவே.

On this earth, Ambarmākāḷam is beyond compare. On its God, the Omega
and Alpha, the Empyrean Effulgence, the Rider of the Bull,
Gnānasambandan of Kāzhi which abounds in fragrant and flowery gardens,
has sung this garland of hymns in Tamiḻ.
Sins will not afflict them that recite
these psalms and them that listen to such recitation. 11

104. திருக் கடிக்குளம் நட்டராகம்

104. TIRUKKAṬIKKUḶAM

1138. பொடி கொள் மேனி வெண்நூலினர், தோலினர், புலிஉரி-அதள் ஆடை,
கொடி கொள் ஏற்றினர், மணி, கிணின் என வரு குரைகழல் சிலம்பு ஆர்க்க,
கடி கொள் பூம்பொழில் சூழ்தரு கடிக்குளத்து உறையும் கற்பகத்தை, தம்
முடிகள் சாய்த்து அடி வீழ்தரும் அடியரை முன்வினை மூடாவே.

Our God's frame is bedaubed with the powder of ash; He wears
the sacred thread; of yore, He was mantled in the tusker's skin.
He is clad in a tiger-skin; His flag sports the signum of His Bull;
His right knee is fastened to a tinkling bell. His resounding anklets
summon us to adore Him. He, the Karpaka, is entempled in Kaṭikkuḷam
girt with fragrant and flowery gardens.
The past karma of His servitors that prostrate before Him
with their bent heads and thus adore Him, will become non-est. 1

1139. விண்களார் தொழும் விளக்கினை, துளக்கு இலா விகிர்தனை, விழவு ஆரும்
மண்களார் துதித்து அன்பராய் இன்புஉறும் வள்ளலை, மருவி, தம்
கண்கள் ஆர்தரக் கண்டு, நம் கடிக்குளத்து உறைதரு கற்பகத்தைப்
பண்கள் ஆர்தரப் பாடுவார் கேடு இலர்; பழி இலர்; புகழ் ஆமே.

Our God is the Lamp adored by the supernals; He is the fatigueless *Vikirtan*;
He is the munificent patron who is adored in delight great,
by those of this earth abounding in festivities.
They that adore Him, the Karpaka entempled in Kaṭikkuḷam
with longing eyes that revel in joy, and hail Him in hymns
suffused with *pann*, are truly the blemishless and blameless.
These are, indeed, the glorious devotees. 2

1140. பொங்கு நன் கரிஉரி அது போர்ப்பது, புலி அதள் உடை, நாகம்
தங்க மங்கையைப் பாகம்அது உடையவர், தழல் புரை திருமேனிக்
கங்கை சேர்தரு சடையினர், கடிக்குளத்து உறைதரு கற்பகத்தை,
எங்கும் ஏத்தி நின்று இன்புஉறும் அடியரை இடும்பை வந்து அடையாவே.

Of yore, our God mantled Himself in the skin of
the mighty Tusker abounding in must.
A fiery serpent adorns Him who is clad in the skin of a tiger;
He is concorporate with His Woman; His sacred body
blazes like flame; the Ganga adorns His matted crest.
He is the Karpaka entempled in Kaṭikkuḷam; troubles
will not assail the devotees who adore Him, wherever they be. 3

1141. நீர் கொள் நீள்சடைமுடியனை, நித்திலத்தொத்தினை, நிகர் இல்லாப்
பார் கொள் பார்இடத்தவர் தொழும் பவளத்தை, பசும்பொன்னை, விசும்பு ஆரும்
கார் கொள் பூம்பொழில் சூழ்தரு கடிக்குளத்து உறையும் கற்பகம் தன்னை,
சீர் கொள் செல்வங்கள் ஏத்த வல்லார் வினை தேய்வது திணம் ஆமே.

He bears on His long matted crest the river Ganga;
He blazes like a margaritaceous heap; He is the Coral
adored by the terrestrials; He is the ever-fresh Gold.
Our God is the Karpaka enshrined in Kaṭikkuḷam
on whose flowery gardens clouds do rest.

The karma of those that hail His glorious
and manifold opulence, will waste away altogether. 4

1142. சுரும்பு சேர் சடைமுடியினன், மதியொடு துன்னிய தழல் நாகம்,
அரும்பு தாது அவிழ்ந்து அலர்ந்தன மலர்பல கொண்டு அடியவர் போற்றக்
கரும்பு கார் மலி கொடி மிடை கடிக்குளத்து உறைதரு கற்பகத்தை,
விரும்பு வேட்கையோடு உள் மகிழ்ந்து உரைப்பவர் விதி உடையவர் தாமே.

His matted crest is decked with flowers buzzed by bees;
annulling the hostility betwixt the fierce snake
and the moon, He keeps them juxtaposed on His crown.
He is hailed with blowing flowers galore laden with pollen, by His devotees.
He is the Karpaka enshrined in Kaṭikkuḷam where
thrive sweetcanes entwined with sky-high lianas.
They that adore Him in delight great with their hands,
in intense longing, are truly blessed with divine destiny. 5

1143. மாது இலங்கிய பாகத்தன்; மதியமொடு, அலைபுனல், அழல், நாகம்,
போது இலங்கிய கொன்றையும், மத்தமும், புரிசடைக்கு அழகுஆக,
காது இலங்கிய குழையினன்; கடிக்குளத்து உறைதரு கற்பகத்தின்
பாதம் கைதொழுது ஏத்த வல்லார் வினை பற்றுஅறக் கெடும் அன்றே.
He is concorporate with His Woman; He sports on the strands of His
matted crest, the crescent, the billowy Ganga, the wrathful snake,
the flowers of kondrai and *ūmattham*.
A *kuzhai* dangles in the lobe of His comely ear.
The cruel karma of those that hail with their hands
the Karpaka abiding at Kaṭikkuḷam will vamoose tracelessly. 6

1144. குலவு கோலத்த கொடி நெடுமாடங்கள்குழாம், பலகுளிர்பொய்கை,
உலவு புள்இனம், அன்னங்கள் ஆலிடும், பூவை சேரும்--கூந்தல்
கலவை சேர்தரு கண்ணியன்--கடிக்குளத்து உறையும் கற்பகத்தைச் சீர்
நிலவி நின்றுநின்று ஏத்துவார்மேல் வினை நிற்ககில்லாதானே.

Our God, the Karpaka, is enshrined in Kaṭikkuḷam which is dight with lofty
and storeyed mansions to which are fastened the splendorous streamers.
Its pools are frequented by fish-eating birds and swans that sport in joy.
Our God adorned with a chaplet is concorporate with
His Consort whose coiffure is decked with flowers.
Karma will not stick to them that abide here
gloriously, foregather in His delubrum and hail and adore Him. 7

1145. மடுத்த வாள் அரக்கன்(ன்) அவன் மலை தன்மேல் மதிஇலாமையில் ஓடி
எடுத்தலும், முடிதோள்கரம் நெரிந்து இற இறையவன் விரல் ஊன்ற,
கடுத்து வாயொடு கை எடுத்து அலறிட, கடிக்குளம் தனில் மேவிக்
கொடுத்த பேர் அருள் கூத்தனை ஏத்துவார் குணம் உடையவர்தாமே.

When Ravana, the wielder of a sword that pierces to death his adversaries,
brainlessly durst uproot His Kailās, our God, with a toe of His foot,
crushed his heads, shoulders and hands.
Then when he rued, cried aloud and adored Him
with His hands, He relented and blessed him.
Our God, the Dancer of infinite grace, is entempled in Kaṭikuḷam.
They that hail Him sincerely are the ones that stand
blessed with virtuous qualities. 8

1146. நீரின் ஆர் கடல்-துயின்றவன். அயனொடு, நிகழ் அடி முடி காணார்;
பாரின் ஆர் விசும்பு உற, பரந்து எழுந்தது ஓர் பவளத்தின் படி ஆகி,
காரின் ஆர் பொழில் சூழ்தரு கடிக்குளத்து உறையும் கற்பகத்தின் தன்
சீரின் ஆர் கழல் ஏத்த வல்லார்களைத் தீவினை அடையாவே.

Vishnu that slumbers on the sea brimful of water and Brahma, went
in quest of Him burrowing deep upto the base of the earth and flew
upto the bourne of the heavens in vain, as He
stood as a column of coralline flame, unbeholdable by them.

He is our Karpaka entempled in Kaṭikkuḷam dight with sky-high gardens.
Lo, evill karma will not touch them who are valiant
to hail His gloriously ankleted feet. 9

1147. குண்டர் தம்மொடு சாக்கியர் சமணரும், குறியினில் நெறி நில்லா
மிண்டர் மிண்டு உரை கேட்டு, அவை மெய் எனக் கொள்ளன்மின்! விடம் உண்ட
கண்டர், முண்டம் நல் மேனியர், கடிக்குளத்து உறைதரும் எம் ஈசர்,
தொண்டர் தொண்டரைத் தொழுது அடி பணிமின்கள்!தூ நெறி எளிது ஆமே.

The obstinate and obdurate Buddhists and the Jains are ignoramuses that follow
not what they preach. Listen not to their falsehoods; they aren't good.
Our God is the quaffer of the venom; He wears the three
stripes of ash on His divine person.
He, our God, is entempled in Kaṭikkuḷam. Do adore the feet of
the servitors of His servitors. Lo, you will gain, with ease, the redemptive way. 10

1148. தனம் மலி புகழ் தயங்கு பூந்தராயவர்மன்னன்--நல் சம்பந்தன்--
மனம் மலி புகழ் வண் தமிழ்மாலைகள் மால்அதுஆய், மகிழ்வோடும்,
கனம் மலி கடல் ஓதம் வந்து உலவிய கடிக்குளத்து அமர்வானை,
இனம் மலிந்துஇசை பாட வல்லார்கள், போய் இறைவனோடு உறைவாரே.

The goodly Gnānasambandhan, the Prince of Pūntharāi abounding
in opulence and glory, with all his manam, and in delight great,
has sung on the God of Kaṭikkuḷam which is
close to the billowy sea, these garlands of magnanimous Tamiḻ.
They that are valiant to hail these psalms in dulcet music,
companied with His devotees will gain Siva and dwell with Him. 11

105. திருக் கீழ்வேளூர் நட்டராகம்

105. KEEZHVĒḶŪR

1149. மின் உலாவிய சடையினர், விடையினர், மிளிர்தரும் அரவோடும்
பன் உலாவிய மறைஒலி நாவினர், கறை அணி கண்டத்தர்,
பொன் உலாவிய கொன்றைஅம்தாரினர், புகழ் மிகு கீழ்வேளூர்
உன் உலாவிய சிந்தையர்மேல் வினை ஓடிட, வீடு ஆமே.

Fulgurant is His matted hair; His mount is the Bull.
He is adorned with a bright adder; He is a chanter
of the resounding Vedas which are frequently chanted.
He is the wearer of the wreath of golden *kondrais*.
He is entempled in the glorious Keezhvēḷūr.
The karma of those that meditate on Him will cease
and they will come by deliverance. 1

1150. நீர் உலாவிய சடைஇடை அரவொடு, மதி, சிரம்நிரைமாலை,
வார் உலாவிய வனமுலையவளொடு மணி சிலம்புஅவை ஆர்க்க,
ஏர் உலாவிய இறைவனது உறைவுஇடம் எழில் திகழ் கீழ்வேளூர்
சீர் உலாவிய சிந்தைசெய்து அணைபவர் பிணியொடு வினை போமே.

On His long and extensive matted crest abide the Ganga
brimful of water, the adder and the garland of a skull.
With His Consort whose breasts are cinctured with
a breast-band, and with His vibrant anklets,
He, the lofty God, abides at the beautiful Keezhvēḷūr.
They, blessed with glorious chinta, who gather here to adore Him,
will stand freed from their karma and afflicting maladies. 2

1151. வெண்நிலா மிகு விரிசடை அரவொடும், வெள்எருக்கு, அலர்மத்தம்,
பண் நிலாவிய பாடலோடு ஆடலர் பயில்வுஉறு கீழ்வேளூர்,
பெண் நிலாவிய பாகனை, பெருந்திருக்கோயில் எம்பெருமானை,
உள்-நிலாவி நின்று உள்கிய சிந்தையார் உலகினில் உள்ளாரே.

On His extensive matted crest abide the white rayed
moon,the serpent and the flowers of white *erukku.*
His great and divine temple is at Keezhvēḷūr where flourish
the practitioners of *pann*-laden songs, and dance.
Our God is concorporate with His Woman. They that adore Him
with their inly-melting chinta,will thrive in this world, poised in godliness. 3

1152. சேடு உலாவிய கங்கையைச் சடைஇடைத் தொங்கவைத்து அழகுஆக
நாடு உலாவிய பலி கொளும் நாதனார், நலம் மிகு கீழ்வேளூர்ப்
பீடு உலாவிய பெருமையர், பெருந்திருக்கோயிலுள் பிரியாது
நீடு உலாவிய நிமலனைப் பணிபவர் நிலை மிகப் பெறுவாரே.

He, the Chief of gods, bears on His beautiful matted
crest the glorious Ganga, adangle; He goes about
seeking alms throughout the realm.
He abides in the lofty and majestic delubrum
of the weal-conferring Keezhvēḷūr.
They that adore uninterrupted our God, the Ninmalan
of sempiternal athanasy, will, ever be poised in beatitudinous bliss. 4

1153. துன்று வார்சடைச் சுடர் மதி, நகுதலை, வடம் அணி சிரமாலை,
மன்று உலாவிய மா தவர் இனிது இயல் மணம் மிகு கீழ்வேளூர்
நின்று நீடிய பெருந்திருக்கோயிலின் நிமலனை, நினைவோடும்
சென்று உலாவி நின்று, ஏத்த வல்லார் வினை தேய்வது திணம் ஆமே.

On His long and dense matted hair, He sports
the radiant moon and the smiling skull fastened to a wreath.

He, the sempiternal *Ninmalan* abides in the lofty,
great and divine temple at the suaveolent Keezhvēḷūr
where abide the *tapaswis* who constantly meditate on the Citrambalam.
The cruel karma of those that constantly think on Him, our God,
here entempled, will, without doubt, wane total. 5

1154. கொத்து உலாவிய குழல் திகழ் சடையனை, கூத்தனை, மகிழ்ந்து உள்கித்
தொத்து உலாவிய நூல் அணி மார்பினர் தொழுது எழு கீழ்வேளூர்--
பித்து உலாவிய பத்தர்கள் பேணிய--பெருந்திருக்கோயில் மன்னும்
முத்து உலாவிய வித்தினை, ஏத்துமின்! முடுகிய இடர் போமே.

His splendorous matted tresses are adorned with the bunches of blooms.
He is the Dancer par excellence, whom the Brahmins that wear
the strands of sacred thread hail and adore inly rejoicing.
Our God abides in the great and grand temple divine at Keezhvēḷūr
fostered in devotion by His bhaktas who are mad after Him.
Hail Him the Pearl who is the Seed (Hiranyagarba).
Troubles that afflict you sore, will perish. 6

1155. பிறை நிலாவிய சடைஇடைப் பின்னலும் வன்னியும் துன் ஆரும்
கறை நிலாவியகண்டர், எண்தோளினர், காதல்செய் கீழ்வேளூர்--
மறை நிலாவிய அந்தணர் மலிதரு--பெருந்திருக்கோயில் மன்னும்
நிறை நிலாவிய ஈசனை நேசத்தால் நினைபவர் வினை போமே.

His matted hair is densely plaited with the leaves of *Vanni*; His crest
bears the crescent. His throat is stained with the murk of venom;
He is the eight-armed, He, in love, abides in the divinely
great and glorious temple at Keezhvēḷūr where flourish the well-versed
in the Vedas. The karma of them that contemplate Him,
the Perfect God, in devotion, will flee away. 7

1156. மலை நிலாவிய மைந்தன் அம் மலையினை எடுத்தலும், அரக்கன்தன்
தலைஎலாம் நெரிந்து அலறிட, ஊன்றினான் உறைதரு கீழ்வேளூர்--
கலை நிலாவிய நாவினர் காதல்செய்--பெருந்திருக்கோயிலுள்
நிலை நிலாவிய ஈசனை நேசத்தால் நினைய, வல்வினை போமே.

He is the puissant One; when the Asura durst uproot
His Mount, He so pressed it with a toe of His foot,
that all his heads were crushed and he wailed aloud.
He abides in the great and gloriously divine temple at Keezhvēḷūr where
thrive His loving devotees-- the Brahmins well-versed in the scriptures.
The karma of those that meditate our aeviternal
God, in intense bhakti, will flee away. 8

1157. மஞ்சு உலாவிய கடல் கிடந்தவனொடு மலரவன் காண்பு ஒண்ணாப்
பஞ்சு உலாவிய மெல்அடிப் பார்ப்பதி பாகனை, பரிவோடும்
செஞ்சொலார்பலர் பரவிய தொல்புகழ் மல்கிய கீழ்வேளூர்
நஞ்சு உலாவிய கண்டனை, நணுகுமின்! நடலைகள் நணுகாவே.

He stood unbeholdable unto Vishnu who slumbers on the sea
over which clouds sail and Brahma seated on the great Lotus,
when they went in quest of Him, our God.
He is concorporate with Pārvati whose feet are soft like the silk-cotton.
He is entempled in Keezhvēḷūr of hoary fame.
Gain access to Him whose throat holds
the venom; troubles will not approach you. 9

1158. சீறு உலாவிய தலையினர் நிலை இலா அமணர்கள், சீவரத்தார்,
வீறு இலாத வெஞ்சொல்பல விரும்பன்மின்! கரும்பு அமர் கீழ்வேளூர்--
ஏறு உலாவிய கொடியனை--ஏதம் இல் பெருந்திருக்கோயில் மன்னு
பேறு உலாவிய பெருமையன் திருவடி பேணுமின்! தவம் ஆமே.

Samaṇas who are the wrathful tricchotillomaniacs and the debased
and ochre-robed Buddhists articulate but inglorious words,
void of substance. Listen not to them.
He whose flag sports the signum of His Bull, abides in the glorious,
divine and flawless temple at Keezhvēḷūr where thrive bees galore.
Hail and adore the divine feet of Him, the glorious
boon-giver. This counts for *tapas* unto you. 10

1159. குருண்ட வார்குழல்சடை உடைக் குழகனை, அழகு அமர் கீழ்வேளூர்த்
திரண்ட மா மறையவர் தொழும் பெருந்திருக்கோயில் எம்பெருமானை,
இருண்ட மேதியின் இனம் மிகு வயல் மல்கு புகலி மன் சம்பந்தன்
தெருண்ட பாடல் வல்லார்அவர், சிவகதி பெறுவது திடம் ஆமே.

He is the ever-young One of matted tresses. He, our God, abides in
the gloriously divine temple at Keezhvēḷūr adored by the great Vedic Brahmins,
in all their strength. Gnānasambandhan of Pukali where abound dark buffaloes
and fields, has on the God of Keezhvēḷūr, sung these psalms
of absolute clarity. They that are valiant in these psalms, will without
doubt, gain the way suffused with Siva's grace. 11

106. திரு வலஞ்சுழி நட்டராகம்

106. TIRUVALANJUZHI

1160. என்ன புண்ணியம் செய்தனை--நெஞ்சமே! இருங்கடல் வையத்து,
முன்னம் நீ புரி நல்வினைப் பயன்இடை, முழுமணித்தரளங்கள்
மன்னு காவிரி சூழ் திரு வலஞ்சுழிவாணனை, வாய் ஆரப்
பன்னி, ஆதரித்து ஏத்தியும் பாடியும், வழிபடும் அதனாலே.
We have come by this blessed life thanks to our righteous deeds in
our past births; so, in this birth, on earth in orbis terrarum
we live devotedly, sing His praises with
willing lips and hail the God of Tiruvalanjuzhi on the bank
of the Kāviri abounding in unbroken gems and pearls.

Lo, O heart, what type punya par excellence,
have we performed to merit this life? 1

1161. விண்டு ஒழிந்தன, நம்முடை வல்வினை-விரிகடல் வரு நஞ்சம்
உண்டு இறைஞ்சு வானவர் தமைத் தாங்கிய இறைவனை, உலகத்தில்
வண்டு வாழ் குழல் மங்கை ஓர் பங்கனை, வலஞ்சுழி இடம்ஆகக்
கொண்ட நாதன், மெய்த்தொழில் புரி தொண்டரோடு இனிது இருந்தமையாலே.

He quaffed the oceanic venom and saved the Devas;
He is concorporate with His Woman in whose tresses bees lie cradled.
Our God is the Chief of gods. He is enshrined in Vlanjuzhi.
As we dwell companied with His servitors who truly render service
unto Him, our cruel karma stands shattered into smithereens. 2

1162. திருந்தலார் புரம் தீ எழச் செறுவன; இறலின்கண் அடியாரைப்
பரிந்து காப்பன; பத்தியில் வருவன; மத்தம் ஆம் பிணிநோய்க்கு
மருந்தும் ஆவன; மந்திரம் ஆவன--வலஞ்சுழி இடம்ஆக
இருந்த நாயகன், இமையவர் ஏத்திய, இணை அடித்தலம் தானே.

It is the puissance of God's sacred feet twain
that gutted with fire the unreformable Asura's walled-citadels.
It is His feet twain that protect in grace His devotees.
They manifest before true bhaktas; they are, indeed,
the medicine and the curative mantra of those
that suffer from frenzy and fettering maladies.
Lo, our God-Master abides in Valanjuzhi adored by Devas. 3

1163. கறை கொள் கண்டத்தர்; காய்கதிர் நிறத்தினர்; அறத்திறம் முனிவர்க்கு அன்று--
இறைவர்--ஆல்இடை நீழலில் இருந்து உகந்து இனிது அருள் பெருமானார்;
மறைகள் ஓதுவர்; வருபுனல் வலஞ்சுழிஇடம் மகிழ்ந்து, அருங்கானத்து,
அறை கழல் சிலம்பு ஆர்க்க, நின்று ஆடிய அற்புதம் அறியோமே!

His throat is murky; His body is ruddy like blazing flame.
Of yore, He, our God, seated in the shade of the Banyan tree, rejoiced to
teach the great and manifold dharma unto the sages.
He is a chanter of the Vedas; He blissfully abides in Valanjuzhi
on the bank of the Kāviri. We canst not comprehend the splendorous
wonder of His dance which He enacts,
the while His cilampus resonate vibrantly. 4

1164. மண்ணர்; நீரர்; விண்; காற்றினர்; ஆற்றல்ஆம் எரிஉரு; ஒருபாகம்
பெண்ணர்; ஆண் எனத் தெரிவு அரு வடிவினர்; பெருங்கடல் பவளம் போல்
வண்ணர்; ஆகிலும், வலஞ்சுழி பிரிகிலார்; பரிபவர் மனம் புக்க
எண்ணர்; ஆகிலும் எனைப் பல இயம்புவர், இணை அடி தொழுவாரே.

His form is of earth, water, air the unbearable fire and space;
it is impossible to reckon His body as a male's or a female's.
Though His hue is like the coral of the vast sea, it is
at Valanjuzhi, He abides inseparably. He indwells and pervades
the inner sensoria of those that are wholly devoted to Him.
It is with multitudinous encomia, His feet
twain are hailed and adored by His devotees. 5

1165. ஒருவரால் உவமிப்பதை அரியது ஓர் மேனியர்; மடமாதர்
இருவர் ஆதரிப்பார்; பலபூதமும் பேய்களும் அடையாளம்;
அருவராதது ஓர் வெண்தலை கைப் பிடித்து, அகம்தொறும் பலிக்கு என்று
வருவரேல், அவர் வலஞ்சுழி அடிகளே; வரி வளை கவர்ந்தாரே!

Our God is beyond compare; such is His divine frame;
on His crown is the damsel Ganga; He shares His
body with His Woman; He loves these two. While Bhūtas and ghouls
encircle Him, and sing and dance, He totes a white skull which He deems
not abominable and goes about seeking alms from every house.

If He be such, He is, indeed, the God of Valanjuzhi.
Lo, He has filched my bangles. 6

1166. குன்றியூர், குடமூக்குஇடம், வலம்புரம், குலவிய நெய்த்தானம்,
என்று இவ் ஊர்கள்இ(ல்)லோம் என்றும் இயம்புவர்; இமையவர் பணி கேட்பார்;
அன்றி, ஊர் தமக்கு உள்ளன அறிகிலோம்; வலஞ்சுழி அரனார்பால்
சென்று, அ(வ்)ஊர் தனில்-தலைப்படல் ஆம் என்று சேயிழை தளர்வு ஆமே.

The Devas await His commands. Lo, He comes announcing that He is
of Kundriyūr, Kutamūkku and Valampuram and the lovely Neitthānam.
These apart, we know not of His other places.
Yet the bejewelled beloved of His, languishing all
the while, says that if access as well as abidance
is gained at Hara's Valanjuzhi, survival is plausible. 7

1167. குயிலின் நேர் மொழிக் கொடியிடை வெருஉற, குலவரைப் பரப்புஆய
கயிலையைப் பிடித்து எடுத்தவன் கதிர் முடி தோள்இருபதும் ஊன்றி,
மயிலின் ஏர் அன சாயலோடு அமர்ந்தவன், வலஞ்சுழி எம்மானைப்
பயில வல்லவர் பரகதி காண்பவர்; அல்லவர் காணாரே.
Her words are canorous like the *kuyil*'s; Her waist
is willowy; Her mien is like the peafowl's. She is Uma.
Causing Her to dread, when Ravana durst uproot
the supremely great Kailās, He pressed with
a toe and crushed his ten radiant heads and twenty shoulders.
Our God concorporate with His Woman is entempled in Valanjuzhi.
Only they that are valiant to cultivate bhakti for Him 8
will gain the supernal way, not so others, alas!

1168. அழல் அது ஓம்பிய அலர்மிசை அண்ணலும், அரவு அணைத் துயின்றானும்,
கழலும் சென்னியும் காண்பு அரிது ஆயவர்; மாண்பு அமர் தடக்கையில்
மழலை வீணையர்; மகிழ் திரு வலஞ்சுழி வலம்கொடு பாதத்தால்
சுழலும் மாந்தர்கள் தொல்வினை அதனொடு துன்பங்கள் களைவாரே.

The Noble Brahma who is seated on the Lotus and who fosters the ritual
fire and Vishnu who sleeps on his snake-bed, went in quest of His
crown and ankleted feet, in vain. His broad hand holds
the *vina*, the notes of which are sweet like the babbling of a child.
He is blissfully entempled in Valanjuzhi.
Devotees who circumambulate on foot, His shrine, are the ones
who can weed out their hoary karma and manifold miseries. 9

1169. அறிவு இலாத வன்சமணர்கள், சாக்கியர்,--தவம் புரிந்து அவம் செய்வார்--
நெறி அலாதன கூறுவர்; மற்றுஅவை தேறன்மின்! மாறா நீர்
மறி உலாம் திரைக் காவிரி வலஞ்சுழி மருவிய பெருமானைப்
பிறிவு இலாதவர் பெறு கதி பேசிடில், அளவுஅறுப்பு ஒண்ணாதே.

The addle-pated and fierce Samanas and the Tērās
perform *tapas* but enact evil deeds.
They propagate the way unrighteous. Ignore them.
On the contrary, if you hail the ways of those that part not from
Valanjuzhi on the bank of the Kaviri of recurring waves,
know that the resulting beatitude is ineffable. 10

1170. மாது ஓர்கூறனை, வலஞ்சுழி மருவிய மருந்தினை, வயல் காழி
நாதன்--வேதியன், ஞானசம்பந்தன்--வாய் நவிற்றிய தமிழ்மாலை
ஆதரித்து, இசை கற்று வல்லார், சொலக் கேட்டு உகந்தவர் தம்மை
வாதியா வினை; மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் வருத்தம் வந்து அடையாவே.

He is concorporate with His Woman; He is the God of Valanjuzhi;
He is like the catholicon.On Him, the Prince of Kāzhi abounding
in fields, the one who is well-versed in the Vedas, has sung
this garland of Tamil̲. Karma will not afflict them that, in love,
sing these psalms married to dulcet music, here or hereafter.
They will flourish untouched by grief. 11

107. திருக் கேதீச்சுரம் நட்டராகம்

107. TIRUKKĒDEECCHURAM

1171. விருது குன்ற, மாமேரு வில், நாண் அரவா, அனல்-எரி அம்பா,
பொருது மூஎயில் செற்றவன் பற்றி நின்று உறை பதி--எந்நாளும்
கருதுகின்ற ஊர்--கனைகடல் கடி கமழ் பொழில் அணி மாதோட்டம்
கருத நின்ற கேதீச்சுரம் கைதொழ, கடுவினை அடையாவே.

With the Mount Meru as His ever-triumphant bow, the Snake
as its string and the arrow blazing Agni-tipt, our martial God
gutted with fire the triad of the walled-citadels of the Asuras.
He, our God, willingly abides at Māthōttam circled by the roaring sea,
and engirt with ornate and fragrant gardens at Kēdeecchuram, reckoned
by many bhaktas as the fit and proper place of adoration.
Cruel karma'll not afflict those that adore with their hands, this shrine. 1

1172. பாடல் வீணையர், பலபலசரிதையர், எருது உகைத்து அரு நட்டம்-
ஆடல் பேணுவர், அமரர்கள் வேண்ட நஞ்சு உண்டு இருள்கண்டத்தர்,
ஈடம் ஆவது--இருங்கடல் கரையினில் எழில் திகழ் மாதோட்டம்,
கேடு இலாத கேதீச்சுரம் கைதொழ, கெடும், இடர் வினைதானே.
He sings strumming His *Vina*; manifold are His annals;
His mount is the Bull; He enacts variform dance.
Implord by Devas, He quaffed the venom and blued His throat.
He is entempled in the splendorous Māthōttam circled by
the vast sea at the flawless Kēdeecchuram.
Troubles and karma of those that hail this shrine,
with their hands, will perish. 2

1173. பெண் ஓர்பாகத்தர், பிறை தவழ் சடையினர், அறை கழல் சிலம்பு ஆர்க்கச்
சுண்ணம் ஆதரித்து ஆடுவர், பாடுவர், அகம்தொறும் இடு பிச்சைக்கு
உண்ணல் ஆவது ஓர் இச்சையின் உழல்பவர், உயர்தரு மாதோட்டத்து
அண்ணல், நண்ணு கேதீச்சுரம் அடைபவர்க்கு அருவினை அடையாவே.

He is concorporate with His Woman; on His matted crest
crawls the crescent. His silampu and anklet resonate
as He dances; He is willingly bedaubed with the sacred ash;
eke doth He sing. Lo, He roams about borne by
the desire of seeking alms from every house.
He is the Noble One that abides in Māthōttam--lofty
and accrescent-- at Kēdeecchuram. Twyfold karma
will not get attached to them that gather here and Him adore. 3

1174. பொடி கொள் மேனியர், புலிஅதள் அரையினர், விரிதரு கரத்து ஏந்தும்
வடிகொள் மூஇலைவேலினர், நூலினர், மறிகடல் மாதோட்டத்து
அடிகள், ஆதரித்து இருந்த கேதீச்சுரம் பரிந்த சிந்தையர் ஆகி,
முடிகள் சாய்த்து, அடி பேண வல்லார் தம்மேல் மொய்த்து எழும் வினை போமே.

His body is bedaubed with the holy ash; His waist is clad in a tiger-skin;
His open hand wields the well-crafted and the three-leaved spear;
He is adorned with the sacred thread. He abides in Māthōttam
upon the sea of recurring waves, at His beloved Tirukkēdeecchuram,
The swarming karmic deeds of those of loving *chinta*,
who bow low their heads at His feet 'll flee away. 4

1175. நல்லர், ஆற்றவும் ஞானம் நன்கு உடையர்--தம் அடைந்தவர்க்கு அருள் ஈய
வல்லர், பார் மிசைவான் பிறப்புஇறப்பு இலர், மலி கடல் மாதோட்டத்து
எல்லை இல் புகழ் எந்தை, கேதீச்சுரம் இராப்பகல் நினைந்து ஏத்தி,
அல்லல் ஆசு அறுத்து, அரன்அடி இணை தொழும் அன்பர் ஆம் அடியாரே.
He is supremely good; His is the great Gnosis; He grants grace to them
that reach Him; He never gets born on the earth or the celestial world.
He, our Father, abides in Māthōttam circled by
the swelling sea at the endlessly glorious Kēdeecchuram.
The loving devotees that consciously hail Hara's feet twain,
night and day, rid tracelessly of troubles, become His servitors. 5

1176. பேழை வார்சடைப் பெருந் திருமகள்தனைப் பொருந்த வைத்து ஒருபாகம்
மாழை அம் கயல் கண்ணிபால் அருளிய பொருளினர், குடிவாழ்க்கை--
வாழை அம்பொழில் மந்திகள் களிப்பு உற மருவிய மாதோட்ட,
கேழல்வெண்மருப்பு அணிந்த நீள் மார்பர், கேதீச்சுரம் பிரியாரே.

On His glorious matted crest He sports becomingly the great and divine Ganga;
He for ever, graces His Consort whose comely eyes roll like *kayal*.
He abides at Māthōttam in whose plantain gardens female monkeys thrive
in delight great, at Kēdeecchuram from which He, whose
broad chest sports the white tusk of the Hog, never parts at all. 6

1177. பண்டு நால்வருக்கு அறம் உரைத்து அருளிப் பல்உலகினில் உயிர் வாழ்க்கை
கண்ட நாதனார், கடலிடம் கைதொழ, காதலித்து உறை கோயில்--
வண்டு பண்செயும் மா மலர்ப்பொழில் மஞ்ஞை நடம்இடு மாதோட்டம்,
தொண்டர் நாள்தொறும் துதிசெய, அருள்செய் கேதீச்சுரம் அதுதானே.

He is the Chief of gods, who, of yore, inculcated dharma to the Four;
He devises embodiments for all lives in many worlds.
He abides in Māthōttam in whose great and flowery
gardens bees hum in *pann* and peacocks dance.
He, in love, is entempled at Kēdeecchuram where His
servitors stand blessed to hail Him daily. 7

1178. தென் இலங்கையர்குலபதி, மலை நலிந்து எடுத்தவன், முடி திண்தோள்
தன் நலம் கெட அடர்த்து, அவற்கு அருள்செய்த தலைவனார்--கடல்வாய் அப்
பொன் இலங்கிய முத்து மா மணிகளும் பொருந்திய மாதோட்டத்து,
உன்னி அன்பொடும் அடியவர் இறைஞ்சு--கேதீச்சுரத்து உள்ளாரே.

He is the Prime God that crushed the heads and arms
of the king of Southern Lanka, when he, with great
effort, durst uproot His Mount imperilling his weal.
Then when re rued, He blessed him with grace. He abides in

Māthōttam abounding in gold, pearls, rubies and precious stones,
at Kēdeecchuram where He blesses with grace
His servitors abounding in devotion. 8

1179. பூஉளானும் அப் பொருகடல்வண்ணனும், புவி இடந்து எழுந்து ஓடி,
மேவி நாடி, நுன் அடிஇணை காண்கிலா வித்தகம் என் ஆகும்?
மாவும் பூகமும் கதலியும் நெருங்கு மாதோட்ட நன் நகர் மன்னி,
தேவிதன்னொடும் திருந்து கேதீச்சுரத்து இருந்த எம்பெருமானே!

Brahma seated on the Lotus and Vishnu, the sea-hued, flew up, and burrowed deep
the earth; yet You remained unbeholdable unto them that could not at all,
eye Your feet twain. Lo, Yours is the strategy par excellence.
Concorporate with Your Consort, You, our God, for ever,
abide in the good city of Māthōttam densely abounding
in mango, areca-nut and banana trees, at the redeeming Kēdeecchuram. 9

1180. புத்தராய்ச் சில புனை துகில் உடையவர், புறன்உரைச் சமண்ஆதர்,--
எத்தர் ஆகி நின்று உண்பவர்--இயம்பிய ஏழைமை கேளேன்மின்!
மத்தயானையை, மறுகிட உரிசெய்து போர்த்தவர், மாதோட்டத்து
அத்தர், மன்னு பாலாவியின் கரையில் கேதீச்சுரம் அடைமி(ன்)னே!

The Buddhists shrouded in ochre-robes are brainless;
the deceitful Samanas eat standing. Listen not to their blabberings.
Of yore, our God, even as the musty tusker that confronted Him
stood staring, peeled off its skin and manled Himself in it.
He abides in Māthōttam on the bank of the Pālāvi
at Kēdeecchuram. Reach it in all celerity. 10

1181. மாடுஎலாம் மணமுரசு எனக் கடலினது ஒலி கவர் மாதோட்டத்து,
ஆடல் ஏறு உடை அண்ணல் கேதீச்சுரத்து அடிகளை, அணி காழி
நாடுஉளார்க்கு இறை--ஞானசம்பந்தன்--சொல் நவின்று எழு பாமாலைப்
பாடல்ஆயின பாடுமின், பத்தர்காள்! பரகதி பெறல்ஆமே.

Close by, the roaring sea resounds like wedding-drums;
Māthottam is where in its Kēdeeccharam, our Noble God whose mount
is the Bull, abides. On Him, Gnānasambandhan of ornate Kāzhi
whose chief He is, has sung this garland of hymns.
Ye bhaktas, sing these soul-stirring psalms; You will gain the celestial life. 11

108. திரு விற்குடிவீரட்டம் நட்டராகம்
108. TIRUVIṞKUDI VEERAṬṬAM

1182. வடிகொள் மேனியர், வான மா மதியினர், நதியினர், மது ஆர்ந்த
கடி கொள் கொன்றை அம் சடையினர், கொடியினர், உடை புலிஅதள் ஆர்ப்பர்,
விடைஅது ஏறும் எம்மான், அமர்ந்து இனிது உறை விற்குடிவீரட்டம்,
அடியார்ஆகி நின்று, ஏத்த வல்லார் தமை அருவினை அடையாவே.

Beautiful is His body; He wears the skyey crescent; He sports the Ganga
on His crest adorned with fragrant and melliferous *kondrais*.
He sports a flag; He is clad in a tiger-skin. He rides the Bull.
Our God is sweetly entempled in Viṟkudi Veeraṭṭam. The twyfold karma
will not touch those bhaktas who, poised in servitorship, hail Him. 1

1183. களம் கொள், கொன்றையும் கதிர் விரி மதியமும் கடி கமழ் சடைக்கு ஏற்றி,
உளம் கொள் பத்தர்பால் அருளிய பெருமையர்; பொரு கரிஉரி போர்த்து
விளங்கு மேனியர்; எம்பெருமான்; உறை விற்குடிவீரட்டம்,
வளம் கொள் மா மலரால் நினைந்து ஏத்துவார் வருத்தம்அது அறியாரே.

Our God sports on His fragrant matted crest the comely
and melliferous *kondrais* and the radiant moon.
He is the glorious One that confers grace on His devotees
that adore Him with all their heart. His bright body is
mantled in the skin of the belligerent Tusker that He flayed.
He, our God, is entempled in Viṟkudi Veeraṭṭam. They that hail Him
with great and splendorous flowers know not of grief at all. 2

1184. கரிய கண்டத்தர், வெளிய-வெண்பொடி அணி மார்பினர், வலங்கையில்
எரியர், புன்சடை இடம் பெறக் காட்டுஅகத்து ஆடிய வேடத்தர்,
விரியும் மா மலர்ப்பொய்கை சூழ் மது மலி விற்குடிவீரட்டம்
பிரிவுஇலாதவர் பெருந் தவத்தோர் எனப் பேணுவர், உலகத்தே.

His throat is murky; His chest is bedaubed with the argent powder of holy ash;
He holds the fire in His right palm. He is of the colourful form
who dances in the crematory. His ruddy matted hair a-dangle, He abides
at Viṟkudi Veeraṭṭam girt with natural pools where great
and melliferous blossoms blow with pervading fragrance.
They that part not from His delubrum and hail
Him'll be celebrated as great tapaswis by this world. 3

1185. பூதம் சேர்ந்து இசைபாடலர், ஆடலர், பொலிதர நலம் ஆர்ந்த
பாதம் சேர்இணைச்சிலம்பினர், கலம் பெறு கடல் எழு விடம் உண்டார்,
வேதம் ஓதிய நா உடையான், இடம் விற்குடிவீரட்டம்
ஓதும் நெஞ்சினர்க்கு அல்லது உண்டோ, பிணி தீவினை கெடும்ஆறே?

Companied with His Bhūtas, He sings and dances. His feet twain--splendorous
and weal-conferring--, are fastened with anklets. He quaffed the venom
of the sea where barkentines ply. His tongue, for ever,
articulates the Vedas; He is enshrined in Viṟkudi Veeraṭṭam.
Save them that adore Him here with all their heart, is there
any way for them to annul their maladies and cruel karma? 4

1186. கடிய ஏற்றினர், கனல் அன மேனியர், அனல் எழ ஊர்மூன்றும்
இடிய மால்வரை கால் வளைத்தான், தனது அடியவர்மேல் உள்ள
வெடிய வல்வினை வீட்டுவிப்பான், உறை விற்குடிவீரட்டம்
படியதுஆகவே பரவுமின்! பரவினால், பற்றுஅறும், அருநோயே.

He rides the swift Bull; His body blazes like fire; He bent the great Meru Mount
into a bow and gutted with fire, the triad of the walled citadels.
He annuls the cruel hostile Karma of His devotees. He is entempled in
Viṟkudi Veeraṭṭam where if you humbly adore and hail Him,
the nexus with your malady, well-nigh impossible to cure, will snap altogether. 5

1187. பெண் ஓர் கூறினர்; பெருமையர்; சிறுமறிக் கையினர்; மெய் ஆர்ந்த
அண்ணல்; அன்புசெய்வார் அவர்க்கு எளியவர்; அரியவர், அல்லார்க்கு;
விண்ணில் ஆர் பொழில் மல்கிய மலர் விரி விற்குடிவீரட்டம்
எண் நிலாவிய சிந்தையினார் தமக்கு இடர்கள் வந்து அடையாவே.

He is concorporate with His Woman; great is His renown;
His palm holds a little fawn; He, the Noble One,
is of easy of access to His devotees; for others He is inaccessible.
Troubles will not afflict them that meditate on Him
who is entempled in Viṟkudi Veeraṭṭam girt with
sky-vaulting gardens where blossoms galore blow. 6

1188. This verse is not extant. 7

1189. இடம் கொள் மா கடல் இலங்கையர் கோன் தனை இகல் அழிதர ஊன்று
திடம் கொள் மால்வரையான், உரை ஆர்தரு பொருளினன், இருள் ஆர்ந்த
விடம் கொள் மா மிடறு உடையவன், உறைபதி விற்குடிவீரட்டம்
தொடங்கும்ஆறு இசை பாடி நின்றார் தமைத் துன்பம் நோய் அடையாவே.

He is of the Mount Kailās who crushed the sovereign of Lanka girt with
the spacious and great sea and his hostility. He is the Word
and its import. He quaffed the murky venom and retained it in His throat.
Troubles and maladies will not afflict them that contemplate
and hymn Him in music, who is entempled in Viṟkudi Veeraṭṭam. 8

1190. செங்கண் மாலொடு நான்முகன் தேடியும் திருவடி அறியாமை
எங்கும் ஆர் எரி ஆகிய இறைவனை--அறைபுனல் முடி ஆர்ந்த,
வெங் கண் மால்வரைக்கரி உரித்து உகந்தவன்--விற்குடிவீரட்டம்
தம் கையால்-தொழுது ஏத்த வல்லார் அவர் தவம் மல்கு குணத்தாரே.

He, our God, so stood as a column of fire of cosmic pervasion that
the red-eyed Vishnu and the Four- faced Brahma could not
behold His feet or crown after which they went in quest.
He sports the Ganga on His matted crest; He flayed the cruel and ruddy-eyed
Tusker and mantled Himself in its skin and rejoiced.
They that adore Him with their hands and hail Him who is
entempled in Viṟkudi Veeraṭṭam, stand blessed with virtuous *tapas*. 9

1191. பிண்டம் உண்டு உழல்வார்களும், பிரி துவர் ஆடையர், அவர் வார்த்தை
பண்டும் இன்றும் ஓர் பொருள் எனக் கருதன்மின்! பரிவுஉறுவீர், கேண்மின்;
விண்ட மா மலர்ச் சடையவன் இடம் எனில், விற்குடிவீரட்டம்;
கண்டுகொண்டு அடி காதல் செய்வார் அவர் கருத்துஉறும் குணத்தாரே.

Ye loving devotees! do listen. Deem not the words of Samanas who subsist
on alms and roam about as well as the Buddhists shrouded in ochre-robes,
as anything of substance now or in the past.
Our God wears in His matted crest, the great and blown blossoms.
He is entempled in Viṟkudi Veeraṭṭam.
They that gain His presence and adore His feet in love,
are, indeed, endowed with virtues worth treasuring. 10

1192. விலங்கலே சிலை இடம் என உடையவன், விற்குடிவீரட்டத்து
இலங்குசோதியை, எம்பெருமான்தனை, எழில் திகழ் கழல் பேணி,
நலம் கொள் வார் பொழில் காழியுள் ஞானசம்பந்தன் நல்-தமிழ்மாலை
வலம்கொடே இசை மொழியுமின்! மொழிந்தக்கால், மற்று அது வரம் ஆமே.

He is of the Mount Kailās; He is the splendorous effulgence;
He is entempled in Vir̲kudi Veeraṭṭam. He is, indeed,
our God. His are the splendorous ankleted feet.
On Him, Gnānasambandhan of Kāzhi which is
girt with the extensive gardens of goodly foison,
has sung this goodly garland of Tamil̲ hymns.
Render them musically, firmly poised in longing devotion.
If you do so, it is, indeed the boon par excellence, you have come by. 11

109. திருக் கோட்டூர் நட்டராகம்

109. TIRUKKŌṬṬŪR

1193. “நீலம் ஆர்தரு கண்டனே! நெற்றி ஓர் கண்ணனே! ஒற்றை விடைச்
சூலம் ஆர்தரு கையனே! துன்று பைம்பொழில்கள் சூழ்ந்து அழகுஆய
கோல மா மலர் மணம் கமழ் கோட்டூர் நற்கொழுந்தே!” என்று எழுவார்கள்
சால நீள் தலம்அதன்இடைப் புகழ் மிகத் தாங்குவர், பாங்காலே.

O God whose throat is blue-hued! You sport an eye in your forehead;
You ride a Bull; Your hand wields a three-leaved spear.
You are entempled in Kōṭṭūr dight with dense and beauteous and green
gardens teeming in great and colourful blossoms fragrant.
They that invoke You hailing You as the goodly Shoot and rise up,
will gain the great Siva-loka and abide there in glory grand. 1

1194. “பங்கயம்மலர்ச்சீறடி, பஞ்சு உறு மெல்விரல், அரவுஅல்குல்
மங்கைமார்பலர்--மயில், குயில், கிளி, என மிழற்றிய மொழியார், மென்-
கொங்கையார் குழாம்--குணலைசெய் கோட்டூர் நற்கொழுந்தே!” என்று
எழுவார்கள்--
சங்கை ஒன்று இலர்ஆகி, சங்கரன் திருஅருள் பெறல் எளிது ஆமே.

Their feet are small and comely like the lotus; their fingers are soft;
their *alkul* is like unto the cobric hood; delicate are their breasts:
these are damozels who warble like peafowl, koel and parakeet.
They enact the Kuṉalai dance and dwell in Kōṭṭūr. Lo, they that invoke You,
hailing You as the goodly Shoot of Kōṭṭūr and rise up, will,
without doubt, come by the grace of Sankara, with ease. 2

1195. "நம்பனார், நல மலர்கொடு தொழுது எழும் அடியவர் தமக்கு எல்லாம்;
செம்பொன் ஆர் தரும் எழில் திகழ் முலையவர், செல்வம் மல்கிய நல்ல
கொம்பு அனார், தொழுது ஆடிய கோட்டூர் நற்கொழுந்தே!" என்று எழுவார்கள்
அம் பொன் ஆர் தரும் உலகினில் அமரரோடு அமர்ந்து இனிது இருப்பாரே.

Our God is adored by women who are like flowery lianas
whose bodies are like ruddy gold, and whose breasts are lovely;
these sing and dance and hail Him.
He is the supremely desirable One unto all His devotees
who invoke and hail Him as the goodly Shoot of Kōṭṭūr and rise up.
These will abide in the auric and ethereal world, companied with the immortals. 3

1196. "பலவும் நீள் பொழில்-தீம் கனி தேன்பலா, மாங்கனி, பயில்வு ஆய--
கலவமஞ்ஞைகள் நிலவு சொல் கிள்ளைகள் அன்னம் சேர்ந்து அழகுஆய,
குலவு நீள் வயல் கயல் உகள்--கோட்டூர் நற்கொழுந்தே!" என்று எழுவார்கள்
நிலவு செல்வத்தர் ஆகி, நீள் நிலத்துஇடை நீடிய புகழாரே.
Our God is entempled in Kōṭṭūr dight with extensive gardens
of multitudinous trees and lianas. Here abound, in particular,
jack trees the drupels of which are melliferous as also sweet mango trees.
Here flourish fan-tailed peacocks, parakeets that warble sweet vocables as well as
swans; eke is it rich in extensive fields where beauteous *Kayals* leap and sport.
The devotees that invoke and hail Him as the goodly Shoot before rising up,
will thrive on earth in ever-during opulence 4
and immense renown and eventually gain the ethereal world.

1197. "உருகுவார் உள்ளத்து ஒண்சுடர்! தனக்கு என்றும் அன்பர் ஆம் அடியார்கள்
பருகும் ஆர் அமுது!" என நின்று, பரிவொடு பத்தி செய்து, "எத்திசையும்
குருகு வாழ் வயல் சூழ்தரு கோட்டூர் நற்கொழுந்தே!" என்று எழுவார்கள்
அருகு சேர்தரு வினைகளும் அகலும், போய்; அவன் அருள் பெறல் ஆமே.

Our God is the great radiance unto them whose bosoms melt in devotion;
unto these who always foster love for Him, He is the potable and insatiable
Ambrosia. He is entempled in Kōṭṭūr abounding in fields frequented by
herons.He is ever adored by devotees in all the directions.
The afflicting Karma of those that invoke and hail Him
as the goodly Shoot before rising up, will cease.
Lo, they will come by the grace of Grace. 5

1198. "துன்று வார்சடைத் தூமதி, மத்தமும், துன் எருக்கு, ஆர் வன்னி,
பொன்றினார் தலை, கலனொடு, பரிகலம், புலிஉரிஉடை ஆடை,
கொன்றை பொன் என மலர்தரு கோட்டூர் நற்கொழுந்தே!" என்று எழுவாரை--
என்றும் ஏத்துவார்க்கு இடர் இலை; கேடு இலை;--ஏதம் வந்து அடையாவே.

In His dense and long crest of matted hair, He is adorned with the pure crescent,
ūmattham, the flowers of white *erukku* and the leaves of *vanni*.
His begging-bowl is the skull of a dead one. He is clad in a tiger-skin.
Troubles, evil and misery will not afflict them that hail those who hail
them that invoke and adore the goodly Shoot--the God of Kōṭṭūr
where golden *kondrai* flowers burgeon, before rising up from their beds. 6

1199. "மாட மாளிகை, கோபுரம், கூடங்கள், மணி அரங்கு, அணி சாலை,
பாடு சூழ் மதில் பைம்பொன் செய் மண்டபம். பரிசொடு பயில்வுஆய
கூடு பூம்பொழில் சூழ்தரு கோட்டூர் நற்கொழுந்தே!" என்று எழுவார்கள்
கேடுஅது ஒன்று இலர்ஆகி, நல் உலகினில் கெழுவுவர்; புகழாலே.

Storeyed mansions, towers and turrets, hexedras, ornate forms, beautiful streets,
walls that gird the urbs on all sides and *mantapams* decked
with fresh gold: these, indeed, mark Kōṭṭur
dight with beautiful gardens. They that hail and adore Him
as the goodly Shoot before rising up from their beds 'll be rid of
blemishes and flourish with renown in orbis terrarum. 7

1200. ஒளி கொள் வாள்எயிற்று அரக்கன் அவ் உயர்வரை எடுத்தலும், உமை அஞ்சி,
சுளிய ஊன்றலும், சோர்ந்திட, வாளொடு நாள் அவற்கு அருள்செய்த--
குளிர் கொள் பூம்பொழில் சூழ்தரு--கோட்டூர் நற்கொழுந்தினைத் தொழுவார்கள்
தளிர் கொள் தாமரைப்பாதங்கள் அருள்பெறும் தவம் உடையவர் தாமே.

When the Asura of sharp and bright canine teeth, durst uproot the lofty
Mount Kailās, Uma stood scared. At this, He slightly bent His toe
and pressed the Mount, causing him to wilt altogether; then when
he rued, our God blessed him with a sword and longevity of Life.
They that hail the goodly Shoot of Kōṭṭūr dight with
cool and flowery gardens, will come by the *tapas* to gain
the soft and tender and lotus-like feet of our God. 8

1201. பாடி ஆடும் மெய்ப் பத்தர்கட்கு அருள்செயும் முத்தினை, பவளத்தை,
தேடி மால் அயன் காண ஒண்ணாத அத் திருவினை, "தெரிவைமார்
கூடி ஆடவர் கைதொழு கோட்டூர் நற்கொழுந்தே!" என்று எழுவார்கள்
நீடு செல்வத்தர்ஆகி, இவ் உலகினில் நிகழ்தரு புகழாரே.
Our God blesses His devotees who dance, the whiie singing His encomia.
He is the Pearl, the Coral; Vishnu and Brahma went in quest
Of Him but were disabled from beholding His feet or crown.
He is the opulence of *tapas*; women companied with their men
adore Him with their hands. They that hail Him as the goodly Shoot
of Kōṭṭūr and then rise from their beds,'ll come by
ever-during wealth and flourish in this world with glory. 9

1202. கோணல் வெண்பிறைச் சடையனை, கோட்டூர் நற்கொழுந்தினை, செழுந்திரளை,
பூணல்செய்து அடி போற்றுமின்! பொய் இலா மெய்யன் நல் அருள் என்றும்
காணல் ஒன்று இலாக் கார் அமண், தேரர்குண்டு ஆக்கர், சொல் கருதாதே,
பேணல்செய்து, அரனைத் தொழும் அடியவர் பெருமையைப் பெறுவாரே.

He wears the curved crescent in His matted crest. He is the goodly Shoot
of Kōṭṭūr; He is the splendorous assemblage. Adore Him duly;
do hail Him. Lo, He is the True Ens. The dark-hearted
and the Buddhists cannot perceive the grace of Him who is
never false; ignore the words of these obdurate and obstinate ones.
The devotees that foster love for Him and adore Him will come by renown. 10

1203. பந்து உலா விரல் பவளவாய்த் தேன்மொழிப்பாவையோடு உரு ஆரும்
கொந்து உலாம் மலர் விரி பொழில் கோட்டூர் நற்கொழுந்தினை, செழும் பவளம்
வந்து உலாவிய காழியுள் ஞானசம்பந்தன் வாய்ந்து உரைசெய்த
சந்து உலாம் தமிழ்மாலைகள் வல்லவர் தாங்குவர், புகழாலே.

He is the goodly Shoot of Kōṭṭūr engirt with lovely gardens
where burgeon in bunches flowers galore.
Here, He is concorporate with His Consort--doll-like--,
whose fingers sport a ball, whose lips are
corralline and whose words are sweet like melis.
On Him, Gnānasambandhan of Kāzhi to which the waves of the sea carry
splendorous coral, has sung these garlands of Tamiḻ cast in *chhandas*.
They that are valiant to hail our God with these psalms
will be ever poised in glory. 11

110. திரு மாந்துறை நட்டராகம்

110. TIRUMĀNTHUṞAI

1204. செம்பொன் ஆர்தரு வேங்கையும், ஞாழலும், செருந்தி, செண்பகம், ஆனைக்
கொம்பும், ஆரமும், மாதவி, சுரபுனை, குருந்து, அலர் பரந்து உந்தி,
அம் பொன் நேர் வரு காவிரி வடகரை மாந்துறை, உறைகின்ற
எம்பிரான், இமையோர் தொழு, பைங்கழல் ஏத்துதல் செய்வோமே.

Our God is entempled on the northern bank of the Kāviri which flows
rolling in its current the flowers of the auric *Vengkai, Gnāzhal, Serunti,*
and Shanbaga and also the tusks of tuskers and sandalwood along with
the blossoms of *Mātavi Surapunnai and Kuruntu* at Mānthuṟai.
Let us hail His ever-fresh and ankleted feet adored by the supernals. 1

1205. விளவு தேனொடு சாதியின் பலங்களும் வேய் மணி நிரந்து உந்தி,
அளவி நீர் வரு காவிரி வடகரை மாந்துறை உறைவான், அத்
துளவ மால்மகன் ஐங்கணைக் காமனைச் சுட விழித்தவன், நெற்றி
அளக வாள்நுதல் அரிவைதன் பங்கனை அன்றி, மற்று அறியோமே.

Our God is entempled on the northern bank of the Kāviri that flows
rolling in its current, the honey-laden fruits of Viḷa and Sāti,
along with the pearls of bamboos, at Mānthuṟai.
He stared to death Manmata-- the wielder of a pentad of darts--,
the son of Vishnu who wears tulsi wreaths.
He is concorporate with His Woman of bright forehead and beautiful coiffure.
We reckon none but Him as our true God. 2

1206. கோடு தேன் சொரி குன்றுஇடைப் பூகமும் கூந்தலின் குலை வாரி
ஓடு நீர் வரு காவிரி வடகரை மாந்துறை உறை நம்பன்,
வாடினார் தலையில் பலி கொள்பவன், வானவர் மகிழ்ந்து ஏத்தும்
கேடுஇலாமணியைத் தொழல் அல்லது, கெழுமுதல் அறியோமே.

Our God is the supremely desirable One who is entempled on the northern
bank of the Kāviri which flows carrying in its current the areaca nut
trees and the bunchy tops of other trees, from the hills
rich in honey, at Mānthuṟai. He receives alms in the skull of Brahma
and is hailed in delight great by the Devas.
He is the flawless Gem; He is the great Source.
We reckon and adore none but Him as our God. 3

1207. இலவம், ஞாழலும். ஈஞ்சொடு, சுரபுன்னை. இளமருது. இலவங்கம்,
கலவி நீர் வரு காவிரி வடகரை மாந்துறை உறை கண்டன்,
அலைகொள் வார்புனல், அம்புலி, மத்தமும், ஆடுஅரவு உடன் வைத்த
மலையை; வானவர் கொழுந்தினை; அல்லது வணங்குதல் அறியோமே.

Our blue-throated God is entempled on the northern bank of the Kāviri
which flows carrying in its current the trees of *Ilavam, Eantu,*
Surapunnai and young *Ilavangkam*, at Mānthuṟai.
He, indeed, is the Mountain, the Shoot adored by Devas.
He sports on His crown the billowy Ganga, the crescent
ūmattham flowers and the dancing snake.
We reckon none but Him as the true God. 4

1208. கோங்கு, செண்பகம், குருந்தொடு, பாதிரி, குரவு, இடை மலர் உந்தி,
ஓங்கி நீர் வரு காவிரி வடகரை மாந்துறை உறைவானை,
பாங்கினால் இடும் தூபமும் தீபமும் பாட்டு அவி(ம்) மலர் சேர்த்தி,
தாங்குவார்அவர், நாமங்கள் நாவினில்--தலப்படும் தவத்தோரே.
Our God is entempled at Mānthuṟai on the northern bank of the Kāviri
that flows amain rolling in its current the flowers
of *Kongku, Shanbaga, Kuruntu, Patiri* and *Kura*.
They that hail Him ritually with holy smoke, light of lamp,
hymns, *havis* and flowers and chant His hallowed names with their
tongues, are indeed, the lofty *tapaswis*. 5

1209. பெருகு சந்தனம், கார் அகில் பீலியும், பெரு மரம், நிமிர்ந்து உந்தி,
பொருது காவிரி வடகரை மாந்துறைப் புனிதன் எம்பெருமானை--
பரிவினால் இருந்து, இரவியும் மதியமும் பார் மன்னர் பணிந்து ஏத்த,
மருதவானவர் வழிபடும்--மலர் அடி வணங்குதல் செய்வோமே.

Our God is ever holy; He is entempled on the northern bank of the Kāviri
that flows majestically rolling in its current sandalwood
aplenty, dark eaglewood and bunches of peacocks' feathers.
He is of Mānthuṟai. He is hailed in humble devotion by Surya, Chandra,
the rulers of this earth as well as *Maruts*. Well, let us adore Him. 6

1210. நறவம் மல்லிகை முல்லையும் மௌவலும் நாள்மலர் அவை வாரி
இறவில் வந்து எறி காவிரி வடகரை மாந்துறை இறை, அன்று அங்கு
அறவன் ஆகிய கூற்றினைச் சாடிய அந்தணன், வரைவில்லால்
நிறைய வாங்கியே வலித்து எயில் எய்தவன், நிரை கழல் பணிவோமே.

Our God is entempled on the northern bank of the Kāviri that flows
majestically rolling and carries in its current, the honey- fragrant Mallikai,
Mullai, Mauval and other flowers great and shores them up.
He presides over Mānthuṟai. He, the Brahmin, of yore,
smote Dharmaraja who is Yama.
He, with His mountain-bow whose string He drew to its utmost, and with
full force targeted the skyey walled-citadels and destroyed them.
Let us hail His feet fastened with anklets, filled with precious gems pretty. 7

1211. மந்தம் ஆர் பொழில் மாங்கனி மாந்திட மந்திகள், மாணிக்கம்
உந்தி நீர் வரு காவிரி வடகரை மாந்துறை உறைவானை;
நிந்தியா எடுத்து ஆர்த்த வல் அரக்கனை நெரித்திடு விரலானை;
சிந்தியா மனத்தார் அவர் சேர்வது தீநெறி அதுதானே.

Our God is entempled on the northern bank of the Kāviri
that flows with gushing water laden with rubies.
He presides over Mānthuṟai in whose gardens,
the Notus wafts and female monkeys feast on mangoes.
Of yore, the fierce Asura, ignoring His greatness, durst uproot His Mount;
at this our God pressed a toe of His on His Mount and crushed him.
Lo, it is, indeed, the evil way that they pursue
whose *manams* fail to contemplate Him. 8

1212. நீலமாமணி நித்திலத்தொத்தொடு நிரை மலர் நிரந்து உந்தி
ஆலியா வரு காவிரி வடகரை மாந்துறை அமர்வானை--
மாலும் நான்முகன் தேடியும் காண்கிலா--மலர்அடி இணை நாளும்
கோலம் ஏத்தி நின்று ஆடுமின்! பாடுமின்! கூற்றுவன் நலியானே.

Our God is entempled on the northern bank of the Kāviri that flows
spraying droplets of water and carrying in its current
the great blue gems, the heaps of pearls and flowers galore.
He presides over Mānthuṟai. He remained unbeholdable to Vishnu
and the Four-faced Brahma, their quest after Him, notwithstanding.
Daily hail His splendorous flower-feet. Yama will not afflict you at all. 9

1213. நின்று உணும் சமண், தேரரும், நிலை இலர்; நெடுங்கழை, நறவு, ஏலம்,
நன்று மாங்கனி, கதலியின் பலங்களும், நாணலின் நுரை வாரி,
ஒன்றி நேர்வரு காவிரி வடகரை மாந்துறை, ஒரு காலம்
அன்றி, உள் அழிந்து எழும் பரிசு அழகிது; அது அவர்க்கு இடம்ஆமே.
The Samanas that eat standing and the Buddhists revel in inconsistency.
Ignore them. Our God is entempled on the northern bank of the Kāviri
that flows with reeds and foam, sweetcanes fragrant,
cardamom, toothsome mangoes, bananas and other fruits.
He is the presiding deity of Mānthuṟai which is the guerdon of a shrine
unto them who always inly melt and are poised in beatitude. 10

1214. வரை வளம் கவர் காவிரி வடகரை மாந்துறை உறைவானை,
சிரபுரம்பதி உடையவன்--கவுணியன், செழுமறை நிறை நாவன்,
அர எனும் பணி வல்லவன், ஞானசம்பந்தன்--அன்புஉறு மாலை
பரவிடும் தொழில் வல்லவர், அல்லலும் பாவமும் இலர்தாமே.

The God of Mānthurai is entempled on the northern
bank of the Kāviri which flows with mountane products.
On Him, Gnānasambandhan whose *gotra*, is Kaudinya
and who belongs to Sirapuram and who is valiant
to chant "Hara, Hara!" while rendering service to Siva,
has sung these garlands of devotional hymns.
They that are competent to propagate these,
his psalms,'ll ever be free from troubles and sins. 11

111. திரு வாய்மூர் நட்டராகம்

111. TIRUVĀIMŪR

1215. "தளிர் இள வளர்" என உமைபாட, தாளம்(ம்)இட, ஓர் கழல் வீசி,
கிளர் இள மணி அரவு அரை ஆர்த்து, ஆடும் வேடக் கிறிமையார்;
விளர் இள முலையவர்க்கு அருள் நல்கி வெண்நீறு அணிந்து, ஓர் சென்னியின்மேல்
வளர் இளமதியமொடு,--இவராணீர்--வாய்மூர் அடிகள் வருவாரே.
While Uma who is like unto a young tendril, sings and keeps time, He whose
waist is cinctured with a serpent that keeps concealed a blazing gem
in its body, swaying an ankleted foot doth enact His dance;
it is such his tricky guise is. Unto the women of buxom breasts who are
devoted to Him, He grants grace; He is bedaubed with
the holy ash and sports the crescent on His crest.
He is the Noble One entempled in Vāimūr. Behold His advent. 1

1216. வெந்தழல் வடிவினர்; பொடிப் பூசி, விரிதரு கோவண உடைமேல் ஓர்
பந்தம் செய்து, அரவு அசைத்து, ஒலி பாடி, பலபல கடைதொறும் பலி தேர்வார்;
சிந்தனை புகுந்து, எனக்கு அருள் நல்கி, செஞ்சுடர்வண்ணர் தம் அடி பரவ,
வந்தனைபல செய,--இவராணீர்--வாய்மூர் அடிகள் வருவாரே.

His frame is like the fierce flame; He is coated with
the powder of ash; His broad loin-cloth is cinctured with a serpent.
He sings and begs alms in a good many thresholded houses; entering my chinta,
He graces me. His complexion is radiantly incarnadine;
He is entempled in Vāimūr. He has resolved to reveal His feet for
the adoration of His devotees. Lo and behold! He is coming. 2

1217. பண்ணின் பொலிந்த வீணையர்; பதினெண்கணமும் உணரா நஞ்சு
உண்ணப் பொலிந்த மிடற்றினார்; உள்ளம் உருகின் உடன் ஆவார்;
சுண்ணப்பொடி-நீறு அணி மார்பர்; சுடர் பொன்சடைமேல்-திகழ்கின்ற
வண்ணப் பிறையோடு,--இவராணீர்--வாய்மூர் அடிகள் வருவாரே.

He plays on the Vina that displays paṇ; He is not
to be perceived by the eighteen *ganas*.
His neck displays the stain of the venom He quaffed. He will be one with
them that melt in love for Him.His chest is bedaubed with the holy ash
that is His gold-dust. He is decked with a splendorous
crescent in His crest. Lo and behold! He is coming. 3

1218. எரி கிளர் மதியொடு எழில் நுதல்மேல், எறி பொறி அரவினொடு, ஆறு மூழ்க
விரி கிளர் சடையினர்; விடைஏறி; வெருவ வந்து இடர் செய்த விகிர்தனார்;
புரி கிளர் பொடி அணி திருஅகலம் பொன்செய்த வாய்மையர்; பொன்மிளிரும்
வரி அரவு அரைக்கு அசைத்து,--இவராணீர்--வாய்மூர் அடிகள் வருவாரே.
He sports on His crest a crescent of radiant flame; eke doth He sport on His
extensive crest of matted hair a serpent of speckled hood
and a river brimful of water; He, the Vikirta,
rides the Bull and causes trouble to us, His women-devotees.
His divine chest is adorned with the bright powder
of ash; He is the golden One ever true.
He whose waist is cinctured with a dancing snake,
is entempled in Vāimūr. Lo and behold! He is coming. 4

1219. அஞ்சன மணிவணம் எழில் நிறமா அகம்மிடறு அணி கொள, உடல் திமில
நஞ்சினை, அமரர்கள் அமுதம் என, நண்ணிய நறு நுதல் உமை நடுங்க
வெஞ்சின மால்களியானையின் தோல் வெரு உறப் போர்த்து, அதன் நிறமும் அஃதே,
வஞ்சனை வடிவினொடு,--இவராணீர்--வாய்மூர் அடிகள் வருவாரே.

When Devas beholding the uprising and dinsome venom, stood scared
and quaked and beseeched Him, He quaffed it as though
it were *amrut*, causing His beauteous neck to get murky like khol.
The same valiancy He manifested when He flayed
the huge and fierce tusker and mantled Himself
in its skin witnessing which Uma was seized by dread.
He, the God of Vāimūr, sports the guise of a hoodwinker.
Lo and behold! The Noble One is coming. 5

1220. அல்லிய மலர் புல்கு விரிகுழலார் கழல்இணை அடி நிழல்அவை பரவ,
எல்லி அம்போது கொண்டு எரி ஏந்தி, எழிலொடு தொழில் அவை இசைய வல்லார்;
சொல்லிய அருமறை இசை பாடி, சூடு இளமதியினர்; தோடு பெய்து,
வல்லியந்தோல் உடுத்து,--இவராணீர்--வாய்மூர் அடிகள் வருவாரே.

The God of Vāimūr that dances during night, holding
fire in His hand, accepts the adoration
of women whose curly coiffures are decked with flowers
compact of many rows of petals. He recites the rare Vedas.
He sports a young moon; He, clad in a tiger-skin, wears a *todu* in one ear.
Lo and behold! The Noble One is coming. 6

1221. கடிபடு கொன்றை நன்மலர் திகழும் கண்ணியர்; விண்ணவர் கன மணி சேர்
முடி பில்கும் இறையவர்; மறுகில் நல்லார் முறைமுறை பலி பெய, முறுவல் செய்வார்;
பொடி அணி வடிவொடு, திருஅகலம் பொன் என மிளிர்வது ஓர் அரவினொடும்,
வடி நுனை மழுவினொடு,--இவராணீர்--வாய்மூர் அடிகள் வருவாரே.

He is the God of Vāimūr; He wears as His chaplet the wreath of fragrant
konrai flowers. When His feet touch the crowned heads of Devas,
the gems on their crown coruscate with splendour.
When women, in the streets, make offerings
to Him He casts a benevolent smile.
He is coated with ash; His auric bosom displays a circling serpent.
He displays a sharp and well-crafted maḻu.
Lo and behold! The Noble One is coming. 7

1222. கட்டு இணை புதுமலர் கமழ் கொன்றைக்கண்ணியர்; வீணையர்; தாமும் அஃதே;
எண்-துணை சாந்தமொடு உமை துணையா, இறைவனார் உறைவது ஓர் இடம் வினவில்,
பட்டு இணை அகல் அல்குல் விரிகுழலார் பாவையர் பலி எதிர் கொணர்ந்து பெய்ய,
வட்டணை ஆடலொடு,--இவராணீர்--வாய்மூர் அடிகள் வருவர்ரே.

He wears as His chaplet the wreath of fresh konṟai flowers woven in pairs.
He plays on the Vina; eke is He its melody. If it is queried where
He, the One that wears the sandal paste of abounding fragrance,
the One concorporate with Uma, abides, it is indeed Vāimūr
where damsels of dense and curly coiffures, endowed with broad forelaps
covered with silk, come before Him and make
offerings to Him, when He enacts His dance in circles.
Lo and behold! The Noble One is coming. 8

1223. ஏன மருப்பினொடு எழில் ஆமை இசையப் பூண்டு, ஓர் ஏறு ஏறி,
கானம் அது இடமா உறைகின்ற கள்வர்; கனவில்-துயர் செய்து,
தேன் உண மலர்கள் உந்தி விம்மித் திகழ் பொன்சடைமேல்-திகழ்கின்ற
வானநல்மதியினொடு,-- இவராணீர்--வாய்மூர் அடிகள் வருவாரே.

Adorned with the tusk of the Hog and the carapace of the beautiful
Tortoise, He rides the Bull. He abides at the forest.
He is the furtive One who steals us and our hearts too to grieve in our dreams.

His auric and matted crest is adorned with honey-laden blooms that blow
splendorously. Eke does He, the God of Vāimūr, sport the skyey crescent on His crest.
Lo and behold! He is coming. 9

1224. சூடல் வெண்பிறையினர்; சுடர் முடியர்; சுண்ணவெண்நீற்றினர்; சுடர் மழுவர்;
பாடல் வண்டு இசை முரல் கொன்றைஅம்தார் பாம்பொடு நூல் அவை பசைந்து
இலங்க,
கோடல் நன் முகிழ் விரல் கூப்பி, நல்லார் குறை உறு பலி எதிர் கொணர்ந்து பெய்ய,
வாடல்வெண்தலை பிடித்து,--இவராணீர்--வாய்மூர் அடிகள் வருவாரே.

He wears the white crescent; radiant is His crown;
He is bedaubed with the white ash; He wields
the blazing maḻu; on His garland of konṟai humming bees do sing.
His chest is adorned with a snake as well as the sacred-thread.
With their adoring and folded hands like unto *Kāntal* flowers,
women seeking annulment of their blemishes
make their offerings which He receives in His
begging-bowl, the faded and white skull.
Lo and behold! The Noble One of Vāimūr is coming. 10

1225. திங்களொடு அரு வரைப் பொழில்-சோலைத் தேன் நலம் கானல் அம் திரு வாய்மூர்,
அங்கமொடு அருமறை ஒலிபாடல் அழல்நிற வண்ணர்தம் அடி பரவி,
நங்கள் தம் வினை கெட பொழிய வல்ல ஞானசம்பந்தன் தமிழ்மாலை
தங்கிய மனத்தினால்-தொழுது எழுவார் தமர் நெறி, உலகுக்கு ஓர் தவநெறியே.

Our God abides at Tiruvāimūr which is dight with walls and melliferous gardens
the tops of which graze the moon. He is the flame-hued One
who is the import of the hymns of the Vedas and their Angas.
Hailing His sacred feet, Gnānasambandhan who can hymn away
the kārmic consequences, has sung this garland of Tamiḻ.

They that store this in their inner sensorium and pray to Him
in humble obeisance, pursue the way which is the tapaswic
way unto the orbis terrarum. 11

112. திரு ஆடானை நட்டராகம்

112. TIRUĀṬĀNAI

1226. மாது ஓர் கூறு உகந்து, ஏறு அது ஏறிய
ஆதியான் உறை ஆடானை
போதினால் புனைந்து, ஏத்துவார்தமை
வாதியா வினை மாயுமே.

He is concorporate with His Woman and rejoices; He rides
a Bull. He is the Primordial Ens; He is entempled in Āṭānai.
The karma of those that adorn Him with blossoms
and hail Him ceases and altogether perishes. 1

1227. வாடல்வெண்தலை அங்கை ஏந்தி நின்று
ஆடலான் உறை ஆடானை
தோடு உலாம் மலர் தூவிக் கைதொழ,
வீடும், நுங்கள் வினைகளே.

He is the Dancer who holds in His hand
a faded and white skull. He is of Āṭānai.
If you, strewing flowers, hail Him with folded hands
your twyfold karma will perish. 2

1228. மங்கை கூறினன், மான்மறி உடை
அம் கையான், உறை ஆடானை
தம் கையால்-தொழுது, ஏத்த வல்லார்
மங்கு நோய் பிணி மாயுமே.

He is concorporate with His Woman; His beautiful hand
holds a fawn; He is of Āṭānai.
The ills and fetters of those that adore and hail Him
with their hands, will perish. 3

1229. சுண்ண நீறு அணி மார்பில்-தோல் புனை
அண்ணலான் உறை ஆடானை
வண்ண மா மலர் தூவிக் கைதொழ
எண்ணுவார் இடர் ஏகுமே.

His chest is coated with sandal powder and ash.
The Noble One is clad in a skin. He is of Āṭānai.
The troubles of those that are prone to adore Him
with their hands, strewing flowers, will flee. 4

1230. கொய் அணி(ம்) மலர்க்கொன்றை சூடிய
ஐயன் மேவிய ஆடானை
கை அணி(ம்) மலரால் வணங்கிட,
வெய்ய வல்வினை வீடுமே.

Our God that wears the beauteous garlands woven
of plucked konṟai flowers, abides at Āṭānai.
The cruel karma of those that adore Him, strewing
flowers with their hands, will flee away. 5

1231. வான் இள(ம்) மதி மல்கு வார்சடை
ஆன் அஞ்சு ஆடலன் ஆடானை
தேன் அணி(ம்) மலர் சேர்த்த, முன் செய்த
ஊனம் உள்ள ஒழியுமே.

Our God who wears the skyey crescent in His long
strands of matted hair, has His ablutions
in the five products of kine. He is of Āṭānai.
The blemishes of past karma of those that adorn
His feet with melliferous flowers, will vanish. 6

1232. துலங்கு வெண்மழு ஏந்தி, சூழ் சடை
அலங்கலான், உறை ஆடானை
நலம் கொள் மா மலர் தூவி, நாள்தொறும்
வலம்கொள்வார் வினை மாயுமே.

He holds a white and splendorous maḻu in His hand;
He is wreathed in blossoms. He is of Āṭānai.
The karma of those that circumambulate His shrine
and adore Him with great and goodly flowers, will perish. 7

1233. வெந்தநீறு அணி மார்பில்-தோல் புனை
அந்தம் இல்லவன் ஆடானை
கந்தமாமலர் தூவிக் கைதொழும்
சிந்தையார் வினை தேயுமே.

Our God wears the baked ash; His chest is adorned with
a deer-skin; He is of Āṭānai; He is endless.
The karma of those that are endowed with the *Chinta*
to adore Him and do so, strewing great and fragrant
flowers, will waste away altogether. 8

1234. மறைவலாரொடு வானவர் தொழுது
அறையும் தண்புனல் ஆடானை
உறையும் ஈசனை ஏத்த, தீவினை
பறையும்; நல்வினை பற்றுமே.

Our God abides at the cool-watered Āṭānai, adored with stotras
by them well versed in the Vedas and by the supernals.
If He is adored and hailed, evil karma will
perish and good karma will ensue. 9

1235. மாயனும் மலரானும் கைதொழ
ஆய அந்தணன் ஆடானை
தூய மா மலர் தூவிக் கைதொழ,
தீய வல்வினை தீருமே.

Our God of Āṭānai is the Brahmin adored with hands
by Vishnu, and Brahma on the Lotus.
The cruel karma of those that adore Him with their hands
and strew pure and great flowers on His chest,'ll end. 10

1236. வீடினார் மலி வெங்கடத்து நின்று
ஆடலான் உறை ஆடானை
நாடி, ஞானசம்பந்தன் செந்தமிழ்
பாட, நோய் பிணி பாறுமே.

Our God of Āṭānai is the Dancer in the fierce
crematory of corpses galore. The ills and fetters
of those that sing the classical Tami͟l hymns of
Gnānasambandhan on Him, will perish. 11

செவ்வழி

113.சீகாழி

113. SEEKĀZHI

1237. பொடி இலங்கும் திருமேனியாளர், புலி அதளினர்,
அடி இலங்கும் கழல் ஆர்க்க ஆடும் அடிகள்(ள்), இடம்--
இடி இலங்கும் குரல் ஓதம் மல்க(வ்) எறி வார்திரைக்
கடி இலங்கும் புனல் முத்து அலைக்கும் கடல் காழியே.

Our God's sacred body is coated with the holy ash;
He is clad in a tiger-skin; He is the Dancer whose
feet are fastened with resonating anklets.
He is entempled in Kāzhi close to the sea
that rages like thunder with its recurring waves
which shore up pearls aplenty. 1

1238. மயல் இலங்கும் துயர் மாசு அறுப்பான், அருந் தொண்டர்கள்
அயல் இலங்கப் பணி செய்ய நின்ற(வ்) அடிகள்(ள்), இடம்--
புயல் இலங்கும் கொடையாளர் வேதத்து ஒலி பொலியவே,
கயல் இலங்கும் வயல் கழனி சூழும் கடல் காழியே.

Our God is adored by servitors who labour hard
to wipe out the recurrence of flawed and befuddled embodiments.
He is entempled in Seekāzhi girt with fields where teeming kayals flourish.
It is pervaded by the splendorous sound of Vedic recitation.
It is, indeed, the polis where patrons munificent like nimbi, flourish. 2

1239. கூர்வு இலங்கும் திரிசூலவேலர், குழைக் காதினர்,
மார்வு இலங்கும் புரிநூல் உகந்த(ம்) மணவாளன், ஊர்--
நேர் விலங்கல் (ல்) அன திரைகள் மோத(ந்), நெடுந் தாரைவாய்க்
கார் விலங்கில்(ல்) எனக் கலந்து ஒழுகும் கடல் காழியே.
Our God wields the sharp trident; His ear is decked with a kulai;
He is the Bridegroom who is entempled in Seekāzhi close to the sea,
who, in delight great, wears on His chest
the strands of the sacred thread. Here, the mountainous waves
that dash against the shore like hills formed by downpour. 3

1240. குற்றம் இல்லார், குறைபாடு செய்வார் பழி தீர்ப்பவர்,
பெற்றம் நல்ல கொடி முன் உயர்த்த பெருமான், இடம்--
மற்று நல்லார், மனத்தால் இனியார்,மறை கலைஎலாம்
கற்று நல்லார், பிழை தெரிந்து அளிக்கும் கடல் காழியே.

Our God is entempled in Seekāzhi close to the sea where dwell
compassionate ones who detect the defects of
the good ones versed in the Vedas and rectify them.
He is the flawless; He annuls the blame of His devotees' shortcomings.
He has hoist His lofty flag which carries in it the signum of His Bull;
He is the goodly One, sweet unto our inner sensorium. 4

1241. விருது இலங்கும் சரிதைத் தொழிலார், விரிசடையினார்,
எருது இலங்கப் பொலிந்து ஏறும் எந்தைக்கு இடம்ஆவது---
பெரிது இலங்கும் மறை கிளைஞர் ஓத, பிழை கேட்டலால்,
கருது கிள்ளைக்குலம் தெரிந்து தீர்க்கும் கடல் காழியே.

The annals of our God are a recordation of His glorious triumphs;
spreading is His matted hair. He is the splendorous Rider of His Bull.
He is entempled in Kāzhi close to the sea, where the bevy of parakeets,
well acquainted with the Vedic recitation performed by the practitioners
of the Vedas, detect flaws in their recitation and rectify them. 5

1242. தோடு இலங்கும் குழைக் காதர், வேதர், சுரும்பு ஆர் மலர்ப்
பீடு இலங்கும் சடைப் பெருமையாளர்க்கு இடம்ஆவது--
கோடு இலங்கும் பெரும் பொழில்கள் மல்க, பெருஞ் செந்நெலின்
காடு இலங்கும் வயல் பயிலும் அம் தண் கடல் காழியே.

The splendorous ears of our God are decked with a todu and a Kul̲ai;
He is Mahādēva. His majestic and glorious matted crest is decked with
blossoms bebuzzed by bees. He is entempled in the cool
and beauteous Kāzhi close to the sea which is dight with gardens
abounding in great and ramiferous and melliferous trees;
eke is it girt with fields of great *Cennal* crops. 6

1243. மலை இலங்கும் சிலை ஆக வேக(ம்) மதில்மூன்று எரித்து,
அலை இலங்கும் புனல் கங்கை வைத்த(வ்) அடிகட்கு இடம்--
இலை இலங்கும் மலர்க்கைதை கண்டல் வெறி விரவலால்,
கலை இலங்கும் கணத்துஇனம் பொலியும் கடல் காழியே.

Our God wielding His mountain-bow, gutted with fire the swiftly-flying triad
of the walled-citadels. He in whose crest abides the flood of Ganga, is
entempled in the splendorous Kāzhi close to the sea
which is pervaded by the incense of the leafy
fragrant-screwpine and *kantals*. 7

[**Note.** The last line can also be rendered thus:
"Here thrive the antlered deer galore."]

1244. முழுது இலங்கும் பெரும் பாருள் வாழும் முரண் இலங்கைக் கோன்
அழுது இரங்க, சிரம் உரம் ஒடுங்க(வ்) அடர்த்து, ஆங்கு அவன்
தொழுது இரங்கத் துயர் தீர்த்து, உகந்தார்க்கு இடம்ஆவது--
கழுதும் புள்ளும் மதில் புறம் அது ஆரும் கடல் காழியே.

Our God is the Magnum Ens of splendorous perfection.
He crushed the heads and the body of the rebellious
monarch of Lanka; then when he wailed and rued
and prayed, He redressed his miserable plight.
Lo, He is entempled in Seekāzhi close to the sea
beyond whose walls ghouls and birds foregather. 8

1245. பூவினானும், விரிபோதில் மல்கும் திருமகள் தனை
மேவினானும், வியந்து ஏத்த, நீண்டு ஆர்அழல்ஆய் நிறைந்து,
ஓவி, அங்கே அவர்க்கு அருள்புரிந்த(வ்) ஒருவர்க்கு இடம்--
காவிஅம் கண் மடமங்கையர் சேர் கடல் காழியே.

Our God rose aloft as an immense column of flame when
Brahma of the Lotus and Vishnu, the consort of Lakshmi
whose seat is the large and ruddy Lotus, went in quest of Him in vain.
When these two, struck with wonder hailed Him,
He changed His unbeholdable form, and blessed them.
He is the peerless One entempled in Kāzhi close to the sea,
where flourish women whose eyes are like blue lilies. 9

1246. உடை நவின்றார், உடை விட்டு உழல்வார்,--இருந் தவத்தார்--
முடை நவின்ற(ம்) மொழி ஒழித்து, உகந்த(ம்) முதல்வன்(ன்) இடம்--
மடை நவின்ற புனல் கெண்டை பாயும் வயல் மலிதர,
கடை நவின்ற(ந்) நெடுமாடம் ஓங்கும் கடல் காழியே.

Our God annulled gladly the malodorous words of
the Buddhists shrouded in robes and the nude
Samaṇas--both practising hard but pseudo-*tapas*.
He is entempled in Kāzhi close to the swelling sea,
dight with vestibules and storeyed mansions;
eke are in this polis sluices in whose water
Kendais leap and sport close to the fields. 10

1247. கருகுமுந்நீர் திரை ஓதம் ஆரும் கடல் காழியுள்,
உரகம் ஆரும் சடை அடிகள் தம்பால் உணர்ந்து உறுதலால்,
பெருக மல்கும் புகழ் பேணும் தொண்டர்க்கு, இசை ஆர் தமிழ்-
விரகன் சொன்ன இவை பாடி ஆட, கெடும், வினைகளே.

He is the God of Kāzhi close to the dark and billowy sea of threefold water.
His servitors fully alive to His grace whose matted
crest sports a serpent, thrive in accrescent glory.
Their twyfold karma will perish if they sing
the musical hymns of the Tamiḻ Virakan and enact their dance. 11

114. திருக் கேதாரம்

114. TIRUKKĒTĀRAM

செவ்வழி

1248. தொண்டர் அஞ்சுகளிறும்(ம்) அடக்கி, சுரும்பு ஆர் மலர்
இண்டை கட்டி, வழிபாடு செய்யும் இடம் என்பரால்--
வண்டு பாட, மயில் ஆல, மான்கன்று துள்ள(வ்), வரிக்-
கெண்டை பாய, சுனை நீலம் மொட்டு அலரும் கேதாரமே.

His servitors control their pented of senses that are
like dreadful elephants; they weave for Him the *intai*
wreath buzzed by bees, and adore Him.
It is here at Kētāram our God is entempled where
bees buzz, peafowls revel in din, fawns jump
about and striped *kentais* leap into springs
and cause the blowing of the buds of blue lilies. 1

1249. பாதம் விண்ணோர் பலரும் பரவிப் பணிந்து ஏத்தவே,
வேதம் நான்கும் பதினெட்டொடு ஆறும் விரித்தார்க்கு இடம்--
தாது விண்ட(ம்), மது உண்டு மிண்டி(வ்) வரு வண்டுஇனம்
கீதம் பாட(ம்), மடமந்தி கேட்டு உகளும் கேதாரமே.

His sacred feet are hailed by a good many celestials
who bow low and celebrate Him.
Our God is the Author and Explicator of the four
Vedas, their Angas and the eighteen puranas.
He is entempled in Kētāram where bees sip nectar
from the pollen-laden flowers and wing inebriate
all the while bombilating melodiously, hearing
which monkeys frolic in deight great. 2

1250. முந்தி வந்து புரோதயம் மூழ்கி(ம்) முனிகள்பலர்,
“எந்தைபெம்மான்!” என நின்று இறைஞ்சும் இடம் என்பரால்--
மந்தி பாய, சரேலச் சொரிந்து(ம்) முரிந்து உக்க பூக்
கெந்தம் நாற, கிளரும் சடை எந்தை கேதாரமே.

Many a muni doth bathe in the pre-dawn hour
and hail Him as their Sire and God and pray to Him standing.
He, our Sire of matted crest, abides at Kētāram
where when monkeys leap on a sudden,
nectarean flowers break and fall down wafting suaveolence. 3

1251. உள்ளம் மிக்கார், குதிரை(ம்) முகத்தார், ஒரு காலர்கள்,
எள்கல் இல்லா இமையோர்கள், சேரும்(ம்) இடம் என்பரால்--
பிள்ளை துள்ளிக் கிளை பயில்வ கேட்டு, பிரியாது போய்,
கிள்ளை, ஏனல்கதிர் கொணர்ந்து வாய்ப் பெய்யும் கேதாரமே.

Those whose hearts are full of devotion for Him, our God,
the equine-visaged, the single-footed, and the fearless celestials
gather at Kētāram where He is entempled and adore Him.
When their chicks feel hungry and cry for food,
their mothers—parrots--, unwillingly part from
them, wing away, gather millet grains which
they put into the tender beaks of their young ones. 4

1252. ஊழிஊழி உணர்வார்கள், வேதத்தின் ஒண் பொருள்களால்,
“வாழி, எந்தை!” என வந்து இறைஞ்சும் இடம் என்பரால்--
மேழி தாங்கி உழுவார்கள் போல(வ்), விரை தேரிய,
கேழல் பூழ்தி கிளைக்க, மணி சிந்தும் கேதாரமே.

Over many many aeons they that have mastered
the import of the Vedas foregather, hail and adore
Him here at Kētāram where our God is entempled.

Like tillers that plough the fields, when boars burrow the soil
for food and cause dust to rise up, rubies get scattered at this urbs. 5

1253. நீறு பூசி, நிலத்து உண்டு, நீர் மூழ்கி, நீள்வரை தன்மேல்
தேறு சிந்தை உடையார்கள் சேரும்(ம்) இடம் என்பரால்--
ஏறி மாவின் கனியும் பலாவின்(ன்) இருஞ் சுளைகளும்
கீறி, நாளும் முசுக் கிளையொடு உண்டு உகளும் கேதாரமே.

Plunging in water they bathe; they wear the holy ash;
these are of clarified intellect: these *tapaswis*
meditate on the extensive and holy mountain-
range of Siva; these gather and adore Siva
at Kētaram where climbing daily mango
and jack trees, monkeys secure these fruits;
they with their young ones feed on mangoes and drupels
of jack-fruit which they tear open. 6

1254. மடந்தை பாகத்து அடக்கி(ம்), மறை ஓதி வானோர் தொழ,
தொடர்ந்த நம்மேல் வினை தீர்க்க நின்றார்க்கு இடம் என்பரால்--
உடைந்த காற்றுக்கு உயர் வேங்கை பூத்து உதிர, கல்அறைகள்மேல்
கிடந்த வேங்கை சினமா முகம் செய்யும் கேதாரமே.

Our God is concorporate with His Consort, He ever recites the Vedas;
He is adored by the supernals. He continues to annul our karma.
Lo, He is entempled in Kētāram.
Here wind blows crashing and causes the flowers of Vēnkai trees fall on rocks;
such fallen flowers resemble the fierce visage of a great tiger. 7

1255. அரவ முந்நீர் அணி இலங்கைக் கோனை, அருவரைதனால்
வெருவ ஊன்றி, விரலால் அடர்த்தார்க்கு இடம் என்பரால்--
குரவம், கோங்கம், குளிர் பிண்டி, ஞாழல், சுரபுன்னை, மேல்
கிரமம்ஆக வரிவண்டு பண்செய்யும் கேதாரமே.

Our God crushed the monarch of ornate Lanka girt with the raging sea
of threefold water, by pressing a toe of His on His mount which he
durst uproot. He is entempled in Kētāram.
Here, on the flowers of *Kuravu, Kongku,* cool *pindi,*
gnāzhal and *surapunnai,* striped bees rest and melodise gingerly. 8

1256. ஆழ்ந்து காணார், உயர்ந்து எய்தகில்லார், அலமந்தவர்
தாழ்ந்து, தம்தம் முடி சாய நின்றார்க்கு இடம் என்பரால்--
வீழ்ந்து செற்று(ந்) நிழற்கு இறங்கும் வேழத்தின் வெண்மருப்பினைக்
கீழ்ந்து சிங்கம் குருகு உண்ண, முத்து உதிரும் கேதாரமே.

As a boar, Vishnu burrowed deep the earth and as a swan Brahma flew
up and up, in their quest of Siva's feet and crown in vain.
they but stood befuddled. Then they bent low their heads and adored Him.
He is entempled in Kētāram- where the lion jumps on a tusker
resting in shade, kills and cleaves it and gins to eat the flesh
covering the tusks whence pearls fall down and get scattered. 9

1257. கடுக்கள் தின்று கழி மீன் கவர்வார்கள், மாசு உடம்பினர்,
இடுக்கண் உய்ப்பார் அவர் எய்த ஒண்ணா இடம் என்பரால்--
அடுக்க நின்ற(வ்) அறஉரைகள் கேட்டு ஆங்கு அவர் வினைகளைக்
கெடுக்க நின்ற பெருமான் உறைகின்ற கேதாரமே.
They eat *Katukkai*; they fish furtively from creeks;
they are the dirty-bodied Samaṇas; they mislead men into evil ways.
Our God is entempled in Kētāram inaccessible to the Samaṇas but easy
of approach to those that articulate righteous words to which
He lends His ears and rids them of their twyfold karma. 10

1258. வாய்ந்த செந்நெல் விளை கழனி மல்கும் வயல் காழியான்,
ஏய்ந்த நீர்க்கோட்டு இமையோர் உறைகின்ற கேதாரத்தை
ஆய்ந்து சொன்ன அருந்தமிழ்கள்பத்தும் இசை வல்லவர்,
வேந்தர் ஆகி உலகு ஆண்டு, வீடுகதி பெறுவரே.

Gnāsambandhan of Kāzhi dight with fields where grow aplenty *cennel* paddy,
has sung these ten Tamil̲ psalms after due deliberation
on the God of Kētāram blessed with cateracts.
Here abide the celestials to adore Him. They that are valiant
to sing these hymns melodiously will reign as monarchs
on earth and eventually gain *moksha*. 11

115. திருப் புகலூர் செவ்வழி

115. TIRUPPUKALŪR

1259. வெங் கள் விம்மு குழல் இளையர் ஆட(வ்) வெறி விரவு நீர்ப்
பொங்கு செங்கண் கருங்கயல்கள் பாயும் புகலூர் தனுள்--
திங்கள் சூடி, திரிபுரம் ஓர் அம்பால் எரியூட்டிய--
எங்கள் பெம்மான் அடி பரவ, நாளும்(ம்), இடர் கழியுமே.

At Pukalūr where our God is entempled, nectar- brimming flowers
deck the coiffures of young damsels that dance.
Our God is the One that wears the crescent in His crest; of yore,
with an arrow, He gutted with fire the triad of the walled-citadels.
The troubles of those who hail the sacred feet
of our God daily, will perish altogether. 1

1260. வாழ்ந்த நாளும்(ம்), இனி வாழும் நாளும்(ம்), இவை அறிதிரேல்,
வீழ்ந்த நாள் எம்பெருமானை ஏத்தா விதிஇ(ல்)லிகாள்!
போழ்ந்த திங்கள் புரிசடையினான் தன் புகலூரையே
சூழ்ந்த உள்ளம் உடையீர்காள்! உங்கள் துயர் தீருமே.

O Ye devoid of good kismet, if you know the nature
of the days past and the days to-come,and the days
unspent in hailing our God, are truly the unlived days.
Lo, He wears a slice of the moon in His strands
of matted hair; He is entempled in Pukalūr.

If you are blessed with good bosoms that forget
not Him, your troubles will end. 2

1261. மடையில் நெய்தல், கருங்குவளை, செய்ய(ம்) மலர்த்தாமரை,
புடை கொள் செந்நெல் விளை கழனி மல்கும் புகலூர் தனுள்,
தொடை கொள் கொன்றை புனைந்தான்,--ஓர் பாகம்,--மதிசூடியை
அடைய வல்லார் அமருலகம் ஆளப்பெறுவார்களே.

Our God is entempled in Pukalūr in whose sluices flowers of *neytal,* dark lily
and crimson lotus flourish; in its fields close by grow *cennel* crops aplenty.
He wears the crescent on His crest; He is concorporate with His Consort;
He is adorned with a chaplet woven of *konṟai* blossoms. They that gain
access to Him 'll be blessed to reign in the ethereal and athanasic world. 3

1262. பூவும் நீரும் பலியும் சுமந்து, புகலூரரையே
நாவினாலே நவின்று ஏத்தல் ஓவார்; செவித்துளைகளால்
யாவும் கேளார், அவன் பெருமை அல்லால், அடியார்கள்தாம்,
"ஓவும் நாளும் உணர்வு ஒழிந்த நாள்" என்று உளம் கொள்ளவே.

Blessed, indeed, are the days when servitors, without fail carry flowers,
holy water and *bali* to the God of Pukalūr, the while chanting and hailing
His praise. Save His glory; their ears with holes will not listen to aught else.
His servitors'll reckon the days during which
they neiher thought of Him nor glorified Him,
as days absolutely lost and as days spent, blind to Siva-consciousness. 4

1263. அன்னம் கன்னிப்பெடை புல்கி, ஒல்கி அணி நடையவாய்,
பொன்அம்காஞ்சி மலர்ச்சின்னம் ஆலும் புகலூர்தனுள்,
முன்னம் மூன்று மதில் எரித்த மூர்த்தி திறம் கருதுங்கால்,
இன்னர் என்னப் பெரிது அரியர்; ஏத்தச் சிறிது எளியரே.

In Pukalūr where our God is entempled, cobs embrace their virgin pens,
move slowly and with splendid gait reach the shade of the Kānchi
tree whose blossoms blow gold-like, and revel in din.
Of yore, Siva Mūrti, burnt the triad of walled-citadels.
Such is the dexterity of the great ineffable One
that He could kenotically get hailed by His servitors. 5

1264. குலவர் ஆக; குலம்இலரும் ஆக; குணம் புகழுங்கால்,
உலகில் நல்ல கதி பெறுவரேனும், மலர் ஊறு தேன்
புலவம்எல்லாம் வெறி கமழும் அம் தண் புகலூர்தனுள்,
நிலவம் மல்கு சடை அடிகள் பாதம் நினைவார்களே.

Whether they be of good lineage or not, if they
hail our God's *gunas* they'll in this orbis terrarum,
come by the Godly way leading to His hallowed feet.
Our noble God, the crescent-crested, is entempled in
the cool and beauteous Pukalūr pervaded
by the fragrance of melliferous flowers. 6

1265. ஆணும் பெண்ணும்(ம்) என நிற்பரேனும்(ம்), அரவு ஆரமாப்
பூணுமேனும், புகலூர் தனக்கு ஓர் பொருள் ஆயினான்;
ஊணும் ஊரார் இடு பிச்சை ஏற்று உண்டு, உடைகோவணம்
பேணுமேனும், பிரான் என்பரால், எம்பெருமானையே.
Our God, the Noble Ens, who is entempled in Pukalūr, is both male and female;
He is adorned with snakes; He but eats the alms that is offered to Him by
the folks of the urbs. His clothing is but a loin-cloth. 7
Yet, devotees hail Him alone as the true God.

1266. உய்ய வேண்டில்(ல்) எழு, போத! நெஞ்சே! உயர் இலங்கைக் கோன்
கைகள் ஒல்கக் கருவரை எடுத்தானை ஓர்விரலினால்
செய்கை தோன்றச் சிதைத்து அருள வல்ல சிவன் மேய, பூம்
பொய்கை சூழ்ந்த, புகலூர் புகழ, பொருள் ஆகுமே.

O heart, if you seek redemption, gain our God. Siva with a puissant toe of His
crushed the king of the great Lanka when he with his hands durst
uproot His mount and later graced him. He is entempled in Pukalūr
dight with flowery pools formed by nature.
Lo, life will get infused with meaning if we adore at His delubrum. 8

1267. 'நேமியானும், முகம் நான்கு உடைய(ந்) நெறி அண்ணலும்,
"ஆம் இது" என்று தகைந்து ஏத்தப் போய், ஆர் அழல் ஆயினான்;
சாமிதாதை; சரண் ஆகும்' என்று தலைசாய்மினோ--
பூமிஎல்லாம் புகழ் செல்வம் மல்கும் புகலூரையே!

When the discigerous Vishnu and the Four-faced that pursued the true path,
went in quest of our God, He soared up and as an
unbeholdable and humongous column of flame;
at this struck with wonderment the two adored Him.
Bow your heads at His feet who is the Pater of Muruka, and adore Him;
Your glory and opulence will pervade the orbis terrarum. 9

1268. வேர்த்த மெய்யர் உருமத்து உடைவிட்டு உழல்வார்களும்,
போர்த்த கூறைப் போதி நீழலாரும்,--புகலூர் தனுள்
தீர்த்தம்எல்லாம் சடைக் கரந்த தேவன் திறம் கருதுங்கால்--
ஓர்த்து, மெய் என்று உணராது, பாதம் தொழுது உய்ம்மினே!

The nude Samanas of dirty bodies roam about sudating; the shrouded
Buddhists seek the shade of the *bodhi* tree.(Ignore them.)
Our God conceals in His matted hair the sacred water
of the Ganga. He is entempled in Pukalūr.
Indulge not in reason and ratiocination touching
the true One. Adore at His feet and stand redeemed. 10

1269. புந்தி ஆர்ந்த பெரியோர்கள் ஏத்தும் புகலூர் தனுள்,
வெந்தசாம்பல்பொடிப் பூச வல்ல விடை ஊர்தியை,
அந்தம் இல்லா அனல்ஆடலானை, அணி ஞானசம்-
பந்தன் சொன்ன தமிழ் பாடி ஆட, கெடும், பாவமே.

Our God is coated with the baked ash; He rides
the Bull; He dances in the unextinguishable fire.
He abides at Pukalūr adored by the great wise men.
On Him Gnānasambandhan has sung these psalms
in ornate Tamil; the sins of those that sing
his hymns, and dance, will perish altogether. 11

116. திரு நாகைக்காரோணம் செவ்வழி

116. TIRUNĀKAIKKĀROṆAM

1270. கூனல்-திங்கள் குறுங்கண்ணி கான்ற(ந்) நெடுவெண்நிலா,
வேனல் பூத்த(ம்) மராம்கோதையோடும் விராவும் சடை,
வானநாடன், அமரர்பெருமாற்கு இடம்ஆவது--
கானல் வேலி கழி சூழ் கடல் நாகைக்காரோணமே.

The curved crescent is His chaplet; eke doth He wear in His extensive
matted crest the garland of *katampa* flowers that bloom in
the moonlight amidst the fields of millet in the Kurinchi realm.
He is the God of the supernals who is entempled
in Nākaikkāroṇam-upon-the sea, fenced with
gardens and abounding in creeks. 1

1271. விலங்கல் ஒன்று சிலையா மதில்மூன்று உடன்வீட்டினான்,
இலங்கு கண்டத்து எழில் ஆமை பூண்டாற்கு இடம்ஆவது--
மலங்கி ஓங்கி(வ்) வரு வெண்திரை மல்கிய மால்கடல்
கலங்கல் ஓதம் கழி சூழ் கடல் நாகைக்காரோணமே.

Our God devastated with His mountain-bow the triad
of the walled-ciadels; in His splendorous neck He sports a carapace.
He is entempled in Nākaikkāroṇam upon
the great sea abounding in tossing white waves,
whence flow the agitated waters of the creeks. 2

1272. வெறி கொள்--ஆரும் கடல் கைதை, நெய்தல், விரி பூம்பொழில்--
முறி கொள் ஞாழல், முடப்புன்னை, முல்லை(ம்) முகை, வெண்மலர்,
நறை கொள் கொன்றை(ந்), நயந்து ஓங்கு நாதற்கு இடம்ஆவது--
கறை கொள் ஓதம் கழி சூழ் கடல் நாகைக்காரோணமே.

He, our God, is entempled in Nākaikkāroṇam
upon the dark and extensive sea whence flow creeks.
He is adorned with the flowers of gnāzal to which
are attached tendrils of shoots, the flowers
of bent punnai, the argent mullai buds as well as
melliferous kondṟais, very much coveted by Him.
His delubrum is dight with flowery and stretching
gardens of fragrant-screw-pine and neytal flowers. 3

1273. வண்டு பாட(வ்) வளர் கொன்றை, மாலை(ம்) மதியோடு உடன்-
கொண்ட கோலம், குளிர்கங்கை தங்கும் குருள்குஞ்சியுள்
உண்டுபோலும் என வைத்து உகந்த(வ்) ஒருவற்கு இடம்--
கண்டல் வேலி கழி சூழ் கடல் நாகைக்காரோணமே.

He, our God, wears in delight great the well-grown
flowers of Konṟai buzzed by bees, the crpuscular moon
and the cool Ganga that lies concealed in the tresses of His matted hair.
Such, indeed, is His splendour. He is, indeed enshrined
in Nākaikkāroṇam upon the sea dight with
creeks, fenced as it were by the fragrant-screw-pine. 4

1274. வார் கொள் கோலம் முலை மங்கைநல்லார் மகிழ்ந்து ஏத்தவே,
நீர் கொள் கோலச் சடை நெடு வெண்திங்கள் நிகழ்வு எய்தவே,
போர் கொள் சூலப்படை புல்கு கையார்க்கு இடம்ஆவது--
கார் கொள் ஓதம் கழி சூழ் கடல் நாகைக்காரோணமே.

Hailed in joy by the goodly ones, He is beauteously
concorporate with Uma whose breasts are covered by a breast-band.
His long, lovely and moist matted hair, sports the white crescent
of splendorous rays. His hand wields the trident--a martial weapon.
He is entempled in Nākaikkāroṇam upon the sea
dight with dark-watered creeks. 5

1275. விடைஅது ஏறி(வ்) விடஅரவு அசைத்த விகிர்தர்அவர்,
படை கொள் பூதம்பல ஆடும் பரம்ஆயவர்,
உடை கொள் வேங்கைஉரி-தோல் உடையார்க்கு இடம்ஆவது--
கடை கொள் செல்வம் கழி சூழ் கடல் நாகைக்காரோணமே.
Our God rides the Bull; His waist is cinctured with
a venomous viper; He is a Vikirta.
He is the supreme God that dances while His Bhūta-Hosts sing.
He is clad in the peeled off skin of a tiger.
He is entempled in Nākaikkāroṇam upon the sea abounding in shops
that vend commercial goods. Eke is this polis dight with creeks. 6

1276. பொய்து வாழ்வு ஆர் மனம் பாழ்படுக்கும் மலர்ப் பூசனை
செய்து வாழ்வார், சிவன் சேவடிக்கே செலும் சிந்தையார்,
எய்த வாழ்வார்; எழில் நக்கர்; எம்மாற்கு இடம்ஆவது--
கைதல் வேலி கழி சூழ் கடல் நாகைக்காரோணமே.
They that live the pseudo-life that corrupts manam and they that are blessed
with the chinta to gain His feet by strewing flowers
and performing pūja to Him: these alike adore Him-- the nude One.
He is entempled in Nākkaikāroṇam upon the sea dight with creeks,
which, as it were, are fenced with the fragrant-screw-pine. 7

1277. பத்துஇரட்டி திரள்தோள் உடையான் முடிபத்து இற,
அத்து இரட்டி விரலால் அடர்த்தார்க்கு இடம்ஆவது--
மைத் திரட்டி(வ்) வரு வெண்திரை மல்கிய மால்கடல்
கத்து இரட்டும் கழி சூழ் கடல் நாகைக்காரோணமே.

Our God, of yore, crushed the two times ten strong shoulders
and the ten heads of Ravana with His roseate toe.
He is entempled in Nākaikkāroṇam upon the sea,
the white billows of which roll with the dark
sands of the great sea whence flow the splendorous and roaring creeks. 8

1278. நல்லபோதில்(ல்) உறைவானும், மாலும், நடுக்கத்தினால்,
"அல்லர், ஆவர்" என நின்ற பெம்மாற்கு இடம்ஆவது--
மல்லல் ஓங்கி(வ்) வரு வெண்திரை மல்கிய மால்கடல்
கல்லல் ஓதம் கழி சூழ் கடல் நாகைக்காரோணமே.

The one seated on the great Lotus and Vishnu,
quaked and doubted if our God who stood
as the immense and unbeholdable flame, is the true God or not.
He is entempled in Nākaikkāroṇam upon the sea
abounding in huge and white billows
whence flows the dinsome water of the creeks. 9

1279. உயர்ந்த போதின்(ன்) உருமத்து உடை விட்டு உழல்வார்களும்,
பெயர்ந்த மண்டை இடு பிண்டமா உண்டு உழல்வார்களும்,
நயந்து காணா வகை நின்ற நாதர்க்கு இடம்ஆவது--
கயம் கொள் ஓதம் கழி சூழ் கடல் நாகைக்காரோணமே.
The Buddhists shrouded in ochre robes resembling the great flower
in hue, toting *mantais,* their begging-bowls from which
they eat alms and roam about; the Samaṇas
loiter absolutely nude; these canst not
perceive Him who is beheld only with love.

He is entempled in Nākaikkāroṇam upon the sea
dight with creeks of roaring and deep water. 10

1280. மல்கு தண் பூம் புனல் வாய்ந்து ஒழுகும் வயல் காழியான்--
நல்ல கேள்வித் தமிழ் ஞானசம்பந்தன்--நல்லார்கள்முன்
வல்லஆறே புனைந்து ஏத்தும் காரோணத்து வண்தமிழ்
சொல்லுவார்க்கும் இவை கேட்பவர்க்கும் துயர் இல்லையே.

Gnānasambandhan well-versed in learning
hails from Kāzhi abounding in fields of cool and fresh water,
and he has, in the presence of righteous men,
sung and duly hailed the God of Kāronam, in munificent Tamil.
The misery of those that hymn these pslams and hear them sung, will cease. 11

117. திரு இரும்பைமாகாளம் செவ்வழி

117. TIRUVIRUMPAIMĀKĀḶAM

1281. மண்டு கங்கை சடையில் கரந்தும், மதி சூடி, மான்
கொண்ட கையான், புரம்மூன்று எரித்த குழகன்(ன்), இடம்--
எண் திசையும் புகழ் போய் விளங்கும் இரும்பைதனுள்,
வண்டு கீதம் முரல் பொழில் சுலாய் நின்ற மாகாளமே.

Our God conceals in His matted hair, the Ganga
of abounding flood and the crescent. He holds a fawn in His hand.
Of yore, He burnt the triad of the walled-citadels.
He, indeed, is the ever-young One. He is entempled in
Irumpaimākāḷam whose glory pervades all the eight directions.
This polis is dight with gardens where bees beautifully bombinate. 1

1282. வேதவித்தாய், வெள்ளைநீறு பூசி, வினை ஆயின
கோது வித்தா, நீறு எழக் கொடி மா மதில்ஆயின,
ஏத வித்துஆயின தீர்க்கும்(ம்) இடம்(ம்)--இரும்பைதனுள்,
மாதவத்தோர் மறையோர் தொழ நின்ற மாகாளமே.

Our God is the Author of the Vedas; He is coated with the white ash;
He undoes karma; He reduced to cinders the three great walled-citadels
decked with flags. He uproots the seed of evil.
He is entempled in Irumpaimākāḷam adored by
the great tapaswis and the Vedic Brahmins. 2

1283. வெந்தநீறும் எலும்பும் அணிந்த விடைஊர்தியான்,
எந்தைபெம்மான், இடம்--எழில் கொள் சோலை இரும்பைதனுள்,
கந்தம் ஆய பலவின் கனிகள் கமழும் பொழில்
மந்தி எறிக் கொணர்ந்து உண்டு உகள்கின்ற மாகாளமே.

He is bedecked with the baked ash and bones; His mount is the Bull;
He, our Sire and Lord, is entempled in Irumpaimākāḷam in whose lovely
gardens abound the fragrant jack-fruits; these, the monkeys secure
by climbing, feast on the drupels of jack fruits and roam about in joy. 3

1284. நஞ்சு கண்டத்து அடக்கி(ந்), நடுங்கும் மலையான்மகள்
அஞ்ச, வேழம் உரித்த பெருமான் அமரும்(ம்) இடம்--
எஞ்சல் இல்லாப் புகழ் போய் விளங்கும்(ம்) இரும்பைதனுள்,
மஞ்சில் ஓங்கும் பொழில் சூழ்ந்து அழகுஆய மாகாளமே.

Our God holds the venom in His throat; He flayed the skin of the tusker
at which the Daughter of Himavant, quaked in dread.
He is entempled in Irumpaimākāḷam of endless and spreading renown
on whose lofty and beautiful gardens clouds rest. 4

1285. பூசும் மாசு இல் பொடியான், விடையான், பொருப்பன்மகள்
கூச ஆனை உரித்த பெருமான், குறைவெண்மதி
ஈசன், எங்கள்(ள்) இறைவன், இடம்போல்--இரும்பைதனுள்,
மாசுஇலோர் கள்மலர்கொண்டு அணிகின்ற மாகாளமே.

Our God is bedaubed with the flawless holy ash; He rides the Bull;
He, the God, peeled off the skin of the tusker seeing which
the Daughter of Himavant stood scared.
He sports on His crest the white and waning moon.
Our Lord-God is enshrined in Irumpaimākāḷam,
adored and adorned with flowers by flawless devotees. 5

1286. குறைவது ஆய குளிர்திங்கள் சூடிக் குனித்தான், வினை
பறைவது ஆக்கும் பரமன், பகவன், பரந்த சடை
இறைவன், எங்கள் பெருமான், இடம்போல்--இரும்பைதனுள்,
மறைகள் வல்லார் வணங்கித் தொழுகின்ற மாகாளமே.

He wears on His spreading matted crest the cool and waning moon
and dances; He, the supreme God annuls karma.
Our God, the One par excellence, is entempled in Irumpaimākāḷam
adored and hailed by them that are well versed in the Vedas. 6

1287. பொங்கு செங்கண்(ண்) அரவும் மதியும் புரிபுன்சடைத்
தங்கவைத்த பெருமான் என நின்றவர் தாழ்வுஇடம்--
எங்கும் இச்சை அமர்ந்தான் இடம்போல்--இரும்பைதனுள்,
மங்குல் தோயும் பொழில் சூழ்ந்து அழகுஆய மாகாளமே.

"He wears the raging red-eyed adder and the crescent in His strands
of ruddy matted hair." He is thus hailed by His devotees.
Like unto all the shrines where He willingly abides, He is entempled in
the beauteous Irumpaimākāḷam dight with cloud-capped gardens. 7

1288. நட்டத்தோடு நரி ஆடு கானத்து எரிஆடுவான்,
அட்டமூர்த்தி, அழல் போல் உருவன்(ன்), அழகுஆகவே
இட்டம்ஆக இருக்கும்(ம்) இடம்போல்--இரும்பைதனுள்,
வட்டம் சூழ்ந்து பணிவார் பிணி தீர்க்கும் மாகாளமே.

He, the divine Dancer, holding fire in His hand,
enacts His dance in the crematory, the habitat of jackals.
He is the Ashta-Mūrti; flame-like is His form.
He is enchantingly and willingly entempled in Irumpaimākāḷam.
He annuls the maladies of those that circumambulate and adore Him in this shrine. 8

1289. அட்ட காலன்தனை வவ்வினான், அவ் அரக்கன் முடி
எட்டும் மற்றும் இருபத்திரண்டும்(ம்) இற ஊன்றினான்,
இட்டம்ஆக இருப்பான்அவன்போல்--இரும்பைதனுள்,
மட்டு வார்ந்த பொழில் சூழ்ந்து எழில் ஆரும் மாகாளமே.

He snatched the life of Yama, the killer; He crushed
with His toe the ten heads and twenty shoulders
of the Asura. He indwells willingly Irumpaimākāḷam
of great splendour, girt with melliferous gardens. 9

1290. அரவம் ஆர்த்து, அன்று, அனல் அங்கை ஏந்தி, அடியும் முடி
பிரமன் மாலும்(ம்) அறியாமை நின்ற பெரியோன் இடம்--
குரவம் ஆரும் பொழில் குயில்கள் சேரும்(ம்) இரும்பைதனுள்,
மருவி வானோர் மறையோர் தொழுகின்ற மாகாளமே.
He is cinctured with a serpent in His waist;
He holds in His beauteous palm, the fire.
He, the great One, stood unbeholdable by Brahma
and Vishnu who went in quest of His crown and feet.
He is enshrined in Irumpaimākāḷam dight with
gardens abounding in *Kura* trees sought by koels.
Eke is He adored by the celestials and the Vedic Brahmins. 10

1291. எந்தைபெம்மான் இடம், எழில் கொள் சோலை இரும்பைதனுள்,
மந்தம் ஆய பொழில் சூழ்ந்து அழகு ஆரும் மாகாளத்தில்,
அந்தம் இல்லா அனல்ஆடுவானை, அணி ஞானசம்-
பந்தன் சொன்ன தமிழ் பாட வல்லார் பழி போகுமே.

He is our Sire and God who is entempled in Irumpai
girt with beautiful gardens at Mākāḷam dight
with lovely gardens where Notus doth waft.
On Him, the Dancer in unextinguishable fire, Gnānasambandhan
has sung these psalms in ornate Tamiḻ.
The blame of those that are valiant to hymn these will flee away. 11

118. திருத் திலதைப்பதி

செவ்வழி

118. TIRUTTILATHAIPPATI

1292. பொடிகள் பூசிப் பலதொண்டர் கூடி, புலர் காலையே,
அடிகள் ஆரத் தொழுது, ஏத்த நின்ற(வ்) அழகன்(ன்) இடம்--
கொடிகள் ஓங்கிக் குலவும் விழவு ஆர் திலதைப்பதி,
வடி கொள் சோலை(ம்) மலர் மணம் கமழும் மதிமுத்தமே.

Servitors of Siva rise up during the pre-dawn hour,
bathe, bedaub themselves with the holy ash
and adore Him, the handsome One with all their heart.
It is in Matimūttham abounding in suaveolent and stately gardens
of Tilathaippati where streamers galore waft during festivities,
our God is entempled. 1

1293. தொண்டர் மிண்டி, புகை விம்மு சாந்தும் கமழ் துணையலும்
கொண்டு, கண்டார் குறிப்பு உணர நின்ற குழகன்(ன்) இடம்--
தெண் திரைப் பூம்புனல் அரிசில் சூழ்ந்த திலதைப்பதி,
வண்டு கெண்டுஉற்று இசை பயிலும் சோலை(ம்) மதிமுத்தமே.
Our God, the ever-young, is enshrined on the bank of the lovely Arisil
flowing with lucid water, in Tilathaippati at Matimuttham
dight with gardens where bees kindle blossoms and tunefully hum.
Here gather servitors in their strength who hail Him with
fragrant smoke that soars up, sandal paste and garlands. 2
Lo, our God divines their wishes and graces them.

1294. அடல் உள் ஏறு உய்த்து உகந்தான், அடியார் அமரர் தொழக்
கடலுள் நஞ்சம் அமுதுஆக உண்ட கடவு(ள்) இடம்--
திடல் அடங்கச் செழுங் கழனி சூழ்ந்த திலதைப்பதி,
மடலுள் வாழைக்கனி தேன் பிலிற்றும் மதிமுத்தமே.

Our God rides the puissant Bull; when servitors and supernals
adored and beseeched Him, He quaffed the oceanic venom.
He is entempled in Tilathaippati dight with threshing-fields
that encircle fecund fields, at Matimuttham where the melis of
bananas seeps on the spathes close by. 3

1295. கங்கை, திங்கள், வன்னி, துன் எருக்கின்(ன்)னொடு, கூவிளம்,
வெங் கண் நாகம், விரிசடையில் வைத்த விகிர்தன்(ன்) இடம்--
செங்கயல் பாய் புனல் அரிசில் சூழ்ந்த திலதைப்பதி,
மங்குல் தோயும் பொழில் சூழ்ந்து அழகு ஆர் மதிமுத்தமே.

Our God is entempled on the bank of the Arisil in which ruddy *kayals*
leap and sport, at Tillathaippati in Matimuttham dight
with beautiful and cloud-capped gardens.
He is the Vikirtan who on His spreading matted hair sports the Ganga,
the crescent, the leaves of vanni, the flowers of *erukku*, kūvilam
and the fierce-eyed adder. 4

1296. புரவி ஏழும் மணி பூண்டு இயங்கும் கொடித்தேரினான்
பரவி நின்று வழிபாடு செய்யும் பரமேட்டி ஊர்--
விரவி ஞாழல், விரி கோங்கு, வேங்கை, சுரபுன்னைகள்,
மரவம், மவ்வல், மலரும் திலதை(ம்) மதிமுத்தமே.

Surya who plies his chariot on which a flag wafts
and which is drawn by seven steeds decked with bells,
adores and hails Him, the Supreme Ens.

He is entempled in Matimuttham at Tilathaippati dight with gardens
where flourish the spreading *gnāzhal*, the lofty *kongku*, the *venkai*,
the *surapunnai*, the *maravam* and the *mauvvel* put forth blooms galore. 5

1297. விண்ணர், வேதம் விரித்து ஓத வல்லார், ஒருபாகமும்
பெண்ணர், எண்ணார் எயில் செற்று உகந்த பெருமான், இடம்--
தெண்நிலாவின்(ன்) ஒளி தீண்டு சோலைத் திலதைப்பதி,
மண்உளார் வந்து அருள் பேணி நின்ற(ம்) மதிமுத்தமே.

Our God is adored by the celestials; He authored the Vedas and explicated them.
He is concorporate with His consort; He rejoiced to devastate
the walled-citadels of those that failed to reckon His greatness.
He is entempled in Tilathaippati at Matimuttham
sought by men on earth to adore Him and gain His grace.
This polis is dight with gardens laved by the pellucid rays of the moon. 6

1298. ஆறுசூடி, அடையார் புரம் செற்றவர், பொற்றொடி
கூறு சேரும் உருவர்க்கு இடம்ஆவது கூறுங்கால்--
தேறல் ஆரும் பொழில் சூழ்ந்து அழகு ஆர் திலதைப்பதி,
மாறு இலா வண் புனல் அரிசில் சூழ்ந்த(ம்) மதிமுத்தமே.

Our God wears the Ganga on His crown; of yore, He devastated the three
skyey walled-citadels; He is concorporate with His Consort.
He is entempled on the bank of the Arisil that ever flows with water,
in the beautiful Tilathaippati girt with
melliferous gardens, at Matimuttham. 7

1299. கடுத்து வந்த கனமேனியினான், கருவரை தனை
எடுத்தவன்தன் முடிதோள் அடர்த்தார்க்கு இடம்ஆவது--
புடைக் கொள் பூகத்து இளம் பாளை புல்கும் மதுப் பாய, வாய்-
மடுத்து மந்தி உகளும் திலதை(ம்) மதிமுத்தமே.

When in wrath, the fierce-bodied Ravana, durst uproot His mount,
He crushed his heads and his shoulders. He is entempled in
Tilathaippati girt with gardens where monkeys quaff the nectar of
the spathaceous areca fruits and sport in joy, at Matimuttham. 8

1300. படம் கொள் நாகத்து அணையானும், பைந்தாமரையின்மிசை
இடம் கொள் நால்வேதனும், ஏத்த நின்ற இறைவன் இடம்--
திடம் கொள் நாவின்(ன்) இசை தொண்டர் பாடும் திலதைப்பதி,
மடங்கல் வந்து வழிபாடு செய்யும் மதிமுத்தமே.

Our God is worshipped by Vishnu whose bed is the thousand-hooded
Ādisesha and Brahma, the reciter of the four Vedas whose seat is
the fresh Lotus. He is entempled in Tilathaippati, hailed in hymns
by the sweet-tongued servitors, at Matimuttham where the Lion adored Him. 9

[Note: Lion here refers to Purushamrukam.]

1301. புத்தர்தேரர், பொறி இல் சமணர்களும்,--வீறு இலாப்
பித்தர்--சொன்ன(ம்) மொழி கேட்கிலாத பெருமான் இடம்--
பத்தர், சித்தர், பணிவுஉற்று இறைஞ்சும் திலதைப்பதி,
மத்தயானை வழிபாடு செய்யும் மதிமுத்தமே.

Our God hearkens not the words of the Buddhists who are Tēras
and the senseless Samanas: these are the inglorious and mad men.
He is entempled in Tilathaippati to which bhaktas and siddhas
repair to adore Him, in all humility, at Matimuttham
where the musty Tusker adored Him. 10

1302. மந்தம் ஆரும் பொழில் சூழ் திலதை(ம்) மதிமுத்தர்மேல்,
கந்தம் ஆரும் கடல் காழி உள்ளான்- தமிழ் ஞானசம்-
பந்தன்--மாலை, பழி தீர நின்று ஏத்த வல்லார்கள், போய்ச்
சிந்தைசெய்வார், சிவன் சேவடி சேர்வது திண்ணமே.

Our God is of Matimuttham in Tilathaippati abounding in gardens where
the southerly wafts. Tamil̲ Gnānasambandhan of Kāzhi close to the sea
has sung this garland of psalms.
They that duly recite these hymns to be freed from blame, will be graced
with the *chinta* to meditate Him; these, in all certainty,
will gain the salvific feet of Siva. 11

119. திரு நாகேச்சுரம் செவ்வழி

119. TIRUNĀKĒCCHURAM

1303. தழை கொள் சந்தும்(ம்), அகிலும், மயில்பீலியும், சாதியின்
பழமும், உந்திப் புனல் பாய் பழங்காவிரித் தென்கரை,
நழுவு இல் வானோர் தொழ, நல்கு சீர் மல்கு நாகேச்சுரத்து
அழகர் பாதம் தொழுது ஏத்த வல்லார்க்கு அழகு ஆகுமே.

Our God, the handsome One, is entempled on the southern bank
of the hoary Kāviri which carries in its current the leafy sandalwood,
eaglewood, the feathers of peacocks and goodly fruits,
at Nākēcchuram of abounding renown. He is adored by
the celestials without fail. It constitutes splendorous beauty unto them
that are blessed to adore and hail His feet. 1

1304. பெண் ஓர்பாகம்(ம்) அடைய, சடையில் புனல் பேணிய
வண்ணம்ஆன பெருமான் மருவும்(ம்) இடம்--மண்உளார்
நண்ணி நாளும் தொழுது ஏத்தி நன்கு எய்தும்--நாகேச்சுரம்,
கண்ணினால் காண வல்லார் அவர் கண் உடையார்களே.

Our God is concorporate with His Woman; He fosters on His matted crest
the Ganga. He is entempled in Nākēcchuram to which the people on earth
repair daily, adore Him and get blessed with weal and welfare.
Only they that are blessed to come by His 2
darshan are truly endowed with eyes.

1305. குறவர் கொல்லைப்புனம் கொள்ளைகொண்டும், மணி குலவு நீர்,
பறவை ஆல, பரக்கும் பழங்காவிரித் தென்கரை--
நறவம் நாறும் பொழில் சூழ்ந்து அழகுஆய--நாகேச்சுரத்து
இறைவர் பாதம் தொழுது ஏத்த வல்லார்க்கு இடர் இல்லையே.

Our God is entempled on the southern bank of the Kāviri that carries
in its current, the products of kurinji where abide foresters
and those of the farmland as well as gems,
at the pulchritudinous Nākēcchuram dight with honey-fragrant gardens.
The troubles of those that adore and hail His feet, cease altogether. 3

1306. கூசம் நோக்காது முன் சொன்ன பொய், கொடுவினை, குற்றமும்,
நாசம் ஆக்கும் மனத்தார்கள் வந்து ஆடும் நாகேச்சுரம்,
தேசம் ஆக்கும் திருக் கோயிலாக் கொண்ட செல்வன் கழல்
நேசம் ஆக்கும் திறத்தார் அறத்தார்; நெறிப்பாலரே.

Our God, the opulent One, abides in the divine temple of the effulgent
Nākēcchuram by those who with all their manams are out to devastate
the consequences of falsehood shamelessly
uttered by them and the evil deeds of theirs.
They that are valiant to love and adore His feet,
are the dhārmic pursuers of the divine way. 4

1307. வம்பு நாறும் மலரும் மலைப் பண்டமும் கொண்டு, நீர்
பைம்பொன் வாரிக் கொழிக்கும் பழங்காவிரித் தென்கரை--
நம்பன் நாளும் அமர்கின்ற--நாகேச்சுரம் நண்ணுவார்
உம்பர்வானோர் தொழச் சென்று, உடன்ஆவதும் உண்மையே.
Our God is the supremely desirable One who abides
sempiternally on the southern bank of the flourishing Kāviri that rolls
in its current the fragrant flowers, the montane products and dazzling gold.
He is entempled in Nākēcchuram. They that reach it and its God,
will without doubt, hailed by the celestials, get oned with Siva. 5

1308. காளமேகம் நிறக் காலனோடு, அந்தகன், கருடனும்,
நீளம்ஆய் நின்று எய்த காமனும், பட்டன நினைவுஉறின்,
நாளும் நாதன் அமர்கின்ற நாகேச்சுரம் நண்ணுவார்
கோளும் நாளும் தீயவேனும், நன்கு ஆம்; குறிக்கொண்மினே!

Do consider how our God punished the nimbus-hued Yama, Antakāsura,
Garuda and Manmata who standing away plied his dart on Him.
Unto them that gain access to the God abiding at Nākēcchuram,
even though the planets and the days ruled by them, are evil
they will turn good, by His grace. Do take note of this. 6

1309. வேய் உதிர் முத்தொடு மத்தயானை மருப்பும் விராய்,
பாய் புனல் வந்து அலைக்கும் பழங்காவிரித் தென்கரை--
நாயிறும் திங்களும் கூடி வந்து ஆடும்--நாகேச்சுரம்
மேயவன்தன் அடி "போற்றி!" என்பார் வினை வீடுமே.

On the southern bank of the uberous and hoary Kāviri that rolls in its
current the pearls of bamboos and the tusks of musty tuskers, our God is
entempled at Nākēcchuram where Surya and Chandra
adore Him; the twyfold karma of those will perish,
who adore Him, sincerely proclaiming thus:
"Oh, His sacred feet! Praise be!" 7

1310. இலங்கை வேந்தன் சிரம்பத்து, இரட்டி எழில்-தோள்களும்,
மலங்கி வீழ(ம்) மலையால் அடர்த்தான் இடம்--மல்கிய
நலம் கொள் சிந்தையவர் நாள்தொறும் நண்ணும்--நாகேச்சுரம்,
வலம்கொள் சிந்தை உடையார் இடர் ஆயின மாயுமே:
Our God, by pressing a toe of His, on His mount, crushed the ten heads
and twenty shoulders of the Lanka's King who fell down forthwith wilted.
He is entempled in Nākēcchuram at which arrive daily His devotees
blessed with goodly *chinta*. The troubles of those that circumambulate 8
this shrine with all their heart, will perish.

1311. கரிய மாலும், அயனும், அடியும் முடி காண்பு ஒணா
எரிஅது ஆகி(ந்) நிமிர்ந்தான் அமரும் இடம்--ஈண்டு கா-
விரியின் நீர் வந்து அலைக்கும் கரை மேவும்--நாகேச்சுரம்
பிரிவிலாத(வ்) அடியார்கள் வானில் பிரியார்களே.

Our God soared up and up as an obelisk of flame
unbeholdable by the dark-hued Vishnu and Brahma
who went in quest of His feet and crown, in vain.
He is entempled on the southern bank of the Kāviri
the water of which dashes against the banks, at Nākēcchuram.
Devotees that part not from this shrine, will thrive
as ones who will not part from the ethereal world. 9

1312. தட்டு இடுக்கி உறி தூக்கிய கையினர், சாக்கியர்,
கட்டுரைக்கும் மொழி கொள்ளேலும்! வெள்ளில்அம்காட்டுஇடை
நட்டிருள்கண் நடம்ஆடிய நாதன் நாகேச்சுரம்,
மட்டு இருக்கும் மலர் இட்டு, அடி வீழ்வது வாய்மையே.

The Samanas hold their platters in their armpits
and tote slings; our God takes no note of these and the Buddhists.
In the crematory to which biers are carried, our God dances
during midnight. He is entempled in Nākēcchuram.
Strewing flowers that are melliferous at His feet
and praying to Him, the while bowing low,
will bless the devotees with true beatitude. 10

1313. கந்தம் நாறும் புனல் காவிரித் தென்கரை, கண்ணுதல்
நந்தி சேரும் திரு நாகேச்சுரத்தின்மேல், ஞானசம்-
பந்தன் நாவில் பனுவல்(ல்) இவைபத்தும் வல்லார்கள், போய்,
எந்தை ஈசன் இருக்கும்(ம்) உலகு எய்த வல்லார்களே.

On our God Nandi who sports a triad of eyes and who is entempled in
Tirunākēcchuram on the southernbank of the Kāviri of fragrant water,
Gnānasambandhan has sung these psalms.
They that are valiant in these hymns'll gain
the world where our God and Sire abides. 11

120. திரு முக்கீச்சுரம்

செவ்வழி

120. TIRUMUKKEECCHURAM

1314. சாந்தம் வெண்நீறு எனப் பூசி, வெள்ளம் சடை வைத்தவர்,
காந்தள் ஆரும் விரல் ஏழையொடு ஆடிய காரணம்
ஆய்ந்து கொண்டு, ஆங்கு அறிய(ந்) நிறைந்தார் அவர் ஆர்கொலோ?
வேந்தன் மூக்கீச்சுரத்து அடிகள் செய்கின்றது ஓர் மெய்ம்மையே.

Our God is coated with the white ash--His sandal paste.
He sports the Ganga on His matted crest.
He is concorporate with His Woman whose fingers are like kāntaḷ.
What may the reason be for this? Who can tell?
He abides splendidly in the temple built by Coḻan Kōccheṇkanāṇ. 1

1315. வெண்தலை ஓர் கலனாப் பலி தேர்ந்து, விரிசடைக்
கொண்டல் ஆரும் புனல் சேர்த்து, உமையாளொடும் கூட்டமா,
விண்டவர் தம் மதில் எய்த பின்,வேனில்வேள் வெந்து எழக்
கண்டவர்--மூக்கீச்சுரத்து எம் அடிகள்--செயும் கன்மமே.

He holds a white skull as His bgging-bowl and goes about seeking alms;
His matted hair is extensive in which He keeps the Ganga.
He is concorporate with His Consort.
Of yore, He smote the triad of hostile and walled-citadels.
By His stare He baked to death, the lord of the vernal season; 2
these are the celebrated deeds of the God of Mukkeecchuram.

1316. மருவலார் தம் மதில் எய்ததுவும், மால்மதலையை
உருவில் ஆர(வ்) எரியூட்டியதும்,--உலகு உண்டதால்,
செரு வில், ஆரும் புலி, செங்கயல் ஆணையினான் செய்த--
பொரு இல் மூக்கீச்சுரத்து எம் அடிகள் செயும் பூசலே.

Kōcheṅkaṇān̲, the emperor of Ceras, Coḷas as well as
Pāndyās whose martial insignia are the bow,
the tiger and the *kayal*, built the peerless temple
at Mukkeecchuram where Siva is entempled.
He smote the three, hostile and walled citadels;
eke did He reduce to cinders and made Manmata,
the son of Vishnu, lose his form.
These, indeed, are Siva's heroic exploits. 3

1317. அன்னம் அன்ன(ந்) நடைச் சாயலாளோடு, அழகு எய்தவே
மின்னை அன்ன சடைக் கங்கையாள் மேவிய காரணம்--
தென்னன், கோழி எழில் வஞ்சியும் ஓங்கு செங்கோலினான்,
மன்னன்--மூக்கீச்சுரத்து அடிகள் செய்கின்றது ஓர் மாயமே!

Kōcheṇkatcōl̲a, the ruler of Uraiyūr and the beautiful Vanji,
conquered the realms of the Cera and Pāndya
and ruled his empire with a righteous sceptre.
It is he who built the shrine at Mukkeecchuram
for Siva who is concorporate with His comely Consort
whose gait is swan-like and whose mien is splendorous.
He sports in His fulgurant matted hair the Ganga.
What may be the reason for His deeds of gramarye? Who can tell? 4

1318. விடம் முன் ஆர் அவ் அழல் வாயது ஓர் பாம்பு அரை வீக்கியே,
நடம் முன் ஆர் அவ் அழல்ஆடுவர், பேயொடு நள்இருள்;--
வட மன் நீடு புகழ்ப் பூழியன், தென்னவன், கோழிமன்,
அடல் மன்--மூக்கீச்சுரத்து அடிகள் செய்கின்றது ஓர் அச்சமே!

Kōcheṇkatcōlan was the conqueror of the glorious Pāndya in the north;
eke was He the Cōlan that, with prowess reigned from Uraiyūr.
It was He, the martial one, that built the shrine of Mukkeecchuram
where the Noble One abides. Our God is dreadfully cinctured
with a serpent which, in its flame-like mouth holds the poison.
Lo, He dances in the dead of night, in fire, companied with His Bhutas. 5

1319. வெந்த நீறு மெய்யில் பூசுவர்; ஆடுவர், வீங்கு இருள்;
வந்து, என் ஆர் அவ் வளை கொள்வதும் இங்கு ஒரு மாயம்ஆம்--
அம் தண் மா மானதன், நேரியன், செம்பியன் ஆக்கிய--
எந்தை மூக்கீச்சுரத்து அடிகள் செய்கின்றது ஓர் ஏதமே.

The great martial Kōcchenkatcōlan who did away with the honour
of his enemies, is known as Nēriyan and Cempiyan.
It was he who built the temple at Mukkeecchuram where our Sire,
the Noble One, is entempled. Our God is adorned with the baked ash.
He is a Dancer. Lo, He came in the swelling darkness and stole
my bangles causing me suffer much misery. 6

1320. அரையில் ஆரும் கலை இல்லவன்; ஆணொடு பெண்ணும் ஆம்
உரையில் ஆர் அவ் அழல்ஆடுவர்; ஒன்று அலர்; காண்மினோ--
விரவலார் தம் மதில்மூன்று உடன் வெவ்அழல் ஆக்கினான்,
அரையன் மூக்கீச்சுரத்து அடிகள், செய்கின்றது ஓர் அச்சமே!

Our God wears no clothing on His waist; He is
at once male and female; He dances in fire;
He gutted with fire the hostile triad of the walled-citadels.
He is not one only.(He is many.)
He, the Noble One is entempled in Mukeecchuram 7
Lo, He causes dread to manifest in His foes.

1321. ஈர்க்கும் நீர் செஞ்சடைக்கு ஏற்றதும், கூற்றை உதைத்ததும்,
சூர்க்கும் நல் மூஇலைவேல் வலன் ஏந்திய கொள்கையும்,--
ஆர்க்கும் வாயான் அரக்கன்(ன்) உரத்தை(ந்) நெரித்து, அவ் அடல்
மூர்க்கன்--முக்கீச்சுரத்து அடிகள் செய்யாநின்ற மொய்ம்புஅதே.

Our God received the gushing Ganga on His ruddy matted Hair;
He kicked Yama to death; He holds in His right hand the sharp
and three-leaved spear, well-crafted. He crushed and undid the might
of Ravana, the obstinate Asura who wailed aloud. These are
the valiant deeds of our God who is entempled in Mukkeecchuram. 8

1322. நீருள் ஆரும் மலர்மேல் உறைவான், நெடுமாலும்ஆய்,
சீருள் ஆரும் கழல் தேட, மெய்த் தீத்திரள் ஆயினான்--
சீரினால் அங்கு ஒளிர் தென்னவன், செம்பியன், வில்லவன்,
சேரும்--முக்கீச்சுரத்து அடிகள் செய்கின்றது ஓர் செம்மையே.

The glorious Pāndya, the Cempiyan and the Cera whose flag sports
the signum of a bow, adored our great God entempled in Mukkeecchuram.
When Brahma whose seat is the Lotus rising up from water and the tall
Vishnu went in quest of His glorious and ankleted feet, He rose up and up
as an unbeholdable and abounding column of flame.
Lo and behold our God's deeds of salvific weal! 9

1323. வெண் புலால் மார்பு இடு துகிலினர், வெற்று அரை உழல்பவர்,
உண் பினாலே உரைப்பார் மொழி ஊனம்அது ஆக்கினான்--
ஒண் புலால் வேல் மிக வல்லவன், ஓங்கு எழில் கிள்ளி சேர்
பண்பின்--முக்கீச்சுரத்து அடிகள் செய்கின்றது ஓர் பச்சையே.

The Buddhists cover their chests with stinking garments;
the Samaṇas roam about nude; He causes the words
of these meant to secure food, get flawed.

The Noble One is entempled in Mukkeecchuram,
the shrine built by the valiant and handsome Cōl̲an,
the adept in wielding the spear tipt with flesh.
Lo, the deeds of Siva fasten us to His feet.
10

1324. மல்லை ஆர் மும் முடிமன்னர் மூக்கீச்சுரத்து அடிகளைச்
செல்வர் ஆக நினையும்படி சேர்த்திய செந்தமிழ்,
நல்லவராய் வாழ்பவர் காழியுள் ஞானசம்பந்தன
சொல்ல வல்லார் அவர், வான்உலகு ஆளவும் வல்லரே.

On the great God of Maukkeecchuram adored by the three crowned monarchs,
well-versed in boxing,Gnānasambandhan of Kāzhi where dwell
the goodly ones, has sung these verses in classical Tamil̲,
to cause the bhaktas medidate on Siva as the supremely opulent God.
They that are valiant to cultivate these hymns,'ll gain
competency to rule the ethereal world.
11

121. திருப் பாதிரிப்புலியூர்

செவ்வழி

121. TIRUPPĀTIRIPPULIYŪR

1325. முன்னம் நின்ற முடக்கால் முயற்கு அருள்செய்து, நீள்
புன்னை நின்று கமழ் பாதிரிப்புலியூர் உளான்-
தன்னை நின்று வணங்கும்தனைத் தவம்இ(ல்)லிகள்,
பின்னை நின்ற பிணி யாக்கையைப் பெறுவார்களே.

Our God cured the curse of Mangkana Muni, who in his form of a bent-legged
hare adored Him thanks to which he regained his former form.
It is in Tirupātiripuliyūr where abound *punnai* trees, He is entempled.
They that are unendowed with the *tapas* to hail and adore Him
will get bodies subject to the affliction of maladies.
1

1326. கொள்ளி நக்க பகுவாய பேய்கள் குழைந்து ஆடவே,
முள் இலவம் முதுகாட்டு உறையும் முதல்வன்(ன்) இடம்,
புள் இனங்கள் பயிலும் பாதிரிப்புலியூர்தனை
உள்ள, நம்மேல் வினை ஆயின ஒழியுங்களே.

He our God, abides at the crematory abounding in *muḷilavam* trees where
dance ghouls from whose lips fire seeps out when they cachinnate.
Lo, the Primordial Ens abides in Pātirippuliyūr--the habitat of birds.
Contemplate Him and get rid of your twyfold karma. 2

1327. மருள் இல் நல்லார் வழிபாடு செய்யும் மழுவாளர், மேல்
பொருள் இல்--நல்லார் பயில்--பாதிரிப்புலியூர் உளான்,
வெருளின் மானின் பிணை நோக்கல்செய்து, வெறிசெய்த பின்
அருளி ஆகத்திடை வைத்ததுவும்(ம்) அழகுஆகவே.

Our God who wields a malu, is adored by men, free from *tohubohu*;
He is entempled in Pātirippuliyūr where dwell those that know
not any superior to Him. He enchantingly cast His looks
on His Consort whose eyes are like unto a female antelope's and made
Her love Him in ever-abounding passion and then made Her
a part of His body. This act of His is mirable dictu. 3

1328. போதினாலும் புகையாலும் உய்த்தே, அடியார்கள்தாம்
போதினாலே வழிபாடு செய்ய, புலியூர் தனுள்,
ஆதினாலும்(ம்) அவலம்(ம்) இலாத அடிகள் மறை
ஓதி, நாளும் இடும் பிச்சை ஏற்று உண்டு, உணப்பாலதே?

Our God is flawless viewed anywise; He is entempled in Pātirippuliyūr
where devotees adore Him with flowers and holy smoke during
the divisions of the day ordained for worship.
Reciting the Vedas, He solicits alms daily and eats
the alms offered to Him.Does this become Him? 4

1329. ஆகம் நல்லார் அமுது ஆக்க உண்டான்; அழல் ஐந்தலை-
நாகம், நல்லார் பரவ(ந்), நயந்து அங்கு அரை ஆர்த்தவன்--
போகம் நல்லார் பயிலும் பாதிரிப்புலியூர்தனுள்,
பாகம் நல்லாளொடு நின்ற எம் பரமேட்டியே.

Uma who is His left half, turned the venom into ambrosia which He quaffed.
As the serpent of quintiple hoods beseeched Him,
He wore it on His waist as a cingulum;
He who is the Supreme Ens concorporate with His Consort,
is entempled in Pātirippuliyūr where dwell nubile damozels galore. 5

1330. மதியம் மொய்த்த கதிர் போல் ஒளி(ம்) மணல் கானல்வாய்ப்
புதிய முத்தம் திகழ் பாதிரிப்புலியூர் எனும்
பதியில் வைக்கப்படும் எந்தைதன் பழந்தொண்டர்கள்
குதியும் கொள்வர்; விதியும் செய்வர், குழகுஆகவே.

On the splendorous sands in the foreshore beach,
spread the rays of the moon; here abound fresh pearls.
This is, indeed, at Pātirippuliyūr where our God abides.
His traditional devotees adore Him here.
Observing the Āgamic rules of worship, they dance. 6

1331. கொங்கு அரவப்படு வண்டு அறை குளிர்கானல்வாய்ச்
சங்கு அரவப் பறையின்(ன்) ஒலி அவை சார்ந்து எழ,
பொங்கு அரவம்(ம்) உயர் பாதிரிப்புலியூர்தனுள்
அங்கு அரவம்(ம்) அரையில்(ல்) அசைத்தானை அடைமினே!

The sound of bees that hum over pollen-laden blossoms
and the sound of conches and drums rising from
the foreshore gardens: these are heard aloud
in Tiruppātirippuliyūr where our God is entempled.

He is cinctured with a serpent in His waist.
Proceed and reach His shrine to adore its God. 7

1332. வீக்கம் எழும்(ம்) இலங்கைக்கு இறை விலங்கல்(ல்)இடை
ஊக்கம் ஒழிந்து அலற(வ்) விரல் இறை ஊன்றினான்,
பூக் கமழும் புனல், பாதிரிப்புலியூர்தனை
நோக்க, மெலிந்து அணுகா,--வினை,--நுணுகுங்களே.

Of yore, our God pressed a toe of His on His mount and caused
the glorious king of Lanka lose his might and wail aloud.
He is entempled in Pātirippuliyūr well-watered and abounding in flowers
of pervading fragrance. If you come by frequent *darshan* of Him
and pray, the consequences of your kārmic deeds
will gradually waste away and perish. 8

1333. அன்னம் தாவும் அணி ஆர் பொழில், மணி ஆர் புன்னை
பொன் அம் தாது சொரி பாதிரிப்புலியூர்தனுள்,
முன்னம் தாவி அடிமூன்று அளந்தவன், நான்முகன்,
தன்னம் தாள் உற்று உணராதது ஓர் தவ நீதியே.

Our God is entempled in Pātirippuliyūr dight with lovely gardens where swans
sport and where the *punnai* blossoms shower auric pollen. Of yore, when
Vishnu who with three steps scaled all the worlds, and the Four-faced
went in quest of His sacred feet and crown,
our God stood unbeholdable to them. Such is His *niti* compact of *tapas.* 9

1334. உரிந்த கூறை உருவத்தொடு தெருவத்துஇடைத்
திரிந்து தின்னும் சிறு நோன்பரும், பெருந் தேரரும்,
எரிந்து சொன்ன(வ்) உரை கொள்ளாதே, எடுத்து ஏத்துமின்--
புரிந்த வெண்நீற்று அண்ணல் பாதிரிப்புலியூரையே!

The unclad Samaṇas who practise worthless rituals, roam in the streets
and live on the victuals thus secured, and the large-sized
Buddhists utter words, in envy. Ignore them.
Hail heartily Pātirippuliyūr where abides our God adorned with the white ash. 10

1335. அம் தண் நல்லார் அகன் காழியுள் ஞானசம்-
பந்தன், நல்லார் பயில் பாதிரிப்புலியூர்தனுள்,
சந்த மாலைத்தமிழ் பத்துஇவை தரித்தார்கள்மேல்,
வந்து தீய(வ்) அடையாமையால், வினை மாயுமே.

Gnānasambandhan of the extensive Kāḻi,
where dwell the goodly Vedic Brahmins,
has sung on the God of Pātirippuliyūr where thrive the noble ones,
this garland of rhythmic hymns in Tamiḻ.
Evil will not touch them who foster these psalms; eke will their karma perish. 11

122. திருப் புகலி செவ்வழி

122. TIRUPPUKALI

1336. விடைஅது ஏறி, வெறி அக்கு அரவு ஆர்த்த விமலனார்,
படைஅது ஆகப் பரசு தரித்தார்க்கு இடம்ஆவது--
கொடையில் ஓவார், குலமும்(ம்) உயர்ந்த(ம்) மறையோர்கள் தாம்
புடை கொள் வேள்விப்புகை உம்பர் உலாவும் புகலியே.

Our God, the Vimalan, rides the Bull; He wears a snake; He is decked
with the malodorous bones; His weapon is the battle-axe.
He is enshrined in Pukali where its givers of gifts
refrain not from giving, here thrive lofty families of great lineage.
Here, from the sacrificial pits of fire fostered 1
by the Vedic Brahmins, rises smoke that envelops the heavens.

1337. வேலைதன்னில் மிகு நஞ்சினை உண்டு இருள்கண்டனார்,
ஞாலம் எங்கும் பலி கொண்டு உழல்வார் நகர்ஆவது--
சால நல்லார் பயிலும் மறை கேட்டுப் பதங்களைச்
சோலை மேவும் கிளித்தான் சொல் பயிலும் புகலியே.

As our God quaffed the immense oceanic venom, His throat grew murky.
He roams and seeks alms the world over. He is entempled in Pukali where,
parakeets in the gardens, listening to the exceedingly great
cultivators of the Vedas, parrot the Vedic vocables. 2

1338. வண்டு வாழும் குழல் மங்கை ஓர்கூறு உகந்தார், மதித்-
துண்டம் மேவும் சுடர்த் தொல்சடையார்க்கு இடம்ஆவது--
கெண்டை பாய மடுவில் (ல்), உயர் கேதகை, மாதவி,
புண்டரீகம் மலர்ப் பொய்கை நிலாவும் புகலியே.

Our God is joyfully concorporate with His Consort
whose tresses are bebuzzed by bees.
On His hoary and radiant matted hair, He sports a slice of the moon.
He is entempled in Pukali in whose pools, *Kendais*
leap and sport; also in its pools by nature
formed, *Kētaki*, *mātavi* and lotus blow aplenty. 3

1339. திரியும் மூன்று புரமும்(ம்) எரித்து, திகழ் வானவர்க்கு
அரிய பெம்மான், அரவக் குழையார்க்கு இடம்ஆவது--
பெரிய மாடத்து உயரும் கொடியின் மிடைவால், வெயில்
புரிவு இலாத தடம் பூம்பொழில் சூழ் தண் புகலியே.
Our God gutted with fire the triad of the walled- citadels that winged in sky.
He is the God inaccessible to the celestials. He wears a snake
on His dangling ear-lobe. He is entempled in the cool
and lovely Pukali dight with great and storeyed mansions to which
are fastened poles with flags. Here are broad
and extensive gardens unpierced by the beams of the sun. 4

1340. ஏவில் ஆரும் சிலைப் பார்த்தனுக்கு இன்அருள் செய்தவர்,
நாவினாள் மூக்கு அரிவித்த நம்பர்க்கு இடம்ஆவது--
மாவில் ஆரும் கனி வார் கிடங்கில் விழ, வாளை போய்ப்
பூவில் ஆரும் புனல் பொய்கையில் வைகும் புகலியே.

Our God graced Arjuna, the wielder of a bow to which is fixed the dart.
He sliced the nose of Saraswati; He is, indeed, the supremely desirable One.
Lo, He is entempled in Pukali where when mangoes
fall into the moat, *Vālais* repair to the deep
water of the flowery pools formed by nature. 5

1341. தக்கன் வேள்வி தகர்த்த தலைவன், தையலாளொடும்
ஒக்கவே எம் உரவோன் உறையும்(ம்) இடம்ஆவது--
கொக்கு, வாழை, பலவின் கொழுந் தண் கனி, கொன்றைகள்,
புக்க வாசப்புன்னை, பொன் திரள் காட்டும் புகலியே.

Our God, the Chief of gods, devastated the sacrifice of Daksha.
He is entempled with Uma in Pukali in whose gardens abound trees
of mango, banana and splendorously cool jack.
Here the kondrai's pollen and that of the fragrant *punnai* dazzle like gold. 6

1342. This verse is not extant. 7

1343. தொலைவு இலாத அரக்கன்(ன்) உரத்தைத் தொலைவித்து, அவன்
தலையும் தோளும் நெரித்த சதுரர்க்கு இடம்ஆவது--
கலையின் மேவும் மனத்தோர், இரப்போர்க்குக் கரப்புஇலார்,
பொலியும்--அம் தண்பொழில் சூழ்ந்து அழகு ஆரும்--புகலியே.

Our God put an end to the endless prowess of the Asura;
He is the strategist who crushed his heads and shoulders.

He is entempled in the lovely Pukali where thrive
scholars ever mindful of the *sastras;*
these never say ‘no’ to the needy beseechers.
Such is Pukali dight with splendorous, cool and lovely gardens. 8

1344. கீண்டு புக்கார் பறந்தே உயர்ந்தார்--கேழல் அன்னம்ஆய்க்
“காண்டும்” என்றார்--கழல் பணிய நின்றார்க்கு இடம்ஆவது--
நீண்ட நாரை இரை ஆரல் வார, நிறை செறுவினில்
பூண்டு மிக்க(வ்) வயல் காட்டும் அம் தண் புகலியே.

The one that as a boar bored the earth in search
of His feet and the one that flew up as a swan
in quest of His crown grew fatigued and then worshipped Him.
He is entempled in the cool and lovely Pukali
whose fields are well-watered and miry.
Here abound *ārals* which are the food for the long-legged herons. 9

1345. தடுக்கு உடுத்துத் தலையைப் பறிப்பாரொடு, சாக்கியர்,--
இடுக்கண் உய்ப்பார்--இறைஞ்சாத எம்மாற்கு இடம்ஆவது--
மடுப்பு அடுக்கும் சுருதிப்பொருள் வல்லவர், வான்உளோர்,
அடுத்துஅடுத்துப் புகுந்து ஈண்டும் அம் தண் புகலியே.

Our God causes the trichotillomaniacs who are Samanas that cover
their loins with small mats woven of reeds and the Buddhists,
to get involved in distress and yet appeal not to Him
through prayer for redressal. He is entempled in the cool
and lovely Pukali to which the Brahmins that are valiant 10
to comprehend the Vedas and the celestials repair again and again.

1346. எய்த ஒண்ணா இறைவன் உறைகின்ற புகலியை,
கைதவம் இல்லாக் கவுணியன்--ஞானசம்பந்தன்--சீர்
செய்த பத்தும்(ம்)இவை செப்ப வல்லார், சிவலோகத்தில்
எய்தி, நல்ல இமையோர்கள் ஏத்த, இருப்பார்களே.

On the God abiding at Pukali, well-nigh impossible of access,
Gnānasambandhan of Kaudinya gotra, who knows no deception,
has sung these ten glorious psalms. They that are duly valiant
to sing these hymns will assuredly gain Siva-loka and there
abide for ever, hailed by the great supernals. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

Here ends Tirumurai the Second.

GLOSSARY

1	Ai (ஐ)	PHLEGM
2	Akalam (அகலம்)	CHEST
3	Akatthi (அகத்தி)	BEST-WEST INDIAN PEA TREE
4	Akil (அகில்)	EAGLE WOOD
5	Akku (அக்கு)	BONE; RUDRAKSHA BEAD
6	Alasāmal (அலசாமல்)	NOT SORROWING
7	Aḷi (அளி)	CHAFER
8	Ammāṉai (அம்மானை)	A GAME PLAYED BY WOMEN
9	Āmpal (ஆம்பல்)	LILY, LOTUS
10	Āṉalam (ஆனலம்)	CONNECTION WITH FIRE
11	Aṉaṅkaṉ (அனங்கன்)	THE LIMBLESS (MANMATA)
12	Anjaṉam (அஞ்சனம்)	KHOL
13	Appu (அப்பு)	WATER
14	Āral (ஆரல்)	A VARIETY OF FISH
15	Araṇam (அரணம்)	FORTRESS
16	Aravikka (அரவிக்க)	TO RESOUND
17	Aravintam (அரவிந்தம்)	LOTUS
18	Aṟṟam (அற்றம்)	BODY PARTS TO BE VEILED
19	Asokam (அசோகம்)	ASOKA TREE
20	Āthar (ஆதர்)	FOOLS
21	Āvin Pāycchal (ஆவின் பாய்ச்சல்)	COW'S URINATION
22	Avir (அவிர்)	SPREADING
23	Ayaṅkiya (அயங்கிய)	LOW-LYING
24	Battaṉ (பட்டன்)	PRIEST
25	Bāvakam (பாவகம்)	IMITATION
26	Bhavam (பவம்)	BIRTH
27	Cēle (சேல்)	CARNATIC CARP

28	Chhantam (சந்தம்)	RHYTHM
29	Cittan̲ (சிட்டன்)	GREAT ONE
30	Ciṭṭu (சிட்டு)	GOOD CONDUCT/ INTELLECT; SMALLNESS
31	Eecchōppi (ஈச்சோப்பி)	CHASING FLIES
32	Eeḷai (ஈளை)	PHLEGM
33	Eenju (ஈஞ்சு)	WILD DATE PALM
34	Eetam (ஈடம்)	PLACE
35	Eekai (ஈகை)	GIVING
36	Ēkāyam (ஏகாயம்)	A SCARF
37	Elavam (இல்வம்)	COTTON
38	Er̲aivu (இறைவு)	DESTRUCTION
39	Ēr̲r̲ānai (ஏற்றானை)	RIDER OF BULL
40	Erukku (எருக்கு)	MADAR
41	Ēvam (ஏவம்)	TROUBLE
42	Ēzhai (ஏழை)	POOR PERSON; WOMAN
43	Gnāzhal (ஞாழல்)	A TYPE OF CACIA
44	Ilavaṅkam (இலவங்கம்)	CINNOMAN
45	Iḷi (இளி)	ONE OF THE SEVEN FOLD MUSIC
46	Illān̲ai (இல்லானை)	HOUSE OWNER; SIVA
47	Iṇṭai (இண்டை)	THE GARLAND OF SAIVITE IDENTIFICATION
48	Irukku (இருக்கு)	VEDA
49	Iṭukāṭu (இடுகாடு)	CEMETERY
50	Ivarāṇeer (இவராணீர்)	BEHOLD HIM
51	Iyer (ஐயர்)	RESPECTABLE PERSON
52	Kaitai (கைதை)	FRAGRANT SCREW- PINE
53	Kaitavam (கைதவம்)	DECEPTION
54	Kaithal (கைதல்)	FRAGRANT SCREW- PINE

55	Kāl (கால்)	WIND; FOOT
56	Kāḷam (காளம்/ஆலகாலம்)	VENOM
57	Kālam, tāmpu (காலம், தாம்பு)	MEANING NOT CLEAR
58	Kallal Ōtham (கல்லல் ஓதம்)	ROARING WAVES
59	Kaḷḷi (கள்ளி)	CACTUS
60	Kām (காம்)	TO PROTECT IN GRACE
61	Kampathāḷi (கம்பதாளி)	PARALYSIS
62	Kaṇicchi (கணிச்சி)	AN AXE-LIKE WEAPON
63	Kaṇikai (கணிகை)	GANGA
64	Kaṇimāmalar (கணிமாமலர்)	LARGE FLOWER OF VENGAI TREE
65	Kaṇṇi (கண்ணி)	CHAPLET
66	Kaṉṟaṉ (கன்றன்)	SIVA WHO HOLDS A FAWN
67	Kāntaḷ (காந்தள்)	GLORY LILY
68	Kantham (கந்தம்)	SCENT
69	Kantu (கந்து)	FRAGRANCE
70	Kaṇṭu (கண்டு)	SOLIDIFIED SUGAR
71	Kārai (காரை)	WEBERA TETRANDRA
72	Karantai (கரந்தை)	FRAGRANT BASIL
73	Karikāṭu (கரிகாடு)	CREMATORY
74	Karumāṉ (கருமான்/யானை)	ELEPHANT
75	Kāsu (காசு)	GEM; DEFECT
76	Kaṭam: (கடம்)	MUST
77	Kāthaṉmai (காதன்மை)	GREAT PASSION
78	Kaṭi (கடி)	PERFUME; TO CONDEMN
79	Kaṭṭaṅkaṉ (கட்டங்கன்)	A WEAPON OF SIVA
80	Kaṭṭar (கட்டர்)	PERSONS CAUSING HARM
81	Kaṭuvaṉ (கடுவன்)	MALE MONKEY
82	Kavar uṟu (கவர் உறு)	ONE WHOSE MIND CHANGES

83	Kāvi (காவி /மலர்)	BLUE FLOWER
84	Kavvai (கவ்வை)	RUMOUR
85	Kayal (கயல்)	CARP
86	Kayam (கயம்)	POND
87	Kayil ārttha (கையில் ஆர்ந்த)	HOLDING IN HAND
87	Kazhai (கழை)	BAMBOO; SUGARCANE
88	Kazhukkaḷ (கழுக்கள்)	THOSE DESERVING IMPALEMENT
89	Kazhutu (கழுது)	GHOST
90	Keṇṭai (கெண்டை)	A VARIETY OF CARP
91	Kētakai (கேதகை)	FRAGRANT SCREW- PINE
92	Kezhal (கேழல்)	BOAR
93	Kiḷḷi (கிள்ளி)	CHOLA
94	Kiṟimaiyār (கிறிமையார்)	DECEIVERS
95	Kiṭaṅku (கிடங்கு)	MOAT
96	Kōchāra (கோசார)	IMPACT OF PLANETS
97	Kokku (கொக்கு/மா)	MANGO/STORK
98	Kōlam (கோலம்)	SAIVITE FORM
99	Kōliṅār/Tētinār (கோலினார்)	CONSOLERS
100	Kommal (கொம்மல்)	A TYPE OF SONG
101	Kōṅkam (கோங்கம்)	HOPEA PARVIFLORA
102	Koṉṟai (கொன்றை)	CASSIA
103	Kōṭal (கோடல்)	GLORIA LILY
104	Kōthu (கோது)	BLEMISH/OFFENCE
105	Koṭiyāṉai (கொடியானை)	ONE WITH A FLAG
106	Koṭukoṭṭi (கொடுகொட்டி)	A TYPE OF DANCE
107	Kōviyā (கோவியா)	THE ANGRY
108	Kōzhi (கோழி)	BANTOM; URAIYUR
109	Kūkai (கூகை)	OWL

110	Kuṇalai (குணலை)	A JOYOUS DANCE
111	Kuṉmam (குன்மம்)	SKIN DISEASE
112	Kuṇṭar (குண்டர்)	ADIPOSE SAMANAS
113	Kuṟaṅgku (குறங்கு)	THIGH
114	Kurukkatthi (குருக்கத்தி)	SAME AS MATAVI
115	Kuruku (குருகு)	SWAN
116	Kuruḷ kuñji (குருள் குஞ்சி)	TRESSES
117	Kuruntam (குருந்தம்)	WILDLIME
118	Kuruṇṭa (குருண்ட)	CURLY
119	Kuvaḷai (குவளை)	LILY
120	Kūviḷam (கூவிளம்)	BILVA
121	Kuyilaṉ (குயிலன்)	ONE NOT PROPERLY SEATED
122	Kuzhaku (குழகு)	YOUTHFULNESS
123	Mā (மா)	MANGO; ANIMALS LIKE HORSE AND ELEPHANT
124	Mākkam/Mākam (மாக்கம்/மாகம்)	SKY
125	Māl (மால்)	HUGE; BEWILDERING
126	Malaiyāḷar (மலையாளர்)	HILL-DWELLERS
127	Mallikai (மல்லிகை)	JASMINE
128	Māṇam (மாணம்)	DEATH
129	Māṇi (மாணி)	BACHELOR
130	Manju (மஞ்சு)	CLOUD
131	Maṇṭai (மண்டை)	BEGGING BOWL
132	Manṭi (மந்தி)	FEMALE MONKEY
133	Marām (மராம்)	THE WHITE KADAMBA TREE
134	Mariyār (மரியார்)	THEY THAT ARE MORTAL
135	Māsuṇam (மாசுணம்)	PYTHON
136	Mātavi (மாதவி)	COMMON DELIGHT OF THE WOODS
137	Mathamattham (மதமத்தம்)	BEFUDDLING DATURA

138	Maṭaṅkal (மடங்கல்)	LION
139	Māthar Vaṇtu (மாதர் வண்டு)	PRETTY BEE
140	Maṭṭu (மட்டு)	HONEY
141	Maṭuppu aṭukkum (மடுப்பு அடுக்கும்)	REGISTERED IN MANAM
142	Mavvam (மவ்வம்)	CLOUD
143	Māzhai (மாழை)	YOUNG AND BEAUTIFUL
144	Meekam (மீகம்)	THE LOFTY SIVALOKA
145	Miṟainthāṉ (மிறைந்தான்)	(HE) CAUSED TROUBLE
146	Mottai Amaṇ (மொட்டை அமண்)	TONSURED SAMANA
147	Mūkam (மூகம்)	SILENCE
148	Mukuḷam (முகுளம்)	BUD
149	Musalam (முசலம்)	PESTLE
150	Mūsu (மூசு)	BUZZING
151	Muṭṭai (முட்டை)	SENSELESS
152	Mutuku ākiyavar (முதுகு ஆகியவர்)	THEY THAT RUN DEFEATED
153	Nākam: (நாகம்)	Elephant
154	Nakkar (நக்கர்)	THE NUDE ONE (SIVA)
155	Nampaṉ (நம்பன்)	THE SUPREMELY DESIRABLE ONE (SIVA)
156	Nampāṉai (நம்பானை)	– Do -
157	Nāṇal (நாணல்)	FEELING ASHAMED; REED
158	Narai (நரை)	WHITE
159	Natthiṉ Oli (நத்தின் ஒலி)	BLOWING OF CONCH
160	Naṭunaṭutthu (நடுநடுத்து)	GREAT TREMBLING
161	Neelam (நீலம்)	BLUE (POISON)
162	Neeṇam (நீணம்)	LENGTH
163	Neenthāṉai (நீந்தானை)	SIVA WHO WEARS THE FLOOD ON HIS CREST
164	Neeṟṟāṉai (நீற்றானை)	ONE ADORED WITH ASH

165	Neethar (நீதர்)	BASE PEOPLE
166	Neṇpu (நெண்பு)	FRIENDSHIP
167	Nēriyaṉ (நேரியன்)	THE CHOLA KING
168	Neythal (நெய்தல்)	THE MARITIME REGION; A FLOWER
169	Niṇam (நிணம்)	FAT
170	Nisācharaṉ (நிசாசரன்)	NIGHT-ROVER
171	Nīti (நீதி)	PROPER WAY OF LIFE
172	Nitthilam (நித்திலம்)	PEARL
173	Ōtham (ஓதம்)	WAVE; FLOOD
174	Ōtthu (ஓத்து)	VEDAS
175	Pakuvāyaṉ (பகுவாயன்)	ONE WHOSE MOUTH IS AGAPE
176	Pāḷai (பாளை)	SPATHE
177	Pāṉal (பானல்)	LILY
178	Paṇdaṅkaṉ (பண்டங்கன்)	A DANCE OF PANDARANGAN
179	Parasu (பரசு)	AXE
180	Parāvaṇam (பராவணம்)	PARVATHI
181	Parikalam (பரிகலம்)	BRAHMA'S SKULL (SIVA'S BEGGING BOWL)
182	Pāriṭam (பாரிடம்)	SIVA'S HOST (GHOULS)
183	Paṟu Puttharum (பாறு புத்தரும்)	DEFEATED BUDDHISTS
184	Pasaintu (பசைந்து)	FITTING
185	Paṭakkar (படக்கர்)	CLAD ONES
186	Patineṭṭodu nāṉku (பதினெட்டொடு நான்கு)	EIGHTEEN PURANAS AND FOUR VEDAS
187	Pātiri (பாதிரி)	THE TRUMPET FLOWER TREE
188	Paṭitham (படிதம்)	A TYPE OF DANCE
189	Paṭuku (படுகு)	LAND FORMED BESIDE A RIVER
190	Pazham Kāviri (பழங்காவிரி)	OLD CAUVIRI
191	Peṇṇai (பெண்ணை)	PALM TREE

192	Perum Sānti (பெருஞ் சாந்தி)	ANNUAL PURIFICATORY CEREMONY
193	Piṇṭi (பிண்டி)	ASOKA TREE
194	Piṇṭipālam (பிண்டிபாலம்)	A WEAPON TO WHICH IS TETHERED AN OCILLUS
195	Pirasam (பிரசம்)	HONEY
196	Piyal (பியல்)	SHOULDER
197	Pokkam (பொக்கம்)	FALSITY; DECEPTION
198	Pon̲ oppān̲um: (பொன்ஒப்பானும்)	Brahma
199	Pon̲thāppu (பொன்தாப்பு)	GOLDEN SWING
200	Pozhil (பொழில்)	GARDEN
201	Pūkam (பூகம்)	ARECANUT TREE
202	Pukkaram (புக்கரம்)	POOL
203	Pūḷai (பூளை)	A FLOWER
204	Pullam (புல்லம்)	OX; INSIGNIFICANCE
205	Pun̲n̲ai (புன்னை)	ALEXANDRIAN LAUREL
206	Pun̲saṭai (புன்சடை)	RUDDY MATTED HAIR
207	Punṭarikam (புண்டரீகம்)	LOTUS
208	Purāṇar (புராணர்)	ANCIENT ONE
209	Purantaran (புரந்தரன்)	INDRA
210	Purōthayam (புரோதயம்)	PRE-DAWN
211	Puyal Oppān̲um: (புயல்ஒப்பானும்)	Vishnu
212	Sāi (சாய்)	MIEN; BEAUTY; LEANNESS
213	Sākkiyar (சாக்கியர்)	BUDDHISTS
214	Sāli (சாலி)	PADDY
215	Sāma varai (சாமவரை)	MOUNT MERU
216	Santu (சந்து)	SANDALWOOD; CHANDAS
217	Saratham (சரதம்)	CERTAINTY
218	Sāthi (சாதி)	NUTMEG
219	Saturam (சதுரம்)	FOUR

220	Seeyam (சீயம்)	LION
221	Sempu (செம்பு)	COPPER
222	Sēṇam (சேணம்)	LOFTINESS; MOKSHA
223	Seṅkazhuneer (செங்கழுநீர்)	THE READ LILY
224	Sentu (செந்து)	A RAGA
225	Seṭi (செடி)	MALODOUR; EVIL-BREEDING
226	Sēy Ōngu (சேய் ஓங்கு)	LOFTY BUT VISIBLE FROM A DISTANCE
227	Seyyeer (செய்யீர்/சிவன்)	SIVAN
228	Shanbagam (சண்பகம்)	SHANBAGA
229	Sillai (சில்லை)	BASENESS
230	Sithaṭar (சிதடர்)	THE BLIND
231	Sōmaṉ (சோமன்)	MOON
232	Soṭai (சோடை)	DRYNESS; DROUGHT
233	Suḷivu (சுளிவு)	ANGER
234	Sūrai (சூரை)	ZIZYPHUS NAPECA
235	Surumpu (சுரும்பு)	BEE
236	Surapuṉṉai (சுரபுன்னை)	GAMBOGE
237	Suṟavēntan (சுறவேந்தன்)	MANMATA
238	Sūtam (சூதம்)	MANGO
239	Sūtu (சூது)	DICE
240	Suṭukāṭu (சுடுகாடு)	CREMATORY
241	Suvaṇṭu (சுவண்டு)	BEAUTY; FITNESS
242	Taḷatthu (தளத்து)	PASTE
243	Taḷavam (தளவம்)	JASMINE
244	Taṇṭalai (தண்டலை)	GARDEN
245	Taraitthēvar (தரைத்தேவர்)	BRAHMINS
246	Taraṅkam (தரங்கம்)	WAVE
247	Tarāvaṇam (தராவணம்)	CAUSES NOT REBIRTH

248	Tārāṉai (தாரானை)	GARLANDED ONE
249	Taṭukku (தடுக்கு/பாய்)	PALM LEAF MAT
250	Tāzhai (தாழை/ தென்னை)	COCONUT TREE
251	Teekku Iyal (தீக்கு இயல்)	FIT TO PERFORM FIRE SACRIFICE
252	Teṅku (தெங்கு)	COCONUT
253	Tēsu (தேசு)	BRIGHTNESS
254	Tēy ārttha (தே ஆர்த்த)	DIVINE
255	Thāmam (தாமம்)	GARLAND
256	Thāṉavar (தானவர்)	DEVAS
257	Thaṇṇumai (தண்ணுமை)	A PERCUSSION INSTRUMENT
258	Thaṇṭu (தண்டு)	AN INSTRUMENT OF MUSIC; AXE; A WEAPON
259	Timil (திமில்)	THE KINO TREE
260	Tondaivāy (தொண்டைவாய்)	A TYPE OF CREEPER
261	Tondu (தொண்டு)	SERVICE; SERVITOR
262	Toṅkal (தொங்கல்)	GARLAND
263	Tumpi (தும்பி)	DRAGON FLY
264	Tuṅkam (துங்கம்)	LOFTINESS; GREATNESS
265	Tuṉṉār (துன்னார்)	ENEMIES
266	Tuṉṉāṭai (துன்ன ஆடை)	STITCHED CLOTH
267	Tuṉṟu (துன்று)	DENSE
268	Tuvar (துவர்)	CORAL; RUDDY; OCHRE
269	Ulam (உலம்)	STRENGTH
270	Urakam (உரகம்)	SNAKE
271	Ūral (ஊரல்)	RIDING
272	Urum (உரும்)	THUNDER
273	Uvarotham (உவரோதம்)	BLOCKADE/TROUBLE
274	Uzhai (உழை)	SIDE
275	Uzhuvai (உழுவை)	TIGER

276	Vākai (வாகை)	EXCESSIVE
277	Vakuḷam (வகுளம்)	MIMUSOPS ELENGI
278	Vāḷ (வாள்)	SWORD; BRIGHT
279	Vāḷai (வாளை)	SCABBARD FISH
280	Vaḷḷai (வள்ளை)	A CREEPER
281	Vaḷḷal (வள்ளல்)	MUNIFICENT PATRON
282	Vampu (வம்பு)	FRAGRANCE
283	Vaṅkam (வங்கம்)	SHIP
284	Vaṉṉi (வன்னி)	INDIN MESQUIT TREE
285	Vaṇṭal (வண்டல்)	LOAM
286	Varāl (வரால்)	MURREL
287	Vāram (வாரம்)	LOVE
288	Vattaṇai (வட்டணை)	DANCING IN CIRCLE
289	Vāvi (வாவி)	POOL
290	Vayagnāṉam (வயஞானம்)	DIVINE KNOWLEDGE THAT ATTRACTS
291	Vēlāvalayam (வேலாவலயம்)	EARTH GIRT WITH OCEAN
292	Veṇi (வேணி)	MATTED HAIR
293	Veṅkatam (வெங்கடம்)	CREMATORY
294	Vēṭa Vēṭar (வேடவேடர்)	IN THE FORM OF HUNTERS
295	Vēy (வேய்)	BAMBOO
296	Vēzhvi (வேழ்வி)	SACRIFICE
297	Viṟal (விறல்)	TRIUMPH
298	Viṭakku (விடக்கு)	NON-VEGETARIAN FOOD
299	Viṭalē (விடலே)	OH! CHIEFTAIN!
300	Vizhuppam (விழுப்பம்)	RENOWN
301	Yē ār (ஏஆர்)	FITTED WITH ARROW
302	Yēpatham (ஏபதம்)	A FORM OF DISPRAISE
303	Yojaṉa (யோசனை)	A DISTANCE OF NINE MILES

இரண்டாம் திருமுறை

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

பாடல்	பாடல் எண்
அ	
அரக்கஞ்சேர்	806
அக்கரவ்வணி	853
அக்கிருந்த	453
அஞ்சனமணி	1219
அஞ்சியல்லல்	649
அஞ்சுமொன்றி	1108
அடலுளேறு	1294
அடலெருது	958
அடிபுல்குபைங்	602
அடிமுடிமால்	714
அடியார்ந்தபை	630
அடுத்தடுத்து	1073
அடையும்வல்	1019
அட்டகாலன்	1289
அட்டான	422
அணிகொண்ட	972
அண்ணாமலை	421
அத்தியினீருரி	470
அந்தணர்களா	375
அந்தண்பூங்	133
அம்தணல்லார்	1335
அந்தண்மாதவி	582
அம்பின்நேர்த	555
அம்பின்நேர்விழி	566
அம்மானையருந்	430
அம்மான்சேர்	81
அயிலாருமம்	16
அரக்கன்முடி	64
அரவமார்த்தன்	12
அரவமுந்நீர்	12
அரவமாட்டுவர்	112
அரவம்பூண்பர்	73
அரவம்வீக்கிய	99
அரவார்கரவன்	179
அரவார்ந்ததிரு	63
அரவினொடாமை	74
அரவினணை	78
அருஞானம்வல்	22
அருத்தமதா	72
அருந்தானை	114
அருப்பினார்	27
அரையார்கலை	182
அரையிலாருங்	132
அலைசேர்புன	23
அலைமல்குதண்	619
அலையாரும்புன	60
அலையார்புனல்	215
அல்லலின்றி	90
அல்லல்மிக்க	108
அல்லல்வாழ்க்	106
அல்லிநீள்வயல்	104
அல்லிமலர்மே	70
அல்லியமலர்	12
அழலதோம்பிய	116
அழல்மல்கு	60

அழிமல்குபூம் 587
அறத்தாலுயிர் 200
அறப்பள்ளி 423
அறிவிலாதவன் 1169
அறிவில்சமணு 198
அறையார்கடல் 705
அறையார்கழலன் 239
அறையார்கழலும் 191
அறையும்பூம் 973
அற்றமறையா 341
அனமிகுசெல் 927
அனற்படுதடக் 326
அன்பாலடிகை 389
அன்றவால் 980
அன்னங்கன்னி 1263
அன்னந்தாவும் 1333
அன்னமன்னந் 1317
அன்னமென் 1116

ஆ

ஆகம்நல்லாரமு 1329
ஆகம்மழகாய 180
ஆக்கமர்சீருர் 805
ஆடலரவார் 364
ஆடலமர்ந்தா 463
ஆடலரவசைத் 485
ஆடலிலையமு 731
ஆடற்புரியும்ஐ 655
ஆடன்மாமதி 977
ஆடைதவிர்த் 748
ஆடையொழித் 793
ஆணும்பெண் 1265
ஆதியடியை 338
ஆதியாரந்த 283
ஆரூர்தில்லை 420
ஆலமுண்டமு 98
ஆலைசேர்தண் 889
ஆழ்ந்துங்காணார் 1256
ஆறுசூடியடை 1298
ஆறுபட்டபுன் 1102
ஆறைவடமா 424
ஆற்றலடல் 727
ஆற்றானே 161
ஆனிலங்கிளர் 105

இ

இடங்கொள்மா 1189
இடமயிலன்ன 952
இத்தேரேக 691
இந்துவந்தெழு 562
இரக்கமில்குண 350
இரக்கமுடை 803
இரக்கமொன் 97
இராவணன் 724
இருக்குநீள் 416
இருந்தவன் 1113
இரைமண்டிச் 892
இலங்குபூண் 1123
இலங்கைக்கிறை 196
இலங்கையரி 328
இலங்கைவேந் 1310
இலவஞாழலு 1207

இலையினார் 842
இழையார்ந்த 633
இளிபடுமின் 741
இறைநின்றி 877
இறைவனமர் 817
இறைவனை 917
இன்று நன்று 1083

ஈ

ஈசனேறமர் 1010
ஈடலிடபமிசை 876
ஈரமேதுமில 52
ஈரவார்சடை 985
ஈர்க்குநீர் 1321

உ

உகலியாழ்கட 266
உடுத்ததுவும் 832
உடைநவின்றார் 1246
உடையிலாது 572
உடையிலார் 440
உண்டாய் 662
உயர்ந்தபோதி 1279
உயர்ந்தவனுரு 362
உய்யவேண்டில் 1266
உய்யுங்காரண 1135
உரக்கடல்விட 372
உரங்கெடுப்பவன் 92
உரமனுஞ் 21
உரவுநீர்சடை 989
உரிஞ்சாய 517
உரிந்தகூறை 1334
உரிமையுடை 737
உருகுவாருள் 1197
உருவரைகின்ற 947
உருவளர் 931
உருவார்ந்த 585
உரைசெய் 64
உரையினில் 940
உரையும்பாட் 1100
உழுதுமாநிலத் 307
உளங்கொள் 1098
உள்ளதன் 861
உள்ளத்தீரே 1096
உள்ளமிக்கார் 1251
உறவியும் 735
உறைவள 945

ஊ

ஊத்தைவாய்ச் 418
ஊராருவரிச் 641
ஊரிடை 942
ஊர்திரை 511
ஊர்மதியை 809
ஊழியந்தத்தி 1121
ஊழியாய 650
ஊழியானவை 1060
ஊழியூழியுணர் 1252
ஊனடைகின் 941
ஊனமர்வெண் 756
ஊனேறு வேலி 967
ஊன்தோயும் 624

எ

எங்குமாகி 61
எங்குமேது 1130
எங்கேனு 436
எடுத்தவல்லரக் 295
எடுத்தானை 174
எண்டிசைபா 910
எண்ணானை 173
எண்ணிலா 1024
எண்ணிலீரமு 1029
எண்ணுமொ 368
எந்தையிரும் 397
எந்தையிவ 696
எந்தையீசன் 984
எந்தைபெம்மா 1291
எம்பிரான் 431
எம்மான்சேர் 816
எயிலதுஅட் 723
எய்தவொண்ணா 1346
எய்ப்பானார்க் 169
எரிகிளர் மதியொடு 1218
எரித்தமயிர் 438
எரியார்கணை 229
எரியார்சடை 197
எரியொருவண் 950
எளியாயரியாய் 225
எறியார்பூங் 171
எற்றுதெண்டிரை 2
என்பினார்கனல் 843
என்பினால்கழி 870
என்பொடு 930
என்பொனென் 290
என்போடரவ 688
என்றனுள 237
என்னபுண்ணியம் 1160

ஏ

ஏடுமலி 354
ஏணழிந்த 1089
ஏதமிக்க 1101
ஏதனைஏத 136
ஏந்துதிணி 780
ஏய்ந்தசீரெழில் 166
ஏவமிக்க 1088
ஏவிலாருஞ் 1340
ஏவும்படை 185
ஏழுமூன்று 1035
ஏழைமார் 413
ஏழைவெண் 998
ஏறுபேணிய 1040
ஏறுமால் 869
ஏனமருப்பினோ 1223
ஏனையோர்புக 419

ஒ

ஒப்பரியபூம் 595
ஒருக்கும்மனத் 394
ஒருத்தியுமை 336
ஒருவரால் 1165
ஒலிநீர்சடை 192
ஒளிகொள்மேனி 667
ஒளிகொள்வாள் 1200

ஒளிரிளம்பிறை 852
ஒளிரும்பிறை 183
ஒளிர்தருகின்ற 957
ஒன்றொன்றொ 965

ஓ

ஓடுந்நதியும் 234
ஓதிமண்டலத் 897
ஓதியாரண 546
ஓதியாருமறிவா 62
ஓதியெல்லா 836
ஓயாத அரக்க 262

க

கங்குல்கொண் 1074
கங்கைதிங்கள் 1295
கங்கைசேர் 887
கங்கைநீர்சடை 1041
கங்கைபொங்கு 1111
கடலேறிய 212
கடல்வரை 928
கடிகொள்கூவிளம் 269, 976
கடிபடுகூவிள 755
கடிபடுகொன் 1221
கடியஏற்றினர் 1186
கடுக்கள்தின்று 1257
கடுத்தவாளரக் 306
கடுத்தானே 163
கடுத்துவந்த 1299
கடுத்துவருங் 473
கடுத்துவல்லரக் 361
கடுவாய்மலி 243
கட்டர்குண் 297
கட்டலர்த்த 445
கட்டிணைபுதுமலர் 1222
கட்டுவட 345
கணிகையொர் 956
கணிச்சியம்ப 1078
கண்கள்காண் 1065
கண்காட்டுநுத 519
கண்டார்நா 682
கண்ணன்கடி 186
கண்ணன்வண்ண 53
கண்ணாருங்காழி 177
கண்ணார்நுத 502
கண்ணினயலே 657
கண்ணுதலான் 435
கண்ணுமூன் 829
கண்ணுலாவிய 1132
கண்பாவுவே 503
கந்தம்நாறும் 1313
கந்தமரவுந்து 344
கந்தமாமலர்ச் 18
கந்தமார்பொழில்காழியுள் 89
கந்தமார்பொழில்சூழ்ந்த 298
கந்தமார்பொழில்காழி 309
கந்தமுந்தக் 82
கயில் ஆர்ந்த 588
கரவிடைமனத் 272
கரியகண்டத்தர் 1184
கரியமாலும் 1311
கரியானும் 439

கரியானோடு 670
கரியின்மாமுக 1052
கருகுமுந்நீர் 1247
கருகுமுடலார் 704
கருங்கழி 331
கருங்கையானை 103
கருதிவந் 571
கருத்தினாலோர் 1075
கருத்துடைய 808
கருந்தடங்கண் 563
கரையினார் 994
கரையுலாங் 34
கலங்கொள் 405
கலமார்கடல்சூழ் 265
கலமார்கடல் 188
கலமல்குதண் 760
கலவமா மயிலா 569
கலியின்வல்ல 99
கலைமான் 259
கலையானே 160
கலையான் 235
கலைவாழும் 629
கல்லால்நிழல்மேய 257
கல்லால்நிழல்மேவி 499
கல்லின்மணி 617
கல்வித்தகத்தா 794
கழலார்பூம் 631
கழிகாடலனே 213
கழியார்சீரோத 122
கழியார்பதிகா 232
கழியுலாங் 851
கழியொடுலவு 1104
களங்குளிர்ந் 1080
களங்கொள் 1183
களிபுல்கு 591
களையும்வல் 90
கள்ளநெஞ்ச 1110
கள்ளமதித்த 730
கள்ளார்செங் 527
கள்ளார்ந்த 464
கறுத்தநஞ் 1107
கறைகொள் 1163
கறையணிவேல் 706
கறையார்மணி 501
கறையினார் 994
கற்றதுறப்பணி 733
கற்றமனருற் 319
கற்றுமுற்றி 1082
கனத்தார் 209
கனிதனைக்கனி 147
கனைகொளிரு 956, 1097
கன்னெடிய 460

கா

காசக்கடலில் 181
காச்சிலாத 91
காண இனியது 720
காதமரும் 625
காதின்மிளி 681
காயச்செல்வி 673
காய்ந்ததுவு 833

காய்ந்தானைக் 151
காய்ந்துவரு 812
காரனைக்கடி 138
காரினார்கொன் 282
காருலாங்கடல் 26
காரைகள் 918
கார்கொள்மே 1057
கார்மருவுபூங் 623
காலகாலர் 69
காலனைக்கழ 573
காலாலுயிர் 246
காலினோடு 1069
காலெடுத்ததி 31
கால் நின்று அதிர 656
கால்விளங் 855
காவலாளர் 1095
காவிமலர் 772
காழிநகரான் 408
காளமேகந் 1308
கானமர்சோலை 518
கானயங்கிய 36
கானலுலாவி 961
கானார்களிற் 790
கானின்றதிர 656

கி

கிண்ணவண் 14

கீ

கீண்டுபுக்கார் 1344
கீதத்தைமிகப் 468

கு

குணங்கள் 1129
குண்டமண் 286
குண்டருங் 154
குண்டர்தம் 1147
குண்டர்வண் 982
குண்டிகைக் 726
குத்தங்குடி 429
குயினினோர் 1167
குரவங்குருக்க 400
குரவநாண் 63
குருண்டவார் 1159
குருளையெய்தி 1048
குரையார் 260
குலமலர் 959
குலவராகக் 1264
குலவுகோலத் 1144
குலவுபாரிடம் 288
குலாவுதிங் 427
குளிருஞ்சடை 678
குளிர்தருகங் 921
குறங்காட்டு 451
குறவர்கொல் 1305
குறிகொளாழி 1103
குறியமாணுரு 1047
குறைநிரம்பா 620
குறைவதாய 1286
குறைவிலார் 289
குற்றமில்லார் 1240
குன்றடுத்தநன் 559

குன்றவார்சிலை 541
குன்றானைக் 119
குன்றியூர்குட 1166
குன்றேயமர் 249
குன்றேய்க்கு 126

கூ

கூசம்நோக்கா 1306
கூரம்பதுவிலர் 707
கூர்விலங்குந் 1239
கூறுபெண் 58
கூனமரும் 621
கூனற்றிங்கள் 1270
கூனிளம்பிறை 996

கே

கேடுமூப்புச் 1099

கை

கைம்மாவின் 476
கையரிவையர் 580
கையார் சோறு 693
கையால்தொ 653
கையிலங்கிய 860
கையிலங்குமறி 72
கையிலுண்டு 1015
கையிலுண்டுழல் 66
கையில்மழு 787
கையினிலுண்டு 916

கொ

கொக்கரவர் 357
கொங்கரவப் 1331
கொங்கார்ந்த 636
கொங்குசேர்த 456
கொங்குலாமலர் 556
கொச்சைவயம் 771
கொடிகொளேற் 294
கொத்தலர் 938
கொத்திரைத்த 30
கொத்துலாவிய 1154
கொந்தணவும் 628
கொந்தணிகுளிர் 1093
கொந்தணிபொழில் 983
கொம்பன்ன 966
கொம்பார்பூஞ் 783
கொய்யணிம்மலர் 1230
கொலையார்கரி 245
கொல்லைவேனல் 16
கொள்ளிநக்க 1326

கோ

கோங்கன்ன 446
கோங்குசெண்பகம் 1208
கோடடுத்த 29
கோடலொடுகூன் 318
கோடலொடு 366
கோடல்கோங்கம் 56
கோடுதேன்சொரி 1206
கோடெலாநிறை 15
கோணல்வெண் 1202
கோணாகப்பே 478
கோலத்தார் 500
கோலமாகரி 1117
கோலமாமயி 557

கோள்வித் 668
கோனென்று 406

ச

சக்கரமாற் 525
சங்கந்தரள 399
சங்கவெண்கு 1053
சங்குசெம்பவ 3
சங்குலாவு 1109
சடங்கொள் 1026
சடையமர் 752
சடையாயெனு 189
சடையானைச் 145
சடையானைத்தலை 127
சடையானைத்தண் 137
சடையிடைபுக் 919
சண்பைபிரம 769
சதுரம்மறை 398
சந்தவார்குழ 96
சந்துயர்ந்தெழு 35
சலந்தாங்கு 593
சலமல்குசெ 612
சற்றேயுந் 176

சா

சாகையாயிர 1028
சாக்கியப்படு 993
சாதல்புரி 369
சாநாளின்றி 434
சாந்தம்வெண் 1314
சாந்தாகநீறணி 447
சாமவரை 480
சாமவேத 1013
சாயல்நல் 954
சாவாயும் 120

சி

சிந்தந்தன்னடி 1018
சித்தவடிவிலர் 708
சிந்தாயெனு 190
சிந்தைதிரு 363
சிந்தையிடை 651
சிரமும்நல்ல 838
சிலையதுவே 437
சிலையுய்த்த 614
சிறவார் 256
சின்போர்வை 616

சீ

சீரணங்குற 1014
சீரார்கழலே 387
சீரார்சிரபுரமுங் 767
சீரினார்மணியும் 101
சீருடையாரடி 736
சீர்கொண்ட 598
சீர்கொள்மா 981
சீறுலாவிய 1158

சு

சுடப்பொடிந் 1079
சுடுகாடுமேவி 886
சுண்ணத்தர் 974
சுண்ணநீறணி 1229
சுரும்புசேர் 1142
சுலவுஞ்சடை 236

சுழித்தவார் 1021
சுழியிலங்கு 824
சுறவக்கொடி 247
சுற்றமொடு 332
சுற்றலாம்நற் 821
சுற்றார்ந்தடி 391

சூ

சூடகமுன் 953
சூடல்வெண்பிறை 1224
சூடும்பிறைச் 498
சூலஞ்சேர் 600
சூலமுண்டு 46
சூலமேந்தி 71

செ

செங்கட்பெயர் 248
செங்கண்மாலொடு 1190
செங்கயல் 578
செடிகொள்நோயின் 76
செடிகொள்நோய் 868
செடியாடிய 474
செடியாரும் 165
செந்தமிழ் 320
செந்துவராடை 839
செந்நெலங்கழ 1
செப்பானமென் 117
செப்பிளமுலை 935
செம்பினாரு 47
செம்பொனார் 1204
செய்யதாமரை 549
செழுந்தண் 991
செழுமலிய 770
செறுத்ததுவுந் 837
செற்றஅரக் 881

சே

சேடுலாவிய 1152
சேமவன்மதில் 4
சேர்த்தானே 162
சேலின்நேரன 544

சொ

சொல்லானைச் 140
சொல்லானைத்தோற்றம் 175
சொற்றரும் 858

சோ

சோதியை 146
சோறுகூறை 1063

ஞா

ஞாலம்புகழ் 507
ஞாலமல்குந் 840
ஞாலமுன் 109
ஞானமுணர் 661

த

தகைமலி 924
தக்கனார் தலை 1071
தக்கனார் பெரு 848
தக்கன்வேள்வியை 1002
தக்கன்வேள்வி 1341
தக்கில்வந்த 41
தடுக்குடுத்து 1345
தடுமாறுவல் 217
தட்டிடுக்கி 1312

தட்டொடு 1092
தண்டுந்தாளமு 1033
தண்ணந்தராய் 766
தண்ணாரரக்க 515
தண்புனலோங்கு 144
தண்புனல்நீள் 744
தண்பொழில் 529
தண்மதியும் 524
தண்முத்தரும்ப 664
தண்வயல் 496
தந்தத்திந்தத் 48
தந்தைதாய் 871
தந்தையார் 864
தம்பலம்மறி 558
தரித்தமறை 810
தருவுயர்ந்த 903
தரைத்தேவர் 799
தலைதானது 203
தலைவாண் 777
தவந்தான் 204
தவர்கொண்ட 231
தவளவெண் 28
தழல்தாமரை 208
தழைகொள் 1303
தளிரிளவளரென 1215
தளிரிளங் 1011
தனமலிபுகழ் 1148
தனம்வரு 946
தனைக்கணி 751
தன்மையாரு 57
தன்னடைந் 441

தா

தாமென்று 432
தாயானே 159
தாளாலரக்கன் 482
தானலம்புரை 536

தி

திகழுந்திருமா 233
திகழ்மாடமலி 813
திக்குலாம் 33
திங்களொடரு 1225
திரியுமூன்று 1339
திருத்திகழ் 343
திருந்தமதி 773
திருந்தலார் 1162
திருமகள்கா 758
திருமருமார் 747
திருவளரும் 796
திருவார்தரு 252
திரையார்ந்த 603
திறங்கொண்ட 469

தீ

தீயினார்திகழ் 845
தீயுறவாய 943
தீயோம்பு 893
தீர்த்தநீர்வந் 20
தீவிரியக் 743

து

துக்கமிக்க 1085
துங்கவானவர் 414

துணிநீலவண் 193
துணிமல்கு 597
துணைநன் 396
துணையாக 223
துயராயின 395
துலங்குவெண் 1232
துவராடையர் 385
துவருறுகின்ற 960
துளிமண்டி 962
துறக்குமா 1076
துன்பாய 506
துன்பானைத் 118
துன்றுவார்சடைச்சுடர் 1153
துன்றுவார்சடை 1198
துன்னஆடை 987
துன்னங்கொண்ட 831
துன்னம்பெய் 475
துன்னுகடற் 729
துன்னுகுழல் 349

தூ

தூசார்ந்த 638
தூசுதானரைத் 1133
தூநயங்கொள் 823
தூயவிடை 883
தூயவெயில் 660
தூயானைத்தூ 130
தூவியஞ்சிறை 581

தெ

தெரிந்தவடியார் 698
தெரிந்ததுவும் 835
தெரிந்தவன் 95
தெற்றலாகிய 86
தென்சொல் 1012
தென்றல்துன்று 78
தென்னிலங் 1178

தே

தேசுகுன்றாத் 658
தேடித்தான் 1025
தேய்ந்துமலி 490
தேவரும்மமரர் 857
தேவர்தான 1051
தேவர்திங்க 304
தேவாசிறியோம் 695
தேனமர்பொழி 939
தேனுமாயமு 106
தேனுலாமலர் 94
தேனுற்றநறு 19
தேனையேறு 50

தை

தையலாளொரு 465
தையலோர் 486

தொ

தொடலரிய 449
தொண்டரஞ்சு 1248
தொண்டர்தண் 1008
தொண்டர்மிண்டி 1293
தொண்டர்வந்து 545
தொண்டெலாம் 299
தொலைவிலாத 1343

தொல்லையூழிப் 55
தொல்லைவல் 1022
தொழலார் 388
தொழுமாறு 211
தொன்னீரிற் 765

தோ

தோடார்மலர் 392
தோடிலங்குங் 1242
தோடுசெவிக் 710
தோடுடையார் 732
தோடொருகா 922
தோளின்மே 553

ந

நகுவாய்மலர் 659
நகுவான் 258
நச்சரவாட்டி 709
நச்சித் தொழு 390
நச்சிநீர்பிறன் 1064
நஞ்சணி 933
நஞ்சுகண்டத் 1284
நடம்மதாடிய 1056
நடம்நண்ணி 226
நட்டத்தோடு 1288
நண்ணியொர் 346
நம்பனார்நல 1195
நம்பொருள் 1061
நம்மானமாற்றி 113
நரையார்வந்து 665
நலங்கொள்பூம் 1038
நலங்கொள்முத் 640
நலச்சங்க 596
நலநாரணன் 230
நலந்தருபுனற் 342
நலந்தானவன் 202
நல்குரவுமின் 316
நல்லபோதி 1278
நல்லராற்ற 1175
நல்லார்பயில் 386
நல்லானை 112
நளிரும்புனற் 606
நளிரும்மலர்க் 381
நளிர்பூந்திரை 639
நறவங்கமழ் 694
நறவமல்லிகை 1210
நறவார்தலையி 216
நறைவளர் 753
நற்றாமரைமலர் 516
நன்மையால் 461
நன்றாங்கிசை 786
நன்றியொன்று 828
நன்னெஞ்சே 433

நா

நாகந்தான் 1001
நாகம்பூணேற 131
நாசமாம் 291
நாடினார்மணி 285
நாடொலா 532
நாட்டம்பொ 785
நாட்பலவுஞ் 774

நாதன்நம்மை 663
நாமருவுபுன் 462
நாவார்ந்த 589
நாறுகூவிளநாகு 411
நாறுகூவிளம் 1055

நி

நிச்சலேத்து 279
நிணங்கவரும் 622
நிணங்குடர் 865
நித்தலுந்நியமம் 409
நிலந்தண்ணீரோடு 690
நிலநீரொடா 601
நிலவும்புனலும் 178
நிலையார்ந்த 894
நிலைவெறுத்த 1070
நிறவுருவொன் 926
நிறைவில் 378
நின்றடர்த்திடு 548
நின்றநெடு 373
நின்றமதில் 814
நின்றுணுஞ் 1213
நின்றுதுய்ப்பவர் 275
நின்றுமேய்ந் 564

நீ

நீடல்கோடல் 575
நீடல்மேவு 45
நீடுமலரும் 697
நீணமார்முரு 583
நீண்டவார் 543
நீதியர்நெடுந் 360
நீதியார்நினைந் 300
நீதியால்வாழ் 866
நீநாளும்நன் 444
நீராரவார்சடை 454
நீரார்ந்தசெஞ்...நிரை 586
நீரார்ந்தசெஞ்...நெற்றி 608
நீரானேநீள் 156
நீரானைநிறை 149
நீரினாற்கடற் 1146
நீரினார்வரை 579
நீருலாவிய 1150
நீருளாரும் 1322
நீருளார்கயல் 552
நீர்கொண்ட 888
நீர்கொள்நீள் 1141
நீலஞ்சேர் 891
நீலநன்மா 907
நீலமாமணிநித் 1212
நீலமாமணிமிட 990
நீலமார்தரு 1193
நீலநெய்தல்நிலவி 81
நீலவடிவர் 679
நீறார்தருமேனி 380
நீறுபூசிநிலத் 1253
நீற்றானைநீள் 134
நீற்றேர்துதைந் 778

நு

நுணங்குநூல் 992
நுண்ணியதாய் 997

நெ
நெஞ்சமிது 358
நெஞ்சார 968
நெடியதாய 594
நெடியமால் 872
நெடியாய் 224
நெடியானொடு 263
நெடியானொடுநான் 384
நெடியானோடயன் 142
நெண்பயங்கு 287
நெதிபடுமெய் 955
நெதியமென்னு 1131
நெதியானை 116
நெறிகொள் 1023
நெற்குன்றம் 428

நே
நேமியானும் 1267
நேரியனாகு 951

நொ
நொச்சியே 124
நொடியோரா 1030
நொய்ம்பந்து 452

ப
பக்கம்நுந்தமை 27
பங்கயம்மலர்ச் 1194
பங்கயம்மலர்ப் 303
பஞ்சிநுண் 1031
பஞ்சின்மெல் 568
படஅரவாடு 909
படங்கொள் 1300
படர்செம்பவ 401
படர்தருஞ் 859
படைகொள் 1094
பட்டம்பால் 1006
பட்டைநல் 88
பணங்கொளாடு 102
பண்டமரர் 489
பண்டலை 410
பண்டாலின் 139
பண்டுசெய்த 1086
பண்டுநால் 1177
பண்டுநாம் 1020
பண்ணவண் 1009
பண்ணியாழ் 560
பண்ணியாள் 267
பண்ணிலாவிய 896
பண்ணிற்பொலிந்த 1217
பண்ணினார்பாடி 305
பண்ணினல்ல 59
பண்ணினோர் 530
பண்ணொளி 458
பண்ணொன்ற 471
பண்மொய்த்த 526
பதிதானிடு 201
பத்திரட்டி 1277
பத்துத்தலையோ 504
பந்தார்விரன் 784
பந்துலாவிரற் 1203
பரசுதரித் 713

பரசுபாணியை 1126
பரந்துநிரந்து 340
பரந்தோங்கு 592
பரப்புறு 317
பரவக்கெடும் 376
பரவிவானவர் 542
பரவுவாரை 1032
பரியமாசுணம் 1044
பருக்கையானை 1105
பருதியியங்கும் 644
பருத்துருவது 351
பருமராமொடு 538
பருவத்தில் 963
பலகாலங்கள் 403
பலபலவேட 937
பலரும்பரவப் 194
பலவுநீள் 1196
பலிகெழு 745
பலிதிரிந்து 67
பல்லயங்கு 822
பல்லார்தலை 686
பல்லிதழ் 873
பல்லிலோடுகை 1000
பவனமாய்ச் 863
பவ்வமார்கடல் 1134
பழகும்வினை 382
பழையதம்மடி 567
பள்ளமார் 93
பள்ளமீனிரை 5
பறித்தபுன் 1125
பறித்தவெண் 1114
பறையினோடு 104
பறையொடு 742
பற்றினானரக்கன் 284
பனிவளர் 911
பனைமல்கு 971
பன்றியின் 712

பா

பாக்கியமதோ 352
பாக்கியம்பல 561
பாசமான 880
பாடலார்நான் 488
பாடலார்வாய் 635
பாடல்நெறி 479
பாடல்வண்டு 1039
பாடல்வீணை 1172
பாடவல்லநன் 554
பாடியாடுமெய்ப் 1201
பாடுமடியார் 671
பாடுவாரிசை 900
பாதத்தாரொலி 270
பாதம்விண் 1249
பாம்பரைச் 477
பாயோங்கு 604
பாரல்வெண் 13
பாராரும் 125
பாருநீரொடு 1120
பாலனடி 359
பாலூருமலைப் 497
பாலையன்ன 975

பால்வெண் 776
பாவணவு 312
பாவமேவு 1062
பாறுபுத்த 905

பி

பிச்சைபிறர் 484
பிணிகலந்த 986
பிண்டமுண்டுதிரி 77
பிண்டமுண்டு...பிரிதுவர் 1191
பிண்டமுண்டுழல்வார் 539
பிண்டிபாலரு 1136
பிரமனூர் 761
பிள்ளைப்பிறை 666
பிறவியால் 867
பிறைதான் 206
பிறைநிலாவிய 1155
பிறையார்சடை 227
பிறையானே 164
பிறையுமாசில் 49
பிறைவளரும் 738

பீ

பீடினாற்பெரி 841

பு

புகரேதுமிலா 210
புகலிசிரபுரம் 763
புடையினாற் 277
புண்டரிகத்தார் 800
புத்தராய் 1180
புத்தருந்தோகை 143
புத்தரும்புந்தி 759
புத்தர்தத்து 1081
புத்தர்தேரர் 1301
புத்தர்பலரோட 253
புத்தர்புன்சம 308, 550
புத்தர்பொய் 1059
புந்தியார்ந்த 1269
புயலார் 646
புரந்தரன் 757
புரவியேழும் 1296
புரைசெய் 1017
புலியதள் 912
புலியினுரிதோ 680
புல்குபொன் 1127
புல்லமேறி 276
புள்ளுங்கமல 483
புறவஞ்சிரபுர 768
புற்றானைப் 115
புனமல்கு 613
புனலாடிய 222

பூ

பூசஇனியது 721
பூசநீர் பொழி 17
பூசுமாசில் 1285
பூதஞ்சேர்ந்திசை 1185
பூதத்தின் 885
பூதமொடுபேய் 348
பூமகனூர் 807
பூம்படுகிற் 746
பூவலர்ந்தன 23
பூவார்சடை 674

பூவினானும்வி 1245
பூவினானொடு 296
பூவுந்நீரும் 1262
பூவுளானு 1179

பெ

பெண்ணமருந் 618
பெண்ணமர் 750
பெண்ணுரு 716
பெண்ணொர்பாகத்தர் 1173
பெண்ணொர்பாகம் 1304
பெண்ணொர்கூறினர் 1187
பெயரெனும்மி 540
பெரியவாகிய 1004
பெரியாய் 218
பெருகுசந்தனம் 1209
பெரும்பிணி 325
பெறுமலர் 920

பே

பேயடையா 520
பேய்கள்பாடப் 1122
பேரும்பொ 652
பேழைவார் 1176

பொ

பொங்காடரவு 654
பொங்குசெங் 1287
பொங்குதண் 1016
பொங்குநற் 1140
பொங்குபூண் 901
பொங்குநூல் 607
பொங்குவெண் 995
பொங்குவெண்புரி 1050
பொடிகள்பூசி 1292
பொடிகொள் 1174
பொடிகொள்மேனி 1138
பொடியிலங்குந் 1237
பொய்துவாழ் 1276
பொய்மிகுந்த 1068
பொருதுவார் 42
பொலியுமால் 108
பொல்லாத 627
பொல்லாப் 610
பொன்தாது 879
பொன்தொத்த 779
பொன்னேர்கோன் 675
பொன்னேர்தரு 255
பொன்னொப்ப 241

போ

போகமுமின் 754
போகம்மறி 187
போதியர்கள் 528
போதியார்பிண்டி 132
போதினாலும் 1328
போதின்மே 626
போதுலவு 493
போதுலாவிய 39
போய்க்காடே 443
போர்த்ததுவுங் 834

ம

மகரவார்கடல் 11
மங்குநோ 1091

மங்குல்தங்கு 83
மங்குல்தோய் 448
மங்கைகூறமர் 1054
மங்கைகூறினன் 1228
மங்கைமணந்த 875
மங்கையோர்கூறு 491
மங்கைவாணுத 547
மஞ்சுலாவியகடல் 1157
மஞ்சுலாவியமாட 37
மடங்கொள்வாளை 80
மடந்தை 1254
மடம்படுமலை 335
மடலார்ந்த 513
மடுத்தவாள 1145
மடையினெய் 1261
மட்டிட்ட 508
மணிநீள்முடி 219
மணிமல்கு 890
மண்டுகங்கை 1281
மண்டுகங்கையும் 978
மண்டை 1037
மண்ணார்நீரர் 1164
மண்ணார்ந்த 590
மண்ணினிற் 38
மண்ணினைமுன் 494
மண்ணினைவான 153
மண்ணுமோர் 728
மண்ணொடு 521
மண்நீர் இலங்கையர் 791
மண்புகார் 442
மதிநுதல் 932
மதியமொய்த்த 1330
மதியானே 157
மந்தணமிரு 371
மந்தமாம் 111
மந்தமார்பொழின் 1211
மந்தமாரும் 1302
மந்தமருவும் 645
மந்திரந்தரு 32
மந்திரமாவது 717
மயலிலிங்குந் 1238
மரவம்பொழில் 884
மருவலார்தம் 1316
மருவாரு 155
மருவுமான் 292
மருவுநான் 827
மருளினல்லார் 1327
மலம்பாவிய 264
மலிகடுந்திரை 534
மலியுமாளிகை 100
மலிவிழாவீதி 514
மலைநிலாவிய 1156
மலையன்றெ 251
மலையிலங்குஞ் 1243
மல்குதண் 1280
மல்லையார்மும் 1324
மழுவாளோடு 128
மழைமுகில் 914
மழையார்மிட 244
மறத்துறை 327

மறம்பயமலிந்	321
மறியாருங்	632
மறுத்தானை	152
மறைகளான்	898
மறைத்தான்	207
மறைமல்கு	615
மறையானை	123
மறையினார்மழு	280
மறையினானொலி	271
மறையுடையார்	734
மறைவலா	1234
மற்றிவாழ்க்	1090
மற்றுமிவ்வுல	535
மனவஞ்ச	425
மனைக்கேயேற	643
மன்னினார்	856
மன்னீரலங்	791

மா

மாகாயம்	467
மாடம்நீடு	75
மாடமாளிகை	1199
மாடெலாமண	1181
மாட்டூர்மடப்	426
மாணாயுலகங்	648
மாணிதன்	1119
மாதிலங்கியபா	1143
மாதிலங்கியமங்	6
மாதொர்கூறனை	1170
மாதொர்கூறுடை	44
மாதோர்கூறுகந்து	1226
மாபதம்அறி	54
மாமலையாள்	798
மாயனும்மல	1235
மாலினோடயன்	417
மாலினோடரு	87
மாலுஞ்சோதி	65
மாலுநான்முக	274
மாலுமாமல	1058
மாலோடயனறி	725
மாலோடுநான்	505
மாறாதவெங்	481
மாறுதன்னொடு	1137
மானஞ்சும்	1043
மானத்திண்	1118
மானவாழ்க்கை	1034

மி

மிக்கமலத்	815
மிக்ககாலனை	1042
மிடைபடு	949
மின்னுஞ்சடை	684
மின்னுலாவிய	1149

மு

முடியர்மும்	302
முடியார்சடை	220
முடியிலங்கு	825
முடையார்தரு	261
முதிருஞ்சடை	228
முத்தன்சில்	899
முத்தன்மிகு	365
முத்திதருவது	719

முத்தினைமுழு 150
முத்தேர்நகை 788
முந்திக்கண் 904
முந்திவந்து 1250
முயல்வளாவிய 1007
முழுதிலங்கும் 1244
முள்ளார்கமலத் 692
முன்னமிரு 314
முன்னநின்ற 1325
முன்னியகலைப் 310
முன்னுமாடம் 85
முன்னைநீர் 1087

மூ

முடியசீ 782
முத்தானை 148

மெ

மெய்யின்மாசினர் 110
மென்சிறை 862

மே

மேகமொடோடு 923
மேய்ந்திளஞ் 577
மேலோடிநீடு 970
மேலோதுங் 804
மேவயருமும் 370
மேவா அசுரர் 685
மேவிலொன்றர் 70

மை

மைதவழு 313
மைதழைத் 43
மைத்தவண்டெழு 537
மைப்பயந்த 509
மைப்பூசு 512
மையார்மணி 792
மையான 135
மையினார்பொ 533
மையினார்மணி 584
மையுலாம் 1005

மொ

மொட்டைய 374
மொண்டலம்பி 531
மொழியானை 172

மோ

மோடிபுறங் 802

வ

வங்கமலியுங் 315
வசையபராத 944
வடங்கெட 329
வடிகொள்பொ 642
வடிகொள்மே 1182
வண்டணை 333
வண்டமர் 915
வண்டலங் 10
வண்டலார் 570
வண்டிரைத்த 40
வண்டிரைத்து 84
வண்டிறைமதி 311
வண்டுசென்று 1124
வண்டுபாடல் 1273
வண்டுவாழுங் 1338
வண்ணமால் 1046

வண்மைவளர் 801
வம்படுத்த 25
வம்பார்கொன் 700
வம்புநாறும் 1307
வயஞானம் 199
வரங்கள் 412
வரிகொள் 9
வரியமறை 874
வரியரவே 492
வரியேர்வளை 687
வருக்கமார்தரு 8
வருந்திய 611
வருமாகரியின் 882
வரைத்தலம் 1112
வரைத்தலைப் 1072
வரையார்திரள் 240
வரையார்த்து 383
வரைவந்தெடு 969
வரைவளங்கவர் 1214
வலமிகுவா 925
வலியகால 820
வல்லரக்கன் 826
வல்லிசோலை 1115
வழுவாள் 195
வளங்கெழு 324
வளைக்கைமட 510
வளையார் 669
வள்ளிமுலை 689
வன்புயத்த 902
வன்னி கொன்றை 68

வா
வாக்கியஞ் 850
வாங்கினார்மதின் 278
வாசங்கமழும் 702
வாசநலஞ் 466
வாசமலியும் 353
வாடல்வெண்டலைமாலை 551
வாடல்வெண்டலைய 1227
வாடற்றலைமா 775
வாடியவெண் 830
வாய்ந்தசெந்நெல் 1258
வாய்ந்தபுகழ்ம 797
வாய்ந்தபுகழ்வின் 339
வாராதநாடன் 964
வார்கொள்கோ 1274
வாலியபுரத் 367
வாழ்ந்தநாளும் 1260
வாளார்கண் 455
வாளிசேரடங் 854
வாளையுங்கயலு 576
வாள்வரி 934
வானமர்திங்களும் 739
வானிளம்மதி 1231
வானுலாவும் 79
வானேமலையே 214
வானோர்மறை 402

வி
விடக்கொரு 330
விடமுண்ட 522
விடமுனாரவ் 1318

விடமல்கு 487
விடைநவிலுங் 749
விடையதேறி 1275
விடையதேறி 1336
விடையார் 672
விடையார்கொடி 677
விடையானை 170
விடையுடையப்பன் 908
விண்களார் 1139
விண்டமாமல 1003
விண்டவெள் 1106
விண்டார்புர 377
விண்டெலாமல 12
விண்டொழிந்தன 1161
விண்ணமர்ந்தன 574
விண்ணவர்வேதம் 1297
விண்ணவர்கண் 711
விண்ணவர்கள் 337
விண்ணானே 158
விண்ணியங்கும் 819
விண்ணியல்பிறை 355
விண்ணிலான 74
விண்ணுலாமதி 301
விண்ணுளார் 129
விதியானை 168
விரவிநாளும் 565
விரவுநீறுபொன் 844
விரித்தனை 322
விரிந்தனை 323
விருதிலங்குஞ் 1241
விருதுகுன்ற 1171
விருத்தனாகிவெண் 281
விரையினார் 846
விலங்கலேசிலை 1192
விலங்கலொன் 1271
வில்லார்வரை 789
விழிக்குந்நுதன் 379
விளங்கயனூர் 811
விளங்கியசீர்ப் 795
விளங்கிழை 356
விளவுதேனொடு 1205
விளைக்கும் 24
விற்றானை 141

வீ

வீக்கமெழும் 1332
வீக்கினான் 457
வீங்கினார் 459
வீசுமின்புரை 268
வீடினார்மலி 1236
வீடும்ஞானமும் 22
வீரமாகிய 847

வெ

வெங்கள்விம்மு 1259
வெங்குருத் 764
வெண்ணிலாமதி 293
வெணணிலாமிகு 1151
வெண்டலையோர் 1315
வெண்ணாவலமர் 254
வெண்புலான் 1323
வெந்தநீறணி 1233

வெந்தநீறுமெய் 1319
வெந்தநீறும் 1283
வெந்தநீற்றினர் 1027
வெந்தழல்வடிவினர் 1216
வெயிலின் 242
வெயிற்கெ 1077
வெய்யநோய் 849
வெருகுரிஞ்சு 988
வெருவிவேழ 51
வெள்ளையெ 878
வெறிகொளா 1272
வெறியார்மலர்க் 205
வெற்றரைச் 715
வென்றிமாமல 1036
வென்றிமிகு 347

வே

வேகமதநல் 676
வேடஞ்சூழ் 599
வேடமுடைய 683
வேணுபுரம் 762
வேதத்திலுள் 718
வேதநாவினர் 415
வேதமொடு 334
வேதம்பலவோ 407
வேதவித்தாய் 1282
வேதித்தார் 472
வேயுதிர்முத் 1309
வேயுறுதோளி 929
வேர்த்தமெய்ய 1268
வேலாவலயத் 404
வேலைதன்னின் 1337
வேலைமலிதண் 523
வேள்பட 936
வேள்படுத்திடு 107
வேறுயர் 948
வேனலானை 60

வை

வைத்தநிதியே 699
வையநீரேற் 450

கல்லிலும் செம்பிலும் கழுமலத்தார் பதிகங்களும் பதிவுகளும்

கல்லிலும் செம்பிலும் கழுமலத்தார் பதிகங்களும் பதிவுகளும்

முதுமுனைவர் குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன்

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், நம்பியாரூரர் எனப்பெறும் மூவர் முதலிகளும் தலங்கள் தோறும் பாடிய பாடல்கள் ஏட்டுச்சுவடிகள் வாயிலாகக் கிடைக்கப்பெற்று அவற்றை ஏழுதிருமுறைகளாகத் தொகுத்துள்ளனர். மூவர் தம் பாடல்களை ஆழ்ந்து நோக்கும் போது அவர்கள் பெற்ற அநுபூதி அப்படியே அவர்கள்தம் பாடல்களில் பதிவு பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம். எனவே அவர்கள் பண்ணோடு பாடும்போது உடனிருந்த அடியார்களில் சிலரே அவற்றை ஏட்டில் எழுதியுள்ளனர். இதனைச் சேக்கிழார் பெருமானின் வாக்கால் அறியலாம். அடியார்களால் எழுதப்பெற்ற திருப்பதிகச் சுவடிக்கட்டுக்களை அவர்களோடு சென்ற அவ்வடியார்களே உடன் எடுத்துச் சென்றனர் என்பதும் திருத்தொண்டர் புராணம் பகரும் செய்தியாகும்.

திருத்தெளிச்சேரியில் திருஞானக் குழந்தையார் முன்பு புத்தர்கள் கூட்டங்கூடித் தம் தலைவர் புத்த நந்தியுடன் சேர்ந்து பிள்ளையாரின் வரவைத் தடுத்தபோது, திருஞானசம்பந்தர் பாடியருளும் திருப்பதிகங்களை ஏட்டில் எழுதிவரும் அடியாரொருவர் சம்பந்தரின் திருவாக்கால் (புத்தர் சமண் கழுக்கையர் எனத் தொடங்கும் பஞ்சாக்கரத் திருப்பாடலைப்பாடி) புத்தநந்தியின் மேல் இடிவிழச்செய்தார் என்பது பெரியபுராணம் கூறும் செய்தியாகும். “அருமறைச்சொல் திருப்பதிகம் எழுதும் அன்பர்” என்ற சேக்கிழார் பெருமானின் வாக்கு திருஞானசம்பந்தர் தம்பதிகத்தினை அடியவர் ஒருவர் உடனிருந்து எழுதிவந்தார் என்பதனை வலியுறுத்துகின்றது.

மதுரையில் அமணரோடு நிகழ்ந்த அனல் வாதத்தின் போது ஆளுடைய பிள்ளையார் தாம் கையோடு எடுத்துச்சென்ற பதிகங்கள் எழுதப்பெற்ற திருமுறையாம் ஏட்டுச்சுவடியினை எடுத்து, தம் கையாலேயே கட்டவிழ்த்து கயிறு சார்த்தி நள்ளாற்றுப்பதிகப்பாடல் அடங்கிய ஏட்டினை எடுத்து தீயில் இட்டார் என்பதும் சேக்கிழார் பெருமானார் திருவாக்கேயாகும். பின்பு புனல் வாதின்போது தாமே பாடி எழுதிய திருப்பதிக ஏட்டினை ஆற்றிலிட்டார் என்பதும் பெரியபுராணம் பகரும் செய்தியாகும்.

திருஞானசம்பந்தர் நல்லூர்ப்பெருமணத்தில் சிவசோதியில் கலந்து சிவப்பேறு பெற்ற நிகழ்வுக்குப் பின்னை நாளில் சீகாழிப்பதியில் பிறந்த கணநாதர் எனும் மறையவர் சிவப்பணிகளோடு திருமுறை எழுதுதல், வாசித்தல் முதலிய திருத்தொண்டுகளில் சிவனடியார்களைப் பயிற்றுவித்து திருத்தொண்டு செய்து வந்தார் எனப் பெரியபுராணம் கூறும். “நல்லிசை ஞானசம்பந்தனும் நாவினுக்கரையனும் பாடிய நற்றமிழ் மாலை சொல்லியவே சொல்லி யேத்துகப்பானை” என்ற சுந்தரரின் வாக்கு திருமுறைகளை வழிவழி ஏட்டில் எழுதிக் காத்து, பாடும் மரபை உணர்த்துவதாகும். சில நூற்றாண்டுகளே காப்பாற்ற

வல்ல ஏட்டுச் சுவடிகளை மீட்டும் மீட்டும் புதிய ஓலைகளில் எழுதியே பாதுகாத்து வந்துள்ளனர். திருக்கோயில்களில் இருந்த நூலகங்களிலும் ஏடு பெயர்த்து எழுதும் பணிகள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்தமையை தில்லைக்கோயிலில் உள்ள சுந்தரபாண்டியனின் கல்வெட்டுக்கள் விவரிக்கின்றன.

சீகாழி திருக்கோயிலில் உள்ள ஆளுடைய பிள்ளையார் கோயிலில் காணப்பெறும் அனபாயன் எனும் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனின் கல்வெட்டுச் சாசனங்களில் ஒன்றில் ஆளுடைய பிள்ளையார்கோயிலில் முன்பு நிறுவப்பெற்ற திருவுருவங்கள் சிதைவு பெற்றமையால் புதிய உருவங்கள் எடுப்பதற்கும், மேலும் அத்திருக்கோயிலில் ஏட்டில் எழுதிவைக்கப் பெற்றிருந்த திருமுறைச் சுவடிகளைப் பூசித்துக் கண்காணிக்கத் **"தமிழ் விரகர்"** ஒருவர் நியமிக்கப் பெற்றதாகவும், அவர் திருமுறை ஏடுகளை பழுதடையாமல் பாதுகாத்துக்கொள்ளவும், பழுதடையின் அவற்றை எழுதிப் புதுப்பிக்கவும், அவற்றைப் பூசிப்பதுமாகிய கடமைகளைச் செய்ய நிலம் அளிக்கப்பெற்றமை குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. எனவே திருக்கோயில்களில் திருமுறை ஏடுகளை காப்பதும், பூசிப்பதும், புதுப்பிப்பதுமாகிய பணிகளை மேற்கொண்டொழுகினர் என்பதறிகிறோம்.

திருமுறைச் சுவடிகளைப் பாதுகாப்புடன் மரபுவழி காத்துவந்த போதும் ஒரு சில திருக்கோயில்களில் பாடப் பெற்ற சில பதிகங்களோ அல்லது அப்பதிகங்களின் சில பாடல்களோ காலவெள்ளத்தில் மறைந்தன. சேக்கிழார்காலத்திற்கு முன்பே அவ்வாறு சில பதிகங்கள் கிடைக்காமற்போயின்.

திருத்தவத்துறை எனப்பெறும் இலால்குடி சிவாலயத்தில் திருஞானசம்பந்தர் திருப்பதிகம் பாடினார் எனச் சேக்கிழார் பெருமான் குறிப்பிட்டிருந்தும் பின்னாளில் அப்பதிகம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. சேக்கிழார் பெருமான் காலத்துக்கு முன்பே மறைந்தவை திருவிடைவாயில் மற்றும் திருக்கினியன்னவூர் தலத்துத் திருஞானசம்பந்தரின் பதிகங்களாகும். அவை கிடைக்காததால்தான் சேக்கிழார் அவை பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை.

பனை ஓலையில் எழுதப்பெறும் சாசனங்களோ அல்லது பிறவகையான எழுத்துப் படைப்புக்களோ செல்லரித்து, மடித்து அழிந்துவிடும் என்பதால், பண்டு சோழப் பெருவேந்தர்கள் முக்கிய ஆவணங்களைப் படியாகக் கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டுக எனத்திருவாய்மொழிந்து ஆணையிட்டதைக் குறிப்பிடும் பல சான்றுகள் உள்ளன.

அரும்பாக்கிழான் மணவிற்கூத்தன் செய்த அரும்பணிகள்

முதற் குலோத்துங்கனின் படைத்தலைவனாய் விளங்கிய அரும்பாக்கிழான் மணவிற்கூத்தன் காளிங்கராயன் என்பான் தொண்டை மண்டலத்து மணவில் என்ற ஊரினன். பொன்னம்பலக்கூத்தன் நரலோகவீரன் என்ற சிறப்புப் பெயர்களைப் பெற்றவன். இவன் தில்லைப் பெருங்கோயிலுக்கு ஆற்றிய பணிகளை முப்பத்தேழு பாடல்களில் கூறி அவற்றை

அக்கோயிலில் கல்வெட்டாகப் பதிவு செய்துள்ளான். அவற்றுள் மூன்று பாடல்களில் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்காகவும் மூவர் திருப்பதிகங்களை நிலையாகக் காப்பதற் காகவும் செய்த அருள் தொண்டுகளை எடுத்துரைத்துள்ளான்.

தில்லைப் பெருங்கோயிலில் திகழ்ந்த திருஞானசம்பந்தப் பெருமானின் திருக் கோயிலுக்குப் பொற்றகடுகளை வேய்ந்து அவர்தம் கோயிலைப் பொற்கோயிலாக மாற்றி அமைத்தான் என்று கூறப் பெற்றுள்ளது.

தென்வேந்தன் கூனிமிர்த்த செந்தமிழர் தென் கோயில்
பொன் மேய்ந்து திக்கைப் புகழ் வேய்ந்தான் – ஒன்னார்க்குங்
குற்றம் பல கண்டோன் கோளிழைக்கும் வேற் கூத்தன்
சிற்றம் பலத்திலே சென்று

என்பதே கல்வெட்டில் காணப்பெறும் மூன்றாம் பாடலாகும்.

தேவாரப் பதிகங்களைத் தில்லைப் பெருங்கோயிலில் அடியார்கள் தடைபடாமல் கேட்பதற்காக மண்டபம் ஒன்றினையும் இப்பெருமகனே கட்டுவித்தான். இதனை,

நட்டப்பெருமான் ஞானங் குழைத்தளித்த
சிட்டப்பெருமான் திருப்பதிய – முட்டாமைக்
கேட்போர்க்கு மண்டபத்தைச் செய்தான்றெவ் வேந்தர்கெட
வாட்போக்கும் தொண்டையர்கோன் மன்.

என்று பதிநான்காம் கல்வெட்டுப்பாடல் கூறா நிற்கின்றது. முப்பத்தொன்றாம் பாடலோ,

முத்திறத்தாரீசன் முதற்றிறத்தைப் பாடியவா
றொத்தமைத்த செப்பேட்டி னுள் எழுதி – இத்தலத்தி
னெல்லைக் கிரிவா யிசையெழுதினான் கூத்தன்
தில்லைச் சிற்றம் பலத்தே சென்று

என்று கூறி மணவிற் கூத்தன் மூவர் தேவாரப்பாடல்களான முதலேழு திருமுறைகளையும் செப்பேடுகளில் எழுதிவைத்ததோடு, அத்தலத்தின் பதிகங்களுக்குரிய இசையமைதியையும் பதிவு செய்தான் என்ற அரிய தகவலைப் பதிவு செய்துள்ளது.

செப்பேட்டில் திருஞானசம்பந்தரின் திருமுறை

கி.பி 1190 – 1218 வரை தென்பாண்டி நாட்டில் அரசோச்சியவன் சடையவர்மன் குலசேகர பாண்டியனாவான். 'பூவின் கிழத்தி' என்ற மெய்க் கீர்த்தியோடு இப்பாண்டியனின் கல்லெழுத்துச் சாசனங்கள் காணப் பெறுகின்றன. திருச்செந்தூருக்கு அருகே திகழும் ஆற்றூரில் உள்ள இம்மன்னவனின் கல்வெட்டு கி.பி 1206ஆம் ஆண்டு எழுதப்பெற்றதாகும். அக்கல்வெட்டு சாசனத்தில் ஏழாம் வரி பின்வருமாறு உள்ளது.

"ஸ்ரீ கோச் சடைபன்மரான திரிபுவனச் சக்ரவர்த்திகள் குலசேகர தேவர்க்கு யாண்டு 13வதின் எதிர் மூவாமாண்டு குடநாட்டு பிரமதேயம் ஆற்றூர் சேந்தமங்கலமான அவணிப சேகரமங்கலத்து மகா சபையோமும் இவ்வூர் காரண்மை குடிகளோம் உடையார் ஸ்ரீ

சோமநாத தேவர்க்கு திருமடைவிளாகமாக பிள்ளை பஞ்சவன் பிரமாதிராஜன் பிள்ளையார் திருமுறை செப்பேடு கண்டபெருமாள் திருநாமத்தால் திருவிழா வீதி ஆக்கித்தர வேண்டுமென்று அருளிச் செய்தபடி…" (ARE 431 of 1930)

இக்கல்வெட்டுச் சாசனத்தை வைத்து நோக்கும் போது சடையவர்மன் குலசேகர பாண்டியனின் பதினாறாம் ஆட்சியாண்டில் பிள்ளை பஞ்சவன் பிரமாதிராஜன் எனும் அந்தண அலுவலர் ஒருவர் திருஞானசம்பந்தரின் (பிள்ளையார்) திருப்பதிகங்கள் அடங்கிய முதல் மூன்று திருமுறைகளையும் செப்பேட்டில் எழுதி ஆற்றூர் திருக்கோயிலில் காத்தவர் என்பது அறிய முடிகிறது. பஞ்சவன் பிரமாதிராஜன் பெற்ற சிறப்புப்பெயரான **"பிள்ளையார் திருமுறை செப்பேடுகண்ட பெருமாள்"** என்ற பெயரில் ஆற்றூரில் திருவிழா எடுக்கும் திருவீதி அமைப்பதற்காக ஊர்சபையோரும், வேளாண்மை செய்யும் வேளாளர்களும் நிலம் அளித்தனர் என்பது இச்சாசனச் செய்தியாகும்.

கல்வெட்டுகளில் பிள்ளையார் தேவாரம்

திருக்களர் மு. சுவாமிநாத மாதவராயர் என்பார் திருவிடைவாய் சிவாலயத்தில் திருஞானசம்பந்தரின் தேவாரப் பதிகமொன்று கல்வெட்டு வடிவில் இருப்பதை 1911ஆம் ஆண்டில் கண்டு உலகுக்கு வெளிப்படுத்தினார். பின்பு 1918ஆம் ஆண்டில் இந்தியத் தொல்லியல் துறையினர் அச்சாசனத்தை படி எடுத்து 1918ஆம் ஆண்டுக்குரிய 8ஆம் எண் சாசனமாகப் பதிவு செய்தனர். அது கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சோழர்கால சாசனம் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அப்பதிகத்தினை 1968ஆம் ஆண்டில் காசிமடம் தேவாரம் தலமுறை (அடங்கன் முறை) எனும் நூலிலும், பாண்டிச்சேரி பிரஞ்சுக்கழகம் தி.வை. கோபாலய்யரை பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளியிட்ட தேவாரம் எனும் நூலிலும் வெளியிட்டுள்ளன.

சோழர் கல்வெட்டின் மூலம் புதிதாக அறியப்பட்ட திருஞானசம்பந்தரின் ஒரு பதிகத்தினைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள திருவிடைவாய் எனும் தலம் திருவாரூர் மாவட்டம் பாண்டவாய் ஆற்றங்கரையில் (கொரடாச்சேரி அருகில்) அமைந்துள்ளது. இத்தலம் ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனாரால் பாடப் பெற்ற பெருஞ்சிறப்புடைய ஒன்றாம். பதினொன்றாம் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ள அவர்தம் க்ஷேத்திரத் திருவெண்பாவின் ஏழாம் பாடல்,

மாண்டுவாய் அங்காவா முன்னம் மடநெஞ்சே
வேண்டுவாய் ஆகி விரைந்தொல்லைப் - பாண்டவாய்த்
தென்னிடைவாய் மேய சிவனார் திருநாமம்
நின்னிடைவாய் வைத்து நினை,

என்று அப்பதியின் ஈசனாரை போற்றுகின்றது. கல்வெட்டில் உள்ள காழிப்பிள்ளையின் பதிகத்தினை இனிக் காண்போம்.

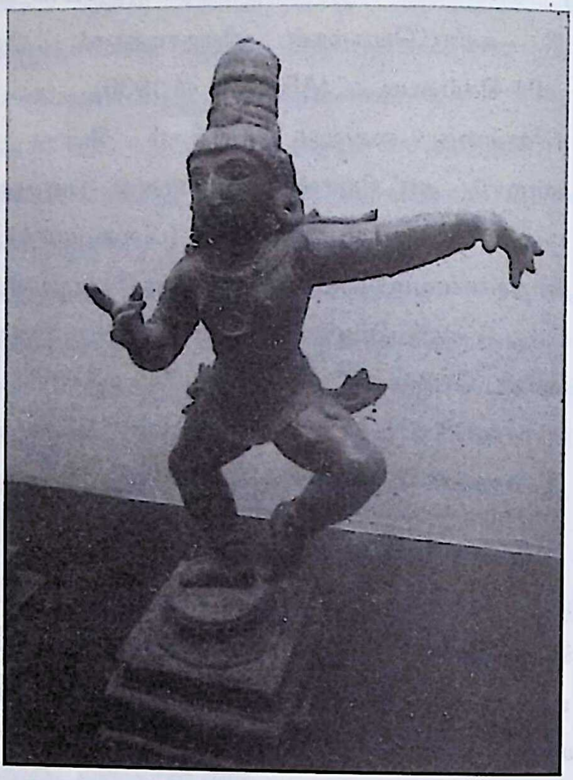

திருஞானசம்பந்தர் செப்புப் பிரதிமம்

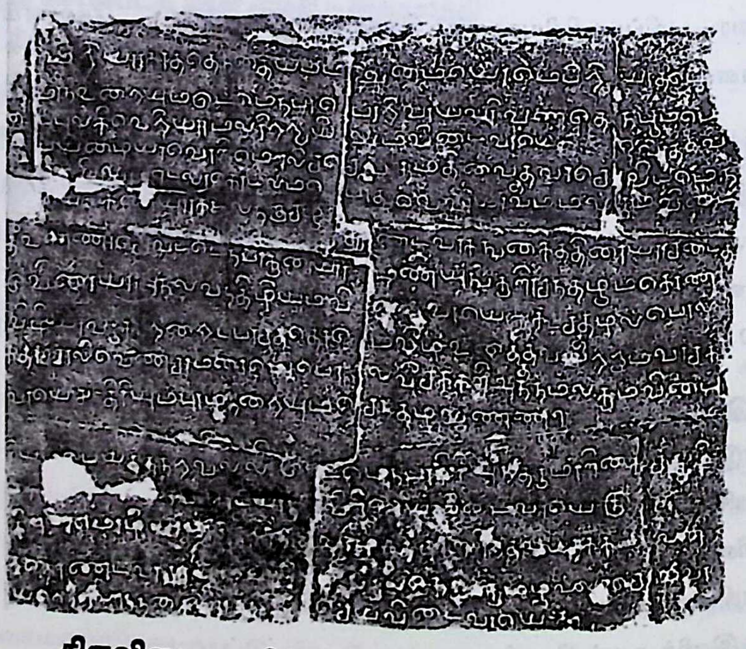

திருவிடைவாயில் கல்வெட்டில் தேவாரம்

கல்வெட்டில் காணப்பெறும் பதிகம்

திருஞானசம்பந்தர் அருளியது

மறியார் கரத்து எந்தை அம்மாது உமையோடும்
பிறியாத பெம்மான் உறையும் இடம் என்பர்
பொறிவாய் வரிவண்டு தன்பூம்பெடை புல்கி
வெறியாரி மலரில் துயிலும் விடைவாயே. 1

ஒவ்வாத என்பே இழையா ஒளிமௌலிச்
செவ்வான் மதிவைத்தவர் சேர்வுஇடம் என்பர்
எவ்வாயிலும் ஏடு அலர் கோடல் அம் போது
வெவ்வாய் அரவம் மலரும் விடைவாயே. 2

கரையார் கடல்நஞ்சு அமுது உண்டவர் கங்கைத்
திரையார் சடைத் தீ வண்ணர் சேர்விடம் என்பரி
குரையார் மணியும் குளிர்சந்தமும்கொண்டு
விரையார் புனல்வந்து இழியும் விடைவாயே. 3

கூசத் தழல் போல் விழியா வருகூற்றைப்
பாசத்தொடும் வீழ உதைத்தவர் பற்றாம்
வாசக்கதிர்ச் சாலி வெண்சாமரையே போல்
வீசக் களிஅன்னம் மல்கும் விடைவாயே. 4

திரியும் புரம்மூன்னளயும் செந்தழல் உண்ண
எரிஅம்பு எய்தகுன்ற வில்லி இடம்என்பர்
கிரியும் தருமாளிகைச் சூளிகை தன்மேல்
விரியும் கொடிவான் விளி செய் விடைவாயே. 5

கிள்ளை மொழியாளை இகழ்ந்தவன் முத்தீத்
தள்ளித் தலை தக்கனைக் கொண்டு அவர் சார்வாம்
வள்ளி மருங்குல நெருங்கும் முலைச் செவ்வாய்
வெள்ளை நகையார் நடம்செய் விடைவாயே. 6

பாதத்து ஒலிபார் இடம்பாடநடம்செய்
நாதத்து ஒலியார் நவிலும் இடம்என்பர்

கீதத்து ஒலியும் கெழுமும் முழவோடு
வேதத்து ஒலியும் பயிலும் விடைவாயே. 7

எண்ணாத அரக்கன் உரத்தைநெரித்துப்
பண்ணார் தருபாடல் உகந்தவர் பற்றாம்
கண்ணார் விழவிற் கடிவீதிகள்தோறும்
விண்ணோர்களும் வந்து இறைஞ்சும் விடைவாயே 8

புள்வாய் பிளந்தான் அயன் பூமுடி பாதம்
ஒள்வான் நிலம் தேடும் ஒருவர்க்கு இடமாம்
தெள்வார் புனல்செங்கழுநீர் முகைதன்னில்
விள்வாய் நறவு உண்டு வண்டுஆர் விடைவாயே. 9

உடைஏதும்இலார் துவர்ஆடை உடுப்போர்
கிடையா நெறியான் கெழுமும் இடம்என்பர்
அடையார் புரம்வேவ மூவர்க்கு அருள்செய்த
விடையார் கொடியான் அழகுஆர் விடைவாயே. 10

ஆறும் மதியும் பொதிவேணியன் ஊராம்
மாறில் பெரும்செல்வம்மலி விடைவாயே
நாறும் பொழில் காழியர் ஞானசம்பந்தன்
கூறும் தமிழ்வல்லவர் குற்றம் அற்றோரே. 11

கோவிந்தபுத்தூர் கல்வெட்டில் பிள்ளையாரின் பதிகப்பாடல்

அரியலூர் மாவட்டம் உடையார்பாளையம் வட்டம் கோவிந்தபுத்தூர் சிவாலயத்தின் இரண்டாம் திருச்சுற்றின் தென்புறசுவரில் மூன்றாம் இராஜேந்திர சோழனின் இரண்டாம் ஆண்டு கல்வெட்டுச் சாசனம் ஒன்றுள்ளது. அச்சாசனத்தின் தொடக்கமாக

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ வாழ்க அந்தணர் வானவரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல்லா மரனாமமே
சூழ்க வையகமும் துயர்தீர்கவே

என்ற திருஞானசம்பந்தரின் திருப்பாசுர பதிகத்தின் முதற்பாடல் ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ என்ற மங்கலச் சொல்லோடு கூறப்பெற்று கொடை பற்றி விவரிக்கின்றது. இடையாற்றுக்குடி கந்தாபரணனின் பெயரன் சுப்பிரமணிய சிவன் என்பான் கோலிந்த புத்தூரில் இருந்து

திருத்தொண்டத்தொகையான் திருமடம் என்ற மடத்தின் மேம்பாட்டிற்காக சில மனைகளை வாங்கிக் கொடையாக அளித்தமையை இச்சாசனம் கூறுகின்றது.

காழிப்பிள்ளையார் வழிபாடு பற்றிய கல்வெட்டுக்கள்

சோழப் பெருமன்னன் பராந்தக சோழன் காலந்தொட்டு திருக்கோயில்களில் மூவர் முதலிகளுக்கு கல்லிலோ அல்லது செம்பிலோ பிரதிமங்கள் எடுக்கப்பெற்று அவைகளுக்கு நித்திய வழிபாடுகள் செய்வதற்கும், விழாக்கால வழிபாடுகள் செய்வதற்கும் கொடையாளர் பலர் செய்த அறச்செயல்கள்பற்றி பல கல்வெட்டுக்கள் பேசுகின்றன. திருவிடைமருதூர் திருக்கோயிலில் பராந்தக சோழனின் 38ஆம் ஆண்டு (கி.பி. 945) கல்வெட்டுச்சாசனத்தில் மூவர் செப்புப்பிரதிமங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. தஞ்சாவூர் பெரிய கோயில் எனும் இராஜராஜேச்சரத்தில் மாமன்னன் இராஜராஜசோழன் காலத்தில் அக்கோயிலின் ஸ்ரீகாரியமாகத் திகழ்ந்த பொய்கை நாடுகிழவன் ஆதித்தன் சூரியனான தென்னவன் மூவேந்த வேளான் எடுத்த பிரதிமங்களில் ஒன்றாக திருஞானசம்பந்தரின் திருவுருவம் இருந்துள்ளது. அதுபற்றி கூறும் இராஜராஜேச்சரத்துக் கல்வெட்டு, “பாதாதி கேசாந்தம் இருபத்திருவிரலே இரண்டுதோரை உசரத்து இரண்டு திருக்கையுடையாராகக் கனமாக எழுந்தருளுவித்த திருஞானசம்பந்தடிகள் பிரதிமம் ஒன்று. இவர் எழுந்தருளி நின்ற இருவிரலே இரண்டு தோரை உசரத்து பத்மம் ஒன்று. இதனோடுங்கூடச் செய்த ஒன்பதிற்று விரலே இரண்டு தோரை சமசதுரத்து நால்விரல் உசரத்து பீடம் ஒன்று” – என்று விவரிக்கின்றது.

இருபத்தெட்டு விரலே நான்கு தோரை உயரத்தில் அமைந்த திருஞானசம்பந்தடிகளின் பிரதிமத்துக்கு ஆதித்தன் தென்னவன் மூவேந்த வேளானே பொன்னாலான அணிகலன்கள் அணிவித்தமையை அதே கல்வெட்டு கூறுகின்றது.

திருஞானசம்பந்தடிகளுக்கு ஒன்றரைகாசு விலையுடையதும் அரைகழஞ்சே இரண்டு மஞ்சாடி நிறையுடையதுமான உருத்திராக்ஷ சூரி ஒன்றும், இதேபோன்று ஒன்றரைகாசு விலையுடைய அரைகழஞ்சே மஞ்சாடி குன்றி எடையுடைய மற்றொரு உருத்திராக்ஷ சூரி ஒன்றும், பொன்னின் சூரி ஐம்பத்தாறும் உருத்திராக்ஷம் ஐம்பத்தாறும் உள்ள எண் கழஞ்சநாலுமஞ்சாடி குன்றி எடையுடைய இருபத்தைந்து காசு (பொன்) அணிகலன் ஒன்றும், ஒரு கழஞ்சே குன்றி எடையுடைய பொற் பூ ஒன்றும், இரு கழஞ்சே குன்றி எடையுடைய திருக்கைகாறை ஒன்றும், ஒரு கழஞ்சே முக்காலே நாலு மஞ்சாடி எடையுடைய திருக்கைக்காறை ஒன்றும், இரு கழஞ்சு எடையுடைய திருப்பட்டிகை ஒன்றும் அளித்தான் என்பது அக்கல்வெட்டால் அறியப்பெறும் தகவல்களாகும்.

இதே திருஞானசம்பந்தர் பிரதிமத்திற்கு இராஜேந்திரசிங்க வளநாட்டு திருவாலிநாட்டு குறுவாணியக்குடியாகிய பரகேசரிபுரத்து நகரத்தார்கள் மூன்றேகால்காசு விலையுடைய ஒருகழஞ்சே ஏழுமஞ்சாடி எடையுடைய பொன்னால் செய்யப்பெற்ற படுகண்ணும் கொக்கு

வாயும் உடைய உருத்திராக்ஷ சூரி ஒன்றினை அளித்தனர் என்பதைத் தஞ்சைக் கல்வெட்டுக்களே கூறுகின்றன. மேற்குறித்த திருஞானசம்பந்தடிகளின் பிரதிமத்தைத்தான் மாமன்னர் இராஜராஜன் அந்த பெருங்கோயிலில் வைத்து வழிபட்டான் என்பது குறிபிடத் தக்கதாகும்.

திருவாரூர் திருக்கோயிலில் அனபாயன் எனும் இரண்டாம் குலோத்துங்கனால் பொறிக்கப் பெற்றுள்ள கல்வெட்டு மூவர் முதலிகளுக்கு அப்பேரரசன் செய்த வழிபாடு மற்றும் நிவந்தங்கள்பற்றி எடுத்துரைக்கின்றது. ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கு அப்பேரரசன் அளித்த நிவந்தங்கள் பற்றிய பட்டியல் மிக விரிவாகக் காணப் பெறுகின்றது. நாள் தோறும் மூன்று சந்திகளில் திருஞானசம்பந்தரின் வழிபாட்டுக்காக கேயமாணிக்கவளநாட்டு மருகல் நாட்டிலுள்ள கங்கைகொண்ட சோழ நல்லூரான சிவபாதசேகரநல்லூரை இரண்டாம் குலோத்துங்கன் அளித்தமை முதலில் கூறப்பெற்றுள்ளது. அடுத்து நாள்தோறும் மூன்று சந்திபூசைகளின் போது ஆளுடைய பிள்ளைக்கு அமுதுபடி செய்வதற்காக போனகப் பழவரிசி, பருப்பமுது, முளைப்பயிறு, கறியமுது, உப்பமுது, மிளகமுது, சிரை தேங்காய், கருவாழைப் பழம், சற்கரை, நெய்யமுது, தயிர் அமுது, உப்பிஞ்சி, பால் அமுது, அடைக்காயமுது பாக்கு, இலையமுது, தயிலம், சிதாரி, சந்தனம், விளக்குக்கு எண்ணெய் ஆகியபொருள்களை கல்வெட்டு குறிப்பிடும் அளவுகளில் அளிக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றது.

சிறப்புத்திருநாள் திருப்புதிதமுதுக்கு பூரிச்சேரல், சற்கரை, சிரை தேங்காய், மிளகமுது, சீரகம், கரும்பு, அடைக்காயமுதுபாக்கு, இலையமுது, திருவமுதுக்கு போனகப் பழவரிசி, பருப்பமுது, கறியமுது, உப்பமுது, மிளகமுது, சீரகம், நாடன் மஞ்சள், நெய்யமுது, கருவாழைப்பழம், தயிரமுது, பலாப்பழம் ஆகியவை கூடுதலாக அளிக்க வேண்டும் என்றும், இது போன்றே கார்த்திகைத் திருநாள் ஐப்பிகைச் சதயத் திருநாளில் எழுந்தருளும் திருநாள், பங்குனி உத்திரத் திருநாளில் எழுந்தருளும் திருநாள், ஆடித் திருவாதிரைத் திருநாளில் எழுந்தருளும் திருநாள் ஆகிய நாள்களில் சிறப்பு வழிபாடுகள் நிகழ்த்த வேண்டும் என்றும் அக்கல்வெட்டு விவரிக்கின்றது.

ஐப்பசி சதயம், பங்குனி உத்திரம், திருவாடித் திருவாதிரை ஆகிய மூன்று நாட்கள் பற்றி குறிப்பிடும் இடத்து **"திருவீதி பார்க்க எழுந்தருளும் திருநாள்"** – என்ற வாசகம் காணப் பெறுகின்றது. இராஜராஜ சோழனின் பிறந்த நாளான ஐப்பசி சதயநாள் தியாகேச பெருமானின் திருவடி தரிசனம் நிகழும் நாளான பங்குனி உத்திரம், இராஜேந்திர சோழனின் பிறந்தநாளான ஆடித் திருவாதிரை ஆகிய மூன்று நாள்களிலும் திருஞானசம்பந்தரின் சிறப்பு வீதியுலா ஆரூரில் நிகழ்ந்தது என்பது அக்கல்வெட்டு குறிப்பிடும் அரிய தகவலாகும்.

சீகாழியில் சம்பந்தர் வழிபாடு

அநபாயன் எனும் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனின் மூன்று கல்வெட்டுக்கள் ஆளுடையபிள்ளையார் கோயிலுக்கு அளிக்கப் பெற்ற கொடைகள் பற்றிக் கூறுகின்றன. மூன்றாம் ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 1136) கல்வெட்டில் ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கு அளிக்கப்பெற்ற நிலக் கொடை பற்றி விவரிக்கப்பெற்றுள்ளது. நான்காம் ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி.1137) கல்வெட்டில் ஆளுடையார் கோயிலில் முன்பு நிறுவப் பெற்ற திருவுருவங்கள் சிதைவு பெற்றமையால் புதியவை எடுக்கப் பெறுவதற்காக அளிக்கப்பட்ட நிலங்கள் பற்றிப் பேசுகின்றது. மேலும் அத்திருக்கோயிலில் எழுதிவைக்கப் பெற்றிருந்த திருமுறைகளைப் பூசித்துக் கண்காணிக்கத் **"தமிழ் விரகர்"** ஒருவர் நியமிக்கப் பெற்றதாகவும், அவர் திருமுறை ஏடுகள் பழுதடையாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதலும், பழுதடையின் அவற்றை எழுதிப் புதுப்பிப்பதும், அவற்றை பூசிப்பதுமாகிய கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் அவரது வேண்டுகோளுக்காக நிலம் அளிக்கப்பட்டதாகவும் கூறுகின்றது. ஆளுடையார் பிள்ளையார் கோயிலிலேயே காணப்பெறும் பத்தாம் ஆட்சியாண்டு (கி.பி.1144) கல்வெட்டில் ஜயங் கொண்ட சோழ வளநாட்டு ஆக்கூர் நாட்டுத் தலைச்சங்காட்டில் மும்முடிச் சோழன் பேரம்பலம் எனும் பொது மன்றத்தில் சபையார் கூடி திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் பாற்போனகத்திற்கு நிலம் விட்ட செய்தி சாசனமாக காணப்பெறுகின்றது.

சம்பந்தர் கோயிலில் காணப்பெறும் இரண்டாம் இராஜராஜ சோழனின் பன்னிரண்டாம் ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 1158)க் கல்வெட்டில் திருக்கழுமலத்து ஆளுடைய பிள்ளையார் கோயிலில் உள்ள மங்கையர்க்கரசி நாச்சியார் கோயில் வழிபாட்டிற்காக வீரசோழநல்லூர் பரிகிரஹத்து உறுப்பினர்கள் விற்றுக் கொடுத்த நிலம் பற்றி கூறப் பெற்றுள்ளது. தற்போது இக்கோயிலில் மங்கையற்கரசியார் சன்னதி காணப் பெறவில்லை எனினும் இரண்டாம் இராஜராஜன் காலத்தில் ஆளுடைய பிள்ளையார் வழிபாட்டோடு சோழ அரச குலத்தோன்றுலும், பாண்டியரின் பெருந்தேவியுமான மங்கையர்க்கரசியாருக்குச் சிறப்பு வழிபாடு நடைபெற்றது என்பது இச்சாசனத்தால் அறியப்பெறும் செய்தியாகும்.

மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 1181) குறிக்கப் பெற்றுள்ள சம்பந்தர் திருக்கோயிலில் காணப்பெறும் கல்வெட்டில் திருப்பதிக இசை பாடுவார்க்கும், பயிற்றுவார்க்குமாக அளிக்கப்பெற்ற நிலக் கொடை பற்றிக் கூறப் பெற்றுள்ளது. இக் கல்வெட்டின் மூலம் இசையோடு பதிகம் பாடுதல், பயிற்றுவித்தல் ஆகிய இருபணிகளுக்கும் அறக்கொடைகள் நல்கப் பெற்றதை அறிகிறோம்.

இம்மன்னவனின் ஆறாம் ஆட்சியாண்டினைக் (கி.பி. 1184) குறிப்பிடும் கல்வெட்டொன்று பிரமபுரீசர் கருவறையின் வழிபாட்டிற்காக உய்யகொண்டார் வளநாட்டு மாத்தூர் நாட்டு மாத்தூரில் நிலம் அளிக்கப் பெற்றதாகவும், குலோத்துங்க சோழனின் அடுக்களைப் பெண்டுகளில் ஒருத்தியான உய்யவந்தான் ராஜி விச்சாதரி என்பாள் ஆளுடைய

பிள்ளையின் திருவுருவத்தினை எடுப்பித்ததாகவும் கூறுகின்றது. அத்திருவுருவம் இத்திருக் கோயிலின் வழிபாட்டில் உள்ள ஆளுடைய பிள்ளையின் இரண்டு செப்புத் திருமேனிகளில் ஒன்றான கையில் பால்கிண்ணம் ஏந்திய திருமேனியாக இருக்கலாம். சாதாரண சமையல் பணிபுரிந்த ஒரு பெண் செய்த இந்த அறப்பணி போற்றுதற்குரிய ஒன்றாம்.

திருஞானசம்பந்தருக்கு தில்லையில் பொன் பிரதிமம்

தில்லைப் பெருங்கோயிலில் முதலாம் குலோத்துங்கனின் உயர்நிலைத் தலைவர்களுள் ஒருவனான நரலோக வீரன் எனும் மணவிற்கூத்தனான காலிங்கராயன் பலதிருப்பணிகளைச் செய்வித்து அவற்றை அத்திருக்கோயிலில் கல்வெட்டுப் பாடல்களாக எழுதி வைத்துள்ளான் என்பதை முற்பகுதியில் கண்டோம். அவ்வாறு காணப்பெறும் கல்வெட்டுப் பாடல்கள் வரிசையில் உள்ள வடமொழிப் பாடல்களில் ஒன்று,

"மலைமகளின் ஸ்தனத்திலிருந்து பாலைப் பருகிக் கலைமகளின் அருளைப் பெற்று ஆனந்தக் கூத்தாடி ஸ்ரீகண்டன் புகழைப் பாடிய ஆளுடைய பிள்ளையாரான திருஞான சம்பந்தப் பெருமானுடைய பொன் பிரதிமத்தை நிறுவி அதற்குப் பாயசம் நிவேதிக்க (நரலோக வீரன்) ஏற்பாடு செய்தான்" என்று கூறுகிறது.

"யத்வாணீ கிரிஜாகுசப் பிரகளிதம்
பித்வா ப்ரந்ருத்தம் பயோ
மாதுர்யாத திகாம் ததோ விகலித
ஸ்ரீகண்ட கீர்த்திக் கிரமா
மூர்த்திம் தஸ்ய த்ருசாம் மஹத்சவகரீம்
காந்யா குமாரஸ்ய தாம்
க்ருத்வா யாம்ச சாதகும்ப கழதம்
தஸ்யாதி சத் பாயசம்டட"

என்பது அச்சாசனப் பாடலாகும்.

பொன்னால் பிரதிமம் எடுத்தும் திருஞானசம்பந்தரின் கோயிலை பொற்றகடுகளால் மேய்ந்தும், அவருக்குப் பாயசம் நிவேதனம் செய்தும், ஞானக்குழந்தையின் திருப்பதிகம் முட்டாமல் கேட்கச் செய்தும் வழிபாடு செய்த நரலோக வீரனின் புகழ் தில்லைக் கோயில் உள்ளளவும் நிலைத்து நிற்கும்.

காஞ்சிபுரம்

காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் கோயிலில் காணப்பெறும் விக்கிரம சோழரின் நான்காம் ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 1122) கல்வெட்டில் பல்லவதிரையர் என்பவர் திருவேகம்ப முடையாரின் அர்த்தசாம பூசைக்காகவும், பாலாற்றிலிருந்து திருமஞ்சன நீர்கொண்டு வருவதற்காகவும், அவரே எடுப்பித்தச் சீகாழி ஆளுடையபிள்ளையாரின் அமுதுபடிக்காகவும்

குலோத்துங்க சோழர் ஆட்சிக்காலத்தில் அளித்திருந்த நிலத்தின் வருவாயை அதனை அனுபவித்த இருவர் அளிக்காததால், குலோத்துங்க சோழதேவரின் 45ஆம் ஆண்டு (கி.பி. 1115) முதல் செயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துத் தாமற்கோட்டத்துத் திருக்காமணி சதுர்வேதி மங்கலத்து மகாசபையோர் தாங்கள் அந்நிலத்தை வாங்கி அவ்வறக்கொடையைச் செயல் படுத்த ஒப்புக்கொண்ட சாசனம் விவரிக்கப்பெற்றுள்ளது. இக்கல்வெட்டுச் சாசனத்தால் காஞ்சி ஏகாம்பர நாதர் கோயிலில் முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் காலத்தில் (கி.பி. 1070 – 1125) சீகாழி ஆளுடைய பிள்ளையாரான திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்குச் சோழமண்டலத்தைச் சார்ந்த பல்லவதிரையர் என்பவர் உருவச்சிலை எடுத்து வழிபட்டதோடு, நாட்பூஜைகளுக்காகவும், பாலாற்று நீரால் திருமஞ்சனம் செய்யவும் நிலக்கொடை அளித்தது பற்றி அறியமுடிகிறது.

திருக்கோட்டியூர்

சிவகங்கை மாவட்டம் திருக்கோட்டியூர் சர்வேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் உள்ள திருபுவன சக்கரவர்த்தி ஜடாவர்மன் முதலாம் குலசேகர பாண்டியனின் மூன்றாம் ஆண்டுக் (கி.பி. 1193) கல்வெட்டில் அம்மன்னனின் அரசாணை குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. அதன்படி சூரதேவநல்லூரான திருஞானசம்பந்த நல்லூர் எனும் ஊரினை வடகளவழிநாட்டு அழகை மாநகர் சூரதேவ ஈஸ்வரமுடைய நாயனாருக்கு முற்றூட்டுத் தேவதானமாக வழங்கப்பட்டது என்றும் அவ்வருவாய் கொண்டு அக்கோயிலில் மங்கையர்க்கரசியார் எனும் பெண் ஒருத்தி எடுப்பித்த ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமேனிக்குப் பூஜைகளும், நிவேதனங்களும் செய்தல் வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

திருவிடைமருதூர்

திருவிடைமருதூர் மகாலிங்கசுவாமி திருக்கோயிலில் முதலாம் பராந்தகசோழன் காலத்திலேயே மூவர் முதலிகளுக்கு பிரதிமங்கள் எடுக்கப் பெற்றிருந்ததையும் பின்பு மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கும் (திருஞானசம்பந்தர்) ஆளுடைய நம்பிக்கும் (சுந்தரர்) அர்சனாபோக இறையிலி நிலம் அளித்ததையும் கூறும் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் 28 ஆவது ஆட்சியாண்டின் 114 ஆம் நாளில் வரையப்பெற்ற மற்றொரு கல்வெட்டு அப்பேரரசனின் உயர்நிலை அலுவலனான வாணாதிராஜன் என்பவன் எழுந்தருளுவித்த ஆளுடைய பிள்ளையாரின் பூஜைகளுக்காகவும், வைகாசிமாதத்துத் திருநாளில் எழுந்தருளுவிப்பதற்கும் குலோத்துங்க சோழனே அளித்த அறக்கொடை பற்றி விவரிக்கின்றது.

அர்ச்சனாபோகமாக 10 வேலி நிலத்தை இறையிலியாக (வரி இல்லாமல்) மூன்றாம் குலோத்துங்கன் வழங்கியமையும், அந்நிலங்கள் முறையே ஜெயங்கொண்ட சோழவள நாட்டில் விக்கிரம சோழன் சூரலூர் எனும் குலோத்துங்க சோழன் பூண்டியில் நான்குவேலியும் விளைநாட்டு விருதராஜ ·பயங்கரநல்லூரில் இருவேலியும், அதே நாட்டிலுள்ள அரிந்தவ

நல்லூரில் நான்கு வேலி நிலமும் உள்ளன என்றும், அதில் விளையும் நெல்கொண்டு நாட் பூசைகளும், வைகாசி மாதத்துத் திருநாளும் நிகழ்த்த வேண்டும் என்றும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

திருமலை

சிவகங்கை மாவட்டம் திருமலை எனும் ஊரில் உள்ள சிவாலயத்து கல்வெட்டுக்கள் இரண்டில் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஜடாவர்மன் குலசேகர பாண்டியனின் ஐந்தாம் ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 1195) குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. முதல் கல்வெட்டில் திருவெண் காட்டு நங்கை எனும் தேவரடியார் பெண்ணொருத்தி தனது ஊரான அழகை மாநகரில் உள்ள குன்றத்தூர் நாயனார் கோயிலில் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்குத் திருவெடுத்துக்கட்டி எனப் பிரகார மண்டபம் எடுத்த செய்தி கூறப்பெற்றுள்ளது.

இரண்டாம் கல்வெட்டில் திருமறை நாச்சியார் எனும் திருஞானசம்பந்த நங்கை என்பாள் அத்திருக்கோயில் எடுப்பித்த திருஞானசம்பந்தரின் பூசனை, நிவேதனங்களுக்காகத் தென்பரப்பு நாட்டு இராஜேந்திர சோழச் சதுர்வேதி மங்கலம் எனும் ஊரின் நிலம் அளித்த செய்தி கூறப் பெற்றள்ளது.

தலைஞாயிறு

மயிலாடுதுறை வட்டம் தலைஞாயிறு எனும் ஊரில் உள்ள குற்றம் பொறுத்தீஸ்வரர் திருக்கோயிலிலுள்ள மூன்றாம் இராஜராஜசோழனின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு (கி.பி. 1221) பார்வதி பாகர் கோயிலான அத்திருக்கோயிலிலுள்ள திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருமேனிக்கு நாள்தோறும் காலை சந்தியில் பூசனை செய்ய மாதேவபட்டன் என்பான் வைத்த பொன் பற்றி கூறுகின்றது.

ஆச்சாள்புரம் (நல்லூர்ப்பெருமணம்) கல்வெட்டில் சொக்கியார்

ஸ்ரீகைலாசம் என அழைக்கப்பெறும் சீகாழி வட்டம் நல்லூர்பெருமணம் திருக்கோயிலில் காணப்பெறும் மூன்றாம் இராஜராஜசோழன் காலத்துக் (கி.பி. 1218) கல்வெட்டில் இராஜாதிராஜ வளநாட்டு வன்னையூர் நாட்டு பஞ்சவன்மாதேவி எனும் குலோத்துங்க சோழச் சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையோர் ஸ்ரீகைலாசம் எனும் அத்திருக்கோயிலில் உள்ள ஆளுடைய பிள்ளையார் மற்றும் அவரது துணைவியார் சொக்கியார் ஆகியோர் திருமேனிகளுக்கு அமுது நிவேதனத்திற்காகவும், ஆயிரத்தெண்ணூற்றுவன் சந்தி பூஜையின் போது அபூர்விகளுக்கு உணவிடுவதற்காகவும் வைத்த நிலக்கொடை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

நல்லூர்ப் பெருமணத்தில்தான் திருஞானசம்பந்தருக்குத் திருமணம் நிகழ்ந்த வரலாறு கூறப்பெறுகின்றது. ஞானப்பிள்ளையார் கைத்தலம் பற்றிய மங்கையின் பெயர் "சொக்கி" என்பது இக்கல்வெட்டால் மட்டுமே அறியப்படுகின்ற செய்தியாகும்.

கோட்டூர்

கும்பகோணம் வட்டம் கோட்டூர் திருக்கொழுந்தீஸ்வரர் திருக்கோயிலில் உள்ள மூன்றாம் இராஜராஜ சோழன்காலத்துக் கல்வெட்டில் (கி.பி. 1225) நாகமங்கலமுடையார் அம்பலன் கோயில் கொண்டான் கொழுந்தாண்டார் என்பவர் எடுப்பித்த திருஞானம் பெற்ற பிள்ளையார் திருக்கோயில் பூசைகளுக்காகச் சிலர் அளித்த பொற்காசுகள் பற்றிக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

இதே திருக்கோயிலில் காணப்பெறும் மூன்றாம் இராஜராஜ சோழனின் பதினெட்டாம் ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 1234) கல்வெட்டில் அத்திருக்கோயிலில் கொழுந்தாண்டார் என்பவர் எடுப்பித்த திருஞானம் பெற்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கோயிலுக்கு அளிக்கப் பெற்ற நிலக்கொடை பற்றி விவரிக்கின்றது.

அவளிவநல்லூரில் தம்பரிசுடையார்

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் பாபநாசம் வட்டம் அவளிவநல்லூர் சாட்சிநாதர் திருக்கோயிலில் உள்ள மூன்றாம் இராஜராஜ சோழனின் பத்தாம் ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 1226) குறிக்கப் பெற்றுள்ள கல்வெட்டுச் சாசனத்தில் தம்பரிசுடையான் ஆதிச்சதேவன் எனும் அமரகோன் என்பான் தன்னுடைய கொடையாக நித்தவிநோத வளநாட்டு, ஆவூர்க்கூற்றத்து அவளிவ நல்லூர் தம்பரிசுடைய நாயனார் திருக்கோயிலில் விநாயகர், நாச்சியார், ஆட்கொண்ட நாயகர், திருபள்ளியறைநாச்சியார், ஆளுடையபிள்ளையார் ஆகிய செப்புத்திருமேனிகளை எடுப்பித்தான் என்று கூறப்பெற்றுள்ளது.

தெய்வத்திருமேனிகளோடு திருஞானசம்பந்தரின் பிரதிமத்தையும் எடுத்து அத்திருக்கோயிலுக்குப் பதிகம் பாடியருளிய அவரைச் சிறப்பித்து வழிபட்டான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் திருஞானசம்பந்தரின் திருஅவளிவநல்லூர் பதிகத்தின்

"கொம்பு இரிய வண்டு உலவுகொன்றை, புரிநூலொடு குலாவித்
தம்பரிசினோடு சுடுநீறு தடவந்து இடபம் ஏறி,"

என்ற அடிகளில் காணப்பெறும் "தம்பரிசு" என்ற சொல்லாட்சியைக் கொண்டு இச்சாசனத்தின் கொடையாளர், தம்பரிசுடையார் என்று தம் பெயரையும், தம்பரிசுடைய நாயனார் என்று இறைவன் பெயரையும் குறிப்பிட்டிருப்பது அவ்வூர் திருப்பதிகத்தின் மேலுள்ள ஈடுபாடே என்பதில் ஐயமில்லை.

திருவடத்துறை

தென்ஆர்க்காடு மாவட்டம் விருத்தாசலம் வட்டத்திலுள்ள திருநெல்வாயில் அரத்துறை எனும் தலம் தற்காலத்தில் திருவடத்துறை என்றும் திருவட்டுத்துறை என்றும் அழைக்கப் பெறுகின்றது. அங்குள்ள திருக்கோயிலில் காணப்பெறும் மூன்றாம் இராஜராஜசோழன் காலத்துக் (1235 கி.பி.) கல்வெட்டில் சேக்கிழான் பாலறாவாயன் எனும் களப்பாளராயன்

என்பார் அத்திருக்கோயிலில் உள்ள ஆளுடைய பிள்ளையாரின் பிரதிமத்தை வைகாசி, மாசி மாதங்களில் நிகழும் திருவிழாக்களின் போது திருமாறன் பாடிக்கு எடுத்துச் செல்லும் போது நிவேதனங்கள் படைப்பதற்காக அளித்த கொடை பற்றி விவரிக்கின்றது.

திருவாய்மூர்

மூன்றாம் இராஜராஜ சோழரின் 29ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1244) வெட்டப்பெற்ற கல்லெழுத்துச் சாசனம் ஒன்று நாகை மாவட்டத்துத் திருவாய்மூர்த்திருக்கோயிலில் காணப் பெறுகின்றது. அக்கல்வெட்டு நெய்தல்வாயில் எனும் ஊரினனாகிய பத்தரைப் பணிவார் எனும் ஆட்கொண்டவல்லி என்பான் தான் அத்திருக்கோயிலில் எடுப்பித்த திருஞானம் பெற்ற பிள்ளையாருக்கு பூசனைகளும் அமுதுபடிகளும் செய்ய நிலக்கொடை அளித்தார் என்று கூறுகின்றது. அதற்கான நிலத்தை 4000 அன்றாடு நற்காசுக் கொடுத்துத் திருவாய் மூருடையார் திருக்கோயில் நிர்வாகிகளிடமிருந்து பெற்றார் என்பதும், அவருக்குப் பரமேஸ்வர சதுர்வேதிமங்கலம் எனும் ஈசனூரில் காணியாக நிலம் இருந்தது என்றும் விவரிக்கப்பெற்றுள்ளது.

திருவிடைவாய்

திருவாரூர் மாவட்டம் திருவிடைவாய் (திருவிடைவாசல்) திருக்கோயிலில் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானாரின் திருப்பதிகம் கல்வெட்டாகப் பொறிக்கப் பெற்றுள்ளது. அதே திருக்கோயிலில் மூன்றாம் இராஜேந்திர சோழனின் 7ஆம் ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 1253) கல்வெட்டொன்று காணப்பெறுகின்றது. அக்கல்வெட்டில் விடையபுரம் எனும் விருதராஜ பயங்கரபுரத்து வணிகர்கள் இராஜேந்திர சோழனின் 6ஆம் ஆட்சியாண்டில் எடுப்பித்தச் சொக்கக்கூத்தர் (நடராஜர்), நாச்சியார், திருஞானம் பெற்ற பிள்ளையார் ஆகிய திருமேனிகளின் வழிபாடு மற்றும் அமுதுபடிகளுக்காக அத்திருக்கோயில் பண்டாரத்தில் முதலீடு செய்த காசுகள் பற்றிக் கூறுகின்றது.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமானை திருஞானம் பெற்ற பிள்ளை என்றழைக்கும் மரபு சோழர்களின் இறுதிக் காலத்தில் நிலவியதை திருவிடைவாய் கல்வெட்டு மட்டுமின்றி திருவுசாத்தானம் (கோயிலூர்) தலைஞாயிறு கல்வெட்டுக்களும் எடுத்துரைக்கின்றன.

கோயிலூர்

திருஞானம் பெற்ற பிள்ளையார் என்றும், கூத்தாடுநாயனார் என்றும் கோயிலூர் கல்வெட்டுக்கள் தமிழாகரரைக் குறிப்பிடுகின்றன.

திருநள்ளாறில் கடலாடுதலும் பண் இசைத்தலும்

திருநள்ளாறு தர்பாரண்யேஸ்வரர் கோயிலிலுள்ள சடையவர்மன் ஸ்ரீவல்லபனின் மூன்றாம் ஆண்டு (கி.பி. 1311) கல்வெட்டில் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருமேனியைக் கடலில் (காரைக்கால்) தீர்த்தமாட எழுந்தருளுவித்த செய்தி குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. அபிமுக்த

நாயனார்க் கோயிலில் நடைபெறும் விழாநாட்களில் அக்கோயில் பெருமானை உலாவாக எழுந்தருளுச் செய்வது போலவே சுந்தரபாண்டிய பிரமாதிராயர் எழுந்தருளுவித்த திருஞானசம்பந்தரையும் உலாவாக எழுந்தருள செய்யவும், கடலுக்குத் தீர்த்தமாட எழுந்தருளச் செய்யவும், திருநள்ளாற்றைச் சேர்ந்த நாடுடைய நாயகப் பேரிளமையார் என்னும் குழுவினர் ஏற்பாடு செய்தனர். திருஞானசம்பந்தப் பெருமானை உலாவாக எழுந்தருளச் செய்யும் போது ஸ்ரீபாதம் தாங்கிச் செல்வதற்கு எட்டு ஆட்களையும் பண் இசைப்பார் இருவரையும் திருவிளக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு தேவயைான ஆட்களையும் குறைவில்லாமல் தாங்களே கொடுத்துத் திருஉலா எழுந்தருளச் செய்வதாக சமய பண்டாரத்தார்க்கு அப்பேரிளமையார் உறுதி அளித்ததைக் கல்வெட்டு தெரிவிக்கின்றது.

இக்கல்வெட்டு திருஞானசம்பந்தரை "நாயனார் சம்பந்தப்பெருமான் நாயனார்" – என்று குறிப்பிடுகின்றது. திருவுலா போகும்போது இருவர் தேவாரம் பாட நியமிக்கவேண்டும் என்பதனை "பண் எடுக்கப்பேர் இரண்டும்" என்றும் கூறுகின்றது.

இதே கோயிலிலுள்ள நான்காம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் ஐந்தாம் ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 1322) கல்வெட்டு அபிமுக்தேஸ்வரமுடைய நாயனார்க்கு வேண்டும் அமுதுபடி, சாத்துபடி உள்ளிட்ட தேவைகளுக்கும், மாசித் திருநாளில் நாயனார் சம்பந்தப் பெருமான் நாயனாரைத் திருக்கடலுக்குத் தீர்த்தமாட எழுந்தருளச் செய்யவும் தெளிச்சேரியில் நிலக்கொடை வழங்கப் பெற்றதை விவரிக்கின்றது.

பாண்டியப் பேரரசர் காலக்கொடையால் திருநள்ளாற்றிலிருந்து புறப்பட்டு காரைக்கால் அருகே கடற்றுறையில் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்குக் கடல் நீராட்டல் நிகழ்ந்தது போன்றே திருவெண்காடு கோயிலிலிருந்து நாயன்மார் மூவருடைய திருமேனிகளுக்கும் காவிரி கடலோடு சங்கமிக்கும் துறையில் (பூம்புகாரில்) கடல் நீராட்டல் நிகழ்ந்தது என்ற செய்தி மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் கல்வெட்டால் அறிய முடிகிறது.

திருவாலவாயில் வாது செய்த வாரணமுடையார் கோயில்

பாண்டி நாட்டை கி.பி. 1297 முதல் 1342 வரை ஆட்சி செய்தவன் மூன்றாம் சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் என்பானாவான். இவனுடைய 21ஆம் ஆட்சியாண்டான கி.பி. 1318ஆம் ஆண்டில் (ஜனவரி 20ஆம் நாள்) மதுரையில் திகழ்ந்த வாதுசெய்த வாரண முடையார் கோயில் எனும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானாரின் கோயிலுக்காக அளிக்கப் பெற்ற நிவந்தம் பற்றி மதுரைக் கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டொன்று விவரிக்கின்றது.

வாதுசெய்த வாரணீஸ்வரமுடைய நாயனார் கோயில் கைக்கோளரில் மாதேவர் அழகிய சொக்கனாரான சுந்தரபாண்டிய சோழ கோனார் என்பவருக்கு மதுரோதய வளநாட்டு மாடக்குளக்கீழ்ப் பிரமதேயம் கொடிமங்கலமான முடித்தலை கொண்ட பாண்டிய சதுர்வேதி மங்கலத்து மகாசபையார் துவரன் மாத்தூர் நீர் நக்கலுக்கு மேற்கும், நாகமலைக்கு வடக்கும்,

வையையாற்றுக்குத் தெற்கும் வல்லபப்பிலாற்றுக்கு கிழக்கும் அமைந்த மாத்தூர் எனும் ஊரினை விலைபேசி விற்றதைக் குறிக்கின்றது.

இதே கோயிலிலுள்ள மூன்றாம் சடையவர்மனின் 21 ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் (கி.பி. 1318) வாது செய்த வாரணமுடையார் கோயிலுக்காக கைக்கோளன் ஒருவனிடமிருந்து நூறு புதுக்குளிகை பணம் பெற்றுக் கொண்டு மதுரோதய வளநாட்டு மாடக்குளக்கீழ்ப் பிரமதேயம் கொடிமங்கலத்து மகாசபையார் நிலம் விற்றுக் கொடுத்தது கூறப் பெற்றுள்ளது.

இவ்விரு கல்வெட்டுக்களும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானருக்காக எடுக்கப் பெற்றிருந்த திருக்கோயிலை 'வாது செய்த வாரணீஸ்வரமுடைய நாயனார் கோயில்' வாது செய்த வாரணமுடைய நாயனார் கோயில் என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. சங்கற்ப நிராகரணம் எனும் சாத்திர நூல் திருஞானசம்பந்தரின் திருப்பெயராக " வாது வென்ற பூசுரன்" என்ற பெயரினைக் குறிப்பிடுகின்றது. ஒட்டக்கூத்தரோ தக்கயாகப் பரணியில் ஞானசம்பந்தருக்கு சுட்டியுள்ள பதினைந்து திருநாமங்களில் ஒன்றாக "வைதீகவாரணம்" என்ற பெயரினைக் கூறியுள்ளார். இவ்விரண்டு பெயர்களில் காணப்பெறும் சொற்களின் கூட்டாக "வாது செய்த வாரணமுடையார்" என்ற பெயர் பாண்டி நாட்டு மதுரையம்பதி கல்வெட்டில் காணப்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இக்கல்வெட்டுக்களால் மதுரையில் சமணர்களை வாதில் வென்ற ஞானப்பிள்ளையாருக்கு பாண்டியர்கள் இப்பெயரினைச் சூட்டி மகிழ்ந்ததோடு கோயில் எடுத்தும் போற்றினர் என்பதறியலாம்.

மதுரையில் அமணர்களுடன் ஞானசம்பந்தர் வாது செய்த போது அனலில் இட்ட ஏடு திருநள்ளாற்றுப் பதிகமாகும் (பச்சைப் பதிகம்). அது போலவே ஏட்டைத் தீயிலிடும் முன்பு திருநள்ளாற்று ஈசனைப் போற்றும் பதிகத்தினையே பாடினார். திருநள்ளாற்றுக் கோயிலில் உள்ள கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டினைச் சார்ந்த சோழர்கால கல்வெட்டொன்றில் அங்கு திகழ்ந்த வாது செய்வாரணன் திருநந்தவனம் பற்றிய குறிப்பு காணப் பெறுகின்றது.

இவ்வாறு தமிழகம் முழுதுமுள்ள பல சிவாலயங்களில் காணப்பெறும் எண்ணற்ற கல்வெட்டுக்கள் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானாருக்குப் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பலராலும் செய்யப் பெற்ற கொடைகளை எடுத்துரைக்கின்றன. விரிவு அஞ்சி அவை முழுதும் உரைக்கப்பெறவில்லை.

தேவாரம் எனும் சொல் வழக்கு

அண்மைக்காலமாக திருஞானசம்பந்தர் பாடிய பனுவல்களை திருக்கடைக்காப்பு என்றும், நாவுக்கரசரின் பாடல்களை தேவாரம் என்றும், ஆரூரரின் இன் தமிழ்ப்பாக்களை திருப்பாட்டு என்றும் கூறுவதை மேடைப் பேச்சாளர்கள் வழக்கமாகக் கொண்டு வருகின்றனர். இக்கூற்று ஆதாரமற்ற ஒன்றாம். மூவர் முதலிகள் தாம் யாத்த பாடல்களை எந்த ஒரு இடத்தும் தேவாரம் என்ற பெயரால் குறிக்கவில்லை. அவர்களின் வரலாற்றை

எடுத்துரைத்த சேக்கிழார் பெருமான் கூட திருத்தொண்டர் புராணத்துள் எந்தவொரு இடத்தும் மூவர் தம் பாடல்களைத் தேவாரம் எனக் கூறவில்லை. மூவர் வாழ்ந்த பல்லவர்காலத்துப் பின்பு சோழப் பேரரசர்கள் காலத்தும் அப்பனுவல்களைத் திருப்பதிகம் என்றே குறிப்பிட்டனர் என்பதை இலக்கியங்களும், கல்வெட்டுக்களும், செப்பேடுகளும் செப்புகின்றன.

கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் மலர்ந்த ஏகாம்பர நாதர் உலா எனும் நூலில்,

"மூவாத பேரன்பின் மூவர் முதலிகளும்
தேவாரம் செய்த திருப்பாட்டும்"

என இரட்டைப் புலவர்கள் கூறியுள்ளனர். அதே நூற்றாண்டில் மலர்ந்த குலசை உலா "நாவாரத் தேவாரம் நண்ணு திருவாசகமும் பாவணர் பண்ணில் படித்துவர" – என்று மூவர் திருமுறைகளையும் தேவாரம் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பெற்ற அருணைக்கலம்பகத்தில்

"வாய்மை வைத்த சீர்த் திருத்தேவாரமும் திருவாசகமும்
உய்வைத்தரச் செய்த நால்வர்"

– என சைவ எல்லப்பநாவலர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரை திருப் பதிகங்களைத் தேவாரம் எனும் சொல்லால் குறிப்பதும், நால்வர் வழிபாடு பற்றிப் பேசுவதும் கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தான் வழக்கிற்கு வந்தன என்பதறிய முடிகின்றது.

பண்டு தமிழகத்தின் மடாலயங்களிலும் மன்னர் தம் கோயில்களாம் அரண்மனைகளிலும் ஆன்மார்த்த மூர்த்திகளை வழிபாடு செய்ய அமைக்கப்பெற்ற சிறு கோயில்களைத் "தேவாரம்" என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டனர். இல்லங்களில் ஆன்மார்த்த மூர்த்தி பூசிக்கப்பெறுகின்ற சிறு அறையோ, அல்லது அம்மூர்த்தி திகழும் பூசைப் பெட்டியோ தேவாரம் என்ற சொல்லால் குறிக்கப்பெற்றமையை ஈடுபோன்ற வைணவ வியாக்கியான நூல்களால் அறியலாம். அத்தகு தேவாரங்களில் பணிபுரிந்த பிரம்மச்சாரிகளை தேவாரமாணி என்றும், நிருவாகிகளை "தேவார நாயகஞ் செய்வார்" என்றும் சோழர் கல்வெட்டுக்கள் கூறா நிற்கின்றன.

கருப்பங்குன்று எனும் இடத்தில் கி.பி. 7 – 8 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கற்பாறை ஒன்றில் அமைக்கப்பெற்ற சிறு கோயில் ஒன்றினை அங்குள்ள கல்வெட்டு "ஸ்ரீ சதுர்விம்சதி சதிஸ்தாவக வாசுதேவ சித்தாந்த படாரர் செய்வித்த தேவாரம்" எனக் குறிப்பிடுகின்றது. அதுபோன்றே திருவண்ணாமலை அருகிலுள்ள சோழபாண்டிபுரத்தில் காணப்பெறும் ஒரு சமண சிறு கோயிலில் "ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீவேலி கொங்கரையர் புத்தடிகள் செய்வித்த தேவாரம்" – என்ற கல்வெட்டு காணப்பெறுகின்றது. இக்கல்வெட்டு கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகும். பல்லவர் காலத்தும் சோழர் காலத்தும் தனி நபர்களுக்காக எடுக்கப்பெற்ற சிறுகோயில்களே (ஆன்ம பூசை செய்யும் இடம்) தேவாரம் என்ற சொல்லால் குறிக்கப் பெற்றன.

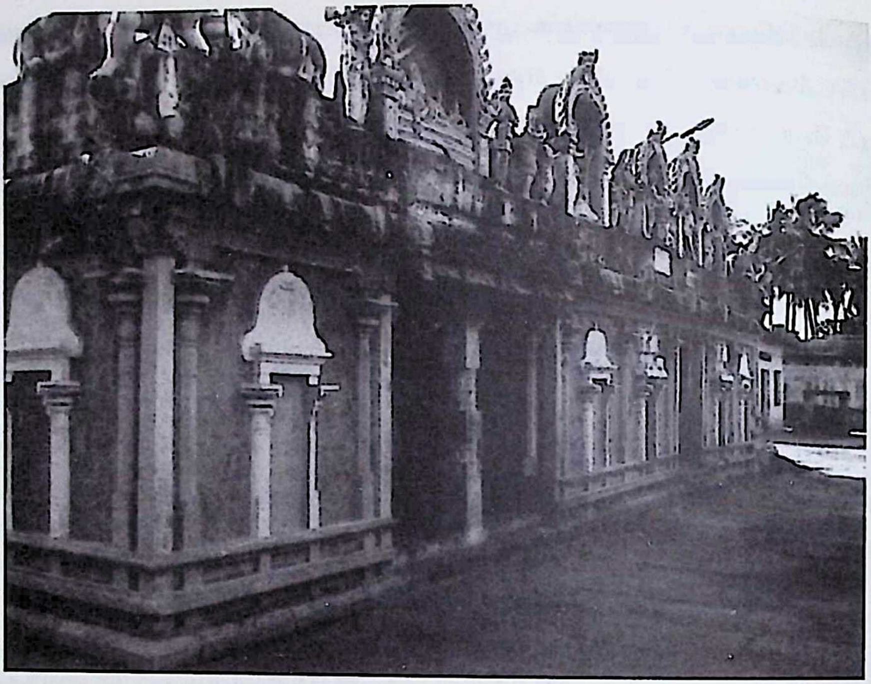

திருக்கோளிலி திருக்கோயிலின் கல்வெட்டு உள்ள முன்மண்டபம்

கல்வெட்டில் தேவாரம் என்ற சொல் உள்ள இடம்

சோழர் கால கல்வெட்டுச் சாசனங்கள் பல அத்தகு தேவாரமாம் சைவ சிற்றாலயங்களில் நிகழும் பூசனைகளின் போது திருப்பதிகம் பாடுவதை சிறப்பாக மேற்கொண்டொழுகினர் என்பதைத் தெளிவுற உரைக்கின்றன. “நம்முடைய தேவாரத்தில் திருப்பதிகம் பாடும் பெரியான் மறைதேடும் பொருளான அகளங்கப்பிரியனுக்கு” என்பன போன்ற கல்லெழுத்து வரிகள் பலவற்றை நாம் காணமுடிகின்றது.

திருப்பதிகம் விண்ணப்பம் செய்வதைத் தேவாரம் பாடுதல் எனக் கூறும் வழக்கு பற்றி, தமிழகத்தில் காணப்பெறும் மூன்று கல்வெட்டுகள் துலக்கம் தருகின்றன. அவற்றுள் முதல் கல்வெட்டு திருவொற்றியூர் திருக்கோயிலிலுள்ளது. மூலவர் கருவறையின் மேற்கு திசையில் அமைந்த அந்த கல்வெட்டு கி.பி. 1063இல் முடிசூடிய சோழப் பெருவேந்தன் வீரராஜேந்திர சோழனின் சாசனமாகும். இவன் கங்கைகொண்ட இராஜேந்திர சோழனின் புதல்வனாவான். திருவொற்றியூர் கோயிலில் மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவையையும், தேவார திருப்பதிகங்களையும் பாடி ஆடும் நங்கையர்க்கும் என சிங்க விஷ்ணு சதுர் வேதிமங்கலம் (மணலி) எனும் ஊரில் 60 வேலி நிலம் அளித்து அதன் வருவாய் கொண்டு மேற்குறித்த பணிகளை மேற்கொள்ள ஆணையிட்டதை விவரிக்கின்றது. தமிழகத்தில் இக்கல்வெட்டுதான் மூவர்தம் திருப்பதிகங்களை முதன் முதலாக **“தேவார திருப்பதிகம்”** எனக் குறிக்கின்றது.

இரண்டாம் சாசனமாக விளங்குவது திருக்குவளை எனத் தற்காலத்தில் குறிக்கப்பெறும் திருக்கோளிலி சிவாலயத்துக் கல்வெட்டாகும். நாகை மாவட்டத்தில் திகழும் திருக்கோளிலி சிவாலயத்தின் மகா மண்டபத்து கிழக்கு நோக்கித்திகழும் சுவரில் நுழைவு வாயிலுக்குத் தென்புறம் சடையவர்மன் இரண்டாம் சுந்தரபாண்டியனின் சிலாசாசனமொன்றுள்ளது. அம்மன்னவனின் பத்தாம் ஆண்டின் எதிராமாண்டு (11 ஆம் ஆண்டு – கி.பி. 1286) பதிவு பெற்ற இக்கல்வெட்டில் மாங்குடி என்னும் ஊரினனாகிய வியாபாரி பிச்சன் கணபதி ஆண்டார் என்பார் 106 பனத்தை கோயிலில் முதலீடு செய்து அது கொண்டு வேலி 3 மா நிலம் வாங்கி அதன் வருவாயிலிருந்து மாதந்தோறும் திருவாதிரை நாளில் அக்கோயிலின் ஈசனாரையும், தேவியையும் திருவீதி உலா எழுந்தருளச் செய்யவும், ஆளுடைய பிள்ளையாரான திருஞானசம்பந்தருக்கு பாலமுது நிவேதனம் செய்து, திருவுலா எழுந்தருளச் செய்து அவர் முன்பு **தேவாரம் பாடவும்** செய்யவேண்டும் என அந்நிலக்கொடையை அளித்ததாகச் கூறப் பெற்றுள்ளது.

திருஞானசம்பந்தருக்குத் திருஞான அமுதான பாலமுது நிவேதனம் செய்தல், திருவீதி உலா எழுந்தருளச் செய்தல், அவர் முன்பு தேவாரம் பாடுதல் ஆகிய பணிகள் அங்கு நிகழ்ந்துள்ளன. தமிழ்நாட்டிலேயே தேவாரம் என மூவர்தமிழை அதிலும் சிறப்பாக இங்கு ஞானசம்பந்தர் தமிழை தேவாரம் என்ற சொல்லால் சுட்டும் முதற் கல்வெட்டுச் சான்று இதுவேயாகும். இச்சாசனம் பொறிக்கப்பெற்ற ஆண்டோ கி.பி. 1286 ஆகும்.

தேவாரம் எனும் சொல் வழக்கு குறித்துப் பேசும் மூன்றாவது சான்றாக விளங்குவது பிரான்மலை கல்வெட்டாகும். பாண்டி மண்டலத்து பிரான்மலை மங்கை நாதேஸ்வரர் திருக்கோயிலிலுள்ள தட்சிணாமூர்த்தி சன்னிதியின் மேற்குப்புறம் ஜடாவர்மன் திரிபுவன சக்கரவர்த்தி வீரபாண்டியனின் ஒன்பதாம் ஆட்சியாண்டு கல்வெட்டொன்று காணப் பெறுகின்றது. இதன் காலம் கி.பி. 1306 ஆகும். கேரள சிங்கவள நாட்டு குலசேகரபட்டினம் எனும் அருவியூரினனாகிய திருக்கொடுங் குன்றமுடைய சிவநெறிகாட்டினார் என்பவருடன் அக்கோயில் நிருவாகிகள் செய்து கொண்ட ஓர் ஒப்பந்தமே இச்சாசனமாகும். சிவநெறி காட்டினார் அத்திருக்கோயிலுக்கென செய்தளித்த திருஞானம் பெற்ற பிள்ளையார் திருமேனிக்கு உரிய அமுது படிகளுக்காகவும், அவர் முன்பு **தேவாரம் பாடவும்**, சந்தி விளக்கு எரிக்கவும், திருவிழாக்களின் போது அத்திருமேனி உலாப் போவதற்காகவும் அவர் முதலீடு செய்த பத்து ஆணை அச்சு காசுகளை கோயிலார் பெற்றுக் கொண்டு அதன் வட்டியிலிருந்து மேற்குறித்த பணிகளைச் செய்வதாக ஒப்புக் கொண்டு இக்கல்லெழுத்துச் சாசனத்தைப் பதிவு செய்துள்ளனர். திருக்கொடுங்குன்றத்திலும் திருஞானக்குழந்தையார் முன்பு தேவாரம் பாடப்பெற்றது என்ற குறிப்பு அரிய வரலாற்றுத் தகவலாகும்.

தமிழகத் திருக்கோயில்களில் பல்லவர் காலந்தொட்டு இடம்பெற்றுத்திகழும் கல்வெட்டுச் சாசனங்களைத் தொகுத்து நோக்கும் போது திருஞான சம்பந்த பெருமானாரின் தேவாரப்பாடல்கள் பற்றியும், அவருக்காக எடுக்கப்பெற்று வழிபாடு இயற்றப்பெற்ற அவர்தம் பிரதிமங்கள் பற்றியும், அங்கு திகழும் அரிய செய்திகளையும் கண்ணுற்றோம். ஆளுடைய பிள்ளையாருடன் சென்ற அடியார்கள்தாம் அவர் பாடிய பாடல்களை ஏட்டில் பதிவுசெய்தனர் என்பதும், கணநாதர் போன்றோர் அவர்தம் பதிகங்களை ஏடுகளில் பதிவு செய்து பிறர்க்கு அளித்தனர் என்பதும், சோழப் பெருவேந்தர்கள் காலத்தில் சீகாழி கோயிலில் **"தமிழ் விரகர்"** ஒருவர் நியமிக்கப்பெற்று ஆளுடைய பிள்ளையின் பதிகங்கள் காப்பாற்றப் பெற்றன என்பது பற்றியும் கண்ணுற்றோம் தில்லையில் மணவிற் கூத்தன் பிள்ளையாருக்கு பொறப்படிமம் சமைத்து, பொற் கோயில்செய்து, திருமுறைகளை செப்பேட்டில் எழுதிப் பாதுகாத்தான் என்பதும், தென்பாண்டி நாட்டில் பிள்ளை பஞ்சவன் பிரமாதி ராஜன் என்பார் முதல் மூன்று திருமுறைகளையும் செப்பேட்டில் எழுதி **"பிள்ளையார் திருமுறை செப்பேடுகண்டபெருமான்"** என்ற பட்டம் பெற்றமையையும் அறிந்தோம்.

திருவிடைவாயில் திருக்கோயிலில் சம்பந்தர் திருப்பதிகம் வெளிப்பட்டமை பற்றியும், கோவிந்த புத்தூரில் பிள்ளையாரின் திருப்பாடலொன்று கல்வெட்டில் இடம் பெற்றமை பற்றியும் கண்டோம். நல்லூர் பெருமணத்துக் கல்வெட்டொன்றின் மூலம் ஞானக் குழந்தையார் மணம் புரிந்து கொண்ட மங்கையின் திருநாமம் **சொக்கியார்** என்பதும் அறிந்தோம் சீகாழியில் உள்ள ஆளுடைபிள்ளையார் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுக்கள் பகரும் செய்திகள் அனைத்தும் கண்டோம்.

தேவரடியார் பெண்களும், அடுக்களைச் சமையல் செய்யும் பெண் ஒருத்தியும் செய்த வழிபாடுகள் பற்றியும் பண் இசைத்தல், கடலாடுதல் போன்ற நிகழ்வுகள் பற்றியும் விரிவுற அறிந்தோம். திருப்பதிகங்களைத் தேவாரம் என்ற சொல்லால் அழைக்கும் மரபு உதித்த காலம் பற்றியும் கண்ணுற்றோம். கல்லெழுத்துச் சாசனங்களும், அவைகளைத் தாங்கி நிற்கும் தமிழக கோயில்களும் வரலாற்றுப் பெட்டகங்களாக, கலைக் கருவூலங்களாக, ஆன்மிகப் பயிர் வளரும் கழனிகளாக, பண்பாட்டை மலரச் செய்யும் தாமரைத் தடாகங்களாக என்றென்றும் விளங்குகின்றன என்பது புகழ்ச்சியன்று மெய்யுரையே. கழுமலத்தார் பாதம் பணிந்து சம்பந்தர் தமிழ் பாடுவோம்.

திருஞானசம்பந்தர் சுட்டியருளிய பழங்காவிரியும் அரிசிலாறும்

திருஞானசம்பந்தர் சுட்டியருளிய பழங்காவிரியும் அரிசிலாறும்

– முதுமுனைவர் குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன்

'கங்கையிற் புனிதமாய காவிரி' – என்று தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் போற்றிடும் பொன்னிநதியின் நடுவு தன்னுள் ஈசனார் இருக்கும் திறத்தைத் திருநாவுக்கரசு பெருமானார், "கன்னியை ஒருபால் வைத்துக் கங்கையைச் சடையுள் வைத்துப் பொன்னியின் நடுவு தன்னுள் பூம்புனல் பொலிந்து தோன்றும் துன்னிய துருத்தியானை தொண்டனேன் கண்டவாறு" எனப் போற்றிப் பரவியுள்ளார். மூன்றாம் இராஜராஜசோழனின் முசிறிக் கால்வாய் மதகுக் கல்வெட்டு இப்புனித நதியை "கரிகாற் சோழப் பேராறு" எனக் குறிப்பிடுகின்றது. சோழ நாட்டிற்கு வளம் பயக்கும் காவிரி நதிக்கரையிலும், அதன் கிளை நதிகளின் கரைகளிலும் அமைந்துள்ள தேவாரத் தலங்களைப் பாடிய மூவர் முதலிகள் அவை எந்த நதியின் எந்தக் கரையில் அமைந்துள்ளன என்பன போன்ற குறிப்புகளையும் தம் பாடல்களில் வரைந்துள்ளனர். திருஞானசம்பந்தப் பெருமானார் சில தலங்களில் தாம் பாடிய திருப்பதிகங்களில் "பழங்காவிரி" என்ற குறிப்பினைத் தந்துள்ளார். பழங்காவிரி பற்றிய அவர்தம் பாடற் குறிப்புகள், சேக்கிழார் பெருமான் சுட்டும் திருஞானசம்பந்தர் வரலாறும் மேலும் திருஇடைமருது கல்வெட்டுக்கள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து நோக்கும்போது ஒரு காலகட்டத்தில் காவிரி நதி தன் போக்கில் மாற்றம் கொண்டமையும், அவ்வருளாளர்கள் காலத்தில் பழைய தடமொன்று எஞ்சியிருந்தமையும் அறிகிறோம். பழங்காவிரி என்ற பெயரில் இருந்த அத்தடமும் பின்னாளில் மறைந்தமையால் அந்நதியைத் தற்போது நாம் காண இயலவில்லை. ஞானக்குழந்தையார் சுட்டும் அந்நதி பற்றியும் அதன் கிளையான அரிசில் என்ற ஆற்றின் பெருஞ்சிறப்பும் அதன்போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றியும் இனிக் காண்போம்.

திருவலஞ்சுழியும் பொன்னியும்

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் திருவலஞ்சுழி என்னும் ஊருக்கு மேற்காக சில கி.மீ. தொலைவில் தற்போது காவிரி, அரிசில் என இரு ஆறுகள் பிரிகின்றன. அவை திருவலஞ்சுழிக்கும், திரவேரகம் எனும் சுவாமிமலைக்கும் இடையே அடுத்தடுத்து ஓடுகின்றன. தெற்கில் திருவலஞ்சுழி திருக்கோயிலை ஒட்டிச் செல்லுகின்ற ஆற்றினை அரிசிலாறு என்றும் வடக்கில் சுவாமிமலையை ஒட்டி ஓடும் ஆற்றினைக் காவிரி என்றும் அழைக்கின்றனர். காவிரி கும்பகோணம் நகருக்கு வடக்கிலும், அரிசிலாறு அந்நகருக்குத் தெற்கிலும் திகழ்கின்றன.

திருவலஞ்சுழி திருக்கோயிலில் பதிகங்கள் பாடிய திருஞானசம்பந்தர் விண்டு எலாம் மலர எனத் தொடங்கும் பதிகத்தில்,

"பூசம் நீர்பொழியும் புனல் பொன்னியில் பன்மலர்
வாசம் நீர் குடைவான் இடம் தீர்க்கும் வலம்சுழி" என்றும்,

"தீர்த்த நீர் வந்து இழிபுனல் பொன்னியில் பல்மலர்
வார்த்த நீர் குடைவார் இடர் தீர்க்கும் வலஞ்சுழி"

என்றும் இரு இடங்களில் வலஞ்சுழியில் ஓடும் பொன்னிநதி பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சம்பந்தரே, "என்ன புண்ணியம்" எனும் இத்தலத்துப் பதிகத்தில்,

"மன்னு காவிரிசூழ் திருவலஞ்சுழி வாணனை" – என்றும்,

"மறி உலாம் திரைக்காவிரி வலஞ்சுழி மருவிய பெருமானை" – என்றும் போற்றிப் பரவியுள்ளார். "பள்ளம் அது ஆய" எனத் தொடங்கும் மற்றொரு பதிகத்தில்,

"வண்டு அமரும் பொழில் மல்கு பொன்னி வலம்சுழி வாணன்" – என்றும் குறிப்பிடும் பாங்கால் கோயிலருகே வலம் சுழித்தவாறு ஓடும் நதி பொன்னியாம் காவிரியே என்பது வெள்ளிடைமலை. தற்காலத்தில் கூறுமாபோல அது "அரிசில்" என்று பண்டு அழைக்கப் பெற்றிருப்பின் திருஞானசம்பந்தர் அதனை நிச்சயம் குறித்திருப்பார். ஏனெனில் கலயநல்லூரில் தொடங்கி திருசிவபுரம், அரிசிற்கரைப்புத்தூர், திருப்பேணுபெருந்துறை, திருப்பாம்புரம், திருதிலதைப்பதி, திருஅம்பர்மாகாளம், திருஅம்பர் பெருந்திருக்கோயில் ஈறாக அரிசிலாற்றின் கரையில் அமைந்த தலங்கள் அனைத்தையும் பாடும்போது அரிசிற்கரைத் திருவூர்களாகவே அவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருவலஞ்சுழியில் பதிகம் பாடிய திருநாவுக்கரசர்,

"மலைஆர் திரள் அருவிப் பொன்னி சூழ்ந்த
வலஞ்சுழியே புக்கு இடமா மன்னினாரே"

என்றும், கொட்டையூர் பதிகத்தில், "உருமணி நீர்ப்பொன்னி வலஞ்சுழி", "மலைப்பண்டம் கொண்டு வரும் நீர்ப்பொன்னி வலஞ்சுழி", "மந்தாரம் உந்திவரும் நீர்ப்பொன்னி வலஞ்சுழி, மேலார் திரை புரளும் காவிரிவாய் வலஞ்சுழி, மைக்கொள் மயில் தழை கொண்டு வரும் நீர்ப் பொன்னி வலஞ்சுழி", "மண்டுபுனல் பொன்னி வலஞ்சுழி", மணல் வரும் நீர்ப்பொன்னி வலஞ்சுழி, வருதிரை நீர்ப் பொன்னி வலஞ்சுழி, வளம் கிளர் நீர்ப்பொன்னி வலஞ்சுழி என்றெல்லாம் போற்றிப் பரவியுள்ளார். திருவலஞ்சுழியில் வலம் சுழித்துச் செல்லும் ஆற்றினை எந்த ஒரு இடத்திலும் அரிசில் என அவரும் குறிப்பிடாதது நோக்குதற்குரியதாம். நக்கீர தேவர்

திருவலஞ்சுழி மும்மணிக் கோவையில் "காவிரி மடந்தை வார்புனல் உடுத்த மணி நீர் வலஞ்சுழி" எனப் பாடியுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

திருவலஞ்சுழி மகாத்மியம் வலம் சுழித்த காவிரி இங்கு பிலத்துள் புகுந்து பாதாளம் நோக்கிப் பாயவே வலஞ்சுழிப் பெருமான் திருவருளால் மீண்டும் நிலமிசை ஓடியதாகக் குறிப்பிடுகின்றது. இவை அனைத்தையும் தொகுத்து நோக்கும்போது திருவலஞ்சுழி கோயில் அருகே ஓடுவது பொன்னியேயன்றி அரிசில் அன்று என்பது நன்கு விளங்கும்.

திருக்குடமூக்கில் பழங்காவிரி

திருஞானசம்பந்தர் திருக்குடமூக்கில் (குடந்தை எனும் கும்பகோணத்தில்) பாடியுள்ள பதிகத்தின் முதல் மற்றும் இரண்டாம் பாடல்களில் காவிரியாற்றின் அயலே குடமூக்கு திகழ்ந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மூன்றாம் பாடலாக,

"மயில் பெடைபுங்கி ஆய மணல்மேல் மட அன்னம் மல்கும்
பயில் பெடை வண்டு பண்செய் பழங்காவிரிப் பைம்பொழில்வாய்க்
குயில் பெடையோடு பாடல் உடையான் குடமூக்கு இடமா
இயலொடு வானம் ஏத்த இருந்தான் அவன் எம் இறையே"

என்ற பாடலைப்பாடி குடந்தையில் பழங்காவிரி ஓடியமையைப் பதிவு செய்துள்ளார். மீண்டும் ஆறாம் பாடலில் காவிரியாற்று அயலே குடமூக்குத் திகழ்ந்ததைக் கூறியுள்ளார். திருக்குடந்தைக் காரோணத்தில் பதிகம் பாடும்போது, "கரைஆர் பொன்னி சூழ்தண் குடந்தைக் காரோணம்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். திருநாவுக்கரசரோ, "பொன்னி நன்னீர்க் குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எம்கூத்தனாரே" என்று கூறி குடந்தை நகரை வளப்படுத்திய காவிரியின் பெருஞ்சிறப்பினை எடுத்துரைத்துள்ளார்.

திருச்சிவபுரத்தில் பழங்காவிரி

குடந்தை நகரில் பழங்காவிரி திகழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடும் திருஞானசம்பந்தர் குடந்தை நகருக்குத் தென்கிழக்காக அமைந்துள்ள திருச்சிவபுரத்தில் வியாழக்குறிஞ்சிப் பண்ணில் பாடிய இன்குரல் இசைகெழும் எனத் தொடங்கும் பதிகத்தின் முதல் பாடலில்,

"பொன்கரை பொரு பழங்காவிரியின்
தென்கரை மருவிய சிவபுரமே"

என்று குறிப்பிட்டு சிவபுரம் பழங்காவிரியின் தென்கரையில் அமைந்திருந்த திருத்தலம் என்பதையும் நமக்குக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

இரண்டாம் பாடலில் "அலை மல்கும் அரிசிலின் அதன் அயலே சிலை மல்கும் மதில் அணி சிவபுரமே" என்று குறிப்பிட்டு அவ்வூருக்கு அணித்தே அரிசில் ஆறு ஓடியது என்பதையும் காட்டியுள்ளார். மீண்டும் பத்தாம் பாடலில்,

"பண்டு அமர்தரு பழங்காவிரியின்
தெண்திரை பொருது எழு சிவபுரமே"

எனக் குறிப்பிட்டு பழங்காவிரி அவ்வூரில் ஓடிய திறம் செப்பியுள்ளார். திருஞான சம்பந்தரே திருச்சிவபுரத்தில் பாடிய "கலைமலி" எனத் தொடங்கும் பதிகத்தின் மூன்றாம் பாடலில்,

"திரைபொரு புனல் அரிசில் அது உடை சிவபுரம்"

எனக் கூறி அரிசிலாறு சிவபுரத்திற்கு உரிய ஒன்று என்பதையும் உரைத்துள்ளார். இதே திருத்தலத்தில் பதிகம் பாடிய நாவுக்கரசு பெருமானார், "அரிசில் பெருந்துறை ஆட்சி கொண்ட சித்தன்காண்" – எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கூற்றுகளை ஆழ்ந்து நோக்கும்போது சிவபுரத்திற்கு வடக்கே பழங்காவிரியும் தெற்கே அரிசிலாறும் திகழ்ந்தன என்பதறிகிறோம்.

திருநாகேச்சரத்தில் பழங்காவிரி

திருநாகேச்சரத்துச் சிவாலயத்தில் பதிகம் பாடிய திருஞானசம்பந்தர் பழங் காவிரியின் தென்கரையில் திருநாகேச்சரம் திகழ்வதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர்தம் பாடலில்,

"பழமும் உந்திப் புனல்பாய் பழங்காவிரித் தென்கரை
நழுவு இல் வானோர் தொழநல்கு சீர்மல்கு நாகேச்சரத்து ..."

"பறவை ஆலப்பரக்கும் பழங்காவிரித் தென்கரை
நறவம் நாறும் பொழில் சூழ்ந்து அழகாய நாகேச்சரத்து..."

"பைம்பொன் வாரிக் கொழிக்கும் பழங்காவிரித் தென்கரை
நம்பன் நாளும் அமர்கின்ற நாகேச்சுரம்"

"பாய்புனல் வந்து அலைக்கும் பழங்காவிரித் தென்கரை
ஞாயிறும் திங்களும் கூடிவந்து ஆகும் நாகேச்சரம்"

"(கா)விரியின் நீர்வந்து அலைக்கும் கரைமேல் மேவும் நாகேச்சரம்"

"கந்தம் நாறும் புனல் காவிரித் தென்கரைக் கண்ணுதல்
நந்தி சேரும் திருநாகேச்சரத்தின்..."

என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டு பழங்காவிரியின் தென்கரையில் திருநாகேச்சரம் திகழ்ந்தது என்பதை உறுதிபட இயம்பியுள்ளார்.

குடந்தை நகரத்துக்குத் தெற்காகவும், திருச்சிவபுரத்திற்கும், திருநாகேச்சரத்திற்கும் வடக்காகவும் தடம் பதித்துச் சென்ற இப்பழங்காவிரியின் கரைவழியே திருஞானசம்பந்தர் திருவிடைமருது சென்றார் என்பதைச் சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் புராணம் உரைக்கும் போது விரித்துரைத்துள்ளார். நறையூர் தென்திருபுத்தூர் ஆகிய தலங்களுக்குச் சென்ற ஞானக் குழந்தையார் திருசிவபுரம் வழிபட்டு பின்னர் குடமூக்கு, திருநாகேச்சரம் ஆகிய ஊர்களுக்குச் சென்று வழிபட்ட பிறகு பொன்னி நதிக்கரை வழியே திருஇடைமருது சென்றார் என்பதை,

“மாநாகம் அருச்சித்த மலர்க்கமலத்தாள் வணங்கி
நாணாளும் பரவுவார் பிணி தீர்க்கும் நலம் போற்றிப்
பாணறும் மணிவாயர் பரமர் திருவிடை மருதில்
பூநாறும் புனற் பொன்னித் தடங்கரைப்போய்ப் புகுகின்றார்” (412)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறு அவர் சென்றது பழங்காவிரியின் கரையேயாகும். தற்போது திருநாகேச்சரத்திலோ, திருச்சிவபுரத்திலோ இப்படி ஒரு ஆறு (பழங்காவிரி) காணப்பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குடந்தைக் கல்வெட்டில் பழங்காவிரி

கும்பகோணம் நாகேசுவரன்கோயில் எனப்பெறும் குடந்தைக் கீழ்க் கோட்டத்து கருவறை வடபுற சுவரில் காணப்பெறும் பராந்தக சோழனின் கல்வெட்டுச் சாசனத்தில் **பழங்காவிரி திருக்கீழ்க்கோட்டத்து பரமசாமிக்காக வடகரை பாம்பூர்நாட்டுத் தேவதானம் திருக்குடமூக்கின்** மூல பருஷயினர் (சபையினர்) தஞ்சாவூர் வெள்ளாளன் அரயன் கலங்காமலை என்பானுக்கு விற்றுக்கொடுத்த நிலம் பற்றி கூறப்பெற்றுள்ளது. ஆதித்தன் பராந்தகன் போன்ற முற்காலச் சோழ மன்னர்கள் காலந்தொட்டு முதலாம் இராஜேந்திரன் காலத்திற்கு முன்புவரை குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து கல்வெட்டுக்களில் அவ்வூர் வடகரை பாம்பூர் நாட்டு திருக்குடமூக்கு என்றும், முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் காலந்தொட்டு உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டு பாம்பூர் நாட்டுத் திருக்குடமூக்கு என்றும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். எனவே, இங்கு முதலில் குறிக்கப்பெறும் வடகரை என்பது பழங்காவிரியின் வடகரையில் குடமூக்கு அமைந்துள்ளமையைச் சுட்டுவதாகும்.

திருவிடைமருதூர் கல்வெட்டுக்களில் பழங்காவிரி

திருவிடைமருதூர் மகாலிங்க சுவாமி கோயிலின் கருவறையின் மேற்குச் சுவரில் திகழ்ந்து 1895 ஆம் ஆண்டு கல்வெட்டுத்துறையினர் படி எடுத்த முதற் பராந்தக சோழனின் முப்பத்தைந்தாம் ஆண்டு (கி.பி. 942) கல்வெட்டுச் சாசனத்தில் (S.I.I. Vol. V No. 713) பதினான்கு வேலி நிலத்தினைத் திருவிடைமருதூர் நகரத்தார் மற்றும் திரைமூர் சபையோர் ஆகியோரிடமிருந்து இருமுடிச் சோழ பல்லவரையர் என்பார் விலைகொடுத்து வாங்கி அதனைத் திருவிடைமருதூர் கோயிலுக்கு வழங்கியது குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. அந்த நிலத்தின் நான்கெல்லை கூறுமிடத்து, "கீழ்பாற் கெல்லை வண்ணக்குடியார் பிணம் போகும் பெருவழிக்கு மேற்கும், தென்பாற்கெல்லை பெருவழிக்கு வடக்கு, மெக்குன்னும் வணக்குடியார் வாய்க்காலுக்கு வடக்கும் மேல்பாற்கெல்லை பழங்காவிரிக்குக் கிழக்கும், வடபாற்கெல்லை பழங்காவிரிக்குத் தெற்கும், ஸ்ரீ குடந்தையார் நிலத்துக்குத் தெற்கும், மானாபரணபுரத்தாரெல்லைக்குத் தெற்கும் இவ்விசைந்த பெருநான்கெல்லை" – என்று கூறப்பெற்றுள்ளது.

இந்த நான்கெல்லையில் குறிக்கப்பெற்றுள்ள நிலக்குறிப்பை கூர்ந்து நோக்கும்போது இங்கு குறிக்கப்பெற்றுள்ள பதினான்கு வேலி நிலத்திற்கு மேற்கிலும் வடக்கிலும் பழங்காவிரி ஒரு திருப்பம் பெற்று ஓடியுள்ளது என்பதறிய முடிகிறது. இப்பகுதி திருவிடைமருதூரினை ஒட்டி அமைந்த பகுதி என்பதும் தெளிவாகின்றது.

மதுரை கொண்ட பரகேசரி வர்மனான முதற்பராந்தக சோழனின் முப்பத்தெட்டாம் ஆண்டு (கி.பி. 944 – 945) பொறிக்கப்பெற்ற மேலும் ஒரு சாசனம் (S.I.I. Vol. XXIII, No. 195) திருவிடைமருதூர் திருக்கோயிலிலேயே திகழ்ந்து படி எடுக்கப்பெற்றுள்ளது. அச்சாசனத்திலும் முந்தைய கல்வெட்டில் குறிக்கப் பெற்றுள்ள இருமுடி சோழ பல்லவரையருக்காக அவர்தம் அலுவலர் ஒருவர் இரண்டே முக்கால் வேலி நிலத்தினைப் பழங்காவிரிக்கு அருகிலேயே வாங்கினார் என்பது குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. வண்ணக்குடி வாய்க்காலும் பழங்காவிரியிலிருந்து பிரிந்த ஒன்று என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றது. இச்சான்றுகொண்டும் திருவிடைமருதூர் பகுதியில் பழங்காவிரி ஓடியமை மேலும் உறுதி பெறுகின்றது. திருநாகேச்சவரம் திருக்கோயிலில் உள்ள மூன்றாம் இராஜராஜ சோழனின் கல்வெட்டில் ஒரு பெருவெள்ளம் காரணமாக வயல்களும், கால்வாய்களும் அழிவு பெற்றன என விவரிக்கப்பெற்றுள்ளது.

தேவாரக் குறிப்புகள், சேக்கிழார் பெருமானின் கூற்று, திருவிடைமருதூர் கல்வெட்டுச் செய்திகள் ஆகியவை அனைத்தையும் தொகுத்து நோக்கும்போது கும்பகோணத்திற்குத் தெற்காகவும், சிவபுரத்திற்கு வடக்காகவும் ஓடிய இந்த பழங்காவிரி மீண்டும் வடக்குநோக்கித் திரும்பி பின்னர் கிழக்கு நோக்கி திருநாகேஸ்வரத்திற்கு வடக்காகப் பாய்ந்து திருவிடைமருதூர் வழியே சென்று தற்காலத்திய

வீரசோழனாற்றோடு இணைந்து ஆடுதுறை வரை ஓடியிருந்திருக்க வேண்டும். திருவலஞ்சுழியில் வலம் சுழித்து ஓடிய காவிரி அவ்வூருக்குக் கிழக்காக ஒரு திருப்பம் பெற்று, பின்பே தென்திசையில் பழங்காவிரியாக ஓடியிருக்க வேண்டும். அதனால் தான் குடந்தையின் மேற்கு திசையில் மேலக்காவிரி என்ற பகுதி அழைக்கப் பெறுகின்றது. மேல் காவிரி என்ற கல்வெட்டுக் குறிப்பும் உள்ளது.

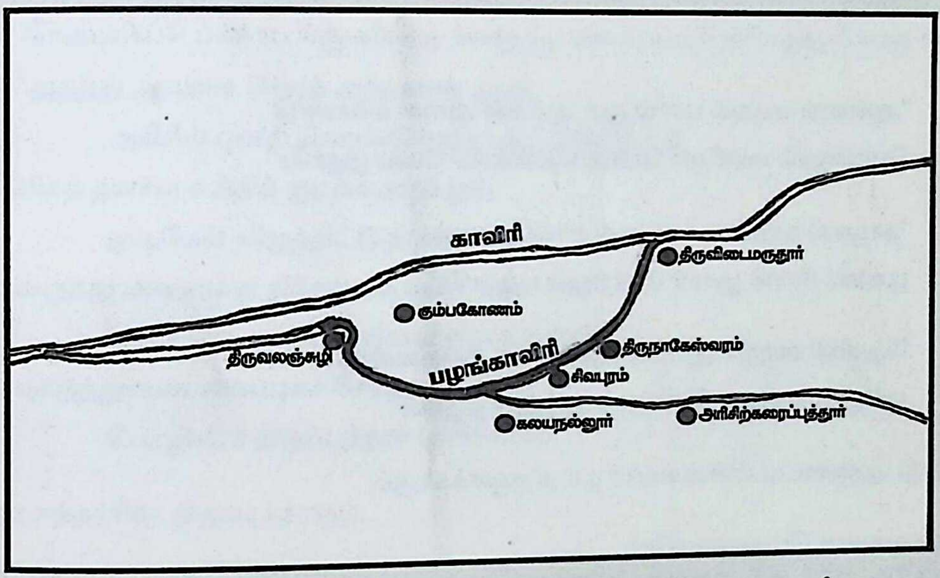
காவிரி
திருவிடைமருதூர்
கும்பகோணம்
திருநாகேஸ்வரம்
திருவலஞ்சுழி
பழங்காவிரி
சிவபுரம்
கலயநல்லூர்
அரிசிற்கரைப்புத்தூர்

திருஞானசம்பந்தர் சுட்டும் பழங்காவிரி ஓடியதடம்

அரிசிலாறு

அரிசிலாறு பற்றிய முதற்குறிப்பு திருக்கலயநல்லூரிலிருந்துதான் தொடங்குகின்றது. அத்தலத்தில் பதிகம் பாடிய சுந்தரர்,

"அகிலொடு சந்தி உந்தி வரும் அரிசிலின் தென்கரைமேல்
கலை அடைந்து கலிகடி அந்தணர் ஓமப்புகையால்
கணமுகில் போன்றணி கிளரும் கலையநல்லூர் காணே"

என்று பாடியுள்ளதால் இத்திருக்கோயிலுக்கு வடக்காகத்தான் அரிசிலாறு ஓடியது என்பதறிகிறோம். கோயிலுக்கு வடக்கே ஓடிய இந்த ஆறு திருச்சிவபுரத்திற்குத்

தெற்காகவும், அரிசிற்கரைப்புத்தூர் எனும் அழகாபுத்தூருக்கு வடக்காகவும் அவ்வூர்த் திருக்கோயில்களுக்கு அருகிலேயே ஓடியிருக்க வேண்டும். தற்போது அரிசில் எனப்பெறும் ஆறு சிவபுரத்துக்கு வடக்காகச் செல்வதோடு அரிசிற்கரை புத்தூருக்கு வடகிழக்கே சற்று தொலைவிலேயே செல்கின்றது. எனவே, பழங்காவிரியில் கும்பகோணத்திற்குத் தெற்காக பிரிந்து கிழக்கு நோக்கிச் சென்ற ஆறுதான் அரிசிலாறாகும். அரிசிலாறு காலப்போக்கில் பெருவெள்ளங்கள் காரணமாகத் தன் போக்கை மாற்றி கொண்டது என்பது தெளிவு.

பழங்காவிரியின் கிளை நதியாகப் பண்டு திகழ்ந்த அரிசிலாற்றின் சிறப்பையும் அதன் கரைப்புத்தூரின் சிறப்புகளையும் மூவர் முதலிகளும் பரக்கப் பேசியுள்ளனர்.

"அன்னம் படியும் புனல் ஆர் அரிசில் அலை கொண்டு
பொன்னும் மணியும் பொரு தென்கரை மேல்புத்தூரே"

"நாவால் நாதன் நாமம் ஓதி நாள்தோறும்
பூவால் நீரால் பூசுரர் போற்றும் புத்தூரே"

"தெள்ளி வருநீர் அரிசில் தென்பால் சிறைவண்டும்
புள்ளும் மலிபூம் பொய்கை சூழ்ந்த புத்தூரே"

என்பது ஆளுடைய பிள்ளையார் தம் திருவாக்காகும்.

திருநாவுக்கரசு பெருமானாரோ,

"முத்து ஊரும் புனல் மொய் அரிசிற்கரைப்
புத்தூரான் அடிபோற்றி" – என்றும்,

"அரிசிலின் கரைமேல் அணி ஆர்தரு
புரிசை நம் புத்தூர்"

என்றும் பாடிப் பரவியுள்ளார். சுந்தரரோ,

"அலைக்கும் புனல்சேர் அரிசில் தென்கரை
அழகார் திருப்புத்தூர்" – என்றும்

"புனல்சேர் அரிசில் தென்கரை
அழகார் திருப்புத்தூர் அழகனீரே"

என்றும் பாடி அரிசிலாற்றின் புகழ்தனை எடுத்துரைத்துள்ளனர்.

வேண்டுவார்க்கு வேண்டுபவை அனைத்தையும் அருளவல்ல பிரானாகிய ஈசனார் தாம் காசு கொடுத்து பெற்றவை இரண்டாகும். திருவீழிமிழலையில் தமிழோடு இசை கேட்கும் இச்சையால் நித்தமும் ஆளுடைய பிள்ளைக்கும், ஆளுடைய அரசுக்கும் காசு நல்கினார். அதுபோன்றே நித்தமும் அரிசில் புனல் ஆடவேண்டும் என்பதற்காகப் புகழ்ந்துணை கைப்புக காசு நல்கினார். இதனை திருஞானசம்பந்தர்,

"அலர்ந்த அடியான் அற்றைக்கு அன்று ஓர் காசு எய்திப்
புலர்ந்த காலை மாலை போற்றும் புத்தூரே"

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"அகத்து அடிமை செயும் அந்தணன் தான்
அரிசில் புனல் கொண்டு வந்து ஆட்டுகின்றான்
மிகத் தளர்வு எய்திக் குடத்தையும் நும்
முடிமேல் விழுத்திட்டு நடுங்குதலும்
வகுத்து அவனுக்கு நித்தல் படியும்
வரும் என்று ஒரு காசினை நின்ற நன்றிப்
புகழ்த்துணை கைப்புகச் செய்து உகந்தீர்
பொழிலார் திருப்புத்தூர் புனிதனீரே"

என்பது சுந்தரரின் திருவாக்காகும்.

கயிலைநாதன் உவந்து ஏற்ற திருமஞ்சனத்துக்கு நாளும் நீர் தந்த அரிசிலும் அதன் மூலநதியான பழங்காவிரியும் காலப்போக்கில் மாற்றங்கள் பல பெற்றாலும் சமயக்குரவர் தம் திருப்பாடல்களின் துணைகொண்டு அவை தம் தடம் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

நாயனார் திருமஞ்சனம் செய்து பலிபீடத்திலிருந்து காசு பெறும் காட்சி – தாராசுரம் திருக்கோயிலில் உள்ளது.

அரிசிற்கரை போர்

கி.பி. 862ஆம் ஆண்டில் அரிசிலாற்றங்கரையில் நடைபெற்ற போரில் பல்லவ மன்னனான நிருபதுங்கவர்மனும் இலங்கை வேந்தனாகிய இரண்டாம் சேனனும் ஒருங்குசேர்ந்து மாறவர்மன் பரசக்கர கோலகலனைத் தோற்றோடச் செய்தனர் என பல்லவர் செப்பேடு (Epigraphia Indica, Vol XVIII, No. 2) குறிப்பிடுகின்றது. இப்போர் நிகழ்ந்த இடம் பழங்காவிரிக்குத் தெற்காக அரிசிலாற்றங்கரையில்தான் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

திருப்பாடல்களும் தலங்களும்

திருவலஞ்சுழியினையும் திருக்கொட்டையூரினையும் இணைத்து ஒரே பதிகத்தில் பாடிய நாவுக்கரசர் வலஞ்சுழியை மட்டுமே காவிரியுடன் இணைத்துப் பேசுகின்றாரேயன்றி கொட்டையூருடன் காவிரியை அவர் தொடர்புபடுத்தவில்லை. திருஞானசம்பந்தரோ திருவியலூர், திருந்துதேவன்குடி ஆகிய தலங்களில் பதிகம் பாடும்போது அவ்வூர்கள் காவிரிக்கரையிலிருந்தும் அந்த நதி பற்றி அவர் பாடல்களில் குறிப்புகள் இல்லை. பின்னர் திருவிடைமருதூர், தென்குரங்காடுதுறை, திருமங்கலக்குடி போன்ற தலங்களைப் பாடும்போது பொன்னியின் சிறப்பினைக் கூறியுள்ளார்.

இவை அனைத்தையும் தொகுத்து நோக்கும்போது திருவலஞ்சுழிக்குத் தென்கிழக்கில் பழங்காவிரியின் தடம் பிரிந்து குடந்தை நகருக்குத் தெற்கில் ஓடி பின்பு அரிசிலாறு எனும் கிளை நதியை தன் போக்கிலிருந்து பிரிந்து ஓடச் செய்ததோடு, தன் தடத்தை சிவபுரம், திருநாகேச்சரம் வழியே பதித்து திருவிடைமருதூரினை ஒட்டி வடக்கு நோக்கிச் சென்று மீண்டும் கிழக்கில் பாய்ந்து திருமங்கலக்குடிக்கும், ஆடுதுறைக்கும் இடையே பயணம் செய்தது என்பதனை திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் என்ற சமயகுரவர்தம் பாடல்களாலும், கல்வெட்டுச் செய்திகளாலும் உய்த்துணரலாம். திருஞானசம்பந்தர் கூறும் பழங்காவிரி இன்று தன் தடத்தை இழந்து வாய்க்கால்களாக மாறிக் காட்சியளிக்கின்றது.

தடம் மாறிய தமிழக நதிகளைப் பற்றி செயற்கைக்கோள் எடுத்த படங்களை ஆராய்ந்த வல்லுநர்கள் கும்பகோணத்திற்குத் தெற்கே தொடங்கி திருவிடைமருதூர் வரை காவிரி ஒருகாலத்தில் ஓடியதாகவும் தற்போது புதையுண்ட அந்த பழங்காவிரியின் தடயங்கள் செயற்கைக்கோள் ஆய்வில் தெரியவருவதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். திருஞானசம்பந்தர் பேசும் பழங்காவிரியின் தடம் அதுதான் என்பதில் எந்த ஐயத்திற்கும் இடமில்லை.

சம்பந்தர் சுட்டும் மலையாளரும் பாடிய கொடிமாடச் செங்குன்றூரும்

சம்பந்தர் சுட்டும் மலையாளரும் பாடிய கொடிமாடச் செங்குன்றூரும்

முதுமுனைவர் குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன்

திருநெல்வாயில் அரத்துறை எனும் நடுநாட்டுத் திருத்தலத்திற்கு திருஞானக் குழந்தையார் சென்றபோது,

திங்கள் நீர்மைச் செழுந்திரள் முத்தினால்
துங்க வெண் குடை தூய சிவிகையும்
பொங்க ஊதும் பொருவருஞ் சின்னமும்
அங்கண்நாதர் அருளினார் (201)

என்பார் சேக்கிழார் பெருமான். முத்து வெண்குடையும் சிவிகையும், திருச்சின்னம் எனும் ஊதுகருவியும் ஆகிய வரிசைகளைப் பெற்ற திருஞானசம்பந்தர் அண்ணலார் திரு அரத்துறை அடிகளை வணங்கி, பின் அங்கிருந்து புறப்பட்டு எதிர்கொளும் பதிகளில் அமைந்த கோயில்களை மேவிப் புனையும் வண்டமிழ் பாடியவாறு பனை நெடுங்கை மாஉரித்தவர் மகிழ்பெரும் பழுவூர் வந்தணைந்தார் எனக் கூறும் சேக்கிழார் பெருமான் பழுவூரில் ஞானக் குழந்தையார் பாடிய திறமும் உரைத்துள்ளார்.

"அங்கணைந்து இளம்பிறை அணிந்த சென்னியார்
பொங்கெழிற் கோபுரம் தொழுது புக்கபின்
துங்கநீள் விமானத்தை சூழ்ந்து வந்துமுன்
பங்கயச் சேவடி பணிந்து பாடுவார்" (236)
"மண்ணில் பொலிகுல மலையர் தாம் தொழுது
எண்ணில் சீர்ப் பணிகள் செய்து ஏத்தும் தன்மையில்
நண்ணிய வகை சிறப்பித்து நாதரைப்
பண்ணில் திகழ் திருப்பதிகம் பாடினார் " (237)

என்பதே சேக்கிழார் அருளிய திருவாக்காகும். மண்ணில் பொலிகுல **மலையர்** தொழுது ஏத்தும் பழுவூர் நாதரைப் பண்ணில் திகழ் திருப்பதிகம் பாடினார் என்று பெருமானார் கூறியதை அடிப்படையாகக் கொண்டு திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அருளிய அத்திருப்பதிகத்தில் அக்கருத்துகூறும் இரண்டு பாடல்களை நோக்குவோம்.

சோழநாட்டு காவிரியின் வடகரைத் தேவாரத்தலங்களில் ஒன்றான திருப்பழுவூர் எனப்பெறும் சிறு பழுவூரான கீழப் பழுவூர் திரு ஆலந்துறையார் கோயிலில் ஞானக் குழந்தையார் பாடிய பதிகத்தின் நான்காம் பாடலில்;

எண்ணும் ஓர் எழுத்தும் இசையின் கிளவி தேர்வார்
கண்ணும் முதல் ஆய கடவுட்கு இடம் அது என்பர்

மண்ணின் மிசை ஆடி மலையாளர் தொழுது ஏத்திப்
பண்ணின் ஒலி கொண்டு பயில்கின்ற பழுவூரே

என்றும், மீண்டும் கடைப் பாடலான பதினோராம் பாடலில்;

"அந்தணர்கள் ஆன மலையாளர் அவர் ஏத்தும்
பந்தம் மலிகின்ற பழுவூர் அரனை ஆரச்
சந்தம்மிகு ஞானம் உணர் பந்தன் உரை பேணி
வந்த வணம் ஏத்தும் அவர் வானம் உடையாரே"

என்றும் பாடி மலையாள அந்தணர்கள் பூசித்து வழிபாடு செய்கின்ற திருக்கோயில்தான் பழுவூர் ஆலயம் என்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

ஞானக் குழந்ததையார் **மலையாளர்** என்றும், **மலையாள அந்தணர்** என்றும் கூறும் குறிப்பினை மீட்டும் சேக்கிழார் பெருமான் கூறும்போது "மண்ணில் பொலி குல **மலையர்** தாம்தொழுது எண்ணில் சீர்ப் பணிகள் செய்து ஏத்தும் நண்ணிய வகை" – என்பார்.

"மலையாளர்", "அந்தணர்கள் ஆன மலையாளர்", "மலையர்" என இங்கு இருவராலும் கூறப்பெற்றுள்ள சொற்களை ஆழ்ந்து நோக்குதல் வேண்டும்.

மலையாள அந்தணர்

"அந்தணர்கள் ஆன மலையாளர் ஏத்தும்" – என்று திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் கூறுவதைக் கொண்டு கேரள தேசத்து அந்தணர்களால் பூஜிக்கப் பெறுகின்ற திருக்கோயிலாக அது பண்டு விளங்கியது எனப் பலரும் கூறிவந்துள்ளனர். இதற்குக் காரணம் சிறு பழுவூர் எனப்பெறும் கீழப்பழுவூர், மன்னுபெரும் பழுவூரான மேலப் பழுவூரைத் தலைநகரமாகக் கொண்ட பழுவேட்டரையர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட ஓரூர் என்பதால் இக்கோயிலைப் பழுவேட்டரையர்கள்தாம் எடுப்பித்தனர் என்றும், பழுவேட்டரையர்கள் கேரள தேசத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள் என்பதால் அந்த தேசத்து அந்தணர்களால் ஆலந்துறையார் கோயிலில் வழிபாடு நிகழ்த்தப் பெற்றது என்றும் ஆய்வாளர்கள் சிலர் கருதினர்.

பழுவேட்டரையர்கள் கேரள தேசத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதைச் சுந்தர சோழனின் அன்பில் செப்பேட்டுச் சாசனத்தால் அறியமுடிகிறது. அந்த செப்பேட்டுச் சாசனத்தின் வடமொழிப் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள இருபத்திரண்டாம் சுலோகம் பின்வருமாறு உள்ளது.

பழுவேட்டரையர் பராஹவயஸ்ய க்ஷிதிபர்த்து கில கேரளேஸ்வரஸ்ய
தனயா முத்தவாஹ ராஜலக்ஷ்மீமிவ மூர்தாமவனீ பதிஸ ஏஷ:

இதன் தமிழாக்கமாவது:

கேரளமன்னனும் பழுவேட்டரையர் என்னும் மற்றொரு பெயருடையவனுமான மன்னவனின் மகளை அவனிபதியான (பராந்தக சோழனான) இவன் மணந்தான். அவள் திருமகளே ஓருருக் கொண்டது போலவிளங்கியவள் – என்பதாகும்.

பழுவேட்டரையர்கள் மன்னு பெரும் பழுவூரைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு சோழர்களின் சிற்றரசர்களாக ஆதித்த சோழனின் காலந் தொட்டே திகழ்ந்தனர் என்பது வரலாற்றுச் சான்றுகள் கொண்டு அறிய இயலுகின்றது. பராந்தகன், சுந்தர சோழன், இராஜராஜன் மற்றும் இராஜேந்திர சோழன் ஆகிய சோழப் பெருவேந்தர்கள் காலத்தில் தான் பழுவேட்டரையர்களின் ஆட்சி பற்றி அறிய முடிகிறது. விஜயாலய சோழன் காலத்தோ அதற்கு முன்பு பல்லவர் காலத்தோ பழுவூர் பகுதியில் பழுவேட்டரையர்கள் இருந்ததற்கான எந்த ஒரு சான்றும் இல்லை. சிறுபழுவூரான கீழப்பழுவூர் ஆலந்துறையார் திருக்கோயில் பழுவேட்டரையர்களால் எடுக்கப் பெற்ற திருக்கோயிலன்று. திருஞானசம்பந்தர் வாழ்ந்த கி.பி 7ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவர்கள் காலத்தில் திகழ்ந்த கோயிலாக இருந்த காரணத்தால்தான் சம்பந்தரின் திருப்பாடல் இக்கோயிலுக்குக் கிடைத்தது. எனவே பழுவூர் ஆலந்துறையார் திருக்கோயிலினைப் பழுவேட்டரையர்களோடு தொடர்புபடுத்தி அவர்கள் கேரள நாட்டைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள் என்பதால் கேரளநாட்டு அந்தணர்கள் இக்கோயிலினைப் பூசித்தார்கள் என்று கூறுவது ஏற்புடையதாகாது. மேலும் அன்பில் செப்பேடு "கேரளேஸ்வர" என்க் குறிப்பிடுகின்றதேயன்றி மலையாள அரசர் என்று குறிப்பிடாமையையும் நோக்குதல் வேண்டும். மன்னுபெரும் பழுவூரில் உள்ள அவநிகந்தர்வ ஈஸ்வரகிருஹம், திருத்தோற்றமுடைய மகாதேவர் கோயில், கீழப்பழுவூரில் ஆலந்துறையார் கோயிலினை ஒட்டி அமைந்துள்ள பசுபதீஸ்வரம் ஆகிய கோயில்களில் மட்டுமே பழுவேட்டரையர் தம் முழு கலைப்பாணி படைப்புக்களையும் கட்டட அமைப்புகளையும் காணமுடிகிறது. ஆனால் ஆலந்துறையார் கோயில் அவற்றிலிருந்து வேறுபட்டு காணப்பெறுவதால் பல்லவர்கால கோயிலைப் பின்னாளில் சோழர்களே புதுப்பித்துள்ளனர் என்பதைத் தெளிவாக அறியலாம். எனவே திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் பாடும்போது திருஆலந்துறையார் கோயிலில் கேரள தேசத்து அந்தணர்கள் பூசித்ததற்கான எந்த ஒரு சான்றும் இல்லை.

மழநாட்டு மலையாளர்

திருஞானசம்பந்தப் பெருமானார் கொள்ளிடக்கரையமைந்த திருக்கானூர், அன்பில் ஆலந்துறை, வடகரை மாந்துறை ஆகிய பதிகளைப் பாடிப் பரவிய பிறகு திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் சென்றடைந்தார் எனக் கூறவிழைந்த போது, "பொங்கொலி நீர் மழநாட்டுப் பொன்னி வடகரை மிசைப் போய்ப் புகலி வேந்தர் நங்கள் பிரான்

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் பணிய..." என்று கூறியுள்ளார். மேலும் கொல்லி மழவனின் மகளுக்கு முயலகன் எனும் நோய் பற்றியதையும் விளக்கியுள்ளார். மழவர் கோமானின் துயர்தனைக் காழிப்பிள்ளையார் போக்கிய பாங்கும் விரித்துரைத்துள்ளார். பொன்னியாகிய கொள்ளிட ஆற்றின் வடகரையில் கொல்லி மலையைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட மழநாடு இருந்தது என்பதும் அந்நாடு கொல்லிமழவனின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது என்பதும் சேக்கிழார் தம் வாக்கால் அறியப்படும் வரலாற்றுத் தகவல்களாகும்.

கல்வெட்டுக்கள் கொல்லி மழநாடு என்றும், கொல்லிமலை நாடு என்றும் அம்மழநாட்டைக் குறிப்பிடுகின்றன. மழ்நாட்டு பாடிவீடு அமைந்த காரணத்தால் கொள்ளிடத்தின் வடகரையில் திகழும் பேரூர் ஒன்று திருமழபாடி என்ற பெயரால் வழங்குகின்றது. இம்மழபாடிக்கு அருகமைந்த ஊர்தான் சிறுபழுவூர் என்னும் கீழப் பழுவூராகும். பின்னாளில் சோழர், பழுவேட்டரையர் கல்வெட்டுக்களில் சிறுபழுவூர் குன்றக் கூற்றம் என்ற உட்பிரிவின் கீழ் திகழ்ந்தது.

கொல்லிமலையில் வளப்பூர்நாடு என்னும் இடத்திலுள்ள அறப்பளீஸ்வரர் கோயிலில் காணப்பெறும் இரண்டு கல்வெட்டுக்கள் மலையாளர் பற்றி பேசுகின்றன. இரண்டாம் இராஜாதிராஜ சோழன் காலத்து (கி.பி. 1175) கல்வெட்டு சாசனமொன்றில் (ARE NO 501 of 1929 – 30) கொல்லிமலைநாட்டு மலையாளர்கள் அறப்பளீஸ்வரர் கோயிலுக்கு அளித்த அறக்கொடைகள் பற்றி குறிப்பிடுகின்றது.

இதே இரண்டாம் இராஜாதிராஜ சோழனின் மற்றொரு சாசனம் (ARE NO 499 of 1929 – 30) கொல்லிமலையில் உள்ள குற்றங்கநாட்டு மலையாள நாட்டார் இணைந்து வீற்றிருந்தான் செம்மாண்டார் எனும் பிள்ளை அகளங்கநாடாள்வானுடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு அறப்பளீஸ்வரருக்குரிய அமுதுபடிக்கான ஏற்பாடுகளை செய்தமை விவரிக்கப்பெற்றுள்ளது.

இவ்விரு கல்வெட்டுச் சான்றுகளையும் வைத்து நோக்கும்போது கொல்லி மழநாட்டு மக்களை மலையாளர் என அழைக்கும் மரபு சோழராட்சிக்காலத்தில் திகழ்ந்தமையை அறிகிறோம், திருவரங்கம் திருக்கோயிலில் உள்ள விக்கிரம சோழனின் பதினாறாம் ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 1134) கல்வெட்டு சாசனத்தின் (S.I.I. Vol XXIV No. 122) இறுதிப்பகுதியில் பின் வருமாறு கூறப்பெற்றுள்ளது.

"இவ்விருவர் பக்கலும் விலை கொண்டு அமாவாசி ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களாய் அபூர்விகளாய் இருக்கும் பிராமணரை அமுது செய்விக்கக்கடவதாகவும், பங்குனித் திருநாள் அழகிய மணவாளப் பெருமாள் எழுந்தருளும்போது பரதேசிகளாய் இருக்கும் மலையாள பிராமணர் நித்தம் பத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அமுது செய்யக்கடவதாகவும்..." –

என்று குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. இங்கு குறிப்பிடப்பெறும் பரதேசத்து மலையாள பிராமணர் என்பது கொல்லி மழநாட்டு வைணவ பிராமணர்களைக் குறிப்பதாகும்.

பண்டு கொல்லி மழநாடு என்று திகழ்ந்தநாடு தற்போதைய திருச்சிராப்பபள்ளி, பெரம்பலூர், அரியலூர், நாமக்கல் மாவட்டங்களின் பகுதிகளைக் கொண்ட ஒன்றாகும். கொங்குநாட்டுப்பிரிவில் கொல்லி மலைப்பகுதி மழகொங்கம் என்ற பெயரால் குறிக்கப்பெற்றது. இம்மழநாட்டு மக்களை மலையாளர் எனக் குறிப்பிடும் மரபு பல்லவர் சோழர் காலத்து வழக்கில் இருந்துள்ளது. இம்மழநாட்டு தமிழ் மரபினைச் சார்ந்த பிராமணர்கள் தான் அந்தணர்களான மலையாளர் ஆவர். அவர்களால் கீழப்பழுவூர் ஆலயம் பூசிக்கப்பெற்றமையால் தான் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானார்,

"மண்ணின் மிசை ஆடி மலையாளர் தொழுதேத்தி
பண்ணின் ஒலிகொண்டு பயில்கின்ற பழுவூரே"

என்றும்,

"அந்தணர்களான மலையாளவர் அவர் ஏத்தும்
பந்தம் மலிகின்ற பழுவூர்"

என்றும் பாடியுள்ளார். சேக்கிழார் பெருமான் சம்பந்தர் பழுரில் பாடியதிறம் உரைக்கும் போது "மலையர் தாம் தொழுது" எனக் குறிப்பிடுவதால் மலையர் என்ற சொல்லைத் தான் பயன்படுத்தியுள்ளார். கேரள தேசத்து அந்தணர்களாய் இருப்பின் மலைநாட்டு அந்தணர் எனத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்திருப்பார். கொல்லி மழநாட்டு அந்தணர்களை கேரள தேசத்து மலையாளர் என்று கூறுவது ஏற்புடையதாகாது. தமிழ் நாட்டில் குறிப்பாக திருச்சி தஞ்சாவூர் உள்ளிட்ட சோழநாட்டில் "மழநாட்டு பிரகசரணம்" என்ற கோத்திரப் பிரிவுடன் இன்றும் அந்தணர்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் தாம் நம் கௌணியர் கோமான் குறிப்பிடும் அந்தணர்களான மலையாளர்கள் எனக்கொள்ளல் சாலப் பொருந்தும். சோழப் பேரரசி செம்பியன் மாதேவியார் மழநாட்டு மழவரையன் மகளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கொல்லிமலையை அடுத்து பெரம்பலூர் மாவட்டத்து பச்சைமலைத் தொடரில் வாழ்பவர்களை இன்றும் "மலையாளி" என்றே அழைக்கின்றனர்.

கீழப்பழுவூர் ஆலந்துறையார் திருக்கோயில்

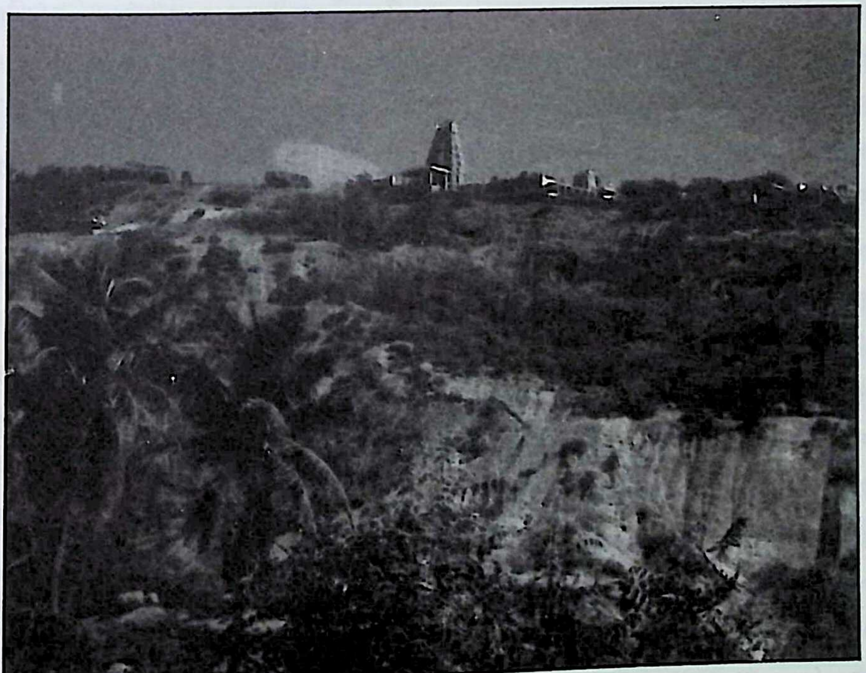

திருச்செங்கோடு மலைக்கோயில்

கொடிமாடச் செங்குன்றூர்

திருஈங்கோய் மலையில் மேவும் சிவபெருமானை வணங்கிப் பதிகம்பாடிய திருஞானசம்பந்தர் காவிரியின் தென்கரை வழியே குட புலமாகிய கொங்குநாடு சென்று நெடும் புரிசைக் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் சென்றணைந்தார் என்று சேக்கிழார் பெருமான் குறிப்பிட்டுள்ளார். செங்குன்றூரிலிருந்து திருநணா எனப் பெறும் பவானி கூடல் ஈசனை (சங்கமேஸ்வரரை)த் தரிசித்துப் போற்றிய பின்பு மீண்டும் செங்குன்றூருக்கே வந்து சில நாள்கள் அங்கு தங்கியிருந்ததாகவும் கூறியுள்ளார். அப்போது அவருடன் வந்த அடியார்களுக்குப் பனிப்பிணித் தாக்கம் ஏற்பட்டு வருந்த ஈசனைப் போற்றி பதிகம் பாடி அடியார்களுக்கும் அந்நாட்டு மக்களுக்கும் ஏற்பட்ட அந்நோய் நீங்குமாறு அருள் புரிந்தார் என்றும் தாம் பாடியுள்ள திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணத்தில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

கொடிமாடச்செங்குன்றூர் என்பது திருச்செங்கோடு எனப்பெறும் நாமக்கல் மாவட்டத்துத் திருத்தலமாகும். செங்கோடு, நாகாசலம், செங்குன்றம் என அழைக்கப் பெறும் உயரமான திருமலை அரணாகத்திகழ திருச்செங்குன்றூர் அமைந்துள்ளது. திருச்செங்கோடு எனப்பெறும் அம்மலையின் உச்சியில் தற்போது அர்தநாரீஸ்வரரும், செங்கோட்டுவேலவனும் உறையும் சிவாலயம் ஒன்றும், வந்தீஸ்வரர் என்ற திருநாமத் தோடு கோயில் கொண்டருளும் பாண்டீசுரர் திருக்கோயிலும் உள்ளன. செங்கோட்டு மலையின் அடிவாரத்தில் உள்ள செங்குன்றூரில் ஊரின் நடுவே தேரோடும் நான்கு இராஜவீதிகள் அணி செய்ய நடுவண் கைலாச நாதர் திருக்கோயில் எனப்பெறும் சிவாலயம் ஒன்று உள்ளது. தற்போது ஊரினை யாரும் செங்குன்றூர் எனக் குறிப்ப தில்லை ஊரின் பெயரே திருச்செங்கோடு என வழங்குகின்றது.

மலைமீது இரண்டு சிவாலயங்களும் ஊரின் நடுவண் ஒரு சிவாலயமும் என மூன்று திருக்கோயில்கள் இவ்வூரில் திகழ மலை மீதுள்ள அர்த்தநாரீஸ்வரர் திருக்கோயில்தான் திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற தேவாரக் கோயில் என அனைவரும் போற்றிவருகின்றனர். தேவாரக்கோயில்களின் மரபு, திருத்தொண்டர் புராணத்தில் சேக்கிழார் பெருமான் கூறியுள்ள தகவல்கள் ஆகியவை அடிப்படையில் நோக்கும் போது அர்த்தநாரீஸ்வரர் திருக்கோயில் தேவாரப்பாடல் பெற்ற கோயில் அன்று என்பதும், செங்குன்றூரின் நடுவே திகழும் கைலாசநாதர் கோயில் எனும் பழைய சிவாலயமே திருஞானசம்பந்தரின் பாடல் பெற்ற தேவாரத்தலம் என்பதும் பெரிய புராணத்தை ஆழ்ந்து நோக்கும் போது புலப்படும் செய்திகளாகும்.

வெந்த வெண்நீறு அணிந்து எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் திருஞான சம்பந்தரால் அத்தலத்தில் பாடப்பெற்ற தேவாரப்பதிகமாகும். அப்பதிகத்தின் முதல் மூன்று பாடல்களில்,

"பந்து அணவும் விரலாள் ஒருபாகம் அமர்ந்தருளி"
"மலைமகள் கூறு உடையான் மலையார்"
"ஏலமலர்க் குழலாள் ஒருபாகம் அமர்ந்து அருளி"

என்ற அடிகளில் ஈசனின் உமையொருபாகத் தோற்றம் குறிக்கப்பெறுவதால் அர்த்தநாரீஸ்வரர் கோலம் தான் இத்தலத்து மூலவர் தோற்றம் எனக் கொண்டு மலைமேல் திகழும் அர்த்தநாரீஸ்வரர் கோயிலைத் தான் திருஞானசம்பந்தர் பாடினார் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர் பல தலங்களில் இதுபோன்று சில வடிவங்கள் தேவாரப்பாடல்களில் குறிப்பிடப் பெற்றிருப்பினும் அவை மூலட்டான மூர்த்திகள் ஆகா.

தேவாரப் பாடல்பெற்ற தலங்கள் அனைத்திலும் தேவார மூவர் காலத்தில் ஒவ்வொரு சிவாலயத்திலும் சிவலிங்க மூர்த்தமே மூலவராகத் திகழ்ந்துள்ளன. தில்லைப் பெருங்கோயிலில் பொன்னம்பலமே ஆகாச மூர்த்தி திகழும் இடமாக விளங்கிய போதும் அங்கு திருமூலட்டானம் பிரதான இடம்பெற்றுத் திகழ்கிறது. அவ்வகையில் அர்த்தநாரீ திருக்கோலத்தை மூலமூர்த்தியாகக் கொள்ளல் ஏற்புடையதன்று.

தமிழகம் முழுதும் பல்லவர் காலம் தொட்டு பல்வேறு திருக்கோயில்களில் பலமரபு மன்னர்களால் உருவாக்கப் பெற்ற அர்த்தநாரீ திருவடிவங்கள் கல்லிலும் செம்பிலும் காணப்பெறுகின்றன. பல்லவர் காலத் திருமேனிகள் சில உமையொரு பாகனாரை நான்கு திருக்கரங்கள் உடைய வடிவில் காட்டுகின்றன. சோழப் பெரு வேந்தர்களும் மற்ற மரபு அரசர்களும் படைத்த அர்த்தநாரீஸ்வரர் திருவடிவங்கள் ஆண்பாகத்தில் இருகரங்களும், பெண் பாகத்தில் ஒரு திருக்கரம் மட்டுமே காணப் பெறும். ஆனால் திருச்செங்கோடு மலைமீது திகழும் அர்த்தநாரீஸ்வரர் திருவுருவில் இரண்டு கரங்கள் மட்டுமே காணப்பெறுகின்றன. மேலும் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட கலைப்பாணி வடிவிலும் அது அமையவில்லை. மாறாகத்தெளிவான வடிவின்றி செவ்வியல் படைப்பிற்கு மாறாக அமைந்துள்ளதால் அவ்வடிவம் குறித்து மாறுபட்ட கருத்துக்களை முன்வைப்பதற்கு ஏதுவாகக் காணப்பெறுகின்றது. அவ்வடிவினைப் பண்டைய கண்ணகி வடிவம் எனக் கருதவும் சில சிற்பவியல் கூறுகள் காரணமாக அமைந்துள்ளன. அவ்வடிவத்தினை உமையொருபங்கனாகவே நாம் கொண்டாலும் அத்திருமேனியுள்ள மலைக்கோயிலில் திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் பாடவில்லை என்பது தெளிவு.

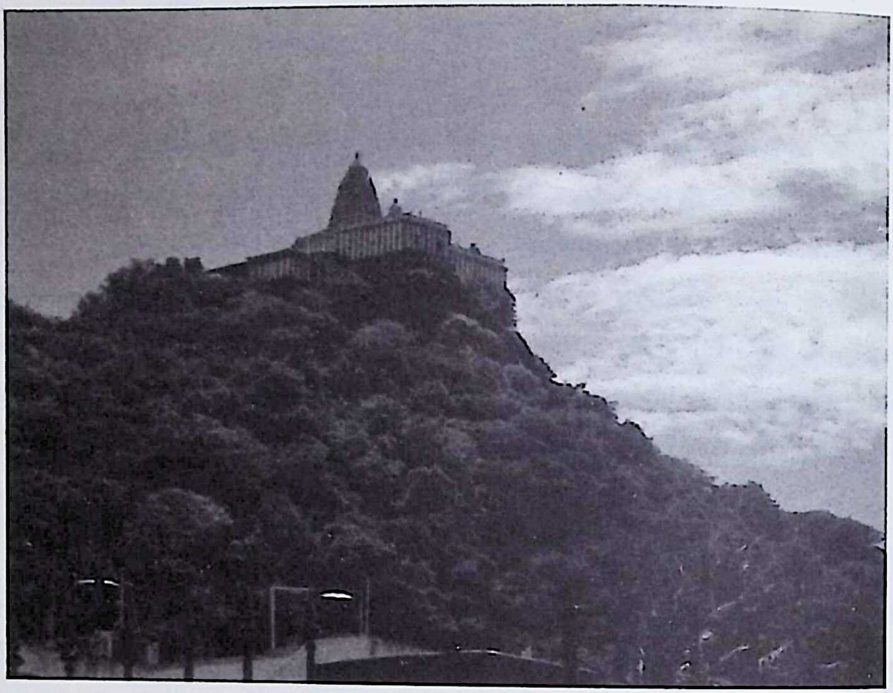

திருக்கழுக்குன்றத்து மலைக்கோயில்

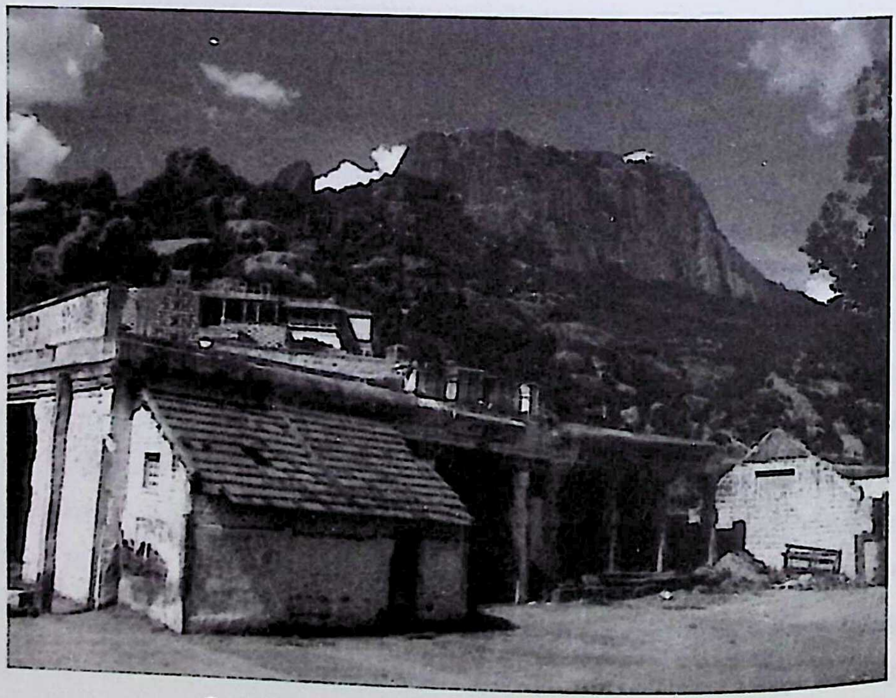

திருக்கொடுங்குன்றத்து மலைக்கோயில்

பெரியபுராணத்தில் திருஞானசம்பந்தர் மலைமீது ஏறிவழிபட்ட திருக்கோயில் களைப் பற்றி சேக்கிழார் பெருமான் மிகத்தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். காழிப் பிள்ளையார் முதலாவதாக வழிபட்ட மலைக் கோயில் திருஈங்கோய் மலைதான். அதுபற்றி கூறும் சேக்கிழார் "திருஈங்கோய் மலையில் மேவும் கங்கைச் சடையார் கழல் பணிந்து கலந்த இசைப் பதிகம் புனைந்து பொங்கர்ப் பொழில் சூழ்மலையும் மற்றும் புறத்துள்ள தானங்கள் எல்லாம் போற்றி கொங்கிற் குடபுலம் சென்று அணைந்தார்" என்பார். அடுத்து அவர் சென்ற தலம் செங்குன்றூர் தான். அத்தலத்தில் அவர் மலைமீது ஏறி வழிபட்டதாக எந்தக் குறிப்பையும் தரவில்லை. அவர் செங்குன்றூர் வழிபட்ட திறம் பற்றி இறுதியில் காண்போம்.

ஈங்கோய் மலையை அடுத்து காழிப்பிள்ளையார் இரண்டாவதாக வழிபட்ட மலைத்தலம் திருகற்குடி எனப்பெறும் உய்யகொண்டான் திருமலையே. அதனைச் சேக்கிழார் "செழுமலைச் சோலைத் திருகற்குடி மலைசேர வந்தார்" என்பார். மூன்றாவதாக சம்பந்தர் வழிபட்ட மலைத்தலம் திருச்சிராப்பள்ளியாகும். அதனைச் சேக்கிழார் பெருமான் "நற்றமிழ் மாலை புனைந்தருளி ஞானசம்பந்தர் புலன்கள் ஐந்தும் செற்றவர் மூக்கீச்சரம் பணிந்து திருச்சிராப்பள்ளி சிலம்பணைந்தார்" என்பார்.

நான்காவதாக கவுணியர் கோமான் பணிந்து ஏத்திய மலைத்தலம் திருஎறும்பியூராகும். இதனைச் சேக்கிழார் "ஏறுயர்த் தார் திருபாற்றுரையும் எறும்பியூர் மாமலையே முதலா வேறு பதிகள் பலவும் போற்றி" என்பார். ஐந்தாவதாகப் பிள்ளையார் தரிசித்த மலைத்தலம் கொடுங்குன்றம் எனப் பெறும் பிரான் மலையேயாகும். அதனைப் பெரியபுராணம் "கொடுங்குன்றத் தினிதமர்ந்த கொழும் பவளச் செழுங்குன்றை அடுங்குன்றம் உரித்தானை வணங்கி அருந்தமிழ்பாடி" எனக் குறிக்கும். ஆறாவதாகச் சண்பையர் வேந்தர் பாடிய மலைத் தலம் திருக்காளத்தியாகும். இதனை,

"இந்தமலை காளனோடு அத்தி தம்மில் இகலி வழிபாடு செய இறைவர் மேவும் அந்தயில் சீர்காளத்தி மலையாம் என்ன அவனிமேற் பணிந்து எழுந்து அஞ்சலி மேற்கொண்டு சிந்தைகளி மகிழ்ச்சி வரத் திருவிராகம் வானவர்கள் தானவர் என்றெடுத்துச் செல்வார்"

எனச் சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் பகர்கின்றது.

மேலும் "தாழ்ந்தெழுத்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே தடஞ்சிலா தலசோபானத்தில் ஏறி" – மலைக்கோயில் ஈசனை வழிபட்டதாகவும், பின்பு, "பங்கயக்கண் அருவிநீர் பாய நின்று பரவும் இசைத்திருப்பதிகம்பாடி ஆடித் தங்குபெருங்களி காதல் தகைத்து தட்பத் தம்பெருமான் கழல் போற்றும் தன்மை நீட, அங்கரிதிற் புறம் போந்து

அயன் மால் போற்ற அறியார்தந் திருமலைக் கீழ் அணைந்து இறைஞ்சிப் பொங்கு திருத்தொண்டர்மடம் காட்ட அங்குப் புக்கருளி இனிதமர்ந்தார் புகலிவேந்தர்" – என்று கூறப்பெற்றுள்ள சேக்கிழார் தம் வாக்கால் காளத்தி மலை ஏறி இறங்கிய திறம் அறிகிறோம்.

ஏழாவதாகவும் இறுதியாகவும் சம்பந்தர் மலை ஏறிவழிபட்ட திருத்தலம் திருக்கழுக்குன்றமாகும். இதனை விவரிக்கும் சேக்கிழார் பெருமான்,

"மன்றல் விரி நறுஞ்சோலைத் திருமலையை வலங்கொண்டு
மின்றயங்குஞ் சடையாரை விருப்புடன் பணிகின்றார்"

என்றும்,

"திருக்கழுக் குன்றத் தமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றைப்
பெருக்கவளர் காதலினால் பணிந்தெழுந்து பேராத
கருத்தினுடன் காதல் செயுங் கோயில் கழுக்குன்று என்று
திருப்பதிகம் புனைந்தருளிச் சிந்தை நிறை மகிழ்வுற்றார்"

என்றும் கூறி மலைக்கோயிலின் பெருஞ்சிறப்புரைத்துள்ளார்.

இத்தனைத் துல்லியமாகப் பிள்ளையார் செய்த மலைக்கோயில் வழிபாடுகளை விவரிக்கின்ற பெரியபுராணம் சண்பையர்கோன் திருச்செங்குன்றூரில் செய்த வழிபாடு பற்றி பின்வருமாறு உரைக்கின்றது,

"கொண்டல் பயில் நெடும்புரிசை கொடுமாடச் செங்குன்றூர்"

என்றும்,

"அந்நகரில் வாழ்வாரும் அடியவரும் மனமகிழ்ந்து
பன்னெடுந் தோரண முதலாப் பயில் அணிகள் பல அமைத்து
முன்னுற வந்தெதிர் கொண்டு பணிந்தேத்தி மொய் கரங்கள்
சென்னியுறக் கொண்டணைந்தார் சினவிடையார் செழுங்கோயில்"

என்றும்,

"தம் பெருமான் கோயிலினுள் எழுந்தருளித் தமிழ் விரகர்
நம்பரவர் திருமுன்பு தாழ்ந்து எழுந்து நலம் சிறக்க
இம்பரும் உம்பரும் ஏத்த இன்னிசை வண்டமிழ் பாடிக்
கும்பிடும் ஆதரவுடன் அக்கோநகரில் இனிதமர்ந்தார்"

என்றும் சேக்கிழார் தம்வாக்கால் விரித்துரைக்கின்றது.

இவை அனைத்தையும் ஆழ்ந்து நோக்கும்போது கொடுமாடச் செங்குன்றூர் நகரில் அமைந்திருந்த திருக்கோயில் ஈசனையே காழிப்பிள்ளையார் பாடினார் என்பதும், மலைக்கோயில் பற்றிய எந்த ஒரு குறிப்பையும் அவரோ அல்லது சேக்கிழார்

பெருமானாரோ பாடவில்லை என்பதால் நிச்சயம் பிள்ளையார் வழிபட்ட திருக் கோயில் செங்குன்றூர் நடுவே அமைந்துள்ள கயிலாசநாதர் கோயிலே என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. மலைமீது திகழும் அர்த்தநாரீஸ்வரர் பற்றி சேக்கிழார் பெருமான் எந்த ஒரு குறிப்பையும் சம்பந்தர் புராணத்தில் கூறாதது மேற்குறித்த முடிவிற்கு வலுவூட்டும் மேலும் ஒரு சான்றாகும்.

திருச்செங்கோட்டு மலைப்பாறைகளிலும், பிற இடங்களிலும் உள்ள இருபத் தாறு கல்வெட்டுக்களை இந்திய கல்வெட்டுத் துறையினர் படி எடுத்துப் பதிவு செய் துள்ளனர். எந்த ஒரு கல்வெட்டிலும் திருச்செங்குன்றூர் என்ற குறிப்பு காணப்பெற வில்லை திருச்செங்கோடு என்று குறிக்கப்பெற்றுள்ள கல்வெட்டுகள் பலவுள்ளன. அவற்றில் பெரும்பாலானவை பிற்காலத்திய கல்வெட்டுக்களே. அவற்றில் ஒரு கல்வெட்டில் திருச்செங்கோடு ஆழ்வார் என இறைவன் பெயர் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. ஒரு கல்வெட்டில் திருமலையில் எழுந்தருளின உடையார் என்றும், ஒரு கல்வெட்டில் மலைமீது திகழும் சுப்பிரமணியப் பிள்ளையார் என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. எந்த ஒரு கல்வெட்டிலும் அர்த்தநாரீஸ்வரர் என்ற பெயர் கூறப்பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

திருச்செங்குன்றூர் கைலாசநாதர் கோயிலில் உள்ள விசுவநாத சொக்கலிங்க நாயக்கர் காலத்துக் கல்வெட்டில்

"நாணிய கைலாய னாதருக் குப்பூசை
அணிகிளருங் கோபுர முண்டாக்கிப் பனிமலைமேல்
காசி விசுவேசருக்குக் கற்கோயிலும் பணித்தான்
நேசருளைச் சேசாத்திரி"

என்ற பாடல் உள்ளதாக அர்த்தநாரீஸ்வரர் கோயில் தலபுராணம் என்றும் அண்மைக் காலத்து நூலில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது.

திருச்செங்கோட்டு மலைமேல் இரண்டும் செங்குன்றூரின் நடுவண் ஒன்றும் என மூன்று சிவாலயங்களைப் பெற்ற இவ்வூரின்கண் திருஞானசம்பந்தரால் பதிகம் பாடப் பெற்ற திருக்கோயில் கயிலாசநாதர் கோயில் எனப்பெறும் தரைக்கோயிலே என்பது உறுதி.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் சுட்டியருளிய மலையாளர் என்பது கொல்லி மலை நாட்டு அந்தணர்களே என்பதும் அவர் பாடிய செங்குன்றூர் திருக்கோயில் தற்கால திருச்செங்கோட்டுத்தரைக் கோயிலே என்பதும் இவ்வாய்வின் முடிபுகளாகும்.

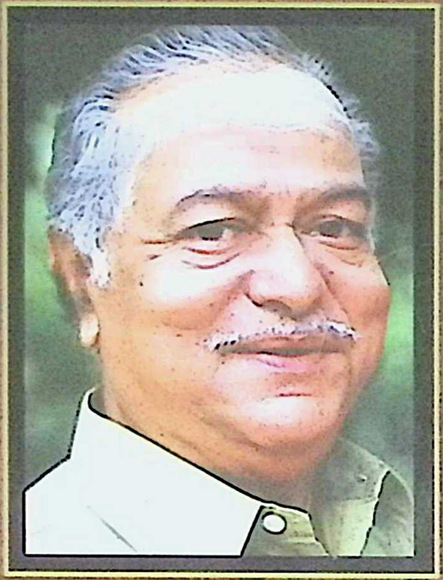

❖

Sekkizhaar Adi - p - Podi Dr.T.N.Ramachandran, D.Litt., is an acknowledged cognoscente of Saiva Siddhantam. He has indited, edited and translated, in all, fifty works so far. His knowledge of Tamil and English is the envy of scholars. He is devoted to Tamil and Tamil Saivisam and his devotion is worthy of our emulation.

₹. 1000/-